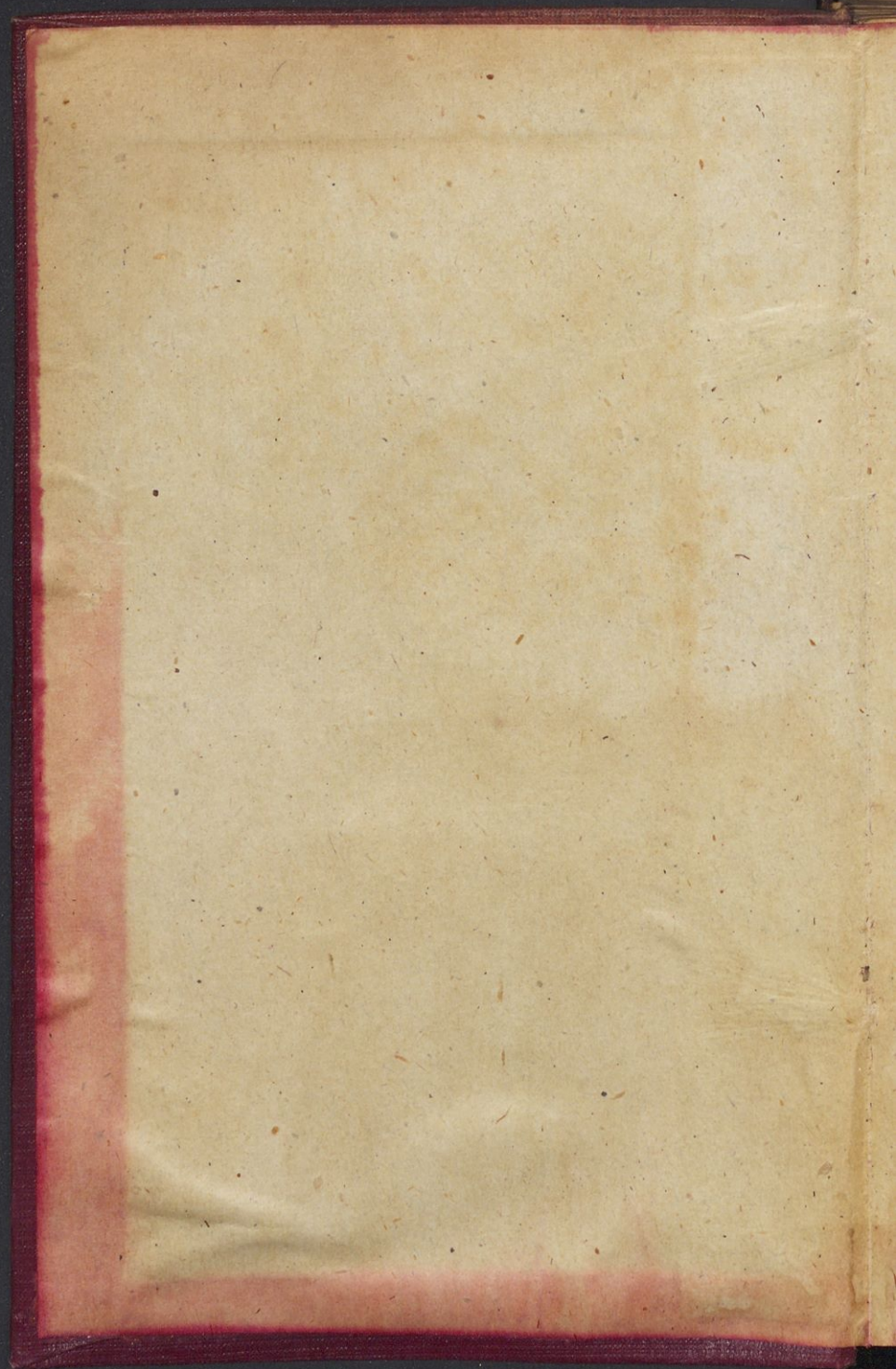
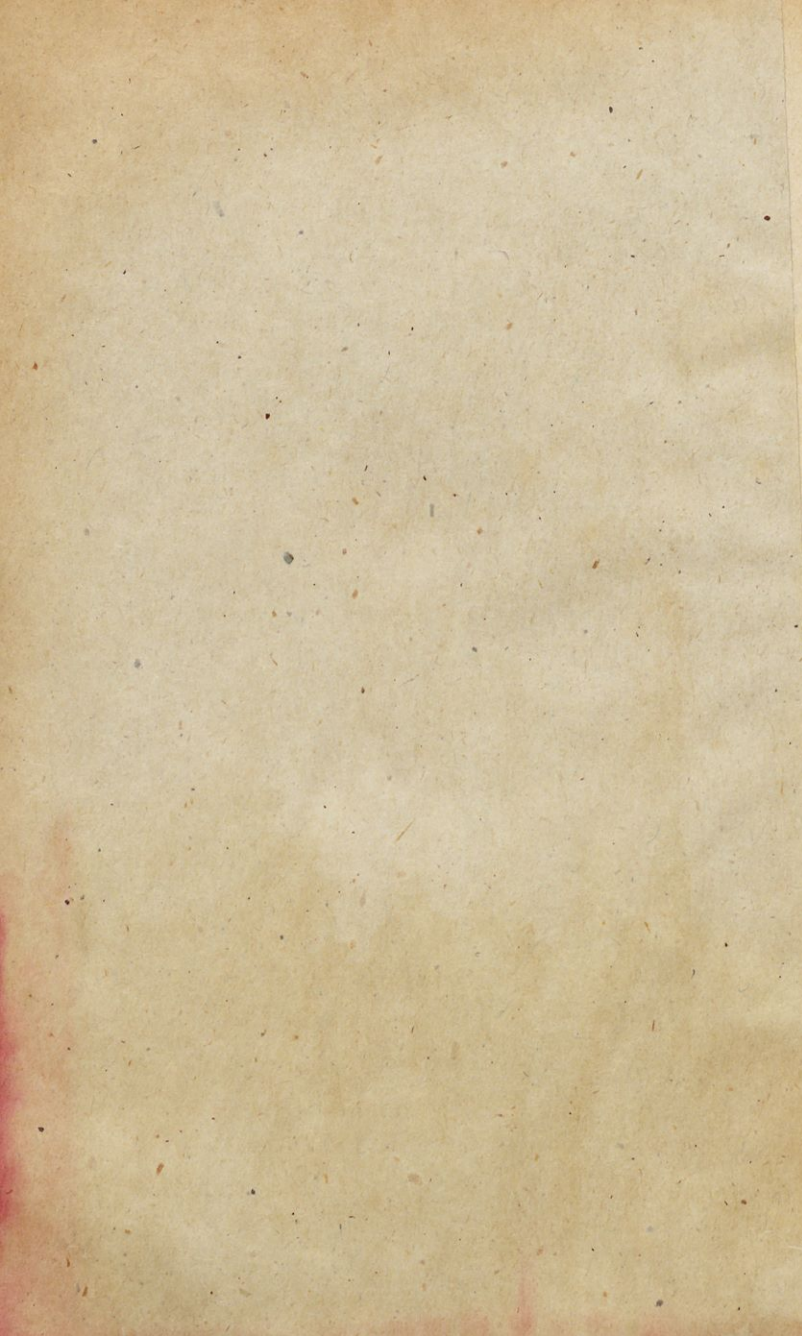

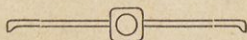
a 52664

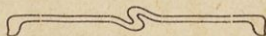

KRSZTSANSZKE
CZERKEVNE
PESZMI.

VÖDÁNE
SZPRÁVISCSAM
EVANGELICSANSZKIM.

Najde sze v-Muraszombati pri Balkányi Ernő
Knigovezari.

a 52664

~~48970~~

52664

„I dao je vu vűszta moja nouvo peszem, — díko
Bouga nasega.“ 'Zolt. 40, 4.

23. 1. 32.

D. (dr. Kimovec).

030020242

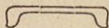

Pobo'zen krsztsenik !

Nega vu czejlom dühovnom 'zítki csloveka ni ednoga násztaja, kaksté neznameniti szí sze on bidti vídi obszebi, na steroga vu návuki krsztsansztva pazko kebzüvati nebi potrejbno [bilou. Vadlűványe od vszega má pámeti vísni poszvejt, szrdcí pa troust i moucs podeliti: ono csloveka vu vszem tak má vöditi, da, kak moudér, pobo'zen, i z-ravnanym bo'zim zadovolén vandrar, zná temno pout be'zája zemelszkoga szkoncsati, pogléd szvoj z-vűpanym kűmesz vr'zti, i na pocsinek vecsni tího idti. I rávno za toga zroka volo je potrejbno i vu peszmaj krsztsanszki, kakti vu ednom najznamenitejsem táli návuka vere ino 'zítka, vsze mogoucse násztaje gorivzėti, naj te pobo'zen vu vszákom pripetjej, — tak pri doumi, kak vu hi'zi bo'zój — 'zelno hráno dühovno naide, i csrejda jezusova sze vu szpráviscsi ti odebráni po czílavnom szpejvanyi z-vugodnim tálom naprejpriprávla na gotovo prijétje vszáke isztine one, stero ji nyé pasztér na szpoznanye dejl i szkrovnoszt bo'zi ino dühovno czimpranye glásziti má.

Veliki czíl té je i vu eti naszledűvajoucsi pejsem szprávlanyi pred ocsmí dr'záni, i na tou je

poprejk kebzüvano, naj, nakeliko je mogoucse ni
edna dühovna potrejbcsina szrdcza pobo'znoga i
poszvejt, troust ino moucs íszkajoucsega, vu nyi
kak nezadovoljena neosztáne, — liki sze tou 'z-nyí
napiszkov zlehka previditi dá, steri szo rávno za
toga zroka volo pred nyé polo'zeni; kakti eti nasz-
ledüvajoucsi.

Peszmeno zdühávanye.

Pred i med szlú'zbov b'zov. 1—6.

I. Vadlűvanye.

Vrejdnoszt i czíl vadlűványa. 7—10.

II. Boug.

1) Bouga bivoszt. 11, 12.

2) Bouga popolnoszt. Szkrovnoszt (Sz. troj-sztvo). 13—17. Vekivecsnoszt. 18, 19. Zmo-'znoszt. 20, 21. Moudroszt. 22—24. Szvetsztvo. 25, 26. Pravicsnoszt. 27, 28. Isztinoszt. 29, 30. Dobrotivnoszt. 31, 32. Dugotrplivoszt. 33, 34.

3) Bouga dela. Sztvorjejnye. 35—38. Szkrbno-sejnye. 39—40.

III. Cslovek.

Plemenitoszt i czíl csloveka. 50—53. Pokvar-jenoszt csloveka. 54—58.

IV. Odkűpítel.

Jezusa velkoszt i zaszlű'zanoszt. 59—64. Jezusa poszlanye (Adventsze peszmi). 65—78. Jezusa rodrjejnye (Kolodne peszmi). 79—92. Jezusa právdo-szpunenye (Nouvoga leta peszmi). 93—99. Jezusa oznanenye (Trikrátlov peszmi. 100—104. Jezusa szlejdnyi sors (Posztne peszmi). 105—130. Jezusa gorisztanejnye (Vüzemszke

peszmi). 131—142. Jezusa zvisenje (V-nébozasztoplejnya peszmi). 143—148.

V. Poszvetitel.

Dúha bo'zega dela (Riszálszke peszmi). 149—158.

VI. Náprave poszvetsenya.

Rejcs bo'za. 159—178. Szvéti krszt. 179—181. Szvéta vecsérja. 182—188. Pokoura. 189—199. Vera 200—203.

VII. Dühovnom králesztvo bo'ze.

Sz. mati czérkev. 204—210.

VIII. Právo krsztsansztvo.

1) Povszemvszega. 211—220.

2) Dú'znosztí prouti Bougi. Szpoznanye Bouga. 221—223. Bojazen Bouga. 224—226. Lübézen Bouga. 227—230. Pokornoszt k-Bougi. 231—233. Príszega na Bouga. 234—236. Vü-pazen v-Bougi. 237—243. Molítev k-Bougi. 244—253. (Peszem). 254, 255. Zvisávanye Bouga. 256—261. Szlű'zba. 262—264.

3) Dú'znosztí prouti Jezusi. Lübézen Jezusa. 265, 266. Vernoszt k-Jezusi. 267—269. Zahválnoszt k-Jezusi. 270, 271.

4) Dú'znosztí prouti szamomí szebi. Szpoznanye szamoga szebé. 272, 273. Lübézen szamoga szebé. 274, 275. Moudroszt. 276, 277. Varvanye od bloudnosztí. 278—280. Poníznoszt. 281—283. Szkrb za dűso. 284, 285. Jákoszt. 286, 287. Dobra dűsna vejszt.

288—290. Verosztüvanye. 291—294. Szkrb za'zítek. 295, 296. Mertücslívoszt. 297, 298. Szlobodna radoszt. 299, 300. Csisztoucsa 'zítka. 301, 302. Csedno 'zívlejnye z-blágom. 303—305. Delavnoszt. 306—307. Moudro nüczone vrejmena. 308—309. Zadovolnoszt. 310—312. Mirovno trplejnye. 313—319. Priprávlanye k-szmrti. 320—323.

5) Dú'znosztí prouti blí'znyemi. Lübézen blí'znyega. 324—326. Szkrb za dűso blí'znyega. 327, 328. Szkrb za 'zítek blí'znyega. 329, 330. Szkrb za postenyé blí'znyega. 331—334. Szkrb za vrejdnoszt blí'znyega. 335, 336. Pravicsnoszt. 337—339. Sztanovitoszt. 340, 341. Prijaznívoszt. 342, 343. Szmilenoszt. 344—346. Gotovnoszt na szlű'zbo. 347, 348. Prijátelsztvo. 349, 350. Szouszedsztvo 351. Zahválnoszt. 352, 353. Zmirlívoszt 354—358. Krsztsanszka trplívoszt. 359, 360. Dobra példa. 361, 362. Molítev za drűge. 363, 364.

6) Dú'znosztí prouti drűgomi sztvorjejnyí. Brodjenye szvejta. 365. Milűvanye sztvári. 366. Mirűvanye dugovány. 367, 368.

IX. Rázloczne sztáve lűdi.

Poglavníka. 369, 370. Visne oblásztí. 371, 372. Dűhovnikov. 373. Vucsitelov. 374. Poszlűhsávczov. 375. Hí'zni goszpodárov. 376. Szlű'zbene dr'zine. 377. Hí'znikov. 378, 379. Noszéci'zén. 380. Roditelov. 381, 382. Otrokov. 383, 384. Vdovíc. 385. Szirotíc. 386, 387.

X. Rázloczna vrszt lúdi.

Detinsztvo. 388. Mladoszt. 389. Mo'ztvo. 390. Sztaroszt. 391.

XI. Rázlocsne prilike.

Návod dühovnika. 392. Szpouved deczé. 393, 394. Czerkevno leto. 395. Poszvetsenye czerkvi. 396. Oszvetek czerkvi. 397. Zdávanye hi'znikov. 398. Dén rodsztva. 399. Dén iména. 400. Szpoumenek ti preminoucsi. 401, 402. Szkrb za odvejte. 403. Lübézen domovine. 404.

XII. Rázlocsne násztave.

Solé i nyí vrejdnoszt. 405. Mestría i tr'ztvo. 406, 407. Polodelosztvo. 408.

XIII. Rázlocsna prípetjá.

Szreca i prémocsnoszt. 409, 410. Nevola i szirmasztvo. 411, 412. Zdrávje. 413, 414. Beteg. 415, 416. Ozdravlenye. 417. Potüvanye. 418, 419.

XIV. Rázlocsni obcsinszki vdráczi, i nyí odvrnejnye.

Nerodnoszt zemlé. 420. 'Zirovnoszt zemlé. 421. Jalova 'zétva. 422. Obilna 'zétva. 423, 424. Brátva. 425. Szühocsa. 426. De'zd'z. 427. Zburkanye zráka. 428. Tíhota zráka. 429. Mokroucsa. 430. Szuncze. 431. Povouden 432. Po povoudni. 433. Drágocsa. 434, 435. Pomor. 436. Po pomori. 437. Küga. 438. Po kügi. 439. Bojna. 440. Mír. 441. Pogor. 442,

XV. Rázlocsna vrejmena.

Ráne peszmi. 443—457. Vecserásne peszmi. 458—474. Stirjé táli leta (Zíma). 475. (Szpro-tolejtje). 476. (Leto). 477. (Jeszén). 478. Sztolne peszmi (Pred jejsztvinov). 479. (Po jejsztvini). 480, 481.

XVI. Blá'zensztvo krsztšeníka vu etom 'zítki.

Vísni mír. 482—486.

XVII. Szlejdnya dugoványa.

Mrtelnoszt i szmrt. 487—492. Nemrtelnoszt. 493, 494. Gorisztanejnye. 495—497. Szoudba. 498—501. Vecsni 'zítek. 502—504. Pávidejnye. 505, 506.

Nádavek.

Níke soulszke peszmi. Pred návukom. 507. Po návuki. 508. Pred vardejvanyem. 509. Po vardejvanyi. 510.

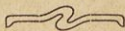

Szpejvaj 'ze, csti, i brodi, z-*v*rejlosztjov i razumom, brat moj evangelicsanszki, peszmi eti pred tébe polo'zene, i vu d^uhi právoga csísztoğa krszt-sansztva szprávlene. Beri vküp vu nyi raztorjeni drági kincs 'zítka, i núczej ga moudro — na zvršávanye d^uhovne popolnoszti, i na troust ino zvelicsanye nemrtelne d^use tvoje. K-steromi velkomi dugoványi podejli tebi ocsa miloscse právi nágib, i poszvejt ino moucs, po dobrom d^uhi szvojem, — szvétomi iméni szvojemi na csészt i díko, blagosz-lovnomi czvejtki právoga krsztsansztva na vugoden odraszek, csrejdi pa Jezusa na vüpanye zvelicsane nemrtelnoszti!

== PESZMI. ==

Peszmeno zdühávanye.

Pred i med szlúz'bov bo'zov.

Na znáno nouto.

1. **G**oszpodne bo'ze ! setűj nam na pomocs, v-dűhovnoj nasoj potrejbcsini, za Jezusa Krisztusa ; nasega goszpodna i odkűpitela.

Nouta : Sto bi te nehválo.

2. **P**red tebom, vecsni dűh, sztáne molécsi sereg tvoj, I v-dűhovnoj csészti neszé pred tébe áldov szvoj. Primi té áldov dobrovolno, I zdigni nász, lűdsztvo nevolno, Na szlúz'bo kejm bole popolno.

Nouta : Oh Boug, kí grejh odűrjávalas.

3. **B**oug, vretina vsze dobroute ! Zgledni sze na nász, sziroute : Primi % szrdcz pobožni áldov, I vlej % na nász tvoj blagoszlov.

Na znáno nouto.

4. **H**válo dajmo Krisztusi za k-nam szkázano do-brouto.

Na znáno nouto.

5. **S**zmilűj sze nad nami, goszpodne, í poszlűhni nase ponízne molítvi.

Na znáno nouto.

6. **H**válo dajmo mí vszi navkűp goszpodni Bougi.

Kí	{	z-szvojga szína k-nam poszlanyem	}	Nász oszlobodi Od grejha zmo'z- noszi velike
		z-szvojga szína narodjeinyem		
		z-szvojga szína obrejzanyem		
		z-szvojga szína szmrt sztrepleinyem		
		z-szvojga szína gor'sztaneinyem		
		z-szvojga szína odicsenyem		
		z-szvétoga dűha poszlanyem.		

Nyega sze prisztája, Da szpejvamo vszi z-angelmi: Hvála bojdi Bougi na viszíni.

I. Vadlűványe.

Vrejdnoszt i czil vadlűványa.

Nouta: Oh 'zítka íno szmrti goszpoud!

7. Vadlűványe, oh tí bo'zi dár! Tí, tí szí mi angel míra. V-tvojem kríli nevczagam nigdár Vu noucsi kaksté vihéra. Ka bi bio jasz brezí tébe, Najdragsi blagoszlov nébe?!

2. Jaj vam, kí nyé ospotávate! — Ka za bin sze v-nyem nahája? — Ár gde popolnej szpoznávate, Ka vam na právi mír vgája? — Sto je modrejsi vucsitel, I pouti 'zítka kazitel?

3. Ono vász vcsi prav szpoznávati Bouga, kakti sztvoritela, I z-moudrim dűhom zbrodjávati Nyegve potí, nyegva dela; Ká'ze, ka je on vszej ocsa, Szodecz, i vecsna miloscsa.

4. Po nyem sze pamet preszvetsáva, V-nyé prirodjenoj temnosztí, Da dugována razszodjáva Pouleg znotrejsnye vrejdnosztí, Naj z'avr'zemo preidousa, I lűbimo presztajoucsa.

5. Ono csloveka zadr'záva Od szteze vecsnoga plámna, I dűsno vejszt nyegvo zbűdjáva 'Z-nyé

pogűbelnoga támna, Steri bí ga i prejk groba Vcsíno hűdi dűhouv roba.

6. Ono vcsí pobo'zno 'zivetí Z-szrecsov, stero nam Boug dáva, I takáj mirovno trpetí, Gda nász nevola sztiszkáva. Csi nász vsze drűgo osztávi, Ono nam je kincs nas právi.

7. V-szmrtnom douli nam ono nejti Vűpanye nemrtelnosztí; Ono nam v-noucsi groba szvéjti Sz-tráhom vísne veszėlnosztí, I pela po szvetsztva poutí Vsze velkomi czíli proutí.

8. Znam jasz, v-kom verjem, komi 'zivém. ! — I tou vero scsém varvati; Za nyé volo ráj vsze preneszém, Kak kaj bi jo steo odatí. — Vadlűványe, vecsni kincs moj! Tí mi i v-szmrtí drągo boj.

9. Tí veren angel dűse moje, Szprevájaj mené i v-grob moj. Oh! — szvejtí mi trák, díke tvoje I vu vecsnosztí blá'zenoj — Tam, gde bom z-seregmi nébe Bouga zvisávao za tébe.

Nouta: Verosztűjte, oh krszeseníczi!

8. Blá'zen, kí szvoje vadlűványe, Kak najdragsi kincs, postűje, I, kak nyemi velí pozványe, Z'zítkom, z-delom naszledűje, Nyé do szmrtí zdr'zí, I ráj vsze pretrpí Z-mirovnim szrdczom, Kak kaj bi nyej oudao, Ali na porob dao Bloudnim spotlűvczom!

2. Ali jaj tomi, kí je szpoznao Nyega bo'zanszko isztino, I dőnok obarvati nejznao Nyega, kak 'zitka vretino! — Grozen je grejh toga; Ár dűha szvétoga Vnejmar bantűje, I bin nyegvoga zla, Vekvecsnoaga pekla Jaj naszledűje.

3. Ka bi nam haszno vesz kincs zemlé, Brezi tébe, angel míra? — Márna szo vsza, kak szpár meglé, I podvr'z sorsa vihéra: Od vszega sze szprávi, Kí tebé osztávi, Vecsni kincs nébe! On

vu 'zítka pokoj, Vu szmrti pa troust szvoj Zgübí brez' tébe.

4. Nyemi sze lasztivna vejszt grozí, I'zelen mír dűsni vmárja; Lasztiven kép sze nyemi mrzí, I szvejt ga trdno potvárja; Boug szam ga odvr'ze, Blagoszlov povr'ze, Sztrási vecsna noucs: Z-grozov sze zglédne on Prejk na pravicze lon, Z-szvejta vöidoucs.

5. Ali kí sze je sztálno poudao Jezusi, zvelicsiteli; Kí je vere szvoje nejoudao, Nejoszkrúno v-rejcsi, v-deli: 'Ze tü pout nyegova, Je pout blagoszlova I veszélnosztí; Ocsa nyemi je Boug, I zviszi ga ednouk V-nemrtelnosztí.

6. Zdrzi tak tvoje vadlűványe, Krsztsenik, i vu vszem postűj. Veliko je tvoje pozványe: Boj sztálen i v-szvetsztvi potűj. Vsze drűgo rad tádaj, Li vere neodaj, Za kincs márnosztí; Ar je ona troust tvoj, I má ti bidti voj Na mír vecsnosztí.

Nouta: Krisztus mi je moj 'zítek.

9. Vadlűványe i jákoszt! Tí nam sznaj'zi potí: Vészeli naso mladoszt, I sztaroszt troustaj ti.

2. Vcsi nász prav zvisávati Velkoszt sztűorítela, I moudro zbrodjávati Zmo'zna nyegva dela.

3. Gda odprés nyegvo hi'zo, — Csüti dás nyegov glász; Na dűhovno csészt bo'zo Zbűdjávaj tam i nász.

4. Vcsi nász zavr'zti gnűszne Tadanke bloudnosztí, I nyé návuke pűsztne, Kak mre'ze jálnosztí.

5. Isztina o'zivávaj Nász v-gucsi i djányi; Isztina nam moucs dávaj Vu nasem pozványi.

6. Vszej nász radosztí díka Lübézen ocsé boj, Da vszi vu szvetsztvi 'zítka Nahájamo mír tvoj.

7. Örok nas je vekvecsnoszt, Tűhína pa zemla: Vrácsaj nász tak na vernoszt Od bloudne szteze zla.

8. Vernoszt na 'zítek pela, Zlo pa na szmrt i jaj: Vere dela do czvela Eti i v-nebészaj.

9. Tí tak, vera i jákoszt, Boj tü nas voditel, I, da naidemo miloszt, Tam zagovoritel.

N o u t a: Szladki Jezus, mí szmo szem.

10. N e p r e c z e n y e n k i n c s m i b o j, O h B o u g, v a d l ű v á n y e m o j e. D a j, d a j a s z, k a k v e r n í k t v o j, V - n y e m s z p o z n á v a m p o t í t v o j e, V - n y e m m a m p r í l í k o z b o u g s a n y a I n á s z t a v o z v e l i c s a n y a.

2. L í p r í n y e g a p o s z v e j t i S z p o z n á v a m p r a v t e b é, o c s o, I ' z e n a e t o m s z v e j t i V d á b l a m t v o j m í r i m i l o s c s o ; ' Z - n y e g a s z e v c s í m m o j o d ú ' z n o s z t, I n o d ű s e m o j o v r e j d n o s z t.

3. K a j e m o d r í a s z v e j t a N e j m o g l a p r a v v ö z g r ü n t a t i, T o u j e t v o j g a p o s z v e j t a V í s n i t r á k d a o n a m s z p o z n a t i. T i s z i m o u d r o s z t i v r e t i n a, T í, v e k i v e c s n a i s z t i n a !

4. V - v a d l ű v á n y i n a m t v o j s z i n, J e z u s o c s i v e s z n o k á ' z e T a k n a s p o g ü b e l e n b i n, K a k v e l k o s z t m i l o s c s e b o ' z e, O d p r é s z t e z o s z p r a v i c s a n y a, I d ű s n o g a z v e l i c s a n y a.

5. E t i s z e s z l a d k í t r o u s t d á V s z e j m v u s z r d c z i o r a n y e n i m ; T ü s z e z l e h k o u t í t í z n á B r e m e n d ű s a m o k l a d j e n i m ; T ü n a i d e v a n d r a r s z t a n m í r a V - v d é r j a n y i s o r s a v i h é r a.

6. E t i s z e v s z i n á r o d j e Z e m l é p r a v b l a g o s z l á v l a j o, I v s z e j s z t o t i n p o r o d j e Z - g l á s z o m ' z í t k a o t á v l a j o. — V a d l ű v á n y e j e v s z e j r a n v r á c s, I v s z e j d ű s v e r n i v a r í v á c s.

7. O n o v a r j e v u k r í l i N á s z n a ' z í t k a k m i c s n i p o t á j, K o r o n ű j e n a c z í l i V e r n o s z k o n c s a n i n a s b e ' z á j ; — V - s z r m t i n a m j e b á t r i v i t e l, I v - s z o u d b i z a g o v o r i t e l.

8. O h — v z e m i t a k z a k i n c s t é S z r d c z n a s i d ú ' z n o z a h v á l n o s z t. D a j, d a n y e g a c z v e j t r a s z t é, V s z e m i s z v e j t i n a v e s z é l n o s z t. P e l a j p o n y e m v s z e s z v o r j e j n y e, B o u g, n a t v o j i c s ű d v i d e j n y e.

II. Boug.

1. Bouga bívoszt.

Nouta: Oh szladki Jezus, ka szí.

11. Jeszte Boug! vsza szo rouk nyegovi delo. Ka bi vüpanye verni za grünt melo, Csi nebi sztáli na vecsnoj gvüsnosztí Nyegve bívosztí?

2. Neszrecsnejsi od nerázumni sztvári Bí bio sors nas vu té bloudnosztí szpári; Nebi meo za nász szvejt níkse lepote, Nítí dobroute.

3. Kak bi 'zeleli 'zítek vecs lübiti? — Kak da jákosztí i szvetsztví szlű'zítí? — Jaj! — bole sze je nígdar nejrodítí, Kak tak vtonítí.

4. Kaksa groza bi nam vmárjala szrdcze, Gda bi nam zaidtí melo 'zítka szuncze, Csi bi brez' Bouga mogli z-vejta idtí, I-vgrobí preidtí!

5. Ah! — te bi nam, i blá'zensztva 'zelejnye Szopilo v-düsi mantre obcsütejnye; Zla rob bi sze pa válaó brez' sztráhote V-blátí grejhote.

6. Ali — obnejmí, grozno obcsütejnye! — Veszni, oh grejsne bloudnosztí mislejnye! — Poznam jasz, poznam szvejta sztvorítela, I zdr'zítela.

7. Jeszte Boug! — od nyega mam i jasz 'zítek; Od nyega csákam vecsnosztí prebítek: On me pripela k-vretíní blá'zensztva, Po sztezi szvetsztva.

8. Boug, Boug mi je tak grünt moíga vüpanya; On mi je düsi porok zvelicsanya Znam, kaj sze nígdar 'znyim neoszramotím, Nígdar neszkarím.

No uta: Dober je nas Boug, porazmite.

12. Zdigni glász z-niceszsznoszti práha, Dúh moj szpejvaj velkoszt sztvoritela, Kí, vise szuncsevnoga tráha Prebívajoucs, ravna szvoja dela. Áldűj nyemi, v-szvetsztvi ga molécsi, Kak angelje, v-szvetloszti sztojécsi.

2. Nyega pamet zaman zbrodjáva. Nicesesztna je pred nyim vsza zvisenoszt. Zaman moudroszt szvejta zgrüntáva, Vu kom sztoji nyegva odicsenoszt. Kak bi ga szmeo tí, práh, obráziti. Da ga ni angel nemre zbroditi?

3. Csüdűj bár szuncza szvetlo szprávo, Csüdűj i zvezd neszmero vno'zinoszt, Csüdűj zemlé vugodno sztávo, Ino mourszke globocsíne szkrovnoszt: Ka je vszej eti dugovány díka, Prouti velkoszti goszpouda 'zítka?

4. Li ténki trák díke nyogove Nam szvejti v-nyí, kaksté szo szizmo'zna; Tejnya velkoszti goszpodnove Szo vsza, i voli nyegvoj podlo'zna: On, kí je nyim dao bívoszt v-megnenyi, Nyim i konec z ná vr'zti, kak tejnyi.

5. Boug — on, komi dúh moj áldűje, Vu szebi má zrok szvoje velkoszti: On szvorzejnya nepotrebűje; Ár prebív v-blá'zenoj szvetloszti, Nesztoji pod právdov telovnoszti, Geto je szam tú vsze popolnoszti.

6. Od tébe, goszpodne, od tébe Sztejcse vö vsze bívoszti vretina. Tebé glászi vizína nebé, Tebé cslovek, vszega prvotina: Tvoje díke blísk je csrvics v-práhi, I telko jezér dűs v-szuncza tráhi.

7. Moli ga tak, oh dűsa, v-dűhi, Moli nyega v-szvetsztvi i v-isztini; Tak on, kí je k-tebi nej túhi, Pozdigne tebé k-'zítka vretini: Ár kí nyega dosztojno csesztíjo, Tál od nyega v-miloscsi dobíjo.

2. Bouga popolnoszti.

SZKROVNASZTI.

(Sz. trojsztvo.)

Nouta: Z-nebész récs vecsna prihája.

13. Vretina vísne moudroszti, Boug, globocsína szkrovnoszti, Vecsni dúh csísztoğa szvetszva, I punoszt vszega blá'jzensztva!

2. Tebé moli csrvics v-práhi, I angel vu szuncza tráhi, Díko tvojo csüdüvajoucs, I vu radoszti szprej-vajoucs.

3. I mí, i mí, v-práhi, klecsécs, I tebé v-szvetloszti gledécs, Neszémo vu poníznoszti Pred téaldov pobo'znoszti.

4. Díka ocsi na viszini; Csészt Jezusi, nyega színi; Postenyé dúhi szvétomi, V-bívoszti Bougi odnomi.

Na znáno nouto.

14. Mí verjemo v-ednom Bougi Nébe, zemle sztvoriteli, ki kak punoszt dobrou vnougi, Vsza dobra dá dúsi, tejli. On je gotov vsze hrániti, I od neszrecse brániti, Ze-vszejm láda, vsza v-rokaj má Vsza vídi, razmi ino zná: On nad nami verosztúje, I pout naso korunúje.

2. Mí verjemo vu Jezusi, Színi ocsé nebeszkoga, kak szredbeníki Krisztusi, Národa cslovecsanszkoga Jedínom odküpiteli I mílom zvelicsiteli, kí je 'zítek szvoj dolidjao, Da bi nam díke őrok dao; Gori je sztano zviseni, Goszpodúje odícseni.

3. Mí verjemo v-dúhi szvétom, Vszej verni dús voditeli, Kak z-díkov ocsé obvzétom Srdcz tú'zni bátriviteli. On, on preprávla bolvansztvo, I grünta právo krsztsansztvo, Za'ziga iszkro vernoszti, Szprávla vsze na pout vecsnoszti, I po sztezi szpravicsanya Pela na sztán zvelicsanya.

N o u t a: Szpoumeni sze, goszpon, z-verni troji.

15. Molimo tebé, oh szvéto trojsztvo, Ocsa, szin, dúh szvéti, — edno bo'ztvo! Tí szí vszej dobrouť vecsna vretína; Pri tebi je blá'zensztva isztina.

2. Kí tebé vu szvetloszti szpoznáva, I z-szrdcza poníznosztjov zvisáva; On osztávi odúrno pout kmicze, I prejksztoupi na sztezo pravicze.

3. Záto i mí k-tebi prihájamo; Ár pri tebi poszvejť nahájamo: Pred tebom sze v-práhi ponízimo, I od tébe troust vísni proszimo.

4. Kaksa pogübel je nad onimi, Kí tebé nedícsijo z-vernimi! — Bloudijo, kí tebé nepoznajo, Szkvaríjo sze, kí te nebugajo.

5. Tí szí ocsa vsze dobrotivnoszti; Tí szoudis vsze pouleg pravicsnoszti. Oh! — daj sze nam tak tebé bojati, I li v-szamom tebi sze vüpati.

6. Jaj vszejm onim, kí v-tebi dvojíjo, I v-rú'znoszti pred tebom sztojíjo! — Oni szamí szebé pogübíjo; Ár sze sz-tebom, szodczom protivíjo.

7. Ali szrecsni, kí tebé poznajo, I v-prosztoucsi szrdcza zvisávajo! — Veke szrecsni, kí v-tvojoj szkrovnoszti Polo'zijo szteber vüpaznoszti.

8. Vecsno bo'ztvo! mí v-tebi verjemo: Daj, da k-tebi na díko prídemo, Gde mo te vu szvetloszti glédali, I z-angelmi szvét', szvét szpejvali.

N o u t a: Oh szvetla zvezda zorjanszka.

16. Verni: díko, csészt szpejvajte: Z-veszélnosztjov zvisávajte Bouga, kak szvoritela; Nyega, vu szvetloszti gledécs, Molte vszi, vu práhi klecsécs, Kak sorsa ravnitela — Zmo'zen, Blá'zen Szi ti Boug nas, kí vsza ravnas v-pravicsnoszti, I blagoszlávlas z-miloszti.

2. Díko, csészt, hválo szpejvajte, Odküpleni,

zvisávajta Jezusa, szredbeníka: Vrejdnoszt nyegvo v-míszli dr'zte, Vüpazen li vu nyem vr'zte; Ár je on vasa díka. Radoszt, Miloszt Od nyega má, kí nyega zná postüvati I z-z'ítom naszledüvati.

3. Díko, csészt, hválo szpejvajte, Odebráni, zvisávajte Dúha, poszvetitela; Nyegva zmo'znadela gledécs, Molte ga, zradosztjov hvalécs, Kak szrdcz veszelitela. — On boj Vszejm voj Z-düsne kmicze, na pravicze vísni poszvejt, I vecsnosztí blá'zeni szvejt.

Nouta: Szladki Jezus, mí szmo szem.

17. Globocsína szkrovnosztí, Odícseno szvéto trojsztvo, Vretina, vsze moudnosztí, Edno vekivecsno bo'ztvo! Mí tebé, v-szvetlosztí gledécs, Zvisávamo v-práhi klecsécs.

2. Tebi szrdcz nasi áldov, Nasa szlú'zba vugodna boj. Vlej vö díke blagoszlov Na nász, molécsi sereg tvoj; Pelaj vsze po sztezi szvetsztva K-'zelmoni czíli blá'zensztva.

3. Ednouk mo te v-szvetlosztí Popolnoma zvisávali, Gde mo tvoje szkrovnosztí Z-oucşi voucsi zbrodjávali. Tam, tam mo sze radüvati, I szvét', szvét', ti szpejrali.

VEKIVECSNOSZT.

Nouta: Oh vekivecsne miloscse.

18. Boug nas je szam goszpoud vszega. Verní, szpejvajte nyemi! Priszpodobnoga vecs nega Nindri k-najvísesnyemi. Vekivecsen sze on zové; Ár vsze, ka jeszte i 'zivé, Vu nyem má zrok bívosztí.

2. On je ni zacsétka nejmeo, Ni koncza nemre vzéti: Sto bí vecsnoszt zgrüntati steo, Z-sterov je on obvzéti? — Mí, kí szmo vcserányi pred nyimi, Léhnemo z-dnévom ütásnyim, On je od vek, do veka.

3. Okou ga nemre viditi Vu neszmernoj szvetloszti, Ni niksa moudroszt zbroditi V-nezgrüntanoj velkoszti. Li v-nyegovom lejpom szvejtí Nam trák nyegve díke szvejtí: Li z-dejl ga szpoznávamo.

4. Gde bi bilí mí, csi 'zítka Od nyega nebi vzéli? — Vesz sztán nasega prebítka Je li po nyem veszéli; Po nyem szo naprejpozvána, I do etímao zd'zána Vsza, v-nébi i na zemli.

5. Díka nyegove velkoszti Vsza mejszta napu-nyáva, I blískz nyegove szvetloszti Noucs szkrovnoszt preszvetsáva: On zná csloveka hotejnye, I vídi szrdcza mislejnye Prvle, kak je násztalo.

6. On gvünta sztávo národov, I ravna szteze lúdi; On v-dejsznoj má sors porodov, Tak dobri, kak i hűdi Z-szrdom prigledáva rú'znoszt, Koronűje pa nedú'znoszt: — Szoudi vsze po praviczí.

7. Boug, Boug je vrejden díke szam, Nyega sze csészt prisztája; Ár od nyega vszejm bívosztam 'Zítek i radoszt zhája. — Néba, zemla, hváli nyega! Li on szam je goszpoud vszega, Kak dűh nemrtelnosztí.

No uta: Dober je nas Boug, porazmite.

19. Gda je nejbilou ni mejszecza, Ni vno'zina zvezjd sze nejbliszcsíla; Gda nam je nejszíziao trák szuncza, Niti zemla sztvorjena nejbíla; Gda je ni angel escse nejspéjvao: 'Ze te szí tí, Boug v-díki prebívao.

2. Sto bi sze tak szpozábo sztébe, I neszpoznao szvoje podlo'znosztí? — Tebi szo i zmo'znosztí nébe Podáne vu sztálnoj bojaznosztí: Tí, oh vsze dűhouv dűh odíceni, Szí vise vsze vizíne zvíseni.

3. Lejta tvoja szo brez' zacsétka, I ni koncza oedo nigdar mela; Szam szí vretina tvojga 'zítka, Zvön tébe pa szo vsza tvoja dela: Tí i vsza ednouk v nicsesz pogrozís, Ali szam tí vekveke obsztojís.

4. Kaksza radoszt je tou tím vernim Ka szi i osztánes tí nyim ocsa! — Ali jaj grejsnikom odúrnim, Kim nepríde v-tál tvoja miloscsa! — Vecsen szi tí, vecsen dás vszejm 'zítek: Dobrim díke, hűdim mouk prebítek.

5. Szpadni bár v-práh, tál moj mrtelen! Ka te sztrási 'ze houcs szprhlívoszti? — I tí, kak dűh moj nemrtelen, Idtí más na sztan vecsne bívoszti, Gde bos, vu tráhi lepsega szuncza, Bouga velkoszt szpejvao brezi koncza.

ZMO'ZNOSZT.

Nouta: Oh vekivecsnoszt, grozna rejcs!

20. Szpejvajmo vszagogoucsemi Vsza moudra rav-najoucsemi, Bougi najvísesnyemi! On csiní dela velika; Mocsi i csüda telika Szo podvr'zena nyemi. Vsze, ka on scsé i zapovej, Vu megnenyí sztáne naprej.

2. Nyegovi rouk delo je zrák, Vu zráki visécsi oblak, I vsza nebész viszína, Zemlé tak vugodna sztáva, Vszej na nyej bodoucsi szpráva, I morja globocsina: Vsza, vsza od nyega viszíjo, Vsza sze vu nyem veszelíjo.

3. Csi on velí, — vu obláki, Escse i med szuncza tráki Sze vodé pobüdíjo; Csi scsé vroc síno zbüditi, Ali de'zd'z, sznejg, mraz püsztití, Volo nyemi csiníjo. — On premení noucs na szvetloszt, I szvetloszt szuncza na temnoszt.

4. Sztrejle lejcsejo 'zerjáve Nam szemotam kúmesz gláve Nyega rejcs bougajoucse; Blíszk i grúm trouszi viszíne, Szláp i ogen globocsíne, Vál ládje plavajoucse: Na nyegovo povelénye Groza pokríje sztvorjejnye.

5. Ali vsze tou pá obnejmi, Csi on, kí láda zev-szejmi, Scsé nyega vdér vtisati; Vsze more vu pokornoszti Nyega voule i zmo'znoszti Glász v-megnenyi szlísati: On vretine zná vszühsití, I sz-pecsin vodou zbüditi.

6. Koga vadlűje csrv v-práhi, I angel vu szun-
cza tráhi, Za szvojga sztvoritela? — Koga nebeszka
viszína, Ino mourszka globocsína Moli, kak ravni-
tela? — Sto noszi v-dejsznoj sors lűdi? — Sto 'zijek,
szmrt dobrí, hűdi?

7. Cslovek, tí práh, tou szpoznávaj; Idi, gíz-
doszti mír dávaj: Vídís, kak velki jé Boug! — Ár
kak sze szmejs nadűhvati, I prouti nyemi brszati, Da
szi podvr'z nyegvi rouk? — Szpádnes tí ped nyim
z-gízdosztjov, Obsztójís pa sz-poníznosztjov.

8. Velki Boug! tvoja je vsza moucs; Tí dávas
k-dobromi pomoucs, I blagoszlávlas trűde, Zdignes
sz-práha vsze pobo'zne, Poteres pa te nezlo'zne, I
nyí tanácse hűde. Kí sze vu tebi veszelí, Ka tomi
skoudi, i falí?

Nouta: Groba sze niscse neogne.

21. Goszpodne, sto zapopádne Velkoszt tvoje
zmo'znoszti! — Pred tebom vsze vu práh
szpádne Z-csüténym podlo'znoszti. Ka tí nebi vcsi-
niti znao, Ka szi za popolno szpoznao?

2. Tí scsés, i vsze naprejsztáne V-ednom ocs-
nomegnenyi, I pá z-niceszom posztáne; Ar je szpo-
dobno k-tejnyi: Premenyávas sztávo szvejta, Kak
gingavi obráz czvejta.

3. Vszamogoucsi! v-tvojem sztráhi Vcsi mené po-
tűvati, I tak sze daj meni, práhi V-tebi, ocsi vűpati.
Pelaj me po szvetsztva pouti Czíli vekvecsnoszti pouti.

MOUDROSZT.

Nouta: Oh kak te mam prijėti.

22. Zvisávam te z-radosztjov. Boug, za vernoszt
tvojo, Kí sz-tak csűdnov moudrosztjov
Ravnas sztávo mojo. Oh! vcsi me zbrodjávati Moudra
tvoja dela, I vu nyi szpoznávati Tebé, sztvoritela.

2. Povszéd, kama sze zglédnem, Nahájam réd lejpi, Povszéd moudroszt zaglédnem V-nyé bo, zanszkom kejpi: Vecsna moudroszt zdr'záva Od zacsétka vesz szvejt; Ona sztvorjényi dáva Mír, radoszt, i poszvejt.

3. Vrejmena szkroven be'zaj Moudroszt povodjáva; Leta redoven tekáj Nyé dűh poravnáva: Nyou vídim vu viszine Odicsenoi szprávi, Nyou molim v-globocsíne Kmicsno-szkrovnoj sztávi.

4. Ognyeni je szuncza trák, I nevu'zgé szvejta: Nej! — on li szegrejva zrák, I zrok je poszvejta, Vlejé v-zemlo 'zirovnoszt, Dá odraszek vszemi, Delitroust i mirovnoszt Szrdczi bolécsemi.

5. Kelko jezér zvejd be'zí Brez'zbontanya v-zráki! — I kakse bremen le'zí Vu kmicsni obláki! — Szkaksov szílov dűdnja zrák, Vdérja grozen vihér, Szvejt pokriva kmicsen mrák, Sztrási szmrten vecsér!

6. Sto mejri, vszém etim pout? — Sto je nyí voditel — Tí szam — tí, díke goszpoud, Kak mouderravnitel: Tí vr'zes nyí besznoucsi Taksi czíl v-nágloszti, Da 'z-nyí vihérne noucsi Zíde trák radoszti.

7. Sto zná zemelszke dári Moudro vódeliti, I vsze 'zivoucse sztvári 'Z-nyimi veszeliti? — Sto zná de'z'dzevne meglé I szpár vküpszpraviti, I 'z-nyí kaplami zemlé Krílo navla'ziti?

8. Sto z-czvejtjem i szád dáva? — Sto z-veszéljem 'zítek? Od koga je vszej sztáva I míra prebítek? Z-lépm dobre sto pára, Csloveki na radoszt, Naj ga, kak ocsa, kára I бүдi na moudroszt?

9. Visni! tvoje moudroszti Csüda vídim povszéd; Csüdűjem nyé szkrovnoszt Kamsté vr'zem pogléd. Nyou, nyou, tak scsém szpejvati, Nyé sztopáje gledecs, Nyóú molécs zvisávatí, Pred nyouv v-práhi klecsécs.

10. Ona mi boj voditel V-etom knicsnom douli, Ona moj veszelitel Vu vszákoj nevouli: Tak vnejmar neodsztoupim Jasz od szteze szvetszva, I nigdar nedbloudim Od czíla blá'zensztva.

Nouta: Kak velka je bo'za szmilenoszt!

23. S^{teri} moudér more zbroditi Szkrvno doub znánya bo'zega? — Kak je bilou, je, i má bidti, K^{ak} sze vsze tou zná od nyega? — Sto bí ládao sz-taksov znanosztjov, Kaksté szí je on vucseni? — Boug, kí je obvzėti z-szkrovnosztjov, Je i v-znányi nezbrodjeni.

Csi bí sto zvejzd vszej iména znao, I pejszek mourszki zgrüntávao. Csi bí szkrovnosztí miszel szpoznao, I sztotin be'záj zbrodjávao; Tak bí lüdí toti premogao, I angelszko znanoszt bí meo: A' prouti Bougi ka bí zmogao, I ka v-znányi kázati szmeo?

3. Nicsezsztna je vsza moudroszt szvejta Prouti bo'zój vszaznanosztí. I tálejhne, kak díka czvejta V-márnoj szvojój gingavosztí. — Oh tí, kí vsza vídis ino znás, Boug! sto bí te necsüdüvao? — Szam tí nezgrüntano moudroszt más: Sto bí te tak nepostüvao?

4. Velikoszt tvojo csüdüvati. Je moja dú'znoszt i díka, I na nyé potí kebzüvati. Najprednyejsa moudroszt 'zítka. — Oh! — szpoznávam te tak v-radosztí; Ár tí szam tou vrejlosztí rad más, I pred tém odprés pout moudrosztí, Komi sze prav szpoznati dás.

5. Naj hotécs v-blati zla nele'zím, Tou mí rázum moj szam práví; Ár pred Bougom kama odbe'zím, kí me povszéd, gda scsé, sztávi? — Kaksté bí sze pred nyim sto szkrívao, On ga vídi, on ga csűje, I v-szvetlosztí bode odkrívao, Ka sto v-kmiczi naszledűje.

6. Sto zná szrdcza szvojga szkrovnosztí? — Ah! — práh sze zlehka szam vkani. Vszaznajoucsi,

tvoje moudroszti Düh meni na pomoucs szteni. Csi v-dugoványi dűse bloudim, Tvoj zmo'zen glász me naj szpouti, Da sztan moj z-'zalüvanyem szoudim, I tak hítim czíli prouti.

Nouta: Oh vekivecsnoszt, grozna rejcs!

24. Boug, kí szi povszéd nazoucsi, Pred tebom, oh vszaznajoucsi, Me vcsi v-szvetsztvi hoditi: Nedaj mi vu neznanoszti Z-szteze tvoje bojaznoszti Na pout zla zablouditi: Z-grehov szna me szam sz-tejm búdi, Kaj me dűh tvoj povszéd vídi.

2. On, kí csízsto dűsno vejszt má, I tebé sze bojati zná, Nema zroka czagati; Nyega niksi 'zitka vihér, Escse ni szam szmrten vecsér Nema moucsi szagati... Daj, da sze jasz taksi naidem Zdaj, i gda, kak szuncze, zaídem.

SZVETSZTVO.

Nouta: Obüdi sze, oh me szrdcze!

25. Oh Boug! kí szi csízsto szvéti, I li v-dobrom más radoszt, Tí li té scsés v-miloszt vzéti, Kí díka je tü — jákoszt: Záto szi nam právdo dao, I trdno zapovedao, Naj ti vszi verno szlúzimo I, kak tí, szvetsztvo lűbimo.

2. Sz-popolnosztjov szi obvzéti; Zmenkanyi meszta nadás: V-míszlaj, v-rejcsi, v-djányi szvéti, Csízste voule nágib más. Ka tí, scsés i namenís, Ka z'elejs, ali csinís, Vsze rázum vrejdno csüdűje; Ár sze szvetsztvo v-nyem szka'zűje.

3. Tebi je nej haszek, ni kvár, Kaksté szi cslovek csiní; I dőnok na dobra vszigdár Bűdis nász, grejsne sziní: Ár znás, kaj je pout szvetsztva, Grünt nasega bla'zensztva, Zlo pa ti, kak odűrjával, Tak sz-kastigov prigledával.

4. Oh! — vrácsaj me tak od vszega, Ka bi dúsi skoudilo, Ino mír szrdcza mojega V-vecsno prepaszt vtoupilo: Tí vlej vu prsi moje Nágib pravícze tvoje; Ár kak lehko brezi tébe Zakoczkam jasz ōrok nébe!

5. Tí, kí szí nam v-színi tvojem Záto dao voditela, Da bi mí, nevolni vu nyem Meli odküpitela; Daj, da nyegov szvéti glász Z-grejhov szna büdi vsze nász, I po ravnoj sztezi szvetsztva Pela k-vretini blá'zensztva.

6. Sztrejbi vö z-szrdcza nasega Nágib grejsne rú'znoszti, I vlej v-nyé, dúha tvojega, Kas dúha nedú'znoszti: Daj nam kejp tvoj varvati, I vu szvetsztvi vandratí; Ár li tim dás ōrok nébe, Kí do csíszti sli pred tébe.

Na znáno nouto.

26. Oh Boug! kí grejh, odűrjávas, I szvetsztvo zapovedávas, Vcsi me %. pobožno 'ziveti, I tál %. v-díki tvojoj meti.

2. Sz-tebom sze jasz vjedínávam, Csi vszák grejh odűrjávam, Tebi %. poszvetim pout mojo, I rad%. csiním volo tvojo.

3. Oh! — büdi me tak na szvetsztvo; Ár je tou pout na blá'zensztvo. Szrecsen %. kí po etoj pouti ide %. czíli 'zítka prouti!

PRAVICSNOSZT.

Nouta: Bojdi díka i postenyé.

27. Szvéti szodecz, tí v-praviczi Oszoudis sztávo lűdi; Ár je pred tebom nej v-kmiczi Hodba dobri, ni hűdi: I te najglobse szkrovnoszti Odkrivas ti vu szvetloszti, Míszel szvéti zbrodjávecz!

2. Tí z-viszíne nebész vídis Színí szvejta már-nouga, I kak nyi vrejdnoszt prevídis, Tak oszoudis vszákoga: Neprestimas sztána oszoub, Nego pouleg znotrejsnyi doub dás vszejm nájem pravícze.

3. Tam ni míta, ni zagovor Miloscse neprimoli; Li ti szodjeni odgovor Te zdrá'zd'zi, ali vtoli: Zaman je zdühávati tam, Gde je li szvétí 'zítek szam Troust i áldov vtisanya.

4. Tak dobra, kak hűda dela Naszledűjo csloveka, I primejrni szád do mela Od zíbeli, do veka: Nevuide on ni v-tom 'zítki, Ni vu nebeszkom prebít kí Pravicsnoj szoudbi tvojoj.

5. Tim vernim tí 'ze eti dás Mír ino blagoszlov tvoj, I z-hűdimi ji nenihas V-pogűbeli nyihovoj: I tak szvejtí poszvedocsis, Káj'ze tü nájem odloucsis Jákoszti, vu praviczí.

6. Ali kí sze te nebojí, I v-rú'zni grejhi pláva; On pred tehom neobsztojí; -- Grozna je nyegvasztáva: Beteg, dűsna nepokojnoszt Spot, szirmastvo, ino dvojnoszt, Ga 'ze eti pregánya.

7. Csi pa eti pout grejsnika brezi kastige nihás, I csi jákoszti vernika Nájema tü vűnedás; Prejk groba zgűlhas sors lűdi, — Odloucsis sztan dobri, hűdi, Pouleg vrejdnoszti 'zítka.

8. Nej! — pred tehom neobsztojí, Kí nema szpravicsanya; Ki v-tvojoj praviczí dvojí, Vűszpádne z-zvelicsanya: On je 'ze eti neszrecsen, Po szmríti pa na jaj vecsen. Idti má z-szkvarj-nimi.

9. Daj mi, pouleg példe tvoje, Jákoszt naszledűvati, I, pouleg dú'znoszti moje, Pout zla odűrjávati; Csi me szvejt na grejh szkűsáva, Dűh tvoj me naj pobűdjáva Na sztálno vojszkűvanye.

10. Ali da mi je rejcs tvoja Kazitelkinya pouti; Po nyej sze naj dűsa moja na 'zítka moudroszt pouti, — Z-nyouv me vcsi na tvojoj dejsznoj Hítiti po sztezi tesznoj, Na veszélje vecsnoszti.

Nouta: Oh goszpodne, ti nas veren Boug zmo'zni!

28. Oh velki Boug! tí, branitel pravicze, Ti pre-gányas mánye szluge krivicze. Jaj kak groznoj szoudbi proutibe'zí, Kí szi dűso z-nepraviczov te'zí!

2. Pouti moje niksa jálnoszt nerú'zi, Ni nedú'zna szkuza hodbe netou'zi; Preklétsztve me v-grob moj nenaszledűj, Ni prejk groba jaj szirout neszkarjűj.

3. Kak lehka de ednoúk tam moja szoudba, Csi de eti nedú'zna moja hodba! — Csíszti bom sou z-szvejta nej vtepeni, V-gvant pravicze, nej v-zla, oblecseni!

ISZTINOSZT.

Nouta: Szladki Jezus, mi szmo szem.

29. Oh Boug! tí szi isztinszki: Rejcs tvoja má szpuniti; Ár tanács tvoj nebeszki Sze ne-more premeniti. Vcsi me tou v-pámeti meti, I tebi na csészt 'ziveti.

2. Sto bi naisa zmenkanye Vu vecsnoj tvojoj szkrovnoszti, Ali premenyávanye V-szoudbe tvoje isztinoszti? -- Nega tam meszta bloudnoszti. Gde je punoszt vsze moudroszti.

3. Nej szi tí práh krhkoucsi, Kaj bi ob'zalüvaó delo, Csinejnye tvoje moucsi De vekveke sztálnoszt melo: Tí v-obecsanyi obsztojís, Ino szpunis sz-kejm sze protis.

4. Tí vsze zlo odűrjával, I jaj tomi, kí v-nyem bloudi! Pobo'znoszt pa zvisával, I blá'zen, kí nyé pout hodi! — Ti tvoji szo 'ze tü szrecsni, Tam pa májo 'zítek vecsni.

5. Verne blagoszlávati, Ti je najcsisztejsa radoszt, Vszej szrecsno ponávlati, Tvoj nágib, oh vecsna mi-loszt! I grejsnikov povrnejnye, Tvoje jedíno 'zelejnye.

6. Nej! — rejcs tvoja nenori; Ka obeccas, zdr-

'zís verno: Ka sze z-isztinov bori, Tou je pred te-
bóm odúrno. Míszel tvojí haszek, ni kvár Nemre
premeníti nigdár.

7. Daj sze mi tak varvati Szvejta gnűszne la-
'zlivoszti, I sztálno sze dr'zati Vu vszem tvoje iszti-
noszti: Ona mi boj vorczan 'zítka, I moja najvéksa díka.

8. Tak naj preminé vesz szvejt: Csi sze bár
od vszega szprávim, Tí bos mi zmo'zen poszvejt,
Gda márnoszt eto osztávim. — V-tebi polo'zim vü-
panye Moj tróust ino zvelicsanye.

Nouta: Zaka sze 'zalosztís oh ma dűsa!

30. Boug! tí szi sztálen v-namenyávanyi, I nedás
meszta premenyávanyi V-rejcsi, ni v-csinej-
nyi; Csi sze vesz szvejt v-nicsesz vtopí, Tanács tvojt
veke obsztojí.

2. Vecsna isztina! búdi mi szrdcze Na zbrodjáva-
nye tvoje pravicze, I sztálne vernoszti; Da sze v-
csím zavr'zti jálnoszt, I zdr'zim vu dobrom sztálnoszt.

3. Csi mi noucs lá'zi nevtápla míra; Kakse blá-
'zensztvo sze mi odpéra Tam na díke szvejti, Gde
isztina goszpodűje, I vsze verne kóronűje!

DOBROTIVNOSZT.

Nouta: Radűj sze vsza zemla goszpodni.

31. Kak velka je bo'za szmilenoszt! Sto bi mogao
nyou zgrűntati? — Li divja szrdcza nezah-
válnoszt Nesetűje nyé szpoznati. Jasz. dokecs bóm meo
tü prebítek, K-tebi, ocsa, nebom túhi: Tebé, kí szkrb
más na moj'zítek, Klecsécs molo bodem v-dűhi.

2. Sto mi je dao dűso i tejlo? — Tí, sztvóritel
milosztiven! — Vsze. ka mam, sto mi je podejlo? —
Tí, oh ócsa dobrotiven! — Sto k-deli rázum, príliko,

moucs? — Tí moj szmileni hranitel! — Sto k-pozványa du'znoszti pomoucs? — Tí, vszega mouderravnitel!

3. Zgledni sze, dűsa, na díke szvejt, Gde sze ednouk zvisziti más, Gda osztávis márnoszti poszvejt, Csi Bougi prav szlű'ziti znás: Sto te je pouzvao v-tou králevszto? — Boug, po szvojem lűbezniíki; Boug ti je obecsao blá'zensztvo, Po Jezusi, — szredbeníki.

4. Csi te szlaboszt tejla v-grejh szűhne; Sto te od nyega odvé'ze? — Csi trpís; jaj tvoj sto poszlűhne, I rane szrdcza obé'ze? — Bo'za nezgrűntana szmilenoszt Vzeme tebé pod perouti, Zvrácsi tvoj bin ino boleznoszt, I troust dá tebi, szirouti.

5. I tí? — tí nebi szpoznávala, Dűsa, ocsé lűbéznoszt! — Tí nebi v-práhi zvisávala Etak csűdne szmilenoszt! — Oh! — lűbi Bouga vise vszega, Polo'zi vu nyem vűpanye, Bojdi angel brata tvojega, I tak csákaj zvelicsanye.

6. Na tou, na tou te nadigáva Velkoszt bó'ze szmilenoszt; Tou ti trdno zapóvedáva Gvűsnoszt tvoje nevrejdnoszt. — Oh! — idi, dűsa, i tak csíni: Noszi kejp bo'zi vu szvetsztvi; Tak ti dá Boug po szvojem színi Odícseni tál v-blá'zensztvi. — —

7. Oh Goszpódne! tvojo szmilenoszt Mi daj v-pámeti dr'zati, I tak nezgrűntano lűbéznoszt, V-práhi klecsécs, zvisávati: Ona me vodi v-veszélnozt, I troustaj vu vűri tú'znoj; I, gda szkoncsam pout mrtelnozt, Ona mi hládi szmrten znoj.

Nouta: Ah Boug! poszlűhni me v-mojoj.

32. Csiszta lűbézen! csi te prav zbrodjávam, Velkoszt tvojo vu práhi zvisávam; Z-vűpaznosztvoj, I z-radosztvoj Tebé, dober Boug, za ocsózezávam.

2. Oh! — daj, dokecs na tom szvejti potűjem,
Da te v-lübézni sztálno naszledűjem, Dáre delécs I
veszelécs, Tú'znim bratom angel bidti setűjem.

3. Tak bom tü lejo pout cslovejsztva hodo, Po
steroj de me dúh lübézni vodo; Tam pa ednouk
Bos me tí, Boug, Pouleg právde lübézni mílo szoudo.

DUGOTRPLÍVOSZT.

Na lasztivno nouto.

33. Kak dugo znásas pokorno, Oh Boug, nase
gresénye! — Kak vnogokrát je okorno
Nase rú'zno 'zivlejnye! — Náklonoszt nasa je jálna,
I pout jákoszti nesztálna; V-grejhe hotécs letímo: Ali
tí, vecsna miloscsa, Potrplejnye más, kak ocsa, Kaksté
te dreszelímo.

2. Doszta lejt sze vcsakati dás Tim v-grejhi
plavajoucsim, I bloudnikom vrejmen nihás, Rejcs tvojo
spotajoucsim: To nerodno drejvo trpís, Escse sze i
za nyé szkrbís, I verno je oprávas, Naj vdábba od-
raszek krepsi, Ino prinása szád lepsi, Náglo ga
nepreprávas.

3. Da pa sz-taksov trplívosztjov Znásas tí te
okorne; Kak sze nebi z-szkrblívosztjov Zgledno na
te pokorne! — Vábi i té tejlo i szvejt, Naj ósztávijo
tvoj poszvejt, I v-dú'znoszti zaszpíjo, Szvétí glász
tvoj zavr'zejo, Sztezo 'zítka povr'zejo, I vu tebi
dvojíjo.

4. Tí nyé sz-pouti etak noure, Z-milosztjov
povrnyávas, Ino na sztezo pokoure Je z-dűhom po-
ravnávas; I csi te radi bougajo, Ino 'zítek poboug-
sajo, Potrdis nyim tou gvűsnoszt, Kaj je po boji
vernoszti Pozdignes na vekvecsnoszti Blá'zeno odí-
csenoszt.

5. Boug! tvoja dugotrplivoszt Me k-tebi nadi-gávaj, I, csi zmenkam, tvoja miloszt Na pokouro zbüdjavaj. Tí, vekivecsna miloscsa, Boj grejsnikom míli ocsa. Naj sze k-tebi vrnéjo, I dokecs príliko májo, Vszoj rú'znosztí szloboud dájo; Da vszi sz-te-bom 'zivéjo.

Nouta: Oh szladki Jezus, ka szí.

34. Dugo trpí Boug bloudne neverníke, Mirovno znása szvoje protivníke, I odpüsztí vszejm, kí sze povrnéjo, Naj 'z-nyím 'zivéjo.

2. Dr'zi tou példo pred ocsmí, krsztseník! — Ildi, i boj nyé nevkleknyen naszledník: Znásaj sz-krotkosztjov lúdi presztoplejnye, I pregresejnye.

3. Odpüsztí, naj i tebi odpüsztí Boug. Jaj! — kak bi sztoupo tí pred nyega ednouk, Csi bi odúrno szrdcze neszaó z-szebom Na pravícze dom?

4. Postúj Jezusa példo ino volo, Kí je za szmrtné protivníke mólo. — Blá'zen, kí, kak on, sztáne z-lejpm szrdczom Pred 'zítka szodczom!

5. Vlej v-szrdcze nase, oh Boug trplívosztí, Csíszto náklonoszt krsztsanszke krotkosztí, Naj bíne bratov radi potrímó, I odpüsztímó.

6. Tak i mí ednouk, z-lübeznívím szrdczom Posztanovsi tam pred pravícze sztolczom, Csakati szmejmo falíng odpüsztisanye, I zvelicsanye.

3. Bouga dela.

SZTVORJEJNYE.

Nouta: Kak bi nehválo goszpodna.

35. Szpejvaj, oh dúsa, z-radosztjov Bougi, vretini vszega, Kí je z-vekvecsnov moudrosztjov Glász iména szvojega Odícso v-delaj teliki, Sterim

je szam bívoszt dao, I moucs szvojo vöszkázao V-csüda j vnougi i veliki. On je sztvoritel vszega: Sto nebi dícsó nyega?!

2. Néba, zemla ide k-nyemi, Velkoszt, nyegvo szpejvajoucs: Vsze sztvoriteli szvojemi Áldűje, csészt dávajoucs. — I jasz — li jasz bi bio túhi? Jasz, nyegov kejp noszécsi Nebi csesztio, molécsi Nyega v-isztini i v-dűhi? — Jaj! — csi bi ga tak tajio, Kak bi'zítka vrejden bio?

3. I nad menom je 'zivotnoszt Nébe vöráz-presztrejta, Vszej zemelszki dobrouť szkrovnoszt Je i meni odprejta: Dolouv travíne czvetécse, Logouv v-díki plavanye, Ftícs vugodno szpejvanye, Nyív szilje lepou rasztécse: — Vsza szo zísła z-bo'zi rouk, Meni na radoszt, ednouk.

4. V-szprotolejtji sze vsze mladí; Jeszén zréli szád dáva; Zíma krílo zemlé hladí; Leto nárasz zvrśáva. — I, kama vsza tá czílajo? — Veter, rosza, i szpári, De'zd'z, sznejg, i telke sztvári. — Sz-koga rouke nam zhájajo? — Vsza bo'zo moucs glászijo, Vsza csloveki hasznijo!

5. Szuncze z-díkov gorizíde, I vesz szvejt blagoszlávla; Noucs sz-pocsinkom naprejpride, Naj vsze trűdne otávla: Vsze sze vu vecsnoj mladoszti Ponávla i narája, Szka'zűje i zahája; Vsze je vretina radoszti, I prvle preide te szvejt, Kak eti díka i czvejt.

6. Blá'zensztva mojga vretina Je vesz ete szvejt lejpi; Ali vszega prvotina Szem jasz vu bo'zem kejpí. Odícseno oprávléní Je'ze tál moj mrtelen; Dűh pa moj nemrtelen Je na vecsnoszt priprávléní. — Sto tou nebi szpoznávao, I hvalécs nezvisávao?

7. Decza, mladenczi, i sztarczi, — Vsze bívoszti, szpejvajte! — Radűjte sze v-csísztom szrdczi, I Bougi csészt dávajte! — I tí, nemrtelen dűh moj, Szpoz-

naj vu poníznoszti, I glászi v-pobo'znoszti, Ka je on verén ocsa tvojo. Nyega, li nyega vadlűj! — Nyemi vu szvetsztví áldűj!

Nouta: Bojdi díka i postenyé.

36. Boug! tvojo velkoszt glászi szvejt — Glászijo tvoja dela. Tí szi velo: „bojdi poszvejt! Nasztani, néba zemla!“ — I vsza szo vu ednom híпки Zísla na bívoszt vu díki, Na tak zmo'zno rejcs tvojo.

2. Kamakoli vr'zem pogléd, — Kasté moudro zbrodjávam; Bo'zanszko tvojo moucs povszéd V-nyé velkoszti szpoznávam: Povszéd v-tvojem lejpom szvejti Mi trák tvoje díke szvejti... Povszéd szi mi nazoucsi.

3. Neszmerna díka viszíne Je blískt tvoje zmo'znoszti, Prepaszt mourszke globocsíne Pa trák tvoje szkrovnoszti: Telka i tak csüdna dela Te ká'zejo, sztvoritela V-nezrecsenoj szvetloszti.

4. Tebé prédga szvetloszt szuncza Szvejt tvojo ravnajoucsega; Tebé tíhi kejp mejszecza V-mráki plavajoucsega; Tebé zvejzd redoven be'záj, I vrejmena szkroven tekáj: Vsza, vsza tebé dícsijo.

5. Tvoja moucs dűdnja vu zráka Nezmérjenoj sűrini; Ona sze grozí v-obláka Kmicsno-szkrovnoj zvirini: Tvoj glász je szlápov vdérjanye, I válov mourszki zburkanye... Tí szi i v-csűdaj velki.

6. V-szvejta rédi i lepoti Sze tí moudroszt, szkázűjes; Vu vszákoj zemlé dobrouti Tí, lűbézen, kralűjes: Li tí szi vretina 'zítka, Tí veszéloga prebítka, Míra i blagoszlova.

7. Tvoj je angel, vu szvetloszti Tebi, Boug, szpejvajoucsi; Tvoj i cslovek, v-mrtelnoszti Tebé zvisávajoucsi: Sereg dűs v-díki sztojécsi, I csrvics v-práhi lazécsi Tebé csesztí, kak ocsó.

8. Oh! — zvisávaj, dűsa, i tí Velikoszt gosz-podnovo. Csűdne szo nyegove poti, Szvűto imű nyegovo. — Boug, Boug je sztvoritel vszega! — Nűba, zemla, glűszi nyega, Szpejvajoucs vu radoszti!

Nouta: Nas drűgi ocsa, vretina moudroszti.

37. Nűbe i zemle prezmo'zni sztvoritel, I nyű vecsnoga rűda nasztavitel! Czejli ete szvejť glűszi tvojo moudroszt, Dűko i zmo'znoszt.

2. Tű szi z-nicesza vsza naprejposztavo, I v-deli tvojem vecsni rűd nasztavo, Vsza dugovűnya med szebom razloucso, Vszejm sztűn odloucso.

3. Tvoji rouk delo je nebűsz visűna, Mourszki voud prepaszt, i zemle sűrűna, Szuncza, mejszecza, i zvejzd bliszcűcsi trűk, Ino noucsi mrűk.

4. Toploucsa, i mraz, rosza, de'zd'z, vetrovje, Tűhota mourja, i nyega vűlovje: Vsze glasznو prejdga tebű, sztvoritela, I ravnitela.

5. Vsza bűvoszt szvojo li tebi hvűlijo, I tvojo velkoszt v-radoszti glűszijo: Moli te angel, sztojűcs v-dűke trűhi, I csrvics v-prűhi.

6. Tű szi vszo zemlo naplodo z-'zivűnov, Velike logű z-rűzlocsnov zvirűnov, Zrűk z-vnouge doubi lűpimi fticzami, Vodű z-ribami.

7. Po tebi műjo vsza sztűlis bűtriven, Po tebi radoszt i 'zűvis lasztiven: Tű szi vszű sztvűri szmileni hranitel, Tű vszej branitel.

8. Tű sznű'zis zemlo sz-travűnov i szűljem, I koronűjes vrejmena z-veszűljem, Gűjis szűd drevja, vlejűs 'zűr vu polű, V-bregű i dolű.

9. I vsza tű naime za volo csloveka, Koga tak lűbis szam od vek, do veka, Da ga z-lasztivnim kűpom obdarűjes, I koronűjes.

10. Boug! vcsű nasz eto miloszt postűvati, Ino

vu tvojem sztráhi potüvati; Tam pa obráz tvoj nad nami preszvejtí. Na díke szvejtí.

Nouta: Oh Boug, oh míli Boug.

38. Molbe vrejdni bo'ze, Vretina lübéznosztí! Kak vnouga szo csüda Tvoje dobrotivnosztí! — Sto more szmilenoszt Tvojo vözgrüntati? Sto zná tebi za nyou Vrejdno hválo dati?

2. Tí szí tvoj lépi szvejt Z-nicsesza záto pouzvaó, Da bi na vszáko sztvar Tvoj blagoszlov vövejao; Blá'zensztva vretino Szi odkrio naime nam, Kak tvojga bo'zansztva Kejp noszécsim dúsam.

3. Tí szí vsza li sz-prousztov Volov naprejposztavo, l sz-tejm tvojo díko Ino zmo'znoszt vövjavo: Tí tak ravnas i zdaj Vsze tvoje sztvorjejnye, Da povszéd nahája Radosztí 'zivlejnje.

4. Tí, dúh nemrtelen, Szi 'zitka, szmrí goszpoud; Tí dávas vszejm 'zítek, l ká'zes blá'zensztva pout: Tí más v-rouki tvojoj Dnévov nasi tekáj, l, gda sze ti vídi, Sztávis tü nas be'záj.

5. Eti, kak v-gledali, Glédamo tvojo díko, Z-dél tvoji szpoznavsi Zmo'znoszt tvojo veliko; Nigda pa, gda odtécz, Boug, K-tebi prídemo, Te z-lícza na lícze Glédali bodemo.

6. Tecasz ti prijétno Boj nase áldüvanye, Csi je gli nicsesztno Vüszrt mrtelni szpejvanye: Tam na díke czíli De te v-popolnosztí Zvisávao dúš nasi Glász nemrtelnosztí.

SZKRBNOSEJNYE.

Na znáno nouto.

39. Verne dúse, zvisávajte Bouga, kak 'zitka ocsó! Díko csészt nyemi szpejvajte, Glaszécs nyegvo miloscsó. Vsza obilnoszt i veszélnoszt Je dár

nyegve miloszt, Prígod szrecse i neszrecse, Delo nyegve moudroszti.

2. Boug Boug ravna naso sztávo; Szvejt sors nasz nepotáka; Ka on prevídi za právo, Tou i vdábla sztvár, vszáka: On radoszt dá, gda naprej zná, Kaj nam hasznila bode, I vzeme pá vsze vkraj, ka má V-szebi grünt dūsne skode.

3. Vu vszem nyegovom králevsztví Nezbontan réd kralúje. On vsze, ka szlísi k-blá'zensztví, Vszákoj sztvári darúje: On na poláj ino goráj Vövlejva blagoszlov szvoj; Globocsína i viszína Plava v punosztí nyegvoj.

4. On vlá'zi nase határe Sz-tíhov roszov i de'z d'zom, Preprávla skodlíve szpáre Z-vetrovjom ino mrazom; Szvejt ponávla, i priprávla Vszejm bátríven prebítek, Naj veszéli vu dr'zéli Tühíne bou vszej' zitek.

5. On naime csloveka dūsi Szprávla sztan veszélnoszt, I vsze, ka k-nyé míri szlísi, Darúje v-obílnoszt: Sztezo szvetsztva i blá'zensztva Ji ká'ze vu szvetloszt, I na czíli v-szvojem kríli Odícsi nyou z-míloszt.

6. Ocsa, tvoja, míla vernoszt Je i z-menom hodila, I tvoja ocsinszka szkrbnoszt Mené csűdno vodila: Vu radoszt i 'zaloszt Szi tí bio varivács moj, V-dvojüvanyi i vüpanyi Me je krepio angel tvoj.

7. Na tébe zaniham sors moj I v-prísesztnom vrejmeni, Vüpavsi sze, ka de dűh tvoj I nadale pri meni... Oh! — ravnaj tí moje potí, I boj mi veren ocsa; Po tom 'zítke me pa v-díki Zviszi, vecsna míloscsa!

Nouta: Kak bi nehválo goszpodna.

40. Zvisávaj, dűh moj, goszpodna Z-veszélími peszmami, Kí tak csűdna i vugodna Dela csiní med nami. On ti je záto dao bivoszt, Da bi

sze ednouk v-díki 'Z-nyim veszelio ti 'zítki, Szpoz-návajoucs nyegvo miloszt. — Radűj sze v-nedű'z-nosztí Tvojoj plemenitosztí!

2. Vretina vszáke radosztí Je, Boug, tvoja miloscsa; Tí szi i v-dnévi'zalosztí Moj dobrotiven ocsa: Po kaksojsté 'zitka pouti — Po rou'zaj i bodélji, Placsi ali veszélji — Me pelas tí czíli prouti: Vsze, vsze je dár míli rouk; Povszéd szi velki ti, Boug!

3. Ah: — kelko dnévov veszélí Szi mi tí'ze darüvao! — V-kelki pripetjáj dreszélí Szi me z-dejsznov zakrívao! — Csi szem zdühávajoucs prisao V-placsa vihérnoj noucsi K-tebi, vernomi ocsi; Tí szi prosnyo mojo szlísao, I dao szi v-mojem szrdczi Pá zídíti míra szunczi.

4. Od koga vdáblam v-pozványi Tak posteno 'zivlénýe, I v-kakgodi dugoványi 'Zelno naprejidejnye? — Sto mi dáva k-dobromi moucs? — Mirovnoszt v-sztiszkávanyi? — Sztálnoszt vu szküsávanyi? — K-deli pa volo i pomoucs? — Tí szam szi moj voditel, Moj troust ino bránitel.

5. Csi szem pa nej zadovolen Sz-tejm, ka od tébe vdáblam; Jasz szem zrok — jasz, nepopolen, Kí sze hotécs zaprávlam. Kelkokrát szem právo radoszt Neszpametno osztavo, Ali vnejmar zapravo, Vtonivsi sze v-grejh i 'zaloszt! — I dönok ti, miloscsa, Szi mi bio veren ocsa.

6. Tí varjes mír i praviczó V-nyé odícse nom czvejti, Gda z-dűhom právde kriviczo Preprávlas v-tvojem szvejti; Bűdís verne prijátele, Kak tálnike radosztí, I vu dnévi 'zalosztí Angele bátrivitele. — Tí szi punoszt vszej dobrou, I ocsa vbougi szirout.

7. Etak ti 'ze v-etom 'zítki Ocsinszko szkrb na nász más, Ka pa v-nebeszkom prebítíki, Kakso radoszt vernim dás! — Tam na díke lepsem szvejti

Nam, tvojim odebránim Ino tebi podánim Vsze polnoszti trák szvejti. — Záto te, práhi sztojécs, Zvisávamo vszi, molécs.

Nouta: Oh Boug, oh míli Boug!

41. Boug! kakso szkrb szi meo Na méne do szegamao, I 'zítka mojega Tekáj kak moudro ravnao! — Kak bi te znao jasz, práh Vrejdno zvisávi, I tebi za vszo szkrb Dú'zno hválo dati?

2. Preczi, kak szem rodjen Szi me za dejte príjao, I na roditelov Moudro szkrb me zavüpaó; Kí geto me nebi Znalí vecs voditi, Te szi me po drúgi Dao na dobro vcsiti.

3. Znam, kaj, csi me oni Nebi szkrblívo vcsíli, Lehko bi mi rú'zni Grejhi dúso te'zíli; Ár kak zlehka vkani Zla csemérna szladkoszt! — Gda radoszt ponúja, Szúhne v-britko 'zaloszt.

4. Kelki bloudnik joucse, Ká je gréhe polúbo, I nedú'znoszt szrdcza Vtepao ino pogúbo! — Ali mené szi tí Na sztálnoszt v-dobrom vcsio, I z-grejsnoga támna Z-dúhom tvojim búdio.

5. Kakoli je dúsi Mojoj zvelicsitelno, Ali pa skodlívo, Kvárno i pogübelno; Ka me od zla varje V-szrecsi i radoszti, I razveszeljáva Vu dnévi 'zaloszti.

6. V-kom polo'ziti mam Právo 'zítka pobo'znoszt, I kak sze vcsiti dam Od Jezusa podlo'znoszt; Ka, kak krsztseník mam Vervati, csiniti: Na vsze szi me dao ti 'Ze v-detinsztvi vcsiti.

7. Tak verno vodis tí Mené po szvetsztva pouti, Po steroj me pelas Czíli mojemi prouti; Tak me vcsís íszkati Vu sztálnoj vernosztí Odícseni sztáne Blá'zene vecsnosztí!

8. Kak te mam dícsiti Za tou ocsinszko szkrb- noszt? — Bojdi hvála moja — Neoszkrúnyena ver-

noszt: I csi bi gda zmenkao Vu mojoj dú'znoszt; Dűh tvoje zbudjávaj Na pout nedű'znoszt.

Nouta: Hváleno bojdí, Boug, vekveke tve ime.

42. Goszpodne, tí csíszta vretina vszej dobrout!
 Kak csűdno ravnas tí'zítka mojega pout!
 — Csi te gli jasz z-grejhi v-száki dén bantűjem;
 Dönok sze od tébe z-dármi koronűjem.

2. Kak bi mogao velkoszt tvoje szmilenoszt
 Vrejdno zvisávati, oesa lűbėznoszt! Vesz szvejt je
 od toga gucsėcse znamejnye, Ka je dobrotívnoszt
 vsze tvoje csinejnye.

3. Kelka potrebűje nas nevolen 'zítek! — Kel-
 kokrát sze zburka csloveka prebítek! — I dönok mí
 sz-tebom boj nas obsztójmo, Tak da v-niksem tú'z-
 nom sorsi nezdvójmo.

4. Csi szi premislávam od zdávnya 'zivoucsi, I
 vu groba kríli 'ze pocsívajoucsi, Ali na moj 'zítek
 szpametno kebzűjem; Velkoszt szkrbi tvoje vsze-
 povszéd csűdűjem.

5. Oh ocsa! vecsna je tvoja szvéta vernoszt;
 Koncza, niti kraja nema tvoja szkrbnoszt: Vszákdén
 nadeljávás tí tvoje sziroute, I niti ednoj 'z-nyi nev-
 tajís dobroute.

6. V-tebi tak polo'zim jasz moje vűpanye, Ár
 pri tebi naidem szkűz moji vtisanye. — Szlísaj glász
 vűszt moji zdaj, gda te zezávam, I szpuni mi prosnyo,
 gda k-tebi zdűhávam.

7. Csi me na grejh vábi tejla mojga szlaboszt,
 Ali pa vu dvojnoszt szűhnoti scsé 'zaloszt; Tí mi
 krejpi szrdcze v-tvojoj bojaznoszt, I v-tvoje miloscse
 sztálnoj vűpaznoszt.

8. Dokecs tü potűjem, daj mi, ka je právo:
 Mír, zdrávje, blagoszlov, i posteno sztávo; I pelaj

me ednouk prejk, po sztezi szvetsztva, Na odícseni dom vecsnoga blá'zensztva.

Nouta: Oh vekivecsne miloscse.

43. Oh! — kak nezapopádnyeno Je, Boug, tvoje ravnanye, Szkrovno i neprebrodjeno Tvoje vecsno szkoncsanye! — Ali tí na nász tak szkrb más, Da nam i v-szkuzaj dobro dás. — Sto bi grajao tanács tvoj?

2. Csi gli neprevidna temnoszt Potí tvoje pokriva; Na konczi vsza tvoja moudroszt Ocsam nasim odkriva, Tak da gvüsnó prevídimo, Csi v-rázumi nebloudimo, Kaj nasz, kak ocsa, vodis.

3. Vsze, ka je nam nemogoucse, Vsze tí z-díkov oprávas, Nemas zádev, ni te'zkoucse, Gda blá'zensztvo vszejm szprávas: Na tébe sze gvüsnó szloni, Kí sze v-povouden szkúz vtoni, Csi sze tebi dopádne.

4. Pelaj i mené, Boug míli, Na tvojoj zmo'znoj dejsznoj K-vísnomi mojemi czíli Po 'zítka sztezi tesznoj: Pocsiné m szi v-tvojoj vouli; Ár me tí z-nás i v-nevouli Z-díkov korunüvati.

5. Oh! — krépi me v-toj gvüsnoszt, Ka tí vsze dobro csinís, Ka mené z-vdarczom tú'znoszt Na tvojo bojazen vcsís, I ka ednouk v-tvojem kríli Dolizbríses, ocsa míli, Vsze szkuze z-oucsi moji.

Nouta: Szvejtí sze poganov meszto.

44. Radűj sze, dúh moj, vu Bougi, I moli nyegvo moudroszt, Kí zvön drűgi szirout vbougi I tebi delí radoszt: Povszéd tí ká'ze znaménja On ocsinszkoga csinénja.

2. Csi tí sztálno odűrjávas Zla pogübelno rű'znoszt, I, kak Jezus tvoj, szpunyávas Z-vrejlosztjov

tvojo dú'znoszt; Nezdvoj, gda te osztávi moucs; Ár de ti Boug tvoji na pomoucs.

3. Csi ti on dní radoszti dá, Hváli ga v-poníz-noszt; Csi ti pa szkúz pehár podá, Pij ga vu vűpaz-noszt. Veren je on, i ti szvoji Neosztávi v-placsa boji.

4. Csi 'zítka tvojega tekáj, Kak szúhi potok, sztáne, I vandranya tvojga be'záj V-szmrtnom douli posztáne; Nevczagaj; ár je sz-tebom Boug, I sto te vtrgne z'-nyegvi rouk?

5. Tam sze ti odpré na czíli Vsze radoszti vretina; Tam ti dá mír v-szvojem krili Nebeszka domovína: Tam Bougi za vsze hválo dás, Ka eti za neszresco más.

Na znáno nouto.

45. Zaka sze 'zalosztís, dűsa moja, Csi je gli gdate te'zka pout tvoja? — Vejmi ti je ocsa Boug. Vr'zi na nyega szkrb tvojo; On ti szká'ze miloszt szvojo.

2. Veri, csi sze gli od vszega szprávis, Od nyega sze dönok neosztávis, Kí te szam tak trousta: „Zovi me v-nevouli tvojoj; Jasz szem oszloboditel tvoj!“

3. Koga je on gda brez' trousta nihao, Kí sze je v-nyegvoj milosci vűpao, I nyemi veren bio? — Vejmi je li on vszega goszpoud, Ino vretina vszej dobrou

4. I v-kom bi sze tí, dűsa vűpala, Pri kom zvön Bouga troust tvoj íszkala? — Jeli v-szvetszki kinci? — Oh márnoszt tvojga vűpanya, V-kom nenaides szkúz vtisanya!

5. Naj sze vűpa bár szvejt v-blági szvojem; Tí íszcsi troust tvoj prí ocsi tvojem, Gda te 'zaloszt te'zí: On dá veszélnoszt szunczi Zídti v-tű'znom tvojem szrdczy.

6. Oh míli bo'ze, vretina trousta! Csi mi gda dűsa szkűz pehár koustá; Tí me neosztavi: Szkoncsaj hitro placsen sors moj, I vtálaj mi szrdczi pokoj.

7. Neproszim mární kincsov zemelszki, Li tvojo miloszt, ocsa nebeszki, Daj meni v-tál príditi; Da v-dnévi placsa obsztojím, I v-tebi nigdar nezdvojím.

8. Vsza díka zemlé mali csasz trpí, I, kak szpár meglé, sze náglo vtopí Vu prepaszt nicsesza; Ali — nej! — tvojoj vernoszti Nede koncza ni v-vecsnoszti.

9. Sz-tebom sze tak jasz rad zadovolim, I sz-tíhim szrdczom na vsze privolim, Ka szkoncsas od méne: Li krejpi me vu vűpanyi, I daj mi tál v-zvelicsanyi.

Nalasztivno nouto.

46. Kí sze vu vűsnyem Bougi vűpa I z-szrdcza k-nyemi zdűháva; On v-prípjetjej tú'znoga hípa Nyega zaman nezezáva: Ár komi je Boug napomoucs, Ka skoudi tomi placsa noucs?

2. Ka nam haszni dvojno czaganye Pod krízom britke 'zaloszti? — Ka vnouga to'zba i plakanye Vu nevouli i 'zúkoszti? — Vejmi tak li jaj zvršávamo, Ino Bouga szkűsávamo.

3. Trpmo, ino z-sorsom nasim sze Vu vszem táli zadovolmo; Na goszpodna zanihájmo vsze, I nyemi sze z-verov molmo: On nam vtisa vszáko 'zaloszt, I pá nam darúje radoszt.

4. Mouder je Boug: on najbole zná, Ka nam na blá'zensztvo szlű'zi; Szrdczi v-pehári szkűz radoszt dá, Csi sze k-szvejti nepridrű'zi. On gda nes-tímamo, príde I 'z-nyim szuncze míra zide.

5. Nestímaj, cslovek, vu 'zaloszti, Ka bi te Boug tvoj osztavo, Ika bi li on bio v-miloszti, Koga je v-díko posztavo. Nej! — vrejmen, kak voda, tecsé, I sors nas obrácsa, kak scsé.

6. Bo'ze zmo'znoshti dár je szreca; Boug je vretina veszélja: V-nyegvoj rouki sztojí neszreca I vihéni híp dreszélja. On zná ponízne zvisziti, I zvisene poníziti.

7. Dícsi tak Bouga v-pobo'znoshti; Csészt tvojo verno odnásaj: Pocsíni szi v-nyegvoj szkrbnoshti, I krí'z tvoj mirovno znásaj. Tak bos tí i po szkúz pouti Veszélo sou czíli prouti.

Nouta: Ka Boug csíní, vsze je dobro.

47. 'Zivé, Boug, moje vüpanye! — Zaka bi sze'zalosztió? — Vejm pri nyem naidem vti-sanye, Csi bi gda szkúz pehár pio. 'Znyim obsztojím, I nezdvojím, Kakoli za te'zkouco Bi mi sors moj odlouco.

2. Boug moj csúje to'zbo mojo, I zdühávanye moje: V-nyem má szrdcze díko szvojo, Li v-nyem vüpanye szvoje. Poszlühne me, I odvzeme 'Zaloshti te'zko bremen, Gda de prílicsno vrémen.

3. Boug moj vídi i dobro zná Pripetjé 'zítka mojga: On kak ocsa, v-racsúni má Szkuze deteta szvojga; Szlísa glász moj, Ino troust szvoj Mi nevedoucs podelí, Kak tou v-rejcsi szam velí.

4. Boug me ravna dobrotivno, I, csi jasz csíním, dú'znoszt, Potere szilo protivno Lúdi nyegova zmoznozt: Ka sze bojím? — 'Z-nyim obsztojím; Szvejt mené nepotere, Csi gli na méne tere.

5. Boug me hráni v-sztávi mjojoj, Kak ocsa dejte szvoje; On vövlejva blagoszlov szvoj Vszákdén na szteze moje: V-potreboucsi I v-te'zkoucsi Príde meni na pomoucs, I vtála mi troust i moucs.

6. Mam Bouga dobrotívnoga, I na nyega sze szlonim, Kak na ocsa szkrblívoga, Csi sze v-potop szkúz vtonim: On je troust moj I gvüsen voj Na 'zítka temnoj pouti, Gda czíli ídem prouti.

N o u t a : Krisztus veli: hodte k-meni.

48. Z-jajom prihájas pred Bouga; To'zba tvoja je prevnougá, Male vere gingavecs! Doul placsa vídis vu szvejtí, I, ka Boug csiní k-poszvejtí, Tou grajas tí, mrmravecs!

2. Bouga bantújes v-pogori, V-povoudni bojní, pomori, Vidoucs opüsztsávanye; Gda sze blíszka, ali grumí, Zemla gíble i szláp sümí, — Zrok naides na sztaranye!

3. I gda eti gnűszna bloudnoszt Pregánya vbougo pobo'znoszt, I szvejt praviczó klácsi; Gda zmo'zen te szlabe te'zí, I vrejdnoszt vu práhi le'zí, — Tou te vu Bougi pácsi!

4. Tak stímas: csi Boug ravna szvejt, I dáva vszejm právde poszvejt; Zaka sze tá zgájajo? — Odked lúdi hűdodelnoszt, Neszreca, jaj, pogűbelnoszt, I szpodobna zhájajo?

5. Ka szi tí, vcseránye dejte, Ka gledécs prí-gode ete V-nyí globokoj temnoszti, Grajati szmejs vísno moudroszt I nyé nezgrüntano szkrovnoszt V-szpári tvoje bloudnoszti?

6. Blázquez! gde tí li zmejsanye, Pogűbel i opűsztsanye Vu csűdaj naglejűjes; Tam ta vsza rav-najoucsa moucs Szrecso príprávla nevidoucs. — Ka sze tak 'z-nyouv bojűjes?

7. Vihérov szilno vdérjanye, I zráka grozno dűdnyanye, Znaj, tűdi szvoj haszek má: Po nyem sze zemli 'zirovnoszt, 'Zivoucsim sztváram pa csrszt-voszt, Zdrávje, moucs i 'zítek dá.

8. Po bojní moudroszti ocsa Sztan národov preobrácsa I nyé ze-szna zbűdjáva; V-pomori pa, i szpodobnom Kaksté vdárczi nevugodnom Dűsevna dobra dáva.

9. Szvejt je moudroszti nárava: Dobra je nyegva

náprava; Li tí, práh, ga zaprávlas, Gda po divjoj náklonoszti l gnúsznoj tvojoj jálnoszti Nyemi pogübel szprávas.

10. Oh nej! — nej je Boug zrok toga, Ka bloudnoszt csiní hűdoga Po govenszkom hotejnyi; Boug je csloveki rázum dao, Szrdcze ino volo vtáao K-vugodnomic sinejnyi.

11. I csi taki hűdoube noucs Z-szíllov premore gdate moucs Nevtepene jákoszti; Ona li do csasza trpí, Naj, tak vardenyena, dobí Korouno obládnoszti.

12. Trpi tak! — po bloude noucsi Sze ti ednouk tam prepoucsi Zorja visne znanoszti, Gde ti pri díke poszvejtí Boug ocsiveszno preszvejtí Potí szvoje szkrovnoszti.

Nouta: Krisztus mi je moj 'zítek.

49. Pred tébe, vecsna szkrbnoszt, Neszém jasz áldov moj, Za tvojo mílo vernoszt, Troust i dűsni pokoj.

2. Oh! — vzemi dobrovolno Vűszt moji szpejvanye; Csi je gli nepopolno Moje áldűvanye.

3. Vesz 'zítek moj szvedocsi, Csi ga prav zbrodjávam, Kaj sze po tebi, ocsi Csűdno povodjávam.

4. Od gingavoszti moje Szi me do etimao, Kak mati dejte szvoje, V-mílom kríli varvao.

5. Csi mi je kaksté 'zukoszt Szrdcze gda te'zıla; Tvoja, ocsinszka miloszt Me je veszelíla.

6. Csi szem v-betegi krícsao: Boug, szmilűj sze meni! Tí szi me vrácsit prisao Vu szvojem vrejmeni.

7. Csi me je moj protivník Jálno odűrjávao; Sztebom, zmo'zni pomocsník, Szem ga jasz obládao.

8. Csi szem gda pomenkávao Na sztezi blázsensztva; Tí szi me pobűdjávao Na lűbézen szvetsztva.

9. Sto more prebroditi Tvojo dobrotivnoszt, I vrejdno te dícsiti Za tvojo szmilenoszt?

10. Dícsim te za veszélne Vöre 'zítka mojga, Dícsim i za dreszélne Dní ravnanya tvojga.

11. Zvisávam te, kaj i zdaj Na 'zítek moj szkrb más, Kaj vtisas vúszt moji jaj, I kaj mi radoszt dás.

12. Hválim te, kaj mi dúsi Vsze vtálas z-miloszti, Ka k-nyé blá'zensztvi szlísi Eti i v-vecsnoszti.

13. Prími, Boug, dobrovolno Vúszt moji szpejvanye, Csi je gli nepopolno Moje áldűvanye.

14. Tebi boj porocseni I nadale sors moj: Tí, oh dúh odíceni, I v-szmrti z-menom boj.

III. Cslovek.

Plemenitoszt i czíl csloveka.

Nouta: Oh Boug, oh míli Boug.

50. Vszamogoucsi bo'ze! Sto te more hváliti, I dobrouito tvojo Z-vrejdnim tálom glásziti? — Kak moudro szí sztvouro Tí ete velki szvejt! — Li od tébe zhája Vszejm blá'zensztva poszvejt.

2. I jasz, v-práhi klecsécs, Dícsim tebe, ocsa moj, Ka szí tí i mené Moudro sztvouro na kejp tvoj. Eti na zemli je Czíl moj — 'zítka szvetsztvo, Tam pa na viszíni Popolno blá'zensztvo.

3. Kak velki je tak czíl Moje plemenitoszti, I kakse blá'zensztvo V-'zítke vekivecsnoszti, Na stero sze ednouk Od etecz pozovém, Csi, kak tí szam 'zelejs, V-dobrom vszigdár rasztém!

4. Vcsi me, 'zítka ocsa, Na té czíl kebzűvati, I po szvetsztva pouti Li k-nyemi setűvati: Moja najvéksa szkrb Bojdi vszední li tou, Da czejli moj' zítek Tebi prijéten bou.

5. Daj mi vszáko grejsno Rú'znoszt odűrjavati,

I dú'znoszt pozványa Ž-vrejlosztjov szpunyávatí: Csiszta bojdi vszáka Míszel mojga szrdcza, Csisztejsa moja pout Od szvetloga szuncza.

6. Tvoja csészt i díka, Ino szrecca bli'znyega Naj jedíni nágib Bou csinejnya mojega: Lúbiti, Boug, tebé Mi daj vise vszega, Lúbiti, kak szebé, Csloveka vszáksega.

7. Tak, tak velki je czil Moje plemenitoszti! — Tak mam setüvati Jasz k-nyemi vu vernoszti! — Szvetsztvo i lübézen Naj sznaj'zi pout mojo; Tak bom ednáko sou Odtécz v-díko tvojo.

8. Ali — jaj! — kak dalecs Szem jasz od toga czíla! — Ár me je krhkoucsa V-márnoszt szvejta vtopíla. — Tí, oh Boug, me csíni Kejm popolnej-sega, I tvoje miloscse Vszákdén vrednejsega.

N o u t a: Oh vekivecsne miloscse.

51. Boug! na kakso plemenitoszt Szi pozdigno tí mené! — Nej! — czil moj je nej mrtel-noszt, Gde vsze, kak tenya, miné: Tí mené eti na vecsnoszt I blá'zeno odícseoszt Scsés naprejprávlati.

2. Domovina dűse moje Je v-nebészaj, nej eti; Tam mam nájem díke tvoje Za sztálno vernoszt 'zeti: Csi v-ete márnosztí souli, Boug, tebi hodim po vouli, Angel díke bodem tam.

3. Nej! — toga czíla mi nigdar Nedaj z-míszli pűsztiti: Vcsi me vrejdnoszt mojo vszigdar Z-lejpm 'zitkom sznaj'ziti; Ár ka bi mi haszno vesz szvejt, Csi bi dűse moje poszvejt Neszpametno zakoczkao?

4. Za nebésza sze szkrbeti, Je moja prva dú-'znoszt, I vecsne kincse 'zeleti, Zvelicsana pobo'znoszt. Vsza zemelszka, liki szenya, Lejhnejo v-hípi meg-nenya: Li nedú'znoszt obsztójí.

5. Fliszaj tak, Boug, szrdcze moje V-szkrbi ti presztajoucsi, Naj neiscse díke szvoje V-ti nevolni preidoucsi. Vecsni kincs me vcsi szprávlati, I tak dúso priprávlati Na velki sztan nebeszki.

6. Nedú'zno i lejpo szrdcze, Stero vu tvojem sztráhi Mír delí, kak mílo szuncze, Vszejm 'zivoucsim vu práhi, — Takse szrdcze je kincs právi; Ár csloveka neosztávi Ni v-kmicsnóm douli szmrti.

7. Oh! — takse szrdcze daj meni, Ocsa dobrotivnoszti, Naj ti vu vszákom vrejmeni Szlú'zim v-neszkazlivoszti, I, gda szkoncsam dnévov tekáj, V-nébi zacsнем lepsi be'záj Szvetsztva i popolnoszti,

Nouta: Oh 'zítka ino szmrti goszpoud!

52. Li záto nam je dáni 'zítek, Kí tü do csasza vandramo, Naj sze na vecsnoszti prebítek Z-moudrim szprávlanym ravnamo: Té czíl nam je polo'zo Boug, K-tomi mámo pridti ednouk.

2. Zemla eta je li tühína, I nyé dár — práh preminoucsi; V-nébi je nasa őrocsína, V-nébi sztan nas presztajoucsi: Tam po vdérjanyi vihéra Naide vandrar sztális míra.

3. Oh! — noszmo tak vu mirovnoszti Bremen kaksesté nevoule, Naj nasz na sztezo pobo'znoszti Vrácsa návuk 'zítka soule: Hítmo vszi po szvetsztva poti Czíli vekvecsnoszti prouti.

4. Tou 'zelej od nász Boug i dú'znoszt, Tou dúse nase velikoszt; Da szkrbno varjemo nedú'znoszt I cslovejsztva plemenitoszt, Iszkajoucsi eti v-práhi Vecsen mír, vu bo'zem sztráhi.

5. Li záto mámo eti 'zítek: Záto, záto szmo sztvorjeni, Naj iszcsemo díke prebítek Vu delaj nepotvarjeni. — K-tomi czíli, szmileni Boug, Daj vszejm, vszejm nam pridti ednouk!

Nouta: Oh Boug, oh míli Boug!

53. Csi tejla mojega Bivoszt moudro zbrodjávam, I na telka dela Prílicsnoszt prav szpoznávam; 'Ze ono je porok, Boug, tvoje moudroszti, I nevtajen szvedok Csloveka vrejdnoszti.

2. Kakso plemenitoszt Vídim vu etom kejpí! — Kak prehodi szrdcze Nyega odraszek lejpi! — Vu vszákoj kotrigi Szi tí odíceni, I v-nyega gíbanyi Csüden i zviseni.

3. Ka pa, csi premíszlim Dúse moje velikoszt, I pred ocsmí dr'zím Nyé moucs i plemenitoszt? — V-práhi klecsécs, dícsim Nyé nasztavitela, — Tebé, vekvecsni dűh, Vszeza sztvoritela.

4. Tvojega bo'zansztva Vecsna iszakra je ona, I varitelkinya, Boug, tvojeza zákona, Nevszühse na kapla Blá'zensztva vretine, I nemrtelen trák Vísesne isztine.

5. Oh! — kaksa szreca je, Kejp bo'zansztva nosziti, I z-dűhom vszej dűhouv V-vecsnom jedinsztvi bidti! Sto nebi zvisávao Bo'ze szmilenosztí, I nera-dűvao sze Csloveka vrejdnoszti?!

6. Tí tak, blá'zeni dűh, Ravnaj szam szrdcze moje, Naj nigdar nevtépém Kejpa zmo'znosztí tvoje: Csíszti naj pred tehom Vandram v-mrtelnosztí, I csíszti idem prejk Na dom vekvecsnoszti.

Pokvarjenoszt csloveka.

Nouta: Grobe sze niscse neogne.

54. Szvėti Boug! tí szi csloveka Na tvoj obráz osznouvao, I nyega od vek do veka Na őrok díke pouzvao; Dao szi nyemi k-dobromi moucs, Príliko i dűha pomoucs.

2. Ali kama je tá díka? — Gde je nyegva ne-dű'znoszt? — Ah! — sztezo nyegvoga 'zítka Pok-

ríva grejha rú'znoszt: Vesz, vesz je on pokvarjeni, I na húdo navajeni.

3. Vsaznajoucsi, tí dobro znás Szrdcz nasi pokvarjenoszt; Ár pred szebom odkrito más Nyí szkrovno potvarjenoszt. Ah nej! — nega ni ednoga Z-rú'znim zlom nevtepenoga.

4. Dobrout zemelszki 'zelejnye Vesz 'zitek nas zaprávla, I szrdcza húdo hotejnye Velki dúg nas ponávla; Blázna példa bloudni lúdi Nasz vlecsé na sztopáj húdi.

5. Právde tvoje szvéte potí Za nenaszledne mámo, I, gda nasz na nyé zovés tí, Csi taki gvüšno známo, Kaj szo nam zvelicsitelne, Ráj bougamo 'zelé telne.

6. Na té bloude preszámnye Nasz tí z-dúhom zbüdjávaj, I na grejhov obládanye Nam volo i moucs dávaj; Naj szí v-rú'znoj bátrivnoszti Neszopimo mouk vecsnosztí.

Nouta: Goszpodin Boug szam csloveki tak velí.

55. Szpozna, cslovek, tvojo grejsno bátrivnoszt, Ino z-Bougom pogübelno protivnoszt; Premiszli, kak trdno sze más szouditi, Csi nehejnyas vrú'zni grejhi blouditi.

2. Boug ti je dao düšno-vejszt i rázumnoszt, I pozvao te je na 'zítka pobo'znoszt: Kakda bi tak tí szam szebé zaprávlao, Geto bi sze zle na szlú'zbo posztávlao?

3. Vari szkrbno szrdcza nepokvarjenoszt, Naj ga nevtepé szvejta potvarjenoszt. Kí vu vszój rú'znosztí vtonyeni le'zi, I düšo szí z-vecsím bremenom te'zi.

4. Ah! — kak vnougi za Bouga nemárajó, Csi sze gli od nyega trdno kárajó; Li tejla gnüszne 'zelé szpunyávajo, I tak sze v-vecsno prepaszt szühnyávajo!

5. Kelki bláznik zapouved bo'zo csűje, I dőnok je nebouga, nepostűje! — Keliko ji rejcs 'zítka preobrácsa, Ino meszto nyé tadanke porácsa!

6. Oh bloudnoszt! — oh velika pokvarjenoszt! — Cslovek, gde je tvoja nepotvarjenoszt, Z-sterov te je sztvoritel koronűvao, Geto ti je szvéti kejp szvoj darűvao?

7. Ka míšlis tí, práh, sz-tak gnűsznim 'zivlejnem I sz-tvojim Bougi protivnim csinejnem? — Jeli stímas, kaj po grejsnoj rű'znosztí Prídti más kczili blá'zene vecsnosztí?

8. Nej, nej! — preszámnej tvojo bloudnoszt nouro; Osztaví pout zla, i csíni pokouro: Sztoupi na sztezo bougabojaznosztí, Naj te neosztávi trák vűpaznosztí.

9. Tou 'zelej Boug, tvoj szodecz i sztvoritel; Tou Jezus, tvoj míli zagovoritel; Tou dűse tvoje sors i plemenitoszt; Tou vísnoga czíla tvojga velikoszt.

10. Oh szmileni Boug, tí, vísesna zmo'znoszt, Kí od vszej mrtelni 'zelejs pobo'znoszt, Tí búdi vsze sztámna grejsne rű'znosztí, I vrácsaj na pout szvéte nedű'znosztí.

11. Sztvouri v-nami csízsto szrdcze, i dűh tvoj Bojdi vsze dní'zítka nas szmileni voj; On ká'zi nam tű pout sztálne vernosztí, K-velkomi czíli blá'zene vecsnosztí.

12. Tak mo te tű za poszvejt pobo'znosztí Dícsili vu zahválnoj poníznosztí; Tam pa, gda mo szád vernosztí v'zívali, Mo te v-díke szvetlosztí zvisávali.

Nouta: Blá'zen je V-Bougi cslovek takov vszáki.

56. Goszpodne! v-kaksoj nevouli le'zimo Mí kí telkokrát hotécs regresímo! — Oh — zglej sze na nász, ocsa szmilenosztí; Hodi, pelaj nasz sz-té pokvarjenosztí.

2. Mí szmo po tebi na dobro sztvorjeni; Ali kak jáko szmo vszi pokvarjeni! — Vuvlácseni szmo od szvejta húdoga: Nega 'ze v-nami vecs nika dobroga.

3. Mero gnúsznoga zla szmo dopunili; Ár szmo bo'zanszki kejp tvoj oszkrúnili: Od tvoje právde szmo sze odtúhili, I od nasega czíla odbloudili.

4. Sz-tebom, szodczom sze vnejmar protivímo; Á sze pravícze tvoje nebojímó: Oh nej! — nemore vecs tvoje rejcsi glász I tvoj szvét dűh z-haszkom voditi nász.

5. Za dűsne kincse li malo máramo, Steri vrejd-nosztí prav nepreszámnamo, I li za marna szvetszka sze szkrbímó; Ár nyé za právo dobrou to dr'zímó.

6. Tú'zno je nase oranyeno szrdcze; Ár neszija vecs nyemi míra szuncze: Zakoczkali szmo vnejmar díko szvetsztva, I 'z-nyim navküp troust dűsnoga blá'zensztva.

7. Oh Boug! kí szi nezgrüntana miloscsa, I deczé tvoje lűbeznívi ocsa, Daj nam dűs nas i bremen obcsűtiti, I'z-nyega sze vöszkopati hítiti.

8. Bűdi nasz dűh tvoj z-hodbe nase noure, Na ravno sztezo szvetsztva i pokoure, Da v-tvojem sztráhi do koncza 'zivémó, I zvelicsano vszi vöpreminémó.

Nouta: Vu mem drágom Bougi.

57. Oh Boug vszamogoucsi! Mené, práh krhkoucsi Vnoui gréhi rű'zijo, I pred tebom tou'zijo: Zgűbo szem díko szvetsztva, I 'z-nyim őrok blá'zensztva.

2. Vnougá lagovia I blázna noría, Vrejdna kas-tige tvoje, Zalejva szrdcze moje: Oh jaj! — kakda obsztojím, Da v-nyé mantraj nezdvojím?

3. Tebé szem zbantűvao, Lűdi nejpostűvao; Od

czíla szem odsztoupo, I szam szebé v-jaj vtoupo, Hodécs po taksoj pouti, Stera je tebi prouti.

4. Tvoj dűh i szvéta rejcs Me graja vszega-
vejcs; Ár nega zapouvedi Vu czejloj tvojoj právdi,
Stere nebi z-csinejnyem Vrázo i zaműdjejnyem.

5. Oh ocsa! ravnaj tí Z-dűhom moje poti, Daj
zse mi ponoviti, I z-zla oszloboditi, Da sze veszvnyé
nevtópím, I dűse nepogűbím.

6. Isztina, velka je Rana dűse moje; Ali tvoja
miloscsa Je véksa, míli ocsa! — V-tebi tak mam vű-
panye, I csákam ran vtisanye.

7. Teri moucs 'zél hűdi Ino példa lűdi, I tak
daj meni, práhi 'Ziveti v-tvojem sztráhi, Da po sztálnoj
vernoszti Iszcsem díko vecsnoszti.

N o u t a : Hválím jasz tebé, goszpodne.

58. Ah! — kak vnogokrát pregresím! — Kak
rűzna je moja pout! — Troust íszkajoucs,
k-tebi be'zim, Boug, vretina vszej dobrou!

2. Tí zvrácsi mojo nevolo, Vtisaj dűse bolezen,
I nagni mi z-dűhom volo Na jákoszti lűbézen.

3. Jaj! kak dreszélen je sors moj, Kaj szem tebé
zbantűvao! — Kama je moj szladki pokoj, Kak szem
ga csíszti v'zívao?

4. Nej! — nej je vecs tvoje szuncze Meni k-
míra poszvejtí; Z-grozov sze mi zglédne szrdcze Po
tvojem lépom szvejtí.

5. Csi sze eden líztek zrási Li od bláda tíhoga,
'Ze étoga sűm me sztrási Za volo zla hűdoga.

6. Czejlo veliko sztvorjejnye Bo'ze mi je pro-
tivno; Ár mi je na pogűblejnye Szrdcze moje lasztivno.

7. Oh dűsna vejszt oranyena! Tí szi pekel grejs-
nika, Csi szi gnűszno oszkrűnyena V-szlabi prszaj
dű'znika.

8. Kak sze on szkriti setúje Pred szvetlim tráhom szuncza! Ali — jaj! — on povszéd csúje Glász pravicsnoga szodcza.

9. Ah! — kak sze má on oognoti Tak groznoga vihéra? — Gde szí má glávo nagnoti Na pocsinek vecséra?

10. Pred tebom, vecsna miloscsa, Klecsi on zdühávajoucs: Zdigni ga sz-práha, oh ocsa, Troust tvoj nyemi vtálajoucs!

11. Tvoj je on, i naj osztáne Tvoj v-douli mrtelnosztí, Takáj ednouk, gda posztáne Vu nebeszkój szvetlosztí.

12. Vsze, vsze, kí v-grejhi 'zivéjo, Pelaj na sztezo szvetsztva; I, csi sze prav povrnéjo, Na szvetli sztan blá'zensztva.

IV. Odküpitel.

1. Jezusa velkosztí zaszlü'zenoszt.

Nouta: Krisztus veli: hodte k-meni.

59. Kak nezrecseno zvísena Je vu szvetsztvi odícsena Példa tvoja, szredbeník! — Sto nebi tebé csüdüvao I v-'zítí, v szmrti vadlüvao, Kí scsé bidti tvoj verník?

2. Szvétí je vszáki tvoj sztopáj, Széti vúszt tvoji glász takáj, Szvéto szrdcza gíbanye: Díka ocsé nebeszkoga I mir lúdsztva nyegovoga, — Tou je tvoje czílanje.

3. Tí pred nami ides, kak voj, Po jákosztí sztezi tesznoj, Zvajoucs vsze, vsze na szvetsztvo; Vsza zvelkim dúhom pretrpís, I protivníkom odpüsztís: Tak grüntas dús blá'zensztvo!

4. Tí v-szrdczi tú'zne veszelís, I tim dvojécsim

moucs delís Z-glászom vísne moudroszti, Hítis blo-
décse poutiti, I gecsecse lehkoutiti Z-dejsznov míle
krotkoszti.

5. Bíne tvoji prijátelov, I bláznoszt neprijátelov
Znásas vu mirovnoszti: Velko delo ocsé szpúnis I
z-szvétov krvjov zakúnis, Kak áldov nedű'znoszt.

6. Tak szvetlo példo szí nam dao! — I zátó
szí vsze k-szebi zvao, Tak erkoucs: „hodte k-meni,
I vzemte gori járem moj; Jasz vam szprá-
vim dűsi pokoj I lehkouto bremení!“

7. Na dobro nasz zovés k-szebi; Ár známo, kaj
li pri tebi Naidemo 'zelen pokoj. — Szkoncsaj, ka
szí zacsnó v-nami, I z-blá'zenimi dűsami Vtálaj i nam
őrok tvoji.

Nouta: Verno lűdsztvo, dícsi, hváli Bouga.

60. Zvisávaj Bouga, lűdsztvo krsztsanszko; Glászi
csinejnye nyégvo bo'zanszko: On on je nam
z-szvoje milosztí Dao poroka vecsne lűbéznosztí.

2. Jezus je porok té lűbéznosztí; On je vrács
dűsni ran boleznosztí, — Resitel, voditel bloudnikov,
I vűpanye pobo'zni poutnikov.

3. Verno je szkoncsao on delo szvője, I sz-
práha zdigno, Boug, lűdsztvo tvoje: Blá'zensztva i
szvetsztva pout je vcsio, I vtisanya pehár nedű-
'zno pio.

4. Szpravo je vernim sztánek vecsnosztí, I díke
nájem právoj vernosztí: On szam je tam szvoje sztál-
nosztí Korouno vzéo vu vszoi popolnosztí.

5. Vi, kí sze z-szvetlov szrecsov gízdate, I 'z-
nyega rejt kogda szpomínate, — Bűdi vász nyegov
glász i be'záj, Da, kak on, szkoncsate dnévov tekáj.

6. Ocsa, jasz te za tvojo lűbéznoszt, I v-Jezusi
szkázano szmilenoszt Z-vűsztami, delami zvisávam,
I nyega za vecsni kincs szpoznávam.

7. Jezus, vucsi me v-tvojoj isztini, I pelaj k-dobrou tvojí vretini; Da zemlo i vsze zlo odúrim, I li tebi v-'zítki, v-szmrti szlú'zim.

8. Nedaj mi v-blati grejha le'zati, Ni sz-protivníkmi tvojmi dr'zati. Csi vgresím, naj be'zím k-miloscsi, Troust íszkajoucs po tebi pri ocsi.

Nouta: Sznaj'zi sze, oh drága dűsa!

61. Jezus, szvejta odküpitel, Dobrou vekvecsni daritel! Tebé zvisáva vizína Ino moli globocsína: Ka pa mí, 'ze odküpleni, Kí szmo bilí pogübleni, Kakda te nebi hválili, I, v-práhi klecsécs, dícsili?

2. Tí szí blá'zensztva vretina, I szkrovnoszt bo'zi isztina. Csi sze grejsnik prav povrné, I od szvejta k-Bougi vrné; Kak sze tí nad nyim radűjes! Mír bo'zi nyemi darűjes; Pelas ga po sztezi szvetsztva K-velkomi czíli blá'zensztva.

3. Tí i zdaj pred nami hodiš, I nász bűdiš, trous-tas, vodiš: Csi radi bougamo tvoj glász, Ni v-szmrti neosztávis nász; Ravnas nász po tvojoj rejcsi, Ino krepís po obejcsi, Da vu veri obsztojímo, I vu Bougi nezdvójímo.

4. V-dnévi szrecse i radoszti Nasz tí varjes od gízdoszti, I vu vrejmeni czaganya Szi nam tí szuncze vűpanya: Tí nam dás vu szkrádnym boji 'Zelen hlád szmrtnomi znoji, I ká'zes nam v-szprhlívoszti Broud nemrtelne bívoszti.

5. Oh nezgrűntana szmilenoszt! Vu'zgi i v-meni lűbėznoszt, Da te z-radosztjov vadlűjem, V-'zítki, v-szmrti naszledűjem, Vsze lűdí rad blagoszlávlam, Sz-pėldov, tanácsom poprávlam, Za neprijátele molim, I vu potí ocsé zvolim.

Nouta: Sto bi te nehvála.

62. Kakse díke zorja sze je szvejti prepoucsila, Koga je rú'znoszt zla v-preposzt szkvarjej-nya vtonila! — Boug nyega, pri vszoy nevrejdnosztí, Vöpela z-dreszélne temnosztí, Na szvetloszt, i sztezo vecsnosztí.

2. Boug, Boug je poszlaó nam ná radoszt szvojega szína, Da bi nász nevolne rejso düsevnoga bína: Jezus nasz je pozdigno sz-práha Na'zelní sztan bo'zega sztráha, I szvetloszt nebeszkoga tráha.

3. Ka nam mores, oh szmrt? — sztrta je 'ze oblászt tvoja: Jezus je sz-práha sou: v-nyem tak mámo zítka voja. V-práhi le'zíjo protivníci: Mí, kak Jezusa naszledníci, Mí szmo 'z-nyim díke örocsníci.

4. Hválen bojdi, oh Boug! — hválen Jezus, nas szredbeník! — Kak szrecsen je sz-tebom, kí je tvoj veren naszledník! — On po kaksté groznom vihéri Szrdcsno ide k-'zítka vecséri, I tího zaszpi v-bo'zem míri.

5. Nej! — neoszramotí Jezus vüpanya nasega, Csi sze z-'zívov veröv do koncza dr'zímó nyega: On, kí vu dejsznoj má vszo zmo'znoszt, Pod obranbo vzeme nedú'znoszt, I pozdigne na odícsenoszt.

6. Na tou pout vrácsaj nász, Jezus, od szvetszke márnosztí; Vcsi nasz odúriti nászladnoszt grejsne rú'znosztí: Tvojo díko nam daj 'zeleti, V-tvojoj lü-bézni radoszt metí, I tebi po vouli 'zivetí.

Na znáno nouto.

63. Gospoud je moj veren pasztér, Moj troust i moja díka; Pri nyem naidem poszvejt i mír Na temni sztezaj 'zítka. On me z-zmo'znov ramov bráni, Z-vísnim blagoszlovom hráni, I paszé z-glászom míra.

2. Z-csísztov vodouv me napája, I 'z-nyé hládom otávla, Z-vecsnoy isztinoy nadája, I vu veri ponávla: V-dobri i hůdi prígodi Me z-důhom moudroszti vodi, I vrsi vu pokouri.

3 On me pri sztoli miloscse Bogato naszitsáva; Pogűbiti me v-zle nescse, Záto me ocsisztsáva: Tejlo szvoje mi odloucsi, I míra pehár natocsi, Na zálog zvelicsanya.

4. Csi bi taki v-kmicsnom douli Szkúz, ali szmrti hodo, 'Z-nyim nebi vczagao v-nevouli; Ár bi me zdejsznov vodo. — Kak me bátrivi nyegov glász, Kaj brez' nyega ni eden vlász Neszpadne meni z-gláve!

5. Nyegva dobrouta i vernoszt Me povszéd naszledűje, I szprevája prejk na vecsnoszt, Gde me szam koronűje. Tak tů v-szvoje czérkvi kríli, Kak tam na viszíne czíli Mi varje on őrok szvoj.

6. Hvála tebi, vísni pasztér, Za troust, takse vernoszt. — Oh! — pelaj sereg tvoj na mír I veszélje vecsnoszt, Tá prejk mrtelnoszt brouda, Gde de vesz rod edna csrejda. I, — tí szam, — eden pasztér!

N o u t a: 'Zivém jasz, tak velí tvoj Boug.

64. Gde sze naide té vucsitel, Kí bi, kak tí, od-küpitel, Vu 'zítki tak bio pobo'zen, V-rejcsi pa, i v-deli zmo'zen, Kí szí ednouk vszemi szvejti Prisao od ocsé k-poszvejti?

2. Czíl poszlanya tvojga je bio, Da bi národ blouden povcsio, Bouga pravé szpoznávati, I dosztojno zvisávati, Pout szvetsztva sztálno hoditi, I díke őrok dobíti.

3. Tí szí vsze popolno szpuno, I z-szvétoy krvjov zakúno; Grűntao szí na rűs bolvansztva Velko

násztavo krsztsansztva, Kak vretino szpravicsanya, Blá'zensztva i zvelicsanya.

4. Tak szí odícsó tí ocsó! — Tak szí szvejti poszvedocso, Ka je rejcs tvoja isztina, Ino szam Boug nyé vretina, Tí pa szam bo'zi poszelník, I vekvecsni dobrout delník.

5. Tí szí nasz nej li z-rejcsjov vcsio, Nego nasz i sz-példov krepio Vu vszem, ka sze nász prisztája; I dűsi na dobro vgája, V-douli kmícsne mrtelnosztí, I vu díki vekvecsnosztí.

6. Tí i zdaj pred nami hodis, I nász, kak voj 'zít ka, vodis Po rejcsi tvoje isztini, Kak míra vecsno vretini, Pelajoucs po szvetsztva pouti Nász vísnomi czíli prouti.

7. Bűdís verne vucsitele Ino moudro voditele, Po kí szvejti kázati dás, Kak verno szkrb na nyega más; Náród tvoj v-dobrom zvršávas, I na 'zitek poravnávas.

8. Jezus, vcsi me na podlo'znoszt I neszakzlívo pobo'znoszt, Da sze példa tvoje drzsím I z-szvéte rejcsi tvoje vcs m, Kak sze mam tü vojszküvati, I v-díki koronüvati.

2. Jezusa poszlanye.

(ADVENTSZKE PESZMI.)

Na znáno nouto.

65. Z-nebész rejcs vecsna prihája, Od ocsé szvetlosztí zhája, Tejlo nase vzeme na szé', I nam poszvejt i mír neszé.

2. Tí, Jezus szí tá vecsna rejcs, Porók isztínosztí obejcs, Dáni ocsákom z-milosztí, I szpunyeni vszejm k-radosztí.

3. Hodi, pamet nam preszvejti, I szrdcza nasa poszvėti; Daj nam tebé prav szpoznati, Z-verov, z-zítkom vadlűvati.

4. Vola nam naj csízta boude. Od vsze rű-znoszti i bloude, — Nagnyena k-tvojoj isztini, Kak zítka vecsnoj vretini.

5. Daj sze nam po szvetsztva pouti Od rűzni grejhov vrnouti; I csi prav bougamo tvoj glász, V-zítki i v-szmrti áldűj nász.

Na tou nouto.

66. Jezus, tí vísesna moudroszt, Verni bo'zi vecsna radoszt, Grejsnikov pout szpravicsanya, I vretina zvelicsanya!

2. K-tebi mí zdaj prihájamo; Ár pri tebi nahájamo Vu temnoszti vísno szvetloszt, I v-szrdcza krhkoucsi krepkoszt.

3. Vari nász od vsze bloudnoszti, I szvejta gnűszne blážnoszti, Naj vszi, kak decza szvetloszti, Szlűzimo Bougi v-vrejloszti.

4. Krejpi nász vu pobo'znoszti, I detinszkoy podlo'znoszti: Dokecs nász na velkom czíli Vsze odícsis v-tvojem kríli.

Na prejdnyo nouto.

67. Verno lűdsztvo, dícsi Bouga, Koga dobrotivnoszt vnouga Sze nad nami vűszka'zűje Geto nam szína darűje.

2. On je obecsanye szpűno, Stero je zdávnya zakűno, Na troust ocsákom pobo'znim, I na radoszt dűsam tú'znim.

3. Kaj sze vszejm scsé szmilűvati Ino z-viszűno poszlati Szvejti oszloboditela, I blážensztva szpravitela.

4. Krisztus je 'ze vszej pravicza; Lehne bloude,

i zla kmicza — Blá'zeni, kí v-nyem verjejo! Ár po nyem 'zítek vzemejo.

5. Díka tak tebi, Boug zmo'zni, Od nász i vszej dűs pobo'zni, Za szína tvojega áldov, Kak 'zítká vísni blagoszlov.

Na ono nouto.

68. Krsztseník, dobro premecsi, Ka sze vcsís vu bo'zój rejcsi: Naj sze zbougsati neműdís, I za dűso verno szkrbís.

2. Zdaj, zdaj je vrejmen vugodno I k-povrnejni szpodobno; Zdaj je i dén szpravicsanya, I prilíka zvelicsanya.

3. Zbűdi sze! — sztan tvoj szpoznávaj, Rú-'znoszt grejhov tánihávaj; Nászladnoszt szvejta zavr-'zi, I szteze 'zítká sze dr'zi.

4. Tak de viszíne poszelník I tvoj szmileni veszelník; Tak naides po nyem mír v-'zítki, I sztan v-nebeszkom prebítki.

5. Oh tí, kí szí vszamogoucsi, Boj vernim, tvojim k-pomoucsi, Pelaj vsze po sztezi szvetsztva K-'zelnomi czílí blá'zensztva! —

Na lasztivno nouto.

69. Gda bi meo szpuniti Boug tou obecsanye, Ka sze oznaniti Má vszejm zvelicsanye, Vernim na vűpanye.

2. Poszlaó je z-viszíne Szvojga lűbezníka, Vandrarom tűhíne Za obeszelníka, Ino szredbeníka.

3. On je te veliki Szin Bouga vísnoga, Kí, v-moucsi i díki Ocsé vekvecsnoqa, Szkoncsa dela vnouqa.

4. Nyegovo králevszstvo Koncza nede melo: Vernim na blá'zensztvo De veke trpelo: Ár je bo'ze delo.

5. Isztina i jákoszt Je grűnt té násztave; Zátó

szvejta bláznoszt Nefunda nyé sztáve, Kak bo'ze náprave.

6. Jezus, verni radoszt! Tí trák díke szuncza, Tí vlej vísno moudroszt V-nasa temna szrdcza: Tí boj vszej pravicza.

7. Daj, naj sze tak szvejti Szvetloszt tvoja v-nami, Da pri nyé poszvejti Dícsimo z-vűsztami Tebé i z-delami.

8. Dejl nasi prijétnoszt Naj vesz szvejt zbűdjáva, Da tvojo lűbéznoszt I díko szpoznáva, I oco zvisáva.

Na obszojno nouto.

70. Zdaj prihája zvelicsitel, Jezus, lűdsztva veszelitel, Nad kim sze vrejdno radűje, Kí ga pozna i vadlűje.

2. Po vísnoj zmo'znosztí szkrovnoj, I nej po doubi telovnoj, Sztoupi on z-viszíne na szvejt, Národom na mír i poszvejt.

3. On je tak bo'zi lűbezník, Lűdsztva pri ocsi szredbeník, Voj na szteží szpravicsanya, I poglavník zvelicsanya.

4. Iszcsi nyega, szrdcze moje; On, on je vűpanye tvoje: Pri nyem naides troust, mír, poszvejt, Steroga nezmore te szvejt.

5. Odűri kmiczo bloudnosztí, I vszáke grejsne bláznosztí; Dr'zi sze nyegve isztine, Kak 'zítka csíszte vretine.

6. Tak sze pridrű'zi on k-tebi, I ednouk te vzeme k-szebi Na sztán blá'zene vecsnosztí, Gde naides nájem vernosztí.

7. Tí szam nasz būdi, goszpodne, Na potí tebi vugodne; Pamet naso preszvetsávaj, I szrdcze nam poszvetsávaj.

8. Pri poszvejti tvoje rejcsi, Kak v-kmiczi go-

récsoj szvejcsi, Pelaj nasz z-ete tühíne Na blá'zeni sztan viszíne.

N o u t a : Veszélte sze, vszi verni!

71. Veszélte sze, krsztsanye! Díke král ide k-vam,
I neszé zvelicsanye Vszejm pobo'znim dű-
sam, Szteza szpravicsanya Sze ravna vszejm národom,
I vszej sztotin porodom Szvejti trák vűpanya.

2. Ví, pokorne ovcsícze, Razmite ete glász! —
Nej szte'ze szírotícze; Ár je pasztér pri vász: On i
vasz milűje, Da vász, z-bloudnoszti noucsi Na szvet-
loszt pelajoucsi, Sz-troustrom obdarűje.

3. Ali ví, nepokorni, On kebzűje na vász, Kí,
kak trdno okorni, Spotate nyegov glász. — Oh bloudni
mrtnelni! Znáte, kama be'zíte? — Da ráj v-grejhi le-
'zíte, Sors vas je dreszélni!

4. 'Zívte vu pobo'znoszti; Ár tou 'zelej vas král:
Osztavte pout bláznoszti, Naj v-díki máte tál. —
Povrnte sze, bloudni! — Glédajte na vekvecsnoszt,
Da naidete szmilenoszt Na velki dén szoudni.

5. Kí sze'ze tü szkrbíjo Za vekvecsni pokoj;
Oni v-díki dobíjo Za vernoszt nájem szvoj: Ali
odvdárijo Od czila vekvecsnoszti, Kí v-grejsnoj ne-
vernoszti Okorno bloudijo.

6. Oh! — bej'zmo tak vszi k-nyemi, Kak verne
ovcsícze. Vugodni szmo vísnyemi I mí, szírotícze.
Bougajmo nyegov glász, Naj z-vszejmi pobo'znimi I
nyemi podlo'znimi Na mír pela i nász.

7. Jezus, poglavník míra, I szteze'zítka voj! Tebé,
dűsicz pasztéra, Z-zisáva sereg tvoj. — Oh! — primi
té áldov, Poszlűhni vűszt nasi glász, Ino vlej vö na
vsze nász — Vlej vö tvoj blagoszlov.

Nouta: Z-szrdcza 'zelejm, ka právim.

72. Oh! — kak te mam príjéti, Szvejta odküpitel? — Tebé, kí szi tak szvéti, Dűs oszloboditel? — Pripravi szrdcze moje Szam szebi na sztális, Naj bou miloscse tvoje Vrejden prebivális.

2. Nigda szo ti sz-pálmami Szna'zili pout tvojo; Jasz ti pa zda sz-peszmami Prinásam csészt mojo: Z-zahválnov pobo'znosztjov Idem tebi prouti, Hvalécs te sz-poníznosztjov Na szredbenoj pouti.

3. Vejm szi tí meni vtálao Gvűsnoszt zvelicsanya, Gda szi sze szam rad tádao Na áldov vtisanya. Jasz, jasz szem vövr'zeni Z-díke vísesnosztí: Po tebi szem vcsinyeni Pá tálnik vecsnosztí.

4. Ka te je nadignolo Na takso szmilenoszt? — Ka drűgo te je gnalo, Kak csízta lűbéznoszt? — Z-lűbéznosztjov obinés Tí vesz nas prebitek, I vszejm mír bo'zi neszés, — Neszés vecsni 'zítek.

5. Oh! — tak ví vszi, ké te'zí Kakgodi dreszélnoszt, Gda vam na szrdczi le'zí Globoka boleznoszt; Jezus i vam troust vlejí V-oranyeno szrdcze, Po nyem obszójne pá v-nyé Míra 'zelno szuncze.

6. Ví, kí v-tíhoj szamnosztí Grejhe objoucsete, I vu nyegvoj vrejdnosztí Miloscso íszcsete; Iszcsíte jo z-vűpanyem; Ár rejcs trousta velí: Kí príde z-zalűvanyem, On sze razveszelí.

7. Boug je ti szvoji ocsa, On zná nyí'zelejnye; Lűbézen i miloscsa Je nyegvo csinejnye: Pobo'zne nadeljáva On z-dármí milosztí, Okorne pa zbűdjáva Z-glászom lűbéznosztí.

8. Tak, tak lűbi on te szvejt, Pri vszój nevrejdnosztí, Da nyemi je na poszvejt Z-vecsne szmilenosztí Ponűdo v-szvojem színi Szam áldov vtisanya, I, pri vszem nyega bíni, Zálog zvelicsanya.

9. Sto tak nebi szpoznávao Szvoje nevrejdnosztí.

sztí, I molécs nezvisávao Bo'ze szmilenosztí? — Blá'zen, kí sze v-tom 'zítíki Z-zlom sztálno vojszkúje; On sze v-vecsnom prebítíki Z-díkov korunúje!

Nouta: Veszélte sze, krsztsanye!

73. Verno lüdsztvo, priprávlaj Szrdcze na pobo'znošt; Jezus ide, — osztávlaj Tá vszo nepobo'znošt: On 'zelen glász neszé Vszejm, kí szo v-szrdczy tú'zni, I tí v-hodbi nedú'zni Bin vzeme on na szé'.

2. Hodte tak, i darújte Nyemi verno szrdcze; Na nyega vszi kebzújte, Kak na 'zítka szuncze: Geto on prihája, Na radoszt tím blodécsím I v-szne grejha le'zécsím Díke poszvejt zhája.

3. Tomi velkomi gousztí Sztánek naprávlajte; Plemeníti i prousztí, Pout nyemi ravnajte: Z-bouga-bojaznosztjov Idte nyemi vszi prouti, Na velkoj 'zítka pouti Ga hvalécs z-radosztjov.

4. On ponízno scsé szrdcze, I v-nyem szí sztan szprávla; A' nadúhte gízdávcze V-szramoto posztávla. V-právoj poníznoští Ga tak zdaj vszi csákajte: Gízdosztí sze hábajte. — 'Zívte v-pobo'znoští.

5. Blá'zen, kí v-etom zítíki Lí nyemi sztánek dá! On v-nebeszkom prebítíki Vekvecsén örok má. Jaj! — kí ga z-vüszdami Vadlúje, z-'zítkom tájí, Toga i on zatají. — Dícszte ga z-delami!

6. Büdi me, nevolnoga Na právo poníznošt; Daj, da z-szrdcza volnoga Tvojo dobrotívnošt Zahválno szpoznávam, — N-nyou v-douli mrtelnosztí I v-díki vekvecsnoští Z-radosztjov zvisávam.

Nouta: Hválím jasz tebé, goszpodne.

74. Radúj sze, dúsa! — Jezus tvojí Tí neszé 'zítka poszvejt. Naszledúj ga: on tí je voj Na vüpanya 'zelen szvejt.

2. Blá'zeni glász! — kaksi dobrouť Vretina sze odpéra Vszákomi, kí szi vere pout Za sztezo odebéra!

3. Kak szrečni szmo, ka poznamo Voja nemrtelnosztí, Na koga sze naszlányamo Vu kaksté dreszélnosztí!

4. Ah! — tú'zna bi bíla sztáva Vszej nász v-kmiczi bloudnosztí; Ali — radoszt! — Jezus dáva Poszvejt vísne moudrosztí.

5. Csi nyega rejcs postűjemo, Nebloudimo v-bolvansztví, I sztopáj naszledűjemo: Mámo tál v-zve-licsansztví.

6. Zdr'zmo tak nase krsztsansztvo: Rászmo vu popolnosztí; Tak nasz odícsi bo'zansztvo V-'zítki zadovolnosztí.

7. Tvoj szem, szredbeník! — nedvojím, Ka, gda szkoncsam té 'zítek, Csi czíl moj verno prebe'zím, V-nébi naidem prebítek.

8. Li tí daj dűha tvojea Pomoucs meni z-milosztí, Da jasz od czíla mojega Neodbloudim z-szlabosztí.

9. Csí gda szpádnem, — oh! — podejli Tí meni dejszno zmo'zno, Naj sze nepotonim czejli Vu grejha prepaszt rú'zno.

10. Zbűdjávaj me vszáki hípek, Da sztálno verosztűjem, I tebé v-on bougsi 'zítek Na radoszt naszledűjem.

N o u t a : Právi verni krsztsanye.

75. Radűjte sze, krsztsanye! Troust sze vam porácsa. Szpunyeno je szkoncsanye Vecsnoga tanácsa: Krisztus je med vami; On noszi presztoplejnye, Vam na oszlobodjejnye, Na vtisanya rami.

2. Prihája v-poníznosztí Te díke poglavnik, Naj vszejm sz-pokvarjenosztí Bode oszlobodník. On pre-

gánya temnoszt, Grejh, szinrt na nika szprávla, Sztan národov poprávla: Odpéra vszejm vecsnoszt.

3. Nyemi préczimbe szvetszke, I kincsov nejtrbej; Kak král díke nebeszke, On li szrdcze 'zelej, — Szrdcze, stero pri nyem Iszcse právo mirovnoszt, I vszo szvojo vüpaznoszt Polo'zi li v-vísnyem.

4. Nyemi sze tak podajte Z-sztálnov podlo'znosztjov; Nyega vu vszem bougajte Z-vrejlov pobo'znosztjov: Tak sze on k-vam nagne Na gorécso lübéznoszt, I ednouk na veszélnoszt Nébe sze pozdigne.

5. Ví, kí szte szrecsni eti, Nyega nezavr'zte; Csi'zítek scséte meti, Jezusa sze dr'zte: Brezi nyega vejhne Vsza díke szvetloszt, kak czvejt, I te nepobo'zen szvejt, Kak szpár meglé, lejhne.

6. Ví pa, kí tü trpíte Krí'za te'zko bremen; Csi nedú'zno szkuzíte, Trpte! — príde vrejmen, Da dolizbríse Boug Vam vsze szkuze 'zúkoszti, I tál vam dá v-radoszti, Na czíli vnougi mouk.

7. Ka je vsze vojszküvanye I vsza verni 'zaloszt? — Kim je Jezus vüpanye, Tim pá zíde radoszt, I, csi gda trpíjo, — V-kaksté tú'znom vihéri, Potűjejo vu míri, — V-Bougi nezdvojíjo.

8. Oh! pelaj tí, 'zítka voj, Po sztezi jákoszti Odebráni sereg tvoj K-vecsnoj radoszti; Da te naj zvisáva Vno'zina ti zemelszki, I sereg ti nebeszki Tebi díko szpejva.

N o u t a : Kako k-hladnoj vodi jelen.

76. Jezus, sto bi te neískkao? — Vejm tí más 'zítka moudroszt. Sto sze te nebi rad dr'zao? — Kí neszés vernim radoszt. Li tí szí ti szlabi moucs, I ti nevolni pomoucs, Voj na sztezi pobo'znoszt, I vrács szrdcza boleznoszt.

2. Grejh, grejh je moja bolezen; On mi dŭso vra'zŭje: Li tvoja csíszta lŭbézen Mi rane obe'zŭje. Oh! — hodi tak z-milosztjov, Pridrŭ'zi sze z-vrejd-nosztjov: Vlej troust nébe v-szrdcze moje; Szká'zi mi trák díke tvoje.

3. Neprijátel moj tak hodi, Da bi me kak za-pelao Na pout, po steroy szam bloudi, I tak v-pre-paszt pripelao; Tejla hŭda náklonoszt Me vábi na zlocsasztnoszt; Jálnoszt szvejta me szkŭsáva, I od tébe odvrnyáva.

4. Ah ti, v-szlabosztí zmo'zna moucs, Jezus, troust verni tvoji! Tí híti meni na pomoucs Vu etak groznom boji: Poteri protivníke, Odvrni neverníke: Vari me od grejha moucsi, I podpéraj me v-krhkoucsi.

5. Daj mi tou prav preszámnnati, Kak pogŭbelno mi je Zapelávcza glász bougati Vu sztávi dŭse moje. — Kincs, díka je nesztálna, Radoszt pa szvejta jálna. Jaj! — koga tá oszlepíjo, V-prepaszt mouk ga pogrozíjo.

6. Právo szrecso, právo radoszt Li pri tebi nahájam, Csi pred tebom mam vugodnoszt, I v-dobrom sze narájam; Tí dás szrdczy mirovnoszt, Pámeti 'zítka moudroszt: Tak pelas po ravnoj pouti Tí mené vecsnosztí prouti.

7. Oh! — nagni tak szrdcze moje Na'zelejnye ti sztálni, Da íszcsem králevsztvo tvoje, I odŭrim szvejt jálni. Csíszta lŭbézen tvoja Naj bode díka moja: Tak sze mam gvŭsno vŭpati, Ka sze mi dás zvelicsati.

N o u t a : Blagoszlovlen Boug nébe.

77. H válen bojdi Boug vecsni, Kí grejsnikov ne-szrecsni Tú'zen sors pomilŭje, I nyim szína darŭje.

2. Szpuno je obecsanye, Grüntao dús zvelicsanye, Gda je za szredbeníka Dao szvojga lübezníka.

3. Csészt, díka na viszíni I tebi, ocsé színi, Kí szí, k-nam pridoucs na szvejt, Prineszao troust i poszvejt.

4. Tvoja vecsna isztina Boj nam míra vretina, Eti v-telovnom 'zítki, I v-nebeszskom prebítki.

5. Gda nam szfaliváva moucs, Tí nam podejli, pomoucs, Na csészti szpunyávanye; I zla odúrjávanye.

6. Csi nasz zblouditi scsé szvejt, Rejcs tvoja nam boj poszvejt Pri vszem nasem mislejnyi, Gucsi ino csinejnyi.

7. Vodi nasz vu radoszti, Vészeli, vu 'zalosztí; Da v-veri obsztojímo, I v-Bougi nezdvojímo.

8. Vu szlejdnyem nasem boji Daj hlád szmrtnomi znoji, I, gda szkoncsamo houdbo, Vcsíni nam lehko szoudbo.

9. Pocsinek med vernimi, V-tebi pohranyenimi, Daj trúdnim kousztam v-grobi, Geto nász szmrt porobi.

10. Zbúdi nász pá na 'zítek, Na nebeszki prebítek; Da te z-odícsenimi Zvisávamo seregíni.

Nouta: Oh szladki Jezus, ka szí.

78. Vrejden szí, Jezus vecsne díke od nász, Za prineseni nemrtelnoszti glász, Po kom vö-vlejva miloscse dobroute Na nász, sziroute.

2. Mí szmo v-dreszélnoj temnoszti le'zali, Bouga i bo'ze voule nejpoznali: Tí szí nam odkrio v-návuki moudroszti Bo'ze szkrovnoszti.

3. Z-rejcsjov i példov nász tí i zdaj vodis, Geto, kak 'zítka voj, pred nami hodis, Ino nász z-dúhom na dobro zbüdjávas, I povodjávas.

4. Ká'zes, kak sze má Boug v-dúhi csesztiti, I

ka lüdém na právi mír szlú'ziti; Krepis te szlabe na sztezi dú'znoszti, Z-ramov zmo'znoszti.

5. Tí szi prepravo tú'zno robsztva sztávo, I vszejm potrdo szlobodscsino právo; Pokázao szi dús pred Bougom velikoszt, I plemenitoszt.

6. Csi nász kakgodi nevoule te'zíjo, Ali falinge nad nami le'zíjo; Po tebi naide szrdcze szkúz vtisanye, Naide vüpanye.

7. Ka je 'ze groba noucs? — ka szmrti szila? — Po tebi szo vsza groze moucs zgúbila: Szvéti je 'ze práh tam pocsívajoucsi Vöpreminoucsi.

8. Tí nam ká'zes prejk groba szvejt pravicze, Gde szpádnoti má rob zla ino kmicze, Jákoszti sze pa darúje na czíli Nájem veszéli.

9. Vrejden szi tak tí vecsne díke od nász, Za k-nam prinesen vecsnoga 'zítka glász. — Naj te zvisáva za nyega vizína, I globocsína.

10. Oh! — daj nam tvoj poszvejt naszledüvati, I nyega drági kincs szkrbno varvati; — Dokecs, prídemo z-doula mrtelnoszti, K-díke szvetloszti.

3. Jezusa rodjejnye.

(KOLEDNE PESZMI)

Nouta: Z-nebész rejcs vecsna prihája.

79. Veszélmo sze, krsztseníczi! Dícsmo Bouga vcsísztom szrdczi; Krisztus je rodjen: — szpejvajmo, I nyemi dú'zno csészt dajmo!

2. Rodsztvo nyegovo szvetíjo Angelje, kí tak velíjo: „Nebojte sze! bo'za miloszt Vam vszejm delí visno radoszt.“

3. Dnesz je rodjen zvelicsitel, Dúsicz tú'zni ve-

szelitel, Kí bin lüdsztva vzeme na szé', I szvejti troust i mír neszé.

4. Hválíjo medtejm vísnoga Serezje nebeszki Bouga, Dela nyegva zvisávajoucs, I v-szvetloszti tak szpévajoucs:

5. „Díka ocsi na viszíni! — Csészt Jezusi, nyega színi! — Mír na zemli vszejm národom, Ino vszej sztotin porodom!“

Na ono nouto.

80. Krsztseníczi, radűjmo sze! Boug nam dnesz v-tál pridti dá vsze, Ka k-nasemi sztáni szlísi, I vecsni mír szprávi dűsi.

2. Dnesz sze rodí zvelicsitel, Kí je vszej oszloboditel Z-dűsevne pokvarjenoszti, I voj k-czíli vek-vecsnoszti.

3. Vsze, ka csűjemo od toga, Zdr'zmo z-szrdcza gotovoga; Ár ga je moudroszt szpoznati, I blá'zen-sztvo vädľüvati.

4. Díka ocsi, sztvoriteli; Csészt színi, odküpiteli; Postenyé dűhi szvétomi — Bougi z-díkov obvzétomi!

Nouta: Na dnesnyi den mí hválímo.

81. Krsztseníczi, blá'zeni sors je nam oszodjen: Jezus, vszej nász oszloboditel, I poszvetitel, Je, pouleg tanácsa ocsé, dnesz na szvejť rodjen.

2. Ah! — vu kak dreszélnoj sztávi je vesz szvejť bloudo, Gda je, od Bouga odsztoupivsi I zabloudivsi, Vu velkoj pokvarjenoszti brez' trousta hodo!

3. Nej! — nej je poznao on Bouga v-vecsnoj bívoszti, Nej csloveki polo'zenoga Czíla vísnoga, Niti dűse odűcsene plemenitoszti.

4. Nej sze je szmeo z-vűpanyem na nébo zgléd-noti: Ár nyemi je grejh szrdcze te'zo, I dűso tou'zo: Szam szebé sze je mogao on z-grozov léknoti.

5. Z-grozov je sztano pri grobi na czíli 'zítka; Ár nyemi v-temnoj noucsi szmrti, I díke vrti Neszvejti blá'zeno szuncze nébe prebítka.

6. Oh dreszelen sztan csloveka pokvarjenoszt! — Nej! — nikam nemre vr'zti oucsi On v-bloude noucsi, Ka ga nebí vsze sztrasilo sz-kejpom groznoszt.

7. Ali szin bo'zi, pokoren szkoncsanyi ocsé, Gotov osztávi sztan vizíne, Gotov tühíne Vandra-rom miloscse bo'ze glász na troust neszé.

8. Oh 'zelen glász míra! oh dén, pún vsze radoszt! — Kakda nebi v-tom szpoznávali I zvisávali Velikoszti k-nam szkázane bo'ze miloszt?

9. Hodmo tak 'ze, i poszvétmo dén csúd teliki; Glászmo, szpejvajoucsi z-seregmi Zdaj angelszkimi, Tanács bo'zi ino potí dejl tak veliki.

10. Díka bojdi na vizíni Bougi nasemi! — Csészt Jezusi zvelicsiteli, Dús prijáteli! — Mír, dobra vola na zemli lüdsztvi bo'zemi!

Nouta: Kak bi nehválo goszpodna.

82. Hodmo, poutniczi mrtelni, Glászmo bo'ze csinejnye! Szvétmo dén ete veszélni Szredbeníka rodnejnye. Boug, Boug je dnesz nyega posz-lao Teninim za vucsitela, Bloudnim za vodítela, Da bi vsze na 'zítek pelao. Nyega tak zvisávajmo; Nyemi díko szpejvajmo.

2. Oh nej! nej je on krsztseník, Kí sze dnesz neveszelí, Geto szam ocsé lübezník Szvejti mír bo'zi delí. Vejm sze i v-díke szvetloszti Angelje veszelíjo, I szpejvajoucs velíjo Dúsam blodécsim v-temnoszti: „Radújte sze! dnesz vasz Boug pela z-rob-sztva vecsni mouk.“

3. Gda je lübo tak mrtelni Ocsa otroke szvoje, Kak tí, oh düh nemrtelni, Nász, odebráne tvoje? —

Tí nam, pri vszoy nevrejdnosztí, Viszíne lübezníka
Posles za szredbeníka, Vu velkoj pokvarjenosztí;
Nyega na áldov püsztís, I tak szvejt oszlobodís.

4. Oh lübézen! sto velkosztí Tvoje nebi csüdü-
vao? — Csloveka plemenítosztí Sto sze nebi radüvao?
— Véksi szmo v-ocsé milosztí Mi v-niszikosztí práhi,
Kak angel v-díke tráhi, Pri vszoy szvojoj velikosztí;
Csi li 'zítka nedú'znoszt Zvrsáva naso vrejdnooszt.

5. Z'zítkom tak varmo velikoszt Nase plemení-
tosztí; Z-'zítkom dícsmo ocsé miloszt Vu nyé nez-
mejrjenosztí. Tá hvála, tá je vugodna, Csi nej szamo
z-vüszdami, Nego z-szrdczom, z-delami Zvisávas tí,
práh, goszpodna: Tou 'zelej Boug od tébe, Tou i
poszelník nébe.

6. On z-nágiba lübéznosztí Osztávi díke szvet-
loszt Ino z-dejsznov szmilenosztí Delí mír i veszél-
noszt. — Csíni i tí priszpodobno: Nagni sze k-pot-
reboucsim, I v-'zalosztí 'zivoucsim Priká'zi szrdcze
vugodno; Tak de on, kak 'zítka voj, Szmileni szred-
beník tvoj.

7. Oh tí, kí szi nam na radoszt Z-viszíne na szvejt
prisao, Prineszao vszejm ocsé miloszt, Ino nyega
szrd vtisao! Vcsi nász vsze na právo moudroszt,
Ká'zi pout pobo'znosztí Po douli mrtelnosztí Na ne-
beszke díke radoszt; Da te veke z-seregmi Dícsimo
blá'zenimi.

Na znáno nouto.

83. Angel szvéti z-nebész doli K-pasztérom sztoupi
na pouli, Radoszt nazvesztsávajoucsi, Ino
nyim etak erkoucsi:

2. „Nebojte sze!“ ár vszejm lüdém Veszélo
poszelsztvo neszém: Jezus, szin ocsé vecsnoga, Je
dnesz voj lüdsztva grejsnoga.

3. On vszejm pout 'zítka naprávla, Vesz szvejt z-dejsznov blagoszlávla, Ocsé volo nazvesztsáva, I vszejm 'zítek i mír dáva.

4. Veszélmo sze tak vszi nyemi, Kak poszelníki bo'zemi, I poszvejtmo nyemi 'zítek, Da nam v-díki dá prebítek.

5. Oh tí, moj lübléni Jezus, Szladki odküpitel, Krisztus! Pripravi szí szrdcze moje Na prebiváiscse tvoje.

6. Drági gouszt, v-vszákom vrejmeni Prebívaj sztálno pri meni; Da te, kak ocsé vecsni dár, Hotécs nezbantűjem nigdár.

7. Hvála ocsi vekvecsnomi, Kí sze je lüdsztvi grejsnomi Sz-tak csüdnim tálom vövjavo, I nyemi v-díki sztán szpravo.

Nouta: Ah! ka bom jasz grésnik csinio.

84. Jezus neszé glász veszéli Z-nebész lüdsztvi bo'zemi, — Neszé 'zítka troust nyemi. On odpré zemlé dr'zejli Ravno pout k-szpravicsanyi, Míri i zvelicsanyi.

2. Po nyem je 'ze preszvetsena Temna sztáva národov, I blodécsi porodov; Po nyem znouvics poszvetsena Csloveka plemenitoszt, I pred Bougom velikoszt.

3. Z-díkov pela on sereg szvoj Z-robsztva, na szlobodscsino, I právo szinovcsino; Z-díkov ga, po noucsi vecsnoj, Zdigne na nemrtelnoszt, I nebeszko veszélnoszt.

4. Kak odícseno je szpuno Boug szvoje obe-csanye, I szmilenó szkoncsanye, V-kom je sz-prísze-gov zakúno, Ka vszejm szína scsé dati, I v-nyem szvejt zvelicsati!

5. Oh! — radűj sze, zhod i záhod, Sorsi tvojmí

szrecsnomi, I szkoncsanyi vecsnomi! — Szpejvaj! —
 tí szi bo'zi národ; Ár ti je Boug ocsa tvoj, I szin
 nyegov 'zítka voj.

6. Li setűj sze té miloscse Prav vrejdnoga v-
 csiniti, Da je nemas zgűbiti. Boug ti nyé vtajiti nescse;
 Ár ti jo szam ponűdí, Gda te na szvetsztvo бүді.

7. Tak je! — pászi v-pobo'znoszt, Velki pasztér,
 sereg tvoj, Da vu nyej naide mír szvoj, I vlej vő vu
 vszvoj punoszt Na czejli be'záj nyegov Díke tvoje
 blagoszlov.

8. Etak de vszejm velki dén tvoj, Dén popolue
 radoszt, 'Ze vu douli márnoszt; Tam pa v-vecsnoszt
 blá'zenoj, Gda szkoncsajo 'zítka pout, Vretina vísni
 dobrou.

N o u t a : Angel szvéti z-nebész doli.

85. Veszéli dén nam je zísao! — Krisztus je dnesz
 na szvejt prisao, Kí, obráz nas vzévsi na
 szé', Vszejm 'zítka troust i mír neszé.

2. Radűjte sze, krsztšeníczi! Ví szte díke őrocs-
 níczi, Vu steroj vam na vizíni Boug tál dá po szvo-
 jem színi.

3. Nyega szo 'zelno csakali, Kí szo sze nyemi
 vűpali: Dnesz sze szpuni tou vűpanye, I vtála vszejm
 zvelicsanye.

4. Tou je ta vrejmena punoszt, I ocsé vecsna
 szmilenoszt; Tou, tou vsze radoszt pún glász, Steri
 zvrácsi rane vszej nász.

5 Z-nami je 'ze zvelicsitel, Kak dűs nasi ve-
 szelitel: On grűnta míra králevsztvo Vernim bo'zim
 na blá'zensztvo.

6. Ví, ki tou szrecso v'zivate, I v-nyé kríli pő-
 csivate, Bouga hvalécs zvisávajte' I vszi veszélo
 szpejvajte:

7. Blá'zeni dén nam je zísao! Krisztus je dnesz na szvejt prisao: On neszé glász veszélnosztí Vszejm, z-díke nemrtelnosztí.

N o u t a : Zakaj bi sze jasz 'zalosztio ?

86. Hodmo, verni krsztseníczi, Z-nedú'znov radosztjov Dícsmo Bouga v-szrdczi! — Zísao nam je dén szvetlosztí, Steri tím pobo'znim Neszé glász milosztí.

2. Komi sze noucs bloude grozí, Nesztrasi, sze v-dúsi; Jezus sze dnesz rodí: On te szvejt z-dejsznov zmo'znosztí Pelati i zvati Má z-robsztva bloudnosztí.

3. Kakda bi nasz Boug pogúbo? — Nej! — on je te szvoje Od veka tak lúbo, Da je szvojga lübez-níka Obecsao i poszlaó Vszejm za szredbeníka.

4. Prestímajte, verne düse, Tou miloszt i szvetloszt Od vszej kincsov vise; Bouga za nyóu zvisá-vajte: Jezusi virtusi Szrdcze podávajte.

5. Li pri nyem naidete moudroszt; On szam má ino dá Szvejti právo radoszt. Naszledújte nyegov: sztopáj: On dá vam troust i tam, Gda szkoncsate be'záj.

6. Ví, kim sze szrdcze dreszelí, Obsztójte, nez-dvojte! — On vász razveszelí: Csi vász vesz te szvejt osztávi, Bojdi szí! — pri nyem vszi Naidete troust právi.

7. Szrdcsno sztante i pri grobi, Ár vász noucs ino moucs Nyega neporobi: Z-verov csákajte miloscsó l pomoucs, prejkidoucs Pred szodcza, kak ocsó.

8. Pri Jezusi, kí po boja Te'zkoucsi, pri ocsi Má sztánek pokoja, — Pri nyem ícsite vtisanye: Tím vernim pokornim Dá on zvelicsanye.

9. Oh! — potrdi eto gvüsnoszt, Jezus moj, 'zítka voj, Na vszej szrdcz mirovnoszt: Daj nam té kincs postüvati, l v-nébi ga tebi Notriprikázati.

N o u t a : Krsztseniczi!

87. Krsztseniczi, V-vrejlm szrdczi Szvétmo dén
rodsztva szvejta szredbeníka! Sz-pobo'zno-
sztjov I z-radosztjov Zvisávajmo viszíne poszelníka.

2. Kakso miloszt lno radoszt Neszé vszejm vand-
rarom ete dén szvéti! — Jezus neszé Mír od ocsé:
On, on resí szvejt i Bougi poszvéti.

3. Vu bloudnoszti I bláznoszti Je národ bo'zi
vesz vtonyeni le'zao; V-pokvarjenoszt, Pogübelnoszt
Düsno sze je nesztanoma pográ'zao.

4. Oh dreszélnoszt! Oh boleznoszt! — Kak jáko
je te cslovek osztávleni, Po bloudnoszti I bláznoszti
Szvojoi kak czelou na nika szprávleni!

5. Vuvlácsena I vtepena Je gnűszno nyegva
düsna plemenitoszt: Zakoczkao je Dobro szvoje, Geto
je zgűbo pred Bougom prijétnoszt.

6. Vsze vüpanye I íszkanye Oszlobodjejnya sze,
kak szpár razkadi, Zaman íszcse Troust miloscse: Ah!
— nyemi nika szrdcza nerazhladí.

7. Ali — radoszt! — Vecsna miloszt Vzeme
nyega pod lübézni perouti; Ona odpré I zeberé
Oszlobodjejnya pout nyemi, szirouti.

8. Oh szmileni, Oh blá'zeni Boug! sto te more
vrejdnó zvisávati? — Globocsíno I viszíno Miloscse
tvoje sto szmej zgrüntávati?

9. Za vszo vernoszt I lübéznoszt Vzemi, oh ocsa,
áldov szrdcz pobo'zni. — Vsza tühína I viszína Naj
glászi díko dejl tvoji tak zmø'zni.

10. Oh! — búdi nász Csűd tvoji glász Dnesz
i vszední na tak vugodno hodbo, Da de nam tvoji
Lübezník voj Na vecsni mír, gda sztoupimo pred
szoudbo.

Na obszojno nouto.

88. Radűj sze, dűsa, z-vernimi! — Szrečna je tvoja sztáva; Ár sze ti 'zítek dáva. Szpejvaj zdaj z-odebránimi: Boug sze je vszejm szmilűvao, I szína nyim darűvao. — Radoszt, radoszt, velka radoszt! — Jezus je 'ze szvejta szvétloszt. Blá'zen, blá'zen, veke blá'zen, Komi je on 'zítka moudroszt!

2. Szpejvaj! — on i k-tebi ide; — On, te díke poszelník, Je 'ze i tvoj veszelník. Kaksa szrečna ti v-tál príde, Kaj te on z-robsztva kmicze Pela na pout pravicze! — Radoszt, radoszt itn.

3. Jezus, kak te mam dícsiti, Kaj szí meni na radoszt Prineszao 'zítka moudroszt? — Nedaj sze mi pogűbiti; Krejpi z-dűhom milosztí Mené v-mojój szlabosztí. — Radoszt, radoszt itn.

4. Oh — boj ti szpejvanye moje Prijétno vu vszem táli Gda te dűh molécs hváli. — Blagoszloví lűdsztvo tvoje; Pelaj po szvetsztva pouti Sereg tvoj czíli prouti. — Radoszt, radoszt itn.

5. Ednouk tam v-nemrtelnosztí Bom te bole szpoznávao, I popolné zvisávao, Gda bom te v díke szvetlosztí Z-lícza na lícze glédao, Ino z-angelmi szpejvao: Radoszt, radoszt itn.

No uta: Angel szvétí z-nebész doli.

89. Zvisávaj, dűh moj, z-radosztjov Bouga, kí sz-taksov milosztjov Vsze národe blagoszlávla, Gda nyim v-színi 'zítek szprávla.

2. Jezus, bo'zansztva lűbezni, Je pri ocsi vszej szredbenik; On, on je vecsna isztina I vísni dobrou vretina.

3. On ocsiveszno szvedocsi, Kak prijétni sznio vszi ocsi, Csi v-nevkleknyenój vernosztí Szlű'zimo velkoj vecsnosztí.

4. On, kak voj, pred nami hodi, I nász trousta ino vodi, Na vsze dobro nadigáva, I nam dúha pomoucs dáva.

5. On, kak nas prijátel právi, Nász ni v-szmrti neosztávi, I po vnougom krvnom znoji Iszcse blá'zensztvo ti szvoji.

6. Glászmo tak nyegvo lübéznoszt Dícsmo bo'zanszko szmilenoszt! Csinmo sze, kak verni nyega, Vrejdne blá'zensztva nasega.

7. Nyemi sze vu vszem podajmo, Glász nyegov radi bougajmo, Sztopáj verno naszledűjmo, I szvéto vrédnoszt postűjmo.

8. Vszejm, kí ga tak vadlűjejo, I sztálno naszledűjejo, Dá on právo 'zítka moudroszt, I prejk groba vecsno radoszt.

9. Szin bo'zi! tvoje rodjejnye Vtisaj szrdcz tú'zni 'zelejnye: Tí pelaj po sztezi sztvetsztva Vsze nász k-vretini blá'zensztva.

Nouto: Te leto blagoszlovi.

90. Veti bo'zicsni dnévi ∙. Dícsmo ocsó vísnoga, Kí je národom k-míri ∙. Dao szína jedínogá. — Kak sze veszelí Néba, gda zemli té glász delí, Szpejavajoucs vu szvetloszt! — V-radoszt ∙. Áldűj i zemla nyemi, Kí vszemi ∙. Lüdsztvi sztezo ravna sztühíne, Na szvetloszt vizíne.

Na lasztivno nouto.

91. Krsztšeníczi, hválte Bouga Z-szrdcza radűvanyem: Glászte nyegva dela vnouga Z-vrejd-nim csűdűvanyem.

2. Tak, tak je lűbo on te szvejt, Da nyemi z-vizíne Jezusa posle na poszvét V-kíncsni doul tühíne.

3. I on, kí vszejm 'zítek neszé Od ocsé szvet-

loszti, — Jezus tejlo vzeme na szé' Nam vszejm k-veszélnoszti.

4. Oh miloszt! kakse radoszti Tálníki nász v-csiní. On, kí sze zglédne z-miloszti Na nász, grejs-ne sziní!

5. On, kak viszíne lübezník, On sze k-nam prid-rű'zi, I posztáne vszej szredbeník, Naj mrtelnim szlű'zi.

6. On, kí vsze zvelicsati scsé Po szvojoj vrejdnoszti, On vszejm od miloscse ocsé Neszé mír vecsnoszti.

7. On neszé nam tak 'zelen glász Grejhov odpűsztsanya, I potrdi, trpécs za nász Gvüsnoszt zvelicsanya.

8. Radűjmo sze, krsztseníczi, Blá'zensztvi nasemi! — Osztanmo sztálni verníczi Tanácsi bo'zemi.

9. Díka, csészt tebi, dűh vecsen, Za takso szmilenoszt, Kaj pelas národ neszrecsen Na vecsno veszélnoszt.

Na obszojno nouto.

92. Krsztseníczi verni, veszélmo sze! — Dícsmo Bouga, kí nász tak lűbi vsze, Da Jezusa, díke lübezníka, Posle na szvejt, kak szredbeníka.

2. Te velki závezek je szprávleni, Zákon míra goriposztávleni: Jezus grűnta násztavo krsztsansztva, Posztávleno na rűs bolvansztva.

3. On zbűdjáva poroke, i níke Moudre, písmonane poszelníke, Po kí lűdsztvo z-bloude odűmláva I k-isztini bo'zoy szpeláva.

4. Blouden szvejt toti za nyé nemára; Nepűsztí ji brez' spota i kvára: Alí — nej! — mí Bouga za nyé hválmo, Nyé postűjmo, i nyí nesálmo.

5. Csi je zlocsasztni szvejt nezahválen, Moudre vmárja, vu dobrom nesztálen: Mí necsinmo! Jezus je nas: nyega Postűjmo, kak voja visnyega.

6. Neszrecsen, kí de nyega razlácsao! — Jeru-
'zálem je kak sztrasno plácsao! — K-nam, k-nam je
on escse milosztiven, Vu vszem táli tak prijzniven!

7. Dejszno szvojo, kak kokous perouti, Raz-
presztéra, vszejm nam ídoucs prouti, Zvajoucsi nász
na bougabojaxen, Da vu szmríti mámo vüpažen.

8. Oh! nezamüdmó tak té velike Z-miloscse
prikázane prílike: Bej'zmo k-nyemi z-verov i vüpa-
nyem, Da nász áldüje z-zvelicsanyem.

4. Jezusa právdo-szpunenye.

(NOUVOGA LETA PESZMI.)

Nouta: Z-nebész rejcs vecsna prihája.

93. Edno leto szkoncsa be'záj, I drügo zacsne
szvoj tekáj. — Kak csüdmó szkrbís, dúh
vecsén, Tí za szvejt, po tebi szrecsen!

2. Tí szí v-dnévi pretekoucsi Povszéd bio i nam
nazoucsi, Da szí nász, kak ocsa, ravnao I od hűdi
vdárczov varvao.

3. Záto te zdaj zvisávamo; I vszi k-tebí zdühá-
vamo: Ocsa, szlísaj vüszť nasi glász, I boj i nadale
kre nász!

4. Zakrívaj zmo'zno národ tvoj, Kí pri tebi ísz-
cse troust szvoj, Sz-perotami szmilenosztí Prouti
vszój pogübelnosztí.

5. Zdr'zi rejcsi tvoje poszvejt Vszejm porodóm
na mír, i czvejt, I vrsi po nyej vsze v-szvetsztví,
Düsnom míri i blá'zensztví.

6. Tí nam boj povszéd nazoucsi, I nevtáj nam
pomoucsi. Vlej vö na vsze tvoj blagoszlov, I miloscse
tvoje áldov.

Nouta: 'Zivém jasz, tak velí tvoj Boug.

94. Jezus, példa pobo'znoszti! Tí szi vu vszój popolnoszti Szpuno právdó sztána tvojga, Gda te je, za míra mojga, Pelao k-tak velkomi czíli Ocsa tvoj, grejsnikom míli.

2. Isztine rejcs je návuk tvoj, Vu példi szi nam szvetsztva voj, Vu szmríti vtisanya áldov, Vu vszem hotejnyi blagoszlov, Resitel sz-pokvarjenoszti, I porok nemrtelnoszti.

3. Nedú'zna je tvoja hodba, Nesztrási te niksa szoudba; Ár vu szvétoj nedú'znoszti Hodis po sztezi dú'znoszti, Delo ocsé verno szpunis I z-szvétoz krv-jov zakúnis.

4. Zátó te Boug neosztávi Vu'zítka dreszélnoj sztávi, Tak da po kaksté vihéri Potűjes vu tíhom míri, — Dokecs szi na velkom czíli Pocsinés tam v-ocsé kríli.

5. Oh! — vlej tí vu szrdcze moje Dűh nevkleknyenoszti tvoje, Da i jasz po szvetsztva pouti Idem czíli mojmi prouti, Gde me po boji vernoszti Csáka korouna vecsnoszti.

6. Tak me trousta eta gvűsnoszt, Kaj ocsé mojga szmilenoszt Niti mené neosztávi Vu kaksté dreszélnoj sztávi, Kí szam v-isztini tak veli, Kaj te verne razveszelí.

7. Grozi sze tak, oh prűsesztnoszt! Tvoje noucsi kmicsna temnoszt Me neszűhne v-grob dvojnoszti Pri trousti ete gvűsnoszti, Ka je i v-placsa vrejmeni Boug, varivács moj, pri meni.

8. Escse i na szlejdnyem czíli, — V-sztrasne szmríti mrzlom kríli, Pri trousti etom nezdvojím; Ár znam, csi nedú'zno zaszpím, Kaj mi ocsa moj na eto V-díki dá blá'zeno leto.

N'outa : Dober je nas Boug, porazmite.

95. **N**ouvo leto te dnesz veszelí, Oh vandrar! ponouvi sze v-radoszti, I, kak ti dú'znoszt tvoja velí, Zacsni nyé vu szvetsztvi i moudroszti: Ár kí v-bo'zem sztráhi tü potüje, On sze ednouk z-díkov korunüje.

2. Sto, nego Boug, tvoj dober ocsa, Je noszo tak verno szkrb na tébe? — Vejm ti je nyegova miloscsa Vgájala vszákdén, kak rosza nébe: On te je z-zmo'znov ramov zakrívao, I vnogo radoszti ti darüvao.

3. Oh! — kelko poutnikov mrtelni, Kim je szladka bíla 'zítka bívoszt, Je prebéj'zalo tü czíl telni, Polo'zeni na groba szprhlívoszt! — Sto, ah! sto bi znao racsún vszej szirout, Kim sze je v-grob szráno kincs vszej dobrout?

4. I kelko sze ji z-grozov zglédne, Dnesz na tak tú'zne príhode nazáj, Kí okou li vdárcze zaglédne, Ino szrdczi sztrasen sorsa tekáj. Jaj! — kelkim je trdnoszt szrecse nika Nejnihála, zvön prousztoga 'zítka!

5. Ali tí szi tak blagoszlovlen, Da sze ti nejtrbej dreszeliti, Od ocsé natelko polüblen, Da sze zrok más z-szrdcza veszeliti; Tebi je Boug tvoj obdr'zao 'zítek, I darüvao radoszti prebítek.

6. Zvisávaj tak bo'zo lübéznoszt, Oh vandrar, z-globokov zahválnosztjov, I obcsüti tvojo nevrejd-noszt Z-dú'znov szrdcza tvojsza poníznoosztjov: Dnesz, dnesz nazvesztsávaj glászno eti Vsze, ka szi vzéo v-pretekoucsem leti.

7. Ocsa ti je Boug; záto postüj, Kak verno dejte, nyegvo lübéznoszt: Szodecz ti je on; záto rad csüj Nyegov glász, ino vari nedú'znoszt. Dr'zi pred ocsmi to velko szoudbo, I moudro kebzüj na tvojo hodbo.

8. Znás, ka je 'zítek tvoj preidoucsi I vesz nyega be'záj v-racsún vzéti.; Pred Bougom, kí je vszaznajúcsi, Je vszáki, vszáki sztopáj precsteti. Csíni dobro; ár gda szvejt osztávis, Pred szodcza sze na racsún posztávis.

9. Na díko Bouga, haszek lúdi Setúj vsze dní 'zítká poszvetiti; Práve pokoure nezaműdi, Neodlásaj szrdcza ocsisztiti: Pokoj nemrtelne tvoje dűse Prestímaj od vszega, vszega vise.

10. Etak kagodi te doszégne Na sztezi tak szkrovne prísesztnoszti, Szrdcza ti v-dvojnoszt nepotégne Pri csűtejnyi csízste nedú'znoszti: Te verne krepí eti vűpanye, Tam sze nyim pa vtála zvelicsanye.

N o u t a: Bojdi díka i postenyé.

96. L e j t a, dnéve ino vere Nam tí, goszpodne, dávas, Szuncze, mejszecz i zvejzd mere Z-moudrosztjov poravnávas; Tvoja zmo'znoszt vsza zdr'záva, Vszejm, 'zítek i radoszt dáva. — Velka szo dela tvoja!

2. Kak vrejdno te tak csesztímo Za csűda szmilenoszt, Szpoznavsi, kaj vszi viszímo Od tvoje lűbénoszt. Mír, blagoszlov, 'zítká radoszt, Dűsni poszvejt ino moudroszt: Vsza szo dári rouk tvoji.

3. I eto leto korunűj Z obilnov 'zirovnosztjov; K-deli blagoszlov tvoj darűj, I bráni nász z-milosztjov: Daj nam v-tvojoj bojaznoszt I detinszkoy vűpaznoszt Nyé vszejm tászprevoditi.

4. Tí nyé znamenito vcsíni V-dűsni, telni dobroutaj; Vsze hűde vdárcze odríhni, I vsze dvojécse troustaj: Vrácsaj vesz szvejt od bloudnoszt, Rú'zni grejhov i bláznoszt, Na sztezo tvojga sztráha.

5. Moudroszt i pravicza naj bou Díka vísne oblászt; Tí szam zmo'zno zakrívaj nyou, I daj ji vu

vszem rászti, Ka nyé velkoszt potrebüje, Naj sze vsza zemla radűje Pod nyé vernim ravnanyem.

6. Poszlühni, ocsa národ tvoj, Gda vu kaksté te'zkoucsi Na nébo pozdigne glász szvoj, Tebé zezávajoucsi: Vlej vö na vsze tvoj blagoszlov, I miloscse tvoje áldov Vu etom nouvom leti!

Na znáno nouto.

97. To leto blagoszlovi ∙. Z-miloscse dármi, oh Boug! Sztan národov ponouvi ∙. Z-'zírom tvoji míli rouk.

2. Tebé zvisáva, I z-mocsnim vüpanyem zezáva Vszáka sztvár, vszáki národ: Zhod, záhod ∙. K-tebi pozdigne szvoj glász — I na nász ∙. V-potrejbi düsevnój, telovnoj, Vlej vö blagoszlov tvoj!!!

Nouta: Kako k-hladnoj vodi jelen.

98. Vu etom leti, goszpodne, Me po dűhi moudroszti Bűdi na potí vugodne I ponávľaj v-jákoszti: Pelaj me z-bloude kmicze Na pout tvoje pravicze; Da sze k-isztini pridrű'zim, I tebi vu szvetsztvi szlű'zim.

2. Vu csinejnyi szádarodnom Mi daj obiljávati, I v-'zítki tebi vugodnom Blá'zensztvo nahájati: Ná-gib szrdcza lejpora Me naj csiní vrejdnoga Eti obsztojécse szrecse, I ednouk tvoje miloscse.

3. Gda v-szkuzaj k-tebi zdűhávam, Poszlühni prosnyo mojo; Naj te zaman nezezávam, Szká'zi miloscso tvojo: Vejmi tí szam vsze veszelis, Gda vu rejcsi tak velis, Kaj sze neoszramotíjo, Kí vu tebi nedvojíjo.

4. V-szrecsí me vcsi mertűcslívoszt I poníznoszt zdr'zati Vu neszrecsi pa trplívoszt I vüpaznoszt varvati; Da me po ti nesztálni Nezapela szvejt jálni,

Boug, od tvoje lübéznosztí V-mre'zé nevolne már-nosztí.

5. Csi mi lejta podú'zati Scsés sz-tvoje szmilenosztí, Daj sze mi povéksávati Vu delaj popolnosztí. — Tí mi bojdi 'zítka voj; I gda szkoncsam be'záj moj, Tam pri tebi mi na eto Daj blá'zeno nouvo leto.

Nouta: Oh Jezus milosztivni!

99. Nouvo leto je prislo! — Szuncze radosztí zíslo! — Ono vesz szvejť zbüdjáva, Naj goszpodna zvisáva.

2. Záto, oh krsztseníczi, Szpejvajte v-rejlm szrdczi! — Boug, Boug je i vász varvao, I vam radoszt darüvao.

3. Ah! — lejta preminéjo; Vrejmena pretecséjo: Dalecs je premínyenoszt, I grozi sze prísesztnoszt.

4. Szreca sze premenyáva; Gda radoszt, gda jaj dáva. — Blá'zen, kí mocsno, sztoji, I vu Bougi nedvojí!

5. Veren ocsa je nas Boug: Mír dűs zhája 'znyegvi rouk; On dní tú'zne odvrácsa, Jaj na radoszt obrácsa.

6. Goszpodne, hválímo te Za telike dobroute, Ka nász pri nevrejdnosztí Blagoszlávlas z-milosztí.

7. I zdaj te zezávamo, I k-tebi zdühávamo: Poszlühni vűszt nasi glász; Boj i nadale kre nász.

8. Ravnaj vszo naso sztávo; Podejli, ka je právo, I vtaji nam vszáki dár, Steri bi nam bio na kvár.

9. Csi v-kakgodi te'zkoucsi Nenaidemo pomoucsi; Tí vzemi z-nász nyé bremen, Gda je prílicsno vrejmen.

10. Povouden i szűhocso, Pomor, ogen drágocso, I kaksté vdárecz tú'zni, Odvrni, ocsa zmo'zni!

11. Tí vtisaj bojne vihér, I potrdi 'zelen mír,
Naj v-jedinsztvi národov Czveté szreca porodov.

12. Moudrim rédom králevsztva I násztavam
blá'zensztva, Tr'ztvi, mestrii vszákoj Podejli blagosz-
lov tvoj.

13. Podejli moucs tim szlabim, Nágib k-deli tim
zdravim, Szád trűdov tim delavnim, Obilnoszt vszejm
pobo'znim.

14. Mej szkrb na szioticze, Troustaj tú'zne
vdovicze, Szirmáke z-dármi hrání, I osztávlene bráni.

15. Tí boj bete'zníkov vrács, Ti nemocsni vari-
vács, Vmérájoucsi vűpanye, Vszej verni zvelicsanye.

16. Kázi sztezo poutnikom, Szvetloszt tvojo
bloudnikom, Grejsnike odűmlávaj, I na dobro szpelávaj.

17. Gdegodi potűjemo, Ino glász tvoj csűjemo,
Daj, da sze te bojímo, I za dűso szkrbímo.

18. Raszűrjávaj tvoj poszvejt, Kak dalecs dr'zí
te szvejt, Naj vszejm tvoja isztina Bou blá'zensztva
vretina.

19. Vcsíni blagoszlovleno Leto dnesz ponovleno,
Da te vszi szpoznávajo I molécs zvisávajo.

20. Poszlűhni nász z-miloszti, Ocsa dobrotiv-
noszti! — Eti vsze blagoszlovi, I tam v-nébo pozovi.

5. Jezusa oznanenye.

(TRÍKRÁLOV PESZMI.)

Nouta: Z-nebész rejcs vecsna prihája.

100. Oh Jezus, vecsna isztina, Vísne moudroszti
vretina, 'Zítka szvetla zorjenicza, I vszej
vandrarov pravicza!

2. Tebé z-'zelnim szrdczom íszcse Lüdsztvo vu
kmiczi szedécse; Od tébe csáka vesz te szvejt Na
sztezi 'zítka szvoj poszvejt.

3. K-tebi i mí setűjemo, Kí li blodécs potűjemo
Po kmicsnom douli temnoszti K-velkomi czíli vecs-
noszti.

4. Szvejtí sze, oh díke szvetloszt! Razgányaj
pámeti temnoszt; Ká'zi nam 'zítka isztino, Odpri mou-
droszti vretino.

5. Pelaj po sztezi vernoszti Nász v-domovino
vecsnoszti, Gde te popolnej szpoznamo, I z-angelmi
zvisávamo.

Nouta: Szvejtí sze poganov meszto.

101. Jezus, popolni vucsitel, Vcsi nász tebé szpoz-
nati; Daj nam, oh 'zítka voditel, Glász
tvoj vu vszem bougati, Da vszi z-dreszélne temnoszti
Prídemo k-díke szvetloszti.

2. Kak vnougi szo zdűhávali, Da bi dén tvojt
vidili! I nej szo sze te v-csakali, Li v-kmiczi szo
bloudili: Nam, nam szi tí díke poszvejt, Ino voj na
vűpanya szvejt.

3. Oh! — osztani nam voj 'zítka, Dokecs k-
czíli prídemo, Gde nebeszkoga prebítka Szvetli nájem
vzememo, Za verno szpunyeno dú'znoszt, I nevtepeno
nedú'znoszt.

4. Daj, da mocsno obsztojímo Vu boji szkűsá-
vanya, I czaglívo nezdvojímo Vu dnévi sztiskávanya:
Vcsi nász rejcs tvojo lűbiti, Ino pouleg nyé csiniti.

5. Gda vu szmrtni doul prídemo, Tí oh Jezus,
boj kre nász; Da veszéli troust naidemo, Bátrivi nász
vsze tvojt glász: Tí nam ká'zi szvejt vűpanya I 'zelen
czíl zvelicsanya.

6. Blá'zene vekivecsnoszti Vcsíni nász őrocsníke,
Da szpoznávamo szkrovnoszti Tvoje bo'zanszke díke.
— Zvíszi vsze, kí te lűbijo I tebi v-szvetsztvi
szlű'zijo.

N o u t a : Bojdi díka i postenyé.

102. Trí zvezjde te szpelávajo K-Bougi, poutnik mrtelen; Trí zvezjde nazvesztsávajo V-díki sztánek tvoj 'zelen: Szvejt, píszmó, i nemrtelenoszt. — Tá, tá ti dávajo szvetloszt Na temnoj 'zítka sztezi.

2. Vr'zi pogléd kebzüvajoucs Na nébe nyé viszino, I rázumno zbrodjávajoucs Zemlé kmicsno tühino: Ona prejdga vecsno zmo'znoszt. Lübézen, moudroszti szkrovnoszt, I díko sztvoritela.

3. Szuncza odícsena szpráva, Zvezjd neszmera vno'zinoszt; Zemlé tak vugodna sztáva, Telkí dobrou obilnoszt; Tak lejpi réd, gvüsen be'záj, I vrejmena szkroven tekáj: — Vsze, vsze ti ká'ze Bouga.

4. Ka natúra nazvesztsáva V-nezgrüntanoj szkrovnoszt, Tou i píszmó potrdjáva V-nevtajenoj gvüsnoszt: Píszmó ti odpré vretino I glászi vecsno isztino. Velki szkrovnoszt bo'zansztva.

5. V-szrdcze ti je pa szpíszano Dejl vísni obcsütejnye; V-nyem noszis nepotisano Vekvecsnoztí 'zelejnye: V-nyem naides právdo bo'zansztva, Kakti poszvejt zvelicsansztva, V-nyem nágib szvetsztva 'zítka.

6. Idi tak, oh poutnik szrecsen, Kebzúj na eto szvetloszt, Tü ti ká'ze te vekvecsen Bívoszti szvoje gvüsnoszt; Tü ti odkriva szkrovnoszt Domovine vekvecsnoztí. — Tak te pela on k-czíli.

7. Boug, tí me vcsi tvoj lejpi szvejt Kém bole szpoznávati, I tvoje isztine poszvejt Z-moudrosztjov zbrodjávati, Merkati na szrdcze moje, Kak glász vecsne právde tvoje, Na velkoj 'zítka pouti.

8. Tak znam, kaj me ete poszvejt Po douli mrtelenoszt, Gvüsnó pelao bode na szvejt Blá'zene vek-

vecsnoszt, Gde bom te na velkom czíli V-vecsne domovine kríli Z-lícza na lícze glédao

Nouta: Gda ma szkrádnya vöra pride.

103. Kak je te cslovek pascslívi Za szvejta márnó zmo'znoszt, Ali vu onom vtraglivi, Ka dűsi dá mirovnoszt! Grene, rova lí v-preidoucsi, Szpozábí sze sz-presztajoucsi, I szam szebé zaprávla.

2. Herodes v-Jeru'zálemi Trepecse, czaga, dvojí, Szlísavsi, kaj sze v-Bethlehmi Eden nouvi král rodí: Ali on za szvetszke szrecse I díke volo trepecse; Z-dűse sze neszpomené.

3. Ka mára on za szpoznanye I szkrb kíncsov vecsnoszt! — Dragse je nyemi rovanye V-zle bloude i márnoszt: Na szvetszko szvoje králevsztvo Grűnta on právo blá'zensztvo; Záto tak grozna csiní!

4. Ka potoni i 'zidove V-prepaszt pogűbelnoszt? — Vűhkoszt pámeti nyihove I nágib telovnoszt: Nescsejo oni szpoznati Isztine, niti bougati, V-tonyeni v-márnoszt szvetszko.

5. Moudri Jezusa z-vrejlosztjov Iszkati setűjejo, I nyemi szrdcze z-vernosztjov Na áldov darűjejo; Záto má lí nyí pobo'znoszt Pred Bougom právo vugodnoszt, I lejpi czíl nyí hodba.

6. Oh bloudnoszt szvejta hűdoga! — Kak rejtko on postűje Kincs poszvejta dűhovnoga! — Ráj tejla nágib csűje, I v-bloude gnűsznoj temnoszt Szopi szrditoszt vecsnoszt Vnogo jezér nedű'znim!

7. Szredbeník, daj nam tou vrejloszt, Stera je tam bűdíla Te moudre na tvojo szvetloszt, I nyim voj'zítka bila; Da i mí k-tebí hítimo, I tebé molécs dícsimo Z-szrdczom, z-zítkom, z-vűsztami.

8. Tá zvejzda, tá nász naj vodi K-tvoje rejcsi isztini, I ednouk po szmrtnom broudi Pela k-zítka

vretini, Gde mo te prav szpoznávali, I v-szvetloszti zvisávali Zevszejmi blá'zenimi.

N o u t a : Krisztus veli: hodte k-meni.

104. O sztavi, cslovek, mární szvejt, Iszcsi pri Jezusi poszvejt; On, on je vísna moudroszt. On, kí je z-viszíne prisao, Da bi lüdém ocso vtisao, Neszé vszejm 'zítka radoszt.

2. On sztan 'zelej v-szrdczi tvojem. — Blá'zen kí vu'zítka szvojem Li nyemi szlű'zi verno! I tí sze li nyega dr'zi; Z-lübézní k-nyemi, zavr'zi Szvejta márnoszt odúrno.

3. Csi bi ze-vszejm szvejtom ládao, Vu kincsi dűsni pa sztrádao; Dreszelen bi bio tvoj sztan: Csi te dűsna vejszt szkvarjűje, Naj te bár vesz szvejt csüdűje: Vsze, vsze tou tí je zaman.

4. Li kí Jezusa volo zná, I v-nyé csinejnyi radoszt má, On je nyegov vucseník: Kí sze k-szvejti nepridrű'zi, Nego Bougi v-szvetsztvi szlű'zi; On je díke őrocsník.

5. Kí tū na bo'zo szmilenoszt I na szredbeníka vrejdnoszt Szmej czimprati z-vűpanyem; On ni vu szmrí nezdvojí; Ár ga rejcs 'zítka pokojí Z-blá'zenim obecsanyem.

6. Vu 'zítka tíhoj szamnoszti Je blá'zen on v-pobo'znoszt Blagoszlovlenom kríli; K-Bougi z-radosztjov prihája, I, csi z-szvejta vűodhája, Veszélo híti k-czíli.

7. Oh! vcsíni me pobo'znoga, Ino tebi vugodnoga, Bo'zanszki szredbeník moj! I tak na 'zítka vecséri Pelaj szlugo tvojga v-míri Na blá'zensztvo v-ország tvoj.

6. Jezusa szlejdnyi sors.

(POSZTNE PESZMI.)

Nouta: Z-nebész rejcs vecsna prihája.

105. Dícsmo oco szmilenoszt, Kí je z-szvoje
lübénoszt Poszlao díke lübezníka Grejs-
nikom za szredbeníka,

2. Krisztus szam je tej szredbénik, Kak zveli-
csanya szprávleník, Kí resiti má národ szvoj Po
szvojoj vrejdnoszti szvétoj.

3. On, on sze nedú'zno odá, I za grejsnike na
szmrt dá, Geto, kak vtisanya áldov, Na vsze vlejí
szvoj blagoszlov.

4. Dr'zmo sze tak z-verov nyega; Ár kí na mi-
loszt vísnyega Vnejmar gresí, ali bloudi; On szam
szebé trdno szoudi.

5. Ár dá sze je on za nász dáo, Tak je sz-tejm
tálom nász pouzvaó Na právo bougabojaznoszt I
nevkleknyeno vüpaznoszt.

6. Jezus, tvoja szvéta vrejdnoszt Búdi tak vsze
nász na vernoszt, Da tü li tebi 'zivémo, I ednouk
tebi merjémo.

Na ono nouto.

106. Boug miloscse! zglej sze na nász, I poszlúhni
vüszť nasi glász, Gda te vu práhi csesz-
tímo, I k-tebi za troust kricsímo.

2. Ah! — mí vu grejhi le'zímo, Z-sterimi dűso
te'zímo, Tebé vnejmar bantűjemo, I szami sze sz-
kvarjűjemo.

3. Ali tí sze v-tvojem színi Szmilűjes nam, pri
vszem bíni, Szam szprávlas nam odküplejnye I sztezo
na povrnejnye.

4. Vcsi nász tou prav szpoznávati I zahválno zvisávati, Tebi 'zítek poszvetiti, I tebé, ocsó csesztiti.

5. Daj, da li tebi 'zivémo, I, geto vöpreminémo, Na düsni mír i blá'zensztvo Prídemo v-tvoje králevszto.

Na tou nouto.

107. Razmite, oh krsztseníczi, I zdr'zte v-gotovom szrdczi, Ka vam rejcs isztine veli, Gda, vam návuk vísni delí.

2. Tou je — praj — vrejmen vugodno I k-zve-licsanyi szpodobno, V-kom sze máte povrnouti Z-grejha pogübelne pouti.

3. Krisztus trpí moke za vász; Záto bougajte ete glász: Odúrte vszej grejhov rú'znoszt, I naszle-dűjte pobo'znoszt.

4. Tak de viszíne lübezník I vas szmileni szred-beník, V-tom 'zítki vas veszelitel, I prék groba zve-licsitel. —

Nouta: Oh szladki Jezus, ka szí.

108. Boug! tí szí tvojga szína nejmilüvao, Nego szí ga za grejsni szvejt áldüvao. Sto more tvojo lübézen zgrüntati I zvisávati?

2. Ka szmo mí, kaj sze nam tí tak szmilűjes I taksi zálog miloscse darűjes? — Z-lübéznov obinés tí milosztivno Lüdsztvo protivno.

3. Oh nezmejrjenoszt ocsé szmilenoszt! — Sto, sto bi zgrüntao nye vecsne szkrovnoszt? — Vecs darűje on nam, kak bi proszili, Ali razmili.

4. Vcsi sze, dűh-moj, tou miloszt szpoznávati, Bouga tvojega za nyou zvisávati, Nyóu, kak drági kincs, vszední postüvati lno nüczati. —

5. Vlej, ocsa, troust tvoj v-tű'zno moje szrdcze;

On mi boj vu vszem 'zítki míra szuncze, Po douli szmrí ino groba poszvejt, Prejk na vísni szvejt.

6. Etak vzemem tál v-Jezusa vrejdnoszti, I ednouk nájem v-blá'zenoj vecsnoszti, Gde mi je on, kak vszej dobrouť darovník, Moj zagovorník.

Na prejdnyo nouto.

109. Jezus! tvoj národ te vu vszój szvetloszti Szprevája v-meszto vsze odícšenoszti: Sz-kricsom radoszti te pozdigávajo I zvisávajo.

2. Neszmerna vno'zina te naszledúje; Za messiása ár tebé vadlúje, Ki bi z-oblásztjov rejso te lasztivne Z-rouke protivne.

3. Kelko vrejlczov ti gvant na pout presztéra! — Kelko ji czvejtje i pálme pobéra! — Jezero jezér dūs te modtejm dícsi V-peszmať hvalécsi.

4. Ali, ka je vsza tá préczimba bíla? — Kak dugo sze je nyé díka bliszcsíla? — Ah! — liki czvejteť, je ona vejhnola, Kak szpár, lejhnola.

5. Vszi, kí te vise nebész zvisávajo, Za tvojo volo vsza tánihávajo; Vszi te po császi gnúszno pozábijo, I osztávijo.

6. Kí ti dnesz sz-kricsom blagoszlov proszijo, Z-ednim grlom te 'ze vütro tou'zijo: Vszi z-groznim glászom „rázpi ga!“ kricsíjo; Vszi te tajíjo.

7. Szvejta nesztálnoszt, v-kaksoj odúrnoszti Sze tí szka'zújes pred sztolczom vernoszti! — Gnúszna szkazlivoszt tebé naszledúje, Ino szkvarjúje.

8. Tí vu obrázi vugodnoszt ponújas; Ali vu szrdczy szmrten csemér kúhas, Z-recsmí blagoszlov i mír nagovárjas; A' z-delom v-márjas.

9. Nej! — nerú'zni tí nigdar szrdcza mojga, Da nezakoczka ono míra szvojga, I neide hotécs prouti groznoj szoudbi, Po gnúsznoj hodbi.

10. V-'zítke i v-szmrti me naj sznaj'zi sztálnoszt, I neoszkrúni grejsna nezahválnozt: Do koncza sze naj, kak Jezus, vojszkűjem, I koronűjem.

N o u t a : Kak velka je bo'za szmilenoszt!

110. Szredbeník! sto nebi obcsűto Szrdcza tvo-
jega britkoszti? — Ti szí vsze doprineszti
hító Z-nágibom, míle krotkoszti, Ka k-blá'zensztvi
szlű'zi národom, Gda szí szejiao szemen 'zítka, I
szprávlaó vszej sztotin porodom Sztan veszéloga
prebítka.

2. I dönok — ka za nájem vdáblas Tí, pri vszoj
zaszlű'zenoszt, Od mrtelni, ké blagoszlávlas Z dejsz-
nov vecsne lűbejznoszt? — Ah nej! — groze puna
je hvála, Stero ti dáva szvejt hűdi, Kí ti li spot,
kríz mantre zvála Na glávo, po vnougi trűdi.

3. Vejm sze te je ni tvoj vucseník, Te pogűblen,
nejzasztoupo, Gda sze je i on, kak neverník, V-blato
vsze rű'znoszt vtoupo: I on je lűdomorszko rouko
Vrgao na nit tvojga 'zítka, Gda te je hotécs dao na
moko, I tak vösztrejbo sz-prebítka.

4. Li eden gnűszni pejnez vgaszi Vu nyem isz-
kro zahválnozt, Czvejt pobo'znoszt v-nyem pok-
laszí I vr'ze ga v-zlo bláznoszt: 'Zené ga k-mányim
szlugom kmicze, Kí 'zėjajo krv nedű'zno, Naj, tál
vzévsi v-grejhi krivicze, Doprineszé delo grozno.

5. Ah! — vídi, vídi te pogűblen, V-kí rouke
on tebé odá; Ali te mární kincs polűblen Nyega 'ze
zczejla v-mre'zaj má: Szráni czejno krvi nedű'zne;
Voj posztáne razbojnikom! Kűsne te v-kmiczi noucsi
tű'zne, I prejk te dá protivníkom.

6. Gnűszna lűbézen ti preidoucsi, V-kakso pre-
paszt pogrozís tí Odűrjávca ti presztajoucsi, Kí sze
tebi v-robsztvo pűszti! — Nika, nika je nej tak

szvéto, Ka tí nebi vuvlácsila; Nika tak grozno, tak prekléto, Kaj bi sze ga tí szászila!

7. Szredbeník! búdi szrdcze moje Sz-támna grejsne nászladnoszti, Da jasz poszvejt isztine tvoje Naszledűjem vu sztálnoszti. Nej! — nedaj mi blatiti dűse Z-lübéznov szvetszke márnoszti; Daj, da mír tvoj postűjem vise Od vsze zemelszke zmo'znoszti.

N o u t a: Csi me moj grejh sztiszkáva.

111. V u onoj sztrasnoj noucsi Groze i czaganya, Gda szí tí, szmrí v-oucsi Na broudi vűpanya, Od vszej osztávleni, molo, I 'zítek tvoj zanihao Na vísnyega volo:

2. Szredbeník! kak obte'zen Je bio velki dűh tvoj! Vesz kejp tvoj kak bete'zen! Kak vrejli szmríten znoj! — Britkoszt ti oblejva szrdcze, I kmicsen mrák 'zúkosztí Vtápla míra szuncze.

3. Nablűzi sze tí grozí Bláznikov besznoucsa, Ino pred ocsmí mrzí Mouk tvoji te'zkoucsa. Ah! — tí v-práhi klecsécs, molis, I li z-ocsé praviczov Dűso krepís, tolis.

4. Vidili szo tí tvoji LícZ tvoji krven znoj; Vidili szo te v boji Czagati, 'zítka voj! Ali nyí boleznó szrdcze Szamou csáka od tébe Trousta 'zelno szuncze.

5. I kak mío je troustas Tí, kí szam íszcses mír, Szam v-dűhi naprej koustas Gvűsne szmrí cse-mér! — „Idte — velís nyim — na pokoj; Ár, csi je gli dűh gotov, Tejlo 'zelej szen szvoj!“

6. Moka na moko tere Tebé pogroziti; Ali dűh tvoje vere Te híti toliti: „Tvoj, ocsa, tvoj je té pehár! Z-vűpanyem ga scsém piti, Kak rouke tvoje dár!“

7. Szrdcsno ides tí prouti Protivníkom tvojim, Ino na szrejdi pouti Sze szam dás v-rouke nyim:

„Jasz szem, kí polo'zim dűso. Mányi! ka tre-
pecsete? — Csinte dú'znoszt vaso! —“

8. Z-etak tíhov krotkosztjov Sze pűstís nyim
v-rouke, Ki te z-divjov radosztjov Vlecséjo na moke:
Preneszés te velki v dárecz, Tak da ni vűszt neod-
prés, Kak áldova ágnecz.

9. Dűs tú'zni veszelitel, Daj i meni troust tvojt;
Bojdi mi bátrivitel, Gda me rani sors moj; I, csi me
sztrási szmrți noucs, Grejh i pravicza szoudbe: Híti
mi na pomoucs.

10. Odűmlávaj me sz-támna Grejsne bátriv-
noszti, Naj szi neszopim plámna Sztrasne vekvecs-
noszti; Li jákoszt i tvoja vrejdnoszt Mi vlej v-'zítki
i v-szmrți Vu szrdcze mirovnoszt.

Nouta: Ah Boug, poszlűhni me v-mojj.

112. A^h! — sz-kak velikim i mirovnim szrdczom
Sztojí szredbeník moj pred szvojm szod-
czom! — Jálna to'zba, Kríva szoudba Nesztrási
nyega pred grejsnikov sztolczom.

2. Naprej vídi on, kaj sze v-tom násztaji Sz-
právla nyemi pout k-gvűsnomi szpadáji: Jálna to'zba,
Kríva szoudba. — Tá, tá vr'ze czíl nyegvomi be'záji.

3. I dőnok — kakda on sz-tak tíhim szrdczom
Posztáne zdaj pred szmrtné szoudbe sztolczom? — Li
pobo'znoszt I nedű'znoszt Pokojí nyega pred vtepe-
nim szodczom.

4. Oh gnűszen nágib zadomesztsávanya! — Oh
cseméren 'zálecs ogrizávanya! — Po tebi sze V-práh
szklácsi vsze, Komi gda szopis sors pomenkávanya.

5. Tí szejjas, tí jaj z-groznimi rokami, Napunis
zemlo z-zlom i hűdoubami: Kelko vdovíc I szírotíc
Krmis tí vszákden — zvön bína — z-szkuzami!

6. Szredbeník, daj mi na tou kebzűvati, I tvojo

pél-do pred ocsmí dr'zati: Nedú'znoszti I vernoszti
Me szam vcsi szrdcze goriáldüvati.

7. V-tom me vcsi právo díko polo'ziti, Da sze
nemam tvoje szoudbe sztrasiti: Jál-na to'zba Ino
szoudba Szvejta mi li do csasza má skouditi.

8. Csi me düsna vejszt moja nepotvárja, Nego
pred tvojim sztolczom zagovárja! Pokojno je Szrdcze
moje, Kaksté me bloudnoszt pregánya i vmárja.

9. Té vecsni troust mi naj szrdcze veszelí, Geto
me szvejta krivicza dreszelí; V-kaksté szrecsi I ne-
szrecsi Mi nyega düh naj mirovnoszt podelí.

10. On me naj sznaj'zi z-nágibom pravicze, Da
tim nedú'znim necsiním krivicze. — Jezus, tí boj
Varivács moj Od prekléti dejl jálnoszt i kmicze.

Nouta: Oh szladki Jezus, ka szí.

113. Jezus! tvoj zítek je vorczan szvetsztva bio
Ah! — i dönok szí tak sztrasen pehár
pio, Gda szí od szvejta nedú'zno mantráni, I na
szmrt dáni.

2. Tí, szvéti, tí szí sz-trnyem koronüvan, Za
licze bit, ospotan i bicsüvan; Gda sze od mányi
szlugov vesz oplűjes, I tak áldűjes.

3. Z-dívjim krícsanyem te vöszprevájajo, Gde te
vsza v-groznom obrázi csákajo: — Krí'z, sztrasne
mantre, szmrt, bláznoszt grejsnikov, I spot bloudnikov.

4. Zaka szí mogao tí, vise vszej szvéti, Etak
dreszélen konec zítka vzéti? — Ah! — mi grejs-
niczi, mí szmo dáli zroke Na vsze té moke.

5. Sto te more tak vrejdno zvisávati? — Sto ti
dosztojno csészt i hválo dati? — Szlab, szlab je
k-tomi angel v-szuncza tráhi, I cslovek v-práhi.

6. Ali neglédas tí vandrarov moucsi, Nego po-

bo'znoszt grejh 'zalüvajoucsi, I szrdcze, stero li pri tebi íszcse Örok miloscse.

7. Tebi tak bojdi na áldov vekvecsén 'Zítka mojega vesz tekáj poszvetsen; Neodtrgni me od tébe ni radoszt, Ni britka 'zaloszt.

8. Etak, naj szí me vmárja bár szvejt jálen, Csi szem li tebi pokoren i sztálen; Kak lejpi je 'ze tū moy czejli be'záj, I 'zítka tekáj!

9. Ednouk pa, gda me pozdignes na vecsnoszt, Tam korunűjes z-díkov mojo vernoszt, I premenís mi vszo zemelszko 'zaloszt, Na vecsno radoszt.

Nouta: Obűdi sze, oh me szrdcze!

114. Szredbeník! vszákí tvoj sztopáj Je sztopáj lűbéznosztí, I tvoj tak nedű'zen szpadáj Vretina szmilenosztí: Lűbézen te je gnála I vísno moucs ti dála, Da bi pehár szmrí koustao, I tak za szvejt áldov pousztao.

2. Z-dejsznov csízste lűbéznosztí Delís tí vszejm blá'zensztvo, Geto v-douli mrtelnosztí Grűntas míra králevsztvo. Ah! — kelko dűs veszéli Hváli tebi na czíli Szkoncsanoga potűvanya Tak blá'zeni troust vűpanya!

3. Z-lűbeznívím glászom troustas Szrdcze szírotíc z tvojí, Geto szmrí pehár koustas, I plavas v-krvnom znojí; Z-lűbéznov je porácsas, Gda sze od nyí obrácsas, Na vísnyega mílo szkrbnoszt, Obranbo i drágo vernoszt.

4. Z-lűbéznosztjov sze obrnės Tí na krí'zi k-grejsníki, Z-mílím glászom ga povrnės I tak pozdignes k-'zítki; Z-lűbézni proszis oco, Naj priká'ze miloscso Oním, ki tebé mantrájó, I nedű'zno na szmrtdájó.

5. Z-lűbézni glászom vkűpszprávis Sereg tvoj

czagajoucsi, Gda sze pred nyega posztávis Po groba krátkoj noucsi; Z-lübéznov pelas nazáj Vsze na dú-znoszti sztopáj, I v-nyí szrdcze na placsa noucs Vlejés nouvo radoszt i moucs.

6. Z-dúhom csíszte lübéznoszti Obinés tí nas 'zítek, Gda nam z-dejsznov szmilenoszti Szprávlas míra prebítek: Vszej mejszt szrecsni národje, I nyí készni porodje, Do sze v-tebi veszelíli I tvoje imé csesztíli.

7. Oh! — vlej i vu szrdcze moje Nágib té náklonoszti, Da i jasz sztopáje tvoje Naszledűjem v-sztálnoszti, Z-lübéznov vsze obiném, I, gda z-szvejta preminém, V-nyej naidem szteber vűpanya, Vu nyej zálog zvelicsanya.

Nouta: Vu vszákóm mojem djányi.

115. Na krí'zi glédaj, oh szvejt, V-moke vtonyen tvoj poszvejt — Szredbeníka tvojga! — Ah! — po kak groznoj noucsi Pela te vszamogoucsi K-czíli lübezníka szvojga!

2. Glédaj nyega vu mokaj, I lüdomorczo v-rokaj! — Premiszli, koga bin Noszi te czagajoucsi I v-krvi plavajoucsi Vísnyega lübéznívi szin.

3. Nej! — nyegovi mouk briga Je nejbíla kas-tiga Lasztivne krivicze; Ár je on v-dobrom zmo'zen I vu hodbi pobo'zen Naiden pred sztolczom pravícze.

4. Za tvojga bína, oh szvejt, Je vgasen nyemi poszvejt Tak szladke bívoszti; Tí, li tí szí zrok vszej mouk, Stere on od blázni rouk Trpí, i czaga v-zúkoszti.

5. Meni na zvelicsanye Szi tí, moje vűpanye, Na drejvi vkűpsztrti: Meni k-vecsnomi míri, Szi po sztrasnom vihéri Tího zászpao v-kríli színrti.

6. Kak globoko zahválnoszt Szem jasz za tou

szmilenoszt, Jezus, tebi dú'zen! — Tebi tak, li tebi boj Eti i tam 'zítek moj Na szvéti áldov polo'zen.

7. Tvoj krí'z, mantró, nedú'znoszt, Ino mojo nevrejdnoszt Me vcsi zbrodjávatí, Da mojo szvéto dú'znoszt, I grejha gnúszno rú'znoszt Mocsen zrok mam szpoznávati.

8. Daj, da vsze blí'znye moje, Kak odküplene tvoje, Lúbim, blagoszlávlam; Escse i protivníkom, Bloudnim i neverníkom, Kak tí, pout na 'zítek szprávlam.

9. V-Bougi sze mi vüpati I od nyega csakati Daj szoudbo pravicze, Csi sze gda ogrizávam, Mant-ram i ospotávam Zvön bína ino krivicze.

10. Etak, gda bom vküpsztrti, V-kríli blá'zene szmrti I jasz tího zaszpím; Etak vu rouko tvojo, Oh ocsa, dúso mojo, Kak szredbeník moj, porocsím.

N o u t a : Z-szrdcza 'zelejm, ka právim.

116. Oh tí, kí szi z-ranami Okladjení v-tejli, I 'z-nyí boleznosztami Oblejáni czejli, Gda szi tvoj szvéti 'zítek Za szvejt na áldov dao, Da bi díke prebítek I mír tvoj vszejm vtálo.

2. Szredbeník! na kak tú'zno Szmrt szi tí tádáni, I zvön bína nedú'zno Brez' koncza mantráni! — Ah! — taksi nájem vdáblas Tí od nezahválni, Kim sztelkim trúdom szprávlas Mír i pokoj sztálni!

3 Jasz, li jasz szem vrejden bio Pehára szmrtnoga, I tí, szvejtí, szi ga pio, Cseméra, punoga! — Meni sze szprávla radoszt Vu tvojoj 'zúkoszti, Li meni nébe szladkoszt V-mouk tvoji britkoszti.

4. I zdaj k-tebi prihájam Z-dúhom vüpaznoszti; Ár pri tebi nahájam Troust vu vszoj punoszti: Naj me osztávi vesz szvejt. I pregánya sors moj, I te de míra poszvejt Meni, Jezus, krí'z tvoj.

5. Tebé tak, v-práhi klecsécs, Zvisávam za moke, I mantre tvoje gledécs, Objoucsem nyí zroke. — Po nyi me dúh tvoj búdi Na sztálnoszt vu szvetsztvi, Da neskoudi szvejt húdi Mojemi blá'zensztvi.

6. Vu szmrti temnoj noucsi Mi boj trousta szuncze; Nevtaji mi pomoucsi, Gda mi czaga szrdcze: Daj, da na velkom czíli, Geto dúso püsztim, V-tvoje lübézni kríli Zvelicsano zaszpím.

Na obszojno nouto.

117. Gda Jezus na drejvi krí'znom Moke trpi v-hípi tú'znom; Na czíli 'zítka sztojeći, Govori on szedem rejcsi, Stere, dúh moj' prav premeći.

2. Nyega prva rejcs je bíla, Za protivnike tak míla: „Ocsa, odpüszti nyim bloudnoszt! Ár nerazmi nyí neznanoszt, Kak velika je nyí bláznoszt.“

3. Potom razbojnika trousta, Kí 'z-nyim szmrti pehár kousta, Tak erkoucs povrnyenomi: „Dnesz bos vu paradi'zomi Z-menom v-dús blá'zeni doumi!“

4. Tretícs, na mater szkrb majoucs, Etak ercsé, nyou troustajoucs: „'Zenszka, János de 'ze szin tvoj! — Mej szkrb na nyou, lübezník moj! Nyé veszelník zdaj 'ze tí boj!“

5. Obstrtim vu boleznosztí: „'Zéjam!“ kricsí z-medlounvosztí, Gda vu szmrti sztrasnom boji Vesz plava vu krvnom znoji, Tebi, oh grejsnik k-pokoji.

6. Obpétim sze v-mantre vouzi Ocsi sz-placsnim glászom tou'zi: „Boug moj, Boug moj! ah! — kak szí zdaj Oszta vo tí mené v-mokaj I nyí velki boleznosztaj!“

7. Obsésztim je nazvesztsávao Ka je vsza popolno szkoncsao: „Szpunyeno je!“ etak erkoucs,

Na szvéti be'záj szvoj gledoucs, I sz-tejm sze v-mantraj troustajoucs.

8. Szedmics: „Ocsa, v-rouko tvojo Porácsam 'ze dűso mojo!“ Tak on z-velkim glászom kricsí; Potom, geto, dűso pűsztí, V-kríli szmrti tího zaszpi.

9. Oh szredbeník! csűje dűh moj Na drejvi mouk velki glász tvoj. — Daj mi ga v-szrdczi zdr'zati, Kak drági kincs postűvati, I z-'zítkom naszledűvati.

10. Protivníki odpűsztiti, V-szrdczi tú'zne veszeliti, Hi'zo v-rédi osztaviti, Dűso ocsi porocsiti: Tá vsza, tá me vcsi szpuniti.

11. Tá szpunivsi, bom jasz ednouk Sou prejk po broudi szmrti mouk Na tíhi sztán vekvecsnoszti, Gde mi tí v-odűcsenoszti Podelís nájem vernoszti.

Nouta: To britko szmrt, oh Jezus.

118. A^h! — oblejdo, ah; — zászpaó Je vu szmrtnom kríli, Tá je ocsi dűh szvoj dao Szredbeník moj míli! — Z-'zítka szladke bívoszti Je ón vözbríszani, I, kak áldov miloszti, Za szvejt áldűvani.

2. Konecz je 'ze vr'zeni Boleznam velikim: Nej je vecs podvr'zeni On mantram telikim: Prebej'zani je be'záj V-deli odkűplenya, I tak vcsinyeni sztopáj K-czíli odűcsenya.

3. Vandrar! vu práhi klecsécs Glédaj na té áldov, Kak on, na drejvi viszécs, Delí vszejm blagoszlov! — Tű sze vcsi kre jákoszti Sztálno vojszkűvati, Da v-vűpanyi miloszti Ocsé más zaszpati.

4 Jezus tvoj je veren bio Ocsi vu vszem 'zítki, Escse i te, gda je pio Szmrti pehár brítki. — Bojdi i tí dú'znoszti Ino Bougi sztálen; 'Zívi vu nedú'znoszti, Odűri szvejt jálen.

5. Jezus sze je z-lűbézni Na britko szmrt tádao

I telki mouk bolezní Za szvejť rad obládao. — Tak bojdi i tí gotov Vszejm dobro csiniti; Setűj blá'zensztvo bratov Z-szrdcza rad vrsiti.

6. Kebzűj, vandrar, na czűl tvoj, Glédaj na vek-vecsnozt; Vszigdar ti pred ocsmű boj Tvoja plemenitoszt: Neprelomi závezka, Bojűj te dober boj, Szprávlaj szí ta nebeszka I v-veri mocsno sztoj.

7. Etak, csi v-nedű'znoszti Ednouk dűso pűsz-tűs, Vu blá'zensztva gvűsnoztű I tí tího zaszpűs; Ár kű, kak Jezus, 'zívű Bougi i dű'znoszti, On sze i 'z-nym pozovű Na műr vekvecsnoztű.

Nouta: Dober je nas Boug, porazmite.

119. „Szpunyeno je!“ kricsű na czűli Szred-benűk moj; potom zaprű ocsű Vu sztrasne szmrtű mrzlom krűli, Geto ocsű dűso táporocsű: I tak pouleg vecsnoga tanácsa Velko delo odkűplejnű szkoncsa.

2. Sto! — ah! — sto more prebroditi, Kak velko delo szű tí opravo, Gda szű setűvao szvejť resiti, I závezek műra szű nasztavo? — Tvoj návuk, pűlda, szmrt, odűcsenoszt Je szvedok, kaj szű szpuno vszo dű'znoszt.

3. Po tebi je pregnána kmicza Bloudnosztű i gnűsznoga bolvansztva; Po tebi szvejť zorjenicza Blagoszlovlene vere krsztsansztva: Tű szű oudpro vszejm 'zűťka vretino I potrdo sz-krvjom nyű isztino.

4. Szpunyeno je tak tvoje delo; Mocsno sztojű 'ze tvoje králevszťvo, Stero de brezi koncza czvelo, Bougi na csűszt, vernim na blá'zensztvo; Ár szű je szam tí potrdo z-szmrtűjom Ino zapecsato z-szvűtov krvjom.

5. Oh gvűsnoztű! — ka sze mam sztrasiti 'Ze jazs noucsi szmrtű ino groba? — Vejű sze gvűsno

szmejm bátriviti, Ka me niksa moucs nevcsiní roba: Csi tü, kak mouder vandrar potűjem, Tam sze ednouk z-díkov koronűjem.

6. Vcsi me tak verno oprávlati Vsze, ka mi szlísi k-sztána du'znoszt, I daj sze mi prav ponávlati Vu 'zítka szvetsztvi i vűpaznoszt: Po tvojoj példi sze naj zbűdjávam, Da vsze Bougi na díko szpunyávam.

7. Csi mi pretecsé dnévov mera, I sztánem na czíli potűvanya, Gda mi vdári ta grozna vőra Vu noucsi szmrtnoga bojűvanya; I te me troustaj tá 'zelna gvűsnoszt, Kaj szem verno szpuno mojo dú'znoszt.

Nouta: Vrejmen tecsé, i k-grobi.

120. Dén szmrti jezusove, Boj nam vszigdár, vszigdár szvéti! Velkoszt mantre nyegove, Z-sterov je on vesz obvzėti, Naj dnesz szrdcze zbűdjáva Da ga molécs zvisáva.

2. Ah! — med kaksim czaganyem Zaszpi on vu szmrtnom boji, Da ga niscse sz-troustanyem Neotávla v-krvnom znoji! — Zaman sze tou'zi ocsi, Kaj nedű'zno krv tocsi.

3. Tam, na drejvi grozni mouk, Viszi nyega mrtvo tejlo, Ranyeno od blázni rouk, V-krvi plavajoucse czejlo. Oh szvejt, takso zahválnoszt Zmore tvoja nesztálnoszt!

4. On, kí je vszo szvojo moucs Li tebi goriáldűvao, Geto ti je dén i noucs K-blá'zensztvi bidti setűvao, — Ni on, te najszvetejsi, Sze blázni rouk nerejsi.

5. Ali on vsze pretrpi Z-nezrecsenov mirov-nosztjov, Nagne glávo i zaszpi Sz-touv nevkleknyenov gvűsnosztjov, Kaj ga i v-szmrtuoj noucsi Csáka díka pri ocsi.

6. Z-grozov i vüdaznosztjov Te zvisávam, vszomogoucsi, Ka szi sz-táksov szkrovnosztjov Zbűdo v-Jezusa mouk noucsi Dűsam szuncze vűpanya I zálog zvelicsanya.

7. Tí szi nyega na szmrt dao, Kí je tvojszvéti lűbezník, Gda szi szam zapovedao, Naj on bou szvejta szredbeník, Da vszi, kí v-nyem zaszpíjo, Po nyem 'zítek dobíjo.

8. Ocsa, tvoja szmilenoszt, I szvéta szmrt szredbeníka Zbűdi v-meni náklonoszt Pobo'znoga naszledníka Jezusa lűbéznoszt I csízste nedű'znoszt.

9. Rú'zne nezahválnoszt Sze mi daj vszigdár varvati, I vcsi me vu sztálnoszt Szrdcza prosztoucsoszdr'zati, Da ráj nedű'zno trpím, Kak gda hotécs pregesím.

10. Tak mi szvejti vűpanye, Kaj i jasz na velkom czíli, Szkoncsavsi potűvanye, Szladko zaszpím v-szmrtnom kríli, I na mír i blá'zensztvo Prídem v-díke králevsztvo.

Na znáno nouto.

121. Oh nedű'zni ágnecz bo'zi, Za nász vmorjení na krí'zi! Tí szi na mantre sou volno I trpo vsza dobrovolno, Gda szi sze za nász áldűvao, Da bi nász mouk mentűvao. Szmilűj sze nam tí, oh Jezus, oh Jezus!

Oh nedű'zni ágnecz bo'zi! — Poszlűhni nász tí, oh Jezus, oh Jezus!

Oh nedű'zni ágnecz bo'zi! Daj nam mír vecsni, oh Jezus, oh Jezus!

Na obszojno nouto.

122. Oh Jezus Krisztus, ocsé lűbezník, Lűdsztva grejsnoga jedíni szredbeník! Tí, kí szi na szvejť z-viszíne prisao, Da bi z-áldovom tvojim

ocso vtisao; Szlísaj z-miloszti vűszt nasi mílí glász:
Od dűsni nevoul oszloubodi vsze nász.

2. Pod tvojo ramo vszi setűjemo, Kí tū li blo-
dėcs k-czili potűjemo. Zglej sze, oh Jezus, na naso
sztávo, I podéli nam, ka je dűsi právo: Vcsíni nász
sztálne vu csísztoj jákoszti, I odícsi vsze v-nebeszkoj
szvetloszti.

N o u t a : Oh dreszélnoszt!

123. Szkoncsano je Delo tvoje: Zdaj'ze na tíhi
pokoj ldes tí, szvéti vandrar, Polo'zeni
v-grob tvoj.

2. I tí zaszpís, Gda vsza sztrpís, Te veliki szen
telni; I tí v-grobi naides sztan, Kak i mí mrtelni.

3. Ali — szkrovnoszt! — Kakso gvűsnoszt
Dáva tvoj pokopális Vszejm, kí tū naidti májo Ed-
nouk míra sztális!

4. Vsza dreszélnoszt I boleznoszt Eti, kak szenya,
miné, Gde szí obtrűdjen vandrar Na czili pocsiné.

5. Na szprhlívoszt Nouva bívoszt Ednouk obsz-
vejti vsze nász, Gda v-szkrivna grobov mejszta Zíde
k-nam bo'zi glász.

6. Eto szkrovnoszt Ino gvűsnoszt Szi tí, tí od-
krio szvejti, — Szredbeník, tvoja példa I tū z-díkov
szvejti.

7. Oh! — záto daj, Da tebé zdaj, I vu díke
szvetloszti, Zvisávam za szladki troust Tak 'zelne
gvűsnoszt.

8. Pred menom sztoj Vszigdár grob moj, Kak
sztáneek mirovnoszt, I broud na odícseni Szvejti
nemrtelnoszt.

9. Bloudna dvojnoszt, I bojaznoszt Naj zgűbí
tű szvojo moucs: Ár je nej vecs czaganya Zrok
nyega kmicsna noucs.

10. V-nyé temnoszti Sze vecsnoszti Visni trák lepour szvejtí, Kázajoucs vandrarom pout, Prejk k-vüpanya szvejtí.

Premislávanye

OD SZLEJDNYEGA SORSA JEZUSA.

Nouta: To britko szmrt, oh Jezus.

124. Szredbeník! sz-tvoje moke Szi zdaj premislávam: — Oh! daj, da i nyé zroke V-szrdczi premetávam, Molécs tvojo velikoszt, Stero szi szka'züvao, Gda szi, meni na radoszt, Szam szebé áldüvao.

2. Ah! — ká'zi mi czaganye Vu noucsi vlovlejnya I dűha sztíszkávanye Vu vöri trplejnya, Korouno, oplüvanye, Jálno to'zbo, bítje, Rane, znoj, bicsüvanye, I na kríz rozpétje.

3. Daj mi preszámnati zrok Ino czíl'zúkosztí, Stero szi tí, moj porok, Trpo v-nedű'znosztí, Gda szi szam dolizbriszao Velki dűg vgresejnya, I grejsnikom prineszao Radoszt odküplejnya.

4. Vcsi me prav szpoznávati Eto tvojo velkoszt, Da te znam zvisávati Za szredbeno vrejdnoszt: Daj mi grejh odűriti, I szvéto 'ziveti, Tebé sztálno lűbiti, I v-díki tál meti.

5. Csi me sztrási szmrti noucs I szoudbe pravi cza, Jezus, tí mi daj pomoucs Med czaganyem szrdcza; Krejpi mi szam vűpanye, Gda sze vűpozovém, Kaj mi dás zvelicsanye, Csi sze prav povrném.

6. Vcsi me tvoje trplejnye Z-'zítom postüvati, I vsze moje hotejnye Tebi áldüvati, Da tü tvojo lűbéznoszt Zahválno szpoznávam, I nyé bo'zanszko velkoszt Vekveke zvisávam.

Nouta: Kako k-hlajdnoj vodi jelen.

125. Jezus! csi tvoje trplejnye V-dűhi pred szé' posztávlam, Mocsen zrok na povrnejnye 'Z-nyega velkoszti vdáblam. Ah! — gledécs te cza-gatí I vu mantraj plavati, Sztrsznem sze hotécs gre-siti, I hítim dobro csiniti.

2. Ali szlab szem, li obszebi Prídti k-'zelnomi czíli: Csi sze nezmágam po tebi, Oh szredbeník mój míli! Vszáki, vszáki mój sztopáj Mi je gotov na szpadáj; Vszákoj mre'zi protivníka Bode porob moja díka.

3. Tí tak, tí mi boj nazoucsi Vu boji szküsá-vanya, I nevtaji mi pomoucsi Vu hípi sztiszkávanya: Tejla rú'zno náklonoszt I szvejta húdo jálnoszt Mi daj szrdcsno obládati I právo vernoszt zdr'zati.

4. Csi me szvejta márna radoszt, Kincs i pré-czimba szlepí, Bouga mojega bojaznoszt Me naj 'z-nyé dűhom krepí: Ráj, ráj mi daj trpeti, Kak rú'zno szrdcze meti; Ráj vsze zemelszko zgübiti, Kak zla szladkoszt polübiti.

5. Pod bremenom dreszélnoszt Me búdi na trplívoszt, Da me v-szrdcza boleznoszt Neobvzeme czaglívoszt, Nego mocsno obsztojím I vu Bougi nezdojóm, Niti, kak rob grejsne hodbe, Neidem ho-técs v-plamén szoudbe.

6. Csi sze mi grozí noucs szmrti, Nesztrásim sze, tou znajoucs, Ka i te, gda bom vkűpsztrti, Pri tebi naidem pomoucs; Ár csi glász tvoj rad csűjem I sztopáj nászledűjem, Tí mi vsza obládati dás, I tam me odícsiti más.

Nouta: Csi me mój grejh sztiszkáva.

126. Csi mi gda grejh vra'zűje, Kak mecs, szrdcze moje, Jezus, troust mi darűje Vejszt lű-

bézni tvoje. — Vejm szí ti za vsze grejsnike Trpo, kak vecsen áldov, Moke prevelike.

2. Oh nezugovorna vernoszt! Vrejdno te csüdűjem. Jezusa míla vrejdnoszt, Tebí sze radűjem. — Kak szladki troust mi je on dao, — On, kí je pehár szmrtni Szam rad za szvejt koustao.

3. Sztojí tak 'ze vűpanye Nam, kak odkűplenim: Jezus dá zvelicsanye Vszejm tim pogűblenim, Kí sze z-grejhov szpokorűjo, I li nyemi na áldov Szrdcze poszvetűjo.

4. Jezus, tvojo szmilenoszt Z-radosztjov zvisávam, I za vszo zaszű'zenoszt Ti díko, csészt dávam, Ah! vcsi me jo prestímati, I, kak najdragsi kincs moj, Z-'zítkom postűvati.

5. Daj, da tvoje trplejnye I mené zbűdjáva Na vugodno csinejnye I od zla zdr'záva; Naj razmim jasz, pogűbleni, Kelko je tebé sztalou, Ka szem odkűpleni.

6. Vu kaksté te'zkom boji I szrdcza britkosztí. Me krejpi i pokoji Z-vűpanyem milosztí: Te dober boj naj bojűjem, I, te szvejt odűrivsi, Tebé naszledűjem.

7. Dűh lűbėznousztí tvoje Vlej vu szrdcze moje, Da i jasz blű'znye moje, Pouleg pėlde tvoje Lűbim z-csűsztov náklonosztjov, I nyim vu vszem rad szlű'zim Z-vrejlov gotovnosztjov.

8. Vu mojem szlėdnyem boji, Gda me moucs osztáví, Me naj vrejdnoszt mouk tvoji Troustajoucs otáví. — Ah! — szlonim sze li na tébe, Kí szí mi zmo'zen datí Vecsno radoszt nébe.

Na znáno nouto.

127. Oh dreszėlnoszt, Oh boleznoszt! — Kak nedű'zen i szvétí Je z-ran boleznosztami Groznimi obvzėti!

2. Oh lübéznoszt, Oh szmilenoszt! — Jezus szam sze áldúje Za grejsnike, naj tak nyé Szkvarjejnya mentúje.

3. Oh vandrar, csűj, Na tou kebzűj! — Tí szizrok nyega szmrtil, Za tvoji faling volo Je on vesz vküpsztrti.

4. Nas — ah! — nas bin Je ocsé szin Noszo na drejvi krí'znom; Nam na düsni mír je on Plavao v-znoji krvnom.

5. Kaksa bloudnoszt I zlocsasztnoszt Je zemlo oblejála, Kak grozna noucs dvojnoszti Vszejm pred ocsmí sztála!

6. Jezus príde, I 'z-nyim zide Znouvics szuncze vüpanya; On i sz-krvjov potrdi Gvüsnoszt zvelicsanya.

7. Oh szredbeník, Dűs veszelník! Kelko szem ti jasz dú'zen, Kí takse mantre trpís Za méne, nedú'zen!

8. Tí szam me vcsi V-tvojoj rejcsi Na právo 'zítka vernoszt, I daj mi postüvati Tvojo szvéto vrejdnoszt.

9. Te pobo'zen Je prav blá'zen 'Ze tü v-telovnom 'zítki; On de díke őrocsník V-nebeszkom prebítki.

10. Sredbeník moj! Tí, tí mi boj V-szmrtnoj szili pomocsník, I pri ocsi miloscse Míli zagovorník.

Nouta: Dokoncsao szem jasz 'zítek moj.

128. Szredbeník! sz-kaksov velkosztjov Sztojís tí v-mouk vihéri, Gda z-nezrecsenov krotkosztjov Obládas vsza vu míri! — Nevkleknyen je velki dűh tvoj Escse i vu szmrtnom boji, V-szrdczi ti prebíva pokoj V-plámni boleznoszt tvoji.

2. Ali vejm sziz tí vsza szpuno Sz-tak popolnov vernosztjov, Da sziz düse nejoszkrúno Z-niksov zemlé rű'znosztjov, Da sziz düse neoszkrúno Z-niksov zemlé

rú'znosztjov! — Boug i jákoszt je kre tébe, Düsna vejszt te nepotvárja: Záto obcsútis mír nébe, Gda te blouden szvejt vmárja.

3. Za tebom lepou vgája czvejt Dejl tvoji v-obilnoszti; Pred tebom sze odpéra szvejt Nezrecsene szvetloszti: Tü lübézen, tam pravicza, Kak dús tú'zni míra szuncze. Ti je trousta zorjenicza Za czagojoucse szrdcze.

4. Jezero jezér dús szrecsní Blagoszlávla tvoji 'zítek, Kim szí tí szpravo mír vecsni, I prejk groba prebítek; Szkuza zahválne radoszti, Z-oucsi vandarov veszéli, Káple na pout lübéznoszti, Po koj szí tí sou k-czíli.

5. Ozdalecs vídis tí zíditi Te veszélne sztotine, Kí rod z-'zelejnyem má príditi K-szunczi tvoje isztine; Vídis krsztsansztva oltáre, Grüntane na rús bolvansztva, I na nyi áldovov dáre Na vrejdno csészt bo-'zansztva.

6. Vídis vu práhi tühíne Vno'zine ti zemelszki, I vu szvetloszti vizíne Serege ti nebeszki, Imé tvoje zvisávati V-poníznoj szrdcza vrejloszti, I tebi na csészt szpejvati Himnus nemrtelnoszti.

7. Szredbeník, takse velkoszti Szí tí vecsna vretina! K-tak blá'zenoj veszélnozti Pela tvoja isztina! — Kakda tak na taksem czíli, Gda szí vsza tá z-díkov szkoncsao, Nebi vudúhi veszéli koroune 'zítká csakao?

8. Oh! — vcsi i mené v-moudroszti Dní moje tátrositi I li tebi vu vrejloszti Vszáki híp poszvetiti; Da i jasz, po vszej vihéri Z-velkim dúhom idoucs k-czíli, Tího zaszpím na vecséri Szmrtnom, vu ocsé kríli.

Nouta: Gda ma szkrádnya vóra príde.

129. Zvisáva te dúsa moja, Jezus, verni vüpanye!
Li szredbena vrejdnoszt tvoja Delí mír,

zvelicsanye. Tí szí nász szmrti mentüvao Gda szí szam szebé áldüvao Na oltári vtisanya.

2. Tí szí mocsen nágib i zrok Na grejhov osztávlanye, I tak sztanoviti porok Za miloscse vdáblanye; Ár nász tí vodis vu 'zítka, Veszélis vu mokaj brítka, I bátrivís vu szmrti.

3. Zdr'zi do koncza v-vernosztí Vsze tebi poszvetsene, I vrácsaj na pout vecsnosztí Tej v-bloudi raztepene; Naj te vszi prav szpoznávajo I z-radosztjov zvisávajo, V-dúhi ino v-isztini.

4. Bráni tvoje szírotícze V-'zítka tú'zni vihéri, I pászi tvoje ovcsícze Vu nezburkanom míri; Gda pa szkoncsajo tü be'záj, Teda ravnaj szam nyí sztopáj V-domovino vecsnosztí.

5. Tam mo te vszi szpoznávali Vu bo'zanszkoj velkosztí, I za vrejdnoszt zvisávali V-nezrecsenoj szvetlosztí; Tam, tam mo sze radüvái I díko, csészt tí szpejvái Ze-vszejmi blá'zenimi.

Nouta: Oh Boug, kí grejh odúrjávalas.

130. Ocsa vecsne szmilenosztí, Vzemi áldov zahválnosztí Od nász % tvoji odküpleni, Kí szmo % bilí pogübleni.

2. Mí szmo tebé osztavíli, I na pout zla zavdaríli, V-noucsi % dvojnosztí le'zali, Szteze % 'zítka nejpoznali.

3. Tí sze szmilújes nad nami, Blodécsimi ovcsíczeni; Z-díkov % nam odprés z-szkvarfejnya Sztezo % k-czíli odküplejnya.

4. Lasztivnoga lübezníka Nam posles za szredbeníka; Nyega % dás v-grejsnikov roke, Za szvejti % nevrejden na moke.

5. Ah! — sto more preszámnnati, Ka je mogao on znásati, Gda je % v-noucsi sztrasne szmrti Za nász % nedú'zno vküpsztrti?

6. On je pousztao za nász áldov, Da bi vtálao vszejm blagoszlov; Sz-krvjov % nam je vtisao ocsó, I tak % pótrdo miloscsó.

7. Ocsa! kí tvojo szmilenoszt, Ino szedbeníka vrejdnoszt V-lejpom % szrdczi premetáva, I nyóu % zahválno zvisáva.

8. Szrecsen je on v-etom 'zítki, I blá'zen v-vecs-nom prebítki: Mír tvoj % nyega naszledúje, Geto % z-szvejta vöpotúje.

9. Ali jaj tomi bloudnomi, I tebi nepokornomi! — Rú'zna % je tü nyegva hodba Sztrasna % bode nyemi szoudba.

10. Oh! — vcsi me tak z-zahválnosztjov, I nev-
kleknyenov sztálnosztjov Miloszt % tvojo postüvati,
I boj % vere bojüvati.

11. Niti v-szmrti sztrasnoj noucsi Mi niksa sztvár
neodloucsi Szrdcza % ino dűse moje, Boug moj %
od lűbézni tvoje.

12. Etak me na velkom czíli, Pri tebi, moj szo-
decz míli, Csáka % korouna vernosztí, V-díki % pra-
vicsne vecsnosztí.

7. Jezusa gorisztanejnye.

(VÜZEMSZKE PESZMI.)

Nouta: Z-nebész rejcs vecsna prihája.

131. Veszélte sze, krsztlseníczi! Vi szte 'zítka
őrocsníczi: Krisztus, kí je z-mrtvi sztano,
Je vam voj díke posztano.

2. Zvisávajte bo'zo zmo'znoszt Za eto blá'zeno
gvűsnoszt, Stera vernim po vszem szvétí Z-nezrecse-
nov díkov szvejti.

3. Krisztus, vizíne poglavník, Je protivníkov

obladník; On, kí je za szvejt áldüvan, Je dnesz z-díkov koronüvan.

4. Szpunyeno je obecsanye; Sztojí 'ze verni vü-panye: Kaj do i oni 'ziveli, I na viszíni tál meli.

5. Csészt tak tomi zvisenomi Zmo'zno z-mrtvi zbüdjenomi; Nyega naj zvisáva v-práhi Vsza zemla vu bo'zem sztráhi.

Na tou nouto.

132. Práva vera! ti, vísna moucs, Tí odvzemes dvojnoszti noucs Od vszej na 'zitek pozváni, Kí szo Bougi prav podáni.

2. Tí nam ká'zes vu gvüsnoszti Domovino vekvecsnoztí, V-stero je Krisztus pozdignyen, Gda je z-groba noucsi zbüdjen.

3. On, kí'ze v-szvetloszti 'zivé, I nász vsze k-szebi pozové Sz-kmicsne noucsi szprhlívoszti Na sztán vekvecsne bívoszti.

4. Nyega tak zvisávaj vesz szvejt Za tak dráge vere poszvejt; Nyega naj molécs csesztíjo, Kí sze 'zítka veszelíjo.

Nouta: Kak bi nehválo goszpodna.

133. Odicseno ide z-groba Jezus na 'zítka bívoszt — Nej! — nevcsiní nyega roba V-práhi zmo'zna szprhlívoszt! On, te za szvejt áldüvani, Obládavsi szmrti noucs I vszej protivníkov moucs, Je z-díkov koronüvani, Stero Boug v-pravicsnoztí Oszoudi nedú'znoszti.

2. Nej! — nej je on dugo le'zao, Oh szmrt! v-nárocsaj tvoji; Nej ga je veke obdr'zao Grob v-tú'zni mre'zaj szvoji: Prejk po broudi szprhlívoszti, Prejk po szmrtnom vihéri Ide on k-'zítka míri, I na sztán vecsne bívoszti, Gde ga dícsi viszína, I moli globocsína.

3. Veszélte sze, krsztseníczi! — 'Zivé 'zitka poglavník: Nevczagajte, oh verníczi! — On je vas zagovorník. On, on, kí je vtisao ocošo Z-nedú'znov szvojoj szmrtjov, I tak vam z-szvétov krvjov Pá nazájszpravo miloscošo, — On, te zmo'zni obladni, Je i zdaj vas pomocsník.

4. Ka vasz sztrási 'ze szmrti noucs? — Jezus je 'zitka poszvejt; Ka jálni protivníkov, moucs? — V-práhi le'zí 'ze te szvejt; Sztrta je moucs protivníka, Szmrt je szen, grob sztan míra, Po zburkanyi vihéra, I broud v-domovino 'zitka, Gde po szne mrtelnoszti Szvejti zorja vecsnoszti.

5. Szpejvajte! — sztojí isztina Szvéte vere bo'zanszke; Nevszühsena je vretina Násztave zvelicsanszke. — Ka za grünt má spot bloudnikov Nyou ogrizávajoucsi, I vu dvojnoszti noucsi Hotécs le'zécsi bláznikov? — Jezus 'zivé! — 'z-nyim sztojí, Kí v-isztini nedvojí.

6. Ali jaj vam, oh neverni! — Grozna je nyegva díka Tomi, kí, v-grejhi odürni Le'zécs, vandra pout 'zitka. Na vekvecsno mantro sztráha Je on tím nepobo'znim I nyemi nepodlo'znim Sou na szvetloszt díke sz-práha, Gde na szpadáj kriviczi Zmo'zno szodi v-praviczi.

7. Oh! — tak vszi, kí na veszélje 'Zeajte ed-nouk prídti, I nej na vecsno dreszélje, Gda z-grobov máte zídti, — Setújte, oh krsztseníczi, Zdaj iszkati mír düsni I blá'zensztva sztan vísni, Kak Jezusa naszledníczi: Búdi vász nyegva díka Vsze, vsze na szvetsztvo 'zitka.

8. Szvetsztvo hodbe je i nyemi Oudprelo pout sz-temnoszti, Po koj je k-czíli vísnyemi Prejksou na sztan vecsnoszti. — Oh! — dr'zmo pout eto i mí, Kak nyega naszledníczi I bo'zi örocsníczi, Vszáki

híp 'zítka pred ocsmí: Mermo vszój, vszój rú'zno-szti, I 'zívmo v-nedú'znoszti.

9. Tak, tak setűjmo na 'zítek V-nevkleknyenoj sztálnoszti; Tak szvétmo blá'zeni szvétek Jezusa obládnoszti: Dokecs mo sze vu szvetloszti I mi 'z-nyim radüvali, I z-angelmi szpejvali V-nezrecsenoj veszél-noszti: 'Zivé 'zítka poglavník! — On je szmrti obládník!

Na znáno nouto.

134. Te szmrti obládavníki, Jezusi, 'zítka poglav-níki Vekveke boj csészt i díka! — Zvi-sávaj nyega, vizína! — Szpejvaj v-radoszti, globo-csína! — On neszé vszejm gvűsnoszt 'zítka. On je vsza, vsza szpuno I sz-krvjov zakúno, — Z-mrtvi sztano. — Jezus 'zivé! — Jezus neszé Glász vek-vecsnoszti od ocsé!

2. Ka má 'ze verne sztrasiti? — Li rob bloude sze má szasziti, Vidijsi Jezusa zmo'znoszt. Mí, kak nyegvi odküpleni, Mí szmo 'ze nej vecs pogübleni; Nam je troust nyega obládnoszt: Za nász na szmrt dáni I z-groba pozváni Na sztán díke — Jezus 'zivé! — Jezus neszé Vernim mír vísni od ocsé!

3. Odháaj 'ze noucs bloudnoszti, Bliszcsi sze trák odícsenoszti: Ár szvejtí vere isztina. Kak v-mourji pecsína mocsna, Sztojí szredbeníka rejcs vecsna — Szvetloszti vísne vretina; Nyé szuncze nezaide, Csi vsze drűgo preide: Tou szvedocsi On, kí 'zivé, I vszejm neszé Poszvejt od szvetloszti ocsé.

4. I mí, mi mo pá 'ziveli, I mí mo z-nyim v-díki tál meli, Csi gli sz-práhom posztánemo; Z-szprhlívoszti temne noucsi Nász obűdí te vszamo-goucsi: Nej! — v-grobi neosztánemo. Na 'zítka vekvecsnoszt I díke veszélnoszt Nász pozdigne On, kí 'zivé, I vsze zové Vu krílo vecsnoga ocsé.

5. Vrejdno nam je tak szpejvati, Ino sze z-szrdcza radüvati Vu eti blá'zeni szvétki; Vrejdno naso plemenitoszt I düse pred Bougom velikoszt Varvati vu czejlom 'zítki. — Oh! — hítmo vu szvetsztvi Nasemi blá'zensztvi Vszi, vszi prouti. — Jezus 'zivé! — Kí 'z-nyim merjé, On sze na 'zítek pozové.

Nouta: Angel szvéti z-nebész doli.

135. Krisztus je dnesz z-mrtvi sztano, I nam pravicza posztano; On je sz-práha szprhlívoszti Sou na sztán vecsne bívoszti.

2. Veszélmo sze, krsztseníczi! Mi szmo 'zítka órocsníczi: Krisztus, kí 'ze v-díki 'zivé, I nász vsze szpráha pozové.

3. Dícsmo nyega, dícsmo oco, Za taksi troust i miloscso, Stere on nász, práha sziní Ednouk vsze tálnike vcsíní.

4. Nesztrasmo sze szmrtne noucsi: Ár nema vecs ona moucsi: V-nyé kríli szí po vihéri Vszi pocsinémo vu míri.

5. Zíde zorja veszélnoszti, Gda moucs bo'za z-szprhlívoszti Nász ino vsze zemlé lüdi Na vekvecsni 'zítek zbüdi.

6. Zvisávam te tak, 'zítka voj, Za tak blá'zeni poszvejt tvoj, Kaj mi i vu szprhlívoszti Ká'zes trák vecsne bívoszti.

7. Znam, csi návuk tvoj postűjem I sztopáj rad naszledűjem, Kaj mi ni vu szmrtnoj noucsi Nevtajís tvoje pomoucsi.

8. Oh! — ravnaj szam tü 'zítek moj, I tam mí míli szodecz boj; Obűdi me ednouk sz-práha Na szvetloszt vísnoga tráha.

Na lasztivno nouto.

136. 'Zivé Krisztus! — Ka sze bojím? — Vu nyem jasz nigdár nezdvojím: On me lúbi, tou dobro znam. Kak blá'zen szem, csi nyega mam! — Bougi hvála!

2. Zivé vsze díke poglavník! — On je moj zmo'zen pomocník. Ka sze te sztrásim 'ze, oh szvejt!? — Krisztus mi je 'zítka poszvejt. — Bougi hvála!

3. On je noucs temnoszti pregnao, I meni tou vüpanye dao, Kaj moje bo'zanszke vere Szila bloude nepotere. — Bougi hvála!

4. Ka sze mam 'ze dreszeliti? — On me zná razveszeliti Vu tú'zni dnévi 'zaloszti I kaksté britke 'zúkoszti. — Bougi hvála!

5. On je zmo'zno z-groba sztano, I 'zítka goszpod posztano. — Grejh, szmrt, ka je 'ze tvoja noucs? — Krisztus je potro tvojo moucs. — Bougi hvála!

6. Nemam tak 'ze v-tom dvojnoshzi, Kaj csi 'zivém v-pobo'znoshzi, I jasz ednouk 'z-groba sztánem, I vu szvetloszti posztánem. — Bougi hvála!

7. Szmrt i grob li húdim skoudi, Ke vecsna szrditoszt szoudi, Tim vernim je tíhi szen szmrt, Grob pa broud vu blá'zensztva vrt. — Bougi hvála!

8. Znam dobro, csi mi szfalí moucs, Kaj de mi Krisztus na pomoucs: On mi vero potrdjáva, I szrdcze mi poszvetsáva. — Bougi hvála!

9. Verjem tak, kaj sze neszkarím, Csi sze nyega sztálno dr'zím; Ár kí nyega prav postűje, On sze 'z-nyim i koronűje. — Bougi hvála!

10. Oh! — búdi me na vüpazen, I sztálno bouga-bojazen, Da v-szmrti tvojoj mam áldov I v-oblád-noshzi blagoszlov. — Bougi hvála!

11. Díka tebi za trplejnye, Za szmrt i gorisz-

tanejnye. — Ah! — krejpi nász vu vüpanyi, I pelaj vsze k-zvelicsanyi. — Bóugi hvála!

Nouta: Oh szvetla zvezda zorjanszka.

137. Glászte Jezusa obládnoszt, Krsztseníczi! nyega zmo'znoszt Zahválno zvisávajte. On je szmrt na nika szpravo I noucs dvojnosztí prepravo: Veszélo tak szpejvajte! — Bloudnoszt, Bláznoszt Od vszákoga tü vühkoga, kí v-vrejloszti Nedícsi nyega vrejdnoszti!

2. Szpejvaj nyemi tí, viszína! Moli ga tí, globocsína! — On je díke poglavník. Sztojí nyegovo králevszto, Dúsam vernim na blá'zensztvo: On je szmrti obládník. Bloudnoszt, Bláznoszt Nepotere nyega vere, Stero szama Bráni nyegva zmo'zna rama.

3. On je nas oszloboditel, Pri ocsi zagovoritel, I voj na zvelicsanye. Kí nyega verno csesztíjo, Csi v-kríli szmrti zaszpíjo, Májo v-nyem szpravicsanye. Radoszt, Miloszt Dá on v-díki nyim po 'zítke mrtelnosztí, Gde szam prebíva v-szvetloszti.

4. Varmo tak naso velikoszt I pred Bougom plemenitoszt: 'Zívmo vu nedú'znosztí. Postújmo do szmrti, kak on, Právde bo'ze vecsni zákon, I mermo vszój rú'znosztí. Tak nam On tam Vu vecsnosztí dá vernosztí nájem ednouk, Na czíli obládani mouk.

Nouta: Jezusa neodpúsztim.

138. Jezus, 'zítka poglavník Je nej porob szprhlívoszti: Tak szem i jasz örocsník Blá'zene nemrtelnosztí. On 'zivé; tak i jasz, znam, Tam prejk groba 'zítek mam.

2. On, kí je z-mrtvi sztano, Je v-szmrti moja vüpaznoszt; Ár mi je obecsano: Kaj me on zbúdí na radoszt: Csi nyegvo rejcs postújem, Tak sze 'z-nyim korunűjem.

3. Ah! — kak szrdcsno tak sztánem Gdagodi pri mojem grobi! — Ár, csi gli práh posztánem, Znam, kaj mi v-nyem neporobi Vecsna noucs szprh-livoszti 'Zítka szladke bivoszti.

4. Po nyem, po nyem bom i jasz Sou ednók prejk k-díke czíli, Gda szem eden máli csasz Pocsí-vao vu nyega kríli: On de mi broud vecsnoszti Sz-tühíne mrtelnoszti.

5. Tam zavídim szkrovnoszti I trák díke sztvo-ritela, Koga v-nezbrodjenoszti Ká'zejo tü nyegva dela. Tam de sztán moj popolen, Blá'zen, i zadovolen.

6. Tam sze bodem veszelio Jasz z-vojom mojim zvisenim, Kí de v-szvetloszti delio Nájem dűsam odí-csenim: Tam bom nyega na czíli Zvisávao v-ocsé kríli.

7. Takso gvűsnoszt nam je dao Jezus, szred-beník nas míli, Gda je i on pocsívao, Oh grob! v-tvojem mrzlom kríli, I po tvojoj temnoszti Sou prejk na sztán vecsnoszti.

8. Kumesz tak pozdignite Szrdcza z-verov, krszt-seníczy! Na viszíni íszcsíte Sztán, kak 'zítka őrocs-níczy. Tá te sli i ví ednók: Tam, tam zviszi i vász Boug.

Na tou nouto.

139. Jezus 'zivé! — po nyem mam Nemrtelnoszti vűpanye. On je moj porok; tak znam, Kaj mi vtála zvelicsanye: Csi nyega z-'zítkom dícsím, Tak sze 'z-nyim i odícsim.

2. Jezus 'zivé! — 'z-nyim sztojí Moja vera, moja díka; 'Z-nyim mi szrdcze nezdvojí Vu besznoucsi protivníka: On, te díke poglavnik, Je vszej zmo'znoszt obladník.

3. Jezus 'zivé! — grejha moucs Je 'ze na nika szprávléna, I dvojnoszti tu'zna noucs Vekiveke pre-

právlena: 'Z-nyim de mi lehka szoudba, Csi me nekvarí hodba.

4. Jezus 'zivé! — szmrt je szen Tim vu nyem vöpreminoucsim, Grob pa broud na sztan vecsen Tim vu nyem pocsívajoucsim: Ár na 'zítek szvetloszti Sztánejo z-szprhlívoszti.

5. Jezus 'zivé! — nyemi je Boug dao králevszto zmo'znoszti: I mené korunúje On pri mojoj pobo'znoszti; Ár kí, kak Jezus, 'zivé, On v-nyem tího preminé.

Nouta: To leto blagoszlovi.

140. V-eti vüzemszki dnévi /. Zvisávajmo visnyega, Kí je tak zmo'zno z-mrtvi /. Zbúdo szína szvojega.

Nyega zvisáva Vsza nebeszke vizíne sztáva, V-nemrtelnoszti tráhi; I v-práhi /. Ga vsze csesztí z-bojaznov. — Z-vüpaznov /. Glászmo tak i mí nyegvo szkrovnoszt, Díko ino zmo'znoszt.

Nouta: Szvejtí sze poganov meszto.

141. Jezus, ki je szmrt obládao, Pozdignyen z-szprhlívoszti, Je vernim szvojim oblászdao Nemrtelne bívoszti. 'Z-nyega sze tak szpomínajmo: Nyega vrejdnoszt zvisávajmo.

2. On je 'ze szvejta obladník. Veszélte sze, krsztsanye! — On, on je díke poglavník: V-nyem polo'zte vüpanye. — 'Z-nyega sze vszi szpomínajte; Nyega vrejdnoszt zvisávajte.

3. Glédajte na nyegov sztopáj, Kak vorczan nedú'znoszti: On je poszvéto szvoj be'záj Bougi ino dú'znoszti. — Nyega i ví naszledűjte, I vrejdnoszt nyegvo postűjte.

4. V-szrdcza britkoj dreszélnoszti Vdáblajte troust 'z-nyegvi mouk. Nyega je po boleznoszti Zmo'zno

zviszo nyegov Boug. Tou v-míszli premetávajte; Nyega vrejdnoszt zvisávajte.

5. I vam zide míra szuncze V-nezrecsenoj szvetloszti. I troust vleje v-vase szrdcze, — Troust blá'zene vecsnoszti. Li Jezusa naszledűjте, I vrejdnoszt nyegvo postűjте.

6. Csi sze vam grozí szmrti noucs, Grob i práh szprhlivoszti: Nesztraste sze! — sztrta je moucs Nyé grozne skodlivoszti. — Nad tejm sze z-szrdcza radűjте; Jezusa vrejdnoszt postűjте.

7. Csi te vase grob po'zéra: Nezdvojте! — ár ocsa nyé Po tíhom pocsinki míra Pá na 'zítek pozové. — Nad tejm, nad tejm sze radűjте; Jezusa vrejdnoszt postűjте.

8. Tam vász on 'z-nyimi vjedína V-nezrecsenoj radoszti; Po vrejdnoszti szvojga szína Czíl vr'ze vszoi 'zaloszti. — Jezusi sze tak radűjте, I nyegvo vrejdnoszt postűjте.

9. Sztante 'ze z-groba rú'znoszti; Sztoupte na 'zítka szvetloszt: Odűrte kmiczo bloudnoszti, Grejh i dűhovno szleposzt. Na Jezusa vszi kebzűjте, I vrejdnoszt nyegvo postűjте.

10. Oh tí, kí szí, nam na radoszt, Sou sz-práha szprhlivoszti, I szpravo, na groba 'zúkoszt, Sztan vekvecsne bívoszti, — Jezus! tebé csűdűjemo, Vrejdnoszt tvojo postűjemo.

Nouta: Te szmrti obládavníki.

142. Kak vandrar, po temnoj pouti Idem jasz czíli mojmi prouti V-douli kmicsne mrtel-noszti, Gde sze ze-vsze sztráni vnouga Zgájajo vu ravnanyi Bouga V-neprebrodjenoj szkrovnoszti, Stere globocsína I temna vizína Sze tak grozí, Da vszo moudroszt I rázumnoszt Szvejta vu dvojnoszt pogrozí.

2. Vídím csesztou, kaj pobo'znoszt I nevuvlácsena nedú'znoszt Czaga, gda nevrejdno trpí; Geto prouttomi zlocsasztnoszt, Blouda i z-zlom vtepena bláznoszt Vu kríli szrecse szladko szpí. — Ah! — kelko pobo'zni I Bougi podlo'zni Te szvejt vmárja, Kí bloudnike I bláznike, Pri vszem bíni, zagovárja!

3. Gde sze мүдís tí, pravicza, Gda szvejta jálnoszt i krivicza Ze-vszo szlobodscsinov láda? — Kelki obte'zeno szrdcze Tebé, oh trousta 'zelno szuncze, Placsno zdühávajoucs, sztráda! — Tá, i k-tém szpodobna Dugoványa szkrovna Gledécs, dvojm; V-nyí temnoszti, Brez' szvetloszti, Z-grozöv i szkuzami sztojm!

4. Ali — hvála! — vísna moudroszt, Tí mi po'nüdís, tí na radoszt, Poszvejt na sztezi vandranya; Tí mi odkrivas szkrovnoszt, I preszvétis nezbrodjenoszt V-csüdaj bo'zega ravnanya. Gda sze tí pridrú'zis, Ino meni szlú'zis V-sztání kmicze, Kak blá'zen szvejt Mi na poszvejt Odprés, v-králevsztví pravicze!

5. Tí ká'zes v-odícse noszti, Kaj Boug v-popolnoj pravicsnoszti Szoudi vrejdnoszt vszej mrtelni, Kaj nedú'znoszt i te dobi, Csi sze od vtepeni rouk v-morí, Obládnoszt nájem 'zelni; Nyé bloude grozna noucs, I mányi szlugov moucs Nepreprávi: Ar ji nyé Boug Po boji miouk Korouno díke priprávi.

6. Ah! — osztani tak pri meni, Vísna moudroszt, v-vszákom vrejmeni, Escse i v-szkrádnym vecséri; Eti me, kak dejte, vodi, Tam pa na poscinek szprevodi, Po 'zítka kmicsnom vihéri: Odícse ni trák tvojm Mi szíjaj vu grob mojm; On mi szvejti, Po tühíni, Na viszíni, Gde sze dén tvojm vszejm preszvejti.

8. Jezusa zvisenye.

(V-NÉBO-ZASZTOPLEJNYA PESZMI.)

Nouta: Z-nebész rejcs vecsna prihája.

143. Oh Jezus, nas odküpitel, Vekvecsni dobrout daritel! Na kak szvetli sztan viszíne Szi ti pozdignyen sz-tühíne!

2. Kakso korouno vernosztí Ti je dao Boug vu vecsnosztí, Gda szi vsza popolno szpuno I z-szvéto v krvjov zakúno!

3. Sztan tvo j je tak 'ze viszína, Gde te kmicsna globocsína Csüdűje v-szvetlosztí tráhi, I moli klecsécs vu práhi.

4. Oh! — zdigni tí i nász k-szebi; Nedaj nam dvojiti v-tebi: Vrsi nase szpravicsanye, I vtálaj vszejm zvelicsanye.

5. Preprávlaj povszéd bolvansztvo, Naj czveté právo krsztsansztvo, Da te vsza zemla szpoznáva, I vu szvetlosztí zvisáva.

Nouta: Te szmrí obládavníki.

144. Tí, kí szi sz-kmicsne tühíne Pozdignyen na szvetloszt viszíne, Oh Jezus, 'zítka poglavník! Zdaj 'ze vu díki prebívás I obládnosztí nájem v'zívas Tam, gde szi nas zagovorník — Kak te je zviszo Boug, Na czíli telki mouk, V-pravicsnosztí! — On ti je dao, Kak je szkoncsao, Korouno odícsenosztí.

2. Tí szi z-nebeszke viszine Na tak níziki sztan tühíne Sztoupo z-vrejlov gotovnosztjov, Gde szi bo'zansztva szkrovnosztí Razkládao hodécsim v-bloudnosztí, Z-nenaszledjenov moudrosztjov: Szvetlosztí vretino, I'zítka isztino Szi vszejm odkrio, Gda szi vesz szvejť Na tvo j poszvejť V-bo'zanszko j rejcsi tvojo j vcsio.

3. Tí szi szvéte nedú'znoszti, I práve bouga-bojazznoszti Odícseno példo vszejm dao, Gda szi vszáki, vszáki hípek Lüdsztvi mrtelnomi na 'zítek, Bougi na díko áldüvao. Tí szi, v-kríli szmrtri Nedú'zno vküpsztrti, Vtisao oco, I tak szi vszejm Z-áldovom tejm Zakúno bo'zo miloscso.

4. Tak, tak szi tí dobrovolno Ino ze-vsze sztráni popólno Szpuno ocsé povelejnye; Tak szi vsze zemlé národom I vszej sztotin i mejszt porodom Na mír szkoncsao odküplejnye. — Záto szi na czíli Naisao v-ocsé kríli Nájem trűdov; Oh! — záto je Delo tvoje Koronüvao Boug tvoj z-díkov.

5. Szvetlo, szvetlo koronüvan Szi tí, oh nedú'zno áldüvan! Tam vu králevsztvi praviczé: Ár z-ocsom v-ednákoj díki Kralűjes vu nebeszkom 'zítka, Szedécs na sztráni desznicze, Gde ti vsza viszína Ino globocsína Hvalécs szpejva, I v-radoszti Z-obládnozsti Himnusom tebé zvisáva.

6. Kakse radoszti vretina Je i nam tá vecsna isztina, Kaj szi tí poglavník 'zítka! — Tí, tak szvetlo odícseni, Szi i nam porok odlocseni Nemrtelnoszti prebítka: Kí tebé z-vernosztjov I z-sztálnov vrejlosztjov Naszledűje, V-ocsé kríli Sze na czíli I on z-díkov koronűje.

7. Oh! — krejpi tak tí, 'zítka voj, Drágo odküpleni sereg tvoj V-neszkazlívov pobo'znoszti; Bráni sztálno verne tvoje, Csákajoucse blá'zensztvo szvoje Od vecsne tvoje zmo'znoszti: Po vnougom trplejnyi Pelaj vsze k-videjnyi Tvoje díke. Jezus, vcsíni Na viszíni Vsze blá'zensztva őrocsníke.

Nouta: Oh szvetla zvezda zorjanszka!

145. Oh Jezus, 'zítka poglavník! Kak zviseni obládavník Szi tí vszej protivníkov! —

Tí, zmo'zno z-mrtvi zbűdjeni, Szi vu nébo pozdig-nyeni I koronűvan z-díkov: Velkoszt, Szvetloszt Je vu sztávi nebeszke odíczenosztí Nájem tvoje ob-ládnosztí.

2. Tebi serezje viszine I vsze bívosztí tühíne Vu szvetlosztí szlű'zijo, Jezere ti pogűbleni I po tebi odkűpleni Te v-radosztí dícsijo: Hvalécs, Molécs Klecsi pred tebom angel vu díke tráhi, I vandrar v-márnosztí práhi.

3. Kak szrečna je nasa sztáva, Ka nász, kotrige tí, gláva Z-zmo'znov ramov zakrivas, Vrsis nase szpravicsanye I szprávlas nam zvelicsanye Tam, gde tí szam prebivas! — Moudroszt, Radoszt Nam, kak rosza, sztácse vszákí híp od tébe, Zviseni lűbezník nébe!

4. Oh! — nagni nam szrdcza k-szebi, I búdi nász li pri tebi Iszkati 'zítka moudroszt; Pelaj po sztezi jákosztí Vsze z-ete szvetszke márnosztí Na dűs blá'zeni radoszt: Bloudnoszt, Bláznoszt Toga szvejta nász szam vcsi prav odűriti I tebi verno szlű'ziti.

5. Tí boj eti nas branitel, Ino tam zagovoritel Pri vszej szírotícž ocsi; Daj szijati trousta szunczi Vu vszákóm boleznom szrdczi Vu kakgodi te'zkoucsi, I boj Vszejm voj Po tű szkoncsanom be'záji mrtel-nosztí Na sztan nebeszke szvetlosztí.

Nouta: Kak bi nehválo goszpodna.

146. Jezus, na ocsé desznici Szedécs, láda ž-zmo'znosztjov, I sors národov V-praviczi Ravna z-odíczenosztjov. Vsza szo nyemi podvr'zena: Vsze bívosztí viszine I mejszta globocsine Nyega právdi podlo'zena. Szvetli je nyegov sztolecž: On, on je szvejta szodecz.

2. Príde on v-odíczenosztí Szoudbo vűobszlű-

'závat, I vszákomi v-pravicsnoszti Nájem vrejdnoszti dávat: Neogne sze nyega szoudbe Niksa szvejta csalárnoszt, Ni kmiczi rada jálnoszt Nezakrije pred nyim hodbe; Nega pred nyim temnoszti, Kí brodi szrdcz szkrovnoszt.

3. Jaj teda vszejm, kí szo zmo'znoszt Nyegvo zametávali, I, kak bloudniczi, pobo'znoszt Vnejmar ospotávali! — Jaj vszejm, kí szo vszako rú'znoszt Brez' sztráha oprávlali, I hotécs preprávlali Bougi prijétno nedú'znoszt! — Jaj mányim szlugom kmicze, I hohárom pravicze!

4. Ali — oh! — kakse blá'zensztvo Vtála on vam pobo'zni! — Vase je díke králevsztvo, Kí szte nyemi podlo'zni: Vsze radoszti puna vecsnoszt Sze nad vami preszvejti Tam na pravicze szvejti, Gde korouna csáka vernoszt. Radoszt, vecsno radoszt vam Jezus vas podelí tam.

5. Setűjte tak z-bojaznosztjov Nyega sztálno csesztiti, I z-detinszkov vűpaznòsztjov Szrdcze vase krepiti: Glédajte na sztan vecsnoszt, Gde szí na velkom czíli Pocsinéte vu kríli Domovine mirovnoszt. — Pobo'znim po 'zaloszt Zíde szuncze radoszt.

6. Jezus szam je po trplejnyi Naisao sztan mirovnoszt, I po vugodnom csinejnyi Korouno vekvecsnozt: On de i vász pelao ednouk Prejk po noucsi víhéra, Na tíhi sztánek míra, I na veszélje ze-vszejmouk. On v-díki goszpodűje, I verne korunűje.

Nouta: Krisztus je z-mrtvi sztano.

147. Krisztus, te z-mrtvi zbűdjen, Je dnesz v-nébo pozdignyen; On, te za szvejt áldűvan, Je z-díkov korunűvan: Ár na dejszni ocsé szedécs, zmo'zno láda v-vísnoj szvetloszti.

2. Podvr'zena je nyemi, Kak szodczy vísesnyemi, V'sza zmo'znoszt na vizíni I oblászt v-globocsíni: Ár na dejszni itn.

3. Boug je tak verno szpuno, Ka je v-díki zakúno, Ka de on nas branitel I blá'zensztva szpravitel: Ár na dejszni itn.

4. Sztojí nyegva isztina, Kak blá'zensztva vreti-na; Nyegve bo'zanszke vere Niksa moucs nepotere: Ár na dejszni itn.

5. Szvejt! ka je 'ze tvoja moucs? — Szmrt! ka tvoja kmicsna noucs? — Nej! — nej je tomi grozna, Kí Krisztusa prav pozna: Ár na dejszni itn.

6. Veszélte sze, pobo'zni! Ví szte sz-Krisztusom zmoz'ni; On, kak blá'zensztva porok, Dá i vam 'zítka örök: Ár na dejszni itn.

7. Oh! kebzújte na nyega, Kak szodcza vísesnyega, Kí moucs má pogübiti I mouk oszloboditi: Ár na dejszni itn.

8. Osztavte tá szvejt jálni; Ár nedá kincsov sztálni. Dr'zte sze szredbeníka, Kí je vszej verni díka: Ár na dejszni itn.

9. V-nyem polo'zte vüpanye; On dá vszejm zvelicsanye, Kí szo nyemi podlo'zni, I vu 'zítki pobo'zni: Ár na dejszni itn.

10. Jezus, 'zítka poglavník! Tí boj nas zagovor-ník: Moli za nász pri ocsi, Da nam tál dá v-miloscsi: Kí, na nyega dejszni szedécs, zmo'zno ládas v-vísnoj szvetloszti.

Nouta: Pojdite 'ze, moji verni!

148. Krisztus je v-odícsenoszti Vzéo nájem za sztálno vernosz: I jasz bom vu pobo'z-noszti Setüvao za nyim na vecsnosz. On mi v-díke szvetloj sztávi Nemrtelnoszti sztan szprávi, Kak tou v-isztini szam právi.

2. Szredbeník! tí me nadigni K-'zelejnyi tvoje isztine, I ednouk sz-práha pozdigni Na sztan vecsne domovine; Gde i jasz po 'zítka szvetsztvi Vzemem tál v-tvojem králevsztvi Vu nezrecsenom blá'zensztvi.

3. Kak szrecsen bom jasz na czíli Szkoncsanoga potüvanya, Gda vmemem nájem veszéli Pobo'znoga vojszküvanya, — Tam v-díki nemrtelnosztí, Gde bom ti vu popolnosztí Szpejvao peszmi obládnosztí!

V. Poszvetitel.

Dúha bo'zega dela.

(RISZÁLSZKE PESZMI.)

N o u t a : Z-nebész rejcs vecsna prihája.

149. Dúh bo'zi! tí, oh vísna moucs, Podejli nam tvojo pomoucs; Bátrivi nász v-bojajnosztí, I krejpi vu vüpaznosztí.

2. Nedaj nam v-Bougi dvojiti, I od vere odsztoupiti; Vari nász od mre'ze jálne, I vcsíni do koncza sztálne.

3. Poteri moucs protivinsztva, I vlej v-nász nágib, jedinsztva, Da do szí vszi odebráni Vu lübézni prav podáni.

4. Vcsíni nász ocsi vugodne, I na vsze dobro szpodobne: Pelaj vsze po sztezi szvetsztva K-vecsnoj vretini blá'zensztva.

5. Díka, csészt ocsi vecsnomi, Jezusi, színi nyegvomi, I tebi, dúhi zmo'znomi. — Bougi v-bívosztí ednomi.

Na tou nouto.

150. Vretina vecsne moudroszti, Dúh ocsé vísne szvetloszti, Tí, szkrovnoszt bo'zi kazitel, I dús blá'zensztva szpravitel!

2. Tí nász na dobro zbüdjávaj, I v-szlaboszti nam moucs dávaj; Ká'zi nam Jezusa sztopáj, I za nyim ravnaj nas be'záj.

3. Tí mécsi szrdcza okorna, I vcsíni szi je pokorna, Da sze ji príme 'zítka glász, Gda na poboznoszt zovés nász.

4. Vla'zi, ka je v-nami szúho, Vrácsaj od nász, ka je túho, Csiszti, ka je oszkrúnyeno, Vrácsi, ka je oranyeno.

5. Vu kakgodi potreboucsi Boj vernim bo'zim k-pomoucsi: Daj vszejm na szvéto 'zivlejnye Blá'zeno vöpreminejnye.

Na znáno znouto.

151. Hodi k-nam, bo'zi dúh szvétí! Szrdcza nasa nam poszvėti: Vlej vö na nász v-obilnoszti Dáre tvoje szmilenoszt, Stere onim podeljávás, Ké z-bloudnoszti povodjávás Na szvetloszt vere krsztsanszke, I k-vretini díke bo'zanszke. Díka, csészt i hvála Bougi!

2. Tí, oh trák vísne moudroszti, I kazács bo'ze szkrovnoszt! Daj vszejm Bouga prav szpoznati, I vu dúhi zvisávati; Vari nász vsze od bloudnoga Szvejta návuka túhoga, Da li ocsé lübezníka Mámo za vere poglavníka, Díka, csészt i hvála Bougi!

3. Oh tí, zmo'zen bátrivitel! Boujdi nam veren voditel, Da vu veri obsztojímo, I vu boji nezdvojímo: Pelaj po sztezi vernoszt Nász k-czíli velke vecsnoszt, Gde mo vszi z-odícse nemi Veszélo szpejvali seregmi: Díka, csészt i hvála Bougi!

Na ono nouto.

152. Dűh bo'zi! tí bojdi z-nami, Odküplenimi dűsami; Pelaj nász po sztezi szvetsztva K-'zelnomi czíli blá'zensztva. Tí, 'zitka pouti kazitel, Boj nam szmileni voditel, Da nász v-mre'ze ti nesz-tálni Nigdár nezapleté szvejt jálni: Tí daj pomoucs, oh- vísna moucs!

2. Tí, díke, nebeszke szvetloszt, Bűdi nam szrd-cza na vrejšoszt, Da rű'znoszt zla odűrimo, I tebi v-szvetsztvi szlű'zimo: Pelaj vsze z-gnűszne bloud-nosztí K-vretini 'zítka moudrosztí, Da vszi Bouga prav szpoznajo, Ino dosztójno zvisávajo. — Boj k-poszvejtí vszemi szvejtí!

3. Hodi, i boj nam nazoucsi Vu szrdcza britkoj te'zkoucsi: Tí moli za nász pri ocsi, Da tál vzeme-mo v-miloscsi; Ravnaj czejlo naso hodbo, Da mo gotovi na szoudbo, I, verno szkoncsavsi be'záj, Szmrt bojdi vszejm v-nebésza sztopáj. — Boj szmileni, dűh blá'zeni!

Nouta: Oh szvetla zvezda zorjanszka.

153. Hodi, oh szvétí dűh! — tvoj glász Bűdi sz-támna bloudnosztí nász, Na právo 'zítka moudroszt; Odpri szvetlosztí vretino, I ká'zi bo'zo isztino, Nam vandrarom na radoszt. — Hodi, Vodi Tí sereg tvoj, blá'zensztva voj, na vűpaznoszt, I sztálno bougabojaznoszt.

2. Tí szí vucsitel isztine; Sz-tvoje bo'zanszke vretine Sztácse vekvecsna moudroszt. Daj nam glász tvoj postűvati I z-zítkom naszledűvati, Da mámo v-Bougi radoszt. Bougsaj, Vrácsaj Náklonosztí k-pobo-'znosztí, z-'zítka rejcsjov, Kak v-kmiczi gorécsov szvejcsöv.

3. Vu dnévi szvetle radosztí Szi nam bouga-bojaznosztí Daj z-sztálnosztjov dr'zati; Csi pa nevoló

trpímo, I pod nyé krízom geccsímó, Oh! — nedaj nam vczagati: Tí szam Boj nam Vrács ran dűsni, i mír vísni nam vlej v-szrdcze, Da nam on bou 'zítka szuncze.

4. Csi sze na grejh szkűsávamo, I od 'zél zapelávamo, Vari nász bátrivnoszti; Ár kí tak stíma, kaj sztojí, Kak zlehka szpádne i zdvojí V-bloudnom szpári bláznoszti; Tú'zna, Grozna Noucs szkvar-jejnya je gresejnya robom blűzi, Kí szrdcze tebi neszlű'zi.

5. Vcsi nász tak tvoj mír íszkati, I vu vszem mertűk dr'zati, Ka je zlehka skodlívó. Lejpa je pout popolnoszti, Lejpa i zadovolnoszti Za szrdcze nesz-kazlívó. — Moudroszt, Jákoszt Postűvati, i varvati má tü vrejdnoszt, I tam dá blá'zeno vecsnoszt.

N o u t a: Krsztseníczi, hválte Bouga.

154. Boug! neproszim te preidoucsi Kincsov toga szvejta; Ár nedájo v-szmrtnoj noucsi Právoga poszvejta.

2. Daj mi dúha tvojsa, Boug moj! Za nyega sze molim; Csi vmem té'zelen dár tvoj, Kak szí szrdcze vtolim!

3. On, on mi odpré vretino Bo'zanszke moudroszti, I podelí prvotino Blá'zene radoszti.

4. On me vcsí tebé lűbiti, Ocsa szmilenoszti. I v-tebi sze veszeliti Z-csízste náklonoszti.

5. I tebé z-szrdcza lűbiti, Tou je práva moudroszt; Máren szvejt pa odűriti, Tou dá dűsi vrejdnoszt.

6. Lűbézen tvoja obsztojí, Csi vsze drűgo lejhne. — Blá'zen, kí v-nyé krili zaszpí, Gda, kak czvejt, povejhne.

7. Vodi me tak z-dűhom tvojim Pri vszój hodbi

mojoj, Da nevkleknyeno obsztojim, Boug, v-lübézní tvojoj.

8. Ednouk bom te v-vekvecsnosztí Popolnej szpoznávao, I za té dár szmilenosztí Veszelécs zvisávao.

Nouta: Kak bi nehválo goszpodna.

155. Dűh bo'zi! vu práhi klecsécs, Tebé vszí zvisávamo, Zmo'zna tvoja dela gledécs, Stera dnesz zbrodjávamo. Tí szí vodo vucseníke, Da szo ze-vszo szrdcsnosztjov I vrejlov pobo'znosztjov Szprávlali Bougi verníke: Tí szvejt po 'zítka szvetsztvi Pelas k-díke blá'zensztvi.

2. Kak gingavi trák szvetlosztí Je vű'zgao ete poszvejt, Steri je v-noucsi szleposztí Obszvejtí szledi vesz szvejt! — I kak nezapopádnyeni Ja návuk isztíne bio, Steroga je Jezus vszio Po mejsztaj v-bloudo vtönyeni! — Záto je nyega moudroszt Dr'zao szvejt li za nouroszt.

3. I kak malo je ti verní, Kí návuk té prejdgajo! — Kak vnogo pa ti neverní, Kí nyega pregányajo! — Dvanájszet ríbicsov prousztí Ga neszé pred zevcsene, Z-oblásztjov odícsene, I szedécse vu szleposztí, Pregányani z-besznoucsov, Z-ognya i ro'zjá moucsjov.

4. I dőnok, sz-kaksov zmo'znosztjov, Sz-kaksim naprejidényem, Sz-kak nevkleknyenov sztálnosztjov, Med spotom i trplejnyem, Glászijo rejcs szredbeníka, Szejjavsi po vszem szvejtí, Tim blodécsim k-poszvejtí, Odícseno szemen 'zítka! — Po nyi szpádne bolvansztvo, Po nyi czveté, krsztsansztvo.

5. Nej! — nej je cslovecsa zmo'znoszt I pamet tou csiníla; Bo'za miloscsa i moudroszt Je k-tomí moucs delíla: Dűh szvétí! tí szí krepio v-tom Jezusa vucseníke, I szprávlao szí verníke Sz-tvojím nebesz-

kim poszvejtom; Tí szí szvejt odűmlávao, I na vero szpelávao.

6. Sz-tebom szo szrdcsno pousztali Pred protivnov zmo'znosztjov, Kí szo sze Bougi poudali Sz-trplívov pobo'znosztjov; Sz-tebom szo na velkom czíli Znojnoga potűvanya Gledécs szád bojűvanya, Pokoj naisli v-szmrtnom kríli: Tí szí nyim vű'zgao poszvejt Prejk na díke blá'zen szvejt.

7. Díka tebi, vecsna moudroszt, Za däre szmilenosztí, Stere tí i nam na radoszt Delís zdaj v-obilnosztí. — Oh! — būdi nász, tvoje verne, Po dúhi vűpaznosztí I bougabojaznosztí, Z-bloude pred tebom odűrne: Pelaj po sztezi szvetsztva Vsze, vsze k-czíli blá'zensztva.

Nouta: Hodi k-nam, bo'zi dúh szvejtí!

156. Veszélte sze, ktsztseníczi! Dícste Bouga v-csístom szrdczi, Kí je dúha szvojga poszvejt Z-díkov vövlejjao dnesz na szvejt, Po kom je szedécsim v-kmiczi I vu bolvansztva temniczi Od-pro sztezo szlobodscsine, I szkázao őrok szinovcsine Díka Bougi na viszíni!

3. Idoucsi po vszój dr'zéli, Neszéjo vszejm glász veszéli, Predgavsi 'zítka isztino I kázavsi nyé vretino; Szvejt blouden, kí je prouti nyim, Obládajo z-Bougom szvojim, Vsza mirovno pretrpíjo; Ár sze od dúha bátrívíjo. Díka Bougi na viszíni!

4. Goszpoud sze za nyé vojűje, I nyí trűde koronűje. Vno'zine Bouga dícsíjo, Geto nyí dela vídíjo: Vesz szvejt szpozna szvojo szleposzt, I híti na 'zítka szvetloszt, Osztávi gnűszno bolvansztvo, I sztoupi na právo krsztsansztvo. Díka Bougi na viszíni!

5. Eta miloscsa vugodna Zhája i nam od goszpodna; Boug je i nam vu temnosztí Pokázao sztezo

vecsnosztí, — I nam, szedécsim vu kmiczi, I vu szkvarjejnya temniczi, Je oudpro pout szlobodcsine, I ponűdo troust szinovcsine. Díka Bougi na viszíni!

6. Oh! — nűczajmo tou veliko Ponűdjeno nam príliko, Szrecso naso szpoznávajoucs, I goszpodna zvisávajoucs. — Hítmo po sztezi vernosztí K-czíli blá'zene vecsnosztí, Gde mó vsza v-díki glédali, I z-odícsenimi szpejvali: Díka Bougi na viszíni!

Nouta: To leto blagoszlovi.

157. Veti riszálszki szvétki ./ Dícsmo goszpodna Bouga, Kí je zemlé odvejtki ./ Poszlao dúha szvétoğa.

Nyega vadlűje, I, vu práhi klecsécs, csűdűje Szvejť, vűpelan z-bolvansztva, K-krsztsansztva ./ Blá'zenomi poszvejti. — On szvejti ./ Z-vecsnim tráhom nemrtelnosztí I nam k-veszélnosztí.

Nouta: Dokoncsao szem jasz 'zítek moj.

158. Kak dalecs szem jasz blodécsi Escse od czíla mojga! — Kak dalecs sztojím dvo-jécsi, Boug moj, od lícza tvojga! — Kamakoli vr'zem poglejd V-kmicsnom douli mrtelnosztí, Tú'zen kejp zaglédnem povszéd Zéle nepopolností.

2. Dűh bo'zi! tvoja isztina Mi naj szvejti v-temností! Tí, oh vszej dobrouť vretina, Me krejpi v-nemocsnosztí: Csi mi gda v-tál príde radosť, Vrácsaj mi na dobro szrdcze; Ali csi me doide 'zalosť, Tí mi boj trousta szuncze.

3. Po sztezi sztálne vernosztí Mi daj hítiti k-czíli: Pelaj me na mír vecsnosztí, Gda zaszpím v-szmrtnom kríli: Tam bom v-szvetlostí szpoznávao Bo'zanszke tvoje szkrovnosztí, I tebé molécs zvisávao Za dár visne moudrostí.

VI. Náprave poszvetsenya.

1. Rejcs bo'za.

Nouta: Tí, vszáke sztvári sztvoritel.

159. Boug, vszega zmo'zni sztvoritel, Ocsa, i moudri ravnitel! Kí szvejt tvojt csúdnó zdr'závas, I vszejm mír i radoszt dávas.

2. Vcsi nász rejcs tvojo 'zeleti, Ino pouleg nyé 'zivetí; Da rú'znoszt zla odúrimo, I tebi v-szvetsztvi szlú'zimo.

3. Néba, zemla tebé dícsi; I nász te tak csesztíti vcsi, Da tí brezi szkazlivosztí Áldújemo vu szvetlosztí.

Na tou nouto.

160. Gospodne, ocsa szvetlosztí! Vodi nász z-dúhom milosztí, Da etí v-márnosztí práhi 'Zivémo vszi v-tvojem sztráhi.

2. Jezik nas nam tí, miloscsa, Vrácsaj od húdoga gucsa; Vrácsaj od zla i nas pogléd Na vugodna dela povszéd.

3. Pamet nam sznaj'zi z-moudrosztjov, Ino szrdcze sz-pobo'znosztjov: Da kak tvoji odebráni Hodimo vu nasem sztáni.

4. Tak, gda nam tí szuncze zaide, Dén tvojt nász gotove naide Na tího vöodhájanye I velko racsúndávanye.

Na prvo nouto.

161. Odhájaj'ze, dúsna temnoszt, Blouda, i grejhov lübéznoszt! Ár nam szvejti vísna moudroszt, Dúsam pobo'znim na radoszt.

2. Krisztus je 'ze vszej pravicza, I szvetlosztí

zorjenicza, Kí z-szna zbüdjenomi szvejti, Kak vísni trák z-díkov szvejti.

3. Osztavmo tak i mí bloudnoszt, Rú'zni grejh, i szrdcza dvojnoszt; Hodmo, kak decza szvetloszt, V-nepokáranoj vrejloszt.

4. Boug! tí nam szrdcze ocsiszt, I v-robsztvo zla vecs nepüszt; Daj nam tü v-szvetsztvi hoditi, I tam v-díki tál dobiti.

Na prejdnyo nouto.

162. Szvėti szodecz! kí v-praviczi Oszoudis z-gájana v-kmiczi, Bloudnoszt i zlo odűr-javas, I kastigi podmetávas.

2. Sztrébi tak z-nász vszo nevernoszt, I vszo protivno odűrnoszt; 'Za'zgi pa v-szrdczi lübéznoszt, I sztálno bratinszko zlo'znoszt.

3. Daj, da sze vszi szpokorímo, Ino znouvics porodímo, I tak na vecsno blá'zensztvo Prídemo v-tvoje králevsztvo.

Na ono nouto.

163. Vídís, bo'ze, szrdcze nase, I bolezné rane dúse. Jaj! — mí szmo v-dobrom zmen-kali; Ár szmo tebé zbantüváli.

2. Záto pod zla bicsom geccs, Boug, k-tebi kricsímo kleccs: Hodi, z-dúhom nász ocsiszt, I velki dúg nas odpüszt.

3. Daj szvejtití tvojmi szunczi V-nasoj pámeti i szrdczi, Da bomo tvoje miloscse Vugodno prebi-válicse.

4. Csíni tak z-nami z-miloszt, Da te dícsímo v-radoszt, I tü v-nicesesztnoszt práhi Vandramo vszi v-tvojem sztráhi.

Na iszto nouto.

146. Molimo tebé, dúh szvéti! Pamet naso nam preszvejtí, Da szvéto rejcs szredbeníka Szpoznamo za moudroszt 'zítka.

2. Nyé glász nam daj vszejm bougati, I po nye sze prav zbougsati, Mocno sztáti vu vüpanyi, I tál vzéti v-zvelicsanyi,

3. Tí, szteze 'zítka kazitel, Boj nas szmileni vodi-tel, I zagovor nas pri ocsi, Da nam örókdá v-miloscsi.

Na tou nouto.

165. Oh ocsa vísne zmo'znosztí, Punoszt vsze dobrotivnosztí! Zglej sze milosztivno na nász I poszlúhni vűszt nasi glász.

2. Vlej na nász, vbouge sziroute, Obilnoszt tvoje dobroute; Da tvoj blagoszlov v-'zívamo, I hvalécs te zvisávamo.

3. Zdr'zi nász vu csísztom 'zítki, Da neszpád-nemo v-grejh brítki, Trejznoszt zdr'zímó v-jejsztvini, V-gucsi, v-deli, i v-vítpini.

4. Vera nam naj bou popolna, Pamet na vsze dobro volna, Da hűdi szvejt obládamo, I díke örok ládamo.

5. Díka ocsi vekvecsnomi, Jezusi, színi nyegvomi, Takáj i dúhi szvétomi, — V-bívosztí Bougi ednomi. —

Nouta: Oh vekivecsne milosce.

166. Boug! tí szí tvojo velikoszt Odícseno vös-kázao, Gda szí rejcsi tvoje szvetloszt Vandrarom na poszvejt dao, Da bi na tvoje szpoz-nanye I vugodno zvisávanye Pripelao vsze národe.

2. Oh ocsa! za to szmilenoszt Te z-szrdcza zvisávamo; Ár vu nyej vecsno lűbéznoszt Z-radosztjov szpoznávamo. Vcsi nász nyo prav postüvati, I nyé glász naszledüvati, Vu'zítki i vu szmrí.

3. Nyej blagoszlovleno szvetloszt Vsze bole raz-súrjávaj; Vucsitelom vísno moudroszt Na nyé glá-senye dávaj, Národod pa sztálno vrejoszt, Da, pre-számnavsi nyé vrejdnoszt, Nyou z-haszkom posz-lúhsajo.

4. Daj vszejm vu tvojem závezki Z-vrejdnim szrdczom tál vzéti, Da sze tebi, dűh nebeszki, V-száka dűsa poszvéti: Vjedínaj vsze v-tvojem színi Eti, i tam na viszíni, Vu veri lűbézni.

N o u t a : Verosztűjite, oh krsztseniczi !

167. Blá'zeni národ, kí od tébe, Oh Boug, v-dábla 'zítka poszvét! Nyega na velkoj pouti nébe Nemre zblouditi jálen szvejt; Ár pri tvojoj rejcsi, Kak pri szvetloj szvejcsi, Szrdcsno potűje, V-szvetsztvi sze ponávla, V-deli blagoszlávla, I koronűje.

2. Ali jaj tomi, kí tvoj poszvejt Zavr'ze, i v-kmiczi bloudi! On szam klácsi szrecse szvoje czvejt; Ár sze z-zlom, kak decza loudi; K-szvejti sze prid-rű'zi, I li tejli szlű'zi Vu bloude szenyi: Toga díka vejhne, Kak szpár meglé lejhne, V-ocsnomegnyeni.

3. Bloudnoszt toti etak govorí: Kcsemi szí je nam bo'za rejcs? — Vej m vu czejlom sztvorjejnyi gorí Telko jezér vekvecsni szvejcs, V-neznanoszti noucsi, Bouga kázajoucsi V-díke szvetloszti! — Tam, vand-rar, szpoznávaj Ocsó, i zvisávaj V-nyega velkoszti!

4. Ká'ze, isztina, i szvejt Bouga Odicsene szpodbnoszti, I v-nyem zgájana csűda vnouga Szó szvedok nyegve zmo'znoszti: Ali kak temni mrák Oblejva ténki trák Szvejta bo'zega! — Brezi bo'ze rejcsi Li pri temnoj szvejcsi Glédamo nyega.

5. Kak vnougi szo v-prepaszt vtonyeni, Kí szo vnejmar tak stímali, Ka szo, na szlab rázum szlonyeni, Bouga zadoszta szpoznali! — Tadanke nesz-tálne, I frlike jálne Je zmejsao, kak sznejt, Med vere isztino, Gda je nyé vretino Hotécs zakrio, szvejt!

6. Ka za moudroszt more zgrüntati Sztopáje bo'ze szkrovnoszti, I ranyenim szrdczam troust, dati, Pri zmenkanyi i tú'znoszti? — Sto nam ká'ze v-szmrti, I vu díke vrti Őrok blá'zensztva?

7. Rejcs bo'za vsze tou doprineszé Z-nepreb-rodjenov moudrosztjov; Ona vsze vucsi, vszejm mír neszé, Vsze o'ziváva z-radosztjov, Gda, kak düsni ran vrács I angel varivács, Z-nami potúje, I z-mírom vecsnoszti, Na czíli vernósztí, Vsze korunűje.

8. Oh! — hvála ti vecsna miloscsa, Za tak dráge rejcsi poszvejt! Hvála, kaj sze, kak veren ocsa, Tak szkrbís za nevrejden szvejt! — Pelaj vszamogoucsi, Vsze, vsze z-bloude noucsi, Na sztezo 'zítka, I vsze krsztseníke Vcsíni őrocsníke Nébe prebítka!

Na znáno nouto.

168. Szpoumeni sze, goszpon, z-verni tvoji, Kí k-tebi kricsíjo z-nevoul szvoji; Z-dűhom tvojim bojdi nyim nazoucsi, I potroustaj je v-vszákoj te'zkoucsi.

2. Daj nam pred vszejm, ocsa vszamogoucsi, Tvoje rejcsi krűh otávlejoucsi, Od steroga szam velís, erkoucsi: »Kí de ga jo vszigdár de 'zi-voucsi.«

3. Nedaj tvoje isztine 'zéjati; Rejcsi tvojo troust nam daj v-'zívati: 'Zítka vodé sze nam daj napiti, I 'z-nyé hládom dúso otaviti.

4. Gda sze tvojga szína návuk vcsímo, Daj, da

vu tom nigdár nedvojímo, Ka nász po nyem 'zelejs tí zbougsati, I na vecsni 'zítek pripelati.

5. Záto nam tvojsa dúha podejli, Da bomo, kak poszlühsávczi vrejli, V-lejpom szrdczi rejcs tvojo varvali, I obilno nyé szád prinásali.

6. Nej! nedaj nam od nyé zablouditi, Ni od práve vere odsztoupiti, Nego vrsi nász po nyej vu szvetsztvi, I tak nam daj ednouk tál v-blá'zensztvi.

7. Hvála tebi za tvoje rejcsi czvejť, Hvála za nyé szladki troust i poszvejť! — Oh! — osztani ona kincs nas v-'zítki, I ōrok nas v-nebeszkom prebítki.

Nouta: Hváleno bojdi, Boug, vekveke.

169. Z-zahválnim szrdczom, Boug, k-tebi prihájamo, Pri kom vecsni dobrout punoszt nahájamo, Za dár rejcsi tvoje tebé zvisávamo; Ár v-nyej najdragsi kincs düsni szpoznávamo.

2. Oh! — prími áldov nas, gda tebé molimo: Odpüsztí nam grejhe, z-szrdcza te proszimo; Szlísaj vúszt nasi glász, pri vszoi nevrejdnosztí, I szpuni nam prosnyo sz-tvoje szmilenosztí.

3. Za'zgi tvoje rejcsi vu nami lübéznoszt, I z-vrsávaj po nyej med nami pobo'znoszt; Pelaj vsze na právo vero i szpoznanye, Da tebi szlú'zimo, kak verni krsztsanye.

4. Jezus, szin tvoj, tak vcsi, kaj, kí pred vszejm íszcse Nebeszko králevsztvo i prebiváiscse, On lejpi tál vzeme — nej szamo v-dühovni, Nego i v-zemel-szki dobroutaj telovni.

5. Daj nam tak z-vrejlosztjov rejcs tvojo íszkatí, I v-nyej k-nam gucséci moudér glász szlísati; Da mo etak vrejdni, pri sztálnoj vernosztí, Tvojsa blagoszlóva tü i vu vecsnosztí.

6. Ka bi nam hasznilo vesz szvejť zadobiti, Csi

bi szi 'z-nyim dűso mogli pogübiti? — Vu práh má szpádnoti vsza díka zemelszka. — Blá'zen, kí je sz-právlao ta vecsna nebeszka!

7. Za dűso sze nam tak pred vszejm daj sz-krbeti, Ino rejcsi tvoje vecsni kincs 'zeleti; Ár csi mo gedrni vu nasem krsztsansztvi, Tí nam obilen tál dás vu zvelicsansztvi.

Nouta: Oh Boug, oh milí Boug!

170. Csi 'zelejs, krsztseník, Szrdcze tvoje zboug-sati, Nezaműdi rejcsi Bo'ze vrejlo szlísati; Premiszli, kaj li 'z-nyé Mores prav szpoznati 'Zítka réd, i bo'ze Potí zbrodjávati.

2. Ali tak jo veri, Kak rejcs Bouga 'zívoga, Koga bi v-nyé glászi Csűo gűcsati szamoga. — Csti, szlísaj jo z-verov, Szrdczom, postűvanyem, I na dűsni czimper Vrejlím setűvanyem.

3. Zdűhávaj gousztokrát: Goszpodne, tí, vísna moucs! Daj mi k-tvojoj rejcsi Volo, rázum, i pomoucs; Da dú'znosztí moje 'Z-nyé isztin szpoznávam, I nyé zapouvedi Z-radosztjov szpunyávam.

4. Neníhá ocsa tvoj Tebé v-robsztvi bloudnosztí; Nej! — szam de te pelao Na pout práve moudrosztí: Csi tí nyegovo rejcs Rad cstés ino csűjes, Dá ti volo i moucs, Naj jo naszledűjes.

5. Oh! — csti i szlísaj jo Brezi bloudne dvojnosztí; Odrtrgni sze v-dűhi Od szvetszke nászladnosztí: Ár kí sze k-szvejti ráj, Kak k-Bougi pridrű'zi, On odvr'ze dűso, I li tejli szlű'zi.

6. Naime dén pocsinka Poszvėti tvojmi Bougi: Hábaj sze od mární 'Zítka oupravicz vnougi: Szkrbi sze za sztálne Kincse dűse tvoje — Tam, gde Boug vkűpszprávla Odebráne szvoje.

7. Csi ti gda rejcs 'zítka Szpüszti v-szrdczy korenyé; Iði, i tak csíni, Kak ti ona dá vcsenyé: Premecsi, obcsüti Prav nyé moucs bo'zanszko; Tak naides v-nyej nágib Na hodbo krsztsanszko.

8. Czíl tvoje bívoszti Je jákoszt i blá'zensztvo; Záto te rejcs bo'za Büdí na 'zítka szvetsztvo: 'Z-nyé sze tak vcsi moudroszt Krsztsanszkoga 'zítka, Naj te pela na mír Vecsnoga prebítka.

9. Csi je gde nerazmis, Neboj záto k-nyej túhi; Boug ti dá k-nyej poszvejt Po szvojem szvéto m dúhi. Ka pa zapopádnes, Zdr'zi i naszledűj: Ali nyé szkrovnoszti Veri ino postűj.

10. Znás dobro, ka je Boug Globocsína szkrovnoszti, I nyegva szvéta rejcs Zdenecz nezbrodjenoszti. — Kakda bi tak mogao, Oh práh nepopolen, Nyega pout zgrüntati Rázum tvoj nevolen!

11. I csi bi ti taki Vszáki píszk nezgrüntan bio, Vu kom je Jezus tvoj Isztine bo'zansztva vcsio; Bátrívno bi szmeo vsze Tí i te varvati: Ár te nescse Boug 'znyim Na pogübel zvati.

12. Prími tak, krsztseník, Rejcs bo'zo z-gotvnosztjov; Veri, i naszledűj Nyé isztine z-vrejlosztjov: Ona de ti sztálen Kincs tvoj v-etom 'zítki, I zálog blá'zensztva V-nebeszkom prebítki.

PRED PREDGOV.

N o u t a : Szladki Jezus, mí szmo szem.

171. Jezus! tvoje rejcsi glász Scsémo mí zdaj por szlűhsati; Tí ravnaj 'znye dúhom nász, I daj nam vszejm prav szpoznati Potí ravnanya bo'zega, I dú'znoszt sztána nasega.

2. Pamet nasa je sz-kmiczov, Dűh pa z-márnosztjov obvzėti: Tí nász z-rejcsi praviczov V-dűsi

i v-tejli poszvéti; Ár li od tébe, visna moucs, Vdáb-lamo poszvejt i pomoucs.

3. Tí, vsze díke vretina, V-nami iszkro vere nejti; Rejcsi tvoje isztina Nam na sztezi 'zítka szvejti: Da Bouga v-szvetsztvi csesztímo, I vu díki tál do-bímo.

Na tou nouto.

172. Goszpodne! v-hí'zo tvojo Szmo prisli, rejcs 'zítka sze vcsít. Tí, kí szí nász oszvojo, I pouzvao v-dúhi te csesztít, Pelaj po isztine pouti Nász czíli vecsnosztí prouti.

2. Tí, vszej dobrout vretina, Vlej i na nász blá-goszlov tvoj. Tvoja vecsna isztina Nam vszejm go-récsa szvejcsa boj, Na sztezi práve vernosztí, I odícsene vecsnosztí.

3. Rejcsi tvoje prejdganye Bojdi v-nami száda-rodno, I vűszt nasi szpejvanye Tebi, vecsen dűh, vugodno. — Krejpi nász v-veri, vűpanyi, I daj nam tál v-zvelicsanyi.

Nouta: Goszpon Jezus, verni sze k-nam.

173. Goszpon Jezus! tvojga dűha Vlej vu nasa szrdcza tűha: On za'zgi nász, verne sz-voje, Na 'zelejnye rcjcsi tvoje.

2. Nadigni nász na zahválnoszt, I právo krszt-sanszko sztálnoszt; Da vu veri nezdvojímo, I vu dobrom obsztójímo.

3. Ednouk mo, v-szvetlosztí klecsécs, I tebé vu díki gledécs, Szvét', szvét' szvét je Boug! szpejvali, I sztebom sze radűvali.

4. Díka ocsi na vizíni, I tebi nyegvomi színi, Takáj i dűhi szvétomi — Bougi v-bívosztí ednomi.

Na znáno nouto.

174. Hodi k-nam, oh dúh szvéti! Szrdcza nasa poszvéti, I pelaj nász vsze sz-kmicze, Na pout tvoje pravicze.

2. Rejcsi bo'ze isztina Je szvetloszti vretina: Nyou nam tak daj razmiti, I pouleg nyé csiniti.

3. Daj nam v-trejnzm 'zivlejnyi, I vugodnom csinejnyi Najvékso radoszt meti, I za dúso szkrbeti.

4. Troustaj nász vu 'zaloszti, I vari zla v-radoszti; Vu szlaboszti nam daj moucs, I v-boji vere pomoucs.

5. Tak mo ti v-bo'zem sztráhi Szlú'zili 'ze tú v-práhi; Tam mo ti pa z-seregmi Szpejvali angel-szkimi.

Na lasztivno nouto.

175. Oh milosztiivni ocsa! Daj nam dúha szvé-toga. Tí, vekvecsna miloscsa, I troust szrdcza tú'znoga, Pelaj sz-kmicze bloudnoszti I grejhote odúrne, Na sztezo pobo'znoszti Nász, odebráne verne.

2. Krisztus! kí szi dúha moucs Podejlo vucseníkom, I nyega zmo'zno pomoucs Obecsao vszejm verníkom; Posli zdaj i nam nyega, Da nam szrdcza poprávi, I na glásza tvojega Razmejnye prav priprávi.

3. Szvéti dúh! tí, vísna moucs, Bojdi nas poszvetitel, I podejli nam pomoucs, Kak moudroszti voditel; Da rejcs bo'zo z-vrejlosztjov Poszlúhsavsi, zdr'zímó, I varvavsi z-radosztjov, Nyé lejpi szád rodímó.

Nouta: Szladki Jezus, mí szmo szem.

176. Blá'zen je, kí poszlúhsa Rejcs bo'zo ino zdr'záva! — Goszpodne, nasa dúsa Zdaj molécs k-tebi zdüháva, Da nász tvoj glász naj zbougsáva, I na 'zítek povodjáva.

2. Vcsi nász vsze zdr'zavati, Ka szluga tvoj pred nász dáva, I verno szpunyávatí, Ka dú'znoszt zapovedáva; Da vu moudroszti czvetémo, I vu vszem dobrom rasztémo.

3. Vecsni kincs je rejcs tvoja. Oh! — daj nam jo tak varvati, Da ni v-dnévi nyé boja Nemíszlímó nyé odati. — Krejpi i v-szmrtnoj bolezni Szrdcze nase v-nyé lübézni.

PO PREDGI.

Na prejdnyo nouto.

177. Díka ocsi vecsnomi, Kí, szkrb noszécs na ōrok szvoj, Delí lüdsztvi vernomi, Ka szlú'zi dúsi na pokoj: Nyemi poszvejt i troust dáva, I v-veri je potrdjáva.

2. Boug te szvoje rad csűje, I nyim blagoszlov podelí. — Kí rejcs bo'zo postűje, I li v-dobrom sze veszeli; On je 'ze eti prav szrecsen, Tam pa dobí 'zítek vecsen.

3. Postűjmo tak i mí vszi Rejcs bo'zo i nyé praviczó; Hodmo, i zebermo szí Nyé pout, odűrivsi kmiczó: Hítmo vszi po szvetsztva pouti Czíli vek-vecsnosztí prouti.

Na tou nouto.

178. Hvála Bougi; szkoncsali Szmo 'ze szlú'zbo goszpodnovo, I obilno szpoznali Tanács i volo nyegovo. — Tak szkrbí za nász, sziroute, Boug i ocsa vsze dobroute!

2. Blagoszlov bo'zi je 'ze I troust vere vszejm nam dáni: Mí szmo tak díke bo'ze Őrocsníczi odebráni. — Oh! — varmo vszi naso vrejdnoszt, I szka'zűjmo Bougi vernoszt.

3. Boug! nase vöidejnye Áldűj i notriidejnye:

Blagoszlovi mislejnye, Recsí, hodbo, i csinejnye! Da v-tvojem sztráhi 'živémo, I v-právoj veri merjémo.

2. Szvéti krszt.

Nouta: Nas drági ocsa, vretina moudroszti!

179. Krsztsanszke vere vekvecsna podsztava Je szvéti Krszt, kak Jezusa násztava, Po kom sze gorijemlémo v-krsztsansztvo, Na zvelicsansztvo.

2. Mí szmo v-ocsé, szína, dűha szvétoga Imé krsztseni, i tak vu csísztoğa 'Zítka szüknyo vszi goriolecseni, I poszvetseni.

3. Mí sze tak záto krsztsanye zovémo; Ár vu szpoznanyi dejl bo'zi rasztémo, Vu právoj veri pobo'zno 'živémo, Ino merjémo.

4. Mí li ednoga Bouga vadlűjemo, I ka 'z-nyegvoga zákona csűjemo, Tou postűjemo z-recsmí i miszlami, Ino z-delami.

5. Boug nam pa v-krszti tou oblűbo dáva, Ka nász po színi za szvoje szpoznáva, I kaj nász vsze dícsi po tom 'zítka V-vecsnom prebítki.

6. Tak nam szvéti krszt v-nébo odpré dveri, Csi obsztojímo v-právoj 'zívoj veri, Ino csi Bouga, kak sze v-rejcsi vcsímo; V-dűhi csesztímo.

7. Právo vero tak vszi do koncza zdr'zmo, Tandanke bloude, ino grejh zavr'zmo, I zákon bo'zí, kak decza postűjmo, I naszledűjmo.

8. Tak de po krszti Boug nas veren ocsa, I gvűsen őrok nas, nyegva miloscsa, Zákon pa bo'zi zmo'zen nágib szvetsztva, I zrok blá'zensztva.

Nouta: Dober je nas Boug, parazmite.

180. Krsztseník szem, naj tebi szlű'zim, Goszpodne, vu'zítka pobo'znoszti, I naj sze k-szvejti nepridrű'zim, Kak mányi rob grejha i bloud-

noszti: Pozványe moje je, 'zítka szvetsztvo, Vüpanye pa vekvecsno blá'zensztvo.

2. Kaksi dobrouť szem v-tom závezki, Kakse miloscse tálnik vcsinyeni! — Po nyem je meni Boug nebeszki Ocsa pousztao, gda szem okrsztseni; Po nyem mam jasz ōrok szinovcsine I krsztsanszke práve szlobodscsine.

3. Boug! tí szi mi szam szpoznati dao, Kakda te mam vu dūhi csesztiti, I vu tvojoj rejcsi pokázao, Ka mam vervati, i kak csiniti, Lübeznívo je tvoje szkoncsanye, V-kom mi ravnas pout na zvelicsanye.

4. Tí me vráscas po tvojoj rejcsi Od szteze zla i bloudne rú'znoszti, Pri nyej, kak pri gorécsoj szvejcsi, Mi ká'zes i csészt moje dú'znoszti; Pelas me, po návuki krsztsansztva, Z-ropsztva, grejha, i kmicze bolvansztva.

5. Díka tebi, vecsna szmilenoszt, Kaj me sz-tak ocsinszkim tálom lűbis, I kaj mi szam, za sztálno vernoszt, 'Zelni nájem vecsnosztí oblűbis. — 'Ze te, gda szem te niti nejpoznao, Szi mi vekvecsni dobrouť punoszt dao.

6. Ocsa! kak bi te nezvisávao, I nenaszledűvao voule tvoje? — Kak bi z-radosztjov neszpoznávao, I neprestímao vrejdnoszti moje? — Tvoj szem jasz, i li tebi, ocsa moj, Vesz moj 'zítek na csészt poszvetsen boj.

7. Naj popolno morem szpuniti Sztáua mojega tak szvéto dú'znoszt, 'Zítek moj tebi poszvetiti, I obarvatí szrdcza nedú'znoszt, — Tí me zákon moj vcsi postűvati, I, kak verno dejte potűvati.

Nouta: Kí od Bouga odsztoupi.

181. Csi scsés vzėti, krsztseník, Tál v-miloscsci bo'zój; Postűj, kak bo'zi verník, Krsztni

závezek tvoj: Zdr'závaj, Szpunyávaj Tvoje obecsanye, I vecsno szkoncsanye.

2. Jaj tebi, csi neszpunis, Ka szí tü oblúbo! — Jaj, csi vnémar oszkrúnis Tak szvéto oblúbo! — Mante zla, I pekla Tí szam szebi szprávis, I dúso zaprávis.

3. Grejh bos noszo vu kríli, Kak csemérno kacso, Steri te tam na czíli Z-grozov bode klacso, Gda de Boug Szam ednouk Odkrívao v-praviczi Z-gájana vu kmiczi.

4. Boug! tí nász vcsi tvoj zákon Vszedni pos-tüvati, I na díke velki lon Moudro kebzüvati, Blá'-zensztva I szvetsztva Kincs szkrbno varvati, I vero zdr'zati.

5. Tak nász eti nede szram, Ka szmo okrszt-seni; Ednouk pa odloucsis nam Sztánek odícseni, Pri tebi, Gda k-szebi Pozovés sereg tvoj, Na vek-vecsen pokoj.

6. Kak blá'zeni de tam on Pobo'zen krsztseník, Kí je tvoj szvéti zákon Postüvao, kak verník! — Míli Boug, Daj ednouk Vszejm, na 'zítka szvetsztvo, Prídti v-tou blá'zensztvo.

3. Szvéta vecsérja.

Nouta: Veszéli sze, Moje szrdcze!

182. Szrdcze moje! Gotove je 'Ze vrásztvo dús bolezní; Na blá'zensztvo Sze 'ze szvet-sztvo Delí z-dejsznov lübézni.

2. Sz-pobo'znosztjov, Vüpaznosztjov Setűj k-míra oltári, Gde ti troust szvoj Szam Jezus tvoj Neszé v-miloscse dári.

3. On te v-rejcsi, I v-obécsi Szam etak zové

k-szebi: »Hodi k-meni, Obte'zeni! Jasz dam mír dūsni tebi.«

4. Idi k-nyemi, Kak k-tvojemi Vrácsi zdaj z-vü-pazosztjov: Ali kebzűj, — Ah! — nezbantűj Nyega z-niksov rú'znosztjov.

5. Csi prebrodis, I oszoudis Tí prav tvoje mislejnye, Náklonoszti Telovnoszti, 'Zítek ino csinejnye:

6. Tvoja hvála — Ah! — kak mála Ti je ona pred Bougom! — Obto'zeni, I vtepeni Sztojís ti pred nyim v-vnougom.

7. Podvr'z szoudbe! Tvoje hodbe Nesznaj'zi práva vernoszt: Nezahválnoszt, I nesztálnoszt Je dnévov tvoji vrejdnoszt.

8. Vu hotejnyi, I csinejnyi Nedás lübézni sz-tána; Zlocsasztnoszt, I márnoszt Ti je miszel podána.

9. Oh! — zbrodjávaj, I szpoznávaj Eti tvojo nevrejdnoszt: Híti nazáj Pá na sztopáj, Steri pela na vecsnoszt.

10. Neobtrűdi! — Nezaműdi Nika na 'zítka pouti. — Povrni sze! — Odűri vsze, Ka je dú'znoszt prouti.

11. Szvéti je Boug! — On vsze ednouk Oszoudi vu praviczí. Jaj, kak hűdi Je sztan lűdi, Le'zécsi v-zla temniczi!

12. Ete szvetsztvo Na blá'zensztvo Li tomi sz-lű'ziti má, Kí z-gotovim I vugodnim Szrdczom nyé v-'zívati zná.

13. Tim nevernim, I odűrnim Je mouk zrok ono 'ze zdaj; Po tom 'zítki Pa v-prebítki Vecsnom vr'ze nyé na jaj.

14. Na tou kebzűj, Vandrar! — potűj Moudro na velkoj pouti. — Povrni sze! — Objouczi vsze, Vsze ka je Bougi prouti.

15. Bojdi na tom, Da sze potom Vu vszem

Bougi poszvetís, I v-vecsnosztí Tí vernosztí Nájem od nyega dobís.

16. Sz-poníznosztjov, Vü paznosztjov Sze moli nyemi dén, nous, Da ti k-tomi Vugodnomi Podelí volo i moucs.

17. Szredbeník moj! Tí, gvüsen voj Na sztezi povrnejnja, Tí mi daj moucs, Ino pomoucs K-voli dobrocsinejnja.

18. Tí, oh szvéti, Me poszvéti Szebi na vrejden áldov, Da dosztojno, I vugodno V'zívam jasztvoj blagoszlov.

19. V-veri krepkoszt, V-dobrom vrejloszt Mi tü daj nahájati; Szpoumenek tvojt, I zákon moj V-dúhi premetávati.

20. Tvojo vrejdnoszt, I lübéznoszt Me vcsi prav postívati, I na czíli V-tvojem kríli Zvelicsano zaszpati.

Nouta: Sznej'zi sze, oh drága dűsá!

183. Blí'zajt sze dűsa, k-szvétoimi Oltári jezusovomi! — Szvéti tam nyegvo szmilenoszt, Návuk, példo, szmrt, lübéznoszt: 'Zívi v-vecsérjov nyegovov, Kak 'zitka hránov dűhovnov, I glászi vu poníznosztí Velikoszt nyegve vrejdnosztí.

2. On szam te zdajt zové k-szebi, I sztánek íszcse pri tebi. Idi tak k-nyemi z-vüpanyem, Idi z-grejhov 'zalüvanyem. Moli ga za odpúsztsanye, Zamír, troust, i zvelicsanye. Oblúbi vu veri sztálnoszt, 'Zitka szvetsztvo, i zahválnoszt.

3. Idem z-grejhov 'zalüvanyem, Ino miloscse vüpanyem K-tebi, dűs verni veszelník, Kí szí vecsní dobrouť delník. Oh! — tí sze z-menom vjedínajt, Ino dűha pomoucs mi dajt, Da sze od grejhov v-krajvrném, I k-tebi sztálno povrném.

4. Znam, csesztou szem te odvrgao, I sztezo 'zítka povrgao; Ali vej m tí, vecsna miloszt, Vídis szrdcza mojga szlaboszt. K-tebi kricsím: szmílűj sze mí, Za troust zdűhávajoucsemi, I daj zíditi míra szunczi Vu mojem vihérnom szrdczi!

5. Verjem, kaj bos z-dűhom tvojim Vrács bolezni ranam mojim, Kaj me sz-prepaszti zla zdignes, I na szvetsztva sztezo nagnes: Obeszeliš szrdcze moje Z-vűpanyem miloscse tvoje, Kou szí mi potrdov-szmrti, Gda szí za mejne vkűpsztrti.

6. Jezus, 'zitek dűse moje! Glédaj áldov mantre tvoje. Tí, vecsna szmilenoszt nébe, Me neodvr'zi od szébe: Erczi meni potrtomi Szlugi tebi pokornomi: »Idi'ze vu míri, szin moj, Odpűsztseni ti je grejh tvoj.«

Nouta: 'Zivém jasz, tak velí tvoj Boug.

184. Neidi, brátecz odkűpleni, Neidi v-blato zla vtopleni K-jezusovomi oltári, Naj ti nede dűsi k-kvári; Ár csi oszkrúnis tou szvetsztvo, Zakoczkas tvoje blá'zensztvo.

2. Jezusa tí ospotávas, Csi sze v-grejhi pribli'závas K-szvétomi sztoli nyegvomi, Kak meszti sztráha vrejdnomi, Vnejmar vtepés nyega áldov, I toga szvetsztva blagoszlov.

3. Nej! — pítaj pred vszém szam szebé: Jeli nerú'zi grejh tebé? — Jeli ti je csízsto szrdcze; I szíja v-nyem míra szuncze? — Jeli te netou'zi v-vnougom Dűsna vejszt tvoja pred Bougom?

4. Csi te szkvarjúje szodecz tvoj, I zgűbo szí dűsni pokoj, Ali zbantűvao blí'znyega, Kak v-Bougi brata tvojega: Ogni sze szvetsztva etoga 'Zivlejnya tak nevrejdnoga.

5. Szpoznaj hodbo tvojo nouro! — Idi, i vcsíni

pokouro: Sztoupi pred pravicze szodcza, I objoucsi grejhe z-szrdcza. — Tak prihájaj ocsisztzeni Pred sztol Bougi poszvetseni.

6. Li tak sze vcsinís vrejdnoga Tálnika szvet-sztva etoga; Tak de te troustao Jezus tvoj: »Od-hájaj vu míri, szin moj!« Boug de ti znouvics tvoj ocsa, I gvüsna nyegva miloscsa.

7. Ali csi ti toga trousta Dűsa z-gvűsnosztjov nekousta; Csi z-bojűcsim szrdczom prűdes Pred oltár, i vkrajodűdes: Trepecsi, grejsník! — tou szvet-sztvo De ti na vecsno preklűsztvo.

8. Bole bi tak bilou tebi, Da tí nigdár, nigdár nebi Tála vzéo v-tom szvétom dári, Pri tak vtepenom oltári, Ni té vere nebi szpoznao, Stere szizdr'zati nejznao!

9. Szredbeník! nedaj mi nigdár Sztoupiti pred míra oltár Z-nedosztjov náklonosztjov, I gnűsznov nezahválnosztjov, Stera bi me nevrejdnoga Vcsinűla dára etoga.

10. Tí, velki mantrník, mi boj Nazoucsi i v-vöri etoj, Naj z-csűsztim, gotovim szrdczom Posztánem pred tebm. szodczom, Z-vrejdnim tálom vze-mem dár tvoj, I v-nyem naidem dűsni pokoj.

Nouta: Gda ma szkrádnya vöra prűde!

185. Jezus! tí szizapovedao Szpoumenek tvoj csesztiti, Gda sziznam szlejdnyi dén tvoj dao Vu vecsérji szvetiti, Tak erkoucs: »jejte, i pijte, I tou, gdakoli csinűte, Csinte na szpoumenek moj!«

2. I jasz z-seregom krsztsanszkim 'Zélejmbidti zdaj gouszt tvoj, I sz-tvojim dárom bo'zanszkim Scsém otaviti dűh moj, Kí zdűháva pod bremenom Zla le'zécsega nad menom, Iszkajoucs troust miloscse.

3. Zaman je 'zelejnye moje, Csi szam szebé szkvarjújem, I szvéte vrejdnosztí tvoje Z-'zítkom prav nepostűjem; Csi li z-gnűszne szkazlivosztí V'zívam dár tvoje milosztí: Jaj! — szoudbo szí 'z-nyim sz-právlam.

4. Ali vretina pokoja De mi tvoja vecsérja, I áldov za grejh szmrt tvoja, Koga moucs v-meni v-dérja: Pout k-najlepsemi blá'zensztví Naidem jasz vu etom szvetsztví, Vu 'zítki i vu szmrti.

5. Po nyem sze mi za'zgé szrdcze Na tebi dú'zno vernoszt; Vnyem nahájam trousta szuncze, V-nyem nágib na pokornoszt, V-nyem povrnejnya mocsen zrok, I tvoje lűbézni porok, V-nyem zálog zvelicsanya.

6. Tű sze vcsím, kak mam lűbiti Bouga ino blí-'znyega, I sz-kaksim szrdczom dícsiti, Szredbenika mojega, Kí sze je v-tak sztrasnoj szmrti Gotov bio za szvejť vkűpsztrti, Gotov áldov posztáti.

7. Tű tak 'ze vu etom 'zítki Troust naide dűsa moja; Tam pa v-nebeszkom prebítki Mi szvejti díka tvoja: Tű szem tvoj právi vucseník, Tam bóm pa ednouk őrocsník Nezrecsene radosztí.

8. Hvála ti, míli szredbeník, Za té vecsérje szvet-sztvo, Po kom tí, oh dűs veszelník, Vrsis lűdi blá-'zensztvo. Oh! — krejpi po nyem vsze verne, I boug-saj v-hodbi odűrne. — Pelaj vsze na mír vecsni.

N o u t a: Vrejmen tecsé, i k-grobi.

186. Prisztáplajte, krsztsanye, K-jezusovomi ol-tári! Iszcsite zvelicsanye Vu etom milos-cse dári: Sztante z-szrdczom gotovim Tű z-seregom nyegovim.

2. Pokrejpte sze tam v-dűhi Na lűbézen szvet-

sztva 'zítka, I nebojďte vecs túhi Naszledníczi szredbeníka. 'Znyim szte tú vjedínani: Bojďte nepokárani.

3. Sztoupte na pout jákoszti, I poszvétte 'zítek nyemi, Kí sze je szam z-miloszti Áldüvao míri vase: Naime pa lübbe z-dűse, Kak on, vsze brate vase.

4. Zavr'zte ta zemelszka; Ár szo dűsi pogűbelna, I 'zelte ta nebeszka, Vecsna i zvelicsitelna. — Tak je Jezus vas csinio; Tou moudroszt je i vász vcsío.

5. Zeberte sztezo teszno Zvelicsane pobo'znoszti, I podajte szí dejszno Neszkazlíve lűbéznoszti. Eti szte vszi ednáki: Bojďte tak vszi i jáki.

6. Eden Jezus je vszej voj, Eden je czíl nas v-nebészi; Tou záto szkrb nasa boj, Da v-jedinsztvi 'zivémo vszi: Tou 'zelej Jezus od nász. Oh! — bougajmo nyegov glász.

7. Kakda bi odűrjávao Jasz tálnike krvi moje, I vnejmar zametávao, Ocsa, odebráne tvoje Znajoucs, kaj szo vszi tvoji, I v-tebi bratje moji?

8. Kí tak v-szkuzaj plavajo, Ali v-kríli szrecse szpíjo; Kí pod grejhom czagajo, Ali v-jákoszti sztojíjo: Vsze szem gotov lűbiti, I vszejm z-szrdcza szlű'ziti.

9. Nezavr'zem nikoga, Kaksté szí je on-nevolen; Rad obiném vszákoga, Kí me je lűbiti volen: Vszejm 'zelej povrnejnye; Nikomi nej szkvarjénje.

10. Vejmi mi je v-tom vorczan dao Jezus, kak voj zvelicsanya, Kí je za vsze áldüvao Szebé, kak áldov vtisanya, I vsze setüvao díke Vcsinití őrocsníke.

11. Tecste, szkuze radoszti! — Mí szmo Jezusa verníczi, I, kak decza jákoszti, Dobrout nyegvi őrocsníczi: Nej szmo vecs szírotícze; Ár szmo nyegve ovcsícze.

12. Tí, kí szí nam zakúno Sz-krvjov 'zítka őro-csínó, I, geto szí vsza szpuno, Pozdignyen szí na viszínó; Szlísaj szredbeník, nas glász: Vlej blagosz-lov tvoj na nász.

13. Ednouk mo te v-szvetloszti Z-vísisim glá-szom csesztíli, Gda mo v-nemrtelnoszti Veliki dén tvoj szvetíli, Szkrovnoszti tvoje molécs, Ino lübézen hvalécs!

Nouta: Ah! — ka bom jasz grejsnik csinío?

187. Jezus! tí szí z-szvétoV krvjov Za grejsni szvejt áldüvao, Da bi ga mouk mentüvao; Tí szí sz-tak boleznov szmrtjov Szprávlao vszejm szpravicsanye, 'Zítek i zvelicsanye.

2. Ali — ah! — sto őroküje Szredbeno tvojo vrejdnoszt, I velko zaszlü'zenoszt? — Ár kelko ji prav postüje Áldov tvoj z-zahválnosztjov, I krsztsan-szkov sztálnosztjov?

3. Bloudnoszt i kmicza dühovna Pokriva escse szvejt tvoj, Kí nemára za mír szvoj; Rú'zna bátriv-noszt telovna Szkvarjüje lüdi hodbo, Nyim na pra-vicsno szoudbo.

4. Li z-vüszdami szpomínajo Vnoui tvoj presz-trasen boj, I lícz tvoji krven znoj; Ali z-'zítkom razpinyajo Tebé v-rú'znoj bloudnoszti, I gnúsznoj zlocsasztnoszti.

5. Vnoui z-szkuzami polejva Kríz tvoj li z-szkazlívoszti, Glédajoucs te v-'zúkoszti; Moli, czaga omedlejva, V-szrdczi placso zdüháva, Csesztou sze szpovedáva:

6. Ali nepremíszli dobro Zroka grozni mouk tvoji, — Neszpozna grejhov szvoji, Niti nesetüje moudro Hüdoube odúriti, Ino Bougi szlü'ziti.

7. Kelki bláznik v-bátrivnoszti Trosi prílicso

vrejmen, Důsi szvojoj na bremen, Geto vu neszpa-
metnoszti Pokouro zaműdjáva, I glász tvoj zametáva!

8. Tak stíma on, kaj na czíli, Vu szlejdnyem
boji szmrti, Gda de 'ze vesz vkűpsztrti, V-ranaj tvoji,
Jezus míli, Gotov naide on troust szvoj I důse vecsni
pokoj.

9. Ah! — gda má zacsnoti ednouk V-bloude
szne le'zecsí szvejť Postűvati tvoj poszvejť, Tak da
v-'zűkoszti tvoji mouk Naide nágib zbougsanya, I
tak troust zvelicsanya?

10. Szredbeník! vcsi nász z-moudrosztjov Z-
brodjávati tvoj sztopáj, I tak nedű'zen szpadať, Da
sze z-bougabojaznosztjov Szkrbímó za mír dűsni, I
nebeszki sztan vísni.

11. Nedaj nam nigdár v-bloudnoszti Bláznikov
tála meti, I vnejmar tá'zivetí; Da szí po neszpamet-
noszti Dűse nezaprávľamo, I szoudbe neszprávľamo.

12. Zaman je vszejm tvoja vrejdnoszť, Kí sze
te nebojíjo, I prav neszpokoríjo. Li szrdcza csízta
nedű'znoszť Sze szloni tű ne tébe, I tam má őrok
nébe. —

Nouta: Hválo dajmo mí Bougi.

188. Jezus, dűs veszelitel, Dobrout vecsni daritel!
Dícsim te v-poníznoszti Za áldov ľúbé-
znoszti.

2. Szmrti tvoje szpoumenek, I bo'zansztva zá-
vezek Je dnesz pá ponovľeni, I znouvics potrdjeni.

3. Nedaj mi pozábiti, Kakda ti mam hváliti
Sztola tvójega áldov, I miloscse blagoszlov.

4. Pelaj po sztezi szvetsztva Mené k-czíli blá-
'zensztva, Gde te z-odícseňimi Dícsó bodem vernimi.

4. Pokoura.

Nouta: Oh Boug, oh milí Boug!

189. Pri tebi, szvéti Boug, Iszcsem k-dobromi pomoucs. Szlísaj prosnyo mojo: Podejli mi dúha moucs. Nemam jasz, isztina, Pred tebom vrejdnoszti; Ali szpoumeni sze Sz-tvoje szmilenoszti.

2. Trepecsem i czagam, Obcsütécs grejhe moje. Ocsa, nevtaji mi Trousta miloscse tvoje: Vcsíni me gvüsnoga Szam nyi odpüsztsanya, I tvoje ocsinszke Miloscse vüpanya.

3. Li tí szam me mores Krepiti v-tom vüpanyi lno obilen tál Mi dati v-zvelicsanyi. Ah! — neszoudi me tak Pouleg zla vrejdnoszti; Csíni z-menom pouleg Tvoje szmilenoszti.

4. Veke pogübelen Je, znam, grejh dűsi mojoj. Vcsi me tak hítíti Nazaj k-miloscsi tvojoj: Dnesz naj sztoupim na pout 'Zítka pobo'znoga, I nyou verno hodim Do groba kmicsnoga.

5. Tí znás, kak velka je Szrdcza moja krhkoucsa, I kak pogübelna Dűse moje te'zkoucsa. Oh! — pelaj me z-dűhom Z-hodbe moje noure, Na blá'zeno sztezo Szvetsztva i pokoure.

Nouta: Kako k-hladnoj vodi jelen.

190. Tejla mojga 'zelé rú'zne Me na hűdo vlecséjo, I od csisztoucse nedű'zne Csesztou na grejh vneszéjo, Pamet mi oszlepíjo, I szrdcze pokvaríjo: Kelkokrát ni szam nestímam, Kaj bolvana zla obímam!

2. Csesztou sz-príszegov oblúbim Nevkleknyeno podlo'znoszt; Ali hitro grejh polúbim, I osztávím pobo'znoszt: Obecsam v-dobrom sztálnoszt, I detinszko zahválnoszt; Ali, kak szluga okoren, Grátam Bougi nepokoren.

3. Jaj! — hitro sze mi razhladi Vrejlo name-nyávanye, 'Zelejnye sze v-meni mladí, I szpádnem v-szküsávanye: Márna szkrb, ali pa kvár, Ali szvetle szrecse dár, Oszlabi v-dobrom moj sztopáj, I — go-tov mi je moj szpadáj!

4. Goszpodne! z-szrdcza 'zalűjem Preynouge grejhe moje, I z-boleznosztjov setűjem K-sztolczi miloscse tvoje: Bojdi, oh vszamogoucsi, Tí szam meni k-pomoucsi, Naj prevídím bloudnoszt mojo, I íszcsem miloscso tvojo.

5. Tí angelszke nedű'znosztí Ne'zelejs od ni-koga; Li hábanye od rű'znosztí. — Tou csákas od vszákoga, I kí grejh odűrjáva, I v-dobrom sze zvrśáva, On v-milosci tvojoj tál má Tű, i tam, gda szvejt táníhá.

6. Podpéraj me tak vu boji, Da vsze hűdo ob-ládam, I v-seregi verni tvoji Korouno díke ládam. Tam bom po 'zél vihéri Prebívaó jasz vu míri, I v-nezrecsenom blá'zensztvi Zvisávaó tebé vu szvetsztvi.

Nouta: Groba sze niscse neogne.

191. Obátriví szrdcze moje, Boug, tvoje bo'zansz-ka rejcs, Kí mi szam z-miloscse tvoje Nazvesztsávas tou obejcs, Ka me nescses pogűbití, Csi sze scsém prav szpokorití.

2. Oh milosztivni ocsa moj! Tebé vesz szvejt csűdűje, Li cslovek, nevrejden szin tvoj, Te okorno bantűje, Vu vszoj rű'znosztí plavajoucs, I glász tvoj zametávajoucs.

3. Ovo, jasz z-boleznim szrdczom Obcsűtim bremen moje, I szkuzím pred tebom, szodczom Za troust miloscse tvoje. Ocsa! tí mi szmileni boj, I zvrácsi dűsni beteg moj.

4. Ocsisztí me z-grejhov moji Pogűbelne rű-

'znosztí, I krejpi me v-velkom boji Vere i pobo'znosztí, Da szvétí glász tvoj rad csűjem, I nigdár te nezbantűjem.

5. Kakda bi jasz prouti tebi Gresio, vecsna miloscsa, Da mocsno obcsűtim v-szebí, Kaj szi mi veren ocsa? — Kak bi ráj mární szvejt lűbo, I tak szam szebé pogűbo?

6. Tí me zovés na pokouro Za voło szrecse moje; Ár csi nazakoczka nouro Szam rad miloscse tvoje; Tak mi v-blá'zenoj vecsnosztí Dás 'zelen nám jem vernosztí.

7. Míli szodecz! nevrejden szem Jasz tvoje szmilenosztí. Kak csűdno me vodis vu vszem Tí, ocsa lűbéznosztí! Csi szem gli jasz, szin okoren, Tebi vu vszem nepokoren.

8. Oh! — daj, da tvojo miloscso Vise vszega postűjem, I tebé, vernoga ocsó Nigdár vecs nezbantűjem. Vcsi me tebé prav lűbití, I tebi v-szvetsztví szlű'zítí.

Nouta: Oh Boug, oh míli Boug!

192. Csi bi kak odlásao Jasz moje povrnejnje, Szam rad bi zavrgao Miloscse zadoblejnje: Ár li te povrnyen Má tál v-zvelicsanyi, Jaj pa vszejm, kí neido Z-szvejta v-szpravicsanyi!

2. Te'zko je, isztina; Náklonoszt obládatí, I med vdérjanyem 'zél Z-szamim szebom ládatí; Ali tou je nasa Najszvetejsa dú'znoszt, Naj z-szébe szlecsémo, Vszáko grejsno rűznoszt.

3. Kem du'ze nad szebom Trpímo grejha bremen, Tej m globse sze v-szrdczy V korení nyega szemén Tej m te'zkej sztrgamo Nyega húde klicze, I zravnamo zemlo Szemení pravicze.

4. I, sto zná, lehko nász Szmrť v-náglosztí vö-

vszecsé, I pred sztolec szodcza V-grejsnom támni privlecsé! — Prouszto zdühávanye Na szmrt-noj poszteli Nerejsi bláznika Vecsne pogübeli.

5. Nej! — molba i prosnya Oszkrúnyenoga szrdcza Nepríde v-nebésza, Nevtisa szrda szodcza: Znouvics rodjen cslovek Má czelou on bidti, Kí sztroustrom miloscse Scsé od etecz idti.

6. Csi gli je szladki grejh, Nedá on szrdczy míra; Li jákoszt nász pela Na pocsinek vecséra: Kí bo'zi glász bouga, On má szpravicsanye; Ali kí v-zle zaszpi, Zgübí zvelicsanye.

7. Kakda bi tak le'zao V-kalísi grejhov rú'zni, I dűsi szí hotécs Szprávlaó pekla sors tú'zni? — Kak bi sze nehíto K-Bougi povrnouti, Gda me k-szebi zové, Po pokoure pouti?

8. Oh ocsa! zmágaj me V-te'zkom deli pokoure, Naj hitro osztávím Pout hodbe moje noure; Tak sze rejsi vecsne Mantre dűsa moja, I nede mi grozna Velka szoudba tvoja.

Nouta: Oh 'zítka ino szmrti goszpoud!

193. Lejta mi bisztro odtecséjo Vu prepaszt premínyenoszti. Boug! ka mi ona prineszéjo Na czíli vekivecsnoszti? — Jeli radoszt dűs blá'zeni? Ali pa jaj ti szkvarjeni?

2. Ah! — znam, kaj szem tebé, szvétoga Gousztokrát vnejmar zbantűvao, I tvojga tanácsa moudroga Nejbougao, ni nejpostűvao; Ár szem v-szrecci tebé tajo, V-neszrecci pa v-tebi dvojo.

3. Míla tvoja dugotrplivoszt Me je vnogo lejt znásala, I lűbezníva tvoja bívoszt Na pout pokoure vrácsala; Ali jasz szem nej pametio, Nego sze sztebom protivio.

4. Mrzlo je bilou szrdcze moje K-právomi brati mojemi, Escse i ze-vsze moucsi szvoje Pogűbel szopilo nyemi. Nej! — nej szem briszao szkűz ž-oucsi Szirout dvojno czagajoucsi.

5. Tí szí mi velo odpűsztiti Z-szrdcza bl'znyim pregresejnye; Ali jasz szem zadomesztiti Setűvao nyim presztoplejnye. Zaman szí mi tak glászo tí: „Jaj nyemi, ki ne odpűsztí!“

6. Szin tvoj mi je vecsni vorczan dao Jákoszti nepotvarjene; Ali jasz szem dönok nejnihao Pouti moje pokvarjene: Zavrgao szem nyegov sztopáj I szam rad iszkao moj szpadáj.

7. Nej szem jasz, bloudnik márati steo Za dob-route presztajoucse; Márne radoszti szem v-míszli meo, Ké szo, kak szenya, preidoucse: Szmrt i szoudbo szem vszegavejcs Dr'zao za sále prážno rejcs.

8. Tí, szrdcz zbrodjávecz, vídis i znás Mojo hodbo, moja vrejdnoszt, I tak me ednouk szouditi más, Kaksi prejksztoupim na vecsnoszt. — Ah! — pelaj me tí csísztoğa Pred szébe, tak pravicsnoga.

Nouta: Oh goszpodne, tí nas veren.

194. Vsaznajoucsi! tí znás moje hotejnye, Vidis nágib szrdcza, ino mislejnye; Odkrite szo, znam, tvojoj moudrousztí Escse i te najglobse szkrovnosztí.

2. Kakda bi tak szmeo jasz bin moj tajiti, I pred tebom v-bátrivnosztí hoditi? — Kak bi hotécs le'zao v-grejsnom támni, I proutisou vekvecsnomi plámni?

3. Predrami me tí szam z-szna bátrivnosztí, Naj preszámnam sztan moje náklonosztí, Da prevídím zla odűrno rű'znoszt: I jákosztí odícseño vrejdnoszt.

4. I pred ménsim grejhom naj na sztran be'zím,

Kaksté szí ga za nicsesztnoga dr'zím, Tvojo právdó vu vszem tak postűjem, Da je niti z-míszlov nez-bantűjem.

5. Csi gda nejrad zmenkam v-mojój dú'znosztí; Ah! — nedaj mi zaszpati v-zla rú'znosztí; Podejli mi zmo'zno dejszno tvojo, I zdigni z-szpadája dűso mojo.

6. Kakoli mi dobra dás doprinesztí, Nedaj sze mi vnejmar na nyé zanesztí; Ár nicsesztna je pobo'znoszt moja, Csi nyé vrejdnoszt zvága právda tvoja.

7. Tí szí meni oudpro sztezo blá'zensztva, I pokázao pout dú'znosztí i szvetsztva; Ali — jaj! — kak nejrad jasz nyou hodim! Ár sze od 'zél tejla zmo'zno vodim.

8. Szvéti szodecz! zbűdi me z-mojga támna Da szí dűsi hotécs neszopím plámna; Oh! — daj sze mi z-grejhov povrnouti, I vu szvetsztví idti tebi prouti.

N o u t a: Verne dűse, zvisávajte.

195. Boug! vadlűjem, kaj szem moje Dűse szta-vo oszkrúno; Ár szem szvéte právde tvoje V-nikak táli nejszpuno: Gda szí me zvaó, nej szem bogao Tebé jasz, szin okoren, Nego szem tí vu szlepoti Hotécs bio nepokoren.

2. Grejh szem na grejhe nakládao V-gnűsznoj nezahválnosztí; I, gda bi lehko obládao Telovne náklonosztí, Ráj szem, kak rob, nyim na porob Vrgao mír dűse moje, — Ráj szem hotécs híto gresécs Vu plamén szoudbe tvoje-

3. Sz-kaksimi szpodobnosztami Szem jasz osz-naj'zen czejli, I sz-kelkimi dobroudami Obdeljen v-dűsi, v-tejli! — Kaksi czíl szí vu nebészi Tí szam meni polo'zo, 'Zítka goszpoud, gda szí mi pout Od-pro v-miloscsó bo'zo!

4. Tí tak sz-tráhom szuncza szprávlas Meni hípe radoszti, Kak z-hládóm noucsi otávlas Szrdcze moje v-'zaloszti. Tvoj blagoszlov mi na áldov Tecsé, kak rosza, z-nébe: Vesz moj 'zítek i prebitek Má poszvejt szvoj od tébe.

5. Ali — ah! — jasz neszpoznavam, Ocsa, miloscse tvoje, Ni nyé vrejdno nezvisávam Pouleg dú-'znoszti moje: Nezaválnoszt, i vsza jálnoszt Szkvarjűje moje poti; Nevrejden szem, szpoznam. vu vszem, Ka mi dobra csinís tí.

6. Sz-potrřim szrdczom vadlűjem, Boug, rű'zne grejhe moje, I z-vűpaznosztjov setűjem K-sztolczi miloscse tvoje, V-práhi klecsécs k-tebi kricsécs: Ocsa, poszlűhni glász moj! — Vtisaj sze mi, ino vzemi Z-méne pravicsen szrd tvoj!

7. Vari me grejsne bláznosztí Vu czejlom 'zítki mojem, Vrsi pa vu pobo'znosztí, I bo'zem sztráhi tvojem: Szvétí dúh tvoj mi bojdi voj Na sztezi szpravicsanya, Da naj 'zivém ino merjém V-vűpanyi zvelicsanya.

Nouta: Sznaj'zi sze, oh drága dűsa!

196. Szrdcze k-tebi pozdigávam, I, v-práhi klecsécs, zdűhávam: Boug, szmilűj sze mi, grejsniki! Odpűszti dúg moj veliki, Vzemi me v-miloscso tvojo, Razvészeli dűso mojo, I tak me'ze tű gvűsnoga Vcsíni blá'zensztva dűsnoga.

2. Nej szem toti vrejden, Boug moj, Kaj bi sze 'ze vecs zvao szin tvoj; Ár szem vtepao szlobodscsino, I 'znyouv mojo szinovcsino: Ali, proszim, szmilűj sze mi, Podaj dejszno blodécsemi, I daj mi pá v-tvojem kríli Pokoj naidti, ocsa míli!

3. Oh — búdi me na zahválností, Na vere i 'zítká sztálnoszt, Da glász tvoj míli rad csűjem, I z-

vrelosztjov naszledűjem: Krepi me vu nemocsnoszti, I vrsi vu pobo'znoszti, Da, kak ti tou zdaj oblúbim, Tebé v-'zítki, v-szmrti lúbim.

Nouta: Ki od Bouga odsztoupi.

197. Kí je Bouga osztavo, I grejhe polúbo: On jé szrdcze zapravo I dúso pogűbo; Jezusa, Virtusa Geto nepostűje, Szam szebé szkvarjűje.

2. Z-grozov sztoupi pred nyega Szmrtne noucsi kmicza. Vihér dnéva szkrádneyga, I szodcza pravicza; Mantre zla I pekla Ga povszéd sztrásijo, I trdno klácsiho.

3. 'Ze tű sze te neveren Od sorsa potáka; Tam pa mouk sztán odűren Dűso nyegvo csáka: Brítki lon Jemlé on Szvoje nevernoszti, Tű i vu vecsnoszti.

4. Eti dűsna vejszt vmárja Nyegvo pokoj i mír, Szvejt ga spota, potvárja, Klácsi sorso vihér; Tam pa Boug Má ednouk Nyega po tom 'zítki Vr'zti na jaj brítki.

5. Záto, oh grejsnik, szkoznűj, Dokecs príliko más! — Vu bo'zem sztráhi potűj; Ár trden racsún dás Od vszega Tvojega Guca i mislejnya, 'Zítka i csinejnya.

6. Ocsiszti tvoje szrdcze Od vszáke rű'znoszti, Naj sze bliszcsi kak szuncze, Z-gvantom nedu'znoszti: Oblúbí, Polúbí Detinszko zahválnoszt, I vu dobrom sztálnoszt.

7. Híti, híti vcsiniti Dnesz právo pokouro, I sztálno odűriti Hodbo tvojo nouro: Jezusi, Virtusi Sze poszvėti czejli, V-dűsi ino v-tejli.

8. Híti! — ár dén pretecsé, Nagne sze ti szuncze, I szmrt te brs privlecsé Pred sztolec z pravicze! — Jaj tebi, Csi nebi Pred velko szoudbo tou V-szűknyi jákoszti sou!

9. Boug! vcsi me grejhe moje Prav ob'zalüvati, I szvéte právde tvoje Glász tak postüvati, Da'zivoucs, Merajoucs Nyé pout naszledűjem, I v-szvetsztvi potűjem.

10. Tak, tak bom jasz, dobro znam, Eti vandrar szreccsen, Prejk groba pa mi tí szam Vtálas 'zítek vecsen. Z-onimi Vernimi, Kí szo v-szlű'zbi szvetsztva Sli k-czili blá'zensztva.

N'outa: Gda ma szkrádnya vöra príde.

198. Bojím sze jasz ocsí moje, Boug, k-tebi pri-zdignoti; Ár me szvéto lícze, tvoje Vídi v-rú'znoj grejhoti. — Oh jaj! — zaka szem zlo bougao I tebé, ocsó odvrgao? — Gde mam naidti szmilenoszt?

2. Boug! tí szi ogen gorécsi Vszejm, kí nemajo szvetsztva. I meni je grejh to'zécsi Grozna prepaszt preklétsztva: Mrzím sze escse szam szebi, Ka pa, tak szvétomi, tebi! Kak obsztójím pred tebom?

3. Tebé, vsze lübézni ocsa, Neszmejm za ocsó zvati; Ár me prevnouga grdoucsa Nehejnja nej szagati. Tí szi me mílo zvao k-szebi; Ali jasz szem nejsou k-tebi: — Nej! — zavrgao szem glász tvoj!

4. Tvoja ocsinszka miloscsa Mi je odprejta sztála; Ali — jaj! — grejha szladkoucsa Me je od nyé vkrajgnála. Grozio sze mi je jaj pekla, I nej szem bej'zao z-szteze zla, Nej sze ogno mouk vecsni.

5. Néba, zemla prvle preide, Szvejt sze prvle porűsi, Kak dúh moj, Boug, k-tebi poide, Csi bom vszákdén li hűsi: Csi neobjoucsem v-pokouri Szto-pájov moji tak nouri, Vöszpádnem, vö z-miloscsa.

6. Jaj! — szrdcze sze mi zburkáva, I nenaide pokoja; Dűsa mi tú'zno zdüháva V-plámni etoga

boja. Ah! — gde vzemem szkúz teliko, Ka bi rú-
'znoszt tak veliko Mogao z-szébe zeprati?

7. Pred tehom, oh ocsa veren, Je escse nigdár
nejsztao Ni eden grejsnik odűren, Kí sze nebi pot-
roustao, Csi je li v-právoj pokouri, Osztavivsi 'zítek
nouri, Z-verov íszkao miloscsó.

8. I jasz zdaj pred tehom klecsim Vu szrdcza
potratoszti, Z-robsztva grejha k-tebi be'zím Po Jezusa
vrednoszti. Ocsa! nebom na pokoji, Dokecs nebom
csüo z-vűszt tvoji: »Idi! — odpűszto szem ti.«

9. Oh! būdi me tí na sztálnoszt, Gda me grejh
vkaniti scsé, Ali toga szvejta jálnoszt, I szrdcze v-
mre'ze vlecsé. Tí szi jákoszti zacsétek, Tí boj i nyé
dokoncsétek, Meni, i v-vszej grejsniki.

Na znáno nouto.

199. „**Z**ivém jasz“ — tak velí szam Boug.
— „Nescsem grejsniki szmrti
mouk, Nego bole li tou 'zelém, Naj szlo-
boud dá on grejhom vszejm, Bouga, gda
ga dűh moj zové, I tak z-menom veke 'zivé.“

2. Premiszli, oh grejsnik, tou rejcs, I zlejcsi sze
z-zla vszegavejcs; Tak más grejhov odpűsztsanye,
Miloscsó, i zvelicsanye: Ár znás, kaj sze z-zla ver-
nouti, Je zacsétek 'zítka pouti.

3. Vari sze vsze bátrivnoszti; Nestímaj v-grejs-
noj bloudnoszti, Ka bi k-povrnejni csasz meo, I
v-zle dú'ze le'zati szmeo. Jezus velí: „verosztűjte!
— Príde nevedoucs, — szkoznűjte!“

4. Boug dugo trpí, isztína: On je miloscsé vre-
tina; Ali na miloszt kí gresí I vu grejhi hotécs le'zi,
Odv'r'ze Bouga, kak ocsó. I zgűbí nyegvo miloscsó.

5. Miloszt toti ponűja Boug Za volo jezusóvi
mouk; Ali tak, csi sze povrnés Ino na szvetsztva

pout vrnés: Csi pa grejhov neosztávis, Szam szebé veke zaprávis

6. Dnesz 'zivés; grejh dnesz ob'zalúj: Dnesz szvetsztvo zacsnoti setűj. Tí szi na dobro pozváni, I na tou ti je dén dáni: Ka szi zaműdo, dnesz se-tűj Doprineszti, i verosztűj!

7. Boug ti dá príliko, i moucs, Vísni poszvejt, ino pomoucs: Li té prílike nűczanye Ti potrdi tou vűpanye, Kaj szi prav vugoden ocsi, I tál más v-nyegvoj miloscsi.

5. Vera.

Nouta: Oh Boug, oh míli Boug!

200. Vszej dobrout vretina! Tí nász, molécse lűbis, I nam hasznovita Podelíti oblűbis. Molim sze tak i jasz, Krépi me v-nemoucsi, Naj sztálno vero mam V-tebi, vszamogoucsi.

2. Jasz, isztina, verjem, Boug, v-tebi; ali szlab je, Brezi dűha tvojga, Máli trák vere moje. Li tí mores zmocsti Mené vu krhkoucsi: Proszim tak, nev-taji Mi tvoje pomoucsi.

3. Na sztezi 'zítka mi Podejli dejszno tvojo. K-popolnoszti czíli Bl'zaj szam dűso mojo. Máloj veri mojoj Sze daj narájati, I lejpomi szádi V-nyé krili vgájati.

4. Ká'zi mi po veri, Oh vekvecsna miloscsa, Kaj szi mi vszigdár bio I bodes veren ocsa, I kaj jasz órok mam Vu králevsztvi tvojem; Ár szem právi szin tvoj Po Jezusi mojem.

5. Povéksávaj v-meni Té vere bo'zanszki dár, Naj mi prouti grejhi Bou zino'zen szteber vszigdár, V-'zítka i v-szmrti mi Ona daj troust i mír, Da me nepotoni V-dvojnoszt sorsa víhér.

6. Jezus, kí szí molo Za vero vucseníkov, Moli zdaj za té kincs Vsze tvoji naszledníkov; Vrsi nyou i v-meni, Da 'z-nyé szádom czvetém, I ednouk v-nyé kríli Tího vöpreminém.

7. Vu tvojoj dejsznoj je Moj troust, moje vü-panye; Li od tébe sztácse Blagoszlov, zvelicsanye; Tí mi tak daj nájem Práve vere moje, Tí szvetlo korouno Vecsne díke tvoje.

Nouta: Ah! — ka bom jasz grejsnik csinio?

201. Zbúdi sze, dűsa, na vernoszt Bouga, kak sztvoritela, I 'zítka voditela! — Zbúdi sze, gledécs na vecsnoszt, Gde sze neoszramotí, Kí lűbi bo'ze potí!

2. Szloni sze z-verov na nyega: On tebé neosztávi; Ár ti je ocsa právi. Záto je szína szvojega Dao z-vecsne szmilenosztí Na zálog lűbéznosztí.

3. Nebougaj nágibov tejla, Nego li glász goszpodna; Tak bos nyemi vugodna: Csi bos v-právoj veri vrejla, 'Ze eti naides pokoj, Tam pa v-díki órok tvoj.

4. Z-moucsjov te je Boug oszná'zo: Záto, mogoucse ti je lszkati dobro tvoje. Neidi vnejmar v-mre'zo vraj'zo; Ár sze vu nyej pogűbís, I díko bo'zo zgűbís.

5. Kak bi pűsztíla tí z-oucsi Grejha pogűbelno moucs! — Nej! — verosztűj dén i noucs: Ár vídi te vszaznajoucsi, I oszoudi v-praviczi, Ka sto csiní vu kmiczi.

6. On te trdno opomína, Naj pred zlom na sztran be'zís, I 'z-nyim szrdcza nete'zís: Nega tak vu Bougi bína, Csi grejsnik v-zla kalísi Szopi vecsni jaj dűsi.

7. Szaszi sze tak zla, oh dűsa! Sz-koga csi

ednoux sztánes, Kebzűj, da vecs neszpádnes; Ár je szlejdnya blouda húsa Od szpadája prvoga, I grob míra vecsnoga.

8. Szkoznűj, moli, i bojűj sze prouti vszejm protivníkom Z-Jezusom, szredbeníkom; Z-ro'zjom vere obládaj vsze, Glédajoucs na vecsnosztí Szvetli nájem vernosztí.

N o u t a: Zdr'zi, cslovek, v-szrdczi mirovnoszt.

202. Boug! tvoja ocsinszka lűbézen Mi zlejhkouti szrdcze moje, Gda je te'zí kaksté bolezen, Pouleg szvéte voule tvoje: Csi sze z-verov szlonim na tébe, V-tvojem kríli naidem troust nébe, V-hípi czaganya.

2. Oh vretina vecsne milosztí! Néba, zemla te zvisáva; Ali cslovek v-gnűsznoj gízdosztí Tebé, ocsó zametáva. — Ah! — vari mené té bloudnosztí, Kak najvékse neszpametnosztí, V-'zítki i v-szmrti.

3. Daj mi tou pred ocsmí dr'zati, Kak szí me tí vszigdár lűbo, I vcsi sze mi vszega varvati, Szkim bi tvojo miloszt zgűbo, Naj sze te, kak dejte zahválno, Vszední dr'zati morem sztálno Z-verov i z-'zítkom.

4. Kak bi jasz vero mojo tajio, I zbantűvao tebé, ocsó? — Kak bi vu tebi, Boug moj, dvojio, I tak zakoczkao miloscso? — Vejm mi tí ne'zelejs szkvarjejnya, Nego na czíli povrnejnya Mír dűs blá'zeni.

5. V-szlű'zbi neszkazlíve jákosztí Mi dás naidtí tího radoszt, I, csi gda pomenkam z-szlabosztí, Szlonim sze na tvojo miloszt: Neodvr'zes za volo bína Mené, tvojga krhkoga szína, Míli ocsa moj.

6. Tak szladki troust mi vera dáva, Tak blá'zeni 'zítka poszvejt! — Geto tak bloudnik pomenkáva,

Ka more meni sors i szvejt? — Naj szi bár te neveren zdvojí, Vernik i vu szmríi obsztojí, Z-vüpanyem v-Bougi.

Nouta: Hodi k-nam, oh düh Boug szvétí!

203. Boug, daritel vísni dobrout, Szmileni ocsa vszej szirout! Tebé v-radoszti zvisáva, Kí imé tvoje szpoznáva; Vekvecsno tvoje bo'zansztvo Molécs hváli vsze krsztsansztvo, Za vere jezusove czvejt, Po koj sze blagoszlávla vesz szvejt, Komi je voj szvétí szin tvoj.

2. Tebi, blá'zensztva vretini, I mí v-dühi i v-isztini Prinásamo zdaj szrdcz áldov, Za vere nase blagoszlov, Stere odícsena szvetloszt Preprávla pá-meti szleposzt, I ká'ze pout 'zítka szvetsztva, Vísnoga trousta i blá'zensztva Vszejm národom i porodom.

3. Hvála ti za té dár vísni, Ino tak drági kincs düsni! — Daj nam ga prav postüvati, I v-lejpom szrdczy varvati, Da vu moudroszti czvetémo, I vu jákoszti rasztémo — Eti vu zemelszkom 'zítka, I ed-nouk v-nebeszkom prebítka. — Boj szmileni, düh blá'zeni!

4. Imé tvoje sze naj szvejti Od vszej odebráni szvétí, Kí szo tebé prav szpoznali, I szrdcze tebi poudali: Vsze v-Jezusi okrsztsene, Ino tebi poszvet-sene V-té vere lübézni krejpi, Da vszi rodíjo nyé szád lejpi. — Vszamogoucsi, boj k-pomoucsi!

5. Tvojí szo i ti neszrecsni Vandrarje, oh ocsa vecsni, Kí escse v-bloudi czagajo, I té vere nepoz-najo: Oh! — daj tak tvojoj szvetloszti Szvejtiti i nyim v-szleposzti, Da naidejo pout z-bolvansztva, Na tak 'zelen 'zítek krsztsansztva. — Boj k-poszvejtí vszemi szvejtí.

6. Kí pa, v-nyej szlabo sztojécsi I v-nyé isztini

dvojécsi, Od nyé zlehka odsztoupijo, I v-nevero od-bloudijo; Ali kí ráj v-zle le'zijo, I dúso szí 'z-nyim te'zijo: Té vodi po dúhi tvojem, Na sztálnoszt vu závezki szvojem, — Na pout szvetsztva, i blá'zensztva.

7. Vesz, vesz ete szvejt sirouki, Sztvorjeni po tvojoj rouki, Sze naj k-toj veri pridrú'zi, I tebi do koncza szlú'zi: V-nyej naj májo vszi národje, Vszej mejszt i sztotin porodje Tü angela varitela, I na czíli zvelicsitela. — Boug, szmilúj sze! — odícsi vsze!

VII. Dühovno králevsztvo bo'ze.

Szvéta mati czérkev.

Nouta: Oh szladki Jezus! ka szí.

204. Zdr'zís tí, Jezus, obecsanye dáno: Kaj bos tak zmo'zno czérkev tvojo bráno, Da té ōrok tvoj ni te nepremine, Csi vesz szvejt miné.

2. Záto szí szprávlas vecs i vecs verníkov, I ménsas csrejdo tvoji protivníkov, Szvejt od dna do dna bole preszvetsávas, I poszvetsávas.

3. Tak zmo'zno bránis tvoje csesztitele, I kincsov tvoji verne varitele, Da protiven szvejt z-díkov obládajo, I mír ládajo.

4. Csi nyé bloudnoszt i hüdouba szküsáva, Tvoje rejcsi glász je zmo'zno zbüdjáva, Naj v-právoj veri i szvetsztvi sztojíjo, Da nezdvojíjo.

5. Blá'zen, kí v-veri i jákoszti sztojí! — Ka sze on szíle protivníkov bojí? — On obláda szvejt, i z-díkov ga ednouk Koronúje Boug.

6. Z-radosztjov szpozna on v-míra králevsztvi, Gde de tálnik vu popolnom blá'zensztvi, Kak verno szí tí nyega eti vodo, Gda szí 'z-nyim hodo.

7. Bráni tak, Jezus, i nász, tvoje verne Od zla, i szvejta bloudnoszti odŕrne, Í pelaj nász po práve vere pouti Blá'zenszti prouti.

N o u t a : Blá'zen boj, Krisztus, toga.

205. Razsúrjaj, Jezus, dühovno králevsztvo. — Vecsno, isztino, jákoszt, i blá'zenszto; Nedaj bloudnikom nyega opüsztiti, Niti vtoniti.

2. Vcsi bole i nyé tebé szpoznávati, Da te i oni znájo zvisávati, Szlŕ'zécsi tebi v-szrdcza nedú'znoszti, Pouleg dú'znoszti.

3. Pamet nyim sz-tvojoj rejcsjov preszvetsávaj, I szrdcze z-szvétim dühom poszvetsávaj, Naj ti nebodo du'ze protivníci, Nego verníci.

4. Odvrni od nász vsze nevoscseníke; Vari szpadája práve krsztseníke; Bráni tvoj sereg od pomenkávanya, Í szküsávanya.

5. Vu neznanoszti bojdi nam k-poszvejti, I v-pregányanyi nam moucs vere nejti; I csi nász sztrási kakgodi bojazen, Vlej v-nász vŕpazen.

6. Dr'zi na vŕzdi bloudne hüdobnyáke, I tvoje právde blázne presztopnyáke, Kí sze k-tadankom szvejta pridrŕ'zijo, I uyim szlŕ'zijo.

7. V-míri nam czérkví, ino solé zdr'zi, V-míri naj szvetszki vszáki cslovek tr'zi: Vszi, kí na líczi zemle prebívajo, Naj mir v'zívajo.

8. Daj vszejm v-krsztsanszkoj lŕbézni 'ziveti, I vu nyé kríli vszejm tiho szmrt meti: Tak nász pelaj vsze, po boji vernoszti, K-czíli vecsnoszti.

N o u t a : Oh vekívecsne miloscse.

206. Oh Jezus! blázniczi scséjo Czérkev tvojo vtoniti; Ali kí vu nyej 'zivéjo, Tim nedás tí zdvojiti. Vecsna je tvoja náosztava, Tak da spotlŕvczov náprava Nyé nigdár nepreprávi.

2. Nej! — tvoje szvéto králevsztvo Je nej delo zemelszko; Ono sze grünta na szvetsztvo I isztino nebeszko: Záto je zaman trou vesz szvejt Telikokrát, nyega poszvejt Vgasziti i fundati.

3. I zdaj sze nam zaman proti Neveren szvejt z-besznoucsov; Ár ti ravnas nase poti Szam z-ramov vszamogoucsov: Gda stímamo, kaj szmo totá, Dűh tvoj nász escse i te zná Z-díkov korunüvati.

4. Sztani kre nász, voj zmo'znoszti! Zakrívaj tvoje verne, Daj previditi bloudnoszti Nyé nágibe odúrne: Odűmi vsze, naj szpoznajo I z-znami vrejd zvisávajo Tebé, voja isztine.

5. Nász pa, verne tvoje czimpraj Vu nasem vad-lűványi, I szvéti blagoszlov tvoj daj K-csészti nase pozványi: Vari naime od bloudnoszti, Rú'zni grejhov i dvojoszti Nász, i vsze odebráne.

6. Sztvouri v-nami csísztó szrdcze, Podáno ne-dű'znoszti, Stero rejcsi tvoje szuncze Naszledűje v-dű'znoszti; Vu popolnoszti vrsi nász, Da vszi, bou-gavsi 'zítka glász, Vzememo tál v-miloscsi.

7. Vr'zi konec neznanoszti Po vszem süroukom szvejt, I sz-tráhom tvoje szkrovnoszti Sztan národov preszvejt: Zhod i záhod naj szpoznáva I v-práhi klecsécs zvisáva Velkoszt iména tvojga.

8. Etak do ti v-podlo'znoszti Vszi národje szlű-'zili, I tebé, vu pobo'znoszti Vandrajoucsi, lűbili: Tak de pod obranbov szvetsztva Vgájao 'zelen czvejt blá'zensztva, Tű i v-díki vecsnoszti.

9. Jezus! sz-punov vűpaznosztjov Csákajo verni tvoji, Ka je z-bo'zanszkov zmo'znosztjov Koronűjes po boji, Gda prides, nyim k-odküplejnyi, Neverníkom pa k-szkvarfejnyi, Szoudit szvejt vu praviczí.

10. Oh! — híti vövtrgnoti nyé Z-rouk telki protivníkov, I, szam szebi na postenyé, Koronűj nyé

tam z-díkov. Daj obládati isztini, Naj vesz szvejt pri nyé vretini Naide poszvejt i mír szvoj.

Na znáno nouto.

207. Trdi grád je nas Boug zmo'zni, Ro'zjé ino obranba; Varje nász, sereg pobo'zni, Kak verni szvoji hramba. Nas sztár' protivník, Szvejta poglavník Z-szílov, z-jálnosztjov, Bori sze z-oblásztjov, Nakanivsi nász fundati.

2. Z-nasov moucsjov szmo li zbo'zni, I zlehka preczi totá; Ali kre nász je te zmo'zni, Kí nam zmenkati nedá. Pítas: on sto je? — Jezus Krisztus je, Goszpoud seregov, Kí nyé z-szvojoj moucsjov Zlehka vsze dolipotere.

3. Csi bi sze vesz szvejt protivio, I na nász z-besznoucsov tr'o, Boug nas bi nam na pomoucs bio, I nyega bi vküpesztr'o. Naj szí sze grozí, Nász nepogrozí Szvejta poglavník; Jezus je obladník: Z-ednov rejcsjov ga pobíje.

4. Rejcs bo'za osztáne vszigdár, Nyej niscse nemre prouti. Boug nász neosztávi nigdár, I szvéti düh nász pouti. Csi bi trpeli, Ali zgübili 'Zítek i blágo, I vsze, ka je drágo: Nebésza nam osztánejo.

5. Záto, díka nesztanoma Ocsi, színi, i dűhi, Kak v-zacsétki, tak vekoma: Boug nas je k-nam nej tűhi; On nász vsze bráni, I z-recsjov hráni, — Tak da protivník Nede nas obladník: Mí ga z-Bougom obládamo!!

Nouta: Hváleno bojdi, Boug, vekveke.

208. Bo'zi szvéti sereg, nika sze tí neboj; Ár tebi skouditi nemre protivník tvoj: Csi gli neveren szvejt má prouti tebi boj, Krisztus szam te bráni, kak vszamogoucsi voj.

2. Bo'zi národ szí ti, csi szí gli tak máli; Boug te neodvr'ze záto v-níksem táli: Ár koga lasztivna dűsna vejszt pohváli, Velki je on, kaksté ga blouden szvejt sáli.

3. Csi sze tí vu Bougi sztálno vűpati znás, I v-nyegove právde csinejnyi radoszt más, Tak sze protivníki v-rouke ni te nedás, Csi taki za vere volo szvejt tánihás.

4. Ka ti má skouditi blouden rod poganszki, Kí tak bejszno tere na národ krsztsanszki? — Rad nyemi pűszti tá 'zítek tvoj zemelszki; Ár sze ti za nyega vtála kincs nebeszki.

5. Varje goszpon Krisztus szam czérkev krsztsanszko, I vodi, kak pasztér, lűdsztvo cslovecsanszko, Odícsi nad vszými moucs szvojo bo'zanszko, Kí táosztávijo vszo bloudnoszt bolvanszko.

6. Setűj tí, poglavník vísni, z-nami bidti; I vu boji vere nam nedaj zdvojiti, Ni tvojga iména vnejmar zatajiti, I tak na szkvariejnya sztezo zablouditi.

7. Bűdi sz-támna bloude nase protivníke, Daj mír i lűbézen med vsze krsztseníke; Posztavi v-szramoto blázne neverníke, Kí tajíjo zmo'znoszt vecsne tvoje díke.

8. Pelaj vesz szvejt k-tvojga szpoznanya vretini, Po evangeljoma bo'zanszkoj isztini; Nam pa, kak serega tvojga prvotini, Szpravi díke sztáne v-vecsnoj domovini.

Na znáno nouto.

209. Bo'zi verni hi'za Je placsen sztán krí'za, I kí v-nyé prebíva, Vno'zino szkúz v'zíva, Szvejt ga odűrjáva, Bloudnoszt zametáva, Ino ospotáva.

2. Záto, kí v-'zaloszti Iszcses troust radoszti, Ali dűsa tvoja Nenaide pokoja, — Oh krsztseník,

nezdvoj! Ár ti z-díkov Boug tvoj Szkoncsati dá té boj.

3. Od zacsétka szvejta Do etoga czvejta Szo bloudi odúrni Bilí bo'zi verni, I po jaja pouti Mogli idti prouti Vekvecsnoj dobrouti.

4. Bo'ze rejcsi szvetsztvo Szvejt má za prek-
létsztvo I kí nyou prav vcsíjo, Obsálnoszt trpíjo:
Szvejt je odúrjáva, Sáli, zametáva, Ino ospotáva.

5. Sereg bo'zi verni Je povszéd odúrni; Jezusa ovcsícze Szo li szírotícze: Ár v-szkuzaj plavajo, Pod krí'zom czagajo, I tú'zno plakajo.

6. Komaj je nevola Edna táminoula, I 'ze drúga je pá Brezi koncza mantrá. — Ali zmo'zen je Boug, I vözdigne ednouk Verne sz-prepászti mouk.

7. Záto, csi ti gláva V-povoudni szkúz pláva, Ino sze ti v-noucsi 'Z-nyouv posztela moci; Szloni sze na nyega, Kak szodcza vísnyega, I oco tvojega.

8. Oh Boug vszamogoucsi! Tí nam boj k-po-moucsi; Tvoji vűszt míli glász Razveszeljávaj nász. Oh troust verni lűdi; Dugo sze neműdi: Daj nam mír po trűdi.

Nouta: Oh Boug, oh míli Boug!

210. Csészt tebi, oh Jezus! — Csészt, kaj szí do szegamao Szvéto czérkev tvojo Od pogűbeli varvao, V-nyé maternom kríli Obdr'zao zákon tvoj, I csrejdi bo'zój dao Naidti 'zelen pokoj.

2. Oh! — vari őrok tvoj I nadale med nami; Zakrívaj tvoj sereg Z-mílimi perotami: Pelaj pri poszvejti Vekvecsne isztine Vszo zemlo k-punoszti Blá'zensztva vretine.

3. Vrácsaj od bloudnoszti I grejhote odúrne, Na sztezo isztine I szvetsztva, tvoje verne. — V-tvojo

ovcsárniczó Szpravi vküp vsze na mír, Naj edna csrejda bou, I — tí — eden pasztér!

VIII. Právo krsztsansztvo.

1. Povszemvszega.

Nouta: Kako k-hladnoj vodi jelen.

211. Ka za vrejdnoszt má krsztsansztvo, Csi sze ga nepostűjem? — Sz-kelkim je vecs, kak pogansztvo, Csi ga nenaszledűjem? — Csi právdo 'zítka li znam, A' na szkrbi je nemam Krsztseník szem li z-vűsztami, Nej pa z-szrdczom i z-delami.

2. Nicsesztna je moja vera, Csi je nej száda-rodna; Li dobri dejl puna mera Je pred Bougom vugodna. — Szrdcza nágib vtepeni, I 'zítek oszkrűnyeni, Je na szramoto krsztsansztvi I szmrten csrv zvelicsansztvi.

3. Hűsi szem tak jasz, krsztseník, Kí szem szpoznao Jezusa, Ali dönok, kak neverník, Odűro pout virtusa, — Hűsi szem od pogana, Koga pout je nez-nana: Ár ka mi valá vsze znánye, Csi je rűzno moje djánye?

4. I kakda bi pokoj melo Szrdcze moje v-trp-lejnyi, Csi bi me gda gnűszno delo Szkvarjűvalo v-'zivlejnyi? — Ka bi mi v-szmrtnom boji Dati moglo hlád znoji, Nego li vera bo'zanszka, I lejpa hodba krsztsanszka.

5. Jaj! — ka bi mi tam hasznilo, Boug moj, gda z-groba sztánem, Csi bi te szrdcze molílo, Gda pred tebom posztánem? — Pred tebom, szodecz szvéti, Je szkazlívecz preklėti, I li právi krsztseníczy Do miloscse őrocsniczi.

6. Vcsi me tak czejli 'zítek moj, Boug, tebi poszvetiti, Ino pred szoudnyi sztolecZ tvoJ Z-csísztim szrdczom sztoupiti. Tí mi daj rázum i moucs, Da szkoznűjem dén i noucs, Vszo hűdoubo odűrjávam, I tebé v-szvetsztvi zvisávam.

Nouta: Oh Boug, oh míli Boug!

212. Veke szrecsen vandrar, Kí sztezo szvetsztva hodi! Lejpa je nyegva pout; Ár ga bo'zi dúh vodi: On za najdragsi kincs Má szrdcza pobo'znozt, Stere nebi mejno Za vszo szvejta zmo'znozt.

2. On pazi na szébe, Gde pocsíva i hodi, Naj sze kak od hűdi Nágibov gda nezvodi; Nyegova náklonozt De vszigidár csisztejsa, Ino czejla bívoszt Vszáki híp szvetejsa.

3. On pred ocsmí noszi Bouga, kak 'zítka szodcza, I neoszkrúni szí Hotécs z-hűdoubov szrdcza; Csi pa gda pomenka Vu dobrom z-szlabosztí, Objouce szpadáj szvoj V-szrdcza potrtosztí.

4. On vszáki dár ocsé Z-zahválnim dúhom v-'zíva; Nikomi, kí v-kríli Szvetle szrecse pocsíva, Je nej nevosceni Za dobroute zemlé; Ár zná, kaj szo one Márne, kak szpár meglé.

5. Csi je pa sors nyega Obdejlo z-obilnosztjov, Nadeljáva vbouge Z-gotovov veszélnosztjov: On ni protivníka Neníhá v-'zalosztí, Kak Boug kí i hűdim Dá hípe radosztí.

6. On za volo míra Nikoga nezbantűje, I drűgim falinge Odpűsztíti setűje; Gousztokrát szí etak Míszli vu pámeti: Boug nas od vszej nász scsé Szvetsztvo i mír meti.

7. Povszéd, z-dobrov példov Naprejhodécsi, szvejti; Vu szrdczaj pobo'zni Nágib jákosztí nejti:

Nad zbougsanyem bratov Sze z-szrdcza radűje, I tak nebeszki dűs Példo naszledűje.

8. Blá'zene vecsnosztí Vűpanye ga veszelí, Vu sterom nevklekne, Kaksté sors ga dreszelí; Tího ide prouti On i szmrti szvojoj: Ár vídi őrok szvoj, Boug, v-miloscsi tvojoj.

9. Taksemi vandrari Daj, Boug, i meni bidti, Da i jasz vu míri Morem od etecz idti: Jákoszt naj sznaj'zi tü Czejlo hodbo mojo, I tam mi lehkouti Velko szoudbo tvojo.

No uta: Blá'zen boj Krisztus toga.

213. Goszpodne, sto má v-nébi őrocsíno, Gda táosztávi márnosztí tühíno? — On, kí vecsnosztí szrdcsno ide prouti Po szvetsztva pouti.

2. Kí hűdi míszel vu szrdczy nekűha, Nego sze vodi od szvétoga dúha; Li tomi szvejti v-szmrti trák vűpanya, I zvelicsanya.

3. Kí tvojoj právdi prav veren osztáne, I vszój krivíczi szrdcsno proutisztáne, Vsze z-lejpov példov na dobro zbűdjáva I povodjáva;

4. Kí vsze, ka verje, gedrno szpunyáva, Ka je pravicsno, vszákomi vődáva, I nezbantűje nikoga z-gízdosztí, Niti z-jálnosztí;

5. Kí sze zla bojí, grejsnika milűje, Vu bo'zem kejpí vsze lűdí postűje, I vszejm mrtelním 'zelé szpravicsanye, I zvelicsanye;

6. Kí szi z-moudrosztjov 'zítka pamet sznaj'zi, I varvati sze zná bloude mre'z vrá'zi, Tak da pri vísne isztíne poszvejti 'Zivé na szvejti:

7. Kí verno szrdcze noszi v-prszaj szvoji, Tak da nevczaga v-vere te'zkom bőji, Tíhi, miroven osztáne v-neszrecsi, Ponízen, v-szrecsi.

8. Té, té má v-nébi díke őrocsíno, Gda táosz-

távi márnosztí tühíno; Té vzeme velki nájem, Boug, od tébe V-szvetlosztí nébe.

Nouta: Dober je nas Boug, porazmite.

214. Boug moj! vcsi me prav postüvati Szína tvojea návuk bo'zanszki, I nyega glász naszledüvati, Kakti 'zítka vorczan zvelicsanszki: Daj mi eti rásztí vu moudrosztí, I tam príditi k-vretini radosztí.

2. Vari me od gnúszne bloudnosztí, Krívovere, i kmicze bolvanszke, I vrsi me pobo'znosztí, I szpoz-nanyi isztine bo'zanszke: Rázumno bojdi moje krszt-sansztvo, Da v-nyem naidem pout na zvelicsansztvo.

3. Daj mi te vu dűhi csesztiti; Ár sze tebé taksa csészt prisztája, I tvoje imé tak szvetiti, Kak sze meni, krsztsani dosztája: Nej je tebi, oh bívoszt dűhovna, Vugodna csészt, i szlű'zba telovna!

4. Vcsi me vsze rű'zne náklonosztí Ino 'zelé szrdcsno obládati, I po nevkleknjenoj sztálnosztí Díke szvetlo korouno ládati: Tebi, szvétí szodecz i ocsa moj, Hodba moja vu vszem prijétna boj.

5. Vrsi me vu veri, vűpanyi, Ino szádarodnoj lűbéznosztí, Da ti szlű'zim vu szpravicsanyi, I lejpoga szrdcza veszélnosztí, Hodécs vu szrecsi, i vu nevouli Tebi, vecsna miloscsa, po vouli.

6. Etak 'ze vu márnoj tühíni Szi pocsiné v-tebi moje szrdcze, Tam pa na nebeszkoj viszíni Mi zide lepsze radosztí szuncze, Gde mi ti vu blá'zenoj vecs-nosztí Szam vödati más nájem vernosztí.

Nouta: Krisztus velí: hodte k-meni.

215. Nej je on escse krsztseník, Kí je nej, kak bo'zi verník Csíszti vu vszem hotejnyi: Kí Jezusa li z-vűsztami Vadlűje, tají z-delami; Pogan je on v-'zivlejnyi.

2. Vszi, vszi szo bo'zi spotlívczí, Kí szo vu veri szkazlívczí, I v-szrdczí oszkrúnyeni; Ka je nyi szvétlo krsztsansztvo? — Li préczimb jama — bolvansztvo, I grob z-zlom napúnyeni.

3. Mújti obráz, míle ocsí, Méhka hodba, maszne recsí, I zmíslena ouprava, Prevnougo púsztó molejnye, I vsze szpodobno hotejnye, — Vsze je bloude náprava.

4. Vejhnejo tá, kak púsztí czvejt, I vesznejo v-tekáji lejt. Jaj! — kí sze na nyé szloní, On na prhkom grúnti sztojí, Dúh 'z-nyí csemérom opojí, I v-prepaszt mouk sze vtoni.

5. V-nebésza do li oni sli, Kí szo sztálno radoszt naisli V-právde bo'ze csinejnyi, Ocsó vu szvet-sztvi dicsécsi, I nyega volo csinécsi Escse i vu mislejnyi.

6. Csi je rú'zno tvoje djánye, Nicsesztno je vadlíványe, — Mrtva je vera tvoja: Csi nyou scsés poszvedocsiti, V-nedú'znosztí más hoditi, Gledécs na 'zítka voja.

7. Boug gléda li szrdcze csíszto, I nej vero tvojo púsztó: Tá je odúrna pred nyim! — On li právi krszcse níkov Vrejloszt koronúje z-díkov, Pred szvetlim sztolczom szoudnyim.

8. Oh! koronúj tí, goszpodne, I moje potí vugodne, — Odícsi vero mojo; Pelaj po sztezi ver-nosztí I mené k-czíli vecsnosztí, V-blá'zeno díko tvojo.

N o u t a: Zdr'zi, cslovek, v-szrdczí mirovnoszt.

216. Boug! kí szi moje zvelicsanye, Vlejcsi me od szvejta k-szebi, Naj vesz moj troust ino vüpanye Polo'zim v-jedínom tebi, Neodsztoupim

od tébe v-szrecsi, Ni v-tebi nezdvojím v-neszrecsi, V-'zítke, ni v-szmrti.

2. Daj mi z-szrdcza ob'zalüvati, Csi prouti tebi pregresím, I z-grejha sze hitro szkopati, Da sze nyega mantre resím; Na szvetsztva pout mi daj sztoupiti, I od nyé vecs nejzablouditi, V-'zítke, ni v-szmrti.

3. Oh! — krejpi tí szam mojo vero, Da sze sz-tebom zadovolim, Ino tebé za sorsa mero, Stero mi dás, klecsécs molim, Nepozábim vernosztí tvoje, Niti szvéte dú'znosztí moje, V-'zítke, ni v-szmrti.

4. Daj, naj Jezusa naszledűjem Na sztezi 'zítke pravícze, I tak dűso mojo mentűjem Od szvejta rű'zne krivicze, Vu nyega vrejdnoští nedvojím, Ni ne-verno ga nezatajím, V-'zítke, ni v-szmrti.

5. Nej! — nedaj mi nigdár z-gízdosztjov Napíh-noti szrdcza mojga, Niti z-govensztkov hotlívosztjov Oszkrúnti kejpa tvojga: Korouna moja boj — csisz-toucsa, Nágib cslovejsztva, i prosztoucsa, V-'zítke i v-szmrti.

6. Bogátsztva mi nedaj prosziti, Da mi kak dűsi neskoudi; Sz-tejm sze mi daj zadovoliti, Ka mi tvoj tanács oszoudi: Ár márne velkosztí 'zelejnye Zlehka naszopi pogűblejnye, V-'zítke i v-szmrti.

7. Odűrna mi bojdi szkazlívoszt, I gnűszno prilízavanye, Odűrna brbravna recslívoszt, Bogmejt i nanízavanye: Odgovor moj »tak,« ali »nej« boj, Da me szprevája blagoszlov tvoj, V-'zítke i v-szmrti.

8. Grozi sze mi szrdczy la'zlívoszt, Ino bratov razlácsanye; Isztina pa i prijaznívoszt Mi sznaj'zi oponásanye: Moj gűcs, moj 'zítek, i csinejnye Szvéto boj, takáj i mislejnye, V-'zítke i v-szmrti.

9. Nedaj mi drágoga vrejmena V-manyousztí zaman trositi, I dela szladkoga bremena Z-morjűva-

nyem gda nosziti. Tí blagoszlovi trúde moje, Da zvisávam, Boug, imé tvoje, V-'zítki i v-szmrti.

10. Vodi mené po dúhi tvojem, I krejpi v-sztálnoj vernoszti, Naj nezmenkam v-pozványi mojem V-právoj krsztsanszkoj vrejloszti: Tak mi v-tál príde blagoszlov tvoj, Tak naidem vísni mír i pokoj, V-'zítki, i v-szmrti.

N o u t a : Kako k-hladnoj vodi jelen.

217. H odte, verni krsztseníczi! Razmite réd dú-'znoszti, Naj, kak Jezusa verníczi, Znáte pout pobo'znoszti. — Kí szo vu veri sztálni, I vu delaj nesálni; Tou szo právi krsztseníczi, I miloscse örocsníczi.

2. Oh blá'zen, kí je ponízen Vu kríli szvetle szrecse, I takáj Bougi nanízen Pod bremenom neszrecse! — Kí lüdí rad postúje, Lübi, ino milúje, Vugodna je pout nyegova, I vretina blagoszlova.

3. Blá'zen je, kí grejhe szvoje Szpozna i ob-'zalúje, I nyé pred miloscse tvoje Sztolczom, oh Boug, vadlúje! — Csi potom v-tvojem sztráhi Vandra eti vu práhi Naide vu szmrti szmilenoszt, I prejk groba odícseoszt.

4. Blá'zen je, kí protivníki Szam na mír dejszno podá, I v-Jezusi, szredbeníki Sze 'z-nyim vjedinati zná! — Kí csemére zná vtrejti, I moucs szrda podrejti! Té sze má z-Bougom troustatí, Ino miloscse vcsakati.

5. Blá'zen, kí sze nad szirmáki I tú'znimi szmilúje, I vbougomi nevoláki Záló'z szvoj podarúje, Tühinczom sztánek dáva, I bloudne povrnyáva! — I té vzeme v-obilnoszti Nájem na dén szmilenosztí.

6. Blá'zen, kí kincs nedú'znoszti Varje i tak postúje, Da szí sz-telovne rú'znoszti Zlom dúse nev-

ra'zúje, V-hotlívoszt sze nevtopí, I v-nyé támni nezaszpí! — Zagvüsno ni toga hvála Tam pred szodczom nede mála.

7. Blá'zeni szo, kí v-krsztsanszkom Míri vküprebívajo, I v-nyega kríli bo'zanszkom Tího radoszt v'zívajo! — Da sze, kak bo'za decza, Sztálno lúbijo z-szrdcza, V-nébi májo őrocsíno, Gda osztávijo tühíno.

8. Blá'zeni, kí za pravicze Volo eti trpíjo; Ali pod mecsom krivicze Bláznikov nezdvojíjo! — Nej! — nyí neosztávi Boug, Nego je vövtrgne z-rouk Vszej nyihovi protivníkov, I tam koronúje z-díkov.

9. Oh goszpodne! szrdcze moje Osznaj'zi szpobo'znosztjov, I vcsi me glász právde tvoje Bougati sz-pokornosztjov: Vrsi me vu vszem dobrom, Da sze po djányi moudrom Csiním tebi prijétnoga, I vekveke blá'zenoga.

Nouta: Ah Boug, poszlühni me.

218. Nema pred Bougom szrdcze vugodnosztí, Nema ouprave, brezi pobo'znosztí; Na tou vrejdnoszt Je li vernoszt Zdigne, vu szlú'zbi Bouga i dú'znosztí.

2. Li, csi szem sztálen v-právom vadlúványi, I nepokáran vu vszem mojem djányi, Zagvüsno znam. Ka vzéti mam Blagoszlov ocsé k-mojemi pozványi.

3. Tou, tou je moj czíl i zrendelüvanye, Naj verno szkoncsam moje potüvanye, Grejhi merjém, Szvéto 'zivém, I csakati szmejní ednouk zvelicsanye.

4. Sz-kaksim 'zelejnyem hítim k-tomi czíli, Gde szí dúh moj odejhne v-tvojem kríli! — Ali szlab szem K-tomi vu vszem, Brezi pomoucsi tvoje. ocsa míli!

5. Tí me tak z-dúhom krejpi, oh goszpodne! I szteze szvetsztva mi vcsíni vugodne, Da z-csinejnyem I hotejnyem Tebi áldűjem v-noucsi ino vu dne.

6. Csi bi gda zászpaó vu grejsnoj rú'znosztí, I zakoczkatí steo kincs nedú'znosztí; Ocsa! tí mi Szam odúmi Szrdcze sz-té bloude, po glászi dú'znosztí.

7. Varvati mi daj szkrbno mojó vrejdnoszt, I kebzüvati na pravicsno vecsnoszt, Gde mi tí, Boug, Szam más ednouk Koronüvati z-díkov mojó vernoszt.

N o u t a : Kako k-hladnoj vodi jelen.

219. Bojdi veren v-tvojoj veri; Kebzüj na závezek tvoj; Djánye k-právdí 'zítka merí, I v-oblübi mocsno sztoj: Neodaj vadlüványa, Neoszkrúni pozványa, Na stero szí poszvetseni Teda, gda szí okrsztseni.

2. Bojdi veren v-lübéznosztí Bouga ino blí'znyega; Vari korouno vrejdnosztí Vadlüványa tvojea: Ár csi szí, kak püsztíiecz, Vu lübézni tühíiecz, Tak szí Jezusi neveren, Ino pred Bougom odüren.

3. Bojdi veren vu vüpanyi; Nevczagaj vu nevouli, Csi tí gli v-bo'zem ravnanyi Neidejo vsza po vouli: Moudroszt bo'za dobro zná, Ka komi vszouditi má, I ka tomi k-haszki szlü'zi, Kí sze k-szvejti nepridrú'zi.

4. Bojdi veren vu pozványi, Kak szlü'zbeník isztine; Nebojdi vu csésztí mányi, Iszcsi haszek obcsine: Boug tí zdr'zí 'zítek tvoj, I dá tí blagoszlov szvoj, Naj po vrejli tvoji trúdi Vgája czvejtek szre-cse lúdi.

5. Bojdi veren v-szküsávanyi, I v-jákosztí mocsno sztoj; Vu kaksté zapelávanyi Bojúj szrdcsno vere boj, Oh! — glédaj na Jezusa, I nevtepi virtusa: Tak sze vojszkúj, da v-vecsnosztí Nezgübís díke vernosztí.

6. Bojdi veren vu trplejnyi, Neodsztoupi od Bouga,

Csi te gda prouti 'zelejnyi Te'zí nevola vnouga. Prejk tú'zne mrtelnosztí, V-'zítki vsze veszélnosztí, Dolizbríse i tebi Boug Vsze, vsze szkuze na czíli mouk.

7. Bojdi veren, nesztrasi sze Niti vu szmrtnom boji; Na goszpodna zaniháj vsze, Kak oco verni szvoji. Po szmrtnom poszelníki Prídes tí k-szredbeníki, Od koga za boj vernosztí Vzemes korouno vecsnosztí.

Nouta: Oh Boug, oh milí Boug!

220. Krsztseník szi, velís! — Doubro je! — csi li z-'zítkom Poszvedocsiti znás, Ka vadlújes z-jezikom: Ár je tou právoga Krsztsansztva znamejnye, Csi sze z-vadlúványem Nebori csinejnye.

2. Krsztseník szi, velís — Mogoucse! — csi z-delami Vadlújes Jezusa, I nej szamo z-vüszdami. — Zaman zové nyega Za szvojga goszpodna, Kí nyegovo právdó Lomi od dna, do dna.

3. Krsztseník szi velís — Záto, ka szi okrsztsen? — Tak je! ár szi v-krszti Tvojem Bougi poszvetsen. Ali, miszli, jeli Szi nejvtepao szvetsztva, Stero szi v-krszti vzéo, Na zálog blá'zensztva.

4. Krsztseník szi, velís. Ár bo'zo rejcs poszlúhsas! I z-szvétoga píszma Znányem drúgim zaglúhsas! — Ali, jeli zdr'zís, Ka szi gda csüo, i csteo? — Zdr'zi vsze; i tí bos Právo krsztsansztvo meo.

5. Krsztseník szi velís. — Ár grejhe szpovedávas, I z-szvetsztvom oltárszким Sze csesztou nadeljávas! — Ali, jaj, oh bloudnik, Teda tvojoj dúsi, Csi szi po v'zívanyi Té vecsérje hűsi!

6. Nej! — imé krsztsanszko Sze te li tak prisztája, Csi sze Jezusa dúh V-szrdczí tvojem nahája:

Csi i tebé sznaj'zi Nyegova nedú'znoszt; Právi krszt-seník szí; Ár szí szpuno dú'znoszt.

7. Ali dokecs je nej Szrdcze tvoje prav csízsto, Szvéto imé eto Je v-vűsztaj tvoji pűszto; Dokecs je nicsesztna Hodbe tvoje hvála, Tecsasz je krsztsan-sztvo Tebi spot i sála.

8. Krsztseník szí, velís. — I sz-tejm sze szmejs hváliti, Geto sze nehejnys Z-rú'znim grejhom sáliti! Jaj! — tí szí tak hűsi, Kak te cseden pogan. Szram te more bidti, Kaj szí czelou zaman.

9. Ni neszpomínaj tak Tecsacs tvojsa krsztsan-sztva, Dokecs z-delom nedás Od nyega szvedo-csansztva. — Nej! — nevcsiní imé Nikoga krsztsana; Li 'zítek odloucsi Nyega od pogana.

10. Goszpodne! vcsi mené V-szvetsztvi 'zítka hoditi, I moje krsztsansztvo Z-delom poszvedocsiti: Tak bom ti prijéten Eti, kak tvoj verník, I v-tvojem králevsztvi Bom díke őrocsník.

2. Dú'znosztí proutí Bougi.

SZPOZNANYE BOUGA.

Nouta: Obűdi sze, oh me szrdcze!

221. Tebé, bo'ze, szpoznávati, Mi je díka, i dú-'znoszt, Tvojo szkrovnoszt zbrodjávati, Zvelicsitelna moudroszt. Ka bi bio jasz, neszrecsen, Brezi tébe, dűh vecsen, I brezi szpoznanya tvojsa, Veren ocsa 'zítka mojga!

2. Tebé, isztina, cslovecsi Rázum nemre zbro-diti; Ali pri csűd tvoji szvejcsi Sze nam dás zavi-diti: 'Ze vesz szvejt tvoj sztvorjeni, Je szvedok nev-tajeni; K-tomi rejcsi tvoje szvetloszt V-díki ká'ze tvojo velkoszt.

3. Z-csüdni dejl tvoji szpoznávam Tebé, ocso vernoga, I v-nyí czíli te zvisávam. Sztvoritela moudroga: Tí szí vsza tak nasztavo, I v-taksí réd posztavo, Naj po zemli vgája szvetsztvo, Mír, veszélje, i blá'zensztvo.

4. I sto zdr'záva z-vernosztjov Dugoványa tak vnouga? — Sto ravna vsza tá z-moudrosztjov, Csi nebi bilou Bouga? — I tü szí mi oudpro tí Szpoznanya tvojga potí; I tü vídim vu szvetloszti Poszvejt tvoje velikoszti.

5. Ali v-kak lepszó szvetloszti Ká'ze tebé rejcs tvoja! Po nyej sze zdigne z-szleposzti I bloude dűsa moja; Ona mi dá gledalo, Razprászka zakrivalo, Náj vu tráhi gléda dűh moj V-szkrovnoszt oblecseni kejp tvoj.

6. Da sze pa 'ze eti v-práhi Meni tak szpoznati dás; Vu kakse szvetloszti tráhi Sze mi tam szkázati más, Gde bom vu popolnoszti Díke tvoje szkrovnoszt, Kak blá'zeni dűh, zbrodjávo, I velkoszt tvojo zvisávao!

7. Ah! — dabi 'ze eti zácsao Tebé prav szpoznávati, I vszemi szvejtí porácsao, Kak te má zvisávati. — Nej vu kejpí bolvansztva, Na szramoto krsztsansztva, Ni v-obrázi dűhouv túhi; Nego v-isztini i v-dűhi!

8. Toga szpoznanya 'zelejnye Za'zgi v-meni, goszpodne, Naj sze ti moje molejnje Dopádne v-nocsi, vu dne; Da bom vszákdén modrejsi, I v-jákoszti sztálnejši, — Na csészt tvojega bo'zansztva, I na postenyé krsztsansztva.

N o u t a : Oh goszpodne, tí nas veren.

222. Dűsa moja sze k-tebi pozdigáva, I z-radoszti csűtejnyem te szpoznáva. Oh! —

híti mi tí szam, vszamogoucsi, V-dugoványi tak velkom k-pomoucsi.

2. Dűh tvoj mi naj v-szrdczi 'zelejnye nejti, Ino temno pamet mojo preszvejti, Da vu právoj moudroszti naj czvetém, I v-szpoznanyi tvojem vszákden rasztém.

3. Ka drűgo bi mi moglo dragse bidti, Kak tebé, Boug, szpoznati i lűbiti? — Vernejsega, vejn, nemam od tébe, Ni na zemli, ni vu díki nébe.

4. Kak 'zelno je tebé z-szrdcza íszkati! Csi te gli práh nemre czelou szpoznati, Zadoszta je, kaj nász szin tvoj vucsi, I szvejť ete od tébe szvedocsi.

5. Oh! sz-tejm sze nam tak daj zadovoliti, I 'zelejnye dűse nase vtoliti: Zvön toga je vsze márnó rovanye, I nepela na právo szpoznanye.

6. Steri moudér bi te mogao zgrűntati, I popolno vu bívoszti szpoznati? — Szkroven szí tí, i osztánes, eti, Kaksté velkoj csloveka pámeti.

7. Ka szí nam tak po Jezusi znati dao, I vu velki delaj tvoji pred nász djao; Toga sze nam daj prav postűvati, Tou na dűse mír verno nűczati.

8. Velkoszt tvoja nam vszejm mocsen nágib boj Na isztinszko moudroszt 'zítka i sztráh tvoj, Da sze v-rű'znoszt grejha nevtópímo, I vekveke tebé nezgűbímo.

9. Tam na velkom czíli vsze popolnoszti, — V-domovini pune zadovolnoszti, Mo te pravej, oh Boug, szpoznávali, I v-szvetloszti sztojécs, zvisávali.

Nouta: Nas drági ocsa, vretina.

223. O dícseni Boug! tí, vecsna isztina, I vsze moudroszti blá'zena vretina, Tí szvejťiti dás vu noucsi temnoszti Tráhi znanoszti.

2. Zátó i mí zdaj vu dűhovnoj kmiczi Kricsímo

k-tebi, vöcsnoj zorjeniczi: Raz'zeni temne pámeti nase mrák, Díke tvoje trák.

3. Ká'zi nam sztezo právoga szpoznanya, I tvoje právde i voule bouganya, Naj nebomo vecs decza rú'zne kmicze, Nego pravicze.

4. Zbúdi med nami verne vucsitele, I szteze 'zítka moudre kazitele, Kí do návuk tvoj sz-pejldov szvedocsili, Ino sznaj'zili.

5. Vcsíni nász verne vu nasem pozványi, Sztálne i vrejle v-právom vadlíványi, Da nevkleknemo od vere bo'zansztva, Na pout bolvansztva.

6. Vari nász od nevere i bloudnoszti, Od rú'zni grejhov, i gnúszne dvojnoshzi, I zdr'zi nász do konca, eti v-práhi, Vu tvojem sztráhi.

7. Tak czveti tvoja isztina med nami Tü, i tam, gde mo z-csísztimi dűsami, Na vere nase odícseonom czíli, Tebé csesztíli.

BOJAZEN BOUGA.

Nouta: Oh 'zítka ino szmrti goszpoud.

224. Goszpodne! tebé sze bojati, Je vretina vsze moudroszti, I v-tvojem sztráhi potűvati, Díka práve pobo'znoshzi: Tebé li on nezatají, Kí sze te, kak dejte, bojí.

2. Szpoznaj, cslovek, tvojo nicsesztnoszt, I velkoszt Bouga tvojega; Tak de te nyegova vísesnoszt Vodila vu sztráhi nyega. — Vídis, kaj pred nyim viszína Trepecse i globocsína!

3. Boj sze ga: tak ti vszáko dú'znoszt Lehko bode szpunyávati; Lehko de ti vszo grejsno rú'znoszt I bloudo odűrjávati: Ár vu bougabojaznoszti Naides szteber pobo'znoshzi.

4. Csi te z-szvetsztva szteze vugodne Szrdcze

na grejh zapeláva, Tak mészli: vídis me, goszpodne! Í dúh tvoj zlo odúrjáva: Sztrsznes sze hüdou csiniti, I dúso vnejmar zblatiti.

5. Csi te blouden szvejt sáli, mantrá, Pri goszpodna bojaznoszti; Kak szladki troust ti dúsna vejszt dá, Med csütejnyem nedú'znoszti! — Ár ka ti more protivník, Csi ti je Boug zagovorník?

6. Gda te pregánya sorsa vihér; Kakse vüpanye ti szvejt, Csi z-Bougom tvojim más sztálen mír, I csi ti je on k-poszvejt, Kí je vszej verni varivács, I bolezní ran míli vrács!

7. Kaksa radoszt za szrdcze tvoje, Csi ti v-szmrti groznoj noucsi Lübézui i miloscse szvoje Nevtají te vszamogoucsi! — Blá'zen szi, csi v-bo'zem sztráhi Szkoncsas be'záj eti v-práhi!

8. Goszpodne! sz-tvojoj bojaznosztjov Sznaj'zi czejlo hodbo mojó, Naj sze z-detinszkov vüpaznosztjov Szlonim na lübézen tvojo; Ár kí sze te sztálno bojí, On sz-tebom povszéd obsztójí.

Nouta: Oh vekivecsnoszt, grozna rejcs!

225. Pred tebom, oh vszamogoucsi! Ka sze gízda práh krhkoucsi, Vu szvojoj nicsesztnoszti? — Znajoucsi, kak velki szi tí, Kakda graja tvoje potí V-bloudnoj neszpametnoszti? — Pred tebom szo vsza mární práh, I vsza, vsza szo tí dú'zna sztráh.

2. Tí li vu ocsnomegnenyi Konecz znás vr'zti, kak szenyi, Vszoj préczimbi bogátzov, I, csi vüszt tvoji glász zide, Sz-práhom zgíha mocsne zide, Kakti gnejzda gízdávczov: Tí czvejtek rou'ze tápihnes, I gingav obráz v-grob szűhnes.

3. Tí v-dejszni tvojoj más vszej dní, I v-racsúni práha sziní; Poszelnik tvoj je — vszej szmrt. Ona

szi i mené szráni, I — jaj! I — lehko vu grob ráni!
— Dnesz, dnesz bom lehko vküpsztrt! — Dnesz
lehko vsze, vsze, sz-kejm ládam, Tühínczom na ōrok
tádam!

4. Kakda bi sze tak zgizdávaó, I z-márnov dí-
kov zvisávaó Pred tebom, vszamogoucsi! Kak bi
sze szpozábo sz-tébe, Nezgrüntana zmo'znozt nébe,
Vu grejhi plavajoucsi? — Nej! — tvojea sztráha
szuncze Mi naj ravna moje szrdcze.

5. Oh! — dokecs príde moj vecsér, Tí bojdi
z-menom, moj pasztér, Na temnoj sztezi 'zítka; Krejpi
me v-tvojoj bojazni, I v-nevkleknyenoi vüpazni Ne-
beszkoga prebítka; Csíni me vu vszem vrédnoga
Tvojea míra vecsnoga.

6. Tvoje je, ocsa, dobro znam, Dúsa, tejlo, i
vsze, ka mam, Tvoj je i mír moj düsni. Dáj mi tak
v-szvetsztvi vandratí, I v-lejpom szrdczi varvati Kincs
telki dobrout vísni; Tam pa na vecsnosztí czíli Me
odícsi v-tvojem kríli.

Nouta: Kí sze vu vísnyem Bougi vüpa.

226. Kí sze toga szvejta zmo'znoztí Nesztrási
pouleg pravícze, Ni pri csütejnyi pobo'z-
noztí Nesztrsze szlugov krivicze; Kak lejpi je toga
be'záj, I odícsen dnévov tekáj!

2. On, csi bi sze zemla gibala, I grünt globó-
csíne trouszo, Csi bi i víszína skrípala, I szláp goré
na küp noszo, Nebi vczagao; ár je 'z-nyim Boug,
Nyegov pasztér i díke roug.

3. Li prouti Bougi pregresíti, — Tou napuni
nyega z-sztráhom: Ár ka má dúso mouk resiti, Gda
sze tejlo zgíliha sz-práhom? — Nej etoga szvejta
zmo'znozt; Li nevtepena póbo'znozt.

4. Zavr'ze on bogé zemelszke, Kí szvejt sz-ta-

dankmi norijo, I dúhe bívoszti nebeszke, Csi sze z-
isztinov borijo: Gotov je ráj vsze zgübiti, Kak sze
z-Bougom protiviti.

5. On szejja szemen blagoszlova, I sznejt hü-
doube preprávla; Ali csi sze vrejloszt nyegova Od
mányi szlugov zadávla, Szoudbo na Bouga zanihá,
I v-vrejloszti nepomenká.

6. Csi hválo, stere je on vrejden, Bláznik szebi
pripisűje; Mucsi on, csi taki szvejt blouden Dél
nyégovi necsüdűje: Ár vecs na ono hválo dá Kaj
— pri Bougi nájem szvoj má.

7. On je ponízen v-dnévi szrecse, Ali v-nesz-
recsi nezdvojí; I, csi nyemi szvejt mre'ze mecse,
Práve vere nezatají, Znajoucs, kaj ga Boug oszoudi
Kí vu isztini nebloudi.

8. Dokecs tak dnejvov moji be'záj Trpeti má
eti v-práhi, Daj, goszpodne, da sze nyí tekáj Dokon-
csa vu tvojem sztráhi; Ár kí sze te, kak szin, bojí,
On povszéd z-díkov obsztojí.

LÜBÉZEN BOUGA.

N o u t a : Krisztus velí: hodte k-meni.

227. Boug! sto nebi lűbo tebé? — Sto nebi
poszvėto szebė Vu vszem tebi na áldov?
— Vejm sze vszej mrtelni 'zítek, I radoszti vszáki
hípek Tvoje rouke blagoszlov.

2. Zvőna tébe nega míra, Nega pocsinka vecséra,
Za oranyeno szrdcze; Li kí sze na tébe szloni, On
sze v-prepaszt szkúz nevtoni: Tí szí vszejm trousta
szuncze.

3. Csi tvoje potí hodimo, Vsze, ka te z-verov
proszimo, Csi nam haszni, podelís; I csi nász taki

sors te'zi, Csi li dűsa v-zle nele'zí, Tí nász pá raz-veszelís.

4. Daj mi tak moje vűpanye, Díko, mír, i zvelicsanye Li pri tebi íszkati, Nászladnoszt zla odűriti, Tebi vu szvetsztvi szlű'ziti, I blá'zeno zaszpati.

5. Csi sze mi szvejt nanizáva. I z-jálnosztjov prilizáva, Nedaj sze mi zvoditi: Najdragsi kincs mi li tí boj, Li tebé mi daj, ocsa moj, Povszéd v szrdczi nosziti.

6. Poszvėti me zczejla szebi, Da veren osztánem tebi, Dokecs eti potűjem, I po sztálnom 'zítka boji Sze v-serégi verni tvoji Sz-tebom veke radűjem.

N o u t a : Jezusa neodpűsztím.

228. Boug, moje zvelicsanye! Tí szí mi najvéksa radoszt; Li v-tebi mam vűpanye, Gda me te'zi britka 'zaloszt: Csi me vesz szvejt osztávi, Tí szí mi ocsa právi.

2. Csi te jasz lűbim, kak szin Vernoga szvo-jega ocsó; Tí mi odpűsztís moj bin, I vzemes me vu miloscsó, Vcsinís me tü szrecsnoga, I ednouk blá'zenoga

3. Kí lűbi tvoje potí, I obsztójí v-szlóbodscsini, On sze neoszramotí; Ár őrok má v-szinovcsini, Má v-rejcsi tvojoj poszvejt, Na vűpanya blá'zen szvejt.

4. Eti sze nam, isztina, Grozí noucs sorsa vi-héra; Ali kaksa vretina Radoszti sze tam odpéra, Gde nam tí, vszamogoucsi, Zbríses vsze szkuze z-oucsi!

5. V-tvoje lűbézni kríli Szi ednouk vszi odejh-nemo, Geto na dnévov czíli Vszi kak czvejtje, povejh-nemo; Ona nász zdigne sz-práha, Na sztán vísnoga tráha.

Nouta: Kí sze vu vísnyem Bougi vüpa.

229. Vszej lúdi milosztivni ocsa, Kí szí szam csíszta lübéznoszt! Tvoja dobrouta i miloscsa Je vszejm vernim na veszélnoszt. I meni te daj lübiti, I vu szvetsztvi tí szlű'ziti.

2. Od szvejta márne lübéznosztí Mi odvрни szrd-cze moje, Naj nevlomim v-neszpametnosztí Nigdár szvejte právde tvoje, Hűdi 'zejl nenaszledűjem, I tak tebé nezbantűjem.

3. Oh! — daj mi csíszte mészli meti, Csedno pobo'zno gúcsati, Posteno i szvéto 'zivetí, I, gde tí 'zelejs, múcsati, Tebé najbole lübiti, Blí'znyim, kak morem, szlű'ziti.

4. Znam, kaj, kí sze tomi radűje, Ka tí, Boug, prepovedávas, Ali onoga sze zbranyűje, Ka nyemi zapovedávas; On z-szrdcza nelűbi tebé, I tak pogűbí szam szebé.

5. Ravnaj me tak, da vsze rad csiním, I z-vrejlim dúhom szpunyávam, Ka sze z-szvéte rejcsi tvoje vcsím, I za vugodno szpoznávam; V-szlabosztí pa i krhkoucsi Mi dúh tvoj bojdi k-pomoucsi.

6. I, csi me gda doide nevola, Znam, ka je i ona tvoj dár. Bojdi tak tvoja szvejta vola, Csi mi je piti nyej pehár: Jasz ní vu szmrtnoj bolezní Nezd-vojím v-tvojoj lübézni.

7. Boug! csíni me té lübéznosztí Vrejdnoga, dokecs tü 'zívém, Da v-nyej naidem troust v-bolez-nosztí, Zdaj, i, gda i szvejta preminém: Ona bojdi ran moji vrács, Ona moj angel varivács.

Na lasztivno nouto.

230. Vsza szo na zemli etoj preidoucsa; Vsza szo, kak meglé szpár, preminoucsa. Ka

'zelejs, dúsa, eta vidoucsa? — Iszcsi, íszcsi li ta presztajoucsa.

2. K-tebi, Boug, szrdcze jasz pozdigávam, Szvet-szko préczimbo rad zametávam; Ár je nyé díka, kak szenya, márna, I dúsi zlehka naveke kvárna.

3. V-nikom na zemli, niti na nébi Vékse radoszti nemam, kak v-tebi: Záto z-'zelejnyem k-tebi prihájam; Ár vecsni kíncs moj v-tebi nahájam.

4. Csi bi taki bio v-protivni rokaj, Ali vu szmrtnoucsi i mokaj, I csi bi le'zao vu groba kríli: Ka bi sze sztraso sz-tebom, Boug míli?

5. Hodí, szká'zi mi tvojo miloscsó, I vtisaj, ocsa mojo te'zkoucso; Boj szmileni deteti tvojemi, Nev-taji trousta szrdczy mojemi.

6. Oh! — vcsi me tebé sztálno lűbiti, I tebi vszedni v-szvetsztvi szlű'ziti: K-konczi zlehkouti mi szmrtné mouke, I vzemi dúso vu tvoje roke.

7. Tam bom lűbézen tvojo szpoznávao, I tebé z-vísnim glászom zvisávao; Tam bom ti szpejvao v-díke szvetloszti Peszem blá'zene nemrtelnoszti.

POKORNOSZT K-BOUGI.

Nouta: Oh Boug, oh míli Boug!

231. Goszpodne! blá'zen je, Kí je tebi podlo-'zen, I vu vszem csinejnyi I hotejnyi po-bo'zen. Vejm tí vu vszem 'zelejs Csloveki blá'zen-sztvo, I záto porácsas Vszejm jákoszt i szvetsztvo.

2. Tí od vszáke dúse Sztálno pokornoszt 'zelejs, I z-vernoga szrdcza Sze szpozábíti nevejs. — I jasz li tak vzemem Tál v-tvojoj miloscsi, Csi szem prav pokoren Tebi, 'zítka ocsi.

3. Jezus, tvoj lűbezník, Je tebi pokoren bio Es-cse i te, gda je Szmrti britki pehár pio. — Oh! —

dabi te i jasz Z-szrdcza gotovnosztjov Bougati setüvao Z-sztálnov pokornosztjov!

4. Dáj, da mi zákon tvoj Vszigdár pred ocsmí bode; Ár znam, kaj sze li tak Ognem vsze düsne skode. Právde tvoje járem Je zvelicsitelni, I nyé bre-men szprávi 'Zítek nemrtelni.

5. Dnesz, csi bom glász tvoj csüo, Naj néob-trdim szrdcza, Da kak nezbantűjem Tebé, szvétoga szodcza; Ár je grozno, tebi Szpádnoti vu roke, I tak düso vr'zti Na vekvecsne moke.

6. Oh! — daj sze mi grejha Trdno varvati vszigdár; Ár ka mi szprávi on? — Krátke radoszt, vecsni kvár! — Kí neodűrjáva Nyega rú'zne pouti, On szam hotécs híti Pekla mantram prouti.

7. Csi pobo'zno 'zivém, Ino glász tvoj rad csű-jem; Csi tebi, szodecz moj, Pokornoszt prika'zűjem: 'Ze eti obcsűtim On mír, i blá'zensztvo, Na stero pridti mam Vu díke králevsztvo.

Nouta: Nouns je pred dvérmi vszej.

232. Ocsa! v-právdi tvojoj Radoszt má szrdcze moje, Stera düsi mojoj Troust dá miloscse tvoje; Ár tí szamob lűbis, Kaj vsze verne lűbis.

2. Tebi je podlo'znoszt Najprijetnejsi áldov, I csíszta pobo'znoszt Nam díka i blagoszlov — Tű v-telovnom 'zítke, I v-vecsnom prebítke.

3. Korouno vernosztí Je vzéo tam szvétí szin tvoj, Kí je v-pokornosztí Áldűvao i 'zítek szvoj, Da bi tebé, ocsó, Pred szvejtom szvedocso.

4. Vcsi me nyegvo vernoszt Sztálno naszledűvati, I právo pokornoszt Vu vszem prika'zűvati. Boug vszáki sztopáj moj Tebi poszvetsen boj.

5. Daj mi ,zítka rejcsi Glász z-radosztjov szlí-

sati, Ino pri nyé szvejcsi Vu szvetsztvi potüvati, Nedú'znoszt varvati, I zla sze hábati.

6. Pelaj me, ocsa moj, Czili mojemi prouti, Po szkúz sztezi kmicsnoj, I szmrti sztrasnoj pouti: Szrdcsno bom po nye sou, Naj mi li k-míri bou.

7. Vsze, vsze tvoje potí Szo znamejnye moudroszti. Kak bi tak vrejdno tí Ne'zelo pokornosztí, Szvetsztva ino sztráha, Od vszej szinouv práha!?

8. Blá'zen, kí szí v-tvojem Ravnanyi rad pocsiné! — On vu szdrczi szvojem Mír má, gda vöpreminé, I ti ga na czíli Zviszís, szodecz míli!

Nouta: Kak bi nehválo goszpodna.

233. Boug! szvéta je vola tvoja, Liki szí szam tí szvéti: Vadlúje tou dúsa moja, I szvejt zdíkov obvzéti. Szvetsztvo tvoje csüdüvajoucs, Bouga tebé viszína, I mourszka globocsína Sze nanízi trepetajoucs. — Ki szin práha okoren Je tebi nepokoren.

2. Jaj! — i mené zapeláva Szvejta bloudna okornoszt, Gda mi szrdcze nadigáva Na grejsno nepokornoszt. I jasz gousztokrát zabloudim Od dúse moje czíla, Na tak rú'zne potí zla, Szkejm sze, kak norcz z-ognyom, loudim, Z-sterim sze sáliti scsém, I pogübelno ze'zgém.

3. Boug! vcsi me pout mojo nouro Hitro prav prebroditi, I daj sze mi na pokouro Priczájti prebüditi: Ár jaj meni, csi me szrd tvoj Vövszecsé z-rú'znim szrdczom! — Jaj! — csi pred tebm; szodczom, V-tepeni posztáne dúh moj. — Ah! — csi bom v-grejhi vküpsztrt, Nájem moj de vecsna szmrt.

4. Ali kaksega blá'zensztva Dén sze mi tam preszvejtí, Csi mi je vu szlú'zbi szvetsztva Zaislo szuncze na szvejtí! — Szvetlejsi od tráha szuncza Sze pozdigne sz-tühíne Dúh moj, na sztan viszíne,

Idoucs pred praviczé szodecza, Gde de v-vísnoj radoszti 'Zeo nájem pokornoszti.

5. Goszpodne! toga blá'zensztva Mi nedaj zakoczkat; Vcsi mi je vu szlú'zbi szvetsztva Z-vrejlim dúhom íszkat; Notri do groba kmicsnoga Naj eti tak potújem, Da vnikom nezbantújem Tebé, szodecza, pravicsnoga, Vu tvojem sztráhi 'zivém, I tího vöpreminém.

PRISZEGA NA BOUGA.

Nouta: Zaisztlnó, bode vrejmen.

234. Boug, szodecz 'zítka mojega! Tí, ki szkrownoszti brodis, I sztávo szejta tvojega Pouleg praviczé szoudis, Vcsi me ísztino lúbiti, Gda sz-priszegov szvedocsiti Mam nyou pred sztolczom szodszkim.

2. Tvoje szvetsztvo, i bojazoszt Naj sz-támna zdranfa mené, Ino na tvojo vszaznanoszt Me trdno opomené: Pred tebm szvedocsim, oh Boug, I trden racsún mam ednouk Dati tebi od vszega.

3. Te jálen toti ísztino Pred szvejtóm gdate szkrije; Ali dúh tvojnýé vretino Ocsiveszno odkrije: On, kí, v-praviczi nebloudi, Escse i míszli oszoudi, I kastiga grejh kmicze.

4. Zátó — ni 'zítek, niti szmrt, Ni míta, niti prosnya, Ni prijátelsztvo, niti szrd, Ni gnűszni lúdi mosnya, Me negeni od praviczé, Na grejsno sztezo krivicze, Gda, kak szvedok, priszégam.

5. Jaj meni, csi bi praviczó Dr'zao za prouszto zmejno, I nyou hotécs na kriviczo, Prouti vejszti premejno! — Kak bi me grízao dűsni csrv, Kaj szem oudao nedú'zno krv, I v-práh szklacso ísztino!

6. Oh! — daj sze mi tak hábati Jálnoszti i

krivicze, I, kak drági kincs, varvati Velko szvetsztvo praviczé. Na tébe priszégam, oh Boug, I nerejsim sze vecsni mouk, Csi szem krivicsen szvedok.

Nouta: Oh 'zítka ino szmrti goszpoud!

235. Ki sze sáli sz-príszege szvetsztvom V-dugoványi szvedocsansztva, Protiví, sze z-dúse blá'zensztvom, I z-velikosztjov bo'zansztva. Boug je protivník kriviczi, I oszoudi jo v-praviczi.

2. Nega vu tom bo'zega sztráha, Nega ni lübejzni lüdi; Nepremiszli, kaj de rob práha, I lehko i dühouv hüdi: — Kaj, gda krivicsno priszéga, Lehko szmrt za nyega széga!

3. Oh tí, kí sze sz-príszegov zmejnyas; Tajis vero i Jezusa, Dúse z-zlom blatiti nehejnyas, I vtejples vrejdnoszt virtusa, Bláznik! koga zametávas? — Koga mantram podmetávas?

4. Znaj, gda krívo szvedosztvo dávas, Szam szimolis szoudbo szmrtno, Geto sze etak zakunyávas: »Boug me naj kastiga trdno!« I hotécs tajis z-vűsztami, Ka potrdjávas z-míszlami.

5. Verí, príditi má vszemi vrejmen, Vö sze vjávijo vsze potí; Vszáki de noszo szvoje bremen, Noszo bos to tvoje i tí: Csi sze nepovrnés hitro, Bics bo'zi te doide bisztro.

6. Pazi záto, na ka priszégas! Nezabloudi na kriviczo. Csi vnejmar v-bo'ze potí szégas, I preobrácsas praviczó; Szejjas szemen vecsne brige. Szam na szébe, i na drúge.

7. Hohár szí tí vnougim nedú'znm; Ár premecses hí'ze vdovicz, V-rouke dás hüdobnyákom rú'znm Sors osztávleni szírotíc, Jamo kopas tím pobo'znm, I palacse zidas zmo'znm.

8. V-práh zaklácsis szvéto isztino; Ár zbloudis

szodcze v-praviczi, Vszoj rú'iznoszti odprés vretino, Geto oblászt dás kriviczi, Vnougí dúsno vejszt oszkrúnis, I szvejt sz-preklétsztvom napunis.

9. Szvéti Boug! meni velkoszt tvojo Tak daj pred ocsmí dr'zati, Da szkrbno varjem dúso mojo, Csi mi je gda priszégati, I, kak gnúszen rob krivicze, Nigdár nevtepém pravicze.

10. Szvedok naj bodem, gda tak 'zelé Tvoje velko dugoványe, Ali vísna oblászt zapovej, I velí moje pozványe: Szvedok, z-obcsütejnyem szvetosztva Da nezakoczkaím blá'zensztva!

Noute: Oh Boug! ki grejh odűrjávalas.

236. Nevzemi, cslovek, szvétoga Iména goszpodnovoga Nigdár /. zaman v-tvoja vűszta; Ár je /. ono nej rejcs pűszta.

2. 'Z-nyim sze vnejmar nezaklínaj, Niti blázno nepreklínaj; Ár tak /. Bouga ospotávalas, I szvejt /. na grejh zapelávalas.

3. Nepriszégaj, nebogmejcsi; Ár je rú'zen grejh v-toj rejcsi; Ona /. csloveka oszkrúni, Ino /. z-hűdoubov napuni.

4. Mír daj dúsi protivníka; Ár je velika nyé díka: Iszkra /. bo'zansztva je ona, I zrok /. vecsnoga zákona.

5. Nigdár vraj'zega iména Jezik tvoj naj neszpomína: Zla rob /. je znás. pousztao i on, Zató /. je vzéo grozen szvoj lon.

6. Nej! — negúcsi: »grúm naj vdáril!« Ne'zeli tou niksoj sztvári. Sto zná /. koga on pokosí? — Ár vszém /. kúmesz gláve visí.

7. Niksa rejcs gníla i pűszta Ti nigdár neprídi v-vűszta: Csízsto /. bojdi tvoje szrdcze, Csiszta /. rejcs, kak bo'ze szuncze.

8. Rejcs tvoja »tak!« ali »nej!« boj: Tou ti velí szam Jezus tvoj; Ár vsze ./. , ka je zvõna toga, Zhája ./. z-nágiba hûdoga.

9. Vnougá gnûszno priszéganya, I neszmero preklínyanye, Vcsiní ./. tebé nevernoga, I vszejm ./. lûdém odûrnoga.

10. Ka pa tam, na velki dén on, Gda vzéti más pravícze lon? — Bo'zi ./. szrd te tak píhne tá, Kak sze ./. pleva távneszti zná.

11. Goszpodne! tí, szodecz szvéti, V-koga rejcsi nega szméti, Zcsiszti ./. od zla moja vûszta, Da ji ./. nerû'zni rejcs pûszta.

12. Csi bi mi jezik szfaliti lno tebé steo tajiti; Bole ./. mi je zanejmiti, Kak gda ./. blázno govoriti.

VÜPAZEN V-BOUGI.

Nouta: Ah! — ka bom jasz, grejsnik csinio?

237. Goszpodne! vu kom, zvõn tébe, Bi sze mogao vûpati, I mír dûsni iszkati? — Pri tebi, oh vernoszt nébe, Mi szvejti trousta szuncze, Za tú'zno moje szrdcze.

2. Oh ocsa! tvoje lûbézni Tí nam nigdár nev-tajís, Csi sze gli vcsászi müdís: Tí szí vrács vszej ran bolezní. Szteber szrdcz czagajoucsi, I v-szkuzaj plavajoucsi.

3. Velikoszt tvoje dobroute Néba, zemla csü-dûje; Ár sze v-nyej vsze radûje: Vövlejés na vsze sziroute Tí szvéti blagoszlov tvoj V-vbougoj sztávi nyihovoj.

4. Kakoli szí me doszégne, — Csi li vu tvojem sztráhi Potûjem eti v-práhi, — Vu dvojnoszt me nepotégne; Ár vu vszákom vrejmeni Szi tí varivács meni.

5. Ka prineszé dén ütásnyi, Tou nemrem nap-rejznati, Ni nescsem szpitávati; Li na tébe oh vísesnyi, Vr'zem z-vüpanyem pogléd; Ár szí tí z-menom povszéd.

6. Blagoszlov tvoj vödeliti Onim, ké te'zi 'zaloszt, Je tvoja csíszta radoszt: Záto sze szmejm veszeliti I jasz sz-tebom, ocsa moj, Csi szem pokoren szin tvoj.

7. Krejpi me tak, ocsa míli, Z-dűhom v-tvojoj bojazni, I v-detinszkoy vüpazni; Naj vu tvojem ver-nom krílí Naidem v-noucsi vihéra 'Zelen pocsinek míra.

N o u t a : Jezusa neodpüsztim.

238. Kí v-goszpodni polo'zi Szrdcza szvojega vüpanye, On, kak veren szin bo'zi, Pri nyem naide szkúz vtisanye, V-nyem, kak ocsi, nez-dvojí, Pod kaksté krí'zom sztojí.

2. Boug, kí je sztvouro te szvejt, I vsza zdr-'záva, i hráni, Vszejm dáva mír i poszvejt, Vsza zakrívá ino bráni; On je v-vszákoj te'zkoucsi Vernim szvojim k-pomoucsi.

3. On, kí je vszamogoucsi, I vsza, vsza zná doprineszti, Zná i vu sorsa noucsi Szlápov szilo tak podneszti, Da po szkuzaj 'zalosztí Zíde szuncze radoszti.

4. On, kak csíszta lübézen, I ocsa, dobrotiv-nosztí, Rad zvrácsi ran bolezen Z-dejsznov vecsne szmilenosztí; Ár je on vszej rouni vrács, I vszej verni varivács.

5. On je moudér, i tak zná, Ka je komi hasz-novito, I, csi nam szkúz pehár dá, Tak szkűszimo sztanovito, Ka je i ete pehár Ocsinszke lübézni dár.

6. Csi me tak 'zaloszt tere, I pomoucs bo'za sze müdí; Neodsztopim od vere, Stera me sz-tejm

troustrom бүдi, Kaj sze mi po szkúz noucsi Pá dén míra prepoucsi.

7. I teda osztáne Boug Szteber mojega vüpanya, Gda mi v-douli szmrtni mouk Nenaide szrdcze vtisanya, I gda po temnoj pouti Szoudbi mam idti prouti.

8. Na nyega tak, kak oco, Zavüpam sors i 'zítek moj; On mi vtisa te'zkoucso, I szrdczy podeli mír szvoj: Ár csi sze nyega bojím, 'Z-nyim povszéd i obsztojím.

Na znáno nouto.

239. Ka Boug csiní, vsze je dobro: Szvéta je nyegva volo. Nyegvo ravnanye je moudro, Nyegov dár i nevola. On me ednouk Z-szkúz ino mouk Zná pá oszloboditi: V-nyem tak nemam dvojiti.

2. Ka Boug csiní, vsze je dobro: On me nev-kani nigdár; Ár kak obecca vsze dobro: Tak i podeli vszigdár. 'Z-nyim obsztojím, Csi nedvojím; Ár vesz te szvejť sürouki Je vu nyegovoj rouki.

3. Ka Boug csiní, vsze je dobro: On je moje vüpanye; Zná, ka mi szlú'zi na dobro, I szrdczy na vtisanye. Vu radoszti I 'zaloszti Je li on moj voditel, I níli bátrivitel.

4. Ka Boug csiní, vsze je dobro: Nemam sze tak szkvariti; Ár mi on vözravna moudro, Ka düsi má hászniti: V-nyegvom kríli Jasz na czíli Tíhi sztá-nek naidti mam, Csi ga, kak dejte, bougam.

5. Ka Boug csiní, vsze je dobro: On, on je moj varitel. On, kí me je na szvejť sztvouro, Bode i moj branitel: Protivna moucs, I szmrtna noucs Nema skouditi meni V-szkrádnymem mojem vrejmeni.

6. Ka Boug csiní, vsze je dobro: On je moj veren oca, I vsza mi vrné na dobro Nyegva vecsna

miloscsa. Nyemi 'zivém I, csi merjém, Pri nyem mam zvelicsanye: Tou je moje vüpanye:

Nouta: Krisztus mi je moj 'zítek.

240. Jaj! — nas zemelszki 'zítek Je sztánek 'zaloszti I li rejtko prebítek Míra i radoszti.
2. Li tvoji troustajoucsi glász, Jezus blá'zensztva voj, Zná razveszeliti nász Na szkúz pouti te'zkoj.

3. Rejcs tvoja nam tak velí: „Míli ocsa je Boug, I verne razveszelí, Na czíli szkúz i mouk!“

4. Vr'zte vszo szkrb na nyega, Ví, ké te'zi 'zaloszt; Csákajte od vísnyega Z-verov troust i radoszt!“

5. Gotov szem sze szloniti Tak i jasz na nyega, I z-vüpanyem prosziti Mir szrdcza mojega.

6. Csi gli nyegve moudroszti Neprevídím povszéd, Dönok vr'zem v-radoszti Na nébo moj pogléd.

7. Vsza, stera mi vözravna On v-vecsnoj szkrovnoszti, Kak k-blá'zensztvi prípravna, Vzemem v-mi-rovnoszti.

8. Znam, kaj mi dnévov moji Bremen zlehkouti Boug Hlád dá vrélomi znoji I konec, jaji mouk.

9. I csi szem tú v-vernoszti Zbojüvao vere boj, Tam v-blá'zenoj vecsnoszti Mi vödá nájem moj.

10. Tam bom pravej szpoznávao Bo'zansztva szkrovnoszti, I zahválno zvisávao Pout vísne szkrbnoszti.

Nota: V-tebi sze vüпам, oh Boug, vu vszem.

241. Vrejdno sze vüпам v-tebi, oh Boug! Árszi tí moje díke roug; Od tébe je 'zítek moj. Krí'z i 'zaloszt, Mír i radoszt, Dober, hűdi sors — je dár tvoji.

2. Tí szí tim tvojim nej protiven; Ar szí nyí Boug milosztiven. — I moj haszek glédas tí: Vídís i znás, Ka komi dás. Moudre szo vsze tvoje potí.

3. Haszni meni i britko vrásztvo, Tak szirmastvo, kak bogátsztvo, Je dár tvoje lübézni V-tvojem kríli Mi na czíli Vtisas ran moji bolezni.

4. Dúsa moja! v-dnévi 'zalosztí Nevczagaj vu szkúz britkosztí: Blúzi je sorsa goszpoud; On je tvoj vrács, I varivács: 'Z-nyim szrecsno szkoncsas tvojo pout.

5. Ah! — kelkokrát szem szkuzen pogléd Vrgao na nebésza povszéd, Gde szem sztano i hodo! — Ali tí, Boug, Szí me pá z-mouk I szkúz csüdno oszloubodo.

6. Gda szem v-nevouli pomenkávao, I sz-placsnim glászom zdühávao Za pomoucs k-tebi, ocsi; Míra szunczi Szí mi v-szrdczi Dao zíditi vu temnoj noucsi.

7. Keliko vandrarov nedú'zni Je dvojílo v-dnévi tú'zni, Boug, vu tvojoj pomoucsi! — I tí prídes I nyim zbríes Nevedoucs vsze szkuze z-oucsi.

8. Verne dúse! ka szte szkúszile, Gda szte gousztokrát víszile Vu 'zítka negvüsnosztí? — Jeli je Boug Nej bio i v-mouk Noucsi vam Boug lübejznosztí?

9. Na nyega sze tak szloni, szrdcze! 'Z nyim ti zíde míra szuncze, V-kaksté vihérnoj noucsi; I v-szmrtni mouk Szili de Boug, Tvoj pasztér, tebi nazoucsi.

Na znáno nouto.

242. Zdigni gori ocsi tvoje Na nebésza, szrdcze moje! Zovi goszpodna dén i noucs V-nevouli tvojoj na pomoucs.

2. On ti zravna tvoje potí, Csi szí nyemi prav

verno tí; Dolivzeme sz-tébe kríz tvoj, Ino ti darúje pokoj.

3. Vsze dobro od nyega zhája, I troust sze pri nyem nahája, Kí nébo, zemlo zdr'záva, I vszejm 'zítek i mír dáva.

4. Verno lüdsztvo! Boug te vídi, Vu dnévi dobri i hűdi; V-noucsi, vu dne sz-tebom hodi, I tebé, kak ocsa, vodi.

5. Od velike dreszélnoszti, I düsne pogübelnoszti Te on varje milosztivno, Csi szí nyemi nej protivno.

6. Szuncza velika vrocsína, Zíme mraz, leta toplína. Ti je nej k-pogübelnoszti, V-rouki bo'ze szmilenoszti.

7. Vüpäj sze tak v-Bougi sztálno, I nehodi pred nyim jálnó, Csíni sze v-vszákoj te'zkoucsi Vrejdnó nyegove pomoucsi.

8. Tí áldűj nász, szmileni Boug, I obari nász vecsni mouk; Krejpi nász v-veri, v-vüpanyi, I daj nam tál v-zvelicsanyi.

Nouta: Ka Boug csíni, vsze je dobro.

243. Na Bouga, nej na moj tanács, Czimpram jasz szrecso mojo; On, kak szmileni varivács, Szkrb má na deczo szvojo: On i meni, Vu vrejmeni Přípravnom, vöodloucsi, Ka szlísi k-potreboucsi.

2. On 'ze ouzdalecs prevídi, Ka meni haszniti má, I sors dober, ali hűdi Tak moudro pelati zná, Da na czíli Jasz veszéli, Tak za jaj, kak za radoszt, Dícsim nyegovo moudroszt.

3. Z-velikov szrecsov ládati, I 'z-nyouv trézno 'zivetí, Je 'zmetnejse, kak sztrádati, I kaksté kríz

trpeti. — Bo'za vola Je nevola, I szteber pobo'znošti, Kincs pa csrv nedú'znošti.

4. V-szmrti vsza 'zalošt táléhne, I pobo'znošt obsztojí; Vsza díka zemlé povejhne, I zla mányi rob zdvojí. — Oh neszrecsen, Kí kincs vecsen Iszcse v-dobroutaj mární, Kak dúsi, tejli kvárni!

5. Boug csloveki tou vszigdár dá, Ka nyemi je potrejbno. Jeli tak on grajati má Potí bo'ze nevrejdnó? — Kí je sztálen, I zahválen, On szí i vu nevouli Pocsiné v-bo'zój vouli.

6. V-tebi tak, veren ocsa moj, V-tebi sze scsém vüpati. Kagodi mi gda tanács tvoj Má eti vözrav-nati, Vsze pretrpím; Ár tak dr'zím, Kaj, kí v-tebi nedvojí, V-'zítke, v-szmrti obsztojí.

MOLÍTEV K-BOUGI.

N o u t a : Oh vekivecsne miloscse.

244. Boug! véksa je tvoja zmo'znošt Od vsze vizíne nébé; Záto sze vbouga pobo'znošt Z-verov szloni na tébe. Molim sze i jasz, ocsa moj, Tebi v-potrejbi rázlocsnoj: Poszlühni me z-miloszti.

2. Neproszim te ni bogátsztva, Niti dobrout zemelszki; Ár nedájo dúsi vrátsztva, Niti radoszt nebeszki: Daj mi pamet preszvetseno, Szrdcze tebi poszvetseno, I vu vszem zadovolno.

3. Ne'zelejm glásza velkoga, Ni préczimbe pro-sziti; Li kincs iména lej-poga Mi nedaj kak zgübiti, Da pred tebom, i mojimi Bratmi, tebi vugodnimi Hválo i postenyé mam.

4. Nej mi je za dúgi 'zítek, V-sterom nega vrejdnoszti; Boj szí be'záj moj bár hípek, Li zdr'zi

me v-vernoszti, Da tebé naj neodvr'zem, Ino k-szvejtí neprivr'zem, Kak rob gnúszne márnoszti.

5. Tí grejsnikov neposzlúhnes, Kí szo ti nepokorni, I vsze, vsze od szébe szúhnes, Kí szo v-húdom okorni. — Ocsiszti me tak, ocsa moj, Napred bo'zanszki sztoleczech tvoj Csiszti sztoupim, gda molim.

Nouta: Blá'zen boj Krisztus, toga.

245. Zdühávaj csesztou, oh krsztseńík, k-Bougi, V-dúse i tejla, potreboucsaj vnougi: Hasznovita csészt je, nyega moliti, I nejdvojiti.

2. Moli sze Bougi vu szrdcza prosztoucsi V-dúha vrejloszti, i 'zítká csisztooucsi; Ár nyemi nikse préczimbe nejtr'bej: On szrdcze 'zelej.

3. Moli sze nyemi vu dnévi radoszti, Naj te obarje od vszáke nouroszti; I proszi ga troust, gda nevoló trpís, Da sze obdr'zís.

4. Kakoli dobra ti je dao v'zívatí, Setűj ga za vsze z-szrdcza zvisávati; Nyemi, kí ti je vtálao blagoszlov szvoj, Áldűj 'zítek tvoj.

5. Moli sze csesztou vu tíhoj szamnoshzi: Szlísá on tebé i v-kmicsnoj szkrovnoshzi, Ino te z-dármi miloscse obdelí, I razveszelí.

6. Ali i v-czérkev gedrno hoditi, I sz-poboznosztjov sze i tam moliti, Ti je szvéta csészt, — kak drűgi bűdjejnye Na tou csinejnye.

7. Moli sze za czvejt szrecse drűgi lűdi, Ali szo dobri k-tebi, ali hűdi: Liki ti Jezus szam zapovedáva, I pėdo dáva.

8. Moli sze csesztou, i premecsi v-dűhi, Jeli szí v-nikom k-dobromi nej túhi: Tak sze molítev tvoja obdarűje, I korunűje.

Na znáno nouto.

246. Oh Boug, oh míli Boug! Tí vretina vszej dobrou, Kí szi vecsna miloszt, I ocsa vbougi szirout: Daj mi zdravo tejlo, I vu taksem tejli Csísztó volo, dúso, Ino rázum zrejli.

2. Daj, da verno szpunim Csészt mojega pozványa, Kak vrejli szlü'zbeník Tvojega dugoványa: Szkoncsati mi daj vsze V-prípravnom vrejmeni, Da blagoszlov v-'zívam Po te'zkom bremení.

3. Naj vu govorejnyi Sztálen bodem i csísztí, I vu mojem gucsi Sze varjem rejcsi púsztí; Csi mi je gda pouleg Csésztí govoriti, Nedaj mi od tvoje Právde odsztoupiti.

4. Csi me kakgodi krí'z Ino 'załoszt dohája, Pri tebi mi szrdcze Naj 'zelen troust nahája; Csi mi pa zemelszko Radoszt scsés gda dati, Vcsi me szam, nyou z-moudrim Rázumom v-'zívati.

5. Daj mi z vszejmi lüdmí V-lejpom míri 'zíveti, Pri pravicsnoj hodbi Vu vszem blagoszlov meti, Protívnike moje Ž-dobrim obládati, I pred tebom, szodczom, Tíhi mír ládati.

6. Csi mi na tom szvejti Scsés lejta povnou'zati, I dúgoga czíla, Sze mi dás docsakati; Vari me vszega zla, Da moje sztarosztí Szejre vlaszé noszim Szpostenyom, v-moudrosztí.

7. Daj mi v-právoj veri Dokoncsati moj 'zítek, I pri tebi naidti Díké 'zelen prebítek: Tejli mi daj meszto K-pokopi posteno, I zbúdi je ednouk Z-groba odícseno.

Nouta: Oh 'zítká ino szmrí goszpoud.

247. K-tebi, vecsni dúh, pozdignoti Szrdcze, ino zdühávatí, Míszli dúse k-tebi nagnoti, I

grejhe ti vadlűvati, — Tou je nasa szvéta dú'znoszt I zvelicsana pobo'znoszt.

2. I, kak bi mogao vűhki bidti I jasz v-tak szvétoj dú'znosztí? — Kak te nebi steo rad dícsiti Za däre dobrotívnosztí? — Vejm mi tí telko dobra dás, I na méne verno szkrb más!

3. Medtejm, gda pred tébe polo'zim Szrdcza mojega 'zelejnye, I, gda sze ti vu szkuzaj tou'zim, Ali vadlűjem vgresejnye; Vari me od szkazlívosztí, I brbravne recslívosztí.

4. Nej! — nedaj mi nika 'zeleti, Ka mi tí pre-povedávas, Ni drűgim lűdém na kvár trejti, Prouti právdi, kou mi dávas: Zavr'zes tí molitváre, Kí bratom 'zelejjo kváre.

5. Gsi blágo, ali radoszt proszim, Daj, da pred vszejm zcsísztím szrdcze, I vu vszem vugoden szád noszim, Sz-kejm sze naj szvejtim, kak szuncze, Naszledűjem zadovolnoszt, I szka'zűjem dobrovolnoszt.

6. Csi placсно zdűhávam v-nevouli, Za miloscse tvoje pomoucs, Da ti glász moj bode po vouli, Daj mi k-trplejnyi vísno moucs; Tak szí szrdcze v-szkuzaj vtolim I sz-tebom sze zadovolim.

7. Tak de i tebi prosnya moja Prijétna, dűh vsze lűbézni, I zvrácsi me miloscsa tvoja, Vu kaksté szrdcza bolezní; Ár mi v-szkuzaj dá trplívoszt, V-radosztí pa mertűcslívoszt.

Nouta: Ka Boug csiní, vsze je dobro.

248. Csi jasz lűbim Bouga mojga; On mené neosztávi, Niti blagoszlova szvojga Nev-tají mojoj sztávi: Ár me rad má, I vsze mi dá, Ka mi tejli i dűsí K-haszki i míri szlísi.

2. Csi rejcs Jezusa rad csűjem, I právo vero zdr'zim Dú'znoszt pozványa postűjem, I kríz mi-

rovno trpím; Tak v-radoszti, Kak v-'zaloszti Sze troustam z-Bougom mojim, Kak dejte z-ocsom szvojm.

3. Záto, kakoli prosziti Mam v-Jezusa iméni; Boug mi vsze scsé podeliti, Kak ocsa moj lübléni: V-potreboucsi I te'zkoucsi Mi szuncze míra zbüdí, Csi sze gli vcsászi müdí.

4. Gvüsno sze szlonim na nyega I v-szmrti temnoj noucsi; 'Znyim sze mi dnéva vísnyega Zorja v-díki prepoucsi: Eti v-práhi, I tam v-tráhi Nemrtelnoga szuncza, Je on troust mojga szrdcza.

5. Za'zgi tak, goszpodne, v-meni lszkro lübézni tvoje, Da te vu vszákom vrejmeni Prav csesztí szrdcze moje; Tak naj 'zivém, Da gda merjém, V-tvojem kríli, ocsa moj, Naidem vekvecsni pokoj.

Nouta: Oh goszpodne, ti nas veren.

249. Blá'zeni Boug! csi k-tebi zdignem glász moj, I áldűjem ti v-molítvi pobo'znoj; Kaksi dodrout mi bode vretina, Eta szvéta szrdcza prvotina!

2. Po molítvi sze za'zgém na pobo'znoszt; Po nyej z-dűse odűrim grejsno rű'znoszt: Ona, ona me büdí v-pozványi, Naj nebodem vu dú'znoszti mányi.

3. 'Znyé vretine mi sztácse blagoszlov tvoj, Dűsna radoszt, vísni mír, troust, i pokoj; Li po nyej sze nagnem od zemelszki, Na 'zelejnye ti vecsni nebeszki.

4. V-nyej mi szvejti trák bougabojaznoszti, I szinovne isztinszke vűpaznoszti; V-nyej obcsűtim mojo plemenitoszt, Ino dűse pred Bougom velikoszt.

5. Po nyej lűbim tebé, Boug, vise vszega, I blűznyega tak, kak brata mojega; Vnyej sze nagne

szerdce k-protivníki, Kak tou vídim v-bo'zem lü-bezníki.

6. Molítev mi obé'ze rane szerdca, I dá zíditi v-nyem tráhi míra szuncza, Gda pod kri'zom cza-gajoucsi sztojím, I vu britki szkúz povoudni dvojím.

7. Molítev mi dá nágib na poníznošt, Csi me szvetla szreca vábi na gízdošt; Ona mi je szteber nedú'znosztí V-szküsávanyi, prouti vszoi rú'znosztí.

8. Molítev me krepí vu szkrádnym boji, Vu sterom mi hlád dá szmrtnomi znoji; Ona mi tü znejti trák vüpanya, I tam ká'ze örok zvelicsanya.

9. Jezus! i tí szí csesztou k-ocsi molo, I z-molítvov szí düso v-mantraj tolo; 'Znyouv szí velki be'záj tvoj dokoncsao, I tak sz-példov nyou vernim porácsao.

10. Daj tak, da i jasz v-molítvi pobo'znoj Csesztou, kak tí pozdignem k-Bougi düh moj; I tak mi nyé szvéta prvotina Eti i tam boj míra vretina.

Nouta: Oh mojvi dvei okej.

250. Gori sze pozdigni, oh moje szerdce, k-Bougi, I zgucsávaj szí 'z-nyim od tvoji nevoul vnougi. K-nyemi sze ponízno vszígdar pribli'závaj, I z-vüpanyem zdühávaj.

2. Tou 'zelej od tébe on, i toga je vreiden; Ár je on nej bolvan, ni kejp od csrvouv zejden, Nego tvoj sztvoritel, ocsa, i varivács, I ran düse tvoje vrács.

3. Zató ga tí nigdar v-niksem kejpí nemoli, Niti szí kaksega szvétcza na tou nezvoli; Ár stímani szvétczi nevejjo za tébe, Nego li szam Boug nébe.

4. Ni k-nyemi po drügi tolmácsí nepriháaj, Niti sze vu niksoj rejcsi 'z-nyim nepogájaj: Vis, Krisztus

szam tak vsze zové: „hodte k-meni, Ví, kí szte obte'zeni!“

5. Boug je dúh, i v-dúhi sze scsé i vu isztini Odevszej moliti, po szvétom szvojem színi, Ni nedá té szvoje csészti on nikomi, Nedá díke drúgomi.

6. Kak ocsa telovni deczo szvojo rad csúje; Tak sze dúh vszej dúhouv nad vernimí szmilúje: Ali v-kom je z-rú'znim zlom vtepena dúsa, Toga prosnye neszlísa,

7. Moli sze tak predvszejm za grejhov odpúsztsanye; Szkrbi sze najbole za tvoje szpravicsanye; Tak ga z-'zívov verov, vsza, vsza, dobra proszi; On na tébe szkrb noszi.

8. Premiszli, kaj je on nébe i zémle goszpoud, I 'zelej od tébe csíszte rázumnoszti pout: Nemeli tak brezi pámeti, molécs, vkrí'z, Nego pazi, ka gucsis.

9. Ár, geto na tvojo prosnyo szam nemas pazke, Kakda szmejs csakati molítvi 'zelne haszke? — Csi sze nerazmis szam, sto te má razmiti? — Sto ti prosnyo szpuniti?

10. Bougi nepripisúj czíla, niti vrejmena: Csákaj nyegvo pomoucs, i lehkouto bremena; Csi sze gli müdí on, nehejnyaj prosziti: Veri, vsza más dobiti.

11. Gda príde nyegova vóra, ta odícsena, I nász vise moucsi te'zí 'zúkoszt bremena; Dá nam — ali ono, ka szmo ga proszili, Ali vecs — v-szlejdnjoj szili.

12. Záto, szrdcze moje, vu tvojoj i blí'znyega Potreboucsi proszi vsze dobro od vísnyega: On, ki je lúbézni ocsa, tebé szlísa, I 'zelejnye ti vtisa.

Nouta: Dober je nas Boug, porazmite.

251. Kak decza z-nágibom vü pazni K-roditelom szvojim prisztáplajo, I, za volo bougabo-

jazni, Od nyi dáre lübézni vdáblajo; Tak mí k-tebi, oh Boug, prihájamo, Pri kom pomoucs i troust nahájamo.

2. Ocsa nas, i vszej lüdi ocsa! Vcsi nász, kaj szmo szi vszi bratje v-tebi, I kaj nász vsze tvoja miloscsa Z lübéznoszti glászom vábi k-szebí, Da sze vszi vu tebi veszelímo, I szvéto imé tvoje csesztímo.

3. Daj, da povszéd vgája pravicza, Práva vera i 'zítka pobo'znoszt, Veszne pa jálnoszt i krivicza, Veszne blouda, i divja nezlo'znoszt. Vu tom sztoji, Boug, tvoje králevszтво: Daj pridti vszejm, vszejm na tou blá'zensztvo.

4. Nágib nas je nesztanoviti; Ár kelkokrát v-dobrom pomenkámo, Gda v-dugovány nehasznoviti, I skodlívi bloudno radoszt mámo! — Vu vszem tak naj tvoja vola bode, Da sze mentújemo düsne skode.

5. Kakoli, nam je pogübelno, Tou od nász li tí odvrnouti znás, I, ka nam je zvelicsitelno, Tou nam sztvoje miloscse vsze rad dás. Molimo sze ti tak, ocsa vísnyi, Szlísaj nász: daj nam krúh vszákdenésnyi.

6. Odpüsztí nam nase vgresejnye; Stero da li tak csakati szmejmo, Csi i mí drügi presztoplejnye Nyim z-szrdcza odpüsztíti 'zelejmo; Tí sztrejbi z-nász náklonoszt gízdosztí, Odúrjávanya, i szrdítosztí.

7. Szküszí nász v-veri, i v-jákosztí, Da ti vszedni verní osztánemo; Vardeni nász v-jaji, v-radosztí, Naj od tébe, Boug, neodpádnemo; Ali nevpelaj nász v-szküsávanye, I blázni lüdi zapelávanye.

8. Od düsnoga i telovnoga Kvára nász vsze milosztivno bráni; Oszloubodi nász od hü-

doga, I vészeli nász vu nasem sztáni: Vcsíni eti sztávo naso szrečno, I tam daj vszejm díke radoszt vecsno.

9. Vszo punoszt li tí v-oblászti más, Goszpodne! ár je tvoje králevsz tvo. Ka sto potrebjje, dobro znás, I z-lübézni delís vszem blá'zensztvo. — Tvoja, tvoja je díka i zmo'znoszt. Koronúj deczé tvoje pobo'znoszt!

N o u t a: Veszéli dén nám je zisao.

252. O d sterimao te szvejt sztojí, Boug! vsze ka v-tebi nedvojí, Ide pred tébe v-vü-pazni, I zvisáva te v-bojazni.

2. Szkrovno je tvoje csinyejnye, I vsze cslove-cse zmislejnye Je zaman scsé prebroditi, Ali sze sz-tebom boriti.

3. Od tébe vszi li tou známo, Ka v-rejcsi szpí-szano mámo, I vsza tadankov modríá, Je — li blou-dnoszti noría.

4. I jasz bi té odűrjávae, Spotao ino zametávae, Kí nacsí, kak jasz, verjejo, I té kincs szkrbno varjejo?

5. Nej! — nescsem ji odűriti, Nego sze za nyé moliti, Nyí szlobodscsino varvati, I 'z-nyimi v-míri vandratí.

6. Ali moje vadlűványe, Kak najdragse dugo-ványe, Do koncza 'zelej m zdr'zati, I, kak tvoj dár, postűvati.

7. Tí mi vari té kincs gvűsni, Kak nébe blagoszlov vísni, Da mi on trák vűpanya bou, Gda bom z-ete tühíne sou.

8. Oh! — būdi vsze protivníke I spotlívce tvoje díke, Na právo krsztsanszko moudroszt, I 'z-nyé zhájajoucso krotkoszt.

9. I oni naj mirújejo, Ino vu vszem postújejo Moje szvéto vadlúványe, Kak bo'zansztva dugoványe.

10. Za nyega odícseni czvejt, Te naj moli z-menom vesz szvejt; Da nyega szvéta isztina, Bou vszejm blá'zensztva vretina.

11. Na tou daj vszejm kebzüvati, I v-jedinsztví potüvati: Dokecs szin tvoj, kak vszej pasztér, Vsze pozdigne na vecsni mír!

N o u t a : Goszpodin Boug, neosztav' nász.

253. **Z**a vsze lüdi te molimo, I blagoszlov tvoj proszimo; Ár tou, po vecsnom závezi Szam tí 'zelés düh nebeszki.

2. Mi szmo szi vszi bratje v-tebi, I ti vsze pozávas k-szebi; Vsze tam ednoux tvoje díke Vcsini-ti scsés örocsníke.

3. Vszejm szi áldüvao Jezusa, I pokázao pout virtusa, Vszejm vú'zgao poszvejt vüpanya, I dao zálog zvelicsanya.

4. Hválímo te, ocsa szirout, Za blagoszlov telki dobrou, Sz-kejmí nász vsze nadeljávas, I v-dühi razveszeljávas.

5. Oh! — bojdi i potomtoga Ocsa lüdsztva nevolnoga; Blágoszlávľaj nyega sztávo, Ze vszejm, ka szpoznas za právo.

6. Vsze pobo'zne krsztseníke, Kak szína tvojga verníke. Krejpi do koncza v-vernoszti, I odícsi tam v-vecsnoszti.

7. Vsze pa v-bloudnoszti 'zivoucse, I vu grejhi plavajoucse, Pelaj 'z-nyí tú'zne temnicze, Na poszvejt tvoje pravícze.

8. V-míri daj vszej prebívati, I dáre tvoje v-'zívati, Vsza z-vrejlosztjov oprávlati, I v-dobrom sze ponávlati.

9. Daj, da vesz blagoszlov nébe, Kak rosza, sztácse od tébe, Na sztezo zdányi národov, I naj-kesznejsi porodov.

10. Oh ocsa! zdigni vsze sz-práha, Na szvet-loszt vísnoga tráha, I odícsi nász na czíli V-tvojem lübeznívom kríli.

P E S Z E M.

N o u t a : Szpoumeni sze ti oh grejsni cslovek.

254. Prizdigni csesztou, krsztseník verni, Na ne-bésza glász tvoj, I dícsi moudre potí bo'zansztva, Vu peszmi pobo'znoj.

2. Drágo delo je, z-szrdcza vrejlosztjov Gosz-podni szpejvati, I, kak serezje zvelicsani dűs, Nyemi áldüvati.

3. Ár dűh vszej dűhouv dopádnenye má Nad taksím áldovom, I koronűje peszem vandrara Z-vnougim blagoszlovom.

4. Po nyej dá zíditi v-nyega rázumi Vísnoj zor-jeniczi I konecz vr'ze dűsnoj szlepoti. Ino bloude kmiczi.

5. Po nyej ga krepí vlűbézni szvetsztva, I bouga-bojazni, Po nyej ga zbűdí na csísztí nágib Detin-szke vűpazni.

6. Peszmi míli glász, kak bal'zam, tecsej V-oranyeno szrdcze, I razveszelí vernim dní placsa, Kak noucsni mrák szuncze.

7. Nyé glász hladí na líczi vandrara Znoj szmrt-noga boja, I szprevodi ga vu krílo, groba, Na sztá-nek pokoja.

8. Ona zbűdí v-nyem nemrtelnosztí Blá'zeno csűtejnye, Zdigne ga sz-práha, na csűd bo'zansztva, I díke videjnye.

9. V-pobozni prszaj ona nejti trák Vere i vüpanya, I vernim dűsam preszvejti sztezo K-czíli zvelicsanya.

10. Zdigni tak csesztou, zdigni krsztseník, Na nebésza glász tvoj! — Szpejvaj! — i peszem tvoja ti vecsni Dobrout vretina boj!

Nouta: Obűdi sze, oh me szrdcze!

255. Vecsni dűh! kak vugodno je, Tebi v-práhi szpejvati, I velikoszt díke tvoje Glászno nazvesztsávati! Tí kí té áldov rad más, Vernim blagoszlov tvoj dás, Gda te v-blá'zenoj szvetloszti Csesztíjo v-szrdcza vrejloszti.

2. I mí, vu dűha jedinsztvi Sze zdaj radűvajoucsi, I, vpobo'zni dűs obcsintsztvi Tebi áldűvajoucsi, Szpejvamo eti v-práhi, Gledécs te v-díke tráhi, V-kom te zvisáva viszína, I moli zemlé tühína.

3. Szlísaj, ocsa, dobrovolno Deczé tvoje szpejvanye, I, csi je gli nepopolno Vűszt nasi zvisávanye, Naj bou tebi vugodno, Nam pa tak szádarodno, Da punoszt vekvecsni dobrout Sztácse po nyem na naso pout.

4. Tam na popolnoszti szvejti, Mo ti pravé szpejvali; Ár mo vu vecsnom poszvejti Velkoszt tvojo glédali; Lejhne tam márnoszti mrák, Zíde nemrtelen trák, Dűh nas de z-díkov obvzėti, Himnus pa csíszti i szvétí.

ZVISÁVANYE BOUGA.

Na lasztivno nouto.

256. Sto bi te nehváo, goszpodne, dűh vekivecsni! Pred koga sztolczom sze jezero, jezér dűs szrecsni Nanízi, szpejvajoucs v-radoszti,

Moli tebé sztojécs v-szvetloszti, I áldűje tvojoj velkoszti.

2. Sztvoritel moj, szlísaj, geto te i jasz zvisávam! Ka bi bio jasz, szlab práh, kí sze tak nouro zgizdávam, Da me tí szam nebi zdr'závao? — Ah! — kelkokrát bi pomenkávao, I grejhi sze na porob dávao!

3. Kakoli je sztvouro Boug nas, tou scsé i zdr'zati; Nehejnja on nigdár sztvorjejnya szvojga varvati. — Národje, szlonte sze na nyega! Ár sto je véksi od vísnyega? — Vsze csüdűje Bouga nasega.

4. Csi nász gli gdate kríz te'zi pouleg nyegve voule; Nezracsúnano vecs dobra nam dá, kak nevoule. — Dabí szpoznao tí. práh krhkoucsi, Kak dober je te vszamogoucsi, I dícsó bi ga zevsze moucsi!

5. Vsze, ka sze nam godí, vsze tou li od nyega zhája; Vsze od nyega viszi, kakoli sze gder nahája; Vu vszem gléda on haszek lűdi, I, kak za czílavno prevídi, Tak deli vő sors — dober hűdi.

6. Vrejmena tecséjo, i 'z-nyimi sors premenyáva; Národje czvetéjo, i vejhne nyi czvejt, kak tráva. — Boug, pouleg vecsnoga tanácsa, Szrecso porodov preobrácsa: Pout nyegvo li blá'znik razlácsa.

7. Csi nyega bantűje, grejsnik, hodba tvoja grda, Veri, tá te pihne víhér nyegovoga szrda. Komi zmo'zen Boug proutisztáne. Toga ni tenyá neosztáne; Ár pred nyim vsze sz práhom posztáne.

8. Ali kak szrecsno je vu vszem to pobo'zno szrdcze! Ár i v-placsa noucsi szija nyemi míra szuncze. Boug ravna nyegvo dugoványe, Blagoszlovi vsze nyegvo djánye, Ino korunűje pozványe.

9. Oh ti, koga vernoszt je i mené veszelila. I vszáko ütro mi teliko dobra delila, Boug! nedaj sze

mí szpozábíti, Kak vrejdno te jasz mam hváliti, I velikoszt tvojo glásziti!

Na znáno nouto.

257. Dober je nas Boug! — oh! — szlísajte, Nejba, zemla, szlísajte ete glász! — Csüda dejl nyegvi zvisávajte, Ki tak verno szkrbí i za vsze nász. Boug je vszega blagoszlova ocsa: Blúzi, blúzi je nyegva miloscsa.

2. Mené je sors trdno orano, Gda me je v-mouk grozno prepaszt vtono: Ali sto je kre méne sztano, Na koga bi sze z-vüpanyem szlono? — Niscse, niscse! — szvejt sze je i spotao, Gda szem sze jasz v-mantraj, kak csrv, metao!

3. Boug je vtégno vö dejszno szvojo, Kakti dejszno szmilene lübézni; On je obézao rano mojo, I vtisao mi mantre i bolezní. — Dober je Boug! — nyegove vernosztí Nehejnyam glásziti ní v-vecsnosztí.

4. Vszamogoucsi, kak vugodno je V-szenczi rame tvoje pocsívatí! — Csi je od tébe bremen moje, Neszao bom je! — nescsem morjúvati! Ár csi szem tvoj, kagodi szí mi dás, V-pogübeli mi düse nenihás.

5. Zvisávam te, vüpanye moje, I za szkuze, stere mi piti dás. Moudre szo csüdne potí tvoje, I haszek moj tí bole, kak jasz, znás; Ní nenihás me nigdár v-szramoti, — Nedás mí pri vüpanyi szpádnotí.

6. Tí, oh lübézni szvéti zákon! Nagni mené k-mojmí sztvoriteli. Ah! — szram me je, szram, kaj nema on Dopádnénja vu vszem mojem deli; Kaj szem oszkrúno nyegov závezek, I nyegvi csüd blá'zeni szpoumenek!

7. I tí, dúh csízste zahválnosztí! I tí me vcsi, vrejlo potomtoga Dícsiti velkoszt szmilénosztí I dob-

route ocsé nebeszkoga. Odúrna mi boj pout norcov oni, Ké grejh, kak szláp trsztje, szemtam goni.

8. Glászo bom, ocsa, vu vszem 'zítki Telka csüda tvoje lübéznosztí, Glászo i késznomi odvejtí. Naj te pozna vesz rod prísesztnosztí: Da sze ne-zábíjo vsze sztotíne Nígdár sz-tébe, vszej dobróut vretíne.

Na lasztívno nouto.

258. Kak bi nehválo goszpodna Z-veszélími peszmami, Geto me on od dna do dna Veszelí z-dobroutami?! — On, kak blagoszlova ocsa, Lúbi szvoje sztvorjejnye Í vsze nyegvo csínejnye, Je — lübézen, i míloscsa: Csi vsze, vsze drúgo vtají, Nyegva vernoszt obsztójí.

2. Kak orl z-szvojmi peroutami Mláde szvoje odejva; Tak on z-zítka dobroutami Lüdsztvo szvoje oblejva. — Prvle, kak bi sze popríjao, Prvle, kak szem sztvorjeni, Je vu díki i meni Trák míloscse nyegve szíjao: On, on je i zdaj moj vrács, Hránítel i varívács.

3. I gda bi szvejt vu velíkoj Pokvarjenosztí le-'zao, Sto ga je v-pogübeli toj Sz-tak csüdním tálom zdr'zao? — Boug, Boug posle szvojga szína, Kak 'zítka vodítela, Í oszlobodítela Od kastíge nyega bína, Kí vszem ká'ze pout szvetsztva, Í szprávla sztan blá'zensztva.

4. Neníhá on düse moje Vesznótí vu dvojnóosztí, Nego jo z-mílosztí szvoje Zdígne z-noucsi blóud-nóosztí; Vu'zgé mi na temnoj poutí Poszvejt bo-'zanszke rejcsi, Prí stere vísnoj szvejcsi Pela menej czíli proutí: Í, ka me má sztrasítí, Csi me on scsé bránítí?

5. On je zemlo obdarüvao Z-vszejmi potrebou-

csami, Z-blagoszlovom koronüvao, I osznaj'zo z-rou-
'zami: Szilje, tráva, drevje, sztvári, Telka csüda vi-
színe, I kincsi globocsíne, — Vsza szo nyegve
rouke dári: On je 'zítka zdr'zitel, I radoszti daritel.

6. Kak ocsa szína szvojega Pod trdni bics
podvr'ze, Ali záto dönok nyega Z-szrdcza czelou
nevr'ze: Tak i Boug nas milosztiven, Csi gli gda
koga kára, Ne'zelej nyemi kvára: Ár je ocsa dob-
rotiven, Kí vszem scsé szpravicsanye, Szrecso i
zvelicsanye.

7. Znam i verjem sztanovito, Kaj, kagodi mi
on dá, Vsze tou mi je hasznovito, Vsze vecsne
díke czíl má. Kak po zími lejpo vrejmen I szpro-
tolejte príde; Tak meni radoszt zíde, Gda on z-
méne vzeme bremen: I, csi bi vsze, vsze zgübo,
Boug de me veke lúbo.

8. Zvisávam te tak vu práhi, Ocsa dobrotiv-
noszti! — Vodi me szam v-tvojem sztráhi, Po
sztezi poníznoszti, Naj szpoznam nicsesztnoszt mojo,
I za tak csüdno vernoszt, Ino ocsinszko szkrbnoszt,
Molécs dícsim miloszt tvojo, Eti v-telovnom 'zítki,
I tam v-vecsnom prebítki.

Nouta: Ah! — ka bom jasz, grejsnik csinio?

259. 'Zítek moj, i vsze, sz-kejm ládam, Zhája,
ocsá, od tébe, — Vsze je blagoszlov
nébe; Escse i, csi gda kaj sztrádam, Mam za dár
tvoj szpoznati, I tebi hválo dati.

2. Dúse moje szpodobnoszti, — Pamet, rázum,
csütejnye, Szlobodcsina mislejnye, — Szo tvoje
dobrotivnoszti Tak sztanoviti porok, I ocsiveszen
szvedok.

3. Tak lejpi zrász tejla mojga, Tak odícsena
szpráva, I tak vugodna sztáva, — Vsze je dár bo-

'zansztva tvojsza: Vu vszem tebé szpoznávam, I z-radosztjov zvisávam.

4. Prvle, kak szem te za oco Mogao jasz, práh szpoznati, I znao imenüvati, Szem szkűszo tvojo milosco, Vise moje vrejdnoszt, Vu nyé csűdnoj velkoszt.

5. Prvle, kak szem sze proprijao Vu matere utrobi, Gde szem le'zao, kak v-grobi, — Prvle mi je z-díkov szíjao Trák lűbéznoszt tvoje, Na pot bívoszt moje.

5. V-gingavom detinsztvi mojem Szi tí bio moj varitel, I szmileni hránitel; Ti szi me, po dúhi tvojem Vodécs, 'zítka moudroszt vcsio, I vu vszem dobrom krepio.

7. Tí szi pout mladoszt moje Koronüvao zrou'zami, I 'zítka radosztami; V-nyej szem v-széczi rame tvoje Mocsno sztao v-szkűsávanyi, Prouti zapelávanyi.

8. Tí szi mi lehkouto bremen Mo'zke dú'znoszt moje, Nasztezi szlű'zbe tvoje; Dao szi mi szejjati szemen Míra lűdsztva tvojsza, I postenyá mojsza.

9. Na tébe sze szmej szloniti V-szejroj mojoj sztaroszt, I nyé tú'znoj szlaboszt, Ár sz-tebom mam prenoszt Nyé veliko krhkouco, 'Zúkoszt ino te'zkouco.

10. Tí me varjes v-szvetloj szrecsi Od szpadája gízdoszt, I vodis v-poníznoszt; Tí szi mi v-kaksté neszrecsi Mocsen szteber vűpanya, Tí porok zvelicsanya.

11. Sz-tebom, i na tvojoj dejsznoj Vandram po 'zítka pouti Czíli mojemi prouti; Sz-tebom mam po sztezi tesznoj ldti z-doula márnoszt Na veszélje vecsnoszt.

12. Zato te, vu práhi klecsécs, Zvisávam za vszo vernoszt, I tak szmileno szkrbnoszt; Zátó te, z-vüpanyem molécs, Proszim, oh ocsa. ti boj I potom varivács moj!

Nouta: Bojdi díka i postenyé.

260. Bojdi csészt, hvála i díka Ocsi dobrotivnosztí, Kí vsze z-dobroutami 'zítka Otávla z-szmilenosztí, Tú'zne vdárcze odvrnyáva, I vszejm mír i radoszt dáva. Hválmo násega Bouga!

2. Nyemi serezje angelszki Vu szvetlosztí szpejvajo, I vno'zine ti zemelszki Ga molécs zvisávajo. I mi, kejp nyegov noszécsi, I nyegva csüda gledécsi, Hválmo itn.

3. Vesz, vesz ete szvejt sürouki. Vu nezmejrnoj velkosztí Sztvorjeni po nyegvoj rouki, Je trák nyegve szvetlosztí; Vesz glászno prejdga li nyega Za dr'zitela szvojega. Hválmo itn.

4. Jasz szem v-britki szkuzaj kricsao, Za troust i pomoucs k-nyemi, I on je nevedoucs prisao K-meni, színi szvojemi; Vö je vtégno dejszno szvojo, I vtisao nevoló mojo. Hválmo itn.

5. Boug sze je escse nigdár nej Szpozábo z-lüdsztva szvojga; On sze szpozábiti nevej Niti z-blá'zensztva mojga: Vsze, vsze nász, kak ocsa, bráni, Vsze vodi, veszelí, hráni. Hválmo itn.

6. Gde cslovecsa moucs pomenká, Tam je Boug vszamogoucsi; On nász oszloboditi zná I z-szmrtí vecsne noucsi: Lehko je nyemi, sztvoriti, I to sztvorjeno vmoriti. Hválmo itn.

7. Ví, kí poznate goszpodna, Dícste nyega v-radosztí, I glászte dela vugodna Vecsne nyegve moudrosztí: On, on je vszej szirout ocsa, Blúzi je nyegva miloscsa. Hválmo itn.

8. Pribli'závajte sze k-nyemi Z-áldovom zahválnosztí: Hodte, szpejvajte vísnyemi, Csíszti od vsze jálnosztí. — Dobro je vsze, ka on csini, Zánász, mrtelnosztí színi. Hválmo itn.

Nouta: Oh Boug, oh míli Boug!

261. Hválmo mí vszi Bouga Z-szrdczom, z-delom, z-vűsztami, Kí telika csüda Csíni nad vszejmi nami, Kí je, od detinsztva Nasega, dotéczmao, Nam z-szvoje milosztí Teliko dobra dao.

2. Daj nam, 'zítka ocsa, I potom zadobiti, Ka nam dűsi, tejli Tű i tam má haszniti: Zdr'zi nász do koncza Vu veri i szvetsztvi, I po szmrti daj vszejm Tál v-dike blá'zensztvi.

3. Díka ocsi, színi. Ino dűhi szvétomi, — Ednomi právomi Bougi odícseonomi; — Nyemi, kí vszejm v-díki Szprávla sztán tak 'zelen, Szpejvaj néba, zemla, Himnus nemrtelen.

SZLŰ'ZBA BO'ZA.

Nouta: Kí od Bouga odsztoupi.

262. Boug! kelko dűs pobo'zni Szlű'zi tebi v-práhi! — Vszi, kí szo ti podlo'zni, Te, molijo v-sztráhi: Jezere Te z-vere Áldovom csesztíjo, Gda dén tvoj szvetijo.

2. Velki je povszéd glász tvoj, Gde lűdjé sztojjo! — Vszi, kí 'zelejjo mír szvoj, Sze tebé bojíjo; Vszi szo ti V-radosztí Gotovi szlű'ziti, I dén tvoj szvetiti.

3. I, sto nebi rad csesztio Tebé, tak zmo'znoga?! — Sto sze nebi veszelio Z-szrdcza pobo'znoga, Szrecsi toj, Kaj dén tvoj Nyemi szvetiti dás, I nyegvo csészt rad más?!

4. Kaksi dobrout vretina Je szlű'zba tvoja nam!
— V-nyej sze vísna isztina Glászi vernim dűsam:
Blá'zensztva I szvetsztva Pout nam ká'ze szin tvoj
Tü vu rejcsi szvojoj.

5. Eti sze odtrgnejo Szrdcza od zemelszki, I
k-'zelejnyi nagnejo Ti vecsni nebeszki; Vsze márne
I kvárne 'Zelé tü czíl májou, Da nász nemantrájo.

6. Eti sze vjedínajo Verni raztepeni; Tü sze
opominajo Tí v-szrdczí vtepeni: Tü zmo'zen, I zbo-
'zen Moli tebé, oco, I csáka miloscso.

7. Eti sze vszejm vödelí Návuk pobo'znoszti;
Eti sze razveszelí Szrdcze vu tú'znoszti: Jezus szam
Velí nam: „Prihájajte k-meni, Kí szte obte-
'zeni!“

8. Eti sze vödelíjo Vszejm i vere szvetsztva;
Tü sze verni krepíjo V-vüpanyi blá'zensztva: Eti szí
Májo vszi Szprávlati kincs dűsni, I díke sztán gvűsni.

9. Tü sze blagoszlávlajo Jezusa ovcsicze, I nap-
rejpriprávajajo Na 'zítek pravicze: Vesz národ I porod
Ide po toj pouti Vekvecsnoszti prouti.

10. Daj nam tak radoszt meti, Boug, vu szlű'zbi
tvojoj, I nyou z-szrdcza 'zeleti, Kak najdragsi dár
tvoj; Nyé poszvejt Ino czvejt Boj tü vszej nász díka,
I tam zálog 'zítká.

Nouta: Oh goszpodne, ti nas veren.

263. Tebi, tebi, oh Boug, dűh odícseni! Boj velki
dén denésnyi poszvetseni; Imé tvoje naj
dnesz vszi csesztíjo, Kí sze tvojoj díki veszelíjo.

2. Tebi szpejva vno'zina dűs nebeszki; Czinkaj
tak glász tvoj i v-czérkváj zemelszki: Prijéten ti zdaj
i nas áldov boj, Steroga ti prinása sereg tvoj.

3. Kaksa radoszt za nász, vbouge sziroute, Kaj

nevtajís tí nam ni té dobroute, Da nam v-düsni opraviczaj szvéti Tak obilen tál dás v-míri vzéti!

4. Oh! — vcsi nász tou szrecso tak postüvati, Da nász düsna vejszt nema szkvarjüvati, Kaj bi tvojo hi'zo oszkrúnili, I dú'znoszti nase neszpunili.

5. Ni eden nász pred tebom tü neszteni, Ni 'zelejnya szvojga vöneoznani, Kí nepríde v-isztini i v-dühi, I v-szrdczi je mrzel, ali túhi.

6. Naj sze ogne püsztínecz meszta toga, Kí ne-noszi v-prszaj szrdcza lejpoga, Stero pouleg példa szredbeníka Lúbi i szmrtnoga protivníka.

7. Szoudbo naide eti grejsnik oszkrúnyen, Kí je v-dühi mrtev, i nepovrnyen; Ár da tvojsz szvetsztva nepostúje, Preklétsztvo ga povszéd naszledúje.

8. I ka za troust szmej eti on csakati, Kí nehejnya, v-tebi dvojécs, czagati? — Vszáki, kí te neszpozna za oco, Zaman íszcse tü mír i miloscsó.

9. Nej! — li onim, kí szo tebi prav verni, I pred tejboim vu nikom nej odúrni, Je hi'za tá, hi'za blagoszlova, I csészt tvoja — szlú'zba ábelova.

10. Oh dabi tak vszi pout szvetsztva hodili, Tebé v-dühi i v-isztini molili, Szvejta márnoszt z-szrdcza odúrii, I li tebi, vecsen düh, szlú'zili!

11. K-tomi nam tí szam daj moucs ino volo; Tak de te tü düh nas dosztojno molo: Dokecs ti tam vu szlú'zbi vísisoj Áldüvati má vecsni áldov szvoj.

Nouta: Dober je nas Boug, porazmite.

264. Kak vugodno je meszto eto, Gde sze szvéta csészt bo'za szkoncsáva, I goszpodna prijetno leto Vernim düsam na troust nazvesztsáva! — Czerkev bo'za je — czerkev áldova, I vretina vszega blagoszlova.

2. Blá'zen, kí vu seregi verni Z-csísztim szrd-

czom goszpodni áldúje! Ár, geto ga 'zítek odúrni
Pred tak szvétim szodczom neszkarjűje, Kak szladki
mír on eti nahája, Kaj ga bo'za lűbézen szprevája!

3. Vecsen dűh! etoga blá'zensztva Vcsíni i nász
vsze vřejdne tálnike. Tí búdi na lűbézen szvetsztva
Zmed nami vsze szkazlıve jálnike; Da te vszi v-
nedú'znoszti csesztímo, I v-miloscsi tvojoj tál dobímo.

3. Dú'znoszti prouti Jezusi.

LÜBÉZEN JEZUSA.

Nouta: Kako k-hladnoj vodi jelen.

265. Jezus, moje zvelicsanye! Tí szi z-lűbézni
prisao Grejsnikom na szpravicsanye, I szrd
ocsé szi vtisao. Oh! — dabi nadignola Tvoja tak
dobra vola Mené k-tebi na zahválnoszt, I lűbézni
tvoje sztálnoszt!

2. Tí sztrejbi vö z-szrdcza mojga Vszo náklon-
noszt odúrno, Naj nigdár iména tvojsza Nezbantűjem
neverno: Vsze naj z-radoszti csiním, Sz-kejm znam,
kaj tebé csesztím, Da sze ti vu vszem dopádnem, I
z-miloscese vöneszpádnem.

3. Prvle, kak szem te vadlűvao, Szi me tí go-
récs lűbo, I za méne sze áldűvao, Da sze nebi po-
gűbo. Tí, oh dűs veszelitel! Mi boj i zdaj voditel,
Da po szvetsztva ravnoj pouti Idem czíli mojmi prouti.

4. Lűbézen tvojsza me vodi V-sorsa premenyá-
vanyi, I dober dűh z-menom hodi Vu vszákómk szkű-
sávanyi; On me vcsi na podlo'znoszt, I na sztálno
pobo'znoszt; On mi vu'zgi 'zítka poszvejt, Da me
nevkani grejh, ni szvejt.

5. Csi trpím; — tvojsza lűbézen Me vari od cza-
ganya, I vtisaj mi ran bolezen Z-szladkim troustom

vüpanya. Vu szmrti temnoj noucsi Mi tí bojdi na-
zoucsi, I daj mi pred mojím szodczom Posztánoti
z-csísztim szrdczom.

Nouta: 'Zivém jasz, tak veli.

266. Oh grejsnikov odküpitel, Jezus, dűs verni
zdr'zitel! Sto bi nász tak lűbo, kak tí,
I vcsiti znao 'zítka potí? Tí szí vekvecsna isztina,
Ino blá'zensztva vretina.

2. Gda je vesz szvejť v-kmiczi hodo, I od hűdi
'zél sze vodo, Tí szí nyemi pout preszvejto, Ino vere
iszkro znejto; Gotov szí bio na szmrt idti, I tak
vszej resitel bídti.

3. Záto sze v-tebi, 'zítka voj, Naj vszigdár ra-
dűje dűh moj. Vesz zgűbícsek rad pretrpím, Naj
szamo tebé nezgűbím: Ár csi vsze sz-práhom posz-
táne, Lübézen tvoja osztáne.

4. Vcsi me li dobro 'zeleti, I tebi na csészt
'zíveti, Z-csíszte dűse te lűbiti, I z-radosztjov ti szlű-
'ziti, Vrejdnoszt tvojo postűvati, I peldo naszledűvati.

5. Vlejcsi me z-lűbéznov k-szebi, Naj sze ve-
szelím vu tebi; Ponízi me vu radosztí, I troustaj v-
britkoj 'zalosztí: Pri tebí mi daj naidti mír, Csi me
sztrási sorsa vihér.

6. Vcsi me pokornomi bídti, I v-poníznosztí
hoditi, Bouga i brate lűbiti, Vszejm z-gotovnosztjov
szlű'ziti, Odűriti rű'zno gízdoszt, Protivinsztvo, i
szrdítoszt.

7. V-moje vere szkűsávanyi, I jálnom zapelá-
vanyi Mi daj na dűso merkati, I dober boj bojűvati,
Vsze zádeve obládati, I díko tvojo ládati.

8. Csi mi szrdcze scsé telovna, Tí je nagni na
dűhovna, Da od czíla neodbloudim, I szam szebé

neoszoudim, Nego po sztezi vernoszti Setűjem na sztan vecsnoszti.

9. Daj mi vsza verno szpuniti, Dúse z-zlom nejoszkrúni, V-szmrtni ran moji bolezni Troust naidti v-tvojoj lűbézni, I vsze drűgo ráj zgűbiti, Kak tebé z-míszli pűsztiti.

10. Gda szkoncsam 'zítek telovni, Da mi szmrt bou szen mirovni, Tí mi boj v-nyé temnoj noucsi, Szredbeník mília, nazoucsi, I pelaj me na mír vecsni Vu tiváristvo dűs szrecsni.

VERNOSZT K-JEZUSI.

N o u t a : Jezus, moja radoszt!

267. Vretina vszej dobrou, Veszelitel szirout, Jezus, pasztér moj! V-tebi scsém verváti, Tebé sze dr'zati I v-vőri szmrtnoj: Od tébe, oh troust nébe! Mené niksi sors, niksa sztvár Neodloucsi nigdár.

2. Gda szem med mokami Z-szkuznimi ocsámi Jasz kúmesz glédao, I v-kmicsnoj tühíni, Kak szlápov pűsztíni, Z-britkim szrdczom sztao; Osztválen, i pozáblen, Szem v-vűpanyi pomenkávao, I zaman zdűhávao:

3. Teda szí tí prisao, I troust je obisao — Troust szrdcze moje. Zísao je i k-meni Vu placsa vrejmeni Glász rejcsi tvoje: „Oh, nezdvoj! — zná ocsa tvoj Tebé z-mouk oszlobodíti. — Ka ti má skoudíti?“

4. „Kí grejh po'zalűje, Vu szvetsztvi potűje, I vero zdr'zí; Naj ga vsze osztávi, Boug, kak ocsa právi, Nyega obdr'zí, Na radoszt vrné 'zaloszt, Od kastige ga odvé'ze, I v-szrdczi obé'ze.“

5. Tak szladki troust delís, Tak tí vsze veszelís, Jezus, pasztér moj! — Oh! — sto, sto tak nebi Veren osztao tebi I v-szenczi szmrtnoj? — Od tébe, oh troust nébe! Mené niksi sors, niksa sztvár Neodtrgni nigdár.

Na znáno nouto.

268. Jezusa neodpüsztm; Ár je za méne sztrpo szmrt: K-nyemí jasz vernoszt zdr'zim I te, gda bom v-szmrti vküpsztrt. Ráj 'zítek i vsze zgübím, Kak Jezusa odpüsztm.

2. Jezusa neodpüsztm; Ár po nyem mam szpravicanye: 'Z-nyim sze, znam, nepogübím, Kí je moje zvelicsanye: Li 'z-nyim povszéd obsztojm; Záto ga neodpüsztm.

3. Nej! — nyega neodpüsztm; Ár mi je on 'zítka poszvejt: 'Z-nyim, 'z-nyim sze jasz bátrivím, Csi me pregánya blouden szvejt: 'Z-nyim neszpádnem, nezdvojím; Nyega tak neodpüsztm.

4. Kí sze Jezusa dr'zí, I od nyega voditi dá, V-rú'zni grejhi nele'zí, Nego sze jákoszti podá; On vsze drúgo ráj zgübí, Kak Jezusa odpüszti.

5. Veren scsém i jasz bidti Jezusi, ino jákoszti, I 'z-nyim pout 'zítka idti Vu szkuzaj ino radoszti; 'Zelej m szvejt odűriti I Jezusi szlű'ziti.

6. Gda mi hejnya szlísanye, Ino oucs' moji videjnye, Sztáne moje píhanye, I zadrevenej csütejnye: — Ni te, gda v-szmrti zaszpím, Jezusa neodpüsztm.

Nouta: Dokoncsao szem jasz 'zítek moj.

269. Szladki je, Jezus, járem tvoj, I lehko bremen tvoje; Ár v-nyem naide dűsa pokoj, I zvelicsanye szvoje. — Blá'zen, kí na vere pouti Nevklekne v-sztálnoj vernoszt, Nego szrdcsno ide prouti Czíli velke vecsnoszt!

2. Oh! — kak sze nebi veszelio Jasz vadlűvanyi mojmí? — I kakda nebi veren bio, Boug, lűbezniíki tvojmí? — Nej! — ráj 'zítek, i vsze zgűbím, Kak mojga zvelicsitela; Rad i sztrasno szmrt pretrpím Za dűse prijátela.

3. Naj szi grajajo spotlűvczi Vero mojo z-bloudnoszti, I naj rű'znijo szkazlűvczi Nyé isztino z-blázquezti; Znam jasz, v-kom verjem, sz-kiin dr'zím, Dobro poznam i szvejť hűdi, I té vere nezatajím, Ni za vszo díko lűdi.

4. Kaksi boj szi tí bojűvao, Jezus, za isztino tou, Gda szi szam szebé áldűvao Na drejvi mantre za nyou! — Nej szi mogao zatajiti Nyé vu nikaksem vihéri, Znajoucs, kaj ona má bidti Lűdsztvi bo'zemi k-míri.

5. Kelko pobo'zni verníkov Je za nyou szmrt koustalo, I korouno mantrníkov Szi 'z-nyouv vűzbűjűvalo, Radi idoucsi sz-tűhíne, K-vísnoĝa 'zítka isztini, I z-vnougí nevoul pűsztíne, K-vsze radoszti vretini!

6. I jasz, jasz nebi veren bio Jezusi, 'zítka voji? — Jasz bi vero mojo tajio V-nyé kaksté groznom boji? — Jaj! — na koga bi sze mogao V'zítki i v-szmrti szloniti, Csi bi tou sztezo povrgao, Po koj k-Bougi mam idti?

7. Nej! ni spot me neprimore, Ni toga szvejťa díka Na vtajenye moje vere, I mojga szredbeníka: Veren scsém bidti Jezusi, Obsztátí v-isztini vísnoj, Veren Bougi, i virtusi I v-szmrti noucsi kmicsnoj.

ZAHVÁLNOSZT K-JEZUSI.

Nouta: Obűdi sze, oh me szrdcze!

270. Jezus, pelda lűbéznosztí! Kak vrejdno te zvisávam, Csi velikoszt szmílenosztí Tvoje

moudro zgrüntávam! — Tí szí vsza verno szpúno, Ino sz-krvjov zakúno, Grejsnikom na szpravicsanye, I vernim na zvelicsanye.

2. Tvoje szrdcze je i v-szmrti Gorelo od lübézni. Kak mírovno szí, vküpsztrti, Prenoszo ran bolezní! — Nej li szamo verníkom, Nego i protivníkom Szí tí v-miloscsi tál szprávlao, I nyé z-szrdcza blagoszlávlao.

3. Oh nezgrüntana szmilenoszt, Jezus, verní vüpanye! Pri tebi, vecsna lübéznoszt, Naidejo vszi vtisanye, Kí pod krí'zom sztojíjo, I brez' trousta szkuzíjo: Tí, tí dás veszélja szunczi Zídti v-nyi boleznom szrdczy.

4. Tí szí sze z-szrdcza radüvao, Kak najvecs dús zdr'zati, I vsze vandrare setüvao Na 'zítek pripelati: Bloudne szí povodjávao, Grejsnike z-szna zbüdjávao, Vszejm nágib szvetsztva darüvao, I pogüblene 'zalüvao.

5. Sto te more zvisávati I za ono lübézen, Kaj szí gotov bio znásati Za nász szmrtno bolezen? — Szam szebé szí áldüvao, Da bi vszejm mír darüvao Zapecsato odküplejnye, I zrok dao na povrnejnye?

6. Tí szí kaksté grozen vdárecz Z-velkim dühom prénoszo, I, na szmrt idoucs, kak ágnecz, Ocsó tvojega proszo, Naj nevtají miloszti Öním, kí vu bloudnoszti Neznajoucsi, ka csiníjo, Tebé nedú'zno vmoríjo.

7. I, kak nevkleknyena sztálnoszt Je be'záj tvojsznaj'zila! — Zaman te je szvejta jálnoszt Na nevernoszt vábila: Csészt ocsé nebeszkoga, I mír lüdsztva grejsnoga, Je bilou tvoje csinejnye, I szrdcza tvojga 'zelejnye.

8. Szredbeník! tí me tvojs be'záj Vcsi pred ocsmí dr'zati, I 'zitka tak lejpi tekáj Sztálno nasz-

ledüvati: Tvoje lübézni szunczi Daj zíditi v-mojem szrdczi Da vsze mrtelne rad lü bim, I tebi zahválno szlú'zim.

N o u t a : Verno lüdsztvo, dícsi hváli.

271. Kakse radosztí szí tí szpravitel, Oh Jezus, vecsni dobrouť daritel! — V-tebi mam dobro znám, jasz 'zítek, I vecsnosztí blá'zeni prebítek.

2. Tí, oh vecsnoga ocsé szvéti szin! Szí na szébe vzéo moj veliki bin: Grejh moj je bio tvoje mantre zrok, Áldov pa tvoj míra mojga porok.

3. Gotov szí bio tí vsze pretrpeti, Da bi li jasz pá mogao 'zivetí, Pokoj tvoj, Jezus moj, v'zí-vati, I vu díki sz-ťebom prebívati.

4. Kak te maní za tou miloszt hváliti, I nyé velikoszt vrejdno glásziti? — Szlabo je, znam moje szpejvanye, Nepopolno moje zvisávanye.

5. Záto tí na csészt szrdcze moje dam; Ár tí té áldov rad más, dobro znam: Tebi boj 'zítek moj poszvetsen, Da po tebi prídem na mír vecsen.

4. Dú'znosztí prouti szamomi szebi.

SZPOZNANYE SZAMOGA SZEBÉ.

N o u t a : Ki sze vu visnyem Bougi vüpa.

272. Ka szem jasz? — daj mi, oh goszpodne, Tou gousztokrát prebroditi, Naj jákosztí potí vugodne Morem, kak moudér, hoditi; Ár kí szam szebé nepozna, On ni prav 'zivetí nezna.

2. Tí szí mené na kejp tvoj sztvouro, Naj na díko 'zivém tebi, Osztávim bloude sztezo nouro, I mír tvoj obcsútím v-szebi. — Oh! — vcsi me, v-kom szem protiven Tebi, ocsa dobrotiven!

3. Jasz sze krsztseník imenűjem. — Jeli szem

tou po praviczí? — Jeli pout szvetsztva naszledü-jem, I nele'zím v-zla temniczi? Jeli mi je lübezník tvoj Vu vszem példa, i 'zítka voj?

4. Tí, kí me znoutrá zvúna brodis Pouleg v-szaznanosztí tvoje; I mené po praviczí szoudis Pouleg dejl i hodbe moje; Vcsi me v-szvetloszti vandratí, I kejp tvoj szkrbno varvati.

5. Kakda bi sze znao on zbougsati, Kí faling szvoji nevídi? — I, kakda sze má zvelicsati Rob bloude, i grejhov húdi? — Li moudroszt, i 'zítka szvetsztvo Pela vu tvoje králevszto.

6. Daj mi tak hitro previditi, Ka za bin nad menom le'zí; Nedaj mi zla du'ze nosziti; Ár mi dűso grozno te'zí. Csi szem pa na dobroj pouti: Nedaj sze mi 'z nyé vrnouti.

7. Odpri, goszpodne, ocsi moje, I daj sze mi prav szpoznati. Oh! — nedaj mi miloscse tvoje Vu szlepoti zakoczkatí. Po tvoje rejcsi isztini Me pelaj k-'zítka vretini.

8. Tam, na vsze popolnoszti szvejtí Gde mi lejhne noucs bloudnoszti, Tam sze mi vu díki preszvejtí Zorja visise znanosztí: Tam bom vsze, vsze práv szpoznávao. Ka szem tú zaman zbrodjávao.

Nouta: Oh vekivecsne miloscse.

273. Oh tí, kí szí dűso mojo Z-rázumom obdarúvao, Da bi tak jasz na csészt tvojo Vu moudroszti potűvao, Boug! daj mi csedno bro-diti, Ino tebi poszvetiti Vsze szpodobnoszti moje.

2. Znam, kaj nika lasztivnoga Nemam na etom szvejtí; Od tébe, milosztivnoga Szém vzéo vsza lí k-poszvejtí: Safar szem kincsa tvojega, I od pozványa mojega Trden racsún mam dati.

3. Tí, gde neszejjas, ne'zenyas Ni ne'zelés vecs,

kak dás, Pravicsen bidti nehejnyas, I dár tvoj v-racsúni más: Kí szkriti má talentom szvoj, I zaprávla blagoszlov tvoj. Jaj tomi na dén szoudbe!

4. Kí pa z-malim doszta csiní, Na haszek lüd-sztva tvojga, Blagoszlávla práha sziní, Pouleg poz-ványa szvojga; Kak lejpa je toga hodba, I kak lehka bode szoudba Nyemi na dén pravicze!

5. Csi mi tak scsés podelíti, Boug, doszta, ali malo; Vcsi me ze-vszen tak tr'ziti, Da me nede mantralo Vra'zeno szrdcze v-vecsnosztí Z-obcsü-tejnyem nevernosztí. — Lehki boj tam racsún moj!

LÜBÉZEN SZAMOGA SzebÉ.

Nouta: Bojdi díka i postenyé.

274. Tvoja vola je, ocsa moj, Naj jasz lúbim szam szebé; Ali nágib té taksi boj, Da nezbantújem tebé, Neoszkruím právde tvoje, Ni nevrázím dűse moje, Ni pravicze bl'znyega.

2. Poszvėti tak szrdcze moje Z-dűhom tvoje bojazni, Naj ono blá'zensztvo szvoje V-tebi íszcse z-vűpazni; Da sze lúbim, kak krsztseník, I kak právde tvoje verník, Odűrim vszo kriviczo.

3. Mární dobrouť po'zelejnye Me od tébe negeni, I na govenszko hotejnye Szrdcza mojga ne'zeni: Nigdár pouleg példa hűdi Naj neczimpram sz-kvárom lűdi Lasztivne szrecse moje.

4. Ka sze pravicsno priprávla, Nigdár nema vejhnoti; Ali ka sze jálno szprávla, V-megnenyi zná vesznoti; Eden 'zukavecz krivícsni Jezero jezér pravicsni Po'zré, i v-práh zaklácsi.

5. Kakda bi tak lűbo szebé, Kí z-grejhom kin-cse szprávla?! — Szodecz! on zavr'ze tebé, I szam

szebé zaprávla. Z-drúgi jálnó zczéczana krv, Je práve szrecse szmrten csrv, I vretina preklétsztva.

6. Nedaj mi tak z-márnov díkov, Boug, szrdcza pokváriti, I na sztezo neverníkov Hotécs gda zavdaríti: Pred ocsmí naj noszim tebé, I pravicsno lúbim szebé, Gda czimpram szrecso mojo.

7. Csi me dúsna vejszt netou'zi Niti szvejt nepotvarja, Krivicza hodbe nerú'zi, I pokoja nevmárja: Csi sze tebi prav dopádnem: Boug, sz-tebom nigdár neszpádnem. — Vecsna je szrecsa moja!

8. Blá'zen, kí za márna szvetszka Vecsni dobrou neodá! On presztajoucsa nebeszka Meszto nyí tam vzéti má, Gde szpádne szvejta krivicza, I odícsi sze pravicza, — Odícsi vszáka jákoszt.

Nouta: Oh Boug, oh míli Boug!

275. Tí szam, Boug moj, tou scsés, Naj szí jasz dobro'zelej; Ali krivicsno szí Szrecse íszkati neszmej. Vodi tak szam szrdcza Mojega 'zelejnye, Naj sze tí dopádne V-tom moje hotejnye.

2. Daj, da tebé, ocsa, Lúbim jasz vise vszega, I v-nikom nevkanim Nigdár brata mojega: Tak, tak sze pravicsno Lúbim, i nej jálnó; I tak szí priíszcsem, 'Ze tí szrecso sztálno.

3. Nedaj mi márnoga Dobícska tak zganyati, Kaj bi drúgi szrecso Setüvao, podkopati; Nego me tak sznaj'zi Z-nágibom pravicze, Da pri márnój szkrbi Necsiním krivicze.

4. Ka bi mi hasznilo. Csi bi drúgim v-kom skoudo? — Tebé bi odvrgao, I v-prepaszt mouk zabloudo. Li, kí glász tvoj bouga, Tü i tam, obsztoji; Ali te okoren Szpádne ino zdvojí.

5. Niti sz-toga sze mi Nedaj vecs szpozábíti, Kaj je z-márnov díkov Nouroszt szrdcze trápíti; Ár

vsza zemlé radoszt, Kak szenya, tálejhne, I 'z-nyouv jálni lúdi Velkoszt, kak czvejt, vejhne.

6. Szrdcze moje sze tak Naj k-tebi pozdigáva, Dober boj bojűje, I za díkov zdűháva, — Za díkov, kakse je Okou nejvidilo, Ni mrtelno szrdcze Tű nejobcsűtílo.

7. Blá'zen, kí v-tou díko Z-vrejlím dűhom se-tűje, I tebé, Boug, víse Kak mární szvejt, postűje! — On sze lűbí csedno, I v'zíva tű pokoj, Tam pa prejk groba má Vekvecsén örok szvoj.

MOUDROSZT.

Nota: V-tebi sze vűpam, oh Boug!

276. **D**aj mi, vecsni dűh! prav szpoznati, I v-szvetlosztí preszámnnati, V-kom sztojí prá-va moudroszt; Naj tak 'zivém, Da gda merjém, Prí-dem na nebeszko radoszt.

2. Tou, tou je ta najprva moudroszt, Csi v-rejcsi tvojoj mam radoszt, I lűbím nyé isztino, Stera meni Po vrejmeni Odpré vsze díke vretino.

3. Moudroszt je, szebé prav szpoznati, Imé bo-'zej zvisávati, V-csésztí verno hoditi, Grejh szpoznati, Objoukati, I na szvetsztva pout sztoupíti.

4. Moudroszt je, vero prav varvati, Szredbeníka sze dr'zati, I od nyega sze vcsiti Nyegvo vernoszt, lno vrejdnoszt Z-szrdczom i z-'zítkom csesztíti.

5. Moudroszt je, pout zla odűriti. V-'zitka szvet-sztvi sze vrsiti, Zavr'zti márnó radoszt, Stere posz-vejt Lejhne, kak czvejt, I szprávi vekvecsno 'zaloszt.

6. Moudroszt je, vrejlo setűvati Miloscso bo'zo íszkati, I 'z-nyé vűnejszpádnoti, V-nyé szkoncsanyi, I ravnanyi Szi mirovno pocsínouti.

7. Moudroszt je, tou prav premiszlíti, Ka nam

je vszejm na szmrt idti, I ka je czíl nas, vecsnoszt, Vu steroj nam Boug, Szodecz szam Vözvága nájem za vernoszt.

8. Goszpodne! koini na tom szvejtí Takse moudroszti trák szvejtí; On je gvüsen blá'zensztva. Oh! — ona boj I meni voj, Na mír tvojega králevsztva.

Nouta: Krisztus velí: hodte k-meni.

277. Csi na etom temnom szvejtí Nebi vandrao pri poszvejtí Vekivecsne isztine, Po groznoj noucsi bi hodo, I kak lehko bi zabloudo Od blá'zensztva vretine.

2. Kakda bi poznao jasz Bouga? — Kakda nyegva dela vnouga, Volo, ino ravnanye? — Kakda mojo plemenitoszt, Dú'znosztí moje velikoszt, Czíl, i zrendelüvanye?

3. Li po té isztine pouti Vandram jasz bátrivno prouti Velikoj vekvecsnoosztí; Li pri nyé visnom poszvejtí Vídim tam na bougsem szvejtí Nájem sztálne vernosztí.

4. Boug! daj mi tak eti v-práhi Vandratí vu tvojem sztráhi Pri poszvejtí isztine: Nedaj mi v-kmiczi hoditi, I tak hotécs zablouditi Od blá'zensztva vretine.

VARVANYE OD BLOUDNOSZTI.

Nouta: Obúdi sze, oh me szrdcze!

278. Goszpodne! tí szi csloveka Sz-pámetjov korunüvao I nyemi od vek doveka Visno szvetloszt darüvao, Naj, kak sztvorjejnye moudro, Prevídi, ka je dobro, Da na csészt i díko tvojo Ravnati zná hodbo szvojo.

2. Ali — jaj! — kak vnejmar rú'zni On szvojo

plemenitoszt! — Tí vídis sztan nyegov tú'zni, I nyegvo neszpametnoszt. Nyegve mészli, zelejnye Vera, 'zítek, csinejnye — Vsza, vsza szo puna bloudnosztí, I pogübelne bláznosztí.

3. Kak trdno on odúrjáva 'Zítka vísno isztino, I vu bloudnosztí ziszkáva Vsze moudrosztí vretino! Tvoj poszvejt je noría; Li blázníkov modríá, Pout na právo 'zítká szvetsztvo, I obsztojecse blá'zensztvo!

4. Jezere i dnesz klecsíjo Pred bolvanov oltármi, I kre tébe nyé csesztíjo Z-noure bloudnosztí dármi, Od nyi csákajo pomoucs, Gda je sztrási groze noucs, I, neznajoucs, ka csiníjo, Tebé, ednoga, tajíjo.

5. Ocsiveszna szo nyí dela Pred tebom, vszaznajoucsi! — Kak bi ona vrejdnoszt mela, Da szo nej z-bo'ze moucsi! — — Oni toti stímajo, Kaj tebé prestímajo, Geto nedú'znoszt vmárjajo, I bláznoszt zagovárjajo!

6. Oh grozna szteza bloudnosztí! — Kak odüren je tvoj szád! — Tí grob kopas nedú'znosztí, I zla plodi zidas grád, Grüntas czérkvi bolvansztva Na placsen rús krsztsansztva, Oszkrúnis oltáre szvetsztva, I szejjas szemen preklétsztva.

7. Dejszna tvoja ogen vejja Na pobo'zne verníke; Ona spot i 'zúkoszt szejja Na vere mantrníke: Gde tvoj satan kralűje, Jaj nyega naszledűje, Grob po'zéra tam národe, Grob vnougi sztotin porode.

8. Oh goszpodne! szmilűj sze nam, I nedaj nam bloudítí! — Daj vszejm odküplenim dűsam V-tvojem sztráhi hodítí. — Vcsi nász pametűvati, I rázum tak nüczati, Da nász niscse, kak kmicze rob, Neszpádne bloudí na porob.

Nouta: V-tebi sze vüpam, oh Boug!

279. Csi bi krívo zmislejnye, vervao, Ali na satinge merkao; Boug, tebé bi odvrgao: Zapelávczom, I szküsávczom Bi sze vesz na porob vrgao.

2. Tí, kí na moudroszt vsze zbüdjávas, Lüdi jálne odűrjávas; Ár vnougi jaj szejjajo, Gda neznanim Zapelanim Pamet i szrdcze zmejsajo.

3. Nedás tí ni dűhi hűdomi, Niti csloveki tühomi Nikse csűdne zmo'znosztí: Szleparía, Í noría Sze mecse z-znányem szkrovnosztí.

4. Ni dűhouv, kí bi sze klátíli, I tvoje lűdsztvo sztrasíli, Szi ti na szvejť nejsztvouro: Tí tak moudér, Ino dober, Kak bi sz-tejm csloveka noro?

5. Kí verje czomper, i bajílo, Iszcse vűvcza, i kadílo; Tají dobrouto tvojo, Prouti tebi, I szam szebi Gresécs vtápla dűso szvojo.

6. Oh bloudnikov hűdo zmislejnye! — Ka za grűnt má vsze tou zdejnye? — Vejím zdrav rázum v-nyem dvojí, I vu szvétoj Rejcsi bo'zój Nindri szpíszano nesztóji.

7. Tá vervatí je nej krsztsansztvo, Nego lí gnűszno pogansztvo. — Vszi, vszi vero tajíjo, Kí z-bloudnosztí V-toj bláznosztí Le'zécš, vu Bougi dvojíjo.

8. Boug! daj, da odűrim vszo bloudnoszt, I naszledűjem szpametnoszt, V-rázumi sze ponávlam: Nacsi szí szam Tű kvár i szram, Prejk zvejzd pa vecsni jaj szprávlam.

Nouta: Jezusa neodpűsztím.

280. Cslovek! z-grejsnim czaganyem Nezgrűntávaj prísesztnosztí, Stero z-moudrim czí-lanyem Boug dr'zí v-vecsnoj szkrovnosztí: Nej! — nedrcsi k-vűvczom tí Zvedávat sorsa potí.

2. Li od vszamógoucsega Csákaj z-vüpanyem vsze dobro, Kí szam sorsa tvojega Tekáj zná rav-nati moudro: Veri, vúvsztva odávczí Szo jálni za-pelávczí.

3. Gde sze ti csüdo vídi, Znaj, tam dela szle-paría, I zводи te te hűdi, Koga pout je csalaría: Ár neznas, ka on csiní, Gda kani bloude sziní.

4. Li, csi v-bo'zem sztvorjejnyi Vídis csüda, — na tá kebzűj, I vraj'zemi hotejnyi I moucsi ji nep-ripisűj. Boug ravna szvoj lejpi szvejt, Kak díke szvojo poszvejt.

5. Nesztrasi sze tak dűhouv, Kí bi v-temnosztí bloudili, Níti sze neboj vragouv, Kí bi ti vu kom skoudili: Nyí sztan vekvecsna noucs; Ár nyim je Je-zus vzéo moucs.

6. Li norcz vídi príkazen; Li nyemi sze vszig-bár ka zdí. Kí v-Bougi má vüpazen, Nyemi sze li zla noucs grozí: Ár ka sze bojati má, Kí moudro 'zivetí zná?

7. Bloudnik je szam szebi vrág; Ár je temna nyegva dűsa, Stere sztávo grejha mrák Od dna do dna vszigdár hűsa. — Al tí v-isztini sztoj, I tak pov-széd szrdcsen boj.

8. Níti z-dnévmi nesatrűj; Ár szo oni vszi ed-náki: Ni na norcze nekebzűj, Kí bi ládali v-obláki. Vsza tá ravna ocsa tvoj; Nyemi tak podáni boj.

9. Znás, kaj li zbo'zni lűdjé Vu eti íszcsejo 'zí-vis. Z-szrdcza tak zavr'zi nyé, Csi je nezbougsane vídis, I zdr'zi sze csísztoğa Od nyi dela pűsztoğa.

10. Kakoli sze ti grozí Na vandranya temnoj pouti, Z-ocsé volov sze godí, Kí te sz-tejm na csed-noszt pouti; Nyegvó ravnanye moudro Ti vsze verné na dobro.

PONÍZNOSZT.

Nouta: Vu vszákóm mojem djányi.

281. Dűsa, tejlo, i ka mam, Je tvoje, ocsa tou znam, Kí szi mi 'zítek dao; Vsze, ka mi haszni dűsi, I k-tejla sznajgi szlűsi, Vsze tou szi mi tí darűvao.

2. Csi sze rejsim 'zalosztí, Ali 'zívém v-radosztí, I csi postenyé mam; Csi szem vu kotrigaj zdrav, I delo mi tecsé prav: Za vsze li tebé zvisávam.

3. Csi tebé z-szrdcza lűbim, I vu szvetsztvi ti szlű'zim; Tí mi dás k-tomi moucs; Tvoj glász mené zbűdjáva, I dűh tvoj povodjáva: Tí szi mi v-dobrom na pomoucs.

4. Kak bi sze tak zgizdávao, I vu tom neszpoznaváo Moje nevrejdnosztí? — Vejm dobro vídim vu vszem, Kak nevrejden szluga szem, Ocsa, tvoje szmilenosztí!

5. Ka pa, csi vesz moj be'záj, I dnévov moji tekáj Z-moudrosztjov zbrodjávam, I telike szpadáje, Telke bloudne sztopáje, Sz-potrťim szrdczom szpoznávam?

6. Csi premíszlim, kak csesztou Szem jasz ho-técs proutisou Szkvarjejnya prepasztí, V-stero bi sze vesz vtono, Da sze nebi naszlono Na ramo tvoje milosztí?

7. Oh ocsa! kak bi mogao, Kakda bi te jasz, práh znao Vrejdno zvisávati? — Li sereg dűs blá'zeni Je tebi, dűh zvíseni, Szpodoben diko szpejvati. —

8. Vcsi me tak v-poníznosztí Tvoje dobrótivnosztí Velkoszt szpoznávati, I, za verno szkreb tvojo, Szrdcze i dűso mojo Ti na szvétí áldov dati.

Nouta: 'Zivém jasz, tak veli tvoj Boug.

282. Vsze, v-kom sze veszelí dúh moj, Vsze je, ocsa, blagoszlov tvoj: Tí, tí szí mi vsze darüvao, I z-milosztjov koronüvao, Na radoszt szrd-sza mojega, I csészt iména tvojeja.

2. Ka bi bio jasz brezi tébe, Nezgrüntana ver-noszt nébe! I ka be'záj 'zítka mojga, Brezi blagosz-lova tvojga? — Lejhno bi, kak márna tenya, Vu hípi ocsnomegnyenya.

3. Oh! — v-kom bi sze tak zgizdávao? — Ka je, sz-kejm bi sze zvisávao? Tvoje je, ka mam dob-roga; Nemam nika lasztivnoga: Vsze sztácse, kak rosza nébe, Na pout mojo li od tébe.

4. Daj mi tak vu poníznosztí Dáre tvoje lübéz-nosztí Z-zahválnim szrdczom v'zivati, Tebé za nyé zvisávati, Nevrejdnoszt mojo szpoznati, I 'zítek v-szvetsztvi szkoncsati.

Nouta: Oh vekivecsne miloscse.

283. Csi szem vu sztáni prednyejsi Od vnougi bratov moji, V-delaj pa plemenitejsi, I bogat v-dári tvoji; Ocsa, tvojoj szmilenosztí, Nej mo-joj zaszlü'zenosztí, Mam vsze tou zahváliti.

2. Prvle, kak szem te prav poznao, Szi me tí blagoszlávlao; Prvle, kak szem miszliti znao, Szi mi blá'zensztvo szprávlao: Prvle je punoszt vszej dob-rout Tekla na 'zítka mojga pout, Vecsna szkrbnoszt, od tébe.

3. Oh! — vcsi me tak na poníznoszt K-onim, kí szo zadnyejsi, I nepüsztí me na gízdoszt; Csi szem gli v-kom prednyejsi; Da nezavr'zem nikoga, I z-nágiba necsísztoga Sze necsiním bolvana.

4. Nedaj mi sz-prilizávanyem Hvále lüdi zga-nyati, Niti z-bloudnim zvisávanyem Vise drügi pla-

vati: Szlabo sztoji te zvíseni, I csi je dnesz odícseni, Vütro, vszejm na spot, szpádne!

5. Vesznejo vszi kincsi zemlé, I díke czvejt po-
vejhne, Vsza préczimba, kak szpár meglé, Vu meg-
nenyi tálehne, Plemenitoszt ponízi grob, Korouna
de csrvouv porob: Vsza, vsza szo dár megnyenya!

6. Za radosztjov sűta 'zaloszt, Moudroszt zlehka
odnorej; Eti ni angelszka jákoszt Povszéd obsztáti
nevej, — I nyej je v-vszákom sztopáji Gotova szteza
k-szpadáji: Grejh vszejm pred dvérmi le'zí!

7. Naszlejdneye nam vszejm príde szmrt, Kak
konecz vsze bívoszti, Od stere bom i jasz vküpsztrt,
I jasz rob szprhlívoszti; Tam pa, po be'záji hodbe,
Sze grozí velki dén szoudbe Vszejm vandrarom, —
i meni!

8. V-kom bi tak meo jasz, szin práha Vrejdén
zrok zgizdávanya, I, brezi bo'zega sztráha, Bratov
zametávanya? — Nej! — nej v-nevolni zemelszki,
Nego v-ti vecsni nebeszki Sztoji velikoszt moja.

9. Nika, nika mi neszprávi Tü isztinszke vrejd-
noszti, Nego lí dűsni kincs právi, I nágib poníz-
noszti. Csi mam csíszte dűse poszvejt, Naj szí me
pozábi vesz szvejt, — Nevejne díka moja!

10. Vcsi me tak, Boug lűbéznoszti, Vandrati v-
tvojem sztráhi, Naj te v-szrdcza poníznoszti Zvisá-
vam eti v-práhi, — Dokecs, kak angel zvíseni Tebi,
oh dűh odícseni, Szpejvao bodem szvetloszti!

SZKRB ZA DŰSO.

N o u t a: Jezus, moja radoszt!

284. Dűse moje vrejdnoszt, Blá'zensztvo, i vecs-
noszt Mi daj szpoznati; Boug, nyé zbog-
sávanye I poszvetsávanye Me vcsi íszkati: Naj mi

tou prva szkrb bou, Kak mam nyou tü obarvati, I tam zvelicsati.

2. Ah! — drága je ona, Kak tvojsza zákona Zrok i vretina; Ár za nyé volo je Dána právde tvoje Vecsna isztina: Ona je díke tvoje Nepotemnyena denícza, Ino őrocsnícza.

3. Za nyou je sztrpo szmrt, Za nyou v-dúhi vküpsztrt Bo'zi lübezník; Nyej szprávla pri ocsi Díke tál v-miloscsi On, kak szredbeník, Nyej na mír je nyé pasztér Velko delo csészti szpuno, I sz-krvjov zakúno.

4. Tak vu etom 'zítke, Kak v-vecsnom prebítke Má tál szvoj ona. K-velikomi czíli Zové nyou Boug mili V-szlú'zbi zákona; Po rejcsi, i obejcsi Jo krepí na sztezi szvetsztva V-vüpanyi blá'zensztva.

5. V-te'zkom hípi boja, Ocsa, rama tvoja Tak zakrívá nyou, Da v-dnévi radoszti I britke 'zaloszti Tebi verna bou: Niksa sztvár, znam, nyé nígdár V-gnúszno dvojnoszt nepogrozí, Csi sze tebé dr'zí.

6. Bláznici vejhnejo, I ednouk vesznejo Vszi, kak rú'zna sznejt! — Vcsi me tou razmiti, I modro paziti, Csi me pácsi szvejť; Da, hotécs v-grejhi blodécs, Nezakockam díke szvetsztva, I dűse blá'zensztva.

7. Kak blá'zena vecsnoszt Csáka mojo vernooszt, Csi tebi 'zivém! — Csi sze poszvetsáva Dűse moje sztáva, Kak tího merjém! — Ka pa tam, gde dom moj mam? — Kak blá'zen bom na máli csasz, — Kak szvétí angel — jasz!

N o u t a : Krisztus velí: hodte k-meni.

285. V a r i, cslovek, vise vszega Vecsni mír szrd-cza tvojsza, Vari dűse blá'zensztvo; Odűri vszo grejsno rú'znoszt, Zdr'zi do koncza nedú'znoszt, Lübi jákoszt i szvetsztvo.

2. Mír daj nevolnoma szvejti; Ár ti nede on k-poszvejti Ni tü, ni v-szmrtnoj noucsi: V-nébi je szranyeni kincs tvoj; Nyemi, nyemi podáni boj, — Iszcsi ga ze-vsze moucsi.

3. Csi bi ze-vszejm szvejtom ládao, Vu düsni kincsi pa sztrádao; Li tú'zen bi bio tvoj sztán: Csi te szodecz tvoj szkvarjúje, Naj szi te vesz szvejt csüdúje: Ah! — vsze, vsze ti je zaman.

4. Boug, vcsi me v-szvetsztvi hoditi, I na düso szkrb nosziti, Kak na najdragsi kincs moj, Nyou v-csisztoucsi obarvati, I tak blá'zeno zaszpati Vu szmrtni noucsi kmicsnoj.

JÁKOSZT.

Nouta: Verne düse, zvisávajte.

286. Dvojno czagas, cslovek zbo'zni, I prouti Bougi gresís, Kaj sze sz-kri'zom zádev grozni Na sztezi szvetsztva te'zís; Ali tou znaj, i preszám-naj: Najdragsi kincs je — jákoszt, I stogodi nyej pout hodi, Zñasati more 'zúkoszt.

2. Ka stímas, jeli blázniczi Netrpíjo doszta vecs, Gda je v-nyí vtepenom szrdczi Rani grejha szmrten mecs?! — Csi mouk 'zúkoszt noszi jákoszt, Díka je nyej, szkúz bremen, I verni jaj de v-nebészaj Vecsne radoszti szemén.

3. Zdí sze ti, isztina, zla pout Vu zacsétki czvetécsa; Ali k-konczi de kmicze kout, I mouk jama vonyécsa: Jákoszt je brejg, po sterom prejk, Po trnyi i bodélji, Más idti tí teszne potí K-vecsne díke veszélji.

4. Csi bi tí szlobodscsino meo Od ocsé na gre-sejnye, I vu vszem tak csiniti szmeo, Kak te ráta 'zelejnye; Jeli bi ti 'zítka potí Hodo vu pobo'znosz-

ti? — Jeli bi znao, i ka pítao Za szrd bo'ze zmo-
'znosztí?

5. Boug tvoj, naj te nadigáva Na sztráh i szpra-
vicsanye, Tebi právdo szvojo dáva Na mír i zveli-
csanye. — Veliki dár bode vszigdár Pamet ino dūs-
na vejszt, V-koj on gucsi, gda te pout vcsi Na vecsni
dom, — tá prejk zvezjd.

6. Rad, rad más tí ocsé tvojga Volo vu vszem
bougati, Vis! — márhse goszpouda szvojga Gonítvi
zná podati: Tí rázum más, i dobro znás, Ka je tou
tvoja díka, Csi v-vernosztí i vrejlosztí Polo'zis vrej-
noszt 'zítka.

7. Podaj, cslovek, vouli bo'zój: V-nyej naides
tí dūsni mír. Vu boji vere mocsno sztoj; Tak de
tíhi tvoj vecsér. — Kí obláda; on, on láda Lejpi
nájem vernosztí: A' te mányi vu pozványi De porob
nevernosztí.

8. Nej szi szam, gda sze bojújes; Boug te pod-
pera szkrbno, I po nyem sze koronújes, Csi boj
obsztójís zdr'zno. — Kamna nedá ocsa, gda zná,
Kaj ga krúh proszi decza; Tak tvoj bo'ze neodvr'ze
'Zelejnya tvojga szrdcza.

9. Gledaj na velki czíl 'zítka, I v-dobrom neob-
trúdi; Glédaj sztopáj szredbeníka, Nej hodbo mányi
lúdi. Csi bloudnikov i bláznikov Hüdouba tebé bloudi;
Nesztrasi sze! obládas vsze; Ár pout tvojo Boug
szoudi.

10. Boj mocsen v-szákom vrejmeni; Noszí grob
tvoj na mészli; Kaksa radoszt po bremení Csáka
tebé, premiszli. Vu veri sztoj, v-Bougi nezdvoj: Prí-
des k-konczi vszej te'zkoucs, I vu míri po vihéri
Zaszpís, na vecsnoszt idoucs.

11. Csi taki vsze nepremores; Nevczagaj! —
idi k-czíli! — Veri, od ocsé sze zmores, Kí je zmo-

'zen i míli. Csi volo más, i nezmenkás Vu gorécsoj vrejloszti: Na troust ti boj, ka ti Boug tvoj Tam nájem dá vernoszti.

Nouta: Nouts je pred dvérmi vsze.

278. Popolnoszt je czíl moj: Naprej mam vu vszem idti. Tak me vcsi 'zítka voj, Csi prav szrecsen scej m bidti Tü v-telovnom 'zítki, I v-vecsnom prebítki.

2. Neszmejm posztánoti Jasz na prvom sztopáji, Ni v-dobrom vkleknoti, I hítiti k-szpadáji: K-czíli sze mam trejti, Dokecs szem na szvejtí.

3. Rászti mam v-moudroszti; Ár mi lejta tecséjo, I kí li v-sztaroszti, Ne v-rázumi, rasztéjo, Keszno obcsútijo, Kaj bloudi szlű'zijo.

4. Rászti mam vu znányi, Naj vu kmiczi neho-dim I v-mojem pozványi Sze, kak dejte, nevodim. Neznanoszti kmicza Je dűse temnicza.

5. Rászti mam v-isztini, I z-bloude sze szkopati; Ár k-'zítka vretini Li tak mam potűvati, Grozna je bloude pout, I vszej hűdoub pún kout.

6. Rászti mam v-jákoszti I vu 'zítka csisztoucsi, V-dűhovnoj radoszti, I vu szrdcza prosztoucsi, Tak da szvéto 'zivém, I vszemi zle merjém.

7. Rászti mam vu veri, Odűriti bolvansztvo, Naj vu szmrtnoj vőri Tál moj bou zvelicsansztvo, I na szpravicsanye Dobim zvelicsanye.

8. Rászti mam v-lűbézni Bouga ino blű'znyega; Ár mi je, v-bolezni Ranaj szrdcza mojega, Ona szmi-leni vrács, I angel varivács.

9. Rászti mam v-vűpanyi: Ono je moja díka, Szteza k-zvelicsanyi, I trák vecsnoga 'zítka, Troust ino poszvejt moj V-szmrtni nouts temnoj.

10. Velki je tak czíl moj! — I kak szrecsen

mam bidti, Csi na sztezi etoj Szrdcsno znam na-prejidi! — Tü bom zadovolen, Tam angel popolen!

DOBRA DÜSNAVEJSZT.

Nouta: Zaka sze 'zalosztis, oh.

288. Oh! — kak blá'zen je on na tom szvejtí, Kí dobro düsno vejszt má k-poszvejtí, Kak szvedoka 'zítka! — On szí vu kaksté vihéri Pocsinouti má vu míri.

2. Csi szem pri tebi, ocsa, v-miloscsi, Nemam czagati v-niksoj te'zskoucsi: Ár sto bi mi skoudo? — Naj szí me sztrási pogübel, Tí szí moj zmo'zen varitel.

3. Naj szí me grizé jezik jálníkov, I glász moj bláti csrejda blázníkov; Csi szem nedú'zen jasz, Na szvetloszt príde nyí jálnoszt, I mojga postenyá sztálnoszt.

4. Veszélo idem po 'zítka pouti Velkoj vecs-nosztí i szoudbi prouti, Gledécs na praviczó, Stera mi vödá nájem moj Po hodbi verno szkoncsanoj.

5. Daj mi tak mojo vejszt postüvati, I nyé nedú'znoszt szkrbno varvati, Kak najdragsi kincs moj; Csi jo pa sztrási zla vihér, Daj, da sze szkrbím za nyé mír.

6. Oh Boug! krejpi sze sz-tvojoj milosztjov, Naj szí nete'zím z-niksov rú'znosztjov Hotécs düse moje: Tak bom jasz 'ze eti szrecsen, Tam pa naidem örok vecsen.

Nouta: Szvetlo szuncze je 'ze zaislo.

289. Ka sze bojím, csi me vísna Szoudba nepotvárja, I csísztá vejszt moja düsna Povszéd zagovárja?

2. V-szrdczi mojem mír prebíva Vu kaksté 'zúkoszti, I dűsa mi 'ze tũ v'zíva Troust bo'ze miloszti.

3. I sz-kelikim szladkejsa de Teda radoszt moja, Csi mi szrd vtepene právde Nevmárja pokoja!

4. Sz-kaksov vrejlosztjov oprávlam Delo csészti moje! Ár sze vu vszem blagoszlávlam, Boug, od rouke tvoje.

5. Naj szí preminé ete szvejt, I, vsza díka nyega Nevczagam: Boug mi je poszvét 'Zítka vísesnyega.

N o u t a : Vu vszákom mojem djányi.

290. Boug! vcsi me postüvati, I szkrblívo varvati Nedú'zno dűsno vejszt; Ár csi me ona trousta, Dűsa mi 'ze tũ kousta Mír, i blá'zensztvo tam prejk zvezjd.

2. Ali csi nyou oszkrúnim, Tak da verno neszpunim Szvéte právde tvoje, Grejh sze v-meni porodí, Steri naveke vmorí 'Zítek i czvejt szrecse moje.

3. Grejh mi vtopi szrdcza mír, I pobüdi v-nyem vihér Vecsne bojazoszti: Csi dáre bo'ze v'zívam, Delam, ali pocsívam, Nemam nindri mirovnoszti.

4. Grejh mi zvönejsnye szrecse Mocsne zíde premecse, I nyé czvejtek po'zgé, Blagoszlov moji trűdov, I vesz szád moji 'zűlov, Kak neodpunyen grob, po'zré.

5. Grejh glász moj v-blato szklácsi, Imej moje vuvlácsi, I vszejm na spot vr'ze, Od postenyá me szprávi, Tak da me szvejt osztávi, I vszáko szrdcze zavr'ze.

6. Grejh na meni kejp bo'zi Vtepé ino orú'zi, I, kak líszt, tápíhne; On mi dűso oszkrúni, Z-odűrnosztjov napuni, I v-prepaszt vecsni mouk szűhne.

7. Jaj! — kak bi tak grejh lűbo, I 'z-nyim dűso pogűbo Po nouroj bloudnoszti? — Kak bi

odvrgao tebé, I zaprávlao szam szebé Po szoudbe
vrednoj bláznosztí ?

8. Nej! — ocsa, tí me vcsi szam, Da szkrbno
varvati znam Nedú'zno dűsno vejszt, I tebi szlű-
'zécs v-szvetsztvi, Tál vmemem vu blá'zensztvi Eti
ino tam vise zvejzd.

VEROSZTŰVANYE.

Nouta: Kí od Bouga odsztoupi.

291. Dűsa moja, verosztűj, I zdűhávaj k-Bougi,
Na sztávo tvojo kebűj; Ár je szpadáj
vnougi! — Kí zaszpi, On trpi, Kak grejha gnűszen
rob, Míra vecsen porob.

2. Szkoznűj, i nepozábi V-tvojoj nemárnosztí,
Kaj te grejh zlehka zgrábi, V-támni bátrivnosztí.
Zgűbí on Díke lon, Kí natelko zaszpi, Da sze v-zla
noucs vtoupi.

3. Merkaj szkrbno na szébe; Ár je szrdcze
jálno I kak tere na tébe, Csi ti je nesztálno! —
Pomenká, I szvejť zná Nyé zlehka znoriti, I v-dob-
rom zblouditi.

4. Merkaj, da te nezvodi Szvejť z-szvojov jál-
nosztjov. Vis, kak za tebom hodi Povszéd z-csalár-
nosztjov! On sláta, I ráta, Norcze k-szebi vábi, Naj
je v-mre'ze zgrábi.

5. Dűsa, tak potrejbno je Tebi szkoznűvati,
Csi scsés blá'zensztvo tvoje Szkrbno obarvati! —
Nyé zgűbís, Csi zaszpís, I v-prepaszt vecsni mouk
Sze vtonis tam ednouk.

6. Ali, naj potrejbno moucs Más vu szkűsáva-
nyi, Bouga zovi ne pomoucs V-vrejlom zdűhávanyi:
Modrejso, Mocsnejso Te molítev tvoja Vcsíni v-
hípi boja.

7. Veri, ocsa tvoj zmo'zen Te scsé v-miloszt vzéti. I áldov tvoj pobo'zen Vugodno prijéti. — Verosztűj, I szkozűj! — Boug ti dá v-vecsnosztí Kourouno vernosztí.

Nouta: Obűdi sze, oh me szrdcze!

292. Geto szí mené, ocsa moj, 'Ze od bloude odvrno, Ino po milosci tvojoj Na poszvejt tvoj povrno; Daj, da v-szvetsztvi potűjem, Dén i noucs verosztűjem, K-szvejtí sze pá nepridrű'zim, Nego tebi verno szlű'zim.

2. To bátrívno szrdcze szpádne, Gda tak stíma, kaj sztojí, I, kak gingav líszt opádne, Gda sze mraza nebojí. On, komi je grejh máli, Sze 'z-nyim, kak dejte, sáli, Nyega rű'zen kejp obíma, Jákosztí pa neprestíma.

3. Csloveka namenyávanye — Ah! — kak jáko je szlabo! — Jaj! — li edno szkűsávanye Gda lehko szűhne v-grabo. Nevedoucs de on zla rob, I mantre pekla porob, Csi nezna prav szkozűvati, I na szébe kebzűvati.

4. Boug! tí me vcsi premiszliti, Kak csesztou, sze poteknem, I, gda dobro scsém csiniti, Te nedovejdno vkleknem; Naj sztálno verosztűjem, I boj vere bojűjem, Vsze protivnike obládam, I díke kourouno ládam.

5. Csi me ga dobroga sznaj'zi, — Hvála ti! — vsze je tvoj dár. Oh! — vari me od mrejj'z vrejj'zi, Naj szí neszprevejím nigdár, Nego tebé, kak ocsó. Dícsím za tou miloscsó, Z-dármi tvojmi trejzno 'zi-vém, I v-tvojoj bojazni merjém.

6. Oh! — szreccsen jasz, csi bom tebi Vu v-szem po vouli hodo, I nebm sze v szamom szebi Vűpao, ni od 'zél vodo! — Ár kí sze tű do kon-

cza Prav bojí tebé, szodcza, I, kak moudér, verosztúje; On sze z-díkov korunúje.

Na lasztivno nouto.

293. Verosztújte, oh krsztseniczi! Szlísajte, ka
vam velí Boug. — 'Zívte, kak nyegovi
verníczi, Da sze ognete dúšni mouk. Predramte sze
sz-támna! — Neszopte szí plámna. Glász bo'zi
csújte, Gda vam v'zítka rejcsi Tak velí, kricsécsi:
„Ah! — verosztújte!“

2. Verosztújte! — ár je bloude mrák Tálejho
z-grejha temnosztjov, I, ovo! — szuncza pravice
trák Szíja vszejm z-díke szvetlosztjov: Bo'za rejcs
sze szvejtí Po sűrroukom szvejtí. Nyou naszledújte
Vu vszem vasem djányi, I sztána pozványi. — Ah!
— verosztújte!

3. Verosztújte! — csi je dúh gotov, Tejlo je
dönok li szlabo, I szvejt vász z-csalárnov lepotov
Jáko lehko szúhne v-grabo. 'Zítka sztezo 'zmetno
Vandrajte szpametno. Idte — szkoznújte! — Z-
búdde sze z-nouroszti, I hodte v-moudroszti. — Ah!
— verosztújte!

4. Verosztújte! — da vász nevkaní Húdoubé
tak jálna szladkoszt, Stera dúšo zlehka oraní, I vr-
'ze na vecsno 'zúkoszt. Kí vu zle rovajo, Jamo szí
kopajo. Na tou kebzújte! — V-bloudí sze neznorte,
I dúše nevmorte. — Ah! — verosztújte!

5. Verosztújte! — da vász náglá szmrt V-rú'zni
grejhi nepreprávi. Jaj! kak dreszélno de on vküp-
sztrt, Kí sze v-zlá húdom szne sztávi! — Zátó
szkoznújte! Ár neznáte vöre, V-steroj vász szmrt
sztere. — Ah! — verosztújte!

6. Verosztújte! — da te gotoví Pred goszpod-
nom posztánótí; Dr'zte sze zapouved nyegovi: Ár

tak nemate szpádnoti. Merte vszoi rú'znoszi, I vu nedú'znoszi Sztálno potújte: Tak de vam k-pomoucsi Boug i v-szmrtnoj noucsi. — Ah! — verosztújte!

Nouta: Oh 'zítka ino szmrti goszpoud.

294. Nej szem escse pri mojem czíli, Na kom szí odejhnoti mam. Blí'zaj me k-nyemi, ocsa míli! Da v-jákoszi nepomenkam; Ár kí sze v-dobrom nevrsi, On de nesztanoma grdsi.

2. Oh! — vcsi me vszední na tom bidti, Da szí dűse v-zlo nevtonim; Ár kak sze dejte zná zvoditi, Tak sze i jasz zlehka znorim: I, kak sze szlonim na tébe, Csi nemam szkrbi na szébe?

3. Grejsnik szí je povszéd protiven, Kakoli za grejh obíma, I zvodi ga nágib lasztiven, Csi sze za dobroga stíma; Ár csi pred ednim zlom be'zí, V-drűgo vesz vtonyeni le'zí.

4. Veri, bláznik, szam sze szkvarjújes, Gda stímas, ka szí 'ze szvétí, Csi sze níki grejhov zbranyűjes, Z-drűgimi szí pa obvzétí. Jaj! — etaksa míszel noura, Je sála, i nej pokoura.

5. Ár, csi szí nej vecs razszipávecz, A' szkouposzti zlo te rú'zni; I, csi szí nej vecs ogrizávecz, A' nebránis ti nedú'zni: Tak szí sze tí nejpvorno, Nego z-grejha na grejh vrno.

6. Pogledni sze pri etoj rejcsi, I preszámnej sztan tvoji dűsni; I, csi sze naides pri nyé szvejcsi Escse roba grejhov gvűsni, Znaj, kaj escse globoko szpís, I dűso v-mouk prepaszt topís.

7. Te prav pobo'zen vszákoi rú'znoszt Z-csíszte dűse odűrjáva, Kak drági kincs, varje nedú'znoszt, I merka, gda sze szkűsáva Be'zi od vszákoga me-szta gde sze zle odpéra czeszta.

8. Idi — i tí szpodobno csíni. Vr'zi z-szébe grejha bremen; Escse i v-tom najménsem bini Glédaj vecsne mantre szemén. — Verosztűj! — ár csi v-zle zaszpís, Dúso v-vecsno prepaszt vtopís.

SZKRB ZA 'ZÍTEK.

Nouta: Vu vszákom mojem djányi.

295. Kak velki blagoszlov tvoj Je, oh ocsa, 'zítek moj, Kak szvéti czíl nyega! — Vcsi mega prav nüczati, I 'z-nyim szí príszkati Örok králevsztva tvojega.

2. Vekvecsni dobrouť szemén, I nej zobsztonszko bremen, Je 'zítek moj meni; Ár kaksí szád vecsnoszti Prineszé on vernoszti Mojoj, vu 'zétve vrejmeni!

3. Kejm du'ze tũ 'zivetí, Tejm véksi nájem 'zeti Mam na dnévov czíli, Csi sze tebi moj be'záj I 'zítka czejli tekáj Dopádne, szodecz moj míli.

4. Sztrasen bí tak bío grejh moj, Csi bí té velki dár tvoj Nevrejdno zaprávlao; Csi ga nebi postüvao, Boug, tebé bí zbantüvao, I szam szí rad szoudbo szprávlao.

5. Tejlo moje trápiti, I 'zítek prekrátiti Tí prepovedávas, I lí tí szam, geto scsés, Mí nít nyega odszecsés, Kí szam 'z-nyim zapovedávas.

6. Vsze, ka na rounoszt zrok dá, I 'zít kí skoudíti má, Me vcsi odvnroutí, Dár tvoj szkrbno varvatí, I 'z-nyim moudro vandratí Velkój szoudbí tvojoj proutí.

7. Ali csi mí csészt moja, I szvéta právda tvoja Velí szílno mrejtí, Tí mí nedáj vczagatí, Da szrdcsno szloboud datí Žnam, kak Jezus, tomi szvejti.

8. Ka valá dúgi 'zítek Tomi, kí vszáki hípek, Kak zla rob, zaprávla? — V-nyem li on má kincs právi, Kí vu dú'znosztí sztávi 'Z-nyim szvejt bo'zi blagoszlávla.

9. Kí ga na díko Bougi; I haszek szirout vbougi Verno núczeni zná, I na nyega szkrb noszi, Dokecs ga Boug táproszi; On v-nyem zálog miloscse má.

10. Mené tak, oh ocsa, vcsi Té dár tvoji ze-vsze moucsi Szkrblívo varvati, I li te, gda tí 'zelejs, I meni szam zapovejs, Nyega tebi nazajdati.

Nouta: Verosztüjite, oh krsztseníczi!

296. 'Zítek je grünt tvojsa blá'zensztva; Vari ga tak, cslovek, szkrbno. Vandraj nesztanoma pout szvetsztva, I hábaj sze grejha trdno: 'Zívi mertücslívo, I delaj szkrblívo, Csuvasz zdrávja czvejt, Nejtí 'zítka iszkro; Ár ti zlehka hitro Vgászne nyé poszvejt.

2. Kaksté te'zka szí je tvoja pout, Nehíti je osztaviti, Dokecs te 'zítka, szmrti goszpoud Szam nema na nyej sztaviti: Groza te obídi, Csi te nágib hűdi Gda z-szílov vlecsé Na pout blázni norczov, I v-zlo szamomorcsov Sors szűhnoti scsé.

3. Jaj! — csi bi prehíto tvoji konecz, I tak prévzeo Bougi szoudbo, Kak trdno bi on, kak tvoji szodecz, Kastigao tam tvojo hodbo! — Vari tak 'zítek tvoji, I li te gotov boji Szvejtí osztaviti, Geto sze vszej lűdi Szodcza vouli vídi Tebé sztaviti.

MERTÜCSLÍVOSZT.

Nouta: Oh goszpodne, ti nas veren.

297. Tí, oh Boug, szí tejsa mojsa sztvoritel, I szpodobnoszt nyegvi szkrben varitel. —

Oh! — vcsi me tak i nyé prestímati, I, kak tvoj dár, szpametno varvati.

2. Tí scsés, naj sze jasz za nyé moudro szkrbím, Nyé vu sznajgi ino postenyej dr'zím, I nekvarím nyega z-hotlívosztjov, Niti z-gnűsznov nemertűcslívosztjov.

3. Poszouda je ono miloscse tvoje, Tiváris pa i sator dűse moje: Neszmej m ga tak nigdár oszkrűniti, Niti v-niksem táli orű'zniti.

4. Nyega czíl je, naj sze v-szvetsztvi radűje, Z-dármi tvojmi pobo'zno safarűje, Dú'znoszt szvojo szpuni vu vernosztí, I nájem szvoj vzeme vu vecsnosztí.

5. Dú'zen szem je z-moudrim delom krepiti, I na tvojo csészt zczejla poszvetiti, Da neszpádne vu rű'zno czaczavnoszt, Vu nesznaigo, i grejsno bát-rivnoszt.

6. Daj mi je tak vcsiti na mertűcslívoszt, I nigdár nejpűsztiti na vtraglívoszt, Da z-vrejlosztjov hodi vu pozványi, I nezmenka nigdár v-dobró m djányi.

7. Csi mi je gda rounoszt má pokvariti, Tí, míli vrács, je híti otaviti, I podű'zaj mi vu nyem moj 'zítek, Csi ti je na csészt tű moj prebítek.

8. Daj mi nyega 'zúkoszt v-míri nosziti, I od tébe pomoucs z-verov prosziti, Stero csi gda dugo mam csakati, Nedopűszti mi dvojno czagati.

9. Csi szi szam nevkrátim 'zítka mojega; Tího idem jasz prouti konczi nyega: Ár, csi taki v-kríli szmrti zaszpím, Znam, kaj sze na nouvi 'zítek zbűdím.

10. Na velki dén szoudbe, groba mojga mrák Obszójati má vísnoga szuncza trák; Tí vjedinas z dűsov tejlo moje, I pozdignes na sztán díke tvoje.

Nouta: Vu vszákóm mojem djányi.

298. Z-srdczom ino z-vűsztami, Z-veszélími peszmami Te dícsim, ocsa moj, Kí mi sz-tvoje miloszti Vu taksoj obilnoszti Podeljávas blagoszlov tvoj.

2. Tí tejli hráno dávas, Naj je v-'zítke zdr'závas, I vcsís je merkati, Kaj nej v-obloszűhnoszti, Nego v-mertűcslívoszti Má dáre tvoje v'zívati.

3. Da nász tak prigledávas, — Oh; nedaj nam na kvár nas Dobrout tvoji vzéti, Nego na díko tebi, I haszek szamim szebi Z-zahválím srdczom prijéti.

4. Daj mi trejznoszt lűbiti, I szpametno csiniti Vu mojem pozványi, Da szí tešla nevmárjam, I zdrávja nepokvárjam Po nourom 'zítke, i djányi.

5. Vu deli i szkrblejnyi, V-pocsinki i 'zivlejnyi Mi daj mertűk meti, Vu szrecsi i radoszti, V-neszrecsi i 'zaloszti Tebi na díko 'ziveti.

SZLOBODNA RADOSZT.

Nouta: Oh Boug, oh míli Boug!

299. Boug, kak lűbézni Boug, Ti nekráti radoszti; Li nezabloudi v-nyej Z-szteze práve moudroszti. V'zívaj, cslovek, radoszt; Ali merkaj na tou, Da ti dűsi, tejli Na pogűbel nebou.

2. Boug ti dá rou'zícze Povszéd lepou czvetécse. Oh! beri je csedno. Gda szo escse erdécse: Záto szo ti dáne, Naj sze nyim radűjes, I v etom szkűz douli Veszélo potűjes.

3. Kak sznaj'zi on zemlo Ze vszov 'zítka lepotov! — Koronűje leto Z-obilnosztjov nyegovov! — Néba, zemla, mourje Dá szlísati té glász: Radűjte sze, lűdjé! Boug sze szkrbí za vász!“

4. Bougaj, cslovek, tej glász, I neboj k-nyemi

túhi, Veszéli sze v-szrdczy, Ali boj csísztí v-dúhi.
— Preminé z-vrejmenom Vsza radoszt telovna, Ve-
kivecsna je li Ta vísna dúhovna.

5. Radűj sze! — i drűge Na radoszt pobűd-
jávaj; Z-szádóm trűdov tvoji Tú'zne obeszeljávaj:
Tak de szvéta radoszt, Stero ti Boug tvoj dá, I tak
ti szladkejsa Tű ona bidti má.

6. Radűj sze! ali znaj, Csemér vzemes v-ra-
doszti, Csi je gda nev'zívas Vu bo'zój bojznosztí:
Britka de ti ona, Csi ti na greh zrok dá, I dűso
ti v-vecsno 'Zúkoszt vtopiti zná.

7. Med nyé v-zívanyem tak Réd i mertűk zdr-
'závaj; Za nyé volo tvoji Dú'znoszt nezaműdjávaj.
— V'zívaj jo, i vu vszem Dobrom sze ponávľaj,
Po márnoj radoszti Vecsne nezaprávľaj.

Nouta: Kak velka je bo'za szmilenoszt.

300. Kak sze nebi szmeo radűvati, Csi, li neg-
resim v-radoszti? — Kakda nebi szmeo
rou'zicz brati, Csi je berém vu moudroszti? —
Vejm je Boug záto szrdcze moje Z-obcsűtejnyem
obdarűvao, I velko delo rouke szvoje Z-czvejtjem
'zítka korunűvao.

2. Bloudnik, isztina krsztseníka V-kmicsno kámro
szkűz zapéra; Ali nyemi rejcs szredbeníka Sztezo
veszélja odpéra: Radűj sze z-radűvajoucsimi,
I v'zívaj radoszt szľobodno; Ali bojdi vu
vszem med nyimi Veszélje tvoje vugodno!“

3. I sto bi mogao prenosziti Bremen pozványa
z-moudrosztjov, Csi nebi znao i szmeo krepiti Dűse
i tejla z-radosztjov? — Radoszt szrdcze, volo na-
digne, I 'zítek vlejí v-kotrige, Vbouge szirmáke sz-
práha, zdigne, I zácsimba je nyí brige.

4. Daj mi tak v-nedű'znoj radoszti Z-csísztim

srdczóm tál jemati, I v-právoj krsztsanszkoj, moudroszti Rou'zicze veszélja brati: Naj sze radúje moja mladoszt V-nevtepenoj nedú'znoszti, I sz-troustrom zglédne moja sztaroszt Na szvejt veszéle vecsnoszti.

5. Tam, tam mi nede vecs moutilo Nika mojega veszélja, I srdcze mi nede bloudilo V-zebrányi rou'z, i bodélja. Csísztá bode tam moja radoszt, Csísztó vsze srdcza hotejnye: Ár de tam ocsé vecsna moudroszt Vodila nyega 'zelejnye.

CSISZTOUCSA 'ZÍTKA.

Nouta: Szvejti sze poganov meszto.

301. Naj sze rú'zne hotlívoszti Mores, cslovek, varvati, Vu vszem sze mertücslivoszti Más najbole dr'zati, Bouga pred ocsmí nosziti, I v-nyegvom sztráhi hoditi.

2. Odúri frlike sálne, I lúbi szrame'zlivoszt; Tak te v-mre'ze szvoje jálne Nezaklene hotlívoszt: Ár gúcs neszramni i púszti Vtepé srdcza nágib csíszti.

3. Delo je grád nedú'znoszti; Nyega sze tak zdr'závaj: Manyoszt pa sztela rú'znoszti; Záto sze nyé tak hábaj, Da nebos nyé nevolen rob, I tak hotlívoszti porob.

4. Ali, csi sze neccisztoucse Szpametno scsés varvati, Prvle, kak je srdcze vroucse, Más na szébe merkati; Csi sze ono édnouk zgene, Kak lehko te na lancz dene!

5. Kelkokrát grejh rou'ze kíti, Naj norcza k-szebi zvábi, I z-masznimi recsmí szíti, Naj ga vu mre'ze zgrabi! — Kelke húdo tiváristvo Zapela na divje hí'ztvo!

6. Norcz tou li za nika stíma, Kaj 'zelejnye szpunyáva; Ali ru'zni grejh obíma, Csi szráma nezdr-

'záva: Nesztrsze sze grejhov ménsi, Záto de porob vsze véksi.

7. Stímas, kaj je szrdcze csíszto, Csi je puno z-'zelejnyem? — Ali, kaj je grejh li tiszto, Ka pre-kaczas z-csinejnyem? — Nej! — 'z-nyega zhája vsza rú'znoszt, Csi veszne nyega nedú'znoszt.

8. Szrdcze szí tak orú'znímo Nej li szamo z-delami, — Oh nej! — mí nyé oszkrúnímo I z-hűdimi 'zelami: Kaksté szkrivamo csinejnye, Szoudi nász rú'zno 'zelejnye.

9. No, zadávi tak 'zelejnye Szrdcza na grejh gibkoga, I vrácsaj nyega hotejnye K-právdi szodcza vísnoga. Tak varí tvojo nedú'znoszt, Da sze nevtópís v-zla rú'znoszt.

10. Bej'zi naime pred radosztjov, Stera te na grejh vábi; Ár te oblejé z-'zúkosztjov, Csi te gda vu szne zgrábi: Vari sze te prve mre'ze, Naj te v-prepaszt zla nevr'ze.

Nouta: Vrejmen tecsé, i k-grobi.

302. Csísztoga szvetsztva ocsa! Sztvouri v-meni sznaj'zno szrdcze, Da mi tvoja miloscsa Szvejti v-nyem, kak díke szuncze: Vrácsaj me od rú'znosztí, Na sztezo nedú'znosztí.

2. Hotlívoszt je vrejtna V-nougi grozni nevoul 'zítka; Dúse, tejla sztrtna De nyé robov plácsa brítka; Ár necsíszta lűbézen Szprávi vecsno boleen.

3. Vcsi me proutisztánoti Vszákoj náklonosztí rú'znoj, I nedaj mi szpádnoti Na porob nyé czili tú'znoj, Da me nede ednouk szram, Gda pred tébe idti mam.

4. Vszigdár mi pred ocsmí boj Tvoje szvetsztvo i velikoszt, Takáj vísesni czíl moj lno dűse plemenitoszt, Da zdr'zím právdo tvojo, I varjem vrejdnoszt mojo.

CSEDNO 'ZIVLEJNYE Z-BLÁGOM.

Nouta: Ki sze vu visnyem Bougi vüpa.

303. Oh vszega süroukoga szvejta Mili i veren hránitel! Tí szi vszejm vretina poszvejta, I dela blagoszlovitel, Vsze sztvorjejnye zmo'zno bránis, I z-dármi tvojjimi hránis.

2. Gda odprés blagoszlova hrambo, Z-dob-routami szvejt napunis, Prímes vsze pod zmo'zno obranbo, I szrdcz 'zelejnye dopunis, Veszélje dás vszákoj sztvári, I odvrnés, ka je k-kvári.

3. Tí szi do etimao i meni Tak szmileni hránitel bio, Da szi me vu vszákom vrejjmeni Z-dármi tvojjimi veszelio. Z-menom bos i potomtoga Do czíla 'zítka vecsnoga.

4. Ftics neorjé, niti neszejja, I tí ga hránis szmileno; Drejvo sztoji v-préczimbi vejja, Sz-kim je sznaj'zis odícseno; I polszkoga czvejta díka Je tvoj szvedok, ocsa 'zítka.

5. Dragsi szem jasz odevszej eti; Ár noszim bo'zanszki kejp tvoj, Znam szi 'zívis moj priszkr-beti, I nemrtelen je dúh moj: I ti me nebi od eti Bole dr'zao vu pámeti?

6. Oh ocsa! z-radosztjov vadlűjem, Kaj sze zvön moje vrejdnoszti Vszákdén obilno korunűjem Z-dármi tvoje szmilenoszti: Tak dúsa, kak tejlo moje Je szvedok vernoszti tvoje.

7. Ali vari me, da nevrejdno Z-dármi tvojjimi ne'zivém; Tak mi je daj v-'zívati csedno, Da sze po nyi k-tebi vrném, I tr'zim 'z-nyim posteno, Nej szkoupo i nevoscsceno.

8. V-obilnoszti me vcsi zahválnoszt I poníz-noszt szka'zűvati, V-potreboucsi pa zadovolnoszt, Da

sze znam v-tebi vüpati. — Dícsim te, vecsna miloscsa; Ár szí tí vszej dobrouť ocsa.

Nouta: Oh vekivecsne miloscse.

304. Vcsi me, Boug, csedno tr'zíti Z-márnimi dármi zemlé; Nedaj sze mi v-nyé vtopiti: Ár preido, kak szpár meglé. Csi v-malom veren bidti znam, Od tébe tejm vecs vzéti mam, Tü i tam prejk márnosztí.

2. Vszi, kí sze vnejmar vtáplajo V-márni dobrouť lübézen, Dúsi tü i tam szprávlajo Nezrecseno bolezen. — Oh! — mené od té bloudnosztí Vari, Boug dobrotivnosztí, Vu czejlom 'zítki mojem.

3. Ka bi mi haszno vesz te szvejt, I ka vsza zemlé díka, Csi bi zgübo düsni poszvejt — Vecsne dobrouťe zítká? — Csi bi pout tvojo zavrgao, I k-szvejti vnejmar prívrgao; Jaj veke düsi mojoj!

4. Gda mi je naj potrebnejši, Te zgübím kincse nesztálni; I ka mi düso mouk rejsi, Csi nemam dobrouťe sztálni? — Jaj! — vu groznom boji szmrti, Gda bom ze'vszejm vesz vküpsztrti, Mi lejhne trák vüpanya.

5. Boug, zdr'zi me vu vernosztí, I osznaj'zi zmodrosztjov, Da szí blá'zene vecsnosztí Kincse szprávlam z-vrejlosztjov; Tak bom meo 'ze tü vüpanye, V-boleznaj szmrti vtisanye, I troust 'zítká prejk groba.

6. Daj mi odűriti szkouposzt, Kak jamo vsze rú'znosztí. Pejnez odűrna parouvnoszt Je prepaszt nedú'znosztí: Kelkosté ji na küp zgrenem, Vu szmrti je na sztran denem, — Lehko düsi na mantro!

7. Vcsi me, kak mam tvoje dári Szpametno vküpíszkati, I düsi k-haszki, nej k-kvári 'Z-nyimi sa-

farüvati. Ka szi szprávim v-pravicsnoszti, Daj mi sz-tejm z-dobrotivnoszti I vbouge otávlati.

8. Ednouk bos me na racsún zvaó. Oh! — nedaj mi blouditi! Ár me vu vszem, ka szi mi dao, Pravicsno más szouditi: Csi tü verno safarűjem, Tam sze z-díkov koronűjem, Gde szpádne rob márnoszti.

N o u t a: Verno lűdsztvo, dícsi hváli Bouga.

305. Blagoszlov bo'zi, oh cslovek, postűj, I 'znyim, kak veren szluga, safarűj: V'zívaj ga, kak tvojpga ocsé dár, Ali nyega nazaprávľaj nigdár.

2. Te nepotvarjen vu szvojoj sztávi Nerazszipáva, csi szí ka szprávi: Csi vídi po trűdi blagoszlov, Tak ga vzeme, kak miloscse áldov.

3. On za vszáki dár Bougi hválo dá, I na dobro ga obrnouti zná; Vu bloudi neskoudi dúsi 'z-nyim, Nego haszni szam szebi i blí'znyim.

4. Nezgánya tejla gnűszne szladkoucse; Neszprávľa szi szam rad potreboucse: Sz-tejm, ka má, 'zelé zná vtolíti, Na te'zki dúg nescse privolíti.

5. Csi obilnoszt má v-dobroutaj szvetszki, Nezaprávľa ji po nejroj koczki; Ár vídi, kaj lűdi vno'zino Koczka vr'ze na spot i sztrtino.

6. Da sze sz-prosztoucsov rad zadovili, V-nouro préczimbo nigdár nezvoli: 'Zalűje, gda csűje, kakda szvejť Po nyej klaszí lasztivne szrecse czvejť.

7. Sparavno trosi; ár naprej vídi, Kaj i nyemi zna prídťi dén hűdi, I, csi má, za ka zná szégnoti, Ka ga more v-dvojnoszt potejgnoti?

8. Neszprávľa szi on kinsa sz-tatíov, Niti z-szkouposztjov, ni csalaríov: Po znoji líc szvoji sze hráni, I od vnougi nevoul 'zítka bráni.

9. Csi vídi vbouge vu potreboucsi, I osztávlene v-britkoj te'zkoucsi, Kak ran vrács, nyim tanács podelí, I z-lübézni dármi je veszelí.

10. Znam tak, ka, csi scsém prav szrecsen bidti, Csadno mam z-'zítka dármi tr'ziti. — Goszpodne, vugodne vcsíni tí Tebi i v-tom vsze, vsze moje potí.

DELAVNOSZT.

N o u t a : Hválim jasz lejo tebé.

306. Csi v-hasznovitom deli Kak nepomenkamo, Blagoszlov bomo meli, Dokecs tü vandramo. Tim szkrbnim dá tü Boug Obilen szád vernoszti, I v-pravicsnoj vecsnoszti Díke nájem ednouk.

2. Delo 'zítek podú'za, Sznej'zi i poprávla, Szrdcze varje od szú'za, Krv csíszti, ponávla, Moucs vlejé v-kotrige, Obarje od rounoszti, I dvojécsim v-'zúkoszti Je vrács düsne brige.

3. Po deli sze krepímo Prouti vszoy rú'znoszti; Po nyem mocsno sztojímo V-szrdcza nedú'znoszti, Po nyem poprávlamo Naso i bli'znyi sztávo, I 'zítka radoszt právo Szi po nyem szprávlamo.

4. Darúj, goszpodne, darúj Kotrigam nasim moucs, Delo nase korunúj, I daj k-nyemi pomoucs, Naj na tom bodemo, Da tvojo csészt, i szvetsztvo, I obcsine blá'zensztvo Predevszejm íszcsemo.

5. Csi mo sze prav szkrbeli Vu nasem pozványi, Blagoszlov tvoje mo meli Vu vszem dugoványi Nepreide nam zaman Eti ni eden hípek, I nebeszki prebítek De nam pocsinka sztan.

6. Za nami do pa czvela Dela nasa v-'zítka, I nájem szvoj do'zela Od osztankov v-díki; Zahválni národje Do glászno szpomínali, Kaj szo po nász pousztali Szrecsni vszi porodje.

Nouta: Sznaj'zi sze, oh drága dűsa.

307. Nej na manyouszt i vtraglivoszt, Nego na moudro pasclivoszt Szem, Boug, od tébe pozváni, Gda mi je moj 'zítek dáni. Daj mi tak volo i moudroszt, K-pozványi moucs ino radoszt, Da delo verno oprávlam, I po nyem szvejt blagoszlávlam.

2. Daj, da nebudem zapravlács, I dárov tvoji razszipács; Ár mi je velís sparati, I, kak drági kincs varvati; Naj je nűczam na csészt tebi, Na haszek bratom i szebi, 'Z-nyimi szí szrdcze otávlam, I'zalosztnim radoszt szprávlam.

3. Po szkouposzti rű'zni sztezaj Mi nigdár blouditi nedaj; Ár je nyé gvűsna kastiga, Dűse, tejla kvár i briga. Vesz zemlé kincs i vsze blágo Mi v-szmrti nede vecs drágo, I, csi sze tű v-márna vtopím, Jaj meni, gda veke zaszpím!

MOUDRO NÜCZANYE VREJMENA.

Nouta: Vrejmen tecsé, i k-grobi.

308. Vrejmen bisztro tekoucse Sze nam tű zaman nedáva, Nego, naj vsze 'zivoucse Na moudro szkrbnoszt zbűdjáva. Nűczaj je, vandrar, hitro; Ár ti tálehne bisztro!

2. Nej! — nej ti je szlobodno Nyega zama-nyűkivati; Vszigdár más tí vugodno Dű'znoszt tvojo szpunyávati, Na pozványe merkati, I dela sze dr'zati.

3. Na csészti tvoje pouti Vszákdén naprej más sztoupiti; Vecsér sze szpomenouti, Kaj sze racsún más prosziti, Jeli szí czejli dén tvoj Szkoncsao v-bojazni bo'zoi.

4. Na delo más z-vrejosztjov, Kak szlű'zbeník

bo'zi, idti, I v-nyem ze-vszo v-nyem Do kon-
cza nevkleknyen bidti: Li tak dén tvoj nájem má,
Tak sze ti blagoszlov dá.

5. Gnúszna mehkoszt te nigdár Naj na rob-
szta lancz nedene; Tak sze bojúj, 'z-nyou vszig-
dár, Da te kak k-szebi negene: Ár csi bos ednouk
nyé rob, Vecsne mantre bos porob.

6. Csi te pozványe vlecsé; Idi, i nyega sze
dr'zi: Csi pa szvejt zgrabiti scsé; Nászladnoszt
nyegvo zavr'zi. Vecs je dú'znoszt, kak ra-
doszt: Csészt bogati je moudroszt.

7. Nepravi: „vecs dnévov bou: Vcsiním
escse, ka szem dú'zen!“ — Veri, odlásanye
tou Te z vodi na szpadáj tú'zen! — Vrejmen ednouk
odíde, I vecs nazajnepríde.

8. Goszpodne, vszáki hípek Mi daj tebi posz-
vetiti, Da gda szkoncsam moj 'zítek, Z-gvüsnosztjov
szmej govoriti: Vrejmena szem nejzgúbo: Ár szem
v-nyem moudroszt lúbo!

Nouta: Oh 'zítká ino szmrti goszpoud!

309. Kama be'zís, 'zítek, tak hitro? — Kama
hítis, drágo vrejmen? — Tí, kak po-
vouden, tecsés bisztro, I válas lehkouto, bremen:
Z-szebom tí i mené vlecsés, I ednouk me, znam
vövszecsés.

2. Zbűdi sze ze szna, dűsa moja! Glédaj kak
ti vrejmen tecsé! — Szkoznűj, i tou bojdi szkrb
tvoja, Da te szmrt v-zle vönevszecsé! — Vszáko
vöro szí zgúbíla, Stere szí nejposzvetíla.

3. Telovni cslovek vnejmar be'zí Za 'zelami
telovnimi, I, gda sze nedovej, te le'zí V-grobi z-
vandrari bloudnimi: Ah! — ka je bio nyegov 'zí-
tek, Da je zgúbo vszáki hípek?

4. Boj, oh vandrar, szpameten vszigdár! — Nüczej dáo tebi vrejmen; Vu dobrom neobtrúdi nigdár, I szejjaj blá'zensztva szemén: Tak, csi lejta gli minéjo, Dela ti dönok 'zivéjo.

5. Vu csészti nepomenkaj nigdár; Ka szí dú-'zen, rad oprávlaj. Vrejmen je ocsé veliki dár; Vu nyem tak szvejt blagoszlávlaj: Nacsi vszo príliko zgübis, I kakda jo nazajdobís?

6. Vszáki dén, steri ti je dáni, Vzemi racsún szam od szébe: Pítaj sze, ka szí v-tvojem sztáni I ka sze 'zelej od tébe? — Jeli szí bio prav pobozen, Ali Bougi nepodlo'zen?

7. Csi te neszkarjűje vejszt tvoja, Kak blá-'zen szí v-tvojem djányi! — Ali csi ti nedá pokoja, Jaj! — zmenkao szí vu pozványi: Objoucsi pout tvojo nouro, — Idi, i csíni pokouro!

8. Mouder ravnitel dnévov moji! Tí mi daj k-dobromi pomoucs, Da nevkleknem vu 'zítka boji, Csi mi gda szfaliti má moucs; I, gda szkoncsam szlű'zbo tvojo, Tí korunűj vernoszt mójo.

ZADOVOLNOSZT.

Nouta: Ah Boug! poszlühni me.

310. Rad szí pocsiném, ocsa, v-tvojoj vouli, Kakoli mi dás v-etom placsa douli; Ár od tébe, Vernoszt nébe, Blá'zensztvo zhája v-szrecsi i v-nevouli.

2. Od sterimao szem na ete szvejt rodjen Zocsinszkim tálom szem od tébe vodjen; Csi me je bár Doisao gde kvár, I vu tom mi je haszek moj oszodjen.

3. Ka bi mi haszno jaj, ka britka 'zaloszt? —

Vídi te'zkoucso mojo tvoja moudroszt: Li od tébe, Nej od szébe, Csakati morem 'zítka tího radoszt.

4. Csi bi mi, ka te proszim, dnesz darüvao, Vütro bi lehko jasz tou ob'zalüvao! — Norcz bi prevecs, Bláznik pa vecs 'Zelo od tébe, kak bi potrebüvao!

5. Te tú'zen toti za radosztjov szkumnej, Ali v-kom ona sztoji, tou on nevej; Záto csesztou, Szam szpnzna tou, Kaj szí z-bloudnosztí pogübel íszcse v-nyej.

6. Zadovolím sze tak sz-tejm, ka mi tí dás: Vej, ka mi haszni, tou tí najbole znás. Nepomenkam; Ár dobro znam, Csi sze te bojím, kaj szkrb na méne más.

7. Nej! — nej po moje neznanosztí meri; Nego, kak tí scsés, mi pout mojo meri. Vsze je moudro, Vsze, vsze dobro, Ka tí csinís: — Oh! — zdr'zi me v-toj veri.

Nouta: Oh Boug, oh míli Boug!

311. Kincsov nárnosztí mi Nedaj prevecs lúbiti; Nedaj mi nyim, Boug moj, Kak bolvani, szlú'ziti: Nej je kincs vretina Szrdcza mirovnosztí, Brezi ké je 'zítek Jama vsze 'zúkosztí.

2. Zadovolno szrdcze Mi je najdragse blágo; Brezi toga, je szpár Vsze, ka je szvejti drágo: Ono me pokoji Vu zemelszkom 'zítka, I ono de troust moj V-nebeszkom prebítka.

3. V-tom me tak vcsi dúse Právi kincs polo'ziti, Naj sze z-dármi tvojmi Znam prav zadovoliti: Vcsi me vecsne kincse Predevszejm íszkati, I víse vsze díke Zemlé postüvati.

4. Na nedopunyenoszt Nepüszti szrdcza mojga: Nej je vrejdna ona, Boug, blagoszlova tvojga; Ár

nedícsi tebé Za dár rouke tvoje, I z'blí'znyega trúdmí
Vrsi küpe szvoje.

5. Z-zahválnosztjov mi daj Dáre tvoje prijéti,
Csi vecs, ali menye Mam bár od téjbe vzéti: Vcsi
me szka'züvati Vu vszem zadovolnoszt, Naj me ona
zdigne Na právo popolnoszt.

N o u t a : Sztvoritel nebeszki!

312. Boug, moje vüpanye, Troust i zvelicsanye!
Tvoja zmo'znoszt, i szmilenoszt Mi v-
krhkoucsi, i te'zkoucsi Dá szrdczi mirovnoszt.

2. Tebé tak zezávam, I z-szrdcza zdühávam:
Szmilűj sze mi! — hodi, vzemi Z-méne kri'z moj,
i daj pokoj Szrdczi bolécseni!

3. Tí, kí vsza premores, Meni lehko zmoreš
V-potreboucsi, i szkúz noucsi; Ár szi tí vrács, i
varivács Vu kaksté te'zkoucsi.

4. Tebi, vecsni ocsa, Szo vsza, vsza mogoucsa.
— Sto tak nebi bej'zao k-tebi, I od tébe, vernoszt
nébe, Proszo trousta szebi?

5. V-britki mojí szkuzaj, I na temni sztezaj Mi
zdvojiti, i gresiti Nedopűszti; naj te csíszti Znam i
tü csesztiti.

6. Vu mojem pozványi, Dú'znoszt i djányi Me
vcsi vernoszt i gedrnoszt Tak zdr'zati, da csakati
Szmej m blá'zeno vecsnoszt.

7. Vu szmrtnom vrejmeni Boj nazoucsi meni, I
na czíli, ocsa míli, Mi daj na boj tíhi pokoj Naidti
v-tvojem kríli.

8. Oh! — znam, kaj sze vtolim, Cst te z-szr-
dcza molim: Zadovolno, i tak volno Osztvím jasz
na máli csasz Márnoszt nepopolno.

MIROVNO TRPLEJNYE.

N o u t a : Zaka sze 'zalosztis, oh.

313. C szi gda pod krí'za bremenom, sztojim,
V-tvojój lübézni, Boug moj, nezdvojm,
Kí szkrb más na méne, I pouleg moudrosztí tvoje
Z-díkov ravnas potí moje.

2. Ka bi mi vnouga to'zba hasznila? — Li
szrdcze bi mi ona ranila, I skoudila 'zítki, — Tí,
szkuze moje vidoucsi, Mi zbriszati znás nyé z-oucsi.

3. Csi li jasz eti v-márnosztí práhi Vandram,
ocsa moj vu tvojem sztráhi, Ka me má sztrasiti? —
Dűh míra me naszledűje, I v-szkuzaj mi troust
darűje.

4. Tí, kí czvejticse tak korunűjes, I fticzam
zráka 'zívis darűjes, I veszélje delís, Zmores i méné
v-te'zkoucsi, Gda me vídis v-potreboucsi.

5. Tí obszójnoti dás míra szunczi Po noucsi
placsa vu mojem szrdczi, Csi te z-verov proszim,
I, gda je prílicsno vrejmen, Z-méne vzemes krí'za
bremen.

6. Na tébe sze tak z-vűpanyem szlonim; Ár
znam, kaj sze v-szkúz prepaszt nevtonim, Ni ne-
preidem v-placsi, Nego po noucsi 'zalosztí Pá zag-
lédnem trák radosztí.

7. Vejmi szí tí meni'ze do etimao V-dűse i tejla
dobroutaj tál dao Jemati obilno; Verjem, kaj mi
trousta tvojsza Nevtajís ni potomtoga.

8. Csi me pa gdate, z-hípom 'zalosztí Prigléd-
nes meszto 'zelne radosztí; Tí me i te lűbis: Ár
me tak z-zla ocsiszsávas, lno szebi poszvetsávas.

9. Goszpodne! csűdne szo tvoje potí; Nez-
grűnta nigdár moje okou nyí V-temnom 'zítki etom:

Li tam v-díki popolnoszti Prevídem tvoje szkrovnoszti.

10. Tam na szkúz moji blázenom czíli, Gde szí odejhnem vu tvojem kríli, Szpozam vernoszti tvojo: Tam te i za dní 'zaloszti Zvisavao bodem v-radoszti.

Na znáno nouto.

314. **A**^h Boug! poszlúhni me v-mojoj 'zaloszti, Nedaj mi vczagati v-velkoj 'zúkoszti: Tí znás moj kr'z, V-kom me dr'zís: Oh! — daj mi ga nosziti v-mirovnoszti.

2. K-tebí zdühávam v-szkúz moji britkoszti, I placсно kricsím jasz z-nevoul prepaszti: Szlísaj glász moj, I vlej troust tvoj V-bolezo szrdcze moje, Boug miloszti!

3. Isztina, vrejden je kastige moj grejh; Ali, ocsa, potrplejnye z-menom mej; Szmilúj sze mi! — Z-méne vzemi Vszo 'zúkoszt — ah! — nedr'zi me du'ze v-nyej.

4. Verjem, kaj szí me czelou nejповргao, Ino z-miloscse tvoje vönejvrgao: Jasz, kak tvoj szin, Csi gli mam bin, Kak bi sze czelou od tébe odvrgao!

5. Taksa 'zaloszt je escse nejbeszneja, Stera koncza i kraja nebi mejla: Vtisas i zdaj Tí, znam, moj jaj, Kaksté mi rani szrdcze nevoul sztrejla.

6. Medtejm, dokecs sze koncza mam vcsakati, Mili ocsa moj, nedaj mi vczagati. Ah! — tí mi boj Varivács moj, Csi sze kak escse dú'ze mam plakati.

7. Daj mi ednouk vsze z-díkov obládati, I po teliki szkuzaj mír ládati; Da z-vúszdami, I z-delami Znam za tvojo szkrb tebé zvisávati.

Nouta: Krisztus velí: hodte k-meni.

315. Pod kríza te'z kim bremenom, Goszpodne, ti bojdi z-menom, I sz-tejm mi troustaj szrdcze, Kaj mi po noucsi 'zalosztí Žídti má csiszte radosztí 'Zelno csákano szuncze.

2. 'Zúkoszt moja konecz vzeme, I tvoja milosca de me Pá z-mírom otávlala; Kak me je 'ze pred tejmtoga V-pripetjej sorsa britkoga Sz-troustrom blagoszlávlala.

3. Znam, kaj me tí vise moucsi Nescse vu mojoj krhkoucsi Z-bremenom obte'ziti, Negom i hípe 'zalosztí K-velikoj mojoj szlabosztí Más vu vszem primeriti.

4. Tí i na verne krí'z püsztis, Naj je k-právdí tvojoj privcsís, I vu dobrom zvršávas, I tak je prouti nyí vouli Po 'zúkosztí i nevouli Od grejhov odvrvnyávas.

5. Na tvoj sztráh ino bojazen, Na trplívosztí i vüpazen Sz-krí'zom nyé nadigávas, Da szi v-etom kmicsnom douli Pocsinéjo v-tvojoj vouli, Sz-kejmsté je prigledávas.

6. Ocsa, od tvoje lübézni Ni mené nikse bolezni 'Zúkoszt naj neodloucsi; Ár znam, kaj za vsze, ka trpím, Od tébe nájem moj dobím Prejk groba temne noucsi.

7. Krejpi me tak vu vüpazni, I bátrivi vu bojazni Z-gvüšnosztjov toga trousta, Kaj mi na trplejnya czíli V-lübeznívom tvojem kríli Dúsa vecsni mír kousta.

Na znáno nouto.

316. Zdr'zi, cslovek, v-szrdczi mirovnoszt; Vü-paj sze vu tvojem Bougi, Kí má csíszte radosztí punoszt, I dá ti vu nyej tál vnougi. On, kak tvoj Boug i ocsa míli, Te zná odícsiti na czíli. Zdr'zi mirovnoszt!

2. Boug tvoj je vretina miloscse, Punoszt trousta

i blá'zensztva, I tebé osztaviti nescse, Csi ga dícsis v-dúhi szvetsztva: On te ni v-placsi nepozábi, Nego te i 'z-nyim k-szebi vábi. Zdr'zi mirovnoszt!

3. Vidi on tvojo potreboucso, Dobro zná vsze, ka te te'zí, Racsúna szkuze, zná te'zkoucso, Stera ti na szrdczi le'zí; Gotov ti je jaj tvoj szlísati, I bolezen tvojo vtisati. Zdr'zi mirovnoszt!

4. Csi te eti vsze, vsze osztávi, V-kom sze ti szrd-cze veszelí; Nezdvoj! — ár Boug, ocsa tvoj právi, Ti véksa dobra podelí; Príde nyegov dén sztanovito, I vzemes, ka je hasznovito. Zdr'zi mirovnoszt!

5. On to'zbo tvojo i te csúje, Csi je neszmejs vövjaviti; Nyemi szrdcze lehko vadlúje, Ka lúdém neszmej praviti: On, kí ti je povszéd nazoucsi, Ti nigdár nevtají pomoucsi. Zdr'zi mirovnoszt.

6. Ka sze tak sztaras za tvoj 'zívis, Dvojécs, kak sze más hrátini? — Jeli rame bo'ze nevídis Zcsüdнім tálom vsza brániti? — Boug, kí na vsze sztvorjejnye szkrb má, Veri, i tebé zdr'zati zná. Zdr'zi mirovnoszt!

7. Nepravi pri tvojoj nemoucsi: Nevídim nikse prílike! — Szpoznaj nicesosztoszt tvoje moucsi, I bo'ze potí velike: Bougi je vsza lehko vcsiniti, I sors tvoj, kak scsé, premeniti. Zdr'zi mirovnoszt!

8. Csi sze gda мүді bo'za pomoucs, Príde ti v-szvojem vrejmeni; Li csákaj jo z-verov dén i noucs, I nevczagaj vu bremeni: Tak de ti ona vugodnejsa, I dúsi zvelicsitelnejsa. Zdr'zi mirovnoszt!

9. Trpi mirovno, csi te sáli Protivník z-gnűsz-növ jálnosztjov: Csi sze gli on do csasza hváli, Oszramotís ga z-sztálnosztjov. Naj szi te szvejt krivicsno szoudi, Csi je Boug sz-tebom, ka ti skoudi? — Zdr'zi mirovnoszt!

10. Dokecs na tom szvejti vandramo, Vnougí

kri'z nad nami le'zí. Vu kom sze najbole vüpamo, On nász ze-vsze sztráni te'zí. Nej! — mi pocsinka nedobímo, Dokecs vu szmríti nezaszpímo. Zdr'zi mirovnoszt!

11. Má, má lüdsztvo bo'ze szoboto! Ednouk, gda vöpreminémo, Táosztávimo vszo lagoto, I v-míri szi pocsinémo: Konecz vzeme te britka 'za-loszt, I zide nam vísesna radoszt. — Zdr'zi mirovnoszt!

N o u t a : Krisztus velí: hodte k-meni.

317. Bolezno szrdcze, nevczagaj! Vu vernosztí nnpomenkaj! — Idi bátrívno k-czíli — Príde vrejmen, gda tí tvoj Boug, Po obládanyi tez'-ki mouk, Pokoj dá v-szvojem kríli.

2. Csi je trnava tvoja pout; Znaj, po nyej te sorsa goszpoud Pela na odícsenoszt: Veri, moli, i bojűj sze, Mej vüpanye; obládas vsze, I prídes na zvísenoszt.

3. Bojűj szrdcsno, kak Jezus tvoj, Vere i 'zika velki boj V-nevkleknyenoj vernosztí; Tak más i tí ednouk, kak on, Vzėti na czíli 'zítka lon Z-rouke szodcza vecsnosztí.

4. Zláto sze v-ognyi preczvéra, Jákoszt pa v-plámni vihéra Csíszti od vsze rú'znosztí: Bojniki szo rane díka, Krsztsani pa szkúze 'zítka D'zünd-'zblá'zene vecsnosztí.

5. Tí tak ni na sztran, ni nazáj Nevklekni na 'zítka potáj, Na zádave gledécsi: Szrdcsno idi nap-rej k-czíli, I íszcsi nájem veszéli, Kri'z tvoj tího noszécsi.

6. Miszli, kelkokrát te je Boug 'Ze csüdno oszloubodo z-mouk, I vrtgno z-rouk protivni! —

On te zná i potomtoga Rejsiti vdárcza tú'znoga, Kak ocsa dobrotivni.

7. Zdigni glász tvoj vu szamnoszti, I zdüvávaj v-vüpaznoszti, Kak ti Jezus tvoj velí: „Ocsa, v-zemi z-méne krí'z moj!“ — Míli je Boug: on ti düh tvoj Nevedoucs razveszelí.

8. Nej! — ocsa, nevczagam dvojno; Neszti scsém krí'z moj pokojno, Dokecs sze tebi vídi: Ár sz-tebom tü vsza obládam, I tam sze odícsiti mam, Gda osztávim szvejt hüdi.

Nouta: Oh Boug, oh míli Boug!

318. Kelko dobri jouse! Kelko hüdi radoszt má! — Ali etim radoszt Vecsni jaj pri-neszti zná! — Veszélje bláznikov V-megnenyi tá-lejhne, Kak med szlápmi czvejte Nevedoucs po-vejhne.

2. Szlonte sze na Bouga, Ví, kí sze ga bojíte; Vídi vász on v-szkuzaj: Verte, 'z-nyim obsztojíte. Potí nyegove szo Vam zvelicsitelne, Csi sze gli vídijo Gdate pogübelne.

3. Vu nyegovo vernoszt Vr'zte sztálno vüpa-zen; On odvrné od vász Nedosztojno bojazen. Kak szuncza csíszti trák Obláke raz'zené; Tak placsa temno noucs Boug od vász pre'zené.

4. Noszte tího vas kri'z, Kak rázumni krszt-sanye; Netou'zte sze dvojécs, Kak neverni poga-nye: Nepácsi vász v-veri Grejsnikov veszélnoszt; Ár de bloudna szreca Nyim na pogübelnoszt.

5. Nevoule tim vernim Moucs vu dobrom dá-vajo; Norczi sze pa v-vnougój Radoszti zvisávajo: Záto nász vardejva Boug gdate z'zalosztjov, I po-bo'zne verne Odícsi z-zmo'znosztjov.

6. To mílo szrdcze sze Nad tú'znimi szmilúje, I gde je mogoucse, Nyí rane obe'zúje; Ka pa Boug, te doszta Szmilenejsi od nász, Sz-kelkim bole szlísa Szrdcz czagajoucsi glász!

7. Oh! — gde je té sztarecz, Kí nebi szkúszo v-'zítke, Kak rad poszlúhne on Kricsécse v-szkuzaj brítke? — I csi gda tím szvojm Vtají dobrba szvet-szka, Obilno nyim vtála Meszto nyí nebeszka.

8. Lúbi tak pobo'znost, I neosztávi ta Boug; Trpi, i on tebé Odícsi na czíli mouk, Gda vsza 'zúkószť zemlé, Kak szenya táminé, I na nezrecseno Radosť sze obrné.

Nouta: Gda ma szkrádnya vóra príde.

319. Prisavecz szem tü i 'zalár Jasz, kak ocsá-czi moji; Vsze, sz-kejm ládam, je híпка dár, I szam jasz sztojím v-boji: Li tou mi lehkouti bremen, Kaj na krátko eto vrejmen Vecsni 'zítek mam v-nébi.

2. Tü pod zla bremenom gecsim, I szlab szem v-pobo'znosztí, Pod krízom brítke szkúz klecsim, I czagam v-boleznosztí; Tam bom pa, kak angel, szvétí, I z-díke tráhom obvzétí, V-seregi dűs blá-'zeni. —

3. Gousztokrát mojo posztelo Sz-povoudnov szkúz polejvam, Z-jajom zacsнем moje delo, I v-placsi omedlejvam: Ali hejnya moja 'zalosť, Csi premecsem v-dűhi radosť Blá'zene vekvecsnoztí.

4. Csi me negvűsna prűsesztnozt Sztrási z-szvojoj szkrovnosztjov, Ali mi szprávi boleznoszt Prijáťel zránov szmrtjov; Vűpanye 'zítka vecsnoga Me vcsiní v-dűhi mocsnoga: 'Z-nyim vsze tího prenoszim.

5. Tou pokojécsne vüpanye Nejtí, ocsa, prímeni, Szrdczi mojmi na vtisanye I troust v-placsa vrejmeni; Ono mi na szmrtnoj pouti Naj szvejti vecsnosztí prouti, Kak veren angel míra.

PRIPRÁVLANYE K-SZMRTI.

Nouta: Oh Boug, kí grejh odúrjávás.

320. Kamakoli vr'zem pogléd, Kejp szmrti záglédnem povszéd. I jasz ./. bodem ednók nyé rob: Gotov ./. csáka i mené grob.

2. Míli ocsa 'zítka mojga! Nevtaji mi trousta tvojga: Búdi ./. me na 'zítka szvetsztvo, I daj ./. mí v-szmrti blá'zensztvo.

3. Be'záj moj je hípek szenye, I drágo vszáko megnenye: Vrejmen, ./. csi ednók odíde, Nígdár ./. vecs nazajnepríde.

5. Jaj nyemi, kí je nyé zgúbo, I dúso vnejmar pogúbo! — Z-grozov ./. on keszno preszámna, Kaj je rob vecsnoga plámna.

5. Boug, vcsi me tak pametiti, I z-dnévmi moudro tr'ziti: Vszáki ./. hípek i sztopáj moj Tebí ./. na csészt poszvetsen boj.

6. Naj, gledécs na tvojo szoudbo, V-szvetsztvi szkoncsam mojo hodbo, Znajoucš, ./. kaj tebí ednók tam Trden ./. racsún jasz od nyé dam.

7. Daj mi vrejdnošt moje dúse Varvati od vszega vise, Da nyé ./. nerú'znim z blatom zla, Níti ./. nevtáplam v-jaj pekla.

8. Gdakoli szí csúje dúh moj Na dobro zvajoucš glász tvoj, Nyega ./. naj v-márnosztí práhi Bougam, ./. 'zivoucš v-tvojem sztráhi.

9. Szmrtna vöra, ino grob moj Mí vszáki híp

pred ocsmí boj, Da sze ∙. vu vszem gotov naidem,
Gda tü, ∙. kak szuncza trák, zaidem.

10. Na 'zítka velkom vecséri Mi daj zaszpaťi
vu míri: Tejlo ∙. naj v-zemli má pokoj, Dúsa ∙.
pa v-díki sztánek szvoj.

Nouta: Oh dreszélnoszt!

321. Cslovek, ka szi, Dobro pazi, I mír daj se-
gavosztí! Ár sto-, i kagodi szi Rob bos
szprhlívosztí.

2. Plemenitoszt, I velikoszt Ka more prouti
szmrti? Tak szvetli král, kak koudis Sze má od nyé
sztrti. —

3. Povejhnoti, I lejhnoti Nam je ze-vszejm, ka
mámo: Szmrt v-nádraj noszimo vszi, Tou zagvüsno
známo.

4. Gde vze memo, I naidemo Troust za ra-
nyeno szrdcze? — Oh ocsa! tvoja miloszt Nam je
míra szuncze.

5. Tí szi ran vrács, Tí varivács Lüdsztva ob-
te'zenoga; Ár tí vu'zgés vszejm poszvejt 'Zítka
blá'zenoga.

6. Gda tápíhne, I v-grob szúhne Télo nase
szláp szmrti; Dúsa, kak bo'za iszkra, Sze nema v-
küpsztrti.

7. Nemrtelnoszt, I veszélnoszt Blá'zene vek-
vecsnoszt Vzeme ona za nájem Po boji vernosztí.

8. Oh! — vcsi tak nász, Ocsa tvoj glász Vu
vszem 'zítki bougati, I grejsne bátrivnosztí Sze sz-
tálno hábati.

9. Vu prosztoucsi I csisztoucsi Szrdcza te naj
csesztímo; Da na blá'zeno radoszt Vu szmrti zasz-
pímo. —

10. Tak miloscsa Tvoja, ocsa, Z-nami bou v--
'zítki, v-szmrti; Tak nász tí z-dűsov, sz-tejlo m Z-
vűsis vdíke vrti.

N o u t a : Krisztus veli: hodte k-meni.

322. Vűdis, kaj szí preminoucsi, Grejsnik bát-
rivno 'zivoucsi! Zaka sze nepovrnejs?
— Vej m znás, kaj sze tak lehko dnesz Od szmrti
vkűpeszteres vesz, I kak tejnya, preminés.

2. Oh! — híti sze z-grejha pouti K-ocsi tvo-
jemi vrnouti, I 'zívi v-nedű'znoszti. Ovo, szmrt te
pred vecsérom Zná vűvszejcsti med vihérom, V-
gnűsznoj 'zítka rű'znoszti.

3. Prejk groba te csáka szoudba, Gde sze z-
vága tvoja hodba, I od vszega racsűn dás. Jaj tebi,
csi z-'rű'znim szrdczom Posztánes pred tvojim szod-
czom, Gda nájem dejl vzėti más!

4. Tam prejk szprhlivoszti noucsi Sze v-díki
sztánek odloűcsi Prijáteli jákoszti; Ali kí sze v-zle
tápíhne, On sze na vecsni jaj szűhne, Kak mányi
rob jálnoszti.

5. Sto tak nebi v-bo'zem sztráhi Rad van-
drao v-márnoszti práhi, Kak szlű'zbenik vernosztí?
— Sto sze nebi szprávla u k-szmrti Prvle, kak de
vész vkűpsztrrti, Gledécs na czil vecsnoszti?

6. 'Zítka voj! tí, tí me būdi Sz-támna grejhov
moji hűdi, I vrsi me vu szvetsztvi, Da gotov csá-
kam mojo szmrt, I gda bom od nyé vesz vkűpsztrt,
Tál vzemem vu blázenszvi.

7. Tecszasz sze mi daj szprávlati, I vu dobrom
ponávlati, Dokecs vrejmen i moucs mam; Naj, kak
szuncze, tího zaidem, I v-tvojem kríli sztan naidem,
Gda márnoszti szloboud dam.

Na znáno nouto.

323. Tí, 'zítka i szmríti goszpoud, Szam dr'zís naso szapo, Kak dugo de nam tekla pout, Ali be'záj nas trpo, Tou li tí znás, Kí v-rouki más Dní i sors vszej mrtelni.

2. Oh! — vcsi nász dní racsúnati, Da v-tvojem bo'zem sztráhi Známo nyí tekáj ravnati, Dokecs vandramo v-práhi; Naj vszi 'zivoucs, I mérajoucs, Boug, tvoji osztánemo.

5. Dú'znosztí prouti blí'znyemi.

LÜBÉZEN BLÍ'ZNYEGA.

Nouta: Oh Boug, oh míli Boug!

324. Kí právi, kaj z-szrdcza Lúbi ocsó vísnyega, Ali odúrjáva Dönok szvojga blí'znyega; On zavr'ze Bouga, Kí zapovedáva, Naj lübézen bratov Csísza bou i práva.

2. Eden je vszej ocsa, Eden szodecz, i goszpoud; Vszi eden czíl mámo, Vszi k-blá'zensztvi edno pout: Za vszej volo sztojí Bo'zi veliki szvejt, V-kom vszi nahájamo 'Zívis ino poszvejt.

3. Vszi szmo, po nágibi Na hűdo, pogübelni, I vszi po Jezusa Vrejdnosztí odküpleni; Vszi li tak bodemo Díke őrocsníczi; Csi szmo vu lübézni Nyegvi naszledníczi.

4. Tí, ocsa, szí meni Vszákdén tak milosztiven; I jasz — jasz nebi bio Blí'znyemi dobrotiven? — Kakda bi vrejden bio Tvoje szmilenosztí, Csi nebi szka'züvao K-bratom lübéznosztí?

5. Csi k-pobo'znim vbougim Lübézen prika'zűjem, Tebi, szredbeník moj, Dú'zen áldov áldű-

jem: I, jeli bi vrejdnoszt Tvojo prav postüvao, Csi lübézni tvoje Nebi naszledüvao?

6. Na velki dén szoudbe Nenaide szmilenoszt. Kí neprika'zúje Blí'znyemi lübéznoszt. — Vlej tak v-szrdcze moje Tou lejpo náklonoszt, Naj rad prika'zújem Bratom dobrovolnoszt.

Nouta: Z-szrdcza 'zelej, ka právím.

325. Kak szvéta je lübéznoszt! — Nyou je szam Boug zá'zgao, Kí je csloveki bívoszt I obcsütejnye dao, Naj sze po tom závezki Mocso vjedínamo, I blagoszlov nebeszki Obilno v'zívamo.

2. Vise zvejzd je vszej ocsa, Kí vsza, vsza zdr'áva, I, kak vecsna miloscsa, Vszejm potrejbna dáva, Od veka lúbi szvoj szvejt, I gdate kastiga, Naj sze preprávla zla sznejt, Jákoszt pa pod'ziga.

3. Blá'zen szem i jasz, kaj on I za méne szkrbi, Csi dűsa nyegov zákon Postúje i zdr'zí; Ali csi zametávam Z-divjim szrdczom drűge — Jaj! — szam szebé szűnyávam V-prepaszt vecsne brige.

4. Csibi k-nyim bio tühínecz, I za nyé nemá-rao, Ali sze, kak pűsztínecz, Za nyé nebi sztarao; Ka bi z-méne grátalo? — Sto bi me tak lűbo? — Jaj! — vsze bi me grajalo: Vesz bi sze pogűbo!

5. Nej! — moje lübéznoszt Iszakra naj nelejhne; Nyé czvejt ni v-boleznoszt Szmrtnoj, naj nevejhne. — Decza ednoga ocsé! Vsze vász scsém lűbiti, I vam, dokecs szam Boug scsé, Z-vrejlosztjov sz-lű'ziti.

6. Gotov szem vász zmágati Vu vszákom bre-meni, Gotov vam troust dávatí Vu placsa vrejmeni: Nakelko je mogoucse Zdignem vász z-'zúkoszt, I zbrísem szkúze vroucse Z-lícž vasi v-'zaloszt.

7. Tak znam, kaj z-zahválnosztjov Ví troust

moj vzemete, I nad bratov 'zalosztjov Sze v-szrdczy genete; Nagnete sze i k-meni V-placsa noucsi groznoj, Tak da v-vsžákom vrejmeni Pri vász naidem troust moj.

Nouta: Vu vsžákom mojem djányi.

326. Blagoszlovi, goszpodne, Potí moje vugodne, Gda mojga blí'znyega Tak setűjem lűbiti, Da szem gotov szlű'ziti Szrecsi i blá'zensztvi nyega.

2. Csi me sto v-potreboucsi Obercsé czagajoucsi; Nedaj mi pítati, Ka za nájem vzėti mam. Blá'zen szem, csi tebé znam V-lűbézni naszledűvati!

3. Csi dobrocsiním vnougim Szirotíčzam i v-bougim, Naj csiním v-prosztoucsi, Da ne'zelej m nájema, Dobácska i zájema, Ni nemecsem nyim na oucsi.

4. I csí bi mi sto z-groubov Povrnyávaeo hűdoubov, Dobrotivnoszt mojo; Nedaj mi pomenkati, Nego naszledűvati I teda szmilenoszt tvojo.

5. Tí i neprijátele, Nej szamo prijátele Velis vszejm lűbiti; Kak tí, ocsa, z-vrejdnimi, Takáj i nev-rejdnimi Nehejnyas dobrocsiniti.

6. Kí brate z-szrdcza lűbi, I nyim, gde more, szlű'zi; On je 'ze tű szrecsen, Ednouk pa po tom 'zítka Tam v-nebeszkom prebítka Vzeme díke nájem vecsen.

SZKRB ZA DŰSO BLÍ'ZNYEGA.

Nouta: Vszi lűdjej morejo mrejtí.

327. Daj mi tou 'zelno blá'zensztvo, Jezus moj, obcsűtiti, Da, kak tí, na 'zítka szvetsztvo Setűjem vsze bűditi, Neznanim z-moudroszt-

jov szvejtím, V-bloudniki trák vere nejtim, Grejsnike odúmlávam, I na 'zítek szpelávam.

2. Sto nebi z-szrdcza milüvao Ti v-hüdoubi le'zécsi, I resiti nesetüvao Nyí, v-pögübel letécsi? — Kak bi lúbo on blí'znyega, Kí, vidoucs v-rú'znom zle, nyega Nevrácsa na dobro pout, Kak tí, oh 'zítká goszpoud!

3. Dú'zni szmo vszi, drúgi lúdi Zvelicsanye iszkati, I blodécsim v-grejhi hűdi Pout na 'zítek kázati, Kí csi neopomenémo, I z-bloude nepovrnémo, — Jaj! — kak racsún dámo tam, Gde de nász szoudo Boug szam?

4. Ali — oh! — kakse blá'zensztvo, Nam v-tál príde tam ednouk, Csi szmo vu míra králevsztvo Pripelali z szteze mouk Li ednoga blodécsega I v-szkarzejnye hitécsega, Kí de nam z-vrejlim szrdczom Etak hválo pred szodczom:

5. »Ocsa, ete mi je kázao V-neznanoszti pout tvojo; On me je v-zle z-haszkom kárao, I rejso dűso mojo: On, on je bio moj voditel, I z-mantre oszloboditel. Daj nyemi tü v-vecsnoszti Nájem nyegve vernoszti!“

6. Nej! — jasz nigdár nebom túhi V-nikom k-mojni blí'znyemi. Vrejli scsém bidti vu dűhi, Gda szlü'ziti mam nyemi, Iszkajoucs nyegvo zbougsanye, Dűsni mír i zvelicsanye, Naj z-menom vréd tebé, Boug, Zaglédne v-díki ednouk.

Nouta: 'Zívém jasz, tak veli tvoj Boug.

328. Dűsa mojega blí'znyega Je, znam, najdragsi kincs nyega, I blá'zensztva zadoblejnye, Nyegvo jedíno 'zelejnye, Csi, kak moudér, pametűje, I dobro szvoje postűje.

2. Szvéta je tak dú'znoszt moja, Szvéta, Boug,

zapouved tvoja, Naj za dúso bratov szkrbim, Ino tou pred ocsmi dr'zim, Da nyé kak po meni nigdár Nedoszégne vekvecsni kvár.

3. Daj mi záto tak 'zíveti, I na tou verno szkrb meti, Da z-menom navküp blí'nyi moj, Hodécsi v-bojazni tvojoj, Za dúso szvojo prav szkrbí, I nyou na vecsni mír zdr'zí.

4. Vcsi me vsze, vsze odvrnouti, Ka je nyega czíli prouti, I vsze z-vrejlosztjov csiniti, Po kom ga morem resiti Od nevrejdnoga 'zivlejnya, Ino dús-noga szkvarjejnya.

5. Tak szpunim jasz dú'znoszt mojo Ino szvéto právdo tvojo, Obcsútím blá'zeno radoszt, I zadobím tvojo miloszt 'Z-nyim navküp v-telovnom 'zítki, I ednouk v-vecsnom prebítki.

SZKRB ZA 'ZÍTEK BLÍ'ZNYEGA.

Nouta: Verosztújte, oh krsztseníczi.

329. 'Zítek csloveka je bo'zi dár. Kak ga tak nebi postüvao! — Sz-kaksim szrdczom bi nyemi na kvár I skodo bidti setüvao? — Grozna je i míszel, V steroj sze pogübel Szopi blí'znyemi, I mouk sze neogne, Kí, kak vmorecz, zdigne Mecs prouti nyemi.

2. Boug szam je 'zítek, szmríti goszpoud, I li, gda sze nyemi vídi, More hejnyati vandrara pout, Nej, kak bi tou steo szvejt húdi. Li on, gda scsé, sztvorí, I sztvorjeno vmori. Tí, oh csrv práha! Kak szmejs szégnoti tí V-nyega szkrovne potí Tü brezi sztráha?

3. Oh! — sztrszi sze bo'ze zmo'znosztí, Stera te zlehka vövszecsé, Gda tvoja dejszna mecs blá-znosztí Prouti brati zdignoti scsé; I ta nedú'zna

krv De ti, kak pekla csrv, Vmárjala pokoj, Tam sze pa prejk groba Vragouv vcsiní roba Vtepeni dúh tvoj. —

4. Nigdár je eden lüdomorecz Nejvuisao kas-tigi vrejdnoj. Szvejt i Boug, kak pravicsen szodecz Ga je doisao v-blodi grejsnoj: Pod mecsom je veszno, Kí je zdigno dejszno Prouti blí'znyemi, I v-divjoj besznoucsi, V-kaksté kmicsnoj noucsi, 'Zí-tek vzéo nyemi.

5. Nej! — nebloudi bo'za pravicza; Nyej ni eden grejh nevuide. Znaj, pred nyouv je szvetla i kmicza, I bláznika hitro doide: Gda on zlo obíma, I v-támni tak stíma, Kaj sze szkriti má, Te vdári nad nyega Grozen szrd vísnyega, I sztrti ga zná.

6. Oh Boug! szmilűj sze meni, práhi, I ocsishti moje szrdcze, Naj obiljáva v-tvojem sztráhi, I szvejti sze mi, kak szuncze; Vmouri vszáko míszel, Stera bi pogűbel Szopila blí'znyim, I z-nágibom trdnim, Ali mecsom krvnim Grob kopala nyim.

7. Nedopűszti mi niti csrvi Z-morszkov roukov 'zitka vzėti, Nej prelejáti bratov krvi, Stera je tvoja, Boug szvéti! — Naj zdr'zí blí'znyí moj Tak drági 'zítek szvoj, Kak dár tvoj bo'zi, Dokecs ga na czíli, Ocsa, v-tvojem kríli Dolipolo'zi.

Nouta: 'Zívém jasz, tak velí tvoj Boug.

330. Vari sze, oh cslovek, vszega, Ka skoudi zdrávji blízsnýega, I po kom bi gda 'zí-tek szvoj Pred vrejmenom zgűbo brat tvoj; Ár kí zgűbí eto blágo, Zgűbí vsze, vsze, ka je drágo.

2. Escse i, csi bi ga vido Zablouditi na pout húdo, Gde bi szam szebé zaprávlao, Ino szi ráni grob szpravlao; Szpouti ga, naj pametűje, I na szébe prav kebzűje.

3. Bòug szam 'zelej tou od tébe, I vzéti más nájem nébe, Csi szvéto dú'znoszt tou szpúnis, I nyé vnejmar neoszkúnís; Ali csi nyou gda zamüdís, — Jaj! milosceso bo'zo zgübís.

4. Oh! — setűj je szpunyávatí, Naj sze mores radűvatí Kak najdu'ze sztvojm bl'žnyim I pout 'zítka vandratí 'znyim, — Dokecs vaj vu szmrtnoj noucsi Goszpoud 'zítka szam razloucsi.

SZKRB ZA POSTENYÉ BL'ŽNYEGA.

Nouta: Oh Boug, oh míli Boug!

331. Csi rad ogrizávas, Cslovek, tvojga bl'žnyega, I csi sze radűjes, Gda szvejt razlácsa nyega; Csi zakrivas vrejdnoszt, Bin pa razglasűjes: Krisztusa vucseník Kak sze imenűjes?

2. Csi li pouleg mencse Od nyega hűdo szoudis, I po jálni glászi Drűge vu szoudbi zblodis; Csi szí vu gízdosztí Nyemi nevoscse: Jeli szí krszt-senik, I cslovek posteni?

3. Kí nedű'zne bl'žnye Ogrizávati csűje, I nezagovára Nyí, nego sze radűje, Ali nyé z-drűgimi Navkűp ogrizáva: Kakda té krsztsansztva Dú'znosztí szpunyáva?

4. Premiszli, oh cslovek! Boug te csűje i vídi, Nej je szkriti pred nyim Jezik i gucs tvoj hűdi. — Jaj tebi, csi v-tvojem Gucsi grejsno bloudis! Veri, od nyega sze Tí trdno oszoudis.

5. Znaj, neszrecsen bláznik, Kí postenyé nedű'zni Vnejmar v-blato klácsis Po glászi tvoji rű'zni, Tam pred vszaznajoucsim Te'zki odgovor dás, Gda sze po praviczí Trdno szouditi más!

6. Oh! — vszej oni szkuze I jaj goriberé Boug, Kí k-nyemi kricsíjo Od ogrizávanya mouk. Príde

dén goszpodnov, Te velki i grozni, Gda preklét-sztvo povej Na tébe Boug zmo'zni.

7. Neogrizávaj tak Nigdár tvojga blí'znyega, Nevtepli sz-tejm grejhom Hotécs szrdcza tvojega: Zagovárjaj szrdcsno Te ogrizávane, I vari v-poste-nyej Te ospostávane.

Nouta: Krisztus velí: hodte k-meni.

332. Glász i postenyé blí'znyega, Kak neprecze-nyen kincs nyega Me vcsi, Boug, pres-tímati, Da nikoga nezbantújem, Nego vszákomi se-tújem, Ka szem dú'zen, vödati.

2. Na gnüszno ogrizávanye, Ino jálnó odávanye Nepüsztí szrdcza mojga; Naj, gda gucsím od blí'znyega, Odprém vűszta li kre nyega, Na csészt iména tvojga.

3. Tak me hodba moja rú'zna, I bratov szkuza nedú'zna Nede mejla tou'ziti, Ni tvoja szvéta pravicza, I vekvecsni mouk temnicza Na dén szoudni sztrasiti.

Nouta: Szvéti sze poganov meszto.

333. Vnouge 'zaloszti sze rejsi On, kí, gde trbej, mucsí, I drűgim de prijetnejši, Kí povszéd csedno gucsí; Ár ni v-rejcsi nezabloudi, Ni 'z-nyouv nikomi neskoudi.

2. On szkrovnoga dugoványa Povszéd vőnekle-pecse, Recsí i delo pozványa Naprej dobro preme-cse, Z-la'zmí sze neprilizáva I postenyá neziszkáva.

3. Nyemi prijátel szlobodno Kakoli vőnazvejszti; Ár csi je ono nej skodno I prouti dűsnoj vejszti, Nede ga dale vőgűcsao, Nego de od vszega műcsao.

4. K-tim vrejlim sze rad pridrű'zi; Nikomi je nej k-kvári, I csi komi z-haszkom szlű'zi, Tou na

bobén nevdári, Znajoucsi, kaj zádevo má, Ka sze vnougim na znánye dá.

5. Csi v-drúgi falinge naide, Pri szebije zadr'zí, I razglasüvat ji neide Onim, sz-kimi vküpd'r'zí; Csi pa ogrizávcze csúje, Nyi példa nenaszledűje.

6. Vcsi me tak na recsí móje Kebzüvati, goszpodne, Naj ti pouleg voule tvoje Vu vszem bodo vugodne, Da 'z-nyimi drúgi nevrazím, I nyí vü pazni nezgübím.

7. Oh! — nedaj mi brezi bína Drúgi ogrizávati, I nyí lej poga iména Nevrejdno odávati; Da, gda je vugodno, mucsím, Gda pa trbej, čsedno gucsím.

8. Tak bom jasz, oh ocsa! tebi 'Zívo na csészt i hválo, Tak bratom, ino szam szebi Postenyá ne-bom sálo; Tak sze rejsim vnouge brige I trdne tvoje kastige.

Nouta: Oh vekivecsne miloscse.

334. Jezik nas, z-sterim gucsímo, Blagoszlov delí blí'znyim; Csi ga na vűzdi dr'zímo, I moudro 'zivémo, 'z-nyim; Szejja pa preklétsztva csemér, I vnougim je szmrten vihér, Csi sze szlobodno kláti.

2. Tí me záto, goszpodne, vcsi 'Z-nyim vu vszem tak 'zivetí, Kak mi v-tvojoj szvétoj rejcsi Poszvejt dávas pámeti: Preklétsztvo, ogrizávanye, Lá'z, nyevka, ospotávanye Neoszkrúni vűszt moji.

3. Tvoja csészt, i haszek lűdi Boj czíl mojga hotejnya; Tak mi szrdcze na gűcs hűdi Nepoprijé 'zelejnya; Gde bom pa dú'zen gűcsati, Tam ne-bom 'zelo múcsati Za volo sztráha lűdi.

4. Jaj bode tomi hűdomi, Kí priszéga i pszűje, Kí hűdo gucsí drűgomi, I goszpodna bantűje! — Preklinyanye preklétsztvo dá, I vecsno szmrt za ná-jem má. — Jaj! — sto bi szmeo gresiti?

5. Jaj bode la'zczi gnúsznomi, Kí neznani za-
pela, Ino k-szpadáji gvúsnomi Vnounge nedú'zne pela!
— Kakse bremen nad nyim le'zí, I kelki szkuza ga
te'zí. Eti i vu vecsnosztí!

6. Ali csi je gúcs nej púsztí, I szrdcze nej v-
tepeno; Csi je jezik vu vszem csísztí, I djánye posz-
vetseno: Radoszt i mír sze narája, Jákoszt i bla-
goszlov vgája, Z-ete- i z-ovkraj groba.

7. Sztvouri v-meni csísztó szrdcze, I poszvėti
jezik moj; Szvejti mi, kak díke szuncze, Na sztezi
'zítka dúh tvoj; Tebi, ocsa, na díko boj, Bratom
pa na haszek'gúcs moj: Tak bom szrecsen tü i tam.

SZKRB ZA VREJDNOSZT BLÍ'ZNYEGA.

Nouta: Obűdi sze, oh me szrdcze?

335. Daj mi za szvéto dr'zati Praviczó drűgi
lűdi; Ár ki nyé nescse varvati, On je
zagvűsno hűdi: Csi bi csinio kriviczo, I oszkrűno
praviczó, Tebé, oh Boug, bi zbantűvao, I mouk sze
nebi mentűvao.

2. Csi bi z-gnűszne zvűsenosztí Na kvár hodo
blű'znyemi, I ka mi sztojí v-dű'znosztí, Ono gda v-
tájó nyemi; Csi bi ga kradno, bou'zao, I vrejdnoszt
nyegvo ménsao: Jaj! — kak trdno bi pregrejso!
— I kak bi sze szoudbe rejso?

3. Nej! — nedaj mi tak blouditi Szodecz 'zítka
mojega! Daj mi v-praviczí hoditi Sztezo sztráha tvo-
jega. Bole naj szam kvár trpím, Kak ga blű'znyemi
csinim: Ráj bom szíromák pobo'zen Kak jálník, ali
tát zmo'zen.

4. Jaj! — kak bi me preklinyali Vszi, ké bi
szam rad bou'zao, Vszí pravicsni szkvarjűvali, Szrd
tvoj nad menom le'zao, Lasztivna vejszt tou'zila, I

pravicza szoudila, Dnéva pa tvojega vihér Vtáplao szrdcza mojega mír!

5. Goszpodne, vcsi me vszákomi Na praviczó 'zivetí, Ino velkomi málomi Právo szrecso 'zeleti. Csi mi dás vrejdnoszt i moucs; Naj hítim vszejm na pomoucs, K-vszejm sze z-mílím szrdczom prignem, I nyé sz-prepaszti szkúz zdignem.

6. Csi pa zagovárajati mam Právdo i vrejdnoszt mojo, Krotko naj tou csiniti znam, Gledécs na példo tvojo. — Kak nevrejden szluga szem, I velki dú'znik vu vszem! — Kak bi tak jasz bio okoren, Ino tebi nepokoren?

N o u t a : Verosztűjite oh krsztseniczi!

336. Z-vrejlim znojom íszcse 'zívis szvoj, I beré vküp bo'ze dári, Oh cslovek! obte'zeni brat tvoj: -- Kak bi nyemi tak bio k-kvári? — Kak ki rouk nyegvi szád, I lícz jedíni hlád Szmeo tí bou'zati, I tak nevolnómi 'Zítki nyegovómi Jamo kópati?

2. Mír, daj, bláznik, nyegóvi trűdov Te'zko szprávlanómi szádi, I nyega z-náklonosztjov hűdov Nevr'zi na porob gládi. Znaj, v-nyegóvi szkuzaj Sze tebi szprávla jaj 'Ze v-etom 'zítki, I prepaszt grozni mouk Sze ti odpré ednouk V-vecsno prebítki. —

3. Racsún más dati od zálo'za, Vbougim sziroutam vzétoga, I náglo vdári szoudba bo'za Tam na tébe, preklétoga. — Ah! — záto vsze milűj, I nyí vrejdnoszt mirűj Vu tvojem 'zítki, Da naides szmílenoszt, Gda te bo'za velkoszt Oszoudi v-díki.

PRAVICSNOSZT.

N o u t a : Jezusa neodpüsztim.

337. Boug! tí szi praviczé Boug, I odürjávas kriviczo; Tí vsze jálnike ednouk Vr'zes na vecsni mouk kmiczo, Kí nedú'zne bou'zajo, I krv szirout czéczajo.

2. Te krivicsni 'zúkavecz Jezero pravicsni po'zré, I jálnoszti pún zdenecz Náglo vszejhne i tázevré; Ár ka nevrsi szvetsztvo, Nad tejm le'zi preklétsztvo.

3. Grejh, grejh je, drügim szkrivno Szád znojni trúdiv jemati, Ali nyim gda protivno Ocsiveszni kvár delati: Boug, kí grejh odürjáva Vsze tou zadomesztsáva.

4. Daj sze mi tak varvatí, Boug, gnúszne nepravicsnoszti, I vszákomi vödati, Ka szem dúzen, v-pravicsnoszti: Ráj naj trpím zgübícsek, Kak krivicsni dobícsek.

5. Csi szem obou'zao koga, Ali v-kom táli zban-tüvao, I sz-preklétsztva nyegvoga Bremenom dűso vra'züvao; Daj mi vsze povrnouti, Dokecs szem 'z-nyim na pouti.

6. K-vszemi, ka je pravicsno, Mi tí daj blagoszlov nébe, I nedaj mi krivicsno Lüdszkoga vlejesti pod szébe: Csi küpűjem, odávam, Praviczó naj zdr'závam.

7. Tak szrdcsno szmejm sztánoti, Boug, pred tebom i pred szvejtom; Nebojím sze szpádnoti Nig-dár sz-praviczé poszvejtom: Eti bom szreccsen vandrar, I tam nébe mesztancsar.

N o u t a : Goszpodin Boug, neosztav' nász.

338. Goszpodne! opomínas me, Naj drügim nekopam jame, Necsiním kvára nikomi, Nego rad szlű'zim vszákomi.

2. Tí mi tak daj pomoucs tvojo, Naj szpunim v-tom dú'znoszt mojo; Ár csi nyé verno neszpunim, Zapouved tvojo oszkrúnim.

3. Kí hotécs skoudi bl'znyemi, I kriviczo csiní nyemi; On zavr'ze tebé, oh Boug, I rob má bidti vecsni mouk.

4. Vejm je vszejm v-szrdcze szpíszano, I v-právdi zapovejdano, Naj, ka od drúgi 'zelejmo, Tou i mí nyim priká'zemo.

5. Csi tak tou právdo zavr'zem, Ino k-kriviczi privr'zem; Hotécs zakoczkam tü mír moj, I tam de me te'zo szrd tvoj.

6. Oh tí, szvéti i pravicsen! Vcsi me, da nebom krivicsen; Csi szem pa kvár vcsíno komi, Naj ga povrném vszákomi.

7. Ár kí je komi bio na kvár, I má príliko, moucs, i dár, Ali nepovrné nyemi; Grob kopa míri szvojemi.

8. Jaj! — nevedoucs doide nyega Grozna kas-tiga, vísnyega, Koga je on zametávaó, I, kak bláznik ospotávaó.

9. Tí tak, moj szodecz, mi daj moucs, Da sze varjem dén ino noucs Zablouditi od pravicze, Na rú'zno sztezo krivicze.

10. Vcsi me v-tvojem bo'zem sztráhi Vandrati eti vu práhi, Da ednouk tam z-csísztim szrdczom Posztánem pred tebom, szodeczom.

Nouta: Oh Boug! kí szi zapovedao.

339. Boug! tí szi nam na znánye dao, I vu právdi zapovedao, Naj lúbimo praviczó, Odú-rivsi kriviczo, Vbouge z-szrdcza milújemo, I nyí vrejd-noszt mirújemo; Ár kí bratom csiní kvár, Nevuidi szoudbi nigdár.

2. Szrda tvojga sze neogne, Kí szrdcze na jálnoszt nagne; Ár z-bl'znyi zczéczana krv Bode nyemi szmrten csrv. — Oh! — daj meni preszámni, Kakda ti racsún mam dati, Csi kaniti nehejnyam, I z-dúsov sze li zmejnyam.

3. Csi tak küpűjem, odávam, Na pouszodo jemlém, dávam; Vsze naj csiním v-praviczi, I nej v-gnúsznoj kriviczi: Krivicsne mere nedr'zím, Ni nyé pri drúgi netrpím; V-delbi bratov nevkanim, I dűse neoranim.

4. Csi bi velki nájem jemaó, I dönok na deli drejmaó; Vrázo bi dú'znosztí mojó, I vecsno právdó tvojó: Csi bi pa plácso delavczi Notrisztávlaó po 'zúkavczi; Boug, tebé bi zbantűvao, I szam szebé szkvarjűvao.

5. V-komgodi vkaním drúgoga, Szpoznam, kaj szem rob hűdoga, I scsém vsze povrnouti, Ka je praviczí prouti; Ár bole je menyé meti, Kak vecsno mantro trpeti, Odvejtek pokopati, I díko zakoczkatí!

SZTANOVITOSZT.

N o u t a : Vszi lűdjé morejó mrejtí.

340. Daj, Boug, da sztanovitoszti Bodem sztálen varitel; Ár robi neisztinoszti V-nyej nai-dejó pogűbel: Vszi, vszi jálniczí szpádnejó, Gda pred tebom posztánejó, Nyí hodba sze vövjávi, I v-szramoto posztávi.

2. Nej! — nedaj sze mi z-jálnosztjov Drúgim prilízavati, Niti z-szkrivnov csalárnosztjov Dobícska ziszkávati; Dűh isztine me naj vodi, Da na tom szvejti gdegodi, Pouleg nyé právde csiním, Obsűtim, ino gucsím.

3. Kíkoli v-jálnosztí hodi, I tebé sze neboji;

On sze prvle, szledi zvodi, Zlehka szpádne, i zdvojí;
'Ze tü je on, kak neveren, Szrdczam pobo'znim odű-
ren; Tam pa vu szoudbi tvojoj Vzeme grozen ná-
jem szvoj.

4. Tí, branitel isztinoszti, Tak ravnaj poti moje,
Da v-szlű'zbi sztanovitoszti Nevrazim právde tvoje;
V-míszlaj, v-gucsi, i v-hotejnyi, V-oponásanyi, v-
csinejnyi Naj bodem nyé varitel, I szrdcsen nasz-
leditel.

5. Csi mi sto sáli postenyé Pri mojoj nedú-
'znoszti; Boug, daj mi porocsiti nyé Szkrbi tvoje zmo-
'znoszti; Csi sze pa gda zagovárjam, Oh! — daj,
da sze hábati znam Náklonoszti vdérjanya, I zado-
mesztsávanya.

6. Boug! tí szí povszéd nazoucsi, I vsza vídis
ino znás; Tí i mojo pout vidoucsi, Nyé brez' szoudbe
nenihás. Daj tak, da dr'zím v-pámeti, Kak mam na
dűso szkrb meti: Pravicza tvoja mi boj V-rejcsi i
vu deli voj.

Nouta: Oh Boug, kí grejh odűrjával.

341. Blá'zen, kí v-rejcsi i v-deli Nedá meszta
grejhov szteli! — Blá'zen ∙. kí lűbi pra-
viczo, Ino ∙. odűri kriviczo!

2. Blá'zen je! — ár tam pri ocsi, Liki Jezus
szam szvedocsi, Ednouk, ∙. kakti bo'zi verník, Díke
∙. má bidti őrocsník.

6. Boug, ravnaj z-miloscse tvoje Szrdcze, jezik,
delo moje, Da k-vszejm ∙. praviczó szka'zűjem, I
nyí ∙. v-nikom nezbantűjem.

4. Nedaj mi gda obecsati, Ka nebi mogao zdr-
'zati; Ka pa ∙. obeksam, naj szpunim, Da sze ∙.
z-la'zmí neoszkrúnim.

5. Tí me osznaj'zi z moudrosztjov, I potrejb-
nov rázumnosztjov, Da znam % szpametno gúcsati,
Ino %, gde trbej múcsati.

6. Gda bloudnim tanács mam dati, Ali vbouge
pomágati, Naj nyim % bodem hasznoviti, V-rejcsi
% v-deli sztanoviti.

7. Csi nedú'zne zagovárjam, Daj, da szrdcsno
odgovárjam, I nyé % oszlobodím z-díkov Z-rouke
% jálni protivníkov.

8. Blá'zen, kí je sztanovíti, V-rejcsi, v-deli,
hasznoviti! — Eti % on v-miri potúje, V-nébi %
sze pa koronúje.

PRIJAZNÍVOSZT.

Nouta: Dober je nas Boug, porazmite.

342. Nej je lúti, ni nacsemuren, Kí je Jezusa
právi vucseník; Nej je nemíli, ni náturen,
Kí je bo'ze právde sztálen verník: On vu szrdczí
szka'zúje vugodnoszt, V-rejcsi pa i v-delí prijaz-
nívoszt.

2. 'Ze nyegov pogléd, nyegvo lícze Je szvedok
gorécse lübéznoszti, Stero obcsúti nyegve szrdcze,
Naime k-gecsécsim v-ran boleznosztí, Ké on csi gda
z-haszkom obe'zúje, Z-csíszte düse sze nad tejm
radúje.

3. Tíhi i krotek vu vszem djányi, Vsze pobo'zne
lúbi i postúje; Redoven vu szvojem pozványi, Vesz
be'záj szvoj z-díkov koronúje: Angel je on vu cslo-
vecsem kejpí, I vesz tekáj dnévov nyegvi lejpí.

4. Nega v-nyem gnúszne szkazlivoszti, Ni odúr-
noszti v-oponásanyi. Velkoszt mirovne trplivoszti
Szka'zúje on v-bremena znásanyi. Nerú'zni szrdcza

nyegvoga jálnoszt: Ár nyé sznaj'zi vu vszem dobrom sztálnoszt.

5. Govorejnye csísztó, prijétno Sznaj'zi i nyegova moudra vúsztá; Ár koga szrdcze je nej szmétno, Toga ni rejcs nemre bidti púsztá: Zátó on, gda 'zítka návuk dáva, Trdna szrdcza mecsi, i zboug-sáva.

6. Gda vu csésztí zapovedáva, Krotki, i nej divji, je nyegov glász; Csi kastiga, kára, zbúdjáva, Negorí od szrda nyegov obráz: Zátó szo nyemi i ti okorni Li na edno rejcs vu vszem pokorni..

7. Lejpa je pout prijaznivosztí, I kí nyou zná moudro vküpszklenoti Z-náklonosztjov dobrotivnosztí, On i divja szrdcza má genoti K-szebi na vugodno obcsütejnye, Lúbeznívo i krotko hotejnye.

8. Vlej tak dűh ete náklonosztí, Oh goszpodne, i vu moje szrdcze, Naj be'zím nyé sztezo v-sztálnosztí, Kak tvoje, vsza veszelécse szuncze: Tak bom eti Jezusa naszledník, Tam pa tvoje miloscse őrocsník.

N o u t a: Jezusa neodpúsztím.

343. Vlej, ocsa, v-moje szrdcze Dűh krsztsanszke poníznosztí, Naj sze szvejti, kak szuncze, Z-nágibom prijaznivosztí Da vu tíhoj krotkosztí Vandram sztezo moudrosztí.

2. K-vszejm sze mi daj nagnoti Z-nágibom csíszte lűbézni, Ino vszega ognoti, Ka je bratom zrok bolezní, Naj me neodűrijo, Nego z-szrdcza lűbijo.

3. Hválni návad lepota Me naj sznaj'zi vu vszem djányi, Da kak necsiním spota Jasz mojemi vadlűványi Po divjoj náturnosztí, I poganszkój trdnosztí.

4. Jezusa vucseník szem, Kí je példa poníz-

noszti; Kakda sze nebi vu vszem Dr'zao jasz pri-jaznívoszti, Stera je krsztseníka Korouna ino díka?!

5. Lejpi, lejpi nájem má, Kí cslovejsztvo zná zdr'zati: V-nyem sze nyemi'ze tü dá Nebeszka radoszt koustati; Tam pa v-dr'zélaj vecsni De tiváris dűs szrecsni.

6. Daj tak, oh Boug, i meni Té lejpi nágib varvati, I vu vszákóm vrejmeni Cslovejsztvi szrdcze podati, 'Z-nyim pout mojo szkoncsati, I v-díki tál csakati

SZMILENOSZT.

Nouta: Kako k-hladnoj vodi jelen.

344. Csi sto sz-kincsmi zemlé láda, I vídi pot-réboucse, — Vídi, kak te vbougi sztráda, I vu nevouli joucse; Ali nema miloscse, I pomocsti ga nescse: On, da nema szmilenoszti, Vtepé nágib lűbeznoszti.

2. Csi sto drűge ogrizáva, Nyí neszrecso rad csűje, I, gda je szvejt ospotáva, Nad tejm radoszt szka'zűje; Csi bláti nyí postenyé, I, gda bloudnoszt vmárja nyé, Nyí szrdcsno nezagovárja: V-tom hűdo szrdcze otvárja.

3. Csi sto kre szirmáka gucsi, Kak gizdáví szkazlívecz, I vu pogűbeli mucsí; On je pűszti recs-lívecz: Ár negucsí, kak verník, I Jezusa naszlednik, I, kaksté szí sze szka'zűje, Nyega z szrdcza nemilűje.

4. Csi sze sto li te szmilűje, Gda vbougi placсно kricsí, Toga jaja pa necsűje. Kí vu 'zúkoszti gecsi, Niti nyemi k-pomoucsi Nehíti vu te'zkoucsi: Nega ni v-tom lűbéznoszti, Nega práve szmilenoszti.

5. Csi sto sz-trűpom dobrocsíni, Potom na

oucsi mecse, Trdno szoudi práha szini, I hohár je nyí szrecse, Právdo, gda scsé, presztoupi, Lúdi sze nezasztoupi, Komi bi té z-szrdcza szlú'zo, I sto sze k-nyemi pridrú'zo.

6. Csi sto szíromákov szrecse Z-vrejlosztjov nezvrsáva, I obte'zeni neszrecze Szrdcsno neodvrnyáva; Csi gli gdate ka csiní Za boleznosztí sziní, Da necsini z-szmilenosztí, Nicsestni je v-lübéznosztí.

7. Nemoremo vszi, isztina, Vszejm po vouli szlú'zítí; Li Boug, kak díke vretina, Zná vszejm dobrocsinití: Ali, csi li volo más, I z-szrdcza zhája, ka dás; Szká'zes szmilenoszt k-blí'znyemi, I míra angel szí nyemi.

8. Csi ti lübézen zmenkáva, Erczi csesztou vu szebi: „Boug! vsze deczé tvoje sztáva Sze veszelí vu tebi; Tí szí i moj varívács, I dűsni ran moji vrács: I jasz nebi lűbo drűgi, Troustajoucs nyé v-szrdcza brigi?!“

Nouta: Z-szrdcza 'zelej, ka právim.

345. Kí dáre zemlé dobrou V-'zíva v-obilnosztí, I neotávla szirout 'Z-nyimi v-dreszél-nosztí, V-tú'znom dnévi te'zkoucse Nyim szrdcza neodpré; On szí bo'ze miloscse Dveri szam rad zapré.

2. Boug csűje ti nevolni Dreszélno plakanye, I vídi ti obolni Szkuze i czaganye, Zná, cszi szte ví, oh szkopczi, Mrzli k-nyim vu dűhi, Nemíli v-trdnom szrdczi, I v-lübézni tűhi.

3. Oh! — vzemte dobro k-szrdczi Ví, nemi-losztivni, Kaj szte ví Bougi, szodczi I szebi protivni; Ár csi sz-potreboucsimi Dobra necsiníte, V-nébi z-odícse nemi Meszta nedobíte.

4. Bogátczi, tou obcsűtte, I zmécste sze v-szrdczi, Vbougim na pomoucs híte, Kak bo'zi otroczi;

Ár kak sze nad blí'znyimi Eti szmilűjete, Tak sze i ednouk 'z-nyimi Tam koronűjete.

5. Tí, ki brata tvojea V-nevouli milűjes, I, kak premores, nyega Z-szrdcza obdarűjes, Oh cslovek! vu kom táli Naides vėkso radoszt, Kak csi on z-szkuzov hváli Tebi tvojo miloszt?

6. Medtejm, gda dobrocsinís, Csíni z-lűbėznoszt, Nacsi vszo vrejdnoszt zgűbís Tvoje szmilenoszt: Kak híti de'zd'z otávla Szűhe zemlé krílo; Tak dár tvoj naj ponávla Vsze boleznė mío.

7. Verne dűse, csi Bougi Szpodobno csiníte, I szrdcze szirout v-bougi Mío veszelíte; Blagoszlov naszledűje Vász 'ze v-etom 'zítki, Boug vász pa koronűje V-nebeszkom prebítki.

8. Na dejszno posztávi vász Szodecz vas z-vernimi, I ete veszéli glász Vam dá csűti 'z-nyimi; „Hodte, blagoszloveni, Vu ocsé králevszto, Da szte bili, szmileni, V-'zívajte blá'zensztvo!«

Nouta: Obűdi sze, oh me szrdcze?

346. Koga je Boug vise drűgi Prigledno z-dobroutami, Csi nema vu szrdcza brigi Miloscse z-sziroutami, Nyí v-nevouli nebráni, Neodejva, nehráni; On glász vere zametáva, Jezusa pa ospotáva.

2. Odűren je i on Bougi, Kí nedá pouleg moucsi, I nezbríse szkuze vbougi, Gde premore, 'z-nyí oucsi. Boug, gda däre vűdelí, Vszejm prėmocsnim tak velí: »Kí vecs dobrout od mėne má, On naj i vecs, kak te szlab, dá!«

3. Kí pa szmilenoszt szka'zűje, Ali haszek szvoj íscse, I v-bougim zátó darűje, Naj ga negraja niscse, — Naj sze vídi od lűdi, Kakstė je v-szrdczy

hůdi: Té hodi pout szkazlivoszti, I nej práve szmilenoszti.

4. Te prav szmileni necsáka V-bougi na dveri trůpat: Nej! — on szam íde szirmáka V-hípi nevoule pítat, Ka ga na szrdczy te'zí, — I kí v-rounoszti le'zí. K-tomi sze hitro pridrů'zi, I nyemi, kak more, szlů'zi.

5. Isztina, dáre deliti, Je nej dáno vszákomi; Ali vsze z-szrdcza lůbiti, Je dáno i v-bougomi: I, mílo szrdcze meti, I vszejm dobro 'zeleti, Je zadoszta od vszákoga, Kí nema dára drůgoga.

6. Sztezo kázati bloudnomi, Troustatí 'zaloszt-noga, Nepitek dati 'zédnomi, Szpoutiti zlocsaszt-noga — Tou je brezi te'zkoucse I tím v-bougim mogoucse; I, kelkim je angel míra, Kí nyé sz-tanácsom podpéra!

7. Oh goszpodne! kakoli mam, Vsze szí mi tí darůvao, I od vszega tí racsún dam, Sz-kejm szí me korunůvao. Tí tak, vecsna lůbéznoszt, Me būdi na szmilenoszt, Naj jasz, pouleg példa tvoje Szrecsne csiním brate moje.

GOTOVNOSZT NA SZLŮ'ZBO.

Nouta: Oh 'zítka ino szmrí goszpoud!

347. Podajmo szí dejszno obcsinsztva, Szredbeníka naszlednící! Vandrajmo v-vezali jedinsztva Vszi, kak díke ōrocsnící, I szlů'zmo eden-drůgomi K-haszki, i míri vísnomi.

2. Naj nam gorí za szrecso lůdi V-prszaj nasi lejpo szrdcze; Preszvejtmó szí noucs dnévov hůdi, Kak velki szvejť bo'ze szuncze: Csinmo szí radoszt szladkejso, I britko 'zaloszt le'zejso.

3. Szejjajmo szemen blagoszlova, V-dobrom

neobtrúdmo nigdár; Po nász boj zemla dom áldova, I nágib szvetsztva vszáki dár, Steroga Boug podeljáva, I lübézen poszvetsáva.

4. Pri vszákoj 'zítka oupraviczí Zmágajmo eden-drúgoga; Krejpno hodejcse vu praviczí V-sztálnosztí 'zítka szvétoga, Naj sze tü tak bojűjejo, Da sze tam korunűjejo.

5. Pelajmo vsze blodécse, v-kmiczi K-vísne moudrosztí isztíni, I vsze le'zécse v-zla temniczi K-'zítka právoj szlobodcsíni, Kázajoucsi nyim pout szvetsztva, Vűpanya, ino blá'zensztva.

6. Kakolí nász v'zítke doszégne, Doszégni vsze do ednoga; Tak nigdár v dvojnoszt nepotégne Szrdcza kaksté boleznoaga: Obládamo vjedínani, I tam mo korunűvani.

7. Bojdmo tak na szlű'zbo gotoví, Kak Jezusa naszledníczi; Tak mo odebráni nyegoví, I tam díke őrocsníczi. — Hítmo v-vezalí jedínsztva K-czíli angelov obcsínsztva.

Nouta: Sto bi te nehválo.

348. Goszpodne! daj sze mi K-blí'znyim mojim pridrű'zítí, I nyim z-vrejlim szrdczom pouleg premoucsi szlű'zítí, Gotovomí bidtí dén i noucs Nyim v-dobrom prikázatí pomoucs, Gda nyim szfali vu pozványi moucs.

2. Tí szí nász vsze na tou Szam pouzvao, ocsa nebeszki, Da bí nász tak zdr'zao v-jedínsztva szvétom závezki; Vsze nász na tou i zdaj pozávas, Vu rejcsi tvojoj nadigávas, I v-példí Jezusa zbűdjávas.

3. I, kak szrecsni szmo mí, Csi glász tvojí bougati známo, I bratom na szlű'zbo sze z-vrejlim dűhom podámo! — Vejm sze tak med szebom trous-

tamo, Szrecso naso gvüšno czimpramo, I tü veszelejsi vandramo.

4. Oh! — vandrajmo szrdcsno V-lübézni ino jedinsztvi, Dokecs nász pripela Boug szam k-angelov obsinsztvi: Szlű'zmo radi edendrűgomi, Ze-vsze sztráni obte'zenomi, I tak hítmo k-czíli vísnomi.

PRIJÁTELSZTVO.

Nouta: Kak bi nehválo goszpodna.

349. Z-csíosztoga szrdcza radosztjov Zvisávaj, dűh moj, Bouga, Kí nadeljáva z-milosztjov Dugoványa tak vnouga, Kí i mené blagoszlávla Sz-telkimi dobroutami, I z-'zítka radosztami Blá'zensztvo moje ponávla: Csi ga tak nebi csesztio, Kak nezahválen bi bio!

2. Ali ne'zmajhna bi bíla Vsza dobrouta, vsza radoszt, I zlehka bi me vtopíla Vu dvojnoszt britka 'zaloszt, Csi nebi meo jasz nikoga, Kí bi z-menom v-veszélji, Takáj i vu dreszélji Tál jemao z-szrdcza míloga: Czagao bi, kak v-pűsztíni, V-'zítka szamnoj tűhíni.

3. Boug! z-szrdcza te tak zvisávam Za ocsinszko szkrb tvojo, Gdakoli moudro zbrodjávam Tvoj dár, i szrecso mojo, Kaj z-menom po lűbéznosztí Szklenyávaj szrdcza lűdi, I v-dnévi dobri, hűdi Tak vjedínas po vernosztí, Da 'z-nyimi, kak brat, 'zivém Potűjem, ino merjém.

4. Hvála ti za prijátela, Koga szí mi na troust dao, I, kak vernoga angela, Meni dotécz obdr'zao, Naj me z-moudrosztjov tanácsa Eti v-márnosztí práhi Vodi vu tvojem sztráhi, I od zla szrdcsno vkrajvrácsa, I v-vszákom dári zemlé Z-menom navkűp tál jemlé.

5. Prijátelsztva csíosztó radoszt Me vcsi moudro

v-'zívati, I, csi me gda te'zí 'zaloszt, V-nyem tího pocsívati. Csesztitele právde tvoje Szi mi daj vözebrati, Ino li nyim podati Na lübézen szrdcze moje: Tak v-kríli prijátelsztva Naidem sztánek blá'zensztva.

6. Tí, kí szi vszej dobrouť punoszt, Vlej vö na vsze tvoj áldov, Kí k-meni zdr'zíjo vernoszt, Naj v'zívalo blagoszlov. — Gda nász pa tü szmrť razloucsi, Pelaj nász sz-tühine tá, I vjedinať nász tam pá, Gde nász ni sors vdérjajoucsi, Ni szmrť vihéni mecs Nema razloucsiti vecs.

Nouta: Oh zdicseno sz. trojsztvo!

350. Kak 'zelnoga míra angel Mi je veren moj prijátel, Kí mi je sztálen v-radoszti, I v-kaksté britkoť 'zaloszti!

2. Csi nyega dober dűh vodi, Da z-menom v-lübézni hodi; Tak ká'ze mení pout szvetsztsztva, Práve szrecse, i blá'zensztva.

3. On me z-moudrosztjov tanácsa Od rűzni grejhov vkrajvrácsa, Zbűdjáva, csi me szvejt szlepi, I v-dobrom me sz-példov krepí.

4. Rad gorivzeme tanács moj; Prevídi, i z-bougsa bin szvoj, Csi ga gda vrejdno pokáram, I na pout szvetsztva pozávam.

5. Náj, zvön szmrťi grozne noucsi, Niksa sztvár tü nerazloucsi, Níti nesztrga vezala, Sz-kejm szva szrdcza vjedínala.

6. Kakoli náj v-zítke doíde, Gotoviva obá naide: Obá rani mecs 'zaloszti, I veszelí trák radoszti.

7. I tam v-szrecsni dűs obcsinsztvi, Va ednouk v-szrdcza jedinsztvi Szpejvala bo'zoi szkrbnoszt, Za prijátelsztva szkrovnoszt.

SZOUSZEDSZTVO.

Nouta: Szpoumeni sze tí, oh grejsni cslovek!

351. Kak veliki dár szkrbi bo'ze szo Szouszedje pobo'zni, Kí szo v-lübézni nepotvarjeni I med szebom szlo'zni!

2. Nega vu 'zítíki prígodov tú'zni, Nega ni ve-széli, Vu steri nebi z-szrdcza vrejlosztjov Oni tála vzéli. —

3. Kakoli szí gda doide ednoga, Doide i drűgoga: Tálniczi szo szí vu dári sorsa Dobroga, hűdoga.

4. Pri oupraviczaj edendrűgomi Hítijo k-pomoucsi, Ino pri vszákóm te'zkom bremení Szo radi nazoucsi.

5. Edendrűgoga z-vrejlov szkrbnosztjov Varjejo od kvára, I v-potreboucsi szí nevtájíjo Lübénosztí dára.

6. Z-rejcsöv, i sz-példov sze zbűdjávajo Na bo'zo bojazen, I v-sorsa te'zkom premenyávanyi Na sztálno vűpazen.

7. V-lejpom jedinsztví vkűppotűjejo V-krsztsanszkom pozványi, I verna szrdcza szí osztánejo V-szmrtnom dugóványi.

8. Vkűppocsívajo po vnougi trűdi Vu zemlé nárocsaj, I vkűp sze májo tam veszelíti V-nebeszki palacsaj.

9. Postűj tak, cslovek, verno szouszedsztvo, Kak ocsé velki dár, I nyega vnejmar po rű'znom djányi Neoszkrűni nigdár.

10. Ár csi tí nyé gda z-bláznimi recsmi, I de-lom zbantűjes — Jaj! — kak sze tvojga bloudnoga djánya Kastige mentűjes?

11. Ali csi je prav postűvati znás, Szrecsen

szi 'ze eti, I ednouk lejpi szád vernosztí más Tam obilno 'zeti.

12. Proszi tak Bouga, naj te do koncza Zdr'zi v-toj vernosztí, Ino te sz-tvojmi szouszedmi nav-küp Odícsi v-vecsnosztí.

ZAHVÁLNOSZT.

N o u t a : Sznaj'zi sze, oh drága dűsa !

352. Zahváliti dobrotivnoszt, Je csloveka szvéta dú'znoszt, Stero kí bi gda zaműdo, Vö bi szkázao szrdcze hűdo, Oszkrúno bi dűso szvojo I, oh ocsa, právdo tvojo : I tak bi sze nevrejdnoga Vcsíno dára v'zivanoga.

2. Kakda szmejs tí, nezahválen, I v-hotejnji tvojem jálen, Lübézni áldov, tak szvéti, Z-rouke brata tvojga vzéti, Kak sze nad nyim radüvati, I onoga zbantüvati, Kí je szam szebé obou'zao, Gda je tebi álmstvo dao?

3. Vis, nerázumna 'zivína Nevcsiní taksega bína! — Ona k-szvojmi hraniteli, Kakti dobrocsiniteli, Zah-válno szrdcze szka'zűje, I dár nyegov tak postűje, Da i nyegove trdnosztí Járem noszi v-pokornosztí.

4. I divjácsina mirűje Onoga, kí nyou milűje, I sz-krotkosztjov sze pridrű'zi K-onomi, kí nyej v-kom szlű'zi. — Tí rázum, i dűsno vejszt más, Ocsé tvojega volo znás; I od eti sze dás vcsiti?! — Od eti tak szramotiti?!

5. Kama czílas, szin jálnosztí, Z-nágibom nezahválnosztí? — Kaksi szád mívelis'ze eti — — — Kaksega ednouk tam 'zeti? — Tű bos zavr'zen od lűdi, Etam pa rob dűhouv hűdi; Tű sze ti vtájí vsza pomoucs, Tam te pa sztere bo'za moucs.

6. Nezahválnoszt, zla vretina, Je míra lűdi sztr-

tina: Eti potepé szrecse czvejt, Tam na jaj vr'ze blouden szvejt. — Nagni tak vsze, oh goszpodne, Na potí, tebi vugodne, I vcsi varvati v-sztálnosztí Lejpi nágib zahválnostíí.

N o u t a: Groba sze niscse neogne.

353. Kí, Boug, pouleg példa tvoje Mené z-szrd-cza lúbijo, Ino ze-vsze moucsi szvoje Meni radi szlú'zijo; Blagoszlovi je v-tom 'zítki, I zviszi v-vecsnom prebítki.

2. Daj vu vszej 'zítka pripetjáj Nyé i mené lúbiti, I nyim dnévov moji tekáj Na szlú'zbo poszve-titi; Ár csi nyim tou prika'zűjem, Tak velki dűg moj placűjem.

3. Za nyé pozdigávam glász moj K-tebi, oh vísesna moucs! — Vlej vö na vsze blagoszlov tvoj, Kí szo vbougim na pomoucs; Ár veszelitelje szirout Szo vrejdni, Boug, tvoji dobrout.

4. Oh! — povrni tí 'ze eti Nyim vsze dobrocsinejnye, Daj nyim vu vszem táli meti Szrecsno naprejidejnye: I, csi nyím sors rani szrdcze, Tí z-bűdi v-nyem míra szuncze.

5. Gda pa tű na dnévov czíli V-szmrti tího zaszpíjo, Ocsa, daj, da v-tvojem kríli Míra sztánek dobíjo. — Angelje szo oni tű nam; Angelje naj bodejo tam.

ZMIRLÍVOSZT.

N o u t a: Szvejtí sze poganov meszto.

354. Cslovek, z-zadomesztsávanyem Szi prek-létsztva neszprávlaj; Z-vugodnim opo-násanyem Míri sztezo naprávlaj: 'Zívi z-vszejmí vu jedinsztví, I nej v-divjem protivinsztví.

2. Nedaj szam zroka nikomi Na szrd i proti-vinsztvo; Nej! — daj príliko vszákomi Na mír ino jedinsztvo: Csi pa brat tvoj v-kom zabloudi, Niháj, naj szi ga Boug szoudi.

3. Bolí, isztina, obsálnoszt, Csi ti sto na kvár hodi; Ali csi más v-dobrom sztálnoszt, Náturnoszt te nezvodi. Obládas, li pamet rad csűj, I hűda z-hűdim neplacsűj.

4. Csi je gli te'zko ládati Z-vdérjajoucsov nág-losztjov; Dönok, csi scsés, obládati, Potisas szrd sz-krotkosztjov; Li na rázuma glász merkaj, I vu dűhi nepomenkaj.

5. Glédaj na Jezusa sztopáj; Kak on, tak csíni i tí: Dűh krotkoszti te na szpadáj V-cseméri naj nepüsztí; Tak obládas protivníke, I vzemes korou-no díke.

6. Szrditoszt Boug odűrjáva, I, csi jo naszle-dűjes, Kak tú'zna je tvoja sztáva, Kí sze szam rad szkvarjújes, Bouga, i dű'znoszt odvr'zes, I dűso v-prepaszt mouk vr'zes!

7. Niháj zadomesztsávanye, Niháj na Bouga, szodcza; Hűdi náklonoszt vdérjanye Ti naj nevtepé szrdcza: Nego boj Jezusa verník, — Boj véksi, kak tvoj protivník.

8. Obládas neprijátela Z-dűhom tíhe krotkoszti, I vcsinís szi ga angela Szrecse ino radoszti; Boug pa, szrdítim protivén Bode tebi milosztiven.

Nouta: Blá'zen je v-Bougi cslovek —

355. Naj ti nezaide, cslovek, prvle szuncze, Kak szi od szrda zcsiszto tvoje szrdcze. Jaj tebi, csi v-tom hűdom grejhi zaszpís! — Lehko sze v-prepaszt vekvecsni mouk vtopís!

2. Híti podati dejszno protivniki Preczi, kak szta

sze preerkla vu 'zítki; Proszi ga, naj-ti falinge odpüsztí; Ali odpüsztí nyemi nyegve i tí.

3. Boug ino szoudba ti pred ocsmi naj bou, Pred stero bos tí ednouk zagvüsno sou, I z-szebom bodes neszao tvojo vrejdnoszt, I tvoje bíne, vu pravicsno vecsnoszt.

4. Grozno je tebí z-szrda punim szrdczom Posztánoti tam pred tak szvétim szodeczom: V-kak-soj oupravi más odtécz prídti tá. Taksi sors sze ti tam vözravnati má.

5. Ti krotki do sze szmileno szoudili, I pred Bougom do v szvetlosztí hodili; Ali szrdítí protiv-níczi míra Do na mantre slí po noucsi vihéra.

6. Boug! tí poszvėti vszáko verno szrdcze, Naj szvejtí vu nyem tvojga míra szuncze, I pelaj vsze, po sztezi lübéznosztí, K-videjnyi lícza tvoje szmilenosztí.

Nouta: Oh goszpodne, ti nas veren.

356. Boug! nedaj mi na trdnoszt zablouditi, Niti bratov neszmileno szouditi, I tak tebi, pravicsen i szvétí, Szoudbe tvoje vnejmar gda prezvétí.

2. Kaksi szodecz bi szi bio jasz, szin práha, Kí szam nemam díke tvojega sztráha, V-neznanosztí temnoj noucsi hodim, I od húdi nágobov sze vodim?

3. Kak bi mogao jasz koga szkvarjüvati, Da nyegvi dejl zroka nemorem znati? — On zagvüsno hotécs trdno bloudi, Kí bin brata brezi zroka szoudi.

4. Jeli je grejh, za ka volo ga szoudim, I jeli jasz v-püsztom zdejnyi nebloudim? — Jeli szoudim nyega po praviczí, I nej v-szrdi i gnúsznoj kriviczi?

5. Jeli poznam nyegove protivnike, Kí szo nyega

vrgli z-viszíne díke, Geto szo ga v-támni zla vús-
pali, I od szteze szvetsztva zapelali?

6. Jeli je on zczejla rob zla hűdoga, Tak da
nema vu szebi vecs dobroga? — Ali je i zdaj vecs
pobo'znoszti Vu nyem, kak zla gnűszne vno'zinoszti?

7. Ka pa, csi je pregrejso li z-szlaboszti, I nej
hotécs naisao v-grejhi radoszti? — I sto bi szmeo
— szouditi v-tom bláznoszt, V-kom sze lehko nahája
li bloudnoszt?

8. Sto bi ga szmeo pred czajtom oszouditi,
Nyemi sztezo pokoure predsztoupiti, I nyegovo dűso
v-bloude támni Tak na porob vr'zti pekla plámni?

9. Nej! — nedaj mi na té grejh zablouditi, I
grejsnika pred czajtom oszouditi: Daj mi nyega z-
szrdcza milűvati, I na 'zítka pout nazajpelati.

10. Tvoja, tvoja je, Boug, szoudba pravicze,
Pred kim nega szkrovnoszti vecsne kmicze: Tí, ki
i szrdcz mízli vídis i znás, Szam grejsnika sors v-
zmo'znoj dejszni más.

N o u t a : Kako k-hladnoj vodi jelen.

357. Naj morem krsztsansztvo moje Z-delom
poszvedocsiti, I, Boug pouleg voule tvoje
Vu vszem 'zítki hoditi, Daj mi tákso náklonoszt,
Stera vszáko obsálnoszt Prenoszti vu mirovnoszti,
Brezi grejsne odűrnoszti.

2. Csi bi mi sto szrecsi skoudo, Ni toga ne-
zavr'zem, I csi bi me krívo szoudo, Záto ga ne-
odvr'zem: Csi me sto odűrjáva, Jezus zapovedáva,
Naj sze i nad tejm szmilűjem, Hűda z-hűdim nep-
lacsűjem.

3. Vejm tí, oh Boug, nam grejsnikom Vszák-
dén blagoszlov dávas, I, kak nevrejdnim dú'znikom,
Falinge odpűsztsávas, Trák szuncza na vsze zbűdís,

I roszo nebész püszttís; Dobrocsinís, kak z-dobrimi,
Tak i sz-tebi protivnimi.

4. I jasz, jasz nebi setüvao Tebé naszledüvati,
I toga, kí bi me pszüvao, Z-szrdcza blagoszlávlati,
Bin nyegov odpüszttiti, Ino sze 'z-nyim zmiriti? —
Jaj! — csi bi dr'zao szrditoszt, Kak bi csakao tvojo
miloszt?

5. Nej, nej! — csi me gda zapela Náklonoszt
i krhkoucsa, Tvoj dober düh me naj pela Na 'zítka
pout, oh ocsa! — Tí sze mi daj zmiriti, Szrditoszt
odüriti, Pszüe, preklétsztva varvati, I pout krotkosztí
vandratí.

6. Li tak sze nema bojati Szkvarzejnya szrdcze
moje, Nego miloscsó csakati, Boug, od pravícze
tvoje! Ár gda 'zítek szkoncsati, I racsún ti mam
dati, Tí sze i meni szmilüjes, I mír vecsni mi
darüjes.

Nouta: Blá'zen boj Krisztus, toga.

358. Vi, kí szte z-menom vrejd bo'zi verníczi, I
'zítka szvéti dobrout őrocsníczi, Kí z-
menom navküp tál máte v-miloscsi, I sztan pri ocsi.

2. Ví, brátje, szesztre! jasz vam tou oblübim,
Kaj vász z-csísztoga szrdcza vsze rad lübim, Csi
taki prouti meni gda szfalite, I regresíte.

3. Falinge vase rad scsém zakrívati. Pregresim
i jasz — tou mam prestímati: Csi pa kak sztojím
— oh! — szpadáj vas mi boj Bojaznosztí voj.

4. Ví, vbougi, ké czvét bloudno zametáva, Szrd-
cze moje sze vam zczejla podáva: Vejm sze je Je-
zus k-vszejm tak rad pridrü'zo, Vszejm z-szrdcza
szlú'zo.

5. Kí szte pa z-dármí, zemlé áldüvani, I kak-

sté zmo'zni, szrecsni, postüvani; Vsze vam rad vousecsim, — nescsem vász sáliti, Nego hváliti.

6. Vszejm, vszejm brez' vszega rázlocska ob-lúbim, Kaj vász do szmrti postűjem i lúbim; Da tak med nami czveté 'zítka szvetsztvo, Mír, i blá-'zensztvo.

7. Naj taksi morem osztáti v-vernoszti, I ná-jem vzéti v-pravicsnoj vecsnoszti, Tí, dűh lűbézni, ini boj k-pomoucsi szam, Da nepomenkam.

KRSZTSANSZKA TRPLÍVOSZT.

Nouta: Oh szladki Jezus! ka szí.

359. H válen bojdi Boug! — szvejtí nam vere trák, I razegnan je dűsne szlepote mrák; Preprávléna je 'ze pámeti bloudnoszt, I szrdcza dvojnoszt.

2. Tá je lejhnola pregányanya kmicza, I dűsnoj vejszti szpoznana pravicza: Drági je Bougi, kí sze nyega bojí, I v-nyem nedvojí.

3. Trpte tak edendrűgoga, krsztsanye! Iszcsite v-míri, dűsno zvelicsanye: 'Zívte na díko vasemi pozványi, I vadlűványi.

4. Nej! — nekralűje 'ze vecs rama kmicze; Ár jo je potro prszt bo'ze pravícze. Nesztraste sze tak, csi sze vam protí szvejt: Boug je vas poszvejt.

5. Nezdvojte, csi gli vász je ocsa míli Nejpri-pelao czelou k-'zelejnya czíli. Sztáti má veke isztine králevszto, Vszejm na blá'zensztvo.

6. Ví, kí szte v-vísnoj szvetloszti tál vzéli, Dí-cste za nyé dár vszi Bouga veszéli, Varte jo szkr-bno, i 'zívte v zlo'znoszti Z-szinmi bloudnoszti.

7. Vídite, kaj ni trák szuncza szvetloszti Ne-

szíja povszéd v-ednákoj vrejloszti; Tak nemre bidti vszejm bo'za isztina Míra vretina.

8. Kelkou ji escse bloudi v-neznanoszti! I nev-tají Boug ni tejm lübéznoszti: Kak bi tak szmeo tí koga szkarjüvati, I preganyati?

9. Niscse je nej tü brezi vsze bloudnoszti, Kak-sté szi je on velki vu moudroszti. Boug szrdcze gléda, i v-kom naide jákoszt, Vu tom má radoszt.

10. Rázlocсно je vzéo talentom szvoj vszáki; Záto szmo niti v-míszlaj nej ednáki: Ali Bougi je li hotécs neveren Grejsnik odúren.

11. Rázlocсно potí je oudpro nam tü Boug, Po steri nász vsze tá pripela ednouk, Gde sze odícsi vera, i nedú'znoszt, Szpádne pa rú'znoszt.

12. Hválen bojdi Boug! — hodte, szprávlajmo sze V-jezusov ország, í z-szebom zovmo vsze, Naj edna csrejda, i eden pasztér bou, Kí de vodo nyou!

Nouta: Kí sze vu vísnyem Bougi vüpa.

360. Oh! — dabi sze vsza tvoja decza, Ocsa, v-tebi radüvala, I vu csísztom nágibi szrdcza Med szebom tak vjedínala, Da je nigdár düh bloudnoszti Nebi zbontao v-lübéznoszti!

2. Tí szi steo polvere isztini Vjedínati vsze národe, I tak k-'zítká csísztoj vretini Pripelati vsze porode: Ali lüdi gnúszno plemen Je naislo v-nyej szpáke szemen.

3. Kaksa besznoucsa je rú'zníla Szrdcze, 'zítek dela oni, Ké je tüha moudroszt, zbloudila Vu tvo-jem vecsnom zákoni, I szína tvojega szvetsztvo Pre-meníla na preklétsztvo!

4. Ali — hvála! — — minoula je 'ze Noucš krsztsanszke odürnoszti, I národ tvoj bli'ze i bli'ze

Ide k-szunczi lübéznosztí, Pri sterom hejnya vesz vihér, I vsze otávi vere mír.

5. Oh! — daj, ocsa, szkoro té hípek Vernim tvojim zadobiti, Naj v-míri morejo szvoj 'zítek Tebi na csészt poszvetiti, — Dokecs vsze na velkom czíli Vjedínas vu tvojem kríli.

DOBRA PÉLDA.

N o u t a : 'Zivém jasz, tak veli tvoji Boug.

361. Tí, kí meni radoszt dávas, Mi takáj zapovedávas, Naj 'zítek moj vszemi szvejti Szlű'zi vu dobrom k-poszvejti; Ár szem brezi te moudroszti Nevrejden práve radósztí.

2. Vküp szí me szkleno z-drügimi — Z-dobrimi, ino z-hűdimi — Zátó, naj nyé v-dobrom vódim, I nyim na zbougsanye hodim; I, csi te v-tom bougam, ocsa, Tál moj je tvoja miloscsa.

3. Kak velika je példa moucs! — Ona nász vlecsé nevedoucs Na tou, ka v-drűgi vídimó; I, csi za nyimi hítimo, Ali mó szlugi jákoszti, Ali robi zlocsasztinoszti.

4. Jaj! jaj naveke tím rű'znim, Kí neszpametnim nedű'znim Sz-példov gnűsznoga 'zivlejnya, I odűrnoga csinejnya Ká'zejo hűdo sztezo zla, I szo-pijo mantro pekla!

5. Jaj! — ka má 'z-nyí bidti ednouk, Gda do je v-plámni vecsni mouk Ti neszrecsni preklínyali, Ké szo eti zapelali? — Dvojnosztí prepaszt sze odpré, I nyé ze-vszejm navküp po'zré!

6. Boug ravnaj vszáki moj sztopáj, I odvni mi té szpadáj; Naj drűgim vu dobrom szvejtim, I v-nyí nágib szvetsztva nejtím, Da sze vszi, vszi szpravicsamo, I na czíli zvelicsamo.

7. Kí, v-tvojem sztráhi hodécsi, Vnogo, vnogo dűs blodécsi, V-obrázi tvojga angela, Na zvelicsanye pripela; On je angel 'ze tü v-práhi, I angel de v-díke tráhi.

Nouta: Kako, k-hladnoj vodi jelen.

362. Ka mi valá kaksté vera, I szvéto vadlűványe, Csi mi je prázna dejl mera, I rű'zno moje djánye? — Csi vu dobrom zmenkávam, V-hűdom pa obiljávam; Hűsi szem, kak pogan, v-vnougom, I neobsztojím pred Bougom.

2. I jeli szem szamo szebi Protiven, csi szem hűdi? — Nej! — protiven szeni, Boug, tebi, I vecsnoj szrecsi lűdí: Ár tebé zametávam, Bratom pa szpáko dávam, I tak szam szebé i drűge Szűhnem v-prepaszt vecsne brige.

3. Daj mi tou pred ocsmí meti, Dokecs vandram na szvejti, I v tvojem sztráhi 'zíveti, Drűgim k-példe poszvejti: Da sze vszi, vszi blodécsi I v zla blatí le'zécsi Po meni zbűdíjo sz-támna, I rejsijo dűse plámna.

4. Tak szpunim jasz právdo tvojo, Hodécs vu tvojem sztráhi; Tak odícsim vero mojo Pred 'zivoucsimi v-práhi; Tak zbűdím brate moje Tű na csészt voule tvoje, I tak bom po sztezi szvetsztva Sou 'z nyimi k-czíli blá'zensztva.

MOLÍTEV ZA DRŮGE.

Nouta: Oh Boug, oh míli Boug!

363. Za vsze brate, szesztre, Cslovek, Bouga zvisávaj, Ino za nyí szrecso I mír k-nyemi zdűhávaj; Ár je drágo delo Za drűge moliti, I blagoszlov ocsé Za nyé vűprosziti.

2. Molítev za brate Je gvüsno szvedocsansztvo, Kaj je nej szkazlívö, Cslovek, tvoje krsztsansztvo, Kaj jesusov sztopáj Z-delom naszledűjes, I kaj z-szrdcza zhája, Ka nyim prikazsűjes.

3. Eta molítev ti Ocsísztí nágib szrdcza, Da v-lübézni szvejtí, Kak trák bo'zega szuncza; Ona zadaví szrd, I rű'zno odűrnoszt, Ona te nadigne Na bratinszko vernoszt.

4. Ah! — szkejm bi szí szmeo on Dűso szvojo tolití; Kí sze nezna z-szrdcza. Za blű'znyega molití? — K-právoga blá'zensztva Zdenczi lí on prűde, Sz-koga prsz csísztí zdűh Za vsze brate zűde.

5. Jaj naveke tomi, Kí tou dű'znoszt zaműdí! — Jaj tríkrát vszákomi, Kí odűrjáva lűdí, I prek-létsztvo 'zelej Nyim v-molítvi szvojoj! — Ka on csakatí má, Boug, vu szoudbi tvojoj!

6. Nej! — ocsa, nadigni Tí z-dűhom szrdcze moje Na takso lűbézen Mrtelne deczé tvoje, Da jasz csíszte roké Pred tebom razpresztrém, I mojo molítev Vsze, vsze lűdí zaprém.

7. I na tou náklonoszt Bűdí vsze tvoje verne, Sztrejživsi 'z-nyi szrdcza Vsze nágibe odűrne, Naj tak neszéjo vszi Pred tébe szvoj áldov, I vű szí proszijo Miloscse blagoszlov.

Nouta: Goszpodin Boug, neosztav' nász.

364. Molimo sze tí, Boug nébe, Za vsze, nej szamo za szébe. Oh! — prími szrdcz nasi áldov, I vtálaj vszejm tvoj blagoszlov.

2. Tí, oh vretina vszé dobrouť Prosnyo vbougi tvoji szirout Popolnej mores szpunití, Kak bí mí znali prosziti.

3. Nej! — tí szí k-onim nej túhi, Kí tebí v-

jedinsztva dúhi Za obcsino áldújejo, I zákon tvoj postújejo.

4. Oh! neodvr'zi tak i nász Zdaj, gda k-tebi zdignemo glász Za vsze vbouge i sziroute: Szlísaj nász, ocsa dobroute!

5. Odvrni vsze pogübelno, Daj, ka je zvelicsitelno, I vcsíni vsze eti szrecsne, Tam pa sziní díke vecsne.

6. Tebi, vecsni dúh, boj díka, Vu iméni szredbeníka, Kí nász te je vcsio szpoznati, I vjedinsztvi zvisávati.

6. Dú'znosztí prouti drúgomi sztvorzejnyi.

BRODJENYE SZVEJTA.

No u t a: Verno lüdsztvo, dícsi, hváli Bouga.

365. Zbrodjávaj, vandrar, bo'zi lejpi szvejt, Kak vere isztin gorécsi poszvejt. Vsze, ka tvoj 'zítka voj, Jezus vcsi, Vsze sze ti tü posztávla pred ocsí.

2. V-nyem vídis Bouga, kak sztvoritela, Szkrbnoga ocsó, i ravnitela, Kí je vsza z-nicesza nasztavo, I, naj sztojí, v-vecsén réd posztavo.

3. Ká'ze ti nyega vrejména tekáj, Hípor i szto tin nezbontan be'záj, Szuncza trák, noucsi mrák, szlápov süm, De'zd'za vlaga, i grúma sztrasen rüm.

4. Veliki je on z-vszákoj tráviczi, Vu vszákom czvejtí, v-vszákoj klicsiczi, Vu püsztin, i zvirín obrází, V-leta hiczi, i vu zíme mrázi.

5. Glászijo nyega zráka fticsicze, Mourja prepaszti ino ribicze, Hlád vretin, i plamin vizína, Kincsi dolouv, ino gour pecsína.

6. I gde, nego tü tak mílo szuncze Obszójne v-

tvoje boleznó szrdcze, Gda britkoszt i 'zúkoszt nyé te'zí? — Csi bremen zla nad tebom nele'zí!

7. Gde, nego eti sze. dűsa tvoja Zdigne z-dvojnosztí na sztán pokoja, Gda vidi, kaj lűdi zlo trpí, Pobo'znoszt pa vu mírí tího szpí?

8. Tű, tű más soulo bougabojazni, Vísne moudrosztí, ino vűpazni, Blá'zensztva i szvetsztva ravno pout, I vretino punosztí vszej dobrou.

9. Tű sze ti odpré doul szprhlivosztí, Tű broud na sztánek vecsne bívosztí, Po kom, znás, i tí más sztűhíne ldti na mír i radoszt viszíne.

10. Neidi tak, vandrar vu bo'zem kejpí Mímo dugovány eti, kak szlejpi: Nej! — povszéd tvoj pogléd naj Bouga Brodi v-nyí, i nyegva csűda vnouga.

MILÜVANYE SZTVÁRI.

N o u t a : Krisztus velí: hodte k-meni.

366. Krsztseník, premiszli dobro, Sztvár je bo'ze delo moudro, Nad sterov tí oblászt más: Dű'zen szí jo prestímatí; Ár te'zki racsún más datí, Csi jo nemílo mantrás.

2. Dű'zen szí i v-nyej, znamejnya Ocsé csűdnoga csinejnya Z-bojaznov preszámnatí, I, da obcsűti boleznoszt, I, kak tí, 'zelej veszénoszt, Sztrszi sze, nyou mantrati.

3. Csi szí gda vkroto zviríno, I pod oblászt vzéo 'zivíno, Nűczaj jo, kak bo'zi dár; Ár tí je na haszek dána, Ali nej záto podána, Naj jo vmárjas kak hohár.

4. Csi lacsnoj vtajís jejsztvino, Ali pa 'zédnoj pítvino, I trápís jo z-bremenom; Szam szebé, i nyou

zaprávis, Geto jo od moucsi szprávis, I vmoris pred vremenom.

5. Oh bláznik! kakse szrdcze más, Kaj tebi verno sztvár mantrás, I vmárjas brezi sztráha? — Vejím je ona tvoj hranitel, I veren dobrocsinitel Notri do groba práha.

6. Daj jí vö, ka szí jí dú'zen; Ár znás, kaj je i tak tú'zen Nyé sors v-rédi sztvorjejnya, Geto jo nemílo te'zí Bremen, stero nad nyouv le'zí Pri ouszkopi 'zivlejnya.

7. Csi v-szrdczy obcsütejnye más, Kak da szí jo tak trdno znás Klati brezi milosztí? — Vís! — na zemli szí tí nyé Boug, I ona sz-tvoji míli rouk Csáka hípe radosztí.

8. Hodi tak vu bo'zem kejpí, Szka'zűj szrdcza nágíb lejpi K-vszákoj sztvorjenoj sztvári, I, liki vísni ocsa tvoj, Vszejm vödeliti gotov boj Veszélja 'zel-ne dári.

9. Milűj csloveka vbougoga, I boj vrács placsa vnougoga Med sztvorjejnyem rázumnim; Ali nagni sze z-milosztjov, Cslovejsztvom ino krotkosztjov I k-sztváram nerázumnim.

MIRÜVANYE DUGOVÁNY.

Nouta: Oh szladki Jezus! ka szí.

367. Boug! tvoje delo mi daj postüvati, I nyega vszáki práhsecz mirüvati; Ár ki nyé klaszi, zaprávla, i tere, Nema on vere.

2. Vnugi, velki, lejpi szo tvoji dári; Vekvecsno moudroszt vidim v-vszákoj sztvári: Zemla i vszej na nyej bodoucsi sztáva, Je díke szpráva.

3. Tí szí nam vsza, vsza púsztó pod ládanye,

Na haszek nas, i szpametno nüczone; Ali zaprávlati prepovedávas, Kakoli dávas.

4. Neszmerno gresí, i tebé bantúje, Kí tvoji szvéti dárov nepostúje; Ár neszpozna on v-nyí lúbézní tvoje, Ni szrecse szvoje.

5. Kí klaszi drevje, czvejte, i travíno, I preobrácsa zemlo na púsztíno; On je, Boug, tebi i szvejtí neveren, I vszejm odúren.

6. Zasztávla tvoje potí, i czílanye, Vu blato klácsi odvejtka vüpanye, I, da sze blázno proutí tebi grozí, V-jaj sze pogrozí.

7. Ká'zi tak meni i tú pout dú'znoszti, Da tvoje dáre nücizam v-pobo'znoszti, I nezaprávlam v-rú'znoszti 'zivlejnya Tvojga sztvorzejnya.

8. Vsze naj kre méne vu míri prebíva, I blagoszlov tvoj vu radoszti v'zíva, Da me netou'zi ednók trdnoszt szrdcza Pred sztolczom szodcza.

9. Sztvouri vu meni szrdcze prav pobo'zno, I tvojoj szvétoj vouli tak podlo'zno, Da sze szrtsznem, tvoj lejpi szvejt klaszítí, Ino kvariti.

Nouta: Blá'zen je v-Bougi cslovek —

368. Vsze, ka je bo'za rouka nasztávila, Ali mes-tría naprejposztávila, Vsze ti boj, cslovek, vrejdno postüvanya, Szkrbne obranbe ino mirüvanya.

2. Idi kre vszega z-rázumom moudroszti, Obsúti nad nyim náklonoszt radoszti, I, nyega csüdne szpodobnoszti gledécs, Moli velikoszt bo'zo, v-práhi klecsécs.

3. Pokáraj trdno one neszpametne, Kí, z-segavoszti szvoje vragometne. Dela natúre tak blázno klaszíjo, I v-nyej lepote vecsni trák gaszíjo.

4. Tak poszvedocsi tvojga djánya mera, Kaj te i eti vodi práva vera: Tak de po tebi v-míri sztao bo'zi szvejt, I povszéd vgájao nyega lepote czvejt.

IX. Rázlocsne sztáve lúdi.

Poglavníka.

Nouta: Dober je nas Boug, porazmite.

369. Boug! tí nam dávas poglavníke, Kí národe z-moudrosztjov ravnajo, I vu obrázi tvoje díke Obcsinszki réd i právdó csuvajo, Da vszáki cslovek v-míri prebiva, Dú'znoszt csiní, i blagoszlov v'zíva.

2. I kak blá'zen je poglavník on, Kí kak nemesztník tvoj, goszpodűje! — Lejpi je tü i tam nyegov lon, Csi példo i glász tvoj naszledűje: Blá'zeni je pod nyim i národ tvoj, Komi je on ocsa, i moulder voj.

3. Etak moudroga poglavníka Szi tí i nam dao za voditela. Tebé sze tak prisztája díka Za tak popolnoga ravnitela. V-tvojoj dejszni je sors vszej národov, V-tvojoj szreca vszej sztotin porodov.

4. Oh! zdr'zi tí nasega krala Vu dúgom ino mirovnom 'zítki; Podejli nyemi vnogo tála Vu vszej dobroutaj, i sztálnoj díki, I ravnaj ga z-dobrim dúhom tvojim, Da ocsa bou' podlo'zanczom szvojom.

5. Vsze naj vzeme on pod perouti, Brez' rázlocska sztána, ino vere I angel bou vszákoj szirouti, Szoudivsi vsze pouleg djánya mere: Moudroszt, lűbézen, ino pravicza Boj korouna nyegovoga sztolcza.

6. Nász pa vsze zbűdjávaj na hodbo Podlo-

'zanczom dú'zne pokornosztí, Da neszpádnemo v-trdno szoudbo Po kastige vrejdnoj okournosztí: Dopádnjenje tvojga namesztníka Bojdi nasa radoszt, ino díka.

Nouta: Oh vekivecsne miloscse.

370. Bo'ze velke szmilenosztí Dár je moudér poglavník, Kí lúdsztvo vu lübéznosztí Ravna, kak veren szkrbník — Záto sze i mí radújmo, I miloszt ocsé postújmo V-nam dánom moudrom králi.

2. Oh ocsa! tí ravnaj nyega Z-dűhom vísne moudrosztí, Naj csészt pozványa szvojega Szpunyáva vu radosztí. Pravícze i pobo'znosztí Nágib boj nyegve zmo'znosztí Neszprhlíva korouna.

3. Tí szam ga vcsíni szrecsnoga V-hválnom namenyávanyi, I právdi tvojoj vernoga V-kakgodi szkoncsávanyi, — Na csészt iméni tvojemí, Na radoszt szamomí nyemí, I nam vszejm na blá'zensztvo.

4. Koronűj nyegve csesztníke Z-lejpm glászom moudrosztí, I vsze nyegve szlü'zbenike Z-náklonosztíjov vernosztí; Da czvejt nyegvoga králevsztva, I obcsinszkoga blá'zensztva Vgája po nyí vu díki.

5. Serege nyegve koronűj Tí z-obládnoosztí díkov; Po nyí szvejt z-mírom obdarűj, Szteri mecš protivníkov, I vjedínaj vsze národe, I vszej mejszt zemlé porode Z-vezalom lübéznosztí.

6. Poszlűhni, ocsa, národ tvojs, I prími ete áldov: Örok krála nasega boj Tű tvojs mír i blagoszlov; Tam pa v-pravicsnoj vecsnosztí Daj nyemí sztálne vernosztí Nájem — 'zítka korouno.

Vísne oblászti.

Nouta: Bojdi díka i postenyé.

371. **T**í, Boug, dávas nam csesztníke Na varvanye pravicze, Dávas moudre redovníke Na vmárjanye krivicze. Díka ti, ocsa vernoszti, Za dár tak míle szkrbnoszti — Za víсно oblászt naso.

2. Oh! — osznaj'zi nyé z-moudrosztjov Na isztine szpoznanye, I z-nevkleknyenov vernosztjov Na pravicze varvanye, Naj sze za czvejtek králevsztva, I obcsinszkoga blá'zensztva Z-vrejlim dúhom szkrbjó.

3. Daj nyim v-pozványa dú'znoszti Moudro ocsinszko szkrbnoszt, I pri nyihovoj vládnoszti Lüd-sztvi tvojmí mirovnoszt. Húdim na sztráh i bojazen Pobo'znim pa na vüpazen Sztoj szvetli sztolec z nyihov.

4. Tí bráni nyé z-zmo'znov ramov Prouti szili protivnoj, I zakrívaj je z-obranbov V-velkoszti nyim lasztivnoj. Csi sze tebé prav bojíjo, I kre pravicze sztojíjo, Tí korunúj nyí vrejloszt.

5. Tí vlej nágib podlo'znoszti Vu szrdcza bougsa húsa, Naj sze ji vu bojaznoszti Zasztoupi vszáka dúsa. Bremen csészti nyim lehkouti, I na konczi 'zítka pouti Nyim daj nájem vernoszti.

6. Daj, da z-nami vréd sztojíjo Vu tvojoj bojaznoszti, I tvoje imé csesztíjo V-szinovnoj vüpaznoszti, Szpoznavsi, kaj szi tí goszpoud, Kí vszejm mrtélnim mejris pout, I od vszej racsún vzemes.

Nouta: Oh goszpodne, ti nas veren.

372. **J**aj tomi, kí visno oblászt zavr'ze! — Jaj! — on szebé trdnój szoudbi podvr'ze,

Geto bo'zo násztavo oszkrúni, I szvejt z-vnougov hüdoubov napuni.

2. Vísna oblászt je szteber pobo'znosztí, Vere, míra, pravíce, bátrivnosztí; Pod nyouv vgája országov moucs, i czvejt, Po nyej sztojí vu díki bo'zi szvejt.

3. Zaide szuncze nepodlo'zni národov, Vu práh szpádne czvét okorni porodov, I z-vrejmenom vesznoti morejo, Kí visesno oblászt zavr'zejo.

4. Setűjmo tak, kak bo'zi podlo'zanczi, I vísesne právde vucseni znanczi, — Setűjmo vszi pred líczem oblásztí V-pokornosztí, i bojazni rásztí.

5. Gledécs na czíl, steri nam je polo'zen, 'Zívmo eti vszi, kak národ podlo'zen — Dokecs mo tam v-nebeszkoj szvetlosztí Podlo'zanczi králevsztva milosztí.

Dűhovnikov.

Nouta: Hodi k-nam szvétí dűh bo'zi!

373. Oh Jezus, vere poglavník, Vszej protivníkov obladník! Vzemi áldov poníznosztí, Za té zálog lűbéznosztí, Kaj na czérkev tvojo szkrb más, Csrejdi tvojoj pasztére dás, Nyé z-dűhom vodis, oprávlas, V-moudrosztí i szvejsztví ponávlas, I vu deli blagoszlávlas.

2. Da tak lűbis lűdsztvo tvoje, Tak ravnaj szam nyega voje, Da v-neszkazlívój vernosztí Hodijo sztezo dú'znosztí; Nyí temno pamet preszvejtí, I krhko szrdcze poszvėti, Vodi je, pouleg obejcsi, Vszední 'zítka pri tvojoj rejcsi, Kak vísne isztíne szvejcsi.

3. Szemen po nyí vövr'zeno Vcsíni vszegavejcs blá'zeno. Poszlűhni nyí zdűhávanye, Koronűj namenyávanye. Po nyí vötálana szvetsztva Naj bodo

zálog blá'zensztva Vszejm, kí szo tebi podáni, I, kak míloscse odebráni, Na zvelicsanye pozváni.

4. Daj, da sze tebé bojíjo, I v-veri mocsno sztojíjo, Potí tvoje prav lúbijo, I tebi v-szvetsztvi szlú'zijo, Odúrijo vszo szkazlivoszt, I zdr'zijo mer-tücslivoszt, Rejcs tvojo szrdcsno glászijo, Szvejtí vu vszem táli hasznijo, I blagoszlov твой vídijo.

5. Nyí poszlúhsávcze dűh szvétí V-dűsí i v-tejli poszvétí, Da verne pasztére szvoje, Kakti poszelníke tvoje, Vu dobrom naszledűjejo, Bougajo i postűjejo, Z-csísztoga szrdcza lúbijo, K-nyim sze sz-krot-kosztjov pridrű'zijo, I nyim z-radosztjov szlú'zijo.

6. Tak, tak szpuni tí tvojo rejcs, I nam dáno ono obejcs, Kaj czérkev tvoja osztáne, Csi vsze, vsze szpráhom posztáne, Kaj de ona vszejm národom, Vszejm mejszt i sztotin porodom Tű násztava szpravicsanya, Vísnoга míra, í vűpanya, Tam pa ednouk zvelicsanya.

Vucsitelov.

N o u t a : Ka Boug csiní, vsze je dobro.

374. Drágo delo je, z-szkrbnosztjov Te neznane vucsiti, I, liki Jezus, z-vernosztjov Nyé na dobro voditi. Kaksa radoszt Csáka vrejoszt Po-bo'zni vucsitelov, Kak 'zítka voditelov.

2. Obilen szád májo 'zeti Oni za trűd szvoj sztálni, Nájem vzemejo 'ze eti Od vnougi szrdcz zahválni; Tam pa ednouk Odícsi Boug Vu blá'zenoj vecsnosztí Nyé szkorounov vernosztí.

3. Ár kaksí áldov je za szvejt, Te mále osznávlati, I nyé 'ze v-gingavosztí lejt Z-jákosztjov oprávlati, Szredbeníka Rejcsi 'zítka Odicsenomi szun-czi Moucs szpraviti v-nyí szrdczi!

4. Liki neobtrüdjen vrtník Gáji, csíszti czipike ;
Tak násztav dühovno szkrbník Osznávla soul mla-
dike, Stere czvetécs, I szád rodécs, Vesz szvejt bla-
goszlávlajo, I radoszt ponávlajo.

5. Medtejm, nej li tü vu práhi Je blagoszlov
nyí szkrbnoszt, Nego i tam v-díke tráhi Szád szka-
'zúje nyí vernoszt: Prejk do z-szebom V-pravicze
dom Neszli nyi vucseniczi Kincs szvoj vu lejpom
szrdczi.

6. Tak drágyi kincsov daritel Je od tébe nam
dáni Mou'z on, kí je, kak vucsitel Mladícskov k-
nam pozváni. — Oh! — kak nebi, Ocsa, tebi Goro
szrdcz nasi áldov I za ete blagoszlov?!

7. Boug! vcsi nász tak postüvati Nasega vu-
csitela, I zavelko prestímati Nyegve trüde i dela,
Da z-szkuzami On med nami Nigdár pred lícze
tvoje Neneszé to'zba szvoje.

8. Koronúj tí z-mírom eti Nyegvo neobtrüdje-
noszt, I tam nyemi szád daj 'zeti Za takso zaszlú-
'zenoszt: Pelaj tvoj glász 'Z-nyim vréd i nász, Kak
nyegve vucsenike, K-videjnyi tvoje díke.

Posztlüsávczov.

Nouta: Krisztus veli: hodte k-meni.

375. Od tébe je réd czérkevni, Kak varvács do-
brout düseyni, Boug, hválen boj za
nyega! — Kak moudre szo tvoje potí! — I tü sze
szkrbís verno tí Za mír lüdsztva tvojega.

2. Oh! — rejd té blagoszlovlen boj, Da szkr-
bno varje órok tvoj, I csüda tvoja glászi; On naj
vesz szvejt preszvetsáva, Vodi, trousta, poszvetsáva,
Po rejcsi tvoje glászi.

3. Ocsa, kaksa radoszt za nász, Kaj sze tvoje

isztine glász Po nyem tak razsúrjáva, Da zemlé szlejdnya krajína Tebé, i tvojea szína Vadlúje i zvisáva!

4. Hvála! — tí i na nász szkrb más, I vu veri nasoj nam dás Voditele blá'zensztva, Kí nam z-moudrimi vűsztami, I vugodnimi delami Ká'zejo sztezo szvetsztva.

5. Daj nam z-vrejlov gedrnosztjov, I z-csísztov szrdcza radosztjov Nyí návuk poszlűhsati, I vsze, ka nász v-rejcsi vcsíjo, Ali pred nami csiníjo, Szpa-metno premetati.

6. Csi je isztina, ka vcsíjo, I csi z-dejl, stera csinijo, Szvejti krsztsanszka moudroszt; Tí vcsíni vsze szádarodno, Tebí na szlű'zbo vugodno, Nam na mír, nyim na radoszt.

7. Daj sze nyim sz-tejm bátriviti, I po ednom govoriti: „Z-menom je dűh moudroszti! — Kí szo tű moji, dobro znam, Kaj do moji ednouk i tam Vu nebeszkoj radoszti!“

8. Csi gda kárajó okornoszt, Naj sze na dű'zno pokornoszt Híti grejsni zbűditi; Da, ka ti zapovejs, szpuni, Ka pa dűsno vejszt oszkrúni, Setűje, odűriti.

9. Csi bi pa i oni szamí V-dobróm gda zmenkali, kak mí, Ni te nedaj nyí vcsenyá Nam vnej-mar zametávati, — Ni blázno ogrizávati Pred szvejtom nyí postenyá.

10. Nágib gnűszne, obsálnoszt, I grejsne nezahválnoszti Nász naj nigdár nerű'zni; Niscse nász po protivinsztvi, Niti po divjem pűsztinsztvi Nesz-právlaj nyim vör tű'zni.

11. Tí vsze vr'zes ednouk na jaj, Prouti kim sze v-szkrivni szkuzaj Szlugi tvoji tou'zijo; Ár kí

nyé odúrjavajo, Boug, tvoj réd zametávajo, I szami sze szoudíjo.

12. Nej! — ocsa, nedaj nam nigdár Dára tvojga, szamim na kvár, Nevrejdno zbantüvati; Vcsi nász tü dühovnikov réd Postüvati, i 'z-nyimi vréd Sze ednouk zvelicsati.

Hí'zni goszpodárov.

Nouta: Kí sze vu vísnyem Bougi vüpa.

376. Goszpodne! z szrdcza te csesztímo, V-sztávi nase szamotnoszti; Ár od tébe i mí viszímo, Kak decza tvoje szkrbnoszti, I düh nas sze sz-tebom vtoli, Csi te v-poníznoszti molí.

2. Vszi, kí zdaj pred tebom sztojímo, Vszi szmo szí po rodi szvoji, V-tvojoj lübézni nedvojímo; Ár szmo po zákoni tvoji, Po kom szí nász vküpeszkleno Vu tiváristvo blá'zeno.

3. Blá'zen, koga vu szvétom hí'ztvi Dober düh lübézni vodi! — Mír, i blagoszlov vu poistvi V-dvouri i pouli 'z-nyim hodi; Radoszt nahájo on povszéd, Kamakoli vr'ze pogléd.

4. Blá'zen trikrát, koga hí'zni réd Dobri otroczy szna'zíjo, Kí z'szvojimi roditelmi vréd Bougi vu szvetszti szlú'zíjo, Med szebom sze postújejo, I ľúdi nezbantújejo!

6. Blá'zeni szo, kí z-dr'zínov vréd Bouga v-radoszti csesztíjo, I, kak pela vísne právde réd, Od nyega vu vszem viszíjo! — Oni, csi szo gli nevolni, Szo i z-malim zadovolni.

6. Tak je! — Boug, kí szo tebi verni, I v-jedinszti prebívajo, Ognejo sze vdárczov neszmemní, I blagoszlov tvoj v'zívalo, I, gda czíl szvoj prebe'zíjo, Od tébe nájem dobíjo.

7. Posles, ísztina, tí vnogokrát I pobo'zne szlű'zbeníke Med bodélje rou'ze 'zítka brát, I szküsávat protivníke, Te'zki beteg nyí 'zivot trt, Ino nyi szrdcze ranit szmrt.

8. Ali, csi mirovno trpíjo Szebi oszodjene krí'ze, I pod bremenom nezdvojíjo; K-blá'zensztvi sz-toupíjo blí'ze: Tí zdignes nyé po trplejnyi K-vecsni radoszti 'zivlejnyi.

9. I mi, csi nász gli szmrt razloucsi, Ednouk pá vszi vküpprídemo, I tam sze nam 'zítek odloucsi, Gda od etecz odídemo, Vu popolne radoszti vrt, Gde nász vecs neraztepé szmrt.

10. Tam, tam mo vu díke králevsztvi Szpejvali toj szmilenosztí. Stera nász k-taksemi blá'zensztvi Pela zdoula mrtelnosztí, I stera nam dá 'ze eti V-lejpoj radoszti tál meti.

Szlű'zbene dr'zine.

N o u t a: Vu vszákóm mojem djányi.

377. Tí, sztáve moje goszpoud, Kí v-rouki más mojo pout, Me vcsi szpunyávatí V-nev-kleknyenoi vernosztí Opravicze dú'znosztí, I v-szvet-sztvi te zvisávatí.

2. Moudro szkoncsanye tvoje Je i sztan szlű'zbe moje, Mili ravnitel moj! — Kakda tak jasz v-nyej nebi Po vouli hodo tebi, Bougavsi glász i ta-nács tvoj?

3. Oh! — daj mi dobrovolno, I nej nezado-volno, Bremen odnásati, I v-právoj poníznosztí, Nej vu gnűsznoi gízdosztí Sze vu vszem oponásati.

4. Haszek vértá íszkati, Drűgi nejzbantűvati, I zdr'zati vernoszt, Odűriti vszo rű'znoszt, I varvati nedű'znoszt — Tou dá dr'zincseti vrejdnozt.

5. Ali, csi nyé hotlívoszt, Zlo, tatía, vtraglivoszt Ednouk zgrábi v-mre'ze, Pokvarí nyega tejlo, Dúso, i bívoszt czejlo, I nyé na vecsni jaj vr'ze.

6. Volo tvojo íszkati, I v-dobrom sze flíszati Me vcsi, ocsa 'zítka; Ár v-tvojoj szlú'zbi sztojím, I csi sze te prav bojím, Szpuním dú'znoszt szlú'zbeníka.

7. Znam, kaj mojo nevernoszt, Ino vszáko odúr-noszt Csáka nájem brítki; Csi szem pa v-szlú'zbi veren, Vzemem lon moj primeren Eti, i v-vecsnom prebítki.

8. Boug! na tou kebzüvati, I tak vernoszt zdr-'zati Me vcsi dober dúh tvoj, Naj v-tvojem bo'zem sztráhi Szlú'zim eti vu práhi, I tam gvüšno vze-mem lon moj.

Hí'znikov.

Nouta: Oh zdicseno sz. trojsztvo!

378. Tí, nébe, zemle sztvoritel, Szi i hí'ztva nasztavitel, Po sterom je i náj szama Vküpszklenola tvoja rama.

2. Tí tak i potom z-nama boj, I daj nama blagoszlov tvoj K-vszemi nájnómi hotejnyi, Pocsívanyi, i csinejnyi.

3. Daj, da sze tebé bojíva, I vu tebi nedvo-jíva, Edendrügoga lúbíva, I dobrim lüdém szlú'ziva.

4. Na dúso naj szkrb nosziva, Tebi sze z szrd-cza molíva, I za vsze, v-kom tál jemléva, Pred tébe áldov neszéva.

5. Zdr'zi naj v-sztálnom jedinsztvi, Prouti zle, i protivinsztvi; Vcsi naj zákon tvoj varvati, I vu lübézni vandráti.

6. Vcsi naj szkrblívo delati, Ino vu vszem réd

pelati, — Na dományi oprávlanye, I szirout blagoszlávlanye.

7. Tálnika szí bojdva v-szrecsi, Kak v-nevouli i v-neszrecsi, Vszáko bremen vküp znásajoucs, I med szebom sze troustajoucs.

8. Falinge nájne znásajva, Pred szvejtom ne-razglásajva; Varva sze divje lútoszti, I potújva vu krotkoszti.

9. Csíszta náklonoszt jákoszti Nama naj szlú'zi k-radoszti; Ár gde sze ona nahája, Tam, li tam blá'zensztvo vgája.

10. Csi naj obdarújes z-deczouv, Naj szí mou-dro deneva 'z-nyouv, Vcsivsa jo v-tvojoj bojazni, I vu detinszkoj vü pazni.

11. I, csi naj razloucsis v-szmrti, Vjedínaj naj vdíke vrti, Gde va v-blá'zenoj vecsnoszti Czvela v-sztálnoj lübéznoszti.

Na obszojno nouto.

379. Dobri, hí'zniczi, ví poszlúhsajte! Vasega réda sze zdr'závajte, Szvétoga hí'ztva zrok premiszlite, Da sznaj'zen 'zitek sztálno lübite.

2. Nika drúgo nej je szvéto hí'ztvo, Nego dvej verni szrdcz tiváristvo, Nezbontan zákon nyidvi jedinsztva, I pravdeni sztan 'zítka obcsinsztva.

3. Zákon ete je Boug szam nasztavo, I med vernimi goriposztavo, Ino, kak vísno szkoncsanye szvéto, Za trouji zrokov volo poszvété.

4. Te prvi zrok je — deczé rodjenye, Szkrbno hránenye, moudro vodjenye, Na povnou'zanye zemle národov, I poszvetsenye szvejta porodov.

5. Nasztávleni je té zákon drúgoucs, Da bi med szkrbmi meo cslovek pomoucs, Veszelitelá v-dnévi 'zaloszti, Ino tálnika v-dári radoszti.

6. Tretícs je zákon té Boug nasztavo, Da bi násztavo csisztoucse szpravo, Naj bi sze varvao szvejt vsze rú'znosztí, I 'zívo v-szvetsztví i nedú'znosztí.

7. Verni hí'zniczi, na tou kebzújte! Vszední vu bo'zem sztráhi potújte; 'Zívte med szebom vu lü-béznosztí, I szpunyávajte du'znoszt v-vernosztí.

8. Tak, tak vász vu vszem Boug blagoszloví, Kí szte tü odebráni nyegovi, I, po szkoncsanoj hodbi vernosztí, Zvíszi vász ednouk v-díki vecsnosztí.

9. Blá'zeni szo, kí Bouga lübijó, I nyemi v-'zívoj veri szlú'zíjo, Právde nyegove neoszkrúnijo, Nego nyou vu vszem verno szpunijo!

10. Szrecsni te i ví'ze eti v-práhi, Csi nezmen-kate vu bo'zem sztráhi; Vidli te vu vszem ocsé blagoszlov, I pocsiné szí v-vami dúh nyegov.

11. Gori de rászla vasa decsicza, Vam na pos-tenyé i radoszt szrdcza, Na lejpi czvejtek vase rod-bine, I díko czérkvi, i domovine.

12. Tak velki zákon je szvéto hí'ztvo, Kakti dvej verni szrdcz tiváristvo! — Taksi blagoszlov nyé naszledúje, Dokecs je szam Boug tam korunúje!

Noszécsi 'zén.

Nouta: Nous je pred dvérmi vszej.

380. Sztvoritel szmileni! Zvisávam te, kak ocsó, Kaj szí sze vu meni Zdaj tak csüdno odícso, Gda v-utrobi mojoj Noszim blagoszlov tvoj

2. Szpoznam, ocsa, kaj szem Nevrejdna szlü-'zbenícza, I ednouk bom vu vszem Blá'zena rodje-nícza, Csi kak prouti tebi Nevgresím obszebi.

3. Ali, oh jaj meni, Csi kak vtepém nedú'znoszt,

I mojmi szemeni Vtajím materszko dú'znoszt! — Jaj! — csi nyé zaprávim, Dűsi mantró szprávim.

4. Tű de me pravicza Szvejta trdno klácsila, Tam pa pekla kmicza Brezi koncza trápila. Nindri dűsa moja Nenaide pokoja!

5. Ocsa! vari me tí Etak sztrasne bláznoszt. Vcsi me tvoje potí Vandrati v-bojaznoszt, Szád moj obarvati, I na 'zítek dati.

6. Oh! — zdr'zi do czíla Moj i deteta 'zítek, I daj, da veszéla Zadobím jasz on hípek, Vu sterom porod moj Zavídi poszvejt tvoj.

7. Rodjejnya bolezní Mi szmileno zlehkouti, I daj mi v-lűbézni Krílo vkűpzagnouti Zdravo dejte moje, Kak dár rouke tvoje.

8. Prími nyé z-milosztí Med odebráne tvoje, I pò szvétom krsztí Je imenűj za szvoje; Naj ti szlű'zi v-szvetsztvi, I tál má v-blá'zensztvi.

9. Tak bom te tű v-práhi 'Z-nyim navkűpe csesztíla, I nyé v-tvojem sztráhi Sztálno vandrati vcsíla; Dokecs me tí, Boug, szam Odícsis 'z-nyim vrejd tam.

Roditelov.

Nouta: Kako k-hladnoj vodi jelen.

381. Vu vszákom deteti mojem, Ocsa, dár tvoj szpoznávam, I tebé, pò dűhi tvojem Molécs, za nyé zvisávam. Daj mi za nyé szkrbeti, I nyí szrecso 'zeleti, Tak da je vu tvojem sztráhi Goríhránim eti v-práhi.

2. Oh tí, kí szí mené hráno Do etimao z-dobroute, I deczo mojo bos bráno, Kak vsze drűge szíroute, Nyí bre'z trousta nenihas, Nego nyim blagosz-

lov dás, Da vu tebi nezdvojíjo, I vu szvetsztvi te csesztíjo.

3. Kak vnouge pogübelnoszti Nyé vu 'zítki csákajo, I od kakse dreszélnoszti Sze csesztou potákajo! — Sto zdr'zí nyé zvön tébe, Veren varivács nébe, Naj sze v-grejhe nevtópíjo, I od szkvarjejnya zdr'zíjo? —

4. Ravnaj nyim pamet i szrdcze, Boug, na tvojo bojazen, Naj sze szvejtí v-nyí, kak szuncze, Pobo'znoszt i vüpazen, Da do v-csészti szkrblívi, I v-nevouli trplívi, Med szebom sze pa zbívajo, I blagoszlov tvoj v'zívajo.

5. Vszáki dén sze naj bougsajo, I v-moudroszti czvetéjo, Tanács tvoj radi bougajo, I v-jákoszti rasz-téjo; V-szrecsi i prémocsnoszti Je vari szprevejd-noszti, Naj sze od zla nezgrábíjo, I sz-tébe nesz-pozábíjo.

6. Na velki dén szoudbe tvoje Daj meni tou blá'zensztvo, Da v-seregi deczé moje Pridoucs v-tvoje králevsztvo, Vsze okouli szébe mam, I té odgovor ti dam: „Tou szo, ocsa, ké szi mi dao; Vsze szem je na 'zítek zdr'zao!“

Nouta: Gorizdignem ocsi moje.

382. Velko je, oh roditelje, I mladíckov vodi-telje, Velko je vase pozványe, Kak goszpodne dugoványe.

2. Trden racsún dáte szodczi, Csi szo kak vasi otroczi Po vász zlocsasztni vcsinyeni, I tak v-prepaszt mouk szünyeni.

3. Od vász de prosena nyí krv, I neveszne prsz vasi csrv, Csi vász li eden bin te'zí, V-kom zrok nyí szkvarjejnya le'zí.

4. Oh! — na rejcs eto kebzűjte, I na tom

bidti setŭjte, Da nika ne zamŭdŭte, Po kom nyé mantre rejsite.

5. Pazte na nyí sztávo czejlo — Na dŭso, ino na tejlo, I vsze, ka nyim haszni, csinte, Ka pa skoudi, tou odrinte.

6. Bŭdte je sz-példov na dobro, Hodécsi pred nyimi moudro, Da, liki v-lejtaj rasztéjo, Tak naj v-moudroszti czvetéjo.

7. Vcsite je nŭczati vrejmen, I szejjati 'zítka szemen; Ár sz-tak bisztrim tekájom lejt Hitro po-vejhne i nyí czvejt.

8. Mejte szkrb na nyí kotrige, Tak da nedo porob brige, Betegov ino rounoszti, Po zle vase nemárnoszti.

9. Vcsite, i dajte je vcsiti, Ka májo, ka nej csiniti, Da znájo prav razszouditi, V-kom nyim je lehko blouditi.

10. Ka je csloveki szpodobno, Bougi i lŭdém vugodno, Tou v-nyí méhko szrdcze czejpte, Vsze hŭdo pa 'z-nyega trejbte.

11. Nyí korouna boj — nedú'znoszt, Da niksi grejh, niksa rú'znoszt Nigdár nyí dŭse nevtepé, Ni nyé míra nepotepé.

12. Tak do oni vasa díka Tam pred líczem szredbeníka, Gda sze vam v-velkoj vecsnoszti Podelí nájem vernoszti.

Otrokov.

N o u t a : Jezusa neodpŭsztím.

383. Tebi, ocsa, poszvetím Na áldov vszáki moj hípek; Tebé zahválno csesztím: Ár szí mi tí dao moj 'zítek, Dao szí mi roditele, Kak verne hraditele.

2. Daj, da, kak dober otrok, Nyím doszta radoczi szprávlam, I britki szkúz vszáki zrok Od nyí szkrblívo odprávlam, Nyé veszelím vu djányi, I vrejloszti v-pozványi.

3. Naj nyim bodem pokoren Vu vszem, ka sze tebi vídi, I nej. kak szin okoren, V-nágibi i 'zítki húdi; Nyí zapoved tak zdr'zím, Kak sze v-tvojoj rejcsi vcsím.

4. Vu nyí britkoj 'zaloszi Nyim naj bodem veszelitel, I v-nyíj szlaboj sztaroszi Pomocsník, ino hranitel; I csi kaksi bin v-nyí znam, Naj 'z-nyim potrplénje mam.

5. Vsze naj od nyi odvnrém, Ka je szrdczi na bolezen, I nyim vu vszem povnrém K-meni szkázano lúbézen; Da sze pred sztolczom bo'zim Od nyí szkuze netou'zim.

6. Rejcsi tvoje szvetloszi Sze mi daj i tü dr'zati, Ino v-szrdcza vrejloszi Jezusa naszledüvati, Kí sze je roditelom Poudao z-'zítkom i z-delom.

7. Tak de práva pobo'znoszt Korouna mladosztí moje; Tak mi tí, vísna zmo'znoszt, Nevtajís lúbézni tvoje, I pout moje vernosztí Odícsis vu vecsnosztí.

Nouta: Nébe i zemle sztvoritel.

384. Boug, mládim zapovedáva Sztarejse posztüvati, I trdno prepovedáva Nyé vu kom zbantüvati, — Naime pa roditele, Óblászt, i vucsitele.

2. Ví, ki z-oucsi roditelev Britke szkuze prej-sate, I vu pehár vucsitelev Csemer placsa mejsate, Nezahválni otroczi! Kak dáte racsún szodeczi?

3. Ali, ví, kí posztüjete Oszobo ti sztarejsí, I vnejmar nezbantüjete, Kí szo od vász prednyejsi;

Vandrajte sztálno tou pout, Naj vász zviszi tam goszpoud.

Vdovícž.

N o u t a : Sztvorítel nebeszki.

385. Tí, ocsa miloszti, Me vídis v-britkoszti. — Ah! — zaislo je szuncze moje: Globoko szpí, sz-kim szí mi tí Lehkouto vsze potí.

2. Tí szí mi dao mír tvojj V-hí'znoj sztávi mojj; Ali zdaj me placs obvzeme Vu dovinsztvi, szírotinsztvi, I tú'znom jedinsztvi.

3. V-radoszti, v-bolezní Szva v-sztálnoj lübézni Boug, pred tehom tú med szebom Potüvala, mír v'zívala, I csészt szpunyávala..

4. Li tvoja bojazen, I sztálna vüpazen Je v-radoszti, i v-'zaloszti Nájj krepíla, veszelíla, Ino pokojíla.

5. Ali — jaj! — lejhno je Trák radoszti moje: Tam szpí mojj vrács, i varivács Na tejj czíli, ocsa míli, V-zemle mrzłom kríli.

6. Tí moje vdovinsztvo, Krí'z, i szírotinsztvo V-racsúni más, vídis i znás. — Vszamogoucsi, boj k-pomoucsi Meni v tojj te'zkoucsi!

7. Nedaj mi zdvojiti, Nego pokojiti Szrdcze moje z-rejcsi tvoje Obecsanyem, i troustanyem, Nad tvojjm szkoncsanyem.

8. Vzemi deczo mojj Pod obranbo tvojj; Daj, da jo jasz escse kak csasz Morem vcsíti, veszelíti, I v dobrom krepíti.

9. Pelaj czíli prouti Nyejj po szvetsztva pouti, Da sze tam vszi vu nebészi Zavídimo, odícsimo, I tebé dícsimo.

Szírotícž.

Nouta: Ka Boug csiní, vsze je dobro.

386. Ah! — nemam vecs roditelov; Szírotin-sztvo je sors moj: Nemam szkrbni hrá-nitelov, Kí szo 'ze v-skrinyi tesznoj. Moja mladoszt, Moja radoszt Je 'ze porob 'zalosztí, I prepaszt vsze 'zúkosztí.

2. Sto, sto me'ze má vodíti Na sztezi pobo-'znosztí? — Sto na vsze dobro vucsíti, I troustatí v-tu'znosztí? — Sto hráni, I bráni? — Boug, kak szí me osztavo, Gda szí mi té kríz szpravo!

3. Vecsna nous je 'ze pokríjla Szrdcza ona sz-temnosztjov, Stera szo mené dojíla, I varvala z-vernosztjov. — Jaj meni, jaj! — Ka zacsne szdaj Jasz, vbouga szírotícža, Kak blodécsa ovsícža?

4. Ocsa! na tébe sze szlonim; Tí boj sorsa mojga vrács. Znam, kaj sze v-dvojnoszt nevtonim, Csi bos tí moj varivács. Tí mi zbűdí Z-dobrí ľudí Szmilene hránitele, I moudre voditele.

5. Roditelov moji vernoszt Koronűj tam v-vecs-nosztí; Odpűsztí mojo nevernoszt, Csi szem nyim bio k-tű'znosztí. Ká'zi mi tí 'Zítka potí, I zviszi me na czíli 'Z-nyimi vréd, ocsa míli!

Nouta: 'Zívém jasz, tak velí tvoj Boug.

387. Boug szam je branitel vdovícž, I ocsa v-bougi szírotícž. Jaj vszákomi, kí nyé mantrá, Ino nyim na to'zbo zrok dá! — Nyí szkuza de na szrda dén Nyemi vecsne mantre plamén.

2. Ali kí nyé szrdcsno bráni, Na dobro vcsí, ino hráni, On ednouk z-veszélím szrdczom Posztáne pred 'zítka szodczom; Ár, da nyega naszledűje, Z-díkov sze tam korunűje.

3. Odpri tak sziroutam szrdcze, Boj tú'znim
veszélja szuncze, I, kak angel v-bo'zem kejpí, Szka-
'zúj k-vbougim nágib lejpi: Szejaj radoszt vu ver-
noszti, I szprávlaj szí mír vecsnoszti.

X. Rázloczna vrszt lúdi.

Detinsztvo.

Nouta: Szrdcza mega britkoszti.

388. **K**ak rou'zicze v-szamnoszti Odícseno czve-
téjo; Tak v-szvojoj gingavoszti Decza
gorirasztéjo.

2. Vüpanya szvejt je nyí vrszt, Z-steroga v-lejt
tekáji Vísesne moudroszti prszt Szád blagoszlova
zgáji.

3. Méhki vouszk szo prszí nyí, I zlehka sze
vrazíjo, Zlehka vsze, ka sze godí — Dobro, húdo
— zdr'zíjo.

4. Nyí vola je czepika, Stera sze zlehka vugne,
I, kak szlaba mladika, Kamkoli sze scsé, nagne.

5. Tü sze zná 'zítka szemen V-dober grünt
potoriti, Tü travín húdo plemen Zídti, i naploditi.

6. Kaksega blagoszlova Sztebla ga ji tü moud-
roszt, I drejva kak lagova Zlocsasztíni lúdi nouroszt!

7. Eti sze nedú'znoszti Szteber goriposztávi, Ali
grejsnoj rú'znoszti Méhka blazina szprávi.

8. Tü sze sereg bláj'zeni Angelov povno'záva,
Ali pa zavr'zeni Dühouv racsún zvrzáva.

9. Na nyé záto z-moudrosztjov, Roditelje, keb-
zújte, Ino ze-vszo szkrbnosztjov Nyé voditi setűjte.

10. Z-rejcsjov, sz-példov, z-návukom Nyé tak

voditi máte, Da kak nyí szrdczi vu kom Na grejh szpáke nedáte.

11. Hrante nyé szvejti gori Za pobo'zne vandrare, I nebeszkomi dvori Za vrejdne mesztancsara.

12. Tak bodejo oni vam 'Ze tü lejpa korouna, I vernoszt vasa sze tam Z-díke nájemom louna.

Mladoszt.

Nouta: Vszi lüdjé morejo mrejtí.

389. Mladoszti moje sztvoritel; Poszlúhni prosnyo mojo: Ti mi, oh moudér voditel, Podejli dejszno tvojo; Pelaj me po szvetsztva pouti Czíli vekvecsaszt prouti, Da vszední v-tvojem sztráhi Vandram eti vu práhi.

2. Ti mi dopüsztiš v-mladoszti 'Zítka rou'zicze brati; Ali velís mi v-radoszti Na szrdcze kebzüvati, Naj me vdér nyega nevkani, I grejh düse neorani: Ár bi mi tak na dén tvoj Te'zki bio tam racsún moj.

3. Csi mi gda példa bláznikov Vu dobrom szpáko dáva, I düso jálnoszt bloudnikov Od tébe zape-láva; Ti me vcsi verosztüvati, I boj vere bojüvati, Da vu tebi nedvojím, I v-jákoszti obsztójím.

4. Daj mi vszední v-poníznoszt Szvétí kejp tvoj nosziti, I vu moudroj szkrblívoszti Vrejmen moje trositi, Düse, tejla czvejt varvati, I tak posteno vandratí, Da me velki i málí V-hodbi mojoj pohváli.

5. Korouna moje mladoszti Bojdi szrdcza nedú'znoszt; Ona mi v-szejroj sztarosztí Lehkouti dnévov tú'znoszt, Da sze k-mojemi vecséri Pribli'závam v-tíhom míri, I, geto düso püsztim, Na vecsno radoszt zaszpím.

Mo'ztvo.

N o u t a : Dokoncsao szem jasz 'ziték moj.

390. Kak znameniti je sztan moj, I csészt mojga pozványa! — Na méne gléda, Boug, szvejt tvoj, Na méne sze naszlánya; Mené vnougo te'zí bremen Dnévov dobri ino húdi: Jasz, jasz mam szejjati szemén Míra i szrecse lúdi.

2. Porod zdásni í pridoucsi Na méne vr'ze pogléd, Blúzi i dalecs 'zivoucsi Mené íszcsejo povszéd. Obsinszke szvejta násztave Li po meni májo sztáti, I vsze blá'zensztva náprave V-czvejtki szvojem obsztáti.

3. Oh Boug! kak velki je czíl moj, Kak szvéta moja dú'znoszt! — Kak lehko zakoczkam mír tvoj, Ino mojo nedú'znoszt! — Csi gda vkleknem v-dobrom djányi, Oszkrúnim szvéto csészt mojo, Trdno zmenka vam pozványi, I szpádnem v-szoudbo tvojo.

4. Ali, nej! — tí, míli ocsa, Mi nedás pomenkati; Tvoja rama i miloscsa Me scsé v-tom podpérati: Vejím szi me tí korunüvao Ze-vszejmi popolnosztami, I 'ziték moj obdarüvao Sz-telkimi prílikami.

5. Szpodoben szem poprávlati Sztávo národa tvojga, I vsze dobro oprávlati V-csészti pozványa mojga, — Sz-példov pout szvetsztva kázati, Z-rejcsjov zeszna zla büditi, Z-dármi vbouge pomágati, Z-vrejlosztjov vszejm szlű'ziti.

6. Vcsi me tak szrdcsno nosziti Na méne djáno bremen, I hasznovito trositi Od tébe vzéto vrejmen: Tvoja díka, i mír lúdi Mi vszigdár tak pred ocsmí boj, Da v-dnévi dobri i húdi Nezmenkam v-csészti mojoj.

7. Nagne sze, kak tenya dén moj, I doide me

tú'zna noucs; Sztere sze v-sztaroszti szejroj Dúse, tejla mojga moucs; Keszno de te zacsinyati, Ka szem vu mo'z'tvi zamúdo, Keszno britko 'zalüvati, Csi szem v-dobrom obtrúdo.

8. I sto mi je porok vu tom, Kaj me szmrt vö-nevszecsé, I 'ze na be'záji mo'zkom Sz-prílike vö-neszlecsé? — — Jaj meni! — kaksi racsún mam Dati od safarsztva mojga, Csi brez' vrejdnoszti sztá-nem tam Pred sztolczom szrda tvojga?!

Sztaroszt.

Nouta: Hválim jasz tebé, goszpodne.

391. Tí, kí szi mi bio v-mladoszti Mojoj szkr-ben voditel, Boug, tí mi boj i v-sztaroszti Moj troust ino branitel.

2. Oh ocsa! moja nemocsnoszt Sze vszákdén povéksáva; Blúzi mi je velka vecsnoszt; Szmrt me 'ze vözezáva.

3. Hvála tebi, koga vernoszt Je dotécz z-menom bíla, I ocsinszka míla szkrbnoszt Me vszední veszelíla.

4. Oh! — boj z-menom i nadale, Dokecs mam tú vandrati, Da ti i té vöre mále Znam na csészt áldüvati.

5. Da 'ze szam z-szebom neládam Pod bremenom sztaroszti; Tak sze tebi ze-vszejm tádam Vu velikoj szlaboszti.

6. Doszta lejpí dnévov szi mi Dao dotécz zadobiti; Da sze mi zdaj i sz-tú'znimi Vu vszem zadovoliti.

7. Nej! — nedaj mi morjüvati, Kakoli mi dati más; Ár lí tí sors moj ravnati, Meni na blá'zensztvo, znás.

8. Ka mi je escse znásati, Nede dugo trpelo, I, csi vernoszt znam zdr'zati, Díke nájem de melo.

9. Na tou me tak vcsi paziti, Kaj bom szkoro angel tvoj, Naj sze tak sztrsznem vraziti Sz-kejmcoli velki düh moj.

10. Prejk bom sou — prejk na lepsi szvejt Nezburkane radoszti, Gde nigdár nepovejhne czvejt Dnévov moje mladoszti.

11. Tá sze mi daj pozdignoti Pri poszvejti vüpanya, Tá szrdcze 'ze zdaj nagnoti K-vretini zveli-csanya.

12. Tak sze nebodem dreszelio V-tom szprhlívom satori; Ar bom sze szkoro veszelio Tam v-nebeszkom tábori.

XI. Rázlocsne prílike.

Návod dühovnika.

Nouta: Oh 'zítka ino szmríi goszpoud!

395. Podejli, Boug, szlugi tvojemí K-nouvoj nye-ga csészti pomoucs, Naj k-szvétomí sz-táni szvojemí Vzeme prípravnoszt ino moucs: Vlej na pasztéra nasega, Vlej zdaj vö düha tvojega.

2. Szemen, stero on szejjati má, Naj prinása szád veszéli, I ednouk obilno 'zétvo dá Zadobiti tam na czíli Nyemi, szejácsi vernomí, I lüdsztvi odebránomí.

3. Ni eden z-oni naj nepreide, Ké szí na nyega zavüpaó. Z-szvetsztva példov naj naprejide, I szam csiní, ka de predgao; Da vsze po jákoszti pouti Szrdcsno pela czíli prouti.

4. Sz-protivníkmi tvoje pravícze Sze naj bát-rivno vojszkúje, Jáke krepí, robom pa kmicze Ká-rajoucš proutisztanyúje, Mílo trousta plakajoucse, I bátriví czagajoucse.

5. Daj sze nam ga verno dr'zati Z-szrdczom, z-'zítkom, i z-delami, I z-gotovim dúhom bougati, Gda dobro szprávla med nami; Ár kí rejcs bo'zo postúje, On nyé szlugov nezbantúje.

6. Oh tí, kí szí tak csüdno vodo Nász dotécž po tvoji potáj! Tí bos i potom z-nami hodo V-'zítka, i vere pripetjáj: Tvoji szmo mí v-etom 'zítka, Tvoji mo v-vecsno prebítka.

7. V-szoudbi szí na dejszno posztavi Tí nasega vucsitela, I nász, tvoje ovczé vküpszpravi Kre nyega, kak voditela, Gde mo 'z-nyim vréd, ocsa míli, Rav-nanye tvoje csesztíli.

Szpouved deczé.

V-ZACSÉTKI.

(D e c z a s z a m a.)

Nouta: Oh Boug, oh míli Boug!

393. Pred tvojim oltárom, Boug, posztánemo zdaj mí, Naj ono príszego Dnesz ponouvimo szami, Stera sze je v-krszti Za nász dolidjála, Gda sze ti je dúsa Na szlú'zbo podála.

2. Sztálnoszt v-právoj veri, I 'zítka pobo'znosztí, Troust v-tvojój miloscsi, Lübézni, i zmo'znosztí, I nemrtelnosztí Blá'zeno vüpanye. — Tou de dnesz vüszť nasi, Tou szrdcz vadlüvenye.

3. Oh! — boj nam nazoucší Pri nasem goridjányi, I daj dúha pomoucš K-tak velkomi pozványí:

Zdr'zi nász do szmrti Vu tvojem závezki, I daj nam
za nájem Őrok tvoj nebeszki.

NA KONCZI.

(G m a i n a s z a m a.)

N o u t a: Sznaj'zi sze, oh drága dűsa!

394. Glédaj, ocsa, na sereg tvoj, Kí je krsztnei
závezek szvoj Zdaj pá sz-príszegov po
nouvo, I prejksztoupo na pout nouvo — Na pout
vere, ino szvetsztva, Trousta, míra, i blá'zensztva,
Po koj Jezus, szvéti szin tvoj, Pela verne na űrok
szvoj.

2. Naj ide on po toj pouti Czíli vekvecsnošti
prouti, Tak da ga bláznikov jálnoszt Nezapela na
nesztálnoszt: Naj varje vero, nedű'znoszt, Vrejlo
szpuni vszako dú'znoszt, I ednouk vu tvojem kríli
Naide sztánek, ocsa míli!

3. Zakrívaj ga sz-peroutami, I vészeli z-dob-
routami, Da v-szkűsávanyi obsztójí, I v-tebi nigdár
nedvojí, Boj 'zítka sztálno bojűje, I k-czíli szrdcsno
potűje: Dokecs v-blá'zenoj vecsnošti Vzeme ko-
rouno vernosztí.

Czerkevno leto.

N o u t a: Oh 'zítka ino szmrti goszpoud!

395. Sztójí rejcs tvoja, kak pecsína, Sztojí, ocsa,
nyé isztina; V-nyej 'zivé zemlé okro-
glína, Ona je míra vretina, I vszej kincs i te osz-
táne, Csi vsze, vsze sz-práhom posztáne.

2. Szvedocsi nam tou sztotin be'záj, I obcsin-
szka dugoványa, Szvedocsi lejt czerkevni tekáj, I

lejpi czvejt vadlűványa, Prejdga prígod csűd teliki,
I denésnyi dén veliki.

3. Kak lehko bi mí v-pretekoucsi Dnévi kincs
ete zgűbili, I túhe dűhé vecsne noucsi Meszto tébe
polűbili, Zabloudivsi od krsťsansztva, Na gnűszno
sztezo bolvansztva!

4. Kak lehko bi nász zapelávczí V-mre'ze jál-
nosztí vlouvili, I vere nase ospotávczí Na sztezi
'zítka zbloudili, Od tébe, Boug, odtűhili, I robe k-
micze vcsínili!

5. Kak lehko bí zmo'zni bloudnikov Szila nam
té kincs potepla, I hűda vejszt grejsni blázquezov
Csíszto nase szrdcze vtepla, Dűsni 'zítek nas vmo-
rűla, I nász v-prepaszt mouk vtopűla!

6. Ali, nej! — tí szí verosztűvao Nad tvojimi
sziroutami; Tí szí nász tak zmo'zno zakrűvao Z-
ocsinszkimi peroutami, Da szí vu veri vrso nász, I
zdr'zao rejcsi tvoje glász.

7. Oh! — dabi i mí kebzűvali Na naso krsť-
sanszko dú'znoszt, Dabi v-lejpom szrdczí varvali
Tvoj glász, i naso nedű'znoszt, I dosztójno tebé,
ocso, Csesztűli za tou miloscso!

8. Daj nam z-szrdcza ob'zalűvati Mrzloszt naso
k-tvojój rejcsi, I potom szkrbno potűvati Pri nyé
odűcsenój szvejcsi: I tak tí, míli ocsa, tou Naj dűs
zahvální áldov bou.

9. I v-tom nouvom czérkevnom leti Pászi nász
sereg tvojí verní. Daj sze nam za dűso szkrbetí, Var-
vati grejhov odűrni, Rásztí v-tvojój bojaznosztí, I
v-detinszkój vűpaznosztí.

10. Ednouk mo v-dr'zélaj nebeszki Obládnoszt
vere szvetűli, I vise oltárov zemelszki Tebé popolno
csesztűli, Szpejvavsi v-dűke szvetlosztű Himnuse ne-
mrtelnosztí.

Poszvetsenye czérkvi.

Nouta: Bojdi díka i postenyé.

396. Pred tebom, dúh nemrtelen, Posztáne dnesz sereg tvoj, I áldúje ti zahvählen Áldov vu hi'zi etoj, Stero iméni tvojemí, Ino blá'zensztvi szvojemi Poszvetsáva vradosztí.

2. Tí szí blagoszlovo trúde, I k-deli moucs darúvao, Odvrno prígođe húde, I vrejloszt koronúvao; Po tebi tak, sorsa vladár, Sztojí csésztí tvoje oltár, — Sztojí tá hí'za míra.

3. Mí 'ze v-míri pocsívamó Na telki trúdiv czíli, I nyí szladki szád v-'zívamó Vu hí'ze ete kríli; Vsze gorinaidemo vu nyej, Ka pobo'zno szrdcze 'zelej, I k-dúse míri szlísi.

4. Tí, oh vretina vszej dobrou, I vszega blagoszlova, Tí szí vlejjajo na naso pout Punosztí tvojsza áldova: Tebé záto, ocsa 'zítka, Tebé sze, prisztája díka, Tebé csésztí szrdcz zahvählni.

5. Oh! — dnésnyi áldov gorécsi, Boug, tebi príjéten boj. Tí szlísz glász szrdcz molécsi, Gda te zové národ tvoj: Szkrbí tvojoj porocsena Boj hí'za tá poszvetsena I v-prísesztinom vrejmeni.

6. Dugo boj voditelkinya, Lüdsztvá tvojsza ona I szkrbna varitelkinya, Díke tvoje zákona: Czveti vnyé kríli isztina, I boj blá'zensztva vretina Odvejtíki készni sztotin.

7. Med nyé sztenami vjedínaj Vszej mészli raztevene, I na szvetsztvo opomínaj Dúse z-grejhom vtevene; Vlejczi szam vsze od zemelszki, Na 'ze-lénje tí nebeszki: Vrsi czvejt pobo'znosztí.

8. Eti poszlühni národ tvoj, Gda de tebé ze-závao; Eti nyemi tí blúzi boj, Gda de k-tebi zdü-

hávaó — Za czvejtek tvoje isztine, Krála pa i domovine, I vszej, vszej sztánov szrecso.

9. Vera, lübézen, vűpanye Naj eti má sztánek szvoj; Mír, radoszt, i szkúz vtisanye Naj tü naide národ tvojt: Tü sze naj pozdigne sz-práha Dűh nas na sztán díke tráha. — Na szvejt nemrtelnosztí.

10. Ednouk mo v-czérkváj nebeszki Díko tvojo glédali, I prejk oltárovo zemelszki Z-lepsim glászom szpejvali. Tam de te dűh nas zvisávaó, Gde de v-szvetlosztí szpoznávaó Csűda zmo'zni dejl tvoji.

Oszvetek czérkvi.

Nouta: Oh Boug, oh míli Boug!

397. Pá sze je on velki Dén nad nami preszvejto, Gda szí szí tí, oh Boug, Hi'zo eto poszvéto: Dnesz, dnesz szvetí nyega Szpoumenek sereg tvojt, I v-radosztí neszé Pred tébe áldov szvoj.

2. Tí szí nad tejn szvetsztvom Tak szkrbno verosztüávaó, Ino z-ramov tvojtov Tou hi'zo tak zakrívávaó, Da sze je od vszáke Skode obdr'zála, I, kak tvoje díke Násztava, obsztála.

3. V-míri sze je pászla V-nyej csrejda jezusova, V-míri sze glászila Bo'zanszka rejcs nyegova, V-míri je szkoncsávaó Tü vszáki csészt tvojo, Ino z-vere szvetsztvom Hráno dűso szvojó.

4. Díka, csészt i hvála Tebi, Boug vsze dobroute, Kaj sze tak szmileno Szkrbís za nász szíroute. — Oh! — tí i nadale Té hi'ze pasztér boj, I vari od skode Tak drágtí őrok tvojt.

5. Naj pocsíva ona V-kríli sztálnoga míra, I, mocsno obsztójtí V-szíli kaksté vihéra: Nepűsztí nyé

nigdár Na porob bloudnikom, Niti na gnűszni spot Okornim blázquezikom.

6. Z-gorécsov lűbéznov Prikapcsi k-nyej sereg tvoj, Naj z-vrejlosztjov ieszce V-nyej návuk, troust, i mír szvoj, I po tũ kázanoj Pouti 'zítka szvetsztva Naj setűje k-czíli Dűsnoga blá'zensztva.

7. Szná'zi poglavníke Zemlé z-dűhom pravi-cze, Naj terejo dela Bloudnoszti i krivicze, Z-szrdcs-nosztjov bránijo Isztine násztave, I vőpreprávlajo Szlepote náprave.

8. Pobo'zne pasztére Daj csrejdi jezusovoj, Ino po nyí trűdi Czvejtek czérkvi nyegovoj, Kí návuk, i pėlda Naj czimpra sereg tvoj, I po sztezi szvet-sztva Pela k-díki vecsnoj.

Zdáványe hí'znikov.

Nouta: Oh szvetla zvezda zorjanszka!

398. Oh tí kí od vek, do veka Tak lűbis kejp tvoj — csloveka, I ravnas nyega sztá-vo! Tí nyemi i v-szvėtom hí'ztvi, Kakti dvej szrdcz tiváristvi, Szprávlas blá'zensztvo právo, Veren, Szkr-ben Ocsa szí tí, i vsze potí, vsze csinejnye Tvoje, moudroszti znamejnye.

2. I tevi szrdczí vjedínaj, Sterivi sze pred te-bom zdaj Eti vkűpposzvetíta, Naj v-nevkleknyenoi vernoszti, I v-gorécsoj lűbéznoszti Do groba ob-sztojíta. Vszáki Jáki Nágib v-nyima, kak vtojima, naj tũ vgája, I vsze dobro sze narája.

3. Vlej na nyidva blagoszlov tvoj, Naj eti velki be'záj szvoj Veszėlo prebe'zíta. Daj da sze za de-czo szvojo, Glėdajoucs na szoudbo tvojo, Z-vrejd-nim tálom szkrbíta. Oh! — boj Tí voj, Boj hrani-tel, i branitel vszední nyíma, Kakti vernima tvojima.

4. Csi nyidva gda krí'z doszégne, Daj, da nyidva nepotégne V-prepaszt grejsne dvojnoszti: Hitro naj vu nyidva szrdcze Obszíjne blá'zeno szuncze Trousta i vüpazoszti; I, gda Nigda glász tvoj zide, i szmrt príde, tam vu díki Zvíszi nyidva po tom 'zítki.

Dén rodsztva.

Nouta: Szvetlo szuncze je 'ze zaislo.

399. Dnesz mi je dén on míli Boug Pá zado-biti dao, Na steri je mené ednouk Na 'zítek té pouzvao.

2. Doli mi je pretekao pá Eden tál vandrar-sztva, I v míri mi szvetiti dá Boug híp mojga rodsztva.

3. Kak nezracsúnani dobrout Szpoumenek szve-tím dnesz; Steri szvedok je moja pout, Ino 'zítek moj vesz.

4. Na té dén szem oblecseni V-szvéti kejp bo-'zansztva, Ino goriposzvetseni Czíli zvelicsansztva.

5. Kak csüdno sze je 'ze tü Boug Odícso nad menom, Velikim delom szvoji rouk, I szvojim ple-menom!

6. Sz-kak velkov plemenitosztjov Me je koro-nüvao, I sz-kak vnougov szmilenosztjov Mené ob-darüvao!

7. Od! — dabi i jasz teliki Dobrout prav vrejden bio, Da me dén ete veliki Sz-to'zbov nebi te'zio!

8. Ali, jaj! — nej szem postüvao Gousztokrát szam szebé, I cseszto hotécs zbantüvao, Sztvoritel moj, tebé.

9. Ah! — szram me je pred tebom, szram,

Ocsa dobrotivni, I z-szrdcza k-tebi zdühávam, Boj mi milosztivni.

10. Sztvouri csísztó szrdcze v-meni, Da kejp tvoj postújem, I tebi v-vsákom vrejmeni Na díko potújem.

11. Velko pout mam prebej'zati Jasz, dokecs tü 'zivém, I tam trden racsún dati, Gda z-szvejta preminém.

12. Ah! — csi je nej dalecs czíl moj, Boug, blí'zaj me k-szebi, I tam me, na velki dén tvoj, Odícsi pri tebi.

Dén iména.

Nouta: Hváleno bojdi, Boug, vekveke.

400. S Sterigodi 'zítka dén moudro zbrodjávam, Goszpodna dobrouto vu vsákom szpoznavám, Obsútím miloscso, i ocsinszko szkrbnoszt, Preszámnam ravnanya nyegovoga szkrovnoszt.

2. Ali naime dnésnyi dén me vcsi szpoznati Nyegovo miloscso, i nyou postüvati, Té me opomené, kaj szem okrsztseni, I ocsi miloscse na csészt poszvetseni.

3. Zdaj tak, gda iména dén pá obszlü'závam, Predevszejm, oh ocsa moj, tebé zvisávam Za tou, kaj szí meni milocso poroucso, Gda szí me po krszti szebi vöodloucso.

4. Oh! — dabi ti z-szrdcza mogao vadlüvati, Kaj szem té závezek tak znao postüvati, Da szem li z-szlabosztí zmenkao, i nej hotécs, I tebi veren bio, pout dú'znosztí hodécs!

5. Tí, kí v-racsúni más vsze moje sztopáje, Tí vídis i moje prevnouge szpadáje; Ali za nyí volo

me neodúrjavas, Nego na 'zítka pout szmileno szpelávas.

6. Molim sze tí i zdaj, bojdi mi szmileni, I po-dejli zmo'zno dejszno tvojo meni, Pelaj me na sztezo tvoje bojaznoszti, I obészeli me z-dúhom vü-paznoszti,

8. Kaj szi do etimao moje nevrejdnoszti Nej-zavrgao, nego szi mi z-szmilenoszti 'Zítek moj ob-dr'zao blagoszlov dao k-djányi, I csüdno me rav-nao vu mojem pozványi.

8. Záto te zvisávam, Boug dobrotívnoszti, Záto sze ti moím z-szrdcza poníznoszti: Tí, vu kom jedínom polo'zím vüpanye, Bojdi i nadale moje zvelicsanye.

9. Dnesz, i vszední 'zítka mi daj, ocsa, krszt moj Moudro broditi, kak szvéti závezek tvoj, Da sztálno pred ocsmí noszim mojo dú'znoszt, I szkrb-lívo yarjem vero, i nedú'znoszt.

10. Szpísi imé moje i tam v-knige 'zítka, Da, gda szkoncsam be'záj etoga prebítka, Tam naidem örok moj, gde vszi szpravicsani, — V-lejpom tivá-ristvi dúsicz zvelicsani.

Szpoumenek ti preminoucsi.

Nouta: Dober je nas Boug, porazmite.

401. A^h! kak mirovno pocsívate V-kríli zemlé ví, trúdni vandrarje! — Kak blá'zeno radoszt v'zívate Ví, kak nebész szrecsni mesztan-csarje! — Tam 'zenyate ví po szkuzaj vnougi Ne-obtrúdjenoszti szád, pri Bougi.

2. Vi, oh nasi lübléni tenye! Ládate 'ze örok na viszini; Nej je vecs 'zítek vas megnenye, Nej

trúda, ni jaja sztan v-tűhíni: Nej! — ví tam na szvejtí popolnoszti 'Zívéte v-punój zadovolnoszti.

3. Ali, kak nebi obdarüvao Boug pravicze v-mírom vasi trúdiv, I z-blá'zensztvom nekoronüvao Pouti vase, prebej'zane z-díkov? — Kakda on tam nebi i vam szpuno, Ka je vernim z-oblűbov zakúno?

4. Vejm je tak lejpi bio vas be'záj, I tak hasznoviti vasi trúdi! — Bougi na csészt szte vszáki sztopáj Poszvétili, i na haszek lűdi: Verno szte szkrbeli za odvejte, I za obcsinszki dugovány czvejte.

5. Vasa példa, i vűszt vasi glász Je nam povszéd porácsao pout szvetsztva, I tak szte szrdcsno pelali nász K-vretini szrecse ino blá'zensztva; Tak szte szí 'ze eti v-mrtelnoszti Priszlű'zili glász nemrtelnoszti.

6. Ví szte bilí angelje míra Vszejm pod krízom 'zaloszti sztojécsim, Ví vu noucsi kaksté vihéra I vu szmrtnoj bojazni dvojécsim: Vszejm, vszejm szte sze goriáldűvali, Kí szo mír i troust potrebűvali.

7. Boj tak vszejm szvéti szpoumenek vas I zdaj, gda vász nega vecs med nami; Imenűj vász csesztou jézik nas, Med radoszti zahválne szkuzami: Idi glász nas po vszej mejszt národi, I vszej sztotin pobo'znom porodi.

Nouta: Groba sze niscse neogne.

402. Kí szo blagoszlov szejjali Sz-tak vernimi rokami, I 'zíveti nejhejniali V-dobri delaj med nami; Nyi imé nemrtelno boj Tű vszákoj dűsi zahválnoj.

2. Nemrtelen boj szpoumenek Nyí pobo'zne vernoszti, I na vszej sztotin odvejte Razpresztrete szkrbnoszti, Steroj zahválíti má szvejt Vszej dugoványi ocsinszki czvejt.

3. Nyí trúde naj postújejo Po nyi szrecsni národje, I példo naszledújejo Vszej vrejmenov porodje; Da nyí dűh i v-díke tráhi Angel bou'zivuocsim v-práhi.

Szkrb za odvejtek.

Nouta: Vszi lűdjé morejo mrejtí.

403. Szejjaj szemen blagoszlova, Oh vandrar, za odvejtek! — Nemilűj trűdov, áldova, Za vszej vrejmenov czvejtek. Csíni dobro, dokecs 'zivés, Naj i te, gda vöpreminés, Pri osztanki zahválni Naides szpoumenek sztálni.

2. Idi, boj tálnik szkrblívi Pri obcsinszki násztavaj, Ino pomagács paszcslívi Pri blá'zensztva nápravaj, Steri vrejdnoszti lejt tekáj, I vrejmenov szrd i be'záj Nigdár dolinezbríse, Ni vihér tánespíse.

3. Nepravi: ka máram za tou, Ka zacsi-nya vnougi szvejť, Naj li meni prav dobro bou V-tekáji tak mali lejt: Szkrbi sze vszáki za szébe, I za vsze nász ocsa nébe. — Nej! — oh bloudnik, Jezus tvoj Je nej takse pouti voj!

4. Nyegvo lűbeznívo szrdcze Je vesz szvejť obínolo, I, kak nébe toplo szuncze, Vesz 'zítek ob-színolo: On sze je za vesz rod trűdio, I vsze znásati gotov bio, Ka de sztotín odvejtki Szlű'zilo k-szrecse czvejtki.

5. Zgledni sze okouli szébe, I premiszli, kak vnougi Szo sze trűdíli za tébe I szkrbeli, po Bougi! — I tí bi li szebé lűbo? — Jaj! — tak bi 'zítek pogűbo: Sztrasen bi bio szmrtni boj I preklét szpoumenek tvoj.

6. Kak lehko ti je po trűdi Takse drejvo vszaditi, Pod kejm sze vrejli znoj lűdi Má ednouk otavítí,

I v-steroga 'zelnoj szénczi Sze po dnéva vroucem szunczi Trűden vandrar razhladí, I v-'zivoti pomladí.

7. Tí bos naime z-vernov roukov Toro szemén blá'zensztva, Csi bos vu szrdcze otrokov Tak czepio nágib szvetsztva, Da, vu moudroszti rasz-técsi, I v bo'zem sztráhi hodécsi, Pravo vero zdr-'zíjo, I blá'zeno zaszpíjo.

8. Oh! — szejjaj tak blagoszlova Szemen za vesz odvejteĳ, Nemilűj trűdov, áldova Za készni sztotin czvejteĳ: Csíni dobro, dokecs 'zívés, Naj i te, gda vöpreminés, Pri osztanki zahválni Naides szpoumenek sztálni.

Lübézen domovine.

Nouta: Verosztűjte oh krsztseniczi!

404. Te plemeniti dűh ni na rod, Ni na sztan lűdi negléda, Na vadlűványe, dom, i ná-rod Nevr'ze zaman pogléda: Nyegva domovina, Ná-rod, i rodbina Je vesz szvejt bo'zi; Ár on nej v-preidoucsi, Nego v-presztajoucsi Vrejdnoszt polo'zi.

2. Ali on sze dönok z-vrejlosztjov K-doumi szvojemi pridrű'zi, Ino v-nevkleknyenov vernosztjov Meszti onomi rad szlű'zi, Gde je na szvejt rodjen, Hranyen, vucsen, vodjen V-szvojem detinsztvi, — Gde vsze dobro v'zíva, I z-'zláhtov prebíva V-lej-pom jedinsztvi.

3. I, csi on gda dúgi csasz more Sz-tűhínov premeniti dom, Ka za troust szí za nyega zmore Vsze díke pűn paradí'zom? — Za osztávlenoga I pozáblenoga Sze on tam stíma, Kaksté szvetla szre-cca, I radoszt prevecsa Szí ga obíma.

4. Szkuza polejva nyemi lícza Od douma vkraji-doucsemi I neszvejti míra denícza Vu tűhíni bo-

doucsemi: Vsze nyegvo mislejnye, I szrdcza 'zelejnye Je — domovina! Ár nyemi je ona Vecsnoga zákona Csíszta vretina.

5. Ka pa, csi na vandranya czíli Nyemi pá on hípek zíde, Da v-domovine tíhom kríli K-vretini 'zelejnya príde! — Tálejhne vsza 'zaloszt, I angelszka radoszt Nyega otávla: Zdaj sze te vmorjeni, Kak znouvics sztvorjeni, V-dúhi ponávla.

6. Lepse czveté vszáka rou'zicza Nyemi v-domovine kríli, Lepse szpejva vszáka fticsicza Naj 'zelejnya dúgom czíli; Lepse szíja szuncze, I v-ranyeno szrdcze Nyemi troust vlejva: Zdaj nyemi radoszti Szkuzá, nej 'zalosztí Lícza polejva.

7. Z-míszli püszti on vsze 'zelejnye Vu kríli lübléni szvoji, I na telke mantre trplejnye Szi odejhne vu pokoji: Klecsécs hváli oco Za szkrb i milosco, I proszi nyega, Naj tü naide sztális, Li tü pokopális Práha szvojega.

8. Oh tí, lübléna domovina! Tí szi czíl mojga 'zelejnya, Tí trousta jedína vretína I v-tú'znoj noucsi trplejnya. Vsze, vsze ráj osztávím, Kak tebé pozábím, Dokecs tü vandram; Tebi vszáki hípek Mojo krv, moj 'zítek Rad na áldov dam.

XII. Rázlocsne násztave.

Solé i nyí vrejdnoszt.

Nouta: Oh goszpodne, tí, nas veren.

405. Kakse szrecse i blá'zensztva náprave Szo, moudri soul i návuka násztave! — V-nyí

sze szejja za vszej sztotin plemen Najlepsega blagoszlova szemen.

2. V-nyí sze pamet i rázum preszvetsáva, Szrdcze bougsa, i vola poszvetsáva; Eti vgája vere i szvejt-sztva czvejt, Tü sze ká'ze szteza na díke szvejt.

3. Tü sze dűh nas vu vszem dobrom ponávla, I na szvéti kejp bo'zansztva osznávla, Tü sze zdigne na ono velikoszt, Da obcsűti, szvojo plemenitoszt.

4. Tü sze dejte 'ze v-szvojoj gingavoszti Ocsíszt z-grint prirodjene divjoszt, Tü sze sz-taksim kincsom obdarúje, Steri nyé prejk groba naszledúje.

5. Neszrecsen, kí brez' návuka moudroszt Go-riraszté vu gingavoj mladoszt, I neszprávla, kak vandrar szkrblívi, Dűsi 'ze tü kincsov neszprhlívi!

6. Jaj nyemí — jaj! — ár vu vtepenom kejpí Vandra k-grobi szvojemi on, kak szlejpi, I, kak lo-'zka vejka, vu vszem 'zítki Rodio bode szád gnili i brítki.

7. Zlehka szpádne on na porob bloudnikom, Zapelávczom, i odűrnim bláznikom, Tak da Bouga ino vero odá, I hűdim dűhom sze na szlű'zbo dá.

8. Boug! tí nász vcsi na tou prav kebzüvati, I násztave soul nasi tak nűczati, Da sze po nyi naj moudroszt narája, Jákoszt czveté, i blá'zen-sztvo vgája.

9. Osznávlaj v-nyí roditelov mladike, Kak v-ogradi 'zítka lejpe czepike: V-nyí naj vrejdne osz-tanke nihájo, Geto odtécz vövandratí májo.

10. Po nyi vgájaj ednouk práve vere czvejt, Vu nyi naj má angele míra tvoj szvejt; Nyí példa vsze búdi na pout szvetsztva, I tak pelaj k-vretini blá'zensztva.

Mestria i tr'ztvo.

Na lasztivno nouto.

406. Oh vekivecsne miloscse Nevszühsena vretina, Boug! sz-tébe, kak rosza, sztácse Vszej dobrout prvotina: Velikoszt zemlé národov, I czvejt vszej sztotin porodov, Je delo rouke|tvoje.

2. Tí nasztávlas tivárívtva Med zhodom I zá-hodom, Na zvršávanye poistva, I na díko národom, Grúntas rázlocsna králevsztva, Kak mocsen szteber blá'zensztva, Míra i pobo'znosztí.

3. Po tebi czveté modríá, Kak szteza popol-nosztí, Czveté návuk, i mestria. Kak skér zadovol-nosztí; Tí osznávlas szvejt zu znányi, Naj vu szre-csi i pozványi Vídi naprejidejnye.

4. Tí ká'zes rázlocsne potí Cslovecsoj pasz-cslívosztí, Odpéras nyi temne ocsi Na sztezi szkrb-lívosztí, Pelas nyé v-dalke dr'zéle, I vcsís je, kak z-czvejtja vcséle, Blagoszlov tvoj vküprati.

5. Tí szí zravnao, naj po vodi Ládje tr'zczov tecséjo, I rázlocsnomi porodi Kincse tühin neszéjo: Od národa, do národa, I od zhoda, do záhoda Vö-tecsé blagoszlov tvoj.

6. Tí dás, tí delavczom vrejlím Szrecsno nap-rejidejnye, Da szí sz-trúdiv szádom zrejlím Otávijo 'zelejnye; Tí i po nyí znojnom trúdi Vrsis czvejtek sztáve lúdi: Tí szí punoszt vszé dobrout.

7. Velki Boug! mi tvojo szkrbnoszt Zahvalno vadlújemo, Moudrosztí tvoje szkrovnoszt V-nyé díki csüdújemo. — Oh! — odpri 'zítka vretino, Naj na naso domovino Tecsé vesz blagoszlov tvoj.

8. Düh tvoj búdi na szkrblívoszt Vsze v-nyé kríli 'zivoucse, I koronúj nyi paszcslívoszt, I vnouge

trúde vroucse, Verosztúj med vszejm odvejdkom Nad blagoszlovlenim czvejkom Vcsenyá, mestrie, tr'ztva.

9. Daj, da vezalo jedinsztva Lepou czvee med nami, Náklonoszt pa protivinsztva Veszne z-szvojmi delami: Mír, pravicza, 'zítka, szvetsztvo, Kak pout na právo blá'zensztvo, Bojdi vszej, vszej nász díka.

Nouta: Szrdcza mega britkoszti.

407. Oh ocsa milosztivni, Hranitel dobrotivni! K-tebi pozdignemo glász, Poszlühni z-miloszti nász.

2. Kak szuncze szegrejva szvejt, I szlú'zi v-szejm na poszvejt; Tak i tí vtálaj dűsi, Ka k-nyé blá'zensztvi szlísi.

3. Tí daj, oh veren pasztér, Vszejm tvoj blagoszlov, i mír, I pomágaj nam, práhi 'Ziveti v-tvojem sztráhi.

4. Áldűj vsze poglavníke, I verne redovníke, Mestre ino trgavcze, I vsze vrejle delavcze.

5. Blagoszlovi goricze, Ograde, i trávicze, Márho, drevje, i polé, Vretine, ino dolé.

6. Vari nász od szűhocse, Ognya povoudni, tocse, Gláda, bojne, i küge, I kaksté drűge bríge.

7. Vlej punoszt tvoji dobrou, — Vlej jo vő na naso pout; Daj nam vu vszem obilnoszt, I vrejmena veszélnoszt.

8. Naj návuk, i modría, Tr'ztvo, ino mestria Czveté po vszoy obcsini Vu nasoj domovini.

9. Na zmo'zno tvojo ramo 'Zítek nas zavüpa-mo; Tí vekvecsna miloscsa, Csini z-nami, kak ocsa.

10. I, gda k-nam zíde tvoj glász, Naj odtécz pozovés nász, Daj nam na krátki 'zítek V-nébi vecsni prebítek.

Polodelsztvo.

Nouta: Nas drági ocsa vretina moudroszti!

408. Tí, vszega zmo'zni i moudér ravnitel, Szi polodelczov sztána nasztavitel; Po tebi sztoji on po czejlom szvejtí Vu szvojem czvejtí.

2. Tí nyega vodis v-pozványi nyegovom, I koronűjes sz-tvojim blagoszlovom, Podelís nyemi k-deli tvojo pomoucs, I potrejbno moucs.

3. Kakse szrecse grád je za szvejt ete sztán, Csi dnévov szvoji netrositi tá zaman, Nego z-vernosztjov noszi szvoje bremen, I nűcza vrejmen!

4. Po nyem sztojíjo vszi ti drűgi sztáni, Ké z-vrejlim znojom 'ziví on, i bráni — Sztán poglavníka, vojnikov, modríe, Tr'ztva, mestríe.

5. On gáji czvejtek veliki národov, Vrsi bogátsztvo i moucs vszej porodov, I szejja díke i blá'zensztva szemen, Za készno plemen.

6. On sznaj'zi zemlo, csiní jo rodnejso, Csiní nyé sztávo vu vszem vugodnejso, I povno'záva 'zítek, mír, i radoszt, Ménsa pa 'zaloszt.

7. On szprávla na küp tvoje lejpe dári, Na 'zívis i veszélje vszákoj szvári: I tak je vu vszem szteza blagoszlova, Szteza nyegova.

8. Tí ga tak vodi v-pozványi nyegovom, I koronűj ga sz-tvojim blagoszlovom; Podejli nyemi k-deli tvojo pomoucs, Radoszt, ino moucs.

9. Zdigni ga sz-práha, i koronűj z-díkov, Pred ocsmí nyegvi bloudní protivníkov, Nyega nevrejdno zametávajoucsi, I spotajoucsi.

10. Vsze pa, kí nyega prav szouditi znájo, I k-nyemi v-szrdczí csíszti nágib májo, Vcsi nyega velko vrejdnoszt prestímati, I postüvati.

11. Vszi, kí sze prav bojíjo tebé, szodcza Vszi

sze naj k-nyemi pridrű'zijo z-szrdcza, I 'z-nyim v-jedinsztva závezki veszéli Idejo k-czíli.

12. Tak de on za szvejt blá'zensztva vretina, I ocsa, tvoji dobrout prvotina De tekla na pout vszej, vszej sztánov lűdi, Po nyega trűdi.

XIII. Rázlocsna pripetja.

Szreca i prémocsnoszt.

Nouta: Zdr'zi, cslovek, v-szrdczy mirovnoszt.

409. Blagoszlov, steroga jasz v'zívam, Od tébe sztácse, ocsa moj, I tou, kaj v-radoszti prebívam, Zahválno szpoznam za dár tvoj. Vecs, vecs mi dás, kak znam prosziti: Daj mi tou szreco prenosziti Sz-poníznim szrdczom.

2. Csi szem od vnougi prémocsnejši, Nedaj sze mi zgizdávati; I, csi szem od nyi v-kom pred-nyejši, Kak bi sze szmeo zvisávati? — Ocsa, od tébe viszím vu vszem; Obcsűtim nevrejden szluga szem, Pri vszoi velkoszti.

3. Vcsi me szam z-blágom tak 'zíveti, Da 'z-nyim dűse nezaprávlam, I nyega czíl pred ocsmi meti, Da sze vu dobrom ponávlam: Tvoj dár je, ocsa, vsze, sz-kejm ládam I od vszega trden racsún dam, Na dén pravicze.

4. Daj sze mi za tvoje králevszto Predevszejm vrejlo szkrbeti, I bole, kak zemlé blá'zensztvo, Nebeszke kincse 'zeleti. Na tébe sze mi daj szloniti, I nej v-márnoszt szvetszko vtoniti; Ár preide, kak czvejt.

5. Znam, kaj, csi sze tű, pri v'zívanyi Ti már-

ni, z-dúse nezábim, Tak szí po nyí moudrom núcza-
nyi Nepreidoucse kincse szprávim: Ár kí tū szejja
v-pobo'znosztí, On tam 'zeti má v-obilnosztí Nájem
pravícze.

Nouta: Oh vekivecsne miloscse.

410. Tí, kí z-dármi szmilenosztí Vsze sztvári
nadeljávas, Tí i nász vu obilnosztí 'Z-
nyimi razveszeljávas: Ocsa, tí na vsze tak szkrb
más, Da brezi trousta nenihás Pobo'zne deczé tvoje.

2. Czíl tvoje dobrotivnosztí Je, nász v-szvet-
sztví vrsíti, Voditi vu poníznosztí, I na radoszt bü-
diti; Da mo v-csésztí gedrnejsi, I od dna do dna
vrednejsi Dárov miloscse tvoje.

3. Mí te tak v-szrdcza vrejlosztí Dícsimo za
tou vernoszt, V-steroj nam vise vrejdnosztí Tál dáva
tvoja szkrbnoszt: Boj ti prijéten té áldov, I vlej na
nász tvoj blagoszlov, Ocsa, i potomtoga.

Nevola i szirmastvo.

Nouta: Kak velka je bo'za szmilenosztí!

411. Nemorjúj, cslovek, prouti Bougi V-szirmaství
ino nevouli; Ár i ono má haszek vnougi,
Csi sze podás bo'zój vouli. Vzemi zahválno, ka ti
Boug dá; Noszi krí'z tvoj v-mirovnosztí, On ti nyega
zlehkoutiti zná Z-dejsznov szmilene zmo'znosztí.

2. Boug je zdenecz szirmastva brige, I krí'z tvoj
je dár lübézni. Od nyega más zdrave kotrige, I vrász-
tvo v-kaksté bolezní, Od nyega moucs, prílicsno,
vrejmen, Ino blá'zensztva skér právo; Da tak lehko
prenoszis bremen, I pobougsas tvojo sztávo.

3. Csi sze drúgim vecs, kak tebi, dá Z-nesztální
dobrout zemelszki: Nemorjúj; Ár i tū zrok szvoj má

Mouder ocsa tvoj nebeszki. Dá i tebi, ka potrebújes K-sztáni i míri tvojemi: Nezhválen! ka tak morjújes, Csi sze v-kom vecs dá bl'znyemi?

4. Vouscsi díko tim zmo'znim szvejta; Ár i tá má szvoje bremen, I lejhne, kak lepota czvejta, Trpécsiga krátke vrejmen. — Iszcsi velkoszt lejpoga szrdcza: Ona ti szprávi tú vrejdnoszt, Tam miloszt pravicsnoga szodcza, I blá'zensztva puno vecsnoszt.

5. Csi sze vnougi sztán zvóna bliszcsi, Nedaj sze po nyem vkaniti; Nej je vsze zláto, ka sze lescsi, I dúso zná oraniti: Szmrtén mecs je szreca ti zmo'zni Vszejm, kí szo nyé gnúszni robi; Ali kincs szirmákov pobo'zni, Je gvúsen őrok i v-grobi.

6. Oh tí, kí szmilenosztí dári Z-rázlocsnim tálom vödelís, I vsze tvoje 'zivoucse sztvári Z-miloscsov tvojov veszelís, Ocsa! daj sze mi z-sorsom mojim Vu vszem prav zadovoliti, I z-ocsinszkim ravnanyem tvojim Szrdcze v-szirmasťvi toliti.

No u t a: Jezusa neodpúszťim.

412. V-dobroj i hűdoj sztávi Sze na tébe szlonim, Boug moj, Kí szi mi ocsa právi, Csi szem jasz pokoren szin tvoj: Znam, ka na méne szkrb más. I meni vsze dobro dás.

2. I moje szirmasťvo je Dár ocsinszke lűbéznosztí: Vzemem je z-rouke tvoje Vu detinszkoj poníznosztí; Ár de mi nyega bremen Vecsne lehkoute szemén.

3. Naj szi tú'znoszt na tú'znoszt Rani szlabo moje szrdcze; Csi me sznaj'zi nedú'znoszt, Szvejti mi vűpanya szuncze, Kaj po hipka 'zalosztí Prídem k-vecsnoj radosztí.

4. Dolivzemes, doli tam Tí z-méne kr'z vnougi nevoul, Gda za szebom tániham Eti szkúz i te'zkoucs

pún doul, I vu zadovolnoszti Bom 'zivo v-popolnoszti.

5. Tam ocsiveszno szpoznam, Eti szkrovne, poti tvoje, I z-szrdcza ti hválo dam, Boug, za szromastvo moje, V-kom mi je tvoja moudroszt Szprávlala vecsno radoszt.

Zdrávje.

Nouta: Verosztújte, oh krsztseniczi!

413. Najdragsi dár, i kincs zemelszki Je dobro zdrávje csloveka: Kí má té blagoszlov nebeszki, Szrecsen je od vek do veka. — Kak szrecsen szem i jasz, Kaj tak poreden csasz V'zívam té dár tvoj! — Záto te za nyega Zdaj z-szrdcza vroucsega Dícsim, ocsa moj.

2. Zrd'zi mi té kincs, ocsa míli, Nadale od pogübeli, Naj morem szlú'ziti veszéli Tebi, 'zítka zdr'zíteli. Vu mertücslivoszti, Nej vu hotlívoszti Mi daj vandрати, I tak zrdávje moje, Pouleg voule tvoje, Szkrbno varvati.

3. Vcsi me v-kaksté szrdcza tú'znoszti Zdr'zati tího mirovnoszt, Íno, pouleg moje dú'znoszti, Naszledüvati redovnoszt: Tak bom v-kotrigaj zdrav, I vsze de mi slo prav V-mojem pozványi; Veren bom szam szebi, I prijéten tebi, V rejcsi i djányi.

4. Oh! — vcsi me tebi poszvetiti Lejpi dár zdrávja mojega, I 'z-nyim bratom mojim haszniti, Pouleg velejnya tvojega. Zdravo moje tejlo Naj bou k-deli vrejlo, I düh v-nyem csíszti: Tak bom jasz veszéli Sou k-mojemi czíli V-pozványa csészti.

Nouta: V-tebi sze vü pam, oh Boug, vu vszem.

414. Dícsim te, míli zdr'zítel moj, Za naj véksi blagoszlov tvoj, — Za zdrávje mojí kot-

ríg, Po sterom tí Moje potí Mentújes vnougi te-
'zki brig.

2. Sz-kelkim szrecsnejsi szem od oni, Kí szo
vu kotrigaj rouni, I nemajo vüpanya, Kaj bi sze
nyim, Tak ranenyim; Preszvejšto gda trák vtisanya!

3. Jasz szem zdrav, friski, i veszéli Vu lübléni
moji kríli, I, v-széczi rame tvoje, Szlú'zim tebi,
Bratom, szebi, I angel szem hi'ze moje.

4. Oh ocsa! zdr'zi mi té kincs moj, I tak drági
blagoszlov tvoj, Od vszáke pogübeli, Naj morem
'z-nyim Mojim blíznyim Szlú'ziti, v-rejcsi i v-deli.

5. Vcsi me vu szrdcza mirovnosztí, Mertüki i
redovnosztí Sztezo 'zítka vandratí, Da v-csisztoucsi
I prosztoucsi Znam zdrávje moje varvati.

6. Tak nyé tebi scsém poszvetiti, I tebé v-
szvetsztvi csesztiti, Za mílo vernoszt tvojo; Dokecs
ednouk Tébi, moj Boug, Táporocsím dűso moja.

Beteg.

Nouta: Krisztus velí: hodte k-meni.

415. Cslovek! csi szí szrecsen i zdrav, I delo
ti tecsé poprav, Kak lehko sze tí szpre-
vejs! — Kak csesztou zbantújes Bouga, I za nyegva
csüda vnouga Nyega dícsiti nevejs!

2. Zátó te on trdno kára, Nescsejoucs ti dűsi
kvára Po betega 'zúkosztí, Naj sze nyega vcsís bo-
jati, I nevolne znás troustatí, V-bolezni i tú'znosztí.

3. Tak je! — gda nász te'zi briga, I, ocsa,
tvoja kastiga; Te sze csedniti vcsímo, Te sze sz-
tébe szpomenémo, Bin nas objoukati scsémo, I za
pomoucs kricsímo.

4. Oh bo'ze! csi jasz gda eti Te'zki beteg
mam trpeti; Tí mi nedaj vczagati: Obé'zi mi rane

moje, I daj mi miloscse tvoje Troust z-vüpanyem csakati.

5. Tí me vcsi, oh vísna zmo'znoszt, Na sztál-no 'zítka pobo'znoszt, Naj sze tak varvati znam, Da po nemertücslívoszti, Ali gnűsznoj hotlívoszti Na beteg zroka nedam.

6. Csi je pa mojga betegá Bin nad menom; daj mi nyega Z-szrdcza ob'zalüvati, Da sze, csi ozdравиť mam, Vszej pogübelni bínov znam Szpametno ogíbatí.

7. V-tebi polo'zim vüpanye, K-tebi kricsím za vtisanye, Pri tebi iszcsem pomoucs: Tí, vretina vsze lübézni, Mi, znam, vtisas ran bolezní, I ponouvis mojo moucs.

8. Csi me z-szvejta scsés pozvati; I v-tom sze mi daj podati Gdagodi vouli tvojoj: Rad ti nazajdam moj 'zítek, Li tí daj díke prebítek Prejk groba düsi mojoj.

9. Ali, csi ozdравиť mam, Daj, da sze csesztou szpomínam, Kak krátka je moja pout; Da tam iszcsem domovino, Gde mi tí míra, vretino Szam odprés, 'zítka goszpoud!

Nouta: Oh Boug, oh mili Boug!

416. Dobro znam, ocsa moj, Kaj mi vecs nevoul nedás, Kak znásati morem; Ár moucs mojo dobro znás: Nede me mantrála Brez' koncza bolezen; Ár jo z-méne vzetí Má tvoja lübézen.

2. Tí vídís, ka za pout Mi je szrdcze lübito, I znás, kak je ono Blodécs grejhi szlű'zilo; Zdaj je tak v-betegi Tebé iszkati vcsís, I z-gnűszne szteze zla Na pout szvetsztva búdíś.

3. Pravicsno mi mejris Britki pehár 'zúkoszti;

Ali, da dobro znás Velkoszt moje szlaboszt, Pomi-
lúj me, ocsa, Vzemí z-méne krí'z moj, I vlej vu
bolezno Szrdcze moje troust tvoj.

4. Ah! vesz szem obvzėti Z-mantrami bolez-
noszt; Nenaidem pokoja, Gecsécs v-nemirovnoszt;
Noucs i dén zdühávam Vu velkoj te'zkoucsi: Gosz-
podne, szmilúj sze! — Híti mi k-pomoucsi!

5. Kak sze tebi vídi, Scsukaj szlugo grejsnoga;
Áli neosztavi Me v-mantre vtonyenoga. Tí, kí szí
dotécz bio Moj veren varivács, Tí mi bojdi i zdaj
Ran moji míli vrács.

Ozdravlenye.

Nouta: Sto bi te nehválo.

417. Kak te mam hváliti, ocsa vecsne szmile-
noszt, Kí szí mi 'zítek moj zdr'zao od
pogübelnoszt! — Gda mi je niksa cslovecsa moucs
Nej mogla vecs bidti na pomoucs, Tí szí mi zbri-
szao vsze szkuze z-oucs.

2. Tejlo mi je 'ze szmrt obvzéla z-boleznosz-
tami, I lübléni szo me priprávlali k-nyej z-szku-
zami, Ali, pri vszoj mojoj te'zkoucsi, Szein nej vczá-
gao v-nyé groznoj noucsi: Ár szí mi tí szam bio
nazoucsi.

3. Nej me je vkanilo v-tebi vr'zeno vüpanye;
Ar szem naisao, ocsa, pri tebi jaja vtisanye: Vö
szi vtégno tí dejszno tvojo, Vzéo szí me pod ob-
ranbo szvojo, I odríhno szí mi szmrt mojo.

4. Po tebi osztávim jasz 'ze betegá posztelo, I
veszéli bom sou na pozványa mojga delo. Moucs
obcsütím po telkoj brigi, — Nouvo moucs vu vszá-
koj kotrigi, I miloszt tvojo po kastigi.

5. Radoszt oblejva pá lícza vszej lübléni moji,

Kí szo v-mantri mojej plavali v-britki szkúz znoji: Nyim, nyim na szrecso szem zdr'záni, Z-doula sz-mrti nazajpozváni, I nyí nárocsam nazajdáni.

6. 'Z-nyími vréd klečsím tak dnesz pred tebom eti v-práhi, Tebé zvisávajoucs vu nemrtelnosztí tráhi. Prími dobrovolno áldov moj: Eti i nadale z-menom boj, I ednouk me pelaj na mír tvoj.

Potüvanye.

Nouta: Z-szrdcza 'zelej, ka právím.

418. Sz-tebom, oh sorsa goszpoud, Zacsнем potüvanye: Vcsíni szrecsno mojo pout, I vsze setüvanye. Li tvoja moudroszt szama Opouti bloudnika, I vszamogoucsa rama Obráni poutnika.

2. Z-'zítkom mojim tí ládas: Tomi sze radűjem; Hűdi sors moj obládas, Naj sze ga mentűjem. Csi szem v-miloscsi tvojoj, Ka sze mam bojati? — Tí mi scsés k-pouti mojoj Mír, i szrecso dati.

3. Tebi porácsam 'zítek, I 'z-nyim vsze, vsze, ka mam. Naprávlaj vszáki hípek Sztezo mojim nogam: Vzemi me pod perouti Tvoje, ocsa míli, I po ednákoj pouti Me pripelaj k-czíli.

4. Tí i lübléne moje Zdr'zi z-szmilenosztí, I vari nyé, kak tvoje, Od pogübelnosztí; Pripelaj mené szrecsno Nazaj v-nyí nárocsa, Da szkrbnoszt tvojo vecsno Dícsimo vszi, ocsa.

5. Oh! — vcsi me kebzüvati, Kaj je pout 'zítek moj, Da tak znam potüvati, Kak moudér vandrар tvoj, — Po ravni, klűcski sztezaj V-tvojem bo'zem sztráhi, Po radosztí i szkuzaj, Po vűpanya tráhi. —

6. Pred ocsmi mi daj meti Vszigdár vísni czíl moj, I tá pridti 'zeleti, Gde szrdcze má kincs szvoj;

Da sze mi dűsa ogne Szmrtni protivníkov, I, gda sze mi dén nagne, Be'záj szkoncsam z-díkov.

Nouta: Dober je nas Boug, porazmite.

419. Hválen bojdi, Boug, moj branitel! Kaj szime szrečno pripelao k-doumi. Tí szimi dao, mili voditel, Blagoszlov tvoj k-goridjányi mojimi: Szrečen szem vu mojem dugoványi; Ár szime tí vodo vu pozványi.

2. Zdaj sze 'ze z-mojmi lüblénimi Pri sztálisi mojem pá radűjem, I tebi, zdr'zítel, moj, 'z-nyim i Vu jedinsztvi áldov moj áldűjem: Dícsim te, kaj szime v-nyí nárocsa Pá nazajpripelao, mili ocsa!

3. Pripelaj nász tak vkűp ednouk tam, Na be'zája zemelszkoga czíli, I podejli míra sztánek nam V-tiváristvi dűs veke veszéli, Gde nász ni sors, ni mrák szmrtne noucsi, Níti márna szkrb vecs nezaloucsi.

XIV. Rázlocsni obcsinszki vdárczi i nyí odvrnejnye.

Nerodnoszt zemlé.

Nouta: 'Zivém jasz, tak velí tvoj Boug.

420. Národje, sztvári, dr'zéle, Kak porob márnosztzi zéle, Boug, na glász tvoj v-práh szpádnejo, I z-nicseszom posztánejo; Ali edna rejcs tvoja pá Vsza na 'zítek pozvati zná.

2. Tí szime vu szkoncsanyi szvéti, I v-djányi z-díkov obvzėti: Radoszt, ali britko 'zaloszt Oszoudi

nam tvoja moudroszt; Pout tvoja je nezbrodjena, I szoudba nenaszledjena.

3. Isztina, v-trdno kastigo, I szrdcza veliko bri-go Naime bláznik hotécs be'zí, Kí vu rú'zni grejhi le'zí; Ali obcsinszki bícs tú'zen Obcsúti i te ne-dú'zen.

4. 'Zítka nasega vesz be'záj Je li negvüsnoszti tekáj: Ali trousta nász, oh ocsa, Tvoja zmo'znoszt i miloscsa, Kí vam vsza dobra znás dati, I nász v-nevouli zdr'zati.

5. Tí szí vretina vszej dobrou, I potrejbcsina nász szirout Tí je prvle znána bíla, Kak bi ona nász te'zíla; Znáni, znáni ti je i zdaj Lüdsztva tvo-jega placs i jaj.

6. Kaksi krí'z nad nami le'zí, Gda nász telko nevoul te'zí Vu tak sztrasnoj szükesíni, V-steroj, kak v-kmicsnoj püsztfíni, Brez' trousta, dvojécs szto-jímo, I k-tebi placsno kricsímo!

7. Ocsa, szmilúj sze nad nami Tvojimi szíro-tíciami! — Odvrni, míli zdr'zítei, Od nász tak gvüsno pogübel, I daj zíditi mira szunczi Vu vszá-kom boleznom szrdczi.

8. Mi, isztina, vadlújemo, Kaj te vnejmar ban-tújemo, I nevrejdní szmo pomoucsi Tvoje, szodecz vszaznajoucsi; Ali tí, Boug dobrotíven, Boj nam i zdaj milosztiven.

9. Grejhe nase nam odpüszti, I szrdcze z dü-hom ocsiszti, Da tebé v-szvetsztvi csesztímo, I düso sz-tejm veszelímo, Kaj, csi szmo v-hodbi nedú'zni, Nemo porob vdárczov tú'zni.

10. Vszi, kí zmed nami szkuzíjo, Vszi sze naj razveszelíjo: Szrdcza ti szrecsni k-nyim nagni, I na szmilenoszt nadigni. Vszej oranyeni vrács tí boj, I vzemi 'z-nyí trden bics tvoj.

'Zirownoszt zemlé.

Nouta: Oh szladki Jezus! kí szí.

421. Gdegodi cslovek na zemli prebíva, Boug, tvoj blagoszlov on veszelécs v'zíva: Li sz-tvoje rouke vdábła vsze sztvorjejnye Mír i 'ziv-lejnye.

2. Tí roszo püsztfís, naj zemla bou rája, Da vu nyé kríli tejm obilnej vgája Szilje, tráva, szád, czvejte, — nam k-'zivlejnyi, I k-ponovlejnyi.

3. Od tébe má loug fticze, i zviríno, Vodé pa ribe, ino goré víno; Tí, naj obrodí vövr'zeno szémen, Dás dobro vrejmen.

4. Tí plodis lüdém potrejbno 'zivíno, I napunyávas 'z-nyouv zemlé süríno, I, naj nam bode pri deli na pomoucs, Obarjes nyé moucs.

5. Tvojoj dobrouti sze vsza veszelíjo, I tebé za nyou zahválno csesztíjo; Naime szin práha, kí te prav szpoznáva, Tebé zvisáva.

6. Obranba tvoje rame vszamogoucse Nász je varvala od vszáke te'zkoucse. — Nezrecsena je, oh vísesna szkrbnoszt, K-nam tvoja vernoszt!

7. I geto nász 'ze tü tak blagoszlávlas, I radoszt szrdcza nasega ponávlas; Kaksi má bidti tál nas v-tvojoj díki Tam v-vecsnom 'zítki!

8. Vzemi tak od nász áldov szrdcz zahválni; Vzemi ga od vszej, kí szo tebi sztálni, I vlejvaj potom vö na vszej sziroute Tvoje dobroute.

Jalova 'zétva.

Nouta: Hválim jasz lejpo tebé.

422. Szirmákov veszelitel, 'Zítek vszega szvejta, Kí, kak moudér ravnitel, V-rouki más i

lejta, Ocsa! szlísaj nas glász, Gda k-tebi zdühávamo, I tebé zezávamo: Razvészeli vsze nász.

2. Daj nam vu prísesztnosztí Obilnejsa lejta, I v-zemlé 'zirovnosztí Bougsaj sztávo szvejta. Tí, kí vsze 'zivoucse Szam znás zadovoliti, Híti i zdáj vtoliti V-gládi czagajoucse.

3. Dotécz je národ tvoј 'zeo Nyív lejpi blagoszlov; Ali zdaj szí tí preјvzeo Nyemi 'zívis nyegov: Z-szkuzami sztojímo Na poul nasi püsztní, I v-velkoј szükesíni Czagajoucs dvoјímo.

4. Neznamo, ka nász csáka V-temnoј prísesztnosztí; Sztrási nász vóra vszáka Z-grozov negvüsnosztí: Kak zadovolimo Tak vnouge potreboucse, I szrdcz 'zelejnye vroucse Sz-kak tálom vtolimo?

5. Ocsa! csi szmo hüdoga 'Zítka pout lúbili, I tak szí bicsa toga Vdárecz priszlű'zili; Daj nam previditi Velkoszt nase bloudnosztí, I tebé v-bojaznoszt Vsze dní poszvetiti.

6. Tí, kí nász v-szkuzaj vídis, I vsza v-oblásztí más, Noszi szkrb na nas 'zívis, Kak szam najbole znás: Razvészeli nász pá Z-dármi dobrotivnosztí, Naj ti vu poníznosztí Vsza zemla hválo dá.

7. Obari naso szvejtvo Od vsze pogübeli, Naj dá obilno 'zétvo Ednouk nyeј szád zreјli: Vla'zi zemlé krílo, I vlej v-nyou blagoszlov tvoј, Da vsze lüdsztvo 'zívis szvoј Vdábla 'z-nyé veszélo.

8. Odpri tvoје dobroute Bogato vretino, I daj za vsze sziroute Obilno letino; Da vu veszélnosztí Dáre tvoје v'zívamo, I tebé zvisávamo V-szrdcza zahválnosztí.

Obilna 'zétva.

Nouta: Oh 'zítka ino szmrty goszpoud!

423. Priháajmo z-szrdcza áldovom K-'zétve goszpoudi veszéli, Kí nam z-obilnim blagoszlovom Navküp i moucs dáva k-deli: Szpejvajmo nyemi v-radoszti, Za telka csüda miloszti.

2. Boj ti prijéten ete áldov, Oh ocsa dobrotivnoszti! Da sze po vzétji tvoji dárov Krepímo vu pobo'znoszti, Vsze dní tebi poszvetímo, I tebé v-szvetsztvi csesztímo.

3. Odpri tí i zdaj roké tvoje, I vlej na nász blagoszlov tvoj, Naj szkoncsa vszáki delo szvoje, I vküppoberé 'zívís szvoj: Vari vsze od pogübeli, Kí do polá nasa 'zeli.

4. Zdr'zi nyé pri zdrávji i moucsi, I daj nyim vugodno vrejmen, Naj vu szili, ali mokroucsi Nevészne to zrejlo szemen: Nepüszti na porob kvára Szmilenoszti tvoje dára.

5. Tí nász vcsi trejzno i zahválno Z-dármi tvojimi 'zivetí, I daj nam szrdcze v-dobrom sztálno, I nevtepeno vejszt meti; Da po v-'zívanyi ti mární Nebodemo v-düsni kvárni.

6. Neprekráti nam, oh miloscsa, I nadale tvoji dobrou; Bojdi i potom szkrben ocsa Ino hranitel vszej szirout: Odvrni vsze vdárcze hűde, I koronűj nase trűde.

7. Z-szmilenoszti nász hránis tí, Boug: Bojdmo tak i mí szmileni; Vészelmo vsze z-dármi tvoji rouk, Kí szo v-szirmastvo vtopleni; Ár csi vbougim podelímo, Tebé, ocsó prav csesztímo.

8. Daj nam i tou pred ocsmí meti, Kaj, csi tú verno szejjamo, Ednouk vu obilnoszti 'zeti Száda

trúdiv nehejnyamo, — Tam, gde nájem csáka verne, Jaj pa vsze tebi odúrne.

9. Blúzi nam je vszejm híp on velki, V-kom szmrt i nász podrejti má, I tam sze nam po trúdi telki Priszlü'zeni lon nas vödá. — Oh! — naj bou veszéli híp on, I lejpi 'zúlov nasi lon.

Nouta: Sztani me szrdce gori.

424. Hodmo, i dícsmo Bouga, Koga dobrouta vnouga Sze nam v-'zétvi szka'zúje, Stero nam pá darúje.

2. Ovo, nyegov blagoszlov, — Poul nasi lejpi áldov, Nam 'zívis podeljáva, I nász razveszeljáva.

3. Oh! — zvisávajmo nyega, Kaj je polá nasega Szád od skode mentüvao, I trúd nas korunüvao.

4. Glászmo tou dobrotívnoszt, Stera naso paszcslívoszt Z-veszéljem koronúje, I z-szádóm obdarúje.

5. Zdaj, gda té szád berémo, I v-'zétvi tál jemlémo, Szpejvajmo sztvoriteli, Kak 'zétve dariteli.

Brátva.

Nouta: Szvetlo szuncze je 'ze zaislo.

425. Itrsza nárasz nam dáva Ocsa szmilenösztí, Sz-kejm szrdce razveszeljáva V-dnéví dreszélnosztí.

2. Nehejnyá tak v-nikom z-nami Boug dobrocshiti, Niti z-'zítka radosztami Nász na jákoszt vcsiti.

3. Kak velke dobrotívnosztí Zálog je i té dár, Csi sze po obloszúhnosztí Neoszkrúni nigdár!

4. Po nyem sze szrdce zbüdjáva Na velko hotejnye, I z-vúhkosztí nadigáva Na szrdcsno csinejnye.

5. On nam ponouvi tejla moucs Po oupravicz trůdi, I raz'zené dvojnoszti noucs Vu pripetjáj hůdi.

6. Po nyem sze szrdcza pobó'zna Mocšno vkűp-szklenejo, Protivna pa i nezlo'zna Na krotkoszt genejo.

7. Oh blá'zeni vandrar, kí 'z-nyim Moudro 'zi-veti zná, I po netrejznoszti blí'znyim Nigdár szpáke nedá! —

8. Ali jaj tomi, kí té dár Lakovno zaprávla! — On szam szebi, i drűgim kvár, I pogűbel szpráva.

9. On szí 'zítek szvoj prekráti, Szpádne v-grejsno rű'znoszt, Dűso, tejlo vnejmar zbláti, I vtepé nedű'znoszt.

10. On po'zré hi'ze szvoje czvejt, I 'zívis ti szvoji, Odtűhi od szébe vesz szvejt, I veszne v-zla gnoji.

11. No tak v-'zívajte v-radoszti, Mrtelni! trsza dár; Ali 'z-nyim právde moudroszti Nezbantűjte nigdár.

12. Kak za veliki blagoszlov Bo'ze szmilenoszti, Áldűjte za nyega áldov Dű'zne zahválnoszti.

Szűhocsa.

Nouta: Gda ma szkrádnya vőra príde.

426. Oh szvéti i pravicsen Boug! Mí, kí v-grejhi plavamo, Sze tak vrejdno od tvoji rouk Sz-trdnim bicsom scsukamo, Da nam szejhne szilje, tráva, I pogible czejla sztáva, Vu velikoj szűhocsi.

2. Ali pomilűj, oh bo'ze, Nász lűdsztvo tvoje szű'zno, Naj nezdűhávamo du'ze Zaman k-tebi tak tű'zno. Oszlabi 'zgajoucse tráke, Szpravi vkűp tíhe obláke, I daj 'zirovno vlago.

3, Csíni, kak szi nam oblúbo, Kaj poszlúhnes národ tvoj, Csi de tebé sztálno lúbo, I pobougsa 'zítek szvoj. Ocsa, mí v-pokoure práhi Hítimo k-tebi vu sztráhi: Szlísaj, milűj, troustaj nász.

4. Vtisaj veliko vroc síno, Stera czejlo dr'zélo 'Zgé, i nyé lejpo krajíno Szprávla na sztávo zélo: Szkríj v-meglé gorécse szuncze, I odkrój de'zd'zevne zdencze, Naj nyí 'zír otávi szvejt.

5. Nega zvön tébe nikoga, Kí bi nam tü zmo-csti znao, I li kaplo 'zirovnoga De'zd'za püsztiti mogao: Li tí, kí ládas z-oblákmi, I z-szuncza vrou-csími trákmi, Vsza szam otaviti znás.

6. Oh! — otavi vsza 'zivoucsa Po vszój zemlé krajíni; Vlej 'zítek v-pogíbajoucsa Vu velikoj vro-csíni: Tí, kí vszej czaganye vídis, Zdr'zi nyí 'zítek i 'zívis Od szlejdnye pogübeli.

7. Ocsa! na tébe sze szloni Telko szirout ne-dú'zni, Ké 'ze szkoro v-dvojnoszt vtoni Szűhocse vdárecz tú'zni: Híti, híti nyim k-pomoucsi, I zbrisi nyim szkuze z-oucsi! Vlej vu nyí szrdcze troust tvoj.

8. Tak sze naj tebé bojíjo Vszi, vszi zemlé národje, I tebé v-szvetsztvi csesztíjo Vszej vrejme-nov porodje; Naj te vadlűje viszína, I zvisáva glo-bocsína, 'Zítka, szmríi goszpouda.

De'zd'z.

Nouta: Te szmríi obládavníki.

427. Veszeli sze krílo zemlé, Stero szo pá de'zd'zevne meglé Dobrotivno otavile, Gda szo po velikoj vroc síni Nyé grűde, szpodobne k-pecsíni, Z-lejpov roszov navla'zile: Vsza sze vrse-níjo, Vsza, vsza veszelíjo Po 'zúkoszti, I tebé, Boug, Za tvoji rouk Dár zvisávajo v-radosztí.

2. I mí, odebráni tvoji Sze pá razpresztrémo, po znoji Líczi nasi, na hladnom zrácii. Nouvi 'zítek szí vlejao, tí, Kí z-díkov ravnas nase potí, V-nász po vizíne obláci; Vtisao szí vrocsíno, I zemlé sü-ríno Razvészelo; Vu nouvoti, I lepoti De pá vsze sztvorjejnye czvelo.

3. Z-radosztjov vr'ze pogléd szvoj Orács na lejpi blagoszlov tvoj, Vu vüpanyi száda trúdov; Z-radosztjov de sze csüdüvao, I vu práhi klecsés vad-lüvao, Nad nyív szvoji vszákov grúdiv: „Boug je lübézni Boug — 'Z-nyegvi obilni rouk Sztácse 'zítek, I blagoszlov. — Szvedok nyegov, Je szkúz i radoszti hípek!“

4. Tí tak za tou roszo toplo, I za nyé vszáko vszáko kaplo Vzemi szrdcz zahválni áldov; I, csi gda pá k-tebi, ocsi Pozdignemo roké v-szűhocsi, Vlej vö na nász tvoj blagoszlov. — Oh tí, komi vesz szvejt Szvoj 'zítek i poszvejt Hváli v-práhi! Tí i nász vcsi Tebi ocsi Szlű'ziti vu tvojem sztráhi.

5. I, kak tí nász blagoszlávas, I radoszt szrdcz nasi ponávlas Z-obilnosztjov tvoji dobrou; Tak naj mi, pouleg premoucsi, Radi brísemo szkuza z-oucsi Pod krízom dvojécsi szirout. Etak známo, kaj szí Prislű'zimo tü vszi Tvojo miloszt, Ednouk pa tam Dás tí i nam Blá'zeni dűs vecsno radoszt.

Zburkanye zrása.

Nouta: Szvetlo szuncze je 'ze zaislo.

428. Boug v-szili zrása bloudnikom Szrd szvoj nazvesztsáva; Ali pobo'znim poutnikom I tü dobro dáva.

2. Nelejhne nyegva miloscsa Ni v-kmicsnom

obláki: On je i te veren ocsa, Gda grúm trejszka v-zráki.

3. Grúm toti grünt szvejta zíble, Sztrási práha sziní; Ali krílo zemlé gible, I rodno jo vcsiní.

4. V-nyem rázum ocsé velki dár I záto szpoz-náva, Kaj razgánya vonyécsi szpár, I zrák ocsisztsáva.

5. On zbűdi 'zirovne meglé Z-mourszke globocsíne, Sz-kejmi vlá'zi krílo zemlé V-vrejmeni vrocsíne.

6. Oh! — velki dober je nas Boug I v-zburkanyi zráka; Blagoszlov sztácse 'z-nyegvi rouk, Kak rosza z-obláka.

7. Naj szí tak grejsnik okoren Trepecse, i dvojjí; Dűh moj, goszpodni pokoren, V-vűpazni obsztóji.

8. Na nyega sze jasz z-szrdcsnosztjov I v-vihéri szlonim; Ár sze pod nyegvov zmo'znosztjov V-pogűbel nevtonim.

9. On, kak vrejmena ravnitel, I grúm vu rouki má; Záto mi nyega pogűbel Zmo'zno podneszti zná.

10. Tího bom tak vandrao k-czíli I po tom vihéri; Ár szí v-ocsé mojga kríli Pocsiném vu míri.

Tíhota zráka.

N o u t a: Blá'zen boj, Krisztus toga.

429. Vszamogoucsi dűh! mi te, v-práhi sztojécs, I v-zráka szili zvisávamo molécs. Csi sze bár vesz szvejť vu nicsesz pogrozí; Nam sze negrozi.

2. Nestímamo mí, kak bloudni poganye, Kaj bi tí v-blíszki zádomesztsávanye I no szrd kűhao, nam na pogűblejnye, Ali szkvarfejnye.

3. Mí te za ocsó i tű szpoznávamo, I, kak tak-

sega Bouga zvisávamo, Kí szi i v-szlápov kaksté groznoj noucsi Vernim nazoucsi.

4. Povszéd te glászi sirouki ete szvejt: On je lübézni tvoje i te poszvejt, Csi sze med grozov trouszi grünt viszíne, I globocsíne.

5. Po grúmlajczi sze dá zráki csisztoucsa, Zemli 'zirovnoszt, i 'zítki friskoucsa. — Ovo, kak sze vsza zdaj po nyej csrsztvíjo, I vrseníjo!

6. Po nye sze húdi szpári raz'zenéjo, Prerejt-sijo, i v-zráki raztepéjo: Po nyej sze beteg, i kúga zasztávla, Ino preprávla.

7. Po nyej sze radoszt razlejé po szvejti, Szuncze na nébi v-lepsoj diki szvejti, Na zemli pa vsza v-préczimbi czvetéjo, Ino rasztéjo.

8. Liki csloveka tú'zni vdárczi vcsíjo, I szrdcze z-grejha na jákoszt бүдijo; Tak sze po zráka szíli szvejt ponávla, I blagoszlávla.

9. Kaksté sze nam tak grúmlajcze grozíjo; Boug, tebé i tü vsza vrejdno csesztíjo: Csíszta lübézen szi ti tak v-vihéri, Kak v-zráka míri.

10. I zdaj, geto szi vtisao nyega szilo, De tvojo velkoszt vsze v-sztráhi molilo: Zvisávamo te i mí, v-díki gledécs, Vu práhi klecsécs.

Mokroucsa.

Nouta: Kí od Bouga odsztoupi.

430. Goszpodne! szkuzímo sze V-obcsinszkoi te'zkoucsi, Kaj nam veszne szkoro vsze Vu velkoj mokroucsi. Zvön tébe, Troust nébe, Nega za nász vrácsa, Nega varivácsa.

2. Ocsa! neosztavi nász, V-etoj potreboucsi. K-tebi zdignemo vszi glász: Híti nam k-pomoucsi;

Na 'zaloszt Da radoszt, I po telkom kvári 'Zítek vszákoj sztvári.

3. Tí szam, vrejmena goszpoud, Mejris czíl oblakom; Tvoj moudér prszt ká'ze pout Szuncza lejpim trákom: Gda tí scsés, I ercsés, Meglé sze vgosztíjo, I pá razsüríjo.

4. Oh! — zapri doli i zdaj Vretine oblákov, I pá nam v'zívati daj Szvetloszt szuncza trákov; Naj vesz szvejt Nyí poszvejt Znouvics o'ziváva, I razveszeljáva.

5. Tí vídis, kak oblejva Vszo zemlo mokroucsa, I vszáko sztvár zalejva Voda presztajoucsa: Bregouvje, Dolouvje V-potopi sztojíjo, I placсно szkuzíjo.

6. Zaman püsztí zdaj zrno Orács v-zemlé krílo; Ár nede slo gedrno 'Z-nyé naprej veszélo: Povejhne, I lejhne Vu nyem 'zítka klicza, Kak sztér prhka szpicza.

7. Szükesíne bojazen Sze nam grozi povszéd; V-práh szklácsi vszo vüpazen Telki nevoul pogléd: Czagajoucs, Plakajoucs Sze szkrbi národ tvojt Za prísesztíni sors szvoj.

8. Oh tí, kí v-racsúni más Szkuze szirout tvojt, I nyim podeliti znás Troust, k-szrdcza pokoji, Boug, vtisaj Tí nas jaj, Da ti na szkúz czíli Szpejvamo veszéli.

Szuncze.

Nouta: Groba sze niscse neogne.

431. Pá nam szíja bo'ze szuncze, I szvejtí 'zítek deli! — Pá sze vszej mrtelni szrdcze Nyega trákom veszéli! — Veszeli jo sze vszesztvári Ocsé tak velkomi dári.

2. Szkrile szo sze kmicsne meglé, Néba sze razvedríla; Neoblejva potop zemlé Vesz vtönye-noga kríla: Nej! — nede szkuzílo dú'ze V-potrtej sztvorjejnye bo'ze.

3. Lejhnola je noucs vihéra 'Ze ze-vszejmi grozami Szvejt otávla angel míra Z nouvimi dobrou-tami, Vlejvajoucs nyí prvotino Vö na czejlo domovino.

4. Nouvi 'zítek sze zbüdjáva Pá po bo'zem sztvorjejnyi: Nouva radoszt obiljáva Po telikom trp-lejnyi: Vsza, vsza sze pá veszelíjo, I miloszt bo'zo csesztíjo.

5. Kak leipi je pá bo'zi szvejt, Po tak groz-nom potrtej, Kak szladki radoszt poszvejt, Po dreszél-nom pripetjej! — Tak nász zná ocsa lübézni Otaviti po bolezní!

6. Oh! — dícsi ga, glászno hvalécs, Dícsi ga, vsze sztvorjejnye; Zvisávaj ga, cslovek, molécs Za tak mílo csinejnye. Hválen je on vu radosztí, Veke hválen i v-'zalosztí.

7. Vzemi áldov szrdcz veszélni, Vretina vsze dobroute! Kaj i v-prígodi dreszélni Lübis tvoje szí-route, Nyé csüdno odícsiti znás, I nyim po szku-zaj radoszt dás.

8. Poszlúhno szí tí i nas glász, I po telkoj 'zu-kosztí Szi dolivzéó trden bics z-nász, I dao nam híp radosztí: Vtísao szí nam vszo bojazen, I ko-ronüvao vüpazen.

9. Vcsi nász tak eto miloscsó Zahválno zgrün-távati, I tebé, lübezni ocsó Za nyé dár zvisávati. — Tebi na áldov, dúh vecsen, Boj vesz 'zítek nas poszvetsen.

Povouden.

Nouta: Vu mem drágom Bougi.

432. K-tebi, zdr'ziteli Kricsí v-pogübeli Plava-joucsi národ tvoj, Vidi vsi gvüsen grob szvoj V-povoudni vdérjajoucsój, I szvejt zalejva-joucsój.

2. Neglédaj teliki Grejhov preveliki, Sz-kejmí sze szkvarjújemo, Gda tebé bantújemo, Ino za steri volo Trpímo tou nevolo.

3. Glédaj tvojo miloszt, I szrdcz nasi britkoszt; Csíni, kak ocsa, z-nami, Vbougimi sziroutami: Oh! — szlísaj vüszť nasi glász: Vzemi trden bics tvoj z-nász!

4. Velki je, isztina, Bin nas, szkúz vretina; Ali véksa tvoja moucs, Kak vsza pogübeli noucs, Véksa tvoja lübézen, Kak rán nasi bolezen.

5. Naj szí sze viszína Ino globocsína Z-vihérmi szvojmi grozí; Nász v-dvojnoszt nepogrozí, Csi szí tí, vszamogoucsi, Nam v-nyi szíli nazoucsi.

6. Boj, ocsa, nazoucsi Nam i v-toj tez'koucsi; Pri tebi nam vszejm i zdaj Bátriven sztan naidti daj, Pri tebi trousta szuncze, Za tak bolezo szrdcze. —

7. Zdr'zi vsza 'zivoucsa, Milűj czagajoucsa; Obari nam 'zivíno, Drevje, szilje, travíno: Nepüsztí tvojga dára Na tú'zen porob kvára.

8. Naj nam nezegníli V-zemlé blatnom kríli Trúdov nasi 'zelen szád, I nenaszledűje glád, Ni nevdábla ráni grob 'Zítka sztvári na porob.

9. Poszlühni telki krics, I odvzemi tvoj bics; Vu'zgi pá 'zítka poszvejt, I razvészeli tvoj szvejt, Naj vsza v-díki czvetéjo, I vugodno rasztéjo.

10. Szká'zi vö, oh ocsa, Kaj tvoja miloscsa, Stera vszejm 'zítek dáva, I eti obiljáva: Da sze vsza, vsza tü v-práhi Zvisávajo vu sztráhi.

Po povoudni.

Nouta: Sto bi te nehválo.

433. Díka, csészt, i hvála tebi, zdr'ziteli vszega! — Kak szo ponízna vsza na glász iména tvojege! Bouga te vsza bívoszt viszíne, Neszmerna zvirína püsztíne, I prepaszt mourszke globocsíne.

2. Vö szi szkázao i zdaj tí velkoszt tvoje zmo-'znosztí V-tak grozne povoudni czili ino bojznosztí, Stera je zemlo oblejála, Na nyej tak poreden csasz sztála, Ino vsze sztvorjejnye mantrála.

3. Na tvoj glász szo vodé pá v-grabe szvoje odtekle; Veszelí sze zemla, stere 'zír szo one vlekle; Vsza sze ponouvijo v-radosztí, I velikoszt tvoje milosztí Zvisávajo po szkúz 'zúkosztí.

4. Z-radosztjov ide pá vö orács na szvoje delo, Vüpavsi sze, kaj de blagoszlovleni szád melo; Z-radosztjov noszi dnéva bremen, Nücza k-deli prílicsno vrejmen, I szejja 'zítka zdravo szemén.

5. Vszi, vszi sze nad etov szmilenosztjov rádűjemo, I tebi zahválni áldov za nyou áldűjemo. — Oh! — daj, geto sze veszelímo, Da tebi vsze dní poszvetímo, I tebé v-bojazni csesztímo.

6. Odvrni tí od nász vszáki vdárecz i nadale, Da v-míri trosimo vandranya vöre, tak male. — Vlej vö blagoszlova vretino Na czejlo naso domovino, I daj nam veszélo letino.

7. I zdaj trden bics tvoj naj blagoszlov naszledűje, Da sze 'zaloszt nasa z-veszéljem pá kornűje. Raszűri po nase határi Dejszne tvoje bogate dári, Na ponouvlenye vszákoj sztvári.

Drágocsa.

Nouta: Vu mem drágom Bougi.

434. Boug! nesztani prouti Ní ednoj szirouti: Tí vszejm szrdcze ocsiszi, I velki bin odpüszi; Da nász grejh nezaprávi, I bics tvoji ne-preprávi.

2. Nevolen nas 'zívis I 'zúkoszt tí vídis, I lehko nam pomores; Ár tí vsza, vsza premores: Pod te-bom vsze zmo'znoszi Sztojíjo v-podlo'znoszi.

3. Vrejdno sze szoudimo; Ár v-grejhi bloudimo. Csi nász tí z-hodbe noure Zovés na pout pokoure; Mí glász tvoji zavr'zemo, I k-szvejti privr'zemo.

4. Záto bics za bicsom Scsuka nász med kricsom, Steri vnougi britki jaj Prejsa sz prsz nasi i zdaj, Pod bremenom drágocse, I vnouge potre-boucse.

5. Zlehka bi vczagali, Boug, da nebi znali, Kaj je tvoja miloscsa Véksa, kak tá te'zkoucsa, I kaj szladki troust nébe Má i grejsnik od tébe.

6. Szmilúj sze tak i nam, Blodécsim ovcsíczam, Kí bin nas vadlújemo I z-szrdcza 'zalújemo: Boj nam szmileni szodecz, I vr'zi jaji konec.

7. Ali csi nász tí, Boug, Pod bícsom tvoji rouk I dú'ze scsés dr'zati, I 'z-nyim trdno scsukati; Tak nász i v-dnévi hűdi Szam na mirovnoszt būdi.

8. Bűdi na pokouro Szrdcze nase nouro, Naj vu tvojo bojazni, I detinszkoj vűpazni Pout naso prebe'zimo, I z-zlom sze nete'zimo.

9. Tam, de niksa briga, Ni te'zka kastiga Nede verni ranila, Ni nyí míra moutila. — Tam de nam krí'za bremen Vecsne lehkoute szemen.

10. Tam mo v-popolnoszti I zadovolnoszti Tanács tvoj szpoznávali, I vernoszt zvisávali, Kaj szí nász po szkúz pouti Pelao blá'zenszti prouti.

Nouta: Hválim jasz lejo tebe.

435. Tí, kí na vsze sziroute Milosztivno szkrb más, I nyí brezí dobroute I trousta, nehás, Vszej zmo'zen varivács; Tí boj v-etó te'zkoucsi, I velkoj potreboucsi Ran nasi míli vrács.

2. Naj príde vűszt nasi glász K-tebi na viszíno: Ocsa! hodi, vzemi z-nász Eto szűkesíno; Da sze veszelímo Dárom tvoje miloscse, I od velke drágocse Dú'ze nete'zimo.

3. Nadigni na szmilenoszt Szrdcza tí prémocsni, Da vrácsijo boleznoszt Szirmákov nemocsni; Naj sze ji nebráni Bogat szkopecz sz-trdnosztjov, I nevelí z-mrzlosztjov: „Idi! — Boug te hráni!”

4. Oh ocsa! vlej obilnoszt V-krílo nase zemlé, Naj nam sznaj'zi veszélnoszt Trávnike i polé: Od-pri pá med nami Blagoszlova vretino, Napuni domovino Naso z-dobroutami.

5. Tí razvészeli 'zítek Po czejloj krajíni, I zlehkouti prebítek Lüdém, i 'zivíni; Da te vsze sztvor-jeyne, Po vrejmena 'zúkoszti, Zvisáva vu radoszti, Za mílo csinejnye.

Pomor.

Nouta: Oh vekivecsne miloscse.

436. Boug! trepetajoucs dvojímo Vu 'zítka pogűbeli, I sz-placsnim glászom kricsímo K-tebi, obdr'zíteli; Geto ze-vszejm grozami Obvzėti sztojí pred namí Sztrasen angel pomora.

2. Oh vdárecz vsze dreszélnoszt! Sto sze te

nebi sztraso, Gda takso pogübelnoszti Podvr'zes sztávo naso? — Szmrt, szprhlívoszt, i placsa glász Obvzeme ze-vsze sztráni nász: Czagamo brezi trousta!

3. Kelki szo 'ze tápíhnyeni, Kak lisztje, med vihérom! — Lehko mo i mi szűhnyeni V-grob es-cse pred vecsérom! — I mí szmo grejsni bloud-niczí, I mí, kak drůgi poutniczi, Pod tejm bicsom sztojímo.

4. Ah! neidi na szoudbo z-nami, Velki szodecz vecsnoszti! Nekastigaj nász z-grozami Szmrti, pou-leg vrejdnoszti; Nevszejcsi nász vö v-nágloszti, Vu grejsnoj nasoj jálnoszti, Z-racsúna tí 'zivoucsi.

5. Boj szmileni, 'zítka ocsa, Nam, kí k-tebi kri-csimo, I vzemi nász na nárocsa, Da sze vszi ob-dr'zímó. Líki do hípa etoga, Tak boj zdaj, i po-tomtoga, Tí nas oszloboditel.

6. Tí sztavi pomora vihér, I zapovej tihoto; Vlej vu dvojécsa szrdcza mír, I vtisaj nyí sztráhoto: Zapovej 'zítka angeli, Naj varje od pogübeli, I mouk szmrtni 'zítek nas.

7. Onim pa, kí 'ze mecs szmrtni Obcsútijo v-kotrigi, I, od mantre vküpesztrti, Le'zíjo v-velkoj brigi, Vtisaj, oh ocsa lübézni, Mouk szmrtni sztra-sne bolezní, I pelaj je na mír tvoj.

8. Goszpodne! csi bi kak i nász Té poszel-ník tvoj doisao, Ino nyegov zvajoucsi glász V-szne rú'zni grejhov naisao; Daj nam hitro vu pokouri Objoukati 'zítek nouri, I csísztim idti z-szvejta.

9. Nedaj nam neszrecsni szirout V-nerédi osz-taviti, Nego sz-tvoji lejpi dobrout Nyim teliko sz-praviti, Kelko k-tíhomi sztálisi, I k-postenomi 'zí-visi Potrebüjejo, vbouge.

10. Szlísaj prosnyo tvoji verni, 'Zítka szmileni

ocsa! Vzemi z-nász bics tvoj neszmemni, Prími nász na nárocsa, I z-milov dejsznov lübézni Nam zvrácsi szmrtne bolezní, Tebí na csészt, i díko.

Po pomori.

Nouta: Oh Boug, oh míli Boug!

437. Pred tébe neszémo Zdaj áldov zahválnosztí, Po vtisanoj szili 'Zítka pogübelnosztí, V-steroj szmo plavali Vu pomora noucsi, I z-stereszi nász tí Rejso, vszamogoucsi!

2. Ah! — kak vküpsztrta je Sztáva národa tvojga! — Jezere dvojíjo V-bolezní szrdcza szvojga, Kim szo nyí lübléni Z-nárocs vövtrgnyeni, I nemilosztivno V-kmicsni grob szűhnyeni.

3. Kelko szirout klecsi Na grobí roditelov, Ké nenaidejo vecs Tü szkrbni hranitelov! — Kelko ranyeni szrdcz Plava v-szkúz povoudni, V-steró je vtóno Grozen bics tvoj szoudni!

4. I nász je ze-vszejmi Grozami szmrt sztrásila; Kak lehko bi i nász Ona v-práh zaklácsila! — Nej je naisao vesz szvejt Vrásztva, ni prílike, Kak bi sze mentüvao Nyé szile velike.

5. Díka, csészt, i hvála Tebí, oh vszamogoucsi! Tí, tí szí prisao nam, Lüdsztvi tvojmi k-pomoucsi: Tí szí zdühávanye Szrdcz nasi poszlühno, I angela szmrti Szi od nász odríhno.

6. Tí szí nam nej pouleg Hodbe nase placšüvao, I pri vnóugi nasi Grejhi szí nász milüvao; Csi szí nász gli vrejdno Scsukao sz-trdnim bicsom, Dönok szí szmilenoszt Meo nad nasim krícsom.

7. Oh! — vzemi szrdcz nasi Áldov za tou szmilenoszt, I vrácsaj nadale Od nász vszo pogü-

belnoszt; Da czejli 'zítek nas Tebi poszvetímo, I tebé, kak oco, Veszelécs csesztímo.

8. Odícsi sze csűdno Nad vszejmi sziroutami, Ké szo brezi trousta Osztvávlene med nami: V-nami nyimdaj naidti Verne branitele, I szteze blá'zen-sztva Moudre kazitele.

9. Zdígni z-mílov dejsznov Sz-práha vsze czagajoucse, Ino razvészeli Vsze v-szkuzaj plavajoucse: Daj zíditi vu vszákóm Oranyenom szrdczi Tak 'zelnoga míra Blá'zenomi szunczi.

Küga.

Nouta: Obüdi sze, oh me szrdcze!

438. Gospodne! vesz szvejt sürouki Sze szrda tvojsa boji; Ár vu tvojoj zmo'znoj rouki 'Zítek ino szmrt sztoj: Ali tvoja miloscsa Nema koncza, oh ocsa! Záto li k-tebi za pomoucs Zdühávajo vsza dén i noucs.

2, K-tebi zdaj i mí kricsímo V-szrdcza tak velkoj brigi, Geto czagajoucs dvojímo Vu márhe nase kügi, Prouti stere besznoucsi Nenaidero pomoucsi, Ni sztanovitoga vrácsa, Zvön tébe, vszej varivácsa.

3. Jaj! — trden je bics tvoj prevecs, Vszamougoucsi sztvoritel! — Zaka szí zdigno zdaj tvoj mecs, Nam na placs, i pogübel? — Zaka nam vkraj scsés vzéti Dár rouk tvoji, tak szvéti, — 'Zivíno naso vmoriti, I nász v-szirmastvo vtoniti?

4. Szpoznamo, szodecz pravicsni, Kaj szmo mí zrok té brige; Ár szmo vu hodbi krivicsni, I tak vrejdní kástige. Ah! — kak vnejmar gresímo, I pod bics tvoj be'zímo, Dári tvoje zaprávlamo, I tak szí szoudbo szprávlamo!

5. Ali — oh! — za naso volo Nescsukaj tí

nedú'zni; Vzemi 'z-nyi telko nevolo, I milúj nyí sztan tú'zni: Tí, vszej zmo'zen varivács, Bojdi nyí szmileni vrács, Da sze té mantre znebíjo, Ino 'zítki veszelíjo.

6. Nász pa vcsi vu tvojem sztráhi Do koncza potüvati, I, klecsécs v-pokoure práhi, Grejhe ob'za-lüvati; Da sze, po szvétom 'zítki, Ognemo vdárczov brítki, I vu kakgodi te'zkoucsi Vcsákamo tvoje pomoucsi.

7. Ovo, mí ti vadlújemo Húdo nase hotejnye, I z-szrdcza vszi 'zalújemo Bloudno nase csinejnye. Nagni sze z-szmilenosztí K-nam, pri vszój nevrej-dnosztí, I, pri objoukanom bíni, Nász pá trousta vrejdne vcsíni.

8. Vr'zi povszéd konec z kügi Kápajoucse 'zivéne, I neniháj v-taksoj brigi Dú'ze nase krajíne: Blagoszlovi vszej trúde, Kí z-rounosztí tak húde Setújejo nyou zvrácsiti, I lüdsztvi tvojmí haszniti.

9. Daj nam mirovno csakati Tak 'zelen híp pomoucsi, I nej pred czajtom vczagati Vu velikoj te'zkoucsi, Znajoucs, kaj príde vrejmen, Gda tí z-nász vzemes bremen, I gda mo te po'zalosztí Zvisávali vu radosztí.

Po kügi.

N o u t a : Z-szrdcza 'zelejm, ka právím.

439. Konecz je vzéla küga Po czejloj krajíni; Odvzéta je kastiga Nedú'znoj 'zivíni: Boug míli je poszlúhno Vúszt nasi placsen glász, I z-díkov je odríhno Vszo pogübel od nász.

2. Kak vrejdno tak szpejvamo Nyegvoj szmilenosztí Z-sterov sze nehejnyamo, Pri vszój nev-

rejdnoszti, Vszákdén nadeljávati V-punoj obilnoszti, I razveszeljávati V-dnévi dreszélnoszti.

3. Odícsó sze je on zdaj, Nej szamo nad nami, Nego i, v-zmo'zni csüdaj, Nad vszejmi sztvárami, Stere je vömentüvao Z-'zítka pogübeli, I nyim nazajdarüvao Zdrávje, i moucs k-deli.

4. Radoszt sze razsürjáva Pá povszéd med nyimi, Stera sze pobüdjava Nad dármi bo'zimi, Vu steri tál jemléjo Po dúgoj rounoszti, I pá szí pocsinéjo Po telkoj 'zúkoszti.

5. Kak mirovno noszijo One pá járem szvoj, Csi gli pod nyim tocsijo Bremena vrejli znoj! — Zdenecz nouve radosztí Je nyim i té járem; Ár po nyega 'zúkoszti Naszledüje nájem.

6. Oh ocsa! tí szí prisao Nam eti k-pomoucsi; Tí szí med nami vtisao Szláp tak grozne noucsi, I dao szí zídti szunczi Blá'zene radoszti Vu tú'znom nasem szrdczi, Po brítkoj 'zaloszti.

7. Záto te naj zvisáva Vsze, ka 'zivé v-práhi, I vsza zemla szpoznáva Velkoszt tvojo v-sztráhi, Kí klücs 'zítka, szmrti más Szam vu rouki zmo'znoj, I vsza doprineszti znás Z-díkov, v-szoudbi szkrovnoj.

8. Naj ti bode vugodna Zdaj tá hvála, ocsa! — I, csi gda priszpodobna 'Zaloszt i te'zkoucsa Doide nász, i mí k-tebi Pozdignemo nas glász, — Oh! — tí ji daj obszebi Mímo idti kre nász.

Bojna.

Nouta: Oh 'zítka ino szmrti goszpoud!

440. Kak dugo sze nezglédnes na nász, Vszej seregov zmo'zen goszpoud! — Kak dugo de tak zaman nas glász Iszkaoszlóbodjejnya

pout? — Jaj! — brezi tvoje pomoucsi Mo vszi porob vecsne noucsi.

2. Ovo, protivník, kak povouden, Obléva naso krajíno, I, kak szrda tvojga bics szouden, Obrácsa nyou na püsztíno, Vu práh klácsi országa czvejt, I z-jajom napunyáva szvejt.

3. V-noucsi nenaidemo pokoja, Vu-dné szo pa szkuze nas krúh! Ár trejszka, troubi ro'zjé boja, Plamén, szmrt vejja nyegov dűh, Po'zéra trűdov nasi szád, Szejja krv, szűkesíno, glád.

4. Velki Boug! na tébe sze szloni Lüdsztvo v-tak sztrasnom pripetjej; Ár sze brez' tébe v-nicsesz vtoni Szvejt v-tak odűrnom potrtej: Li tí poszlűhnes telki krics, I sztavíti znás ete bics.

5. Oh! poszlűhni telko nedu'zni Szirout placno zdűhávanye, I zavé'zi doli vszej tú'zni Dűh szebi na zvisávanye; Vzemi vdárecz tak bolécsi Z-nász, v-pogűbeli dvojécsi.

6. Tí premejní on krvni kosztricz, Z-sterim zdaj bojník szmrt vejja, Na on, tak dobrotivní osztricz, Za kim orács szemen szejja; Da, gde zdaj szmrt o-pűsztsáva, Pé czveté národov sztáva.

7. Tak ravnaj szrdcza poglavníkov, Da bojní konec z vr'zejo, I szteri ro'zjé protivníkov, Da sztan szvoj tápovr'zejo: Vtisaj povszéd ete vihér, I potrdí obcsínszki mir.

8. Tí vkrotí besznoucso národov, I nagni je na mirovnoszti; Czíl i 'zelejnye vszej porodov Boj mír, i szrdcza tírovnoszti: Da v-jedínsztvi prebívamo, I blagoszlov tvoj v'zívamo.

9. Nam pa milosztižno odpűszti, Csi szmo te v-kom zbantűvali, I szrdcza nasa tak ocsiszti, Da mo sze vszega varvali, Po kom bi v-tvojo kastigo Szpadnoli, i v-kaksté brigo.

10. Oh! — vzemi pod tvoje perouti Czejlo naso domovino, Ino odkrój vszákój szirouti Zadovolnoszti vretino; Da sze 'zítki veszelimo, I tebé v-míri csesztímo.

Mír.

N o u t a : Bojdi díka i postenyé.

441. Hodte, po bojne vihéri, Neszmo áldov zahválni Pred goszpodna, kí je míri Potrdo sztolec sztálni. Konecz je vr'zeni sztráhi; Záto szpejvajmo vszi v-práhi: Díka, csészt, hvála Bougi!

2. Doli je vzéo on z-nász bics szvoj, Vtisao krvi potoke, Konecz vrgao mantri telkoj, Prepravo jaja zroke; Sztánoti je ro'zjej velo, I národ szvoj razvészelo. Díka, csészt, hvála Bougi!

3. Negrozí szé vecs protivník, Nero bi, ni nev-márja; Ár nász Boug, zmo'zen pomocsník, Bráni i zagovárja. Hejnyala je vsza sztráhota, I szvejt otávla tihota. Díka, csészt, hvála Bougi!

4. Po grozne noucsi vihéri Nam pá visni trák szija, I pá czveszti zacsne v-míri Návuk, tr'ztvo, mestríja; Vszáko tejlo v-bátrivnoszti Hodi v-pozványa dú'znoszti. Díka, csészt, hvála Bougi!

5. V-nouvi obráz sze oblecsé Lübléna domovina; Ár po vszej nyé 'zilaj tecsé Blagoszlova vretina: Povszéd v'zívajo v-pokoji Národje szád trűdov szvoji. Díka csészt, hvála Bougi!

6. Boug! tí szí tak í v-tom táli Prosnyo naso poszlűhno: Záto te dúh nas zdaj hváli, Kaj szí té krí'z odríhno; Odríhno szí bojazni zrok, Na lűbézni tvoje porok. Díka, csészt, hvála tebi!

7. I, da szí, národov szodecz, Po tak sztrasnom vihéri, Pá goriposztavo sztolec szvejta 'zelnomi míri;

Zdr'zi nam té kincs dugo lejt, I blagoszlávlaj po nyem szvejt, Tebi na csészt i díko.

8. K-toj zvönejsnyoj bátrivnoszti Nam prilo'zi mír dűsni, Naj vu tvojoj bojaznoszti Tak íszcsemo sztan vísni, Da tü v-jedinszti 'zivémo, I gda sze vöpozovémo, Tam naídemo mír vecsni.

Pogor.

Nouta: Goszpodin Boug, neosztav' nász.

442. Oh tí, kí vsza v-oblászti más! Tí radoszt. i jaj dati znás: Tou zdaj obcsűtijo vnougi Z-ognyom opűsztseni vbougi.

2. Ah! jáko szí je polűbo, Kaj szinyi vrejd-noszt pogűbo; Nyí hramba i poistvo je Porob bicsa rouke tvoje.

3. Porob je, ocsa, tí vídis, 'Ze plámna nyí v-bougi 'zívis: Pepél je vsze, ka szo meli, I z-znojom szí priszkrbeli.

4. Sztánek szvoj májo leszicze, I gnejzda ne-beszke fticze: — Nej oni, gde bi sztanoli, Ino szí glávo nagnoli.

5. Groza je obhája povszéd, Kama vr'zejo sz-voj pogléd: Nágoszt, glád, spot je pred nyimi, Tak jáko opűsztsenimi.

6. Ah! — groza obhája i nász, Szlísavse nyí tak britki glász, — Nász, za volo grejsne hodbe, Vrejdne priszpodobne szoudbe.

7. Oh ocsa, szmilűj sze tí nam, I vszejm v-bougim szírotícizam! — Zdigni sz-práha vsze dvo-jécse, I tebé v-szkuzaj molécse.

8. Szmilűj sze naime nad timi Zdaj z-ognyom obou'zanimi; Tí szam boj obdr'zítel, Pomocsník, i veszelitel.

9. Nagni k-nyim vsze, kí szo szrecsni, Na szmilenoszt, ocsa vecsni! Naj nyé sz-tanácsom pou-tijo, I nyí sors nyim lehkoutijo.

10. Nász pa vsze tvoj tak trden bics, I telki szirout placsen krics Búdi na tvojo bojazoszt, I ti neszrecsni lübéznoszt.

11. Li tak sze szmejmo vüpati, Kaj nam tí nedás vczagati, Csi gda i na nász taksi krí'z, Kak zdaj na té vbouge, püsztis.

XV. Rázloczna vrejmena.

Ráne peszmi.

Nouta: Hválim jasz tebé, goszpodne.

443. Zbúdi sze, i glászi, dúh moj, Velkoszt bo-'ze szkrbnoszt! — Zbúdi sze, neszi áldov tvoj Pred sztolec szmilenoszt!

2. Vis, kak je po znojni trúdi Moucs moja pomenkála, I kelki prígodov húdi Groza me je obdála!

3. Komi mam szen moj hváliti? — Sto mi je moucs darüvao? — Sto me je znao obrániti, Gda szem tího pocsívao?

4. Sto je zápro ocsi moje, Naj tejlo pocsinek má? — Sto mi pá z-miloscse szvoje Trák szuncza viditi dá?

5. Tí szí mi, tí, oh míli vrács, Pokoj i moucs darüvao? Tí szí, kak szkrben varivács, Nad menom verosztüvao.

6. Záto jasz tebi na áldov Zdaj szrdcze poszvetsávam, I tebé za té blagoszlov, V-práhi klecsécs, zvisávam.

7. Tí me z-dúhom tvojim vodi I dnesz po tvoji potáj, Da me hűdi szvejt nezvodi Na grejha rú'zni sztopáj.

8. Mej verno szkrb na 'zítek moj, I na vsze, vsze, sz-kejm ládam, Daj mi vu vszem blagoszlov tvoj, Naj czagajoucs nesztrádam.

9. Vcsi sze mi moj dú'znoszti Vu vszem verno dr'zati, I korouno nedú'znoszti, Kak vecsni kincs, varvati.

10. Na tébe sze z-verov szlonim V-tú'znom hípi 'zalosztí; Ár sze tak v-dvojnoszt nevtonim Pod bremenom 'zúkosztí.

11. I jasz sze naj k-vbougim blí'znyim Z-lübéz-nosztjov pridrű'zim, I no z-szrdcza vrejšlosztjov nyim, V-kom premorem, rad szlű'zim.

12. Tak ravnaj, tak vesz be'záj moj, Da v-dobrom obiljávam, I tam v-szvetlosztí blá'zenoj Ver-noszt tvojo zvisávam.

Nouta: Nébe i zemle sztvoritel.

444. Tvoja rama, vszamogoucsi, Je mené zakrí-vala, I vu preminoucoj noucsi Mi pokoj darűvala, V-tejli me pokrepíla, I pá ze-szna zbűdíla.

2. Za tvoj dár, ocsa, szpoznávam Ponovleni 'zítek moj, I tak te vrejdno zvisávam Vu ránoj űtri etoj. Oh! — prími szlab moj áldov Za tak drági blagoszlov.

3. Vtégni vö na vsze dní moje Dejszno tvoje zmo'znoszti, Da je pouleg právde tvoje Trosim vu pobo'znoszti, Ni ednoga, nezgűbím, I dűse nepogűbím.

4. Tí brezi zroka nedávás Nam dnéva ni ednoga, Nego nász sz-tejm nadigávás Na doub 'zítká

vrejdnoga, Naj vszáki híp szvetejsi Bodemo, i szrecsnejsi.

5. I dnésnyi dén mi pretecsi V-szvetsztvi, nej v-grejsnoj hodbi, Da me pela vecsnoj szrecsi Prouti, nej groznoj houdbi; On me naj neszkarjűje Tam, nego korunűje.

6. Nagne sze tü ednouk dén moj, I jasz v-grob mam idti szpát, Gda me velki poszelník tvoj Príde od etecz vözvát Tá, gde bom po vihéri Tího posívao v-míri.

7. Ali i po onoj noucsi Sze mi pá dén preszvejt; Vecsna zorja sze prepoucsi Meni na nouvom szvejt, Gde bom ti v-díke tráhi Lepse szpejvao, kak v-práhi.

8. Boug! vcsi me k-tomi blá'zensztvi Vszákdén bli'ze vandrati, I dűso, tejlo vu szvetsztvi Do koncza obarvati; Da vu práh csízti szpádnem, I csízti 'znyega sztánem.

Nouta: Kaj me vszákdén, moj Boug.

445. Rána eta űtra me glaszno zbűdjáva, Naj mi szrdcze bo'zo szkrb hvalécs zvisáva, I v-tíhoj radoszti Csízti áldov neszé pred sztolec miloszti.

2. Kak bi ti neszpejvao jasz, oh vszamogoucsi! Kí szi me tak varvao v-preminoucsoj noucsi, Da áldov moj ráni V-radoszti áldűjem, szrecsen zevsze sztráni?

3. Kelko ji je noucs tou v-poszteli osztalo, I vu kríli szmrťi naveke zászpalo! — Ali — oh! — meni pá Tvoja miloszt 'zítka poszvejt v-'zívati dá.

4. Ah! — vnougi szo lehko v-zle vöpreminoli, I tak sze vu vecsni mouk prepaszt szűhnoli, Gde

pout szvojó nouro Preklinyajo, kaj szo zavrgli pokouro!

5. Nej! — mené vcsi dén moj tebi poszvetiti, I tebé v-nedú'znoj radoszti csesztiti, Naj tak znam hoditi, Da sze szmej na tébe z-vüpanyem szloniti.

6. Noszi szkrb na méne, oh ocsa miloscse! — Vejm je znáni tebi sztan moje krhkoucse: Bojdi moj pomocník, Gda z-szílov nad méne tere moj protivník.

7. Etak de veszéli dnévov moji tekáj, Csi nede z-niksim zlom oszkrúnyen moj be'záj; I na velkom czíli Tí odícsis mojo vernoszt, szodecz míli!

N o u t a : Verno lüdsztvo, dícsi, hváli Bouga.

446. L ejhnola je noucs z-szvojoj temnosztjov, I prihája dén z-nouvov szvetlosztjov. — Verosztúj, i áldúj áldov tvoj Ravniteli dnévov 'zítka, dúh moj!

2. Sz-tíhov radosztjov klecsím vu práhi, Molécs tebé, Boug, vu mílom tráhi, V-kom tí szam delís nam z-lübézni Mír i szladki troust v-szrdcza bolezní.

3. Nevtaji mi ni dnesz, vszamogoucsi, Tvoje obranbe ino pomoucsi: Blagoszlov i áldov rouk tvoji Vlej vö na szád vrejli trúdiv moji.

4. Med szpunyávanyem moje dú'znosztí Mi krejpi szrdcze vu nedú'znosztí: Tebi boj 'zítek moj poszvet-sen, Tebi hodba prijétna, dúh vecsen!

5. Vszáki hípek naj moudro ponüczam, Da ti od nyega racsún lehki dam, Gda mi tí vsze potí preb-rodís, I v-praviczi zvágas i oszoudís.

6. Vari me od jálnoga poístva, I szvejta hüdogá

tiváristva: V-praviczi, nej v-kmiczi, naj 'zivém, Da nevczagam, gda z-szvejta preminejm.

7. Kaksté te'zko je, ka mi zapovejs Tí, kí moucs mojo tak popolno vejs; Na vernoszt, i vrejloszt me búdi, Da nevklekmem, kak nájimnik hűdi.

8. Nezmenka v-tebi moje vűpanye; Ár pri tebi mam i te vtisanye, Gda tvoj kríz tak pűsztis na méne, Da do mi vsze kotrige drevéne.

9. Li grejha bremen me naj nete'zí; Ár komi ono na dűsi le'zí, Jaj tomi bloudnomi! — ka za moucs More nyemi prikázati pomoucs?

10. Oh! — ocsishti szam mené, moj szodecz, Naj szí nebudem lasztíven to'zecz: Tak sze szmejm, dobro vejm, na tébe V-'zítki, v-szmrti szloniti, troust nébe! —

Nouta: Szrdcza mega britkoszti.

447. Zdigni sz-práha márnosztí, Vandrar, glász tvoj, i szpejvaj! Csűda vűsne szkrbnoosztí Zahválno nazvesztsávaj.

2. V-nouvoj díki sze je pá Szkázalo bo'ze szuncze; Nouvi mír v'zívati má Vszáko pobo'zno szrdcze.

3. V-kak odűcsenom tráhi Piava ocsé lejpi szvejť, Kí vszejm 'zivoucsim v-práhi Delí radoszt, i poszvejť!

4. Vecsen dűh o'zíváva Czejlo bo'ze sztvorzejnye, I vsze sztvári zbűdjáva Na blá'zeno csűtejnye.

5. Csűszto 'zítká vretino Je odkrio Boug dob-route, I dárov prvotino Vlejva na vsze sziroute.

6. Nyega glászi viszína V-nezrecsenoj szvetloszti, I zemlé okroglína V-nepremejrnoj velkoszti.

7. Boug! i te najménsi trák Te ká'ze v-vecsnoj díki, Gda pre'zené kmicsni mrák, I poszvejť deli 'zítki:

8. Ka pa czejli ete szvejť, Kak trák vecsne

szkrovnosztí, Kakda nebi bio poszvejt Nezgrüntane zmo'znosztí?!

9. Vcsi me tak klecsécs v-práhi Csüda tvoja broditi, I v-tvojem bo'zem sztráhi Dnesz i vsze dni hoditi.

10. Odprí, dűh veszélnosztí, Dobrout tvoji vretino, I vlej vö v-obilnostíí Na vsze nyí prvotino.

Nouta: Krsztseniczi, hválte Bouga.

448. Pred tébe neszém áldov moj, Boug, míli varitel! Kí szi mi vu noucsi etoj Bio 'zítka zdr'zitel.

2. I zdaj sze znouvics ponávla Nad menom szkrb tvoja; I zdaj sze pá blagoszlávla Po tebi pout moja. —

3. Dnesz pá ponűdís príliko Tí meni na dobro: Daj, da tou szrecso veliko Nűczati znam moudro.

4. Kak blá'zen szem, csi dní moje, Boug, tebi poszvetím, Tak da, pouleg právde tvoje Hodécs, tebé csesztím!

5. Vrácsaj me od vtraglívosztí, Kak grejha blazine, Naj sze dr'zím szkrblívosztí, Kak 'zítka vretine.

6. Daj mi v-sorsi vbougi szirout Szkrbno tál jemati, I, kak morem, sz-tvoji dobrout Nyim podeljávati.

7. Vu deli i pocsívanyi Me vcsi rejđ dr'zati, I v-dobrout tvoji v-'zívanyi Trejznoszt obarvati.

8. Po veszelji i radosztí Krejpi moje szrdcze, Naj odnásam vu vrejlosztí Moje oupravicze.

9. Na 'zítka vihérnoj pouti Mi tí daj naidti mír; I tího szi pocsinouti, Gda pride moj vecsér.

Nouta: Sztaní, me szrdcze, gorí.

449. Glászi, dűsa, v-radosztí Velkoszt bo'ze mílosztí! — Pá veszelí szuncze szvejt; Ár nyemi delí poszvejt.

2. Oh ocsa! tvoja rama Je varvala nász szama,
Vu pocsinka poszteli, Od vszáke pogübeli.

3. Ona je v-nouvoj moucsi, Po szne mirovne
noucsi, Nász pá gorizbüdila, I kak znouvics sztvorila.

4. Hvála ti, Boug doubrote, Kaj nász, tvoje
sziroute, Tak szmileno zdr'závas, I nam vsze dobro
dávas.

5. Mí mo 'ze, ponovleni, I z-moucsjov oszno-
vleni, Vöslí z-nocsne temnicze Na dnéva oupravicze.

6. Tí bojdi i dnesz z-nami, I sz-tvojmi perota-
mi Zakrívaj nász, sziroute, Vretina vsze dobroute!

7. Odvrni vdárcze hűde, I blagoszlovi trűde
Vszej, kí eti vu práhi Vandrajo v-tvojem sztráhi.

8. Daj nam glász tvoj bougati, I grejha sze bojati
Do szmrty vernim bidti, I csísztim z szvejta idti.

9. Tak sze na díke szvejti Lepsi dén nam
preszvejti, I v-blá'zenoj vecsnosztí Vödá nájem ver-
nosztí.

N o u t a : Verosztűjte oh krsztseniczi !

450. N ouvi dén sze mi preszvetsáva! — Nouva
csészt pred menom sztojí! — Ali nyou
Boug zapovedáva; Záto mi szrdcze nezdvojí; On,
kí je eto noucs Bio meni na pomoucs, I dnesz z-
menom bou, I na 'zítka pouti Szkrb mojo zlehkouti,
Naj prenoszim nyou.

2. Tebi tak, ocsa szmilenosztí, Zdaj, v-práhi
klecsécs, hválo dam, Kaj me v-kaksté pogübelnosztí
Tak varjes, da nepomenkam. — Oh! — i dnesz me
vodi, I v-tú'zni prígodi Mi boj varivács; Boj, ocsa
lűbézni, Ran moji bolezní Milosztivní vrács.

3. Daj mi vu tvojoj bojazosztí Dén ete tász-
prevoditi, Naj sze z-nágibom vűpazosztí Morem
na tébe szloniti. Vcsi me szkoznűvati, I tak potű-

vati K-czili vecsnoszt, Da vu szvetsztvi zaszpím, I
na dén tvoj dobím Nájem vernoszt.

Nouta: Oh goszpodne, tí, nas veren.

451. Nema dragse radoszt szrdcze moje, Kak
csi, oh Boug, zvisávam imé tvoje, Koga
vernoszt sze z-szvojmi csüdami Vszáko ütro po-
nouvi nad nami.

2. Tvoje szuncze, gda szkoncsáva pout szvojo,
V-díki ká'ze moucs i velikoszt tvojo; Ono glászi vu
vecsnom poszvejtí Ocsinszko lübézen tvojo szvejtí.

3. I na zemli te vsze, vsze nazvesztsáva; —
Cslovek, i csrv tebé molécs zvisáva: Glaszno prej-
dga vsze tvoje sztvorjejnye Csüdne tvoje moudrosztí
csinejnye.

4. Tí i mené tak varjes, vszamogoucsi, Da mi
düse nenihás v-szmrtnoj noucsi, Nevtajís mi, pri v-
szvoj nevrejdnosztí, Ocsa, tvoje szmilene szkrbnosztí.

5. Vzemi tak 'ze áldov szpejvanya mojga, Na
vugodno szlű'zbo iména tvojga; Csi szem gli nej
vrejden k-tebi, oh Boug, Pozdignoti z-grejhóm v-
tepeni rouk.

6. Nej! — neglédaj mojga velkoga bína: Glé-
daj vrejdnoszt Jezusa, tvojga szína, Vu kom szí me
szam szebi oszvojo, I obecsao mi miloscsó tvojo.

7. Vejm li v-tebi polo'zim jasz vüpanye; Ár od
tébe mam 'zelejnya vtisanye; Tí ki moudro ravnas
poti moje, Mi nevtajís verne szkrbi tvoje.

8. Li tí znás vsze potrejbi moje sztáve: Ni
eden vlász mi neopádne z-gláve, Steroga tí v-ra-
csúni nebi meo, — Kakda bi tak v-tebi dvojítí
szmeo?

9. Nej! — escse i v-szmrti vihernoj noucsi
Tího zaszpím sz-tebom, oh vszamogoucsi! Ár bos

me tí 'z-nyé grozne temnoszti Pelao na sztan blá-
'zene vecsnoszti.

10. Tam sze dén moj v-lepsem tráhi presz-
vejti, Csi szem verno szpuno csészt na tom szvejti:
Tam bom tebé vu díki csüdüvao, I himnus moj v-
radoszti áldüvao.

Nouta: Kí od Bouga odsztoupi.

452. Znouvics mi gorizhája V-díki bo'ze szuncze!
— Nouva radoszt obhája Tebé, moje
szrdcze! — Nouvo moucs Mi je noucs, Po trůdi i
brígaj, Zbúdila v-kotrigaj.

2. Kak szem pá ponovleni, Po tíhom szne, czejli,
I kak blagoszlovleni V-düsi ino v-tejli! — Záto ti
V-radoszti Szpejvam zdaj, ocsa moj, Za tak velki
dár tvoj.

3. Jasz 'ze v-iméni tvojem Scsém na delo idti.
Vcsi me v-pozványi mojem Prav vernomi bidti. 'Zítek
moj Bratom boj, I tebi, dűh vecsen, Na áldov posz-
vetsen.

4. Ti ednouk, szodecz szvéti, Tam od dnévov
moji Trden racsún más vzéti, Kak od dárov tvoji:
Dobicska, Zgübicska Sze tak mam vűpati, Kak dní
znam nüczati.

5. Vcsi me v-právoj moudroszti I dnesz potű-
vati, I v-szkuzaj i radoszti Sze tebi podati. — Ve-
szélje, Dreszélje, Szladki, britki pehár, — Vsze je,
ocsa, tvoj dár.

6. Vsze je zvelicsitelno Szrdczy pobo'znomi, Ali
vsze pogűbelno Tomi zlocsasztnomi; Ár radoszt, I
'zaloszt Nyé alí opojí, Ali v-dvojnoszt vtopí.

7. Daj mi tak kebzűvati, Boug na szrdcze moje,
Da znam naszledűvati Poszvejť právde tvoje. Zah-

válno, I sztálno Prenoszim, kogodi Mi sors moj oszoudi.

8. Oh! — zakrívaj me i dnesz Sz-tvojmi pe-routami, I koronúj sztan moj vesz Z-'zítka dobrou-tami: Daj sze mi Ze-vszejmi Mojmi v-kríli míra Vcsakati vecséra.

Na lasztivno nouto.

453. Nébe, i zemle sztvoritel, I ocsa vszamo-goucsi! Tí szi mi bio moj varitel Vu preminoucoj noucsi: Po tebi szem zdr'záni, I sz-posztele pozváni.

2. Z-zahválním szrdczom szpoznávam Velkoszt tvoje vernoszti, I tebé molécs zvisávam Za vsza csüda szkrbnoszti, Stera szlugi tvojmi pá Trák szuncza vi-diti dá.

3. Hvála ti! — lejhnola je noucs 'Ze ze-vszejmi grozami. Jasz 'zivém, i obcsútím moucs, Okladjen z-dobroutami; Vöidem z-nocsne kmicze Na dnéva oupravicze.

4. Oh! — dabi sz-té noucsi kmiczov Veke lejhno i grejh moj, I mené z-'zítka praviczov Osznaj'zo do-ber dúh tvoj! — Dabi v-dobrom bio sztálen, Ino tebi zahválen!

5. Gori szem sztano sz-posztele, I ponovleni szem vesz; Daj sze mi i z-grejhov sztele, Boug moj, vöszkopati dnesz: I tak mi dén ete boj Zagovor v-szoudbi tvojoj.

6. Tak vczejpi vu szrdcze moje Jákoszti náigib vroucsi, Da me od lübézni tvoje Ni szmrť naj neod-loucsi, Nego vu tvojem sztráhi Vandram do koncza v-práhi.

7. Etak bom sze szmeo szloniti Na tébe v-szkuzaj moji; Ár mi tí nedás zdvojiti V-'zítka i vere

boji: Tí, vszej verni varivács, Bos i moj szmileni vrács.

8. Odícsi vu vszem 'ze eti Nad menom tvojo vernoszt, I daj mi lejpo szmrí meti, Za szredbeníka vrejdnoszt: Tam pa na díke czíli Mi daj sztan v-tvojem kríli.

Nouta: Kako k-hladnoj vodi jelen.

454. Ednouk, gda z-groba kmicsnoga I jasz pá gorisztánem, Csi pred szodcza pravicsnoga Sztolczom v-szvetsztvi posztánem, Kaksi dén sze preszvejti Meni na onom szvejti, Gde bom vszej nevoul mentüvan, I z-blá'zensztvom korunüvan!

2. Zdaj escse sze na mární szvejt Prebüdjavam, szodecz moj; Ali tvoje díke poszvejt Mi gorécsa szvécsa boj, Da pri nyej iszcsem tvoj mír, I, gda príde moj vecsér, Dúso tího, tího püsztm, I na vecsno radoszt zaszpím.

3. Krejpi mi vero, vüpanye Vu mojem szkrádnym boji, I daj mi naidti vtisanye Pri tebi v-szmrtnom znoji. Troustaj lübléne moje Z-glászom miloscse tvoje, I pripelaj je za menom, Na radoszti angelszke dom.

Na znáno nouto.

455. Szpoumeni sze tí, oh krhki cslovek, Sz-tvojga sztvoritela; Neszpozábi sze, kak más hváliti 'Zítka varitela.

2. Szlísaj gousztokrát droubne fticsicze — Kak lejpo szpejvajo! — Rano i vecsér z-veszélím glászom Bouga zvisávajo.

3. Jeli szí tí nej od nerázumni Ftícz plemenítejsi, I z-dobroutami ocsé tvojega Blagoszlovlenejsi?

4. Pod szunczom bo'zim szí li tí na kejp Bo-

'zansztva sztvorjeni, Tí z moudrim dűhom ino rá-
zumom Lepou osznaj'zeni.

5. Obdarüvan szí vise vszej sztvári Z-csístim
govorejnyem, Z-nemrtelnosztjov, z-volov, i z-szrdcza
Lejpm obcsütejnyem.

6. Neboj tak mányi, ocsé tvojega Szmlenoszt
glásziti, I nyega imé rano i keszno Ponízno hváliti.

7. Vszákdén, vu tvojem dolilejganyi, I gorisz-
tanejnyi, Neszi pred nyega hválni áldov tvoj V-
peszmi, i molejnyi.

8. Tvojo decsiczo, ino dr'zino V-bo'zem sztráhi
vodi, I pred nyé ocsmi, kak ocsé verník, Z-lejpov
példov hodi.

9. Opominaj nyou z-rejcsjov i z-delom Na bo-
'zo bojazen, Da vu nyem szamom, kak v-vernom
ocsi Polo'zi vűpazen.

10. Tak poszlűhne on tvojo molítev, I príme
tvoj áldov; Tak más viditi v-dvouri i pouli Tí nye-
gov blagoszlov.

V-nedelo ütro.

Nouta: Oh vekivecsne miloscse.

456. Blá'zeni dűh! tí, 'zítka voj, Mi nagni szrd-
cze k-szebi, Da denésnyi velki dén tvoj
Vu vszem poszvetím tebi — Na csűd tvoji zbrod-
jávanye, Dűsni troust, i zbougsávanye, I tak 'zelen
pocsinek.

2. Daj, da v-tvojega bo'zansztva Hi'zo vrejlo
setűjem, I tam na návuk krsztsansztva Sz-pobo-
'znosztjov kebzűjem, 'Z-nyega szpoznam potí tvoje,
Dű'znoszt, i blá'zensztvo moje, I moucs vdáblam
na jákoszt.

3. Gda szluga tvoj nazvesztsáva, Ka szem dú-

'zen csiniti, Glász tvoj me naj nadigáva, Právdo tvojo sze vcsiti, Nyou v-lejpom szrdczy varvatí, Pri nyé poszvejtí vandratí, I tak tebi szlű'ziti.

4. Tí mi z-moucsjov rejcsi tvoje Szrdcze moje prehodi, Ino me tak z-bloude moje Na pout pokoure vodi; Csi szem pa na dobroj pouti, Tí me pelaj po nyej prouti Czíli velke vecsnosztí.

5. Etak de mi szvétí dén tvoj, Dén vísnoga blá'zensztva; Ár mi on bode gvüsen voj Na velkoj sztezi szvetsztva, Stero csi verno prebe'zim, I dűse szí z-zlom nete'zim Vecsni mír de nájem moj.

Bete'zníkov.

Nouta: Zaka sze zvisáva szvejt.

457. Preminoula je noucs — a' nej moja 'za-loszt! — Ponávla sze z-nouvov ütrov moja 'zúkoszt! — Ah! — gda szí pocsiné od velke bolezní Rouno tejlo moje v-tebí, Boug lűbézni?

2. 'Zítek kotríg mojí vszákdén szfaliváva, I, 'z-nyim navküp, szrdcza vűpazen zmenkáva: Vejhnem od dna do dna, kak med vihérmi czvejt. Jaj! — lehko naszkori osztaviti mam szvejt!

3. Zaman íszcsem vrásztvo na mantre vtisanye; Li ténki, gingav trák je moje vűpanye, Steroga vecsna noucs tak lehko oblé'ze, I prhka nit, stero szmrt náglo odrej'ze!

4. Vu szkuzaj plavajo szírotícze moje, Czagajoucs pred szlápom trdne szoudbe tvoje, Steri mené lehko escse dnesz tápíhne, Od nyí z-szílov vtrgne, ino vu grob szűhne.

5. Boug! glédaj na mantre tvojega rouníka, I zlehkoutí bremen trűdnoga poutníka; Ali mi daj

neszti kri'z moj v-mirovnoszti, Kak hasznoviti bics bo'zanszke szkrovnoszti.

6. Nej! — nezdvojim v-tebi vu mojoj te'zkoucsi: Tí, kí vsza zdr'závas, bos mi v-nyej k-pomoucsi, Meni mantre moje na dobro obrnés; Ár mi po nyi szrdcze od szvejta odvrnés.

7. Csi me te'ziti má du'ze tá nevola; Troustam sze z-Jezusom: „bojdi tvoja vola!“ Tí vernoga szrdcza nigdár neosztávis, Nego nyemi pomoucs i vrásztvo priprávis.

8. Bojdi tak i moje bolezní míli vrács, I 'zítka mojega szmileni varivács, Polo'zi nadale czíl mojega groba, Da me 'ze ete híp szmrt nevcsiní roba.

9. Ali csi mi je 'ze zdaj od etecz idti, — Tenya je 'zítek moj! — rad scsém gotov bidti; Li daj mi csísztimi eti v-práh szpádnoti, I na vecsno radoszt pá z-groba sztánoti.

10. Vzemi pod obranbo moje szírotícze, I noszi szkrb na nyé, kak tvoje ovcsícze, Od kí sze daj meni v-míri odloucsiti, I dúso z-vüpanyem tebi porocsiti.

Vecserásne peszmi.

Nouta: Vu vszákom mojem djányi.

458. Míli Boug! tí szí i dnesz Na 'zítek i sztán moj vesz Ocsinszko szkrb noszo, I szrecso moje dúse Vrso od toga vise, Kak bi jasz miszlo i proszo.

2. Kak bi mogao zbroditi, Ali pregovoriti Dobrotivnoszt tvojo? — Tí szí oudpro vretino, Tí vlejjao prvotino Blagoszlova na pout mojo.

3. Tí szí mi dao moucs k-deli, I od vsze pogübeli Me szmileno varvao, Pri zdrávja obcsütejnyi, I radoszti 'zivlejnyi Me z-csüdnim tálom obdr'zao.

4. Velkoszt tvoje szkrbnoszt, I ocsinszke ver-
noszt Me glaszno zbüdjáva, Naj te, vu práhi kle-
csécs, V-díke szvetloszt gledécs, Dűh moj zahválno
zvisáva.

5. Ah! — dabi z-csístim szrdczom Mogao
pred tehom, szodczom Jasz vezdaj posztáti, I áldov
zahválnoszt Brezi grejsne jálnoszt V-peszmi mojoj
dolidjáti!

6. Kak blá'zen je 'ze eti, Kí tebi zná 'zíveti
Po vouli, szvéti Boug! — Kaksi nájem vernoszt
Má v-pravicsnoj vecsnoszt Vzéti on od tébe ednouk!

7. Jasz tak v-tvojoj bojazni I detinszkoy vű-
pazni Scsém tű potűvati, Znajoucs, kaj me na czíli
Dnévov tí, szodecz míli, Li tak más korunűvati.

8. I zdaj sz-touv verov zaszpím, Sz-touv na
pocsinek pűsztim Trűdno tejlo moje; 'Z-nyouv s-
csém szrdcze toliti, I sors moj porocsiti Pod ob-
ranbo szkrbi tvoje.

Nouta: Obűdi sze, oh me szrdcze!

459. Gda i jasz, na mojem czíli Sztanovsi, dűso
pűsztim, I vu szmrtí tíhom kríli Po vnou-
gom trűdi zaszpím; Kak miroven de szen moj! —
I jasz bom v-skrinyi tesznoj Szladko pocsívao z-
vernimi, V-goszpodni odícenimi.

2. Zdaj escse je szen moj — nemír, — Ne-
mirovna noucs moja; Ár mi 'zítká vnougi vihér
Nemre dati pokoja: Ali vu groba kmiczi Nebom
vecs, kak v-temniczi; Tam bom szlobodscsino v-
'zívao, I v-vecsnom míri pocsívao.

3. Medtejm, geto v-groba noucsi Li verni tího
szpíjo, Kí, pri vszoy szvojoj krhkoucsi, V-szűknyi
szvetsztva zaszpíjo: Vcsi i mené, ocsa moj, Postű-

vati zákon tvoj, Da csíszti, — nej, kak grejha rob,
Idem ednouk odtécz v-moj grob.

4. Vszákdén mi daj krédi bidti, I csakati moj
konecz, Naj mirovno morem idti Pred tejbe, velki
szodecz: Ni szladkoszt zemlé dobrout, Ni szkuza
moji szirout, Me nepácsi tího mrejtí, V-szlabi, ali
mocsni lejtí!

Nouta: Oh! — hválte vszamogoucsega.

460. Tí, komi zahváliti mam Moj 'zítek. i vsze,
sz-kejm ládam, Boug, daritel vszej dá-
rov, V-tebi sze dúh moj radűje, I pobo'znosztí ál-
dűje Szvéte dú'znosztí áldov: Vsze blá'zensztvo
sztáve moje, Je szvedok lűbézni tvoje.

2. I dnesz szí me verno vodo, Sz-pogűbeli
oszloubodo, I z-grejhov támna бүdio: Dao szí mi
tejli jejsztvino Oblecsalo, i pítvino, Szrdcze pa v-
dobrom krepio; Kázao szí mi pout moudrosztí, I
tál podejlo v-radosztí.

3. Tí szí bio meni k-pomoucsi, I zdr'zao szí
me vu moucsi Pri oupraviczaj moji, Odvrno szí v-
dárcze hűde, Blagoszlovo moje trűde, Hlád dao
vrelomi znojí, I prípeláo szí me v-míri Znouvics
k-pocsinka vecséri.

4. Hvála tebi za tou vernoszt, I tvojo tak mío
szkrbnozt, 'Zítka mojega ocsa! — Oh! — bojdi
i v-etoj noucsi Szlugi tvojemi nazoucsi, Vzévsi me
na nárocsa, Naj nouvoga dnéva szuncze Pá veszeli
moje szrdcze.

Nouta: Zdaj pocsívalo lűdjé.

461. Szvetlo szuncze zahája, I kmicsna noucs
prihája Sz-pocsinkom tak 'zelnim; Raz-

presztéra, oh ocsa, 'Ze szen szvoja nárocsa Trúdnim vandrarom mrtelnim.

2. Jasz escsé verosztűjem, I v-radoszti áldűjem Zahválen moj áldov Tebi, od koga je dnesz Na 'zítek i sztan moj vesz Tekao, kak rosza, blagoszlov.

3. Ka szem vsze nejvzó, oh Boug, Sz-tvoji dobrotivni rouk Dnesz, zvön 'zítka mojga! — Jezero jezér dobrou Szipávas tí vö na pout Nevrejd-noga szlugo tvojga.

4. Velka szo tvoja dela, I tebé, sztvoritela Vsza ká'zejo v-díki; Prejdga te tak dnéva trák, Kak noucsi groza i mrák: Povszéd szí csűden vu 'zítki.

5. Keliko zvejzd szvetlécsi Plava, kak szvejcs gorécsi, V-velkom mourji zráka, — Na díko tvojmi szvejtí, I národom k-poszvejtí V-temnoszti nocsnoga mráka!

6. Tí, oh vrejmena goszpoud, Tak ká'zes be-zája pout Nyim sz-prsztom moudroszti, Da i vu nyí poszvejtí Meni, vandrari szvejtí Míli trák csízste radoszti.

7. Kak bi sze tak na tébe Neszlono, vernosztnébe, V-hípi dobri, hűdi, Koga moudro szkrb povszéd Pred szebom má moj pogléd V-sorsi 'zítkaverni lűdi?!

8. Li daj mi v-tvojem sztráhi Trositi eti v-práhi Tak male dní moje; I nemam sze bojati, Kaj sze nebi troustatí Szmeo gdasté obranbe tvoje.

9. I na szmrtnom vecséri Zaszpati mam vu míri, Pri etom poszvejtí, Kaj sze mi po nyé noucsi Vecs-na zorja prepoucsi Tam na popolnoszti szvejtí.

N o u t a : Sznaj'zi sze, oh drága dűsa!

462. T rúid, 'zaloszt, i szkrb odhája: Ár pocsinka noucs prihája. — Tak vsza márna pre-

minéjo, Gda nam dnévi pretecséjo! — Doli sze vzeme z-nász bremen, Gda nam lejhne dáno vrejmen, I na oupravicz vecséri Szi odejhnemo vu míri.

2. Radűj sze, dűsa, v-goszpodni, I áldűj áldov vugodni; Premiszli keliko dobrout Je teklo dnesz na tvojo pout: Obsűti tvojo nevrejdnoszt, I ocsé tak mílo vernoszt, Stere csűda povszéd gledécs, Dícsi nyega za nyou, klecsécs.

3. Tak je! — dnévov moji be'záj, I 'zítka tak szkroven tekáj Mi szrdcze glaszo zbűdjáva, Naj tebé, oh Boug, zvisáva, Kí mené, kak veren ocsa, Vzévsi na tvoja nárocsa, Vodis, blagoszlávlas, hránis, I od pogűbeli bránis.

4. Tebi, lűbézni dűh vecsen, Bojdi i szen moj poszvetsen; Tak mam tího pocsívati, I miloszt tvojo v'zívati: Ár szé po tebi obdr'zim, I znouvics goribűdim — Ali na telovni 'zítek, Ali na vecsni prebítek.

5. Ka mi je za té szvejt jálen, I nyega kincs, tak nesztálen! — Tam prejk groba je őrok moj, Tam naidem jasz 'zelen pokoj. Csi po nedű'znoszt pouti Idem czíli mojmi prouti; Tak sze mi po szmrtnoj noucsi Zorja vecsnoszt prepoucsi.

Nouta: Oh Boug, oh míli Boug!

463. Zaide szkoro szuncze Vu nasoj okroglíni, Naj poszvejt szvoj neszé Drűgoj zemlé krajíni. — Pred nyegovim trákom Be'zi temnost noucsi, I kmicza sze grozí, Gde je nej nazoucsi.

2. Boug! tebé zvisáva Vesz szvejt, vu práhi klecsécs, I velikoszt tvojo Vu szuncza tráhi gledécs: Kamakoli vr'ze Szin práha szvoj pogléd, Povszéd szi tí velki, Dobrotiven povszéd.

3. Kak sze szuncze szkříje Nedovejdno v-nou-

csni mrák, Tak sze radoszt szrdcza Náglo vtopí z-szkúz oblák: Kincs, i díka zemlé Je li dár megne-nya, I nouro vüpanye Tálehjne kak szenya.

4. Na záhodi sze zrák Toti lepou erdecsi, Ali vu mráki sztoupi, I mali csasz sze lescsi: Tak szo na tom szvejtí Vsza, vsza preminoucsa; Tak nesz-tálna szo vsza Pod nébov bodoucsa!

5. Ali tí, goszpodne, Z-dnévmi nepremenyá-vas; Tí od vek do veka Ednáko doub dr'závas: Nej! — nepremenyáva Ni tvoja miloscsa, Kí szí bio, i bodes Vekveke vszej ocsa.

9. Tí bos nas varivács I vu prísesztnoj noucsi, Nevtajís nam tvoje Obranbe i pomoucsi, Nego po mirovnom Szne i nász pokrepís, I na nouvo szvet-loszt Nász pá gorizbüdís.

7. Sto tak nebi szpoznao, Ocsa, tvoje szkrb-nosztí? — Sto nebi zvisávae Míle tvoje vernosztí? — Oh! — zdr'zi nász v-tvojem Sztráhi v-noucsi, vu dne, Naj ti nase potí Bodejo vugodne.

N o u t a: Oh goszpodne, tí, nas veren.

464. Nagíble sze szuncze, i noucs prihája, Dnéva te'zka szkrb do csasza odhája; Na sz-tran dejne vandrar szvoje delo, I sou bode v-po-csinka posztelo.

2. Vnogo jezér zvejzd je gvüsno znamejnye, Kak csüdno je ocsé mílo csinejnye, Kí 'z-nyimi vréd tak zakríva i nász, Da nam nema preidti ni eden vlász. —

3. On, kí ravno sztezo ká'ze mejszeczi, Varje sereg szvoj v-szmrti groznoj szénczi, Tak da nász, i vsze pobo'zne lüdí Pá na dnéva nouvi posz-vejt zbüdí.

4. I mí bi sze gda szpozábili 'z-nyega? — Mí,

mí nebi csesztíli vísesnyega? — Oh nej! — telka csüda nyegva gledécs, Zvisávajmo ga vszi, v-práhi klecsécs.

5. Drágo delo je, goszpodna csesztiti, Nyegvo imé v-tíhoj szlű'zbi szvetiti, Nyemi rano i vecsér szpejvati, I zahválen áldov áldüvati.

6. Ár sze nyegva rama z-szvojmi csüdami Rano i vecsér ponávla nad nami, Nász zakríva z-szvojmi peroutami Ino koronűje z-dobroutami.

7. Tebi, tebi boj i v-prisesztnoj noucsi Posz-vetseni szen nas, oh vszamogoucsi! — V-nedű'znosztí szüknyi naj zaszpímo, I v-nyej sze pá zeszna prebűdimo.

Nouta: Vsza szo na zemli eti preidoucsa.

465. Pá szem na dnéva mojga vecséri! — Pá szí po trűdi odejhnem v-míri! — I, da sze escse 'zítíki radűjem, Tebí, ocsa, moj áldov áldűjem.

2. Tí szí me bűdio i dnesz v-pozványi, Da szem nej bío v nyem, kak vnougi mányi; Dao szí mí moucs i blagoszlov k-deli, I varvao szí me od pogűbeli.

3. Tí szí me krepio vu nedű'znosztí, I zmo'zno vracsaó od vsze rű'znosztí, Ino szí me tak po sztezi szvetsztva Pelao k-vretini mojga blá'zensztva.

4. Kaksté za 'zaloszt me je te'zıla, Tvoja szkrb me je v-nyej bátrivíla, I, csi szem z-verov troust molécs proszo, Tak szem mirovno kríz moj prenoszo. —

5. 'Zítka mojega vugoden tekáj, I nyega dnévov tak szkroven be'záj, Je szvedok tvoje míle vernosztí, Ino ocsinszke moudre szkrbnosztí.

6. Zátó pred tébe neszém zdaj áldov, I dícsím

te za telki blagoszlov, V-sterom szem i dnesz obilnej tál meo, Kak bi csakati prosziti szmeo.

7. Vari me, ocsa, i v-noucsi etoj; Dúsi i tejli mi darúj pokoj: Na dén ütrásnyi me pá z-szna zbúdi, I na tvojo csészt dűh moj pobúdi.

Nouta: Nouns je pred dvérmi vszej.

466. K micsne noucsi temnoszt Lícze zemlé pokriva, I nebész 'zivotnoszt Sze vu grozen mrák szkríva; Li zvezjd tenini poszvejt Razveszeljáva szvejt.

2. Ocsa, tvoje rejcsi Iszkro v-vszej szrdczaj nejti, I daj pri nyé szvejcsi Szkuzniti vszemi szvejti, Da v-veri obsztoj, I v-tebi nezdvoji.

3. Z-zlom grejsne rú'znoszt Szem sze jasz dnesz oszkrúno, I moje dú'znoszt Szem v-níkom nej prav szpuno: Nej szem lübo vise Vszeга moje dűse. —

4. Gorizapíszano Más tí moje csinejnye, I dolizbríszano Nede moje hotejnye: Od vszeга racsún dam, Gda odtécz idti mam.

5. I szam Jezus de mi Li tak porok blá'zensztva, Csi sze podam nyemi, Sztálno hodécs pout szvetsztva, Tak da nyemi 'zívém, I v-nyem vöpreminém.

6. Daj sze mi tak, ocsa, Dnesz sz-tebom vjedínati, I sz-tébe, miloscsa, Vszedni tak szpomínati, Da vu tvojem sztráhi Vandram eti v-práhi.

7. Sz-tejm namenyávanyem Scsém na pocsinek idti, I sz-tejm zdühávanyem Sze pá ze-szna zbúdi, Márnoszt odűriti, I tebi szlű'ziti.

8. Daj mi mirovno nouns, Po vrejlom znóji trűda, I podejli mi moucs, Da sze varjem od hűda, I tebi, goszpodne, Szlű'zim v-nocsi, vu dne.

N o u t a : Goszpodin Boug, neosztav' nász.

467. Kak povoudni odtecséjo, Tak nam dnévi preminéjo; Nad vandrara vdári vecsér, I z'nyim lehko szoudbe vihér!

2. Neszkoncsano vekivecsnoszt Vszejm prineszti má prisesztnoszt, I 'z-nyouv ali mír i radoszt, Ali pa mantre i 'zaloszt.

3. Gda i jasz táprídem, oh Boug, Oszloubodi me vecsni mouk; Daj mi, szodecz dúse moje, Glédati tam lícze tvoje.

4. Zdaj, isztina, vszako tejlo Híti v-pocsinka posztelo; Ali kelko ji tak zaszpí, Da v-toj noucsi dúso püszti!

5. Czvetémo, i povejhemo, — Ze-vszejm navküp tálejhemo! — Zvön jákoszti, vsze zgübímo! Kakda tak z-zlom obsztojím?

6. Goszpodne, rejcsi tvoje glász Na dén tvojo opomína nász; I sz-kejm sze má on troustatí, Kí tebé nescse bougati?

7. Vcsi szam tí mené, moj szodecz, Tak premiszliti moj konecz, Da 'zítek tebi poszvetím, I tebé z-radosztjov csesztím.

8. Csi szi tí z-menom, — nezdvojím; Ár i vu szmríti obsztojím: Tí mi na té krátke 'zítek Dás vekvecsnoszti prebítek.

N o u t a : Sto bi te nehválo.

468. Vcsi me, oh szodecz moj, dní moje tak racsúnati, Da sze neszpozábim, kaj ednok racsún mam dati Od vszákoga ocsnomegnyenya; Ár je 'zítek moj márna tenya, I tálejhne, kak nocsna szenya.

2. Racsún, racsún ti dam od csészti moje poz-

ványa, Racsún i od míszel, nej li od gucsa, i djánya: Nikse hotejnye mojga szrdcza Nemre vkaniti tebë szodcza; Ár ti je szvetlejse od szuncza.

3. Premiszli tak, dűsa, kak szí dën tvoj dnesz zacsëla; Prebrodi, vu kom szí v-nyega tekáji tál vzejla: Na vsze, ka szí csiníla, kebzűj Glász lasztivne vejszti tvoje csűj, I bíne objokati setűj.

4. Jeli szí zacsñola delo tvoje z-molítvami? — I jeli szí hotécs Bougi szlű'zíla sz-potami? — Ali szí v-csészti mánya bíla, Vu dobrom rászti zaműdila, I — ka je vecs — vñejmar gresíla?

5. Boug! jasz ti vadlűjem, kaj szem vu vszem nepopolen; Ár szem na grejh gibki, ali na jákoszt nezvolen: Csesztou mi vrejnen zaman tecsë, Tejlo pa, i szvejť, gda hűdo scsë, Me od tébe vkraj k-szebi vlecsë.

6. Ali molim sze ti, odpűszti mi grejhe moje, I vcsi me hoditi potomtoga szteze tvoje; Da, pri rejcsi tvoje poszvejti, Pobo'zno vandram na tom szvejti, I 'zítek moj i bratom szvejti.

6. Odvrni eto noucs od mejne kvár i neszrecso, I zbűdi me 'z-nyé szna na tího radoszt i szrecso; Da, sz-kími eti vkűpprebívam, Pod tvojoj obranbov pocsívam, I troust miloscse tvoje v'zívam.

N o u t a: Obűdi sze, oh me szrdcze!

469. Zbűdi sze, oh dűsa moja 'Ze na csésztsztoritela! — Tou bojdi zdaj peszem tvoja: „Velka szo ocsë dela! — On, kí vesz szvejť zdr'záva, I vszejm potrejbna dáva, On je dnesz i mené hráno, Vodo, blagoszlávlaobráno!»

2. Boug! sto more prebroditi Dobrout tvoji vno'zinoszt, Ali sto pregovoriti Tvojo díko, i zmo-

'znoszt? — Od zhoda do záhoda, I od roda do roda, Vsza, dejl tvoji csűda gledécs, Zvisávajo tebé klecsécs.

3. Velki szi tí v-szuncza tráki, Csűden v-nyega toploucsi, Dobrotíven v-tíhom mráki, I vu pocsinka noucsi; Prejdga te csrvícs v-práhi, I angel v-díke tráhi: Vesz, vesz sürouki ete szvejt Je csűd tvojí szvetli poszvejt.

4. Oh! — tí szi i nad menom dnesz Odícso tvojo vernoszt; Glaszno prejdga 'zítek moj vesz Ocsinszko tvojo szkrbnoszt. — Ali jasz, nevrejden szin Obcsűtim moj velki bin, Nevrejdnozt mojo vadlűjem, I grejhe z-szrdcza 'zalűjem.

5. K-tebi kricsím: szmilűj sze mi, Vretina lűbénoszt! Podejli szrdczy mojemi Troust v-nyega boleznozt: Ocsiszi szi je na sztán, I zvrácsi je z-grejha ran, Da bode tvoje miloscse Vugodno prebiváliscse.

6. I v-etøj noucsi, oh ocsa, Me pod obranbo vzemi; Razpresztri tvoja nárocsa Meni, színi tvo-jemi, Naj szi v-míri pocsiném, I, csi dnesz vöpre-miném, Tam sze mi, na lepsem szvejti, Nemrtelen dén preszvejti.

V-szoboto vecsér.

N o u t a : Dokoncsao szem jasz 'zítek moj.

470. Pá sze mi tjeden szkoncsáva V-nesztálnom 'zítke mojem! — Tak sze mi vrejmen szpunyáva V-bisztrom tekáji szvojem! Ah! — dabi jasz z-csístzim szrdczom, Sztano dnesz na nyega czíli; Tak bi tam, pred mojim szodczom, Gdasté pousztao veszéli.

2. Ali — jaj! — nemrem tajiti, Kaj szem zmen-

kao v-dú'znoszti; Nemorem nikak zakriti Grejhov moji rú'znoszti: Boug me znoutra, zvóna vídi; On i vsze mészli moje zná, I vszáki sztopáj moj húdi Gorizapíszani má.

3. Tak je! — ocsa, jasz vadlűjem Grejhov moji vno'zinoszt, Sz-kejmi te vnejmar bantűjem, I szprávlam szí szrditoszt; Ali neszoudi me, Boug moj, Trdno, pouleg hodbe moje Nego mi míli szodecz boj, Pouleg miloscse tvoje.

4. Z-dnévni naj dolijemléjo Grejhi moji odűrni, I naszlejdneye táminéjo, Kaksté szo szí neszmemni, Tak da bom vszákdén moudrejsi, V-bisztrom tekáji vrejmena, I dűsa moja sze rejsi Vsze mantre, i bremena.

5. Hvála tí za tou dobrouto, Kaj me v-'zítka zdr'závas, I mené, vbougo szirouto Tak szmileno zbűdjávas, Naj táosztávím pout nouro, Glász miloscse szlísajoucsi, I hitro csiním pokouro, Mír dűse iszkajoucsi.

6. Vari i v-prisesztnój noucsi Mené, ino vsze verne, Oh húdi vdárczov mogoucsi, I grejhote odűrne; Bojdi z-vszejmi sziroutami, Ké sze li v-tebi vűpajo, Naj pod tvojmi peroutami Mirovno pocsívalo.

7. V-míri sze naj prebűdímo Na dén tvoj odebráni, Da te v-radoszti csesztímo V-seregi tí pozváni; Kí pa naveke zaszpíjo, Naj zaszpíjo v-szűknyi szvetsztva, Da sze ednouk prebűdíjo Na veszélje blá'zensztva.

V-nedelo vecsér.

Nouta: Szladki Jezus, mí szmo szem.

471. Dűsa! szpoznaj z-radosztjov, Kak szrecsna szí tí dnesz bíla, Csi szí sz-právov vrej-

losztjov Bouga tvojega csesztíla, Návuk isztíne zdr-
'zála, I pout 'zítka szí zebrála.

2. Tak je! — v-lejpom blá'zensztvi Szí mi dao,
Boug, tál jemati; Ár szí me vrso v-szvetsztvi, I
vesio czíl moj prav szpoznati, Krepio me v-tvojój
bojazni, Lübézni ino vüpazni.

3. Z-rejcsi tvoje isztinov Szi mi pamet presz-
vetsávao, I 'z-nyé trousta vretinov Mi szrdcze raz-
veszeljávae: Dao szí mi na vsze dobro moucs, I
dúha tvojega pomoucs.

4. Vu mojoj molítvi szem Z-szvétov priszegov
oblúbo, Kaj bom do koncza vu vszem Li tou, ka tí
'zelejs, lúbo, I, kaj bom vu tvojem sztráhi Vandrao
vszední eti v-práhi.

5. I, kaksí blagoszlov má Vrejloszt moje pobo-
'znosztí! — Ona mi v-veri moucs dá, I gedrnoszt
vu dú'znosztí, Nagne szrdcze od zemelszki, Na 'ze-
lejnye ti nebeszki.

6. Kak lejpí je tak be'záj, Steroga szem dokon-
csao dnesz! — Ah! — dabi sze tak tekáj Dnévov
moji dopuno vesz! — Dabi, očsa, szlú'zbi tvojoj
Poszvétó jasz vesz 'zítek moj!

7. Zdr'zi me v-toj vrejlosztí, Dokecs moucs i
príliko mam, Naj vu tvojoj szvétlosztí Do kmicsnoga
groba vandram: Isztina tvoja mi tü voj, I tam porok
miloscse boj.

8. I vu prísesztnoj noucsi Ti bojdi porocsen
sors moj; Tí szam, oh vszamogoucsi, Kak varivács,
pri meni boj, I pelaj me vö 'z-nyé kmicze Pá na
dnéva oupravicze.

Bete'zníkov.

Nouta: Szvetlo szuncze je zaislo.

472. Hvála! — i dnesz szem prenoszo Krí'z
moje rounosztí; Ár szem szí od ocsé
szproszo Pomoucs k-mirovnosztí.

2. Da mi nyegva miloszt nebi Szrdcza pokojíla, Dúsa moja bi obszebi Vu mantraj zdvojíla!

3. Tí, tí, vretina lübézni, Szí moje vüpanye,
Od tébe vdáblam bolezní I mantre vtisanye.

4. Kak szladko me tou pokoji Vu 'zúkosztí
etoj, Kaj vu dejszni tvojoj sztoji Tak szmrt, kak
'zítek moj.

5. Záto v-szrdcza mirovnosztí Csákam prise-
sztno noucs; Ár mi tí v-mojoj rounosztí Szam prí-
des na pomoucs.

6. I, csi mi szlejdnya má bidti Na zemli eta
noucs. Bátrivno scsém odtécz idti; Ár sze rejsim
te'zskoucs.

7. Vcsíni z-menom, ocsa, kak scsés; Mouder
je tvoj tanács: Li, csi mi 'zítek odszecsés, Bojdi
moj varivács.

8. Daj mi v-tvojoj bojaznosztí 'Zítek dokoncsati,
I v-krsztsanszkoy vüpaznosztí Blá'zeno zaszpati.

Na konczi leta.

Nouta: Kaj me vszákdén, moj Boug.

473. Dokoncsani je pá eden velki be'záj — Ed-
noga czejloga leta bisztri tekáj! — Ve
széli sze, szrdcze! V-míri zahája dnesz tebi bo'ze
szuncze!

2. Tí szí té radosztí vretina, goszpodne, Tí, kí

szi obranba verni v-nocsi, vu dne: Tí nász vsze zdr'závas, I z-dármi miloscse tvoje nadeljávas.

3. Tí szi i v-tom leti nad nami szkoznüvao, I nyé z-blagoszlovom tvojim koronüvao; Tí szi nam dao v-míri Sztánoti na nyega velikom vecséri.

4. Szvéta je tak dú'znoszt, tebé zvisávatí, Tebi zahválnosztí áldov áldüvati. — Naj te dnesz dícsijo Kí povszéd telko csüd dejl tvojí vídijo.

5. Neszpomínam záto — nej tvoje vernosztí, Kak da bi ka prídao jasz sz-tejm k-nyé vrejdností; Nego, naj vsza zemla Szpozna ino glászi zmo'zna tvoja dela.

6. Tí szi, kak voj 'zítka, i pred menom hodo, Po rou'zaj, bodélji mené csüdno vodo, Tak da szem pout mojo Bátrivno sou, szlonyen na lübé-zen tvojo.

7. Csi szem gda na húdo sztezo zla zabloudo, I z-grejhom sze sálo, ali vnejmar loudo; Glász tvoje szkrbnosztí Me je nazajvrno na sztopáj vernosztí.

8. Tvoja miloszt me je pri moucsi zdr'zála, I k-dobrocsinejnyi mi príliko dála: Ona me sz-tejm trousta, Kaj mi dűsa ednouk szladkoszt nébe kousta.

9. Nesztrási me záto negvűsna prűsesztností; Ár sze z-verov szlonim na tvojo szmilenoszt. — Kí je v-dobrom sztálen, On nede ni v-szmrti od tébe osztávlen.

10. Csi bi mi gda szrdcze kakoli 'zelelo, Ka pred tebom nebi vugodností melo; Tí, moudér i szvétí, Mi nedopűsztí v-tom nigdár tála vzéti.

11. Zvelicsitelno je, ka mi tí vűzravnas, Kí z-neprebrodjenov moudrosztjov vsza ravnas. — Blá'-zen, kí nedvojí! On szi szrdcze sz-tvojov miloscov pokojí.

12. Na tébe sze i jasz zdaj z-vűpanyem szlo-

nim; Ár sze li tak v-prepaszt dvojnoszti newtonim!
Tí, oh vszamogoucsi, Bos me na nouvi dén pelao
sz-temne noucsi.

N o u t a : Vszi lüdje morejo mrejtí.

474. Ah! — kak hitro preminéjo Hípi 'zítka
etoga! Liki vodé, odtecséjo V-prepaszt
mourja vecsnoga: Gda sze niti nedovejmo, Tou
preszámnnati moremo, Kaj szmo vszi na kraji lejt.
— Jaj! — kak márne je te szvejt!

2. Nedovejdno nam povejhne Czvejt veszéne
mladoszti, Moucs tejla nam, kak szpár, lejhne, Príde
zíma sztaroszti, V-steroj nász obvzeme szlaboszt,
Osztávi szkoro vsza radoszt, Szmrt i grob sze nam
mrzí, I szoudba blůzi grozí.

3. Ocsiveszno preszámnnamo Vszákdén isztino
eto; Naime zdaj, gda szkoncsávamo To pretekoucse
leto. Ali pítaj, cslovek, koga Vcsiní ona prav moud-
roga: Ah! — keliki mrtelen Zmore odgovor 'zelen!?

4. Goszpodne! mené vcsi, moudro Dní moje
racsúnati, Naj vszáki hípek na dobro Setűjem obra-
csati; Ár vrejmen zaman trositi, I brezi sztráha gre-
siti, Jaj vekveknoszti szprávi, I mír dűse zaprávi.

5. Sto zná, lehko mi je mera Dnévov 'ze do-
punyena! — Nej mi je ni edna vőra, Kak gvűsna,
zakunyena! — — Kakda bi tak v-bátrivnoszti Van-
drao k-czíli vekvecsnoszti, Bouga vnejmar odvrgao,
Ino k-szvejtí privrgao?!

6. Znaj, oh dűsa, nej je zaman Tak krátek tí
tvoj be'záj, Tak negvűsen bívoszti sztan, I tak bisz-
ter lejt tekáj: Nej je dáni k-zaprávlanyi, Nego k-
moudromi szprávlanyi Sz-tűhíne nesztálnoszti, Na
dom nemrtelnoszti.

7. Sztani ze-szna, i zbrodjávaj Vrejdnoszt tvoje

bívoszti, Szoudi tvoj sztan, i szpoznávaj Telke bine szlaboszti: Pítaj sze, jeli sz-tejm szrdczom Más ob-sztáti tam pred szodczom, Gde li jákoszt obsztojí, Nepobo'znoszt pa zdvojí.

8. Eden velki híp ti je dao Boug tvoj dnesz zadobiti, Ino ti sz-tejm zapovedao Vesz sztan tvoj prebroditi, Bloudnoszt i grejh odúriti, 'Zítek nyemi poszvetiti, I tak v-sztálnoj vernosztí Idti k-czíli vecs-nosztí.

9. Zdaj tak, da más escse vrejmen, Pripravno k-szpravicsanyi, — Zdaj vr'zi z-szébe zla bremen I híti k-zvelicsanyi; Glédaj na czíl on veliki, Steri sze ti szvejtí v-díki: Nüczej, nüczej v-moudroszti Neg-vüsen híp márnosztí!

Stirje táli leta.

ZÍMA.

Nouta: Groba sze niscse neogne.

475. Groza pokriva lejpi szvejt, Tíhota, vsze sztvorjejnye; Kak szpár, je lejhno nyega czvejt, I vsze 'zítka znamejnye; Kamakoli vr'zes pogléd, Nousz szmrtna te sztrási povszéd.

2. Tü je zíma! — vdérja vihér, Szever vejja léd i sznejg, Trák szuncza je zakrio vecsér, Mraz oblejva doul i brejg, Szedáva sze na szrén megla, I trda csonta je zemla.

3. Púsztá szo vsza! — czvejtja szaga I lepota je totá; Totá je 'zirovna vlaga, Stera vszemi odrasz dá: Totá je 'zítek na pouli, Na goráj, ino vu douli.

4. Ali vejmi szí zdaj odejhne Natúra po rodjenyi, Naj, nyé vecsni czvejt nelejhne Po nesztanóm plod-jenyi: V-tom szne sze nyé moucs ponouvi, Na op-rávlanye csúd nouvi.

5. Hejnyajmo tak szkvarjüvati Potí bo'ze szkrovnosztí, I czagajoucs morjüvati Prouti zíme trdnosztí: Csüdűjmo, vu práhi klecsécs, I tü vecsno moudroszt, gledécs.

6. Oh szrecsen, kí szi je v-leti Sztáneki i 'zívis szpravo! — Ka má on 'ze vecs 'zeleti? — Vejmi szi je vsze pripravo, Sz-kejm sze prouti mrazi bráni, Gvanta, i posteno hráni.

7. Ali jaj tomi mejhkomi, Kí je manyouszt polúbo, Poudao sze 'zítke lehkomi, I vszo príliko zgúbo! — On, zálo'z szvoj sztrádajoucsi, Czaga vszlejdnyoj potreboucsi!

8. Boug! hvála ti, kaj szi meni Moucs, príliko, rázum dao, Da szem szi v-szvojem vrejmeni Telko priszkrbeti znao, Sz-kejm sze vu zíme tú'znosztí Bránim czaglíve dvojnosztí.

9. Ah! — kelko je oni szirout, Kejm szi, prí vszój vernosztí, Nejpodejlo telko dobrout, Kak meni, zvön vrejdnoští — Nej potrejbnoaga 'zívise, Niti gvüsnoaga sztálisha!

10. K-tejm sze mi daj pridrű'ziti V-nyí velkoj potreboucsi, I nyim szmilenó szlű'ziti, Pouleg moje premoucsi, Dati nyim sztáneki bátriven, I 'z-nyim vréd 'zívis lasztiven.

11. Vcsi me, moucs i vrejmen moje Tak szpametno nűczati, Da znam lejpe dáre tvoje Szkrblívo vkűpískzati; I tak v-niksoj potreboucsi Nepogíblem, sztrádajoucsi.

12. Naime pa za kincse dűsne Sze mi tak daj vganyati, I nyé, kak dobroute gvűsne, Do szmrťi tak varvati, Da oni bodejo troust moj Eti, i v-szoudbi vihérnoj.

SZPROTOLÉTJE.

Nouta: Sto bi te nehvalo.

476. Dícste sztvoritela, kí sze veszelíte 'zítki, I nyegov lejpi szvejt vídite plavati v-díki! — Kak csészti nyega ftícz míli glász, Drevja, tráve, czvejta lejpi zrász, I szprotolejtja sznaj'zen obráz!

2. Pocsínolo szí je vsze sztvorjejnye v-zíme kríli, I tak sze je po szne obleklo v-obráz veszéli. Ovo, kak sze vsza vrseníjo, Vsza mejsztá lepou zeleníjo, I szprotolejtji veszelíjo!

3. Tíhi hlád gíble zrák, mílo szíja bo'ze szuncze; Nemrtelnosztí dűh je oblejjao zemlé lícze, Nyé krílo sze je razpresztrlo, I, ka sze je v-mrázi nej-sztrlo, Vsze pá na 'zítek híti vrlo.

4. Szpejvaj zhod i záhod! — Boug je vretina vszej dobrouť: On z-vísne radoszti rou'zami sznaj'zi naso pot. — Hodi pred nyim, oh vandrar, v-sztráhi, Moli ga, angel, v-díke tráhi, I tí, csrvícs, lazécsi v-práhi!

5. Po tebi, vecsen, dűh, szíja nam tak mílo szuncze; Tí pűsztís zemli de'zd'z, gda odprés oblákov zdencze: Tíhi hlád, i 'zirovna vlaga, D'zünd'z rosze, i czvejticsa szaga, O'zíví znouvics vsze, ka czaga. —

6. I, csi gli nász gdate sztrási vdérjajoucsi vi-hér, Na zmo'zno rejcs tvojo, posztáne pá vu zraki mír. — Tak, csi 'zítek nas oblé'ze mrák, I szrdcze gda te'zi szkúz oblák, Sz-tebom zíde nam radoszti trák.

7. Lübézen szí, Boug, tí! — tou prejdga vszáka klicsicza. — Tou, z-lejpm szpejvanyem tebé hva-lécsa fticsicza. Gdegodi szí vandrar potűje, Csi na

glász natúre kejbzűje: »Lübézen je Boug!« povszéd csűje.

8. I, da nam tí'ze tü takso radoszt v'zívati dás, Sz-kelikim vékso nam tam v-díki podeliti más! — Oh! — dabi te vsza tvoja decza V-nemrtelnom nágibi szrdcza Csesztíla, kak oco, do koncza!

LETO.

N o u t a : Krisztus velí, hodte k-meni.

477. Národje zemlé, szpejvajte! — Na nouva csüda merkajte! — Pá vász leto veszeli! — Boug vam szád trűdov na pouli, Na goráj ino vu douli, Na mali csasz, podelí.

2. Na nyívaj sze szilje zible, Puno vlatovjé vugíble, I neszé blagoszlov szvoj! — Rávno, kak mou'z on pobo'zen, Kí je v-dobri delaj zmo'zen, I angel, Boug, za szvejt tvoj.

3. Tak vu douli, kak na gori, Sze k-veszélnoj 'zétvi zori 'Zítka blá'zeno szemen! — Tou je toti lűdi delo; Ali od koga je melo, K-odraszki 'zelno vrejmen?

4. Zori sze i kapla trsza, Stera plemeníta prsza Na jákoszt zvu'zgati má! — Tak haszni vbouga niszikoszt, Stero nadúlhta viszikoszt Zametáva, i mantrá!

5. Nej! — nej je 'ze dalecs, vrejmen, Kaj sze vrejli trűdov szemen Vu skegnye vkűppoberé! — Jaj! — lehko naszkori i nász Szmrtén szláp, kakti szodcza glász, Z-szilov vu grob poderé!

6. Zdravo zrnye sze tászráni, Sztűnyeno pa lehko v-plámni Sz-koukolom navkűp zgorí! — Tak de rob grejsnoga támna, Porob vekvecsnoğa plámna: „Li pobo'zen sze zdr'zi.“

7. Boug! vno'zína tvoji dobrout Búdi nász na moudroszti pout, Da tü v-szvejsztvi szejjamo, I ed-nouk, po vrejli trúdi, Obilen szád — zdrav, nej húdi — Vu radoszti 'zenyamo.

JESZÉN.

Nouta: Oh goszpodne, tí, nas veren.

478. O díslo je z-dármi szvojimi leto; Ali jeszén neszé szád szvoj na eto. — Szpévaj, zemla, vísesnoj szkrbnoszti, Za telika znamejnja vernoszti!

2. Rodno drevje, gda je tíhi hlád zíble, Sze pod szádom, tak bogatim, vugíble, Steroga nam zdája z-szkrblívosztjov, Naj sze szrdcze napuni z-radosztjov.

3. Czvejte nam 'ze toti nezdigáva prsz; A' zdi-gáva je z-grozdjom okladjen trsz, Steri trúdom de-lavni mrtelni V-obilnoszti ká'ze nájem 'zelni.

4. Ni ffcíze nász 'ze vecs neveszelíjo: Ár v-toplejse dr'zéle táletíjo: Ali na té radoszti zgübí-csek Sze nam v-drúgoj podelí dobícsek.

5. Tak sze szkrbi Boug za nász, i vsze sztvári! — Tak moudro vszejm delí miloscse dári! — Czíl nyegov je, naj sze szvejť radúje, I nyega za vszej ocso vadlúje.

6. On priprávi krílo zemlé v-jeszení, Naj náro-csa odpré 'zítka szemeni, V-kom sze znoji szkrb-noga szejácsa Obilen szád z-vüpanyem porácsa.

7. Zvisávaj tak, vandrar, v-szrdcza vrejljoszti Bouga tvojga, kak vretino radoszti, Kí, kak míli hra-nitel vszej szirout, I na tébe vlejva punoszt dobrout.

8. Nagni sze bár tü sztaroszti tvoje dén, I prídi szí nyé nenászladna jeszén; Csi sz-postenyom

szerí tvoja gláva, — Nej! — neosztávi te radoszt práva.

9. Blagoszlovlen de ti i v-nyej tvoj 'zítek' Csi dú'znosztí poszvetís vszáki hípek, I, csi szvejtí na haszek znás bidti; Kak mirovno más od etecz idti!

10. Ovo, — leto, csi nam gli zdaj szloboud dá, V-nouvoj díki ednouk nazajpridti má; Tak más i tí, po krátkom szne szmrti, Lepse czvesztí, tam v-nebeszkom vrti.

Sztolne peszmi.

PRED JEJSZTVINOV.

Na obszójno nouto.

479. Vszej sztvári ocsi, bo'ze, Na tébe glédajo; Ár od tébe blagoszlov, I 'zívis csákajo.

2. Tí, gda na vsze vövlejés Szmlenosztí dári, Jejsztvino i pítvino Vtálas vszákoj sztvári.

3. Fticze, bár neszejjajo, Ni vküpnieszprávľajo, Od tébe dönok 'zívis I radoszt vdáblajo.

4. Po tebi polszko czvejtje V-lepsoj díki sztojí, Kak on poglavník zemlé, Kí vu tebi dvojí.

5. Nigdár sze neszpozábis Tí ni z-edne sztvári; Vsze pod viszikov nébov V'zíva tvoje dári.

6. Ali odevszej bole Na nász verno szkrb más, Tak da dúsi i tejli, Ka je potrejbno, dás.

7. Bojdi tak hválen od nász, Ocsa vsze do-broute, Kaj sze tak verno szkrbís Za tvoje sziroute.

8. Blagoszlovi nam i zdaj Miloscse tvoje dár, Da ga trejzno v'zívamo, Na haszek, nej na kvár.

9. Ponouvi nász vsze po nyem V-dúsi ino v-tejli, Da sze tebi na áldov Poszvetímo czejli.

10. Szkrbi sze i nadale Za nász, vbouge szini,
Da te za blagoszlov tvoj Zvisávamo vszední.

PO JEJSZTVINI.

Nouta: Hválte goszpodna; ár je dober krouto.

480. Hodte, hválmo 'ze oco vsze dobroute, Kí
tak verno szkrbi za nász, sziroute.

2. On nász od vszáke pogübeli bráni, I z-dármí
szmilenosztí szvoje hráni.

3. Vzéli szmo tál i zdaj v-dári nyegovom; Na-
szítseni szmo 'z-nyegvim blagoszlovom.

4. Za té blagoszlov bo'zansztva tvojea Vzemi
ocsa, áldov szrdcza vroucsega.

5. Po nyem szmo sze vu tejli pokrejpili: Oh!
— dabi sze i v-düsi poszvétili.

6. Tak bi sze gvüšno szmeli bátriviti, Kaj nász
tí i nadale scsés hrániti.

7. Hráni nász, oh vretina vsze dobroute! Hráni
z-nami vréd vsze tvoje sziroute.

8. Efi nász dárov tvoji vrejdne vcsíni, I ednouk
odícsi vsze na vizíni.

Nouta: Szvetlo szuncze je 'ze zaislo.

481. Goszpodne! tí hráno dávas Nam vu obil-
nosztí, i tak 'zítek nas zdr'závas Od
pogübelnosztí.

2. I zdaj szmo sze naszitíli Z-áldovom tvoji
rouk: Dabi te vrejdno dícsili Za nyega, míli Boug!

3. Daj nam tou szrecio do koncza Zahválno
v'zívatí, I däre míloga szrdcza Vbougim darüvatí.

4. Tak sze tü vrejdne vcsinimo Tvoji lejpi dá-
rov, I ednouk lepse dobímo Z-nebeszki oltárov.

5. Tam, ocsa, de vugodnejse Vűszt nasi szpej-
vanye, I tebi priszpodobnejse Szrdcz hválodávanye.

XVI. Blá'zensztvo krsztseníka vu etom 'zítki.

Vísni mír.

N o u t a: Z-szrdcza 'zelej, ka právím.

482. Gospodne! kak blá'zen je 'Ze eti tvoj verník, Kí hodi potí tvoje, Kak mouder krsztseník! — On vu szrdczy mír v'zíva, V-deli blagoszlov tvoj; Gde hodi i pocsíva, Naide troust i pokoj.

1. Csi ga gda 'zaloszt doide, Mocno vüpanye má, Kaj pri tebi troust naide, Csi ga íszkati zná: Lejhne nyegva te'zkoucsa, Pri etoj gvüsnosztí, Kaj szí tí nyemi ocsa, Pün dobrotívnosztí.

3. On sztána szvojga dú'znoszt Z-radosztjov szpunyáva, I za ocsinszko szkrbnoszt Tebi hválo dáva: V-szrecsi sze nenadűhje, V-neszrecsi nezdvójí; Te dober boj bojúje, I v-veri obsztójí.

4. Cslovejsztva nágib lejpi Vu vszem naszledűje, Ino vsza v-bo'zem kejpi Csiniti setűje: Jákoszt, praviczó bráni, Jálnoszt pa preprávla, Vbouge z-mága i hráni, I szvejt blagoszlávla.

5. Gda toga nevernoga Boug i szvejt potvárja, I 'zítka odűrnoga Vejszt mír nyegov vmárja; Teda právi krsztseník Szrdcsno sztáne povszéd: Ár vr'zti szmej, kak verník, Na nébo szvoj pogléd.

6. Boug! vcsi i mené, moje Dní tak tátrositi, Da sze na szrdcze tvoje Gdasté szmej szloniti; Tí me vari vu szrecsi, Grejsne bátrívnosztí, I krejpi vu neszrecsi, Z-dűhom mirovnosztí.

Nouta: Szna'zi sze, oh drága dűsa.

483. Szvėti Boug! li v-tvojem sztráhi Szem sz-recsen jasz eti v-práhi, I li v-tvojoj bo-jaznoszti Mi szvejtí trák vűpaznoszti; Ár csi sz-tebom mam sztálen mír, Ka mi more sorsa vihér? — I, csi me tvoj glász veszelí, Ka me v-dűhi razdreszelí?

2. Kincsi i radoszti zemlé Tálejhnejo, kak szpár meglé; I 'zaloszt, stera nász te'zí, Kak dugo nad nami le'zí? — Vsza li krátki híp trpíjo, I, kak szen, sze razkadíjo; Konecz vzeme i krhkoucsa, I 'z nyouv vsza szrdcza te'zkoucsa.

3. Na konczi nász csáka vecsnoszt, Gde míra sztán naide vernoszt, I gde, po obládanyi mouk Z-díkov koronűje nász Boug. Tam mo i za britko 'zaloszt Zvisávali bo'zo moudroszt; Ár de nám tam krí-'za bremen, Nezrecsene díke szemén.

4. Szejaj tak vu mirovnoszti, Oh vandrar, szemén vecsnoszt! — Doli ti vzeme szmrt ednouk Tak te'zko bremen szkúz i mouk, I odejhnes szí v-nyej kríli, Na trplejnya velkom czíli, Csi tũ do koncza obsztojís, I, kak neverén, nezdvojís.

5. Vejm je i Jezus tvoj szkuzio, Gda je mouk britkí pehár pio, I dönok po nyí vihéri Tího sou k-'zelnomi miri. — Oh! — nyega, nyega naszledűj: Trpi mirovno, — nemorjűj! — Ár i tebi, po 'zalosztí, Zíde trák 'zelne radoszti.

Nouta: Gda ma szkrádnya vóra príde.

484. Kak veszéla je pout moja 'Ze tũ v-márnoszti práhi, Csi, gledécs na 'zítka voja, Vandram vu bo'zem sztráhi! — Csi právdo bo'zo pos-tűjem, I v-pobo'znoszti potűjem; Kak blá'zen szem 'ze eti!

2. V-szrdczi mír i pokoj v'zívam, Kak nájem pobo'znosztí; Delam, hodim i pocsívam Z-csütejnyem mirovnosztí: Dúсна vejszt me trousta povszéd, I szrdcsno vr'zem moj pogléd Z-vüpanyem na nebésza.

3. Boug me vzeme pod perouti, Csi me sors scsé vtoniti; I, csi mi je vesz szvejt prouti, Ka mi more skouditi? — Boug me bráni — 'z-nyim obsztojím; Záto nevczagam, nezdvojím Ni v-'zítki, niti v-szmrti.

4. Boug je moj troust vu 'zalosztí; Tího jo tak prenoszim: 'Z-nyim mi zíde trák radosztí, Csi ga, kak vrejden, proszim, — Nyegov blagoszlov, gda on scsé, Kak rosza, obilno tecsé Na pout vandra-nya mojga.

5. I, csi mi 'z-nyegve milosztí Obszójne míra szuncze, I vu obilnoj radosztí Tál vzeme moje szrd-cze; Kak veszélo neszé dúh moj Pred nyegov szto-lecz áldov szvoj, V-detinszkoy zahválnosztí!

6. Csi sze gda z-csésztí szpozábim, I nedovej-dno zmenkam, Ali pout szvetsztva osztávim, I zle sze na robsztvo dam; Ocsa moj mi dejszno podá, I, kak dejte, me pela pá Nazaj na sztezo 'zítka.

7. Ka me sztrási szmrt ino grob? — Ka csrvjé i szprhlivoszt? — Nebom jasz naveke nyí rob: Czíl moj je — vecsna bívoszt. Zdigne sz-práha mené ednouk, I odícsi me tam moj Boug, V-seregi dús blá'zeni.

8. Zvisávam te tak za poszvejt I isztino krszt-sansztva, V-kom mi ká'zes blá'zensztva szvejt I szte-zo zvelicsansztva. Ocsa, vcsíni me vrejdnoga Vu vszem blá'zensztva etoga — Tü, i tam vu vecs-nosztí!

Nouta: Ah Boug! poszlühni me.

485. Csi sz-tebom mam mír, ocsa i szodecz
moj, — Csi szem podáni szvétoj vouli
tvojoj; Kak szrecsen szem 'Ze tü vu vszem, I kak
blá'zen mam bidti v-szmrti mojoj!

2. Nemam czagati vu niksoj te'zkoucsi, Csi sze
na tébe szlonim vu krhkoucsi: V-tvojem kríli, Ocsa
míli, Podneszém szilo protivnoj besznoucsi.

3. Csi mi vno'zinoszt grejhov szrdcze te'zí, I
nyí kastiga mi na dűsi le'zí; V-tvojoj rejcsi I obej-
csi Naide troust, csi v-pokouri k-tebi be'zí.

4. Máren ete szvejt, gdakoli, rad niham: Ár
sze tam bougse domovine vűpam, Gde niksi mecs
Nebode vecs Szekao bolezní ran pobo'znim dűsam.

5. Kak blá'zen je tak, kí sze grejha bojí, Ino
pri tebi, Boug, v-miloscsci sztojí! — Osztáne on,
I nyegov lon, — Gda bloudni grejsnik szpádne,
ino zdvojí.

6. Veszélo vandra on vecsnosztí prouti, Po kak-
sté tú'znoj i trnavoj pouti; Ár nyemi Boug Te'z-
koucso mouk, I bremen kr'za szmilenó lehkouti.

7. Naj sze i jasz szmej m na tébe szloniti, I
szrdcze sz-tvojev miloscsov toliti; Boug, vcsi me tí
Szvetsztva potí Polűbiti, i do koncza hoditi.

8. Tak de mi 'ze tü násztava krsztsansztva
Vretina míra, i tam zvelicsansztva: Tího bom sou
Velko pout tou, K-videjnyi szkrovnoszt tvojege bo-
'zansztva.

Nouta: Oh vekivecsne miloscse.

486. Vek i veke hvála Bougi Za tou, kaj szem
krsztseník, I tak szrecsnejsi od vnougi,

Kim je nej voj szredbeník! — Sto szmej 'ze mojo velikoszt Blá'zensztvo, i plemenítoszt Za kejp zdejn-
 nya dr'zati?

2. Kak vnougi escse le'zíjo V-dühovne bloude kmiczi, I düso z-mantrov te'zíjo V-rú'zni grejhov temniczi, Nepoznavsi sztvoritela, Ni szvejta zveli-
 csitela, Niti szteze blá'zensztva!

3. Jasz vsza tá vídim v-szvetloszti, Pri szunczi bo'ze rejcsí; Ár nevandram vecs v-szleposzti, Nego pri visnoj szvejcsi: Isztine trák je on poszvejt, Pri sterom mi pravicze szvejt Brodi düh moj v radoszti.

4. Poznam jasz Bouga, kak oco, Kí je vu szvojem színi Ponúdo szvejti miloscso, Pri vszem nyegovom bini, I na právo szpravicsanye, Potrdo vszejm, z-velicsanye, Kí szo nyemi pokorni.

5. I, na etakse szpoznanye Czimpram jasz vero mojo, Szrdcza mojega zbougsanye, I, oca, szlú'zbo tvojo, Moj troust, mír, ino vüpanye, Dú'znoszti, i zvelicsanye, Kak vecsne kincse moje.

6. Nemrem 'ze vecs zablouditi Jasz od czíla vecsnoszti, I tam sze mi oszouditi Má korouna ver-
 noszti, Gde bodem sze popolnej vcsio, Kak szecsen szem 'ze eti bio V-kríli vere bo'zanszke.

7. Hvála tak, kaj szem krsztseník, Hvála ocsi vísnyemi! — Oh! — dabi, kak právi verník, Do koncza szlú'zo nyemi! — Tak bi i v-szmrti bio szrecsen; Ár znam, kaj bi na mír vecsen Tího zás-
 pao v nyé kríli!

XVII. Szlejdnya dugoványa.

Mrtelnoszt i szmrt.

N o u t a : Vrejmen tecsé, i k-grob.

487. Kak tú'zno obcsütejnye Mi oblejva szrdcze povszéd! — Mrtelnoszti znamejnye Vídím, kama vr'zem pogléd — Vsza szo márna, kak tenya, I lejhnejo, kak szenya.

2. Porób szmrti bom i jasz; Ár v-nádraj noszim nyé szemen, I lehko na máli csasz Dolidenem moje bremen! — Lehko me ete vecsér V-grob poderé nyé vihér!

3. Nerejsi me nyé — zmo'znoszt, Nej kincs, niti plemenitoszt, Nej moudroszt, ni pobo'znoszt, Ni niksa moucs, i velikoszt, Nej punosztí mární dobrou, Ni szkuza moji szirout.

4. Pretecsé mi hípek lejt, I vtrgne sze mi tejla moucs; Povejhnem, kak gingav czvejt, Gda na méne vdári nyé noucs, I vszej, ka szí tú szprávim, Vsze v-megnenyi osztávim.

5. Eden kincs sze mi nihá, — Kincs nevtepe-noga szrdcza, I té mi szvejtí m á, Kak trák víses-nyega szuncza — Prejk po groba temnosztí, Na 'zelen dom vecsnosztí.

6. Jezus de me bátrivio, Gda bom bojüvao szmrten boj; On, li on de mi hladio V-boji etom licz vrejli znoj: On de mi trák vüpanya, I porok zvelicsanya.

7. Vcsi me tak, 'zítka goszpoud, Nedú'znoszt szrdcza varvati, I vere i szvetsztva pout Do szmrti sztálno vandratí, Vszáki híp k-rédi bidti, I v-míri z-szvejta idti.

8. Tí me z-dejsznov lübézni Podpéraj vu szkrádyem boji; Lehkouti mi bolezni, I szrdcze mi sztejm pokoji, Kaj bom angel zviseni V-seregi dús blá'zeni.

Nouta: Hválím jasz lejpo tebé.

488. K-szmrti sze pribli'zavam Vidoucs vszáki hípek; Ali rad Bougi tádam Gdagodi moj 'zítek: Ár tak dolidenem Vsze te'zkoucse márnoszti, korouno vernoszti 'Z-nyegve rouke vzemem.

2. Jezus, kak gvüsen porok Blá'zensztva mojega, Mi je potrdo ōrok Králevsztva szvojega. Csi vszej drūgo zgübím, Osztáne mi vüpanye, Kaj po nyem zvelicsanye Tam na czíli dobím.

3. Grob li tál moj mrtelen — Moje tejlo po'zré; Á' düh moj nemrtelen Szi pout v-díko odpré. Li grejsne bloudnike Preprávla i sztrási szmrt, Ali pela v-míra vrt Pobo'zne poutnike.

4. I jasz, gda szkoncsam be'záj, I pout telki te'zkoucs, Z-radosztjov vr'zem nazáj Pogléd moj na szkúz noucs, Z-veszéle vecsnoszti, Gde bom z-Bougom prebívao, I szvetli nájem v'zívaeo Po boji vernoszti.

5. Kak szemen, sze mi tejlo Vu zemlo potori; Ali ednouk pá czejlo V-díki zíde gori, I tak, osznaj'zeno Z-szádom neszprhlívoszti, V-nemrtelnoj bívoszti De veke blá'zeno.

6. Tá pricsákam za szebom Sziroticze moje, Na radoszti csízste dom, Boug, pred lícze tvoje, Gde tí dolizbríses Nyim szkuze, vtisas brige, I v-blá'zeni dús knige Je notrizapíses.

7. Tebi tak, 'zítká goszpoud, Poszvetím dní moje, Da, gda szkoncsam mojo pout, Pouleg voule tvoje, Csízsti vu práh szpádnem, I, po tíhom szne

szmrti, Csíszti v-nebeszkom vrti Pred tebom posz-tánem.

N o u t a : Z-szrdcza 'zelejm, ka právim.

489. Vszí v-práhi vandrajoucsi Szo práh ino pepél, Vszejm je te vszamogoucsi Polo'zo gvüsen czíl; A' nevejdna je vöra I híp nyí szpádaja, Gda sze dopuni mera Dnévov nyí be'zája.

2. Bátrivno ido verni Szmrti szvojoj prouti; Ali grejsnik odúrni Czaga na nyé pouti: Ona ká'ze szkazlívci Kejp rú'znoga szrdcza, I bláznomi spotlívci Grozno díko szodcza.

3. Boug! gda pout eto ednoup I jasz vandratí mam, Tí me rejsi groze mouk, Da tího mrejtí znam: Veszélo naj pozdignem Na nebésza szrdcze, Glávo, kak Jezus, nagnem, I zaidem, kak szuncze.

4. Szredbeník! boj nazoucsi Méni v-szkrádnym boji, Hladi mi mouk znoj vroucsi, I szrdcze pokoji, I, csi do me bolezní Te stele vtoniti, Gvüsnoszt tvoje lübézni Mi nedaj zdvojiti.

5. Ká'zi mi dűsi radoszt Blá'zene vecsnosztí, Stera mi vtisa 'zúkoszt Po boji vernosztí; Nejtí mi v-szrdczy poszvejt Vere i vűpanya, I pelaj me na on szvejt, K-czíli zvelicsanya.

6. Oh szrecsni, kí'ze eti Mír nébe koustajo, I, hejnyavsi 'zivetí, Szrdcze sz-tejm troustajo, Kaj, gda de Boug nyim breinen Dolidjátí velo, Tam nyí vűpanya szemen Veke bode czvelo!

7. Té szrecse daj i meni Tak gvüsnomi bidti, Da vu vszákom vrejméní, Gda odtécz mam idti, V-nyej naidem troust, i vrácsa, V-nyej szteber vűpanya, Angela varivácsa, I trák zvelicsanya.

Nouta: Jasz szem sze nihao na Bouga.

490. 'Zítek moj je v-ocsé rokaj: On me i vu szmrtni mokaj Zmo'zno zdr'zati scsé i zná: Vsze, ka on, dá, Mi na dobro szlú'ziti má.

2. Gotov szem tak vszáki hípek Dolidjáti ete 'zítek; Ár eti, kak v-sztáni boja, Dúsa moja Nema právoga pokoja.

3. Boug meni toti z-moudroszti 'Ze eti dá dni radoszti; Ali kelki vdárczov vihér Mi vtápla mír, I mouti pocsinka vecsér!

4. K-tomi szo tü vsza, vsza márna, I vnogokrát dúsi kvárna: Povejhne vszej dugovány czvejt, Preide vesz szvejt, I lejhne ednouk be'záj lejt.

5. Eti mi je vszáki sztopáj Gotov na vekvecsni szpadáj: Zlehka zakoczkam kincs gvüsní — Mír moj düsní, I 'z-nyim navküp sztan moj vísni.

6. Kakda tak nebi rad tá sou, Gde mi, na nepopolnoszt tou, Zíde, z-bo'ze szmilenoszti, Veszélnoszti 'Zelen trák, v-nemrtelnoszti?

7. Oh! — naj nezdühávam zaman, Pozdigni me na ete sztan, I pelaj me, Boug, k-pokoji, Po szkúz boji, V-sereg odebráni tvoji.

8. Jezus, tí mi v-szmrtnoj noucsi, Kak varivács, boj nazoucsi, Naj dúso vu míri tádam, Vsza obládam, I korouno díke ládam.

Na lasztivno nouto.

491. Oh 'zítka ino szmrtni goszpoud! Tí, v-koga rouki je sors moj, Tak ravnaj vandranya mojga pout, Tak mi vodi szrdcze dúh tvoj, Da po nepřípravnoj szmrtni Nebom v-blati zla vküpsztrti.

2. Jaj! — kak jáko, jáko neszrecsen Bi mogao bidti tam sors moj, Csi bi pred sztoleczech tvoj pravi-

csen Sztoupo jasz v-zla szüknyi ru'znoj, Gde bi szrda tvoja vihér, Vtáplao szrdcza mojega mír!

3. Kak bi obsztao pred tebom, szodczom Jasz vu mojoj nevrejdnoszti, Csi bi náglo z-vtepenim szrdczom Prejksou na sztán vekvecsnoszti? — Ka me pekla má resíti, Csi sze nesztrsznem gresíti?

4. Oh! — tá velka miszel me búdi Pri czájti na povrnejnye, I vrácsaj me od grejhov hűdi, Na plemenito csinejnye. Dnesz, dnesz mi daj tí, oh szvéti, Delo pokoure zacséti.

5. Tí me vcsi, z-moudrosztjov broditi Szrdcza mojega szkrovnoszti, I od nesznaige ocsisztiti Nyega hűde náklonoszti; Da nyim neszlű'zim vecs, kak rob, I neszpádnem nyim na porob.

6. Na one mi daj kebzüvati, Kí szo sze vu tvojem sztráhi Paszcsili 'ziveti, zaszpati, Vandrajocs eti vu práhi: Nyí tak lejpa példa mi boj Na 'zítka velkoj sztezi voj.

7. Etak, csi sze z-szrdcza povrném Na sztezo práve vernoszti, — Li tak sze bátrívno zagném V-szüknyo Jezusa vrejdnoszti! I, csi bom gli náglo vküpsztrt, Nede neszrecsna moja szmrt.

Nouta: Gda ma szkrádnya vöra príde.

492. Gda me szmrtna nousc obvzeme, I hejnya mi pihanye; Neniháj, neosztavi me, Boug, jedíno vüpanye! — V-dnévov moji szlejdnyoj meri Daj meni vu právoj veri Blá'zeno preminejnye.

2. Csi bolezen i te'zkoucsa Zalejva moje szrdcze; Tí szíjaj, vecsna miloscsa, Vu nyem, kak míra szuncze, Tí mi lehkouti szkrádnyi boj, Ino szam hládi szmrten znoj, Gda me vesz szvejť osztávi.

3. Jezus! tebi szem bio verník Vu douli mrtelnoszti; Naj bodem i tvoj őrocsník Vu díki vek-

vecsnoszt: Tvoj osztánem i, gda zaszpím, Sz-tebom sze neoszramotim Ni v'zítke, niti v-szmrti.

4. Liki szi tí z-groba sztano, Tak i jasz 'z-nyega sztánem; Ár szi mi sz-tejm vöoznana, Kaj v-práhi neosztánem: Prejk bodem sou na mali csasz, Prejk po nyega broudi i jasz, K-tebi na szvetloszt díke.

5. Szladka de mi tak sz-tebom szmrt, Pri vszoj szvojoj groznoszt; Ár prejk nyé noucsi vídim vrt Blá'zene mirovnoszt: Szen moj de li krátke hípek, Z-steroga na bougsi 'zítek ldti má z-díkov práh moj.

Nemrtelnoszt.

Nouta: 'Zítka goszpoud! kak szlab i.

493. Nej szem vesz práh, niti csrvouv porob! — Nej! — vecsnoszt je czíl moj! — Li do csasza sze szránim jasz vu grob, Po trúdi na pokoj: I, csi gli práh, pepél posztánem, Dönök veke, znam, neosztánem V-szprhlívoszt.

2. Ednouk toti nevedoucs povejhnem, Kak med vihérom czvejt; Kak vsza márna dugoványa, lejhnem, I táosztávim szvejt, Gda sze, v-szmrti vihérnoj noucsi, Od satora szvojga razloucsi Dúsa moja.

3. Dúsa de mi k-Bougi sla na radoszt, V-sereg odebráni; Tejlo mi pa pobo'zni szrdcz szkrbnoszt Z-lübéznov pohráni: Dokecs nyidvi v-díke tábori Vjedínati má pá naszkori Bo'za zmo'znoszt.

4. Sztotine i lejta pretecséjo V-douli mrtelnoszt; Ali moja tam nepreminejo Vu nemrtelnoszt: Jezero jezér sztotin be'záj, De mi tam li megnenya tekáj, Vu vecsnoszt.

5. Eti, kak gvant, vsza, vsza premedlejo; Ár

szo megnenya dár: Vsza lejhnejo, gda sze nedo-
vejjo, Kak meglé mární szpár, Li szam jasz bom
vu nouvoj moucsi Sou po groba vihénojj noucsi
Na vecsni sztan.

6. Kak mi nebi Boug lübézni szpuno Prsz moji
'zelejnye, Kí mi je szam v-isztini zakúno Díke za-
doblejnye! — Kakda nebi moje vernosztí Koronü-
vao on vu vecsnosztí, Po praviczí!

7. Nej! — nej szem jasz szprhlívosztí porob!
— Vekvecsnozt je czíl moj! — Li do csasza sze
polo'zim v-moj grob, Po trúdi na pokoj. Nemrtel-
nozt noszim vu kríli; 'Z-nyé vüpanyem zaszpím
veszéli, V-szmrtnoj noucsi.

Nouta: Gda ma szkrádnya vöra príde.

494. Vüpanye nemrtelnosztí! Tí mi troust nébe
delís, Gda mi v-szmrtnoj boleznosztí
Otávlajoucs tak velís, Kaj je Jezus z-szprhlívosztí
Na nemrtelne bívosztí Sztan sou, kak porok 'zítka.

2. »Zívém jasz!« — tak velí on szam —
»I ví bodte 'zíveli; Mír vekvecsnoztí ne-
szém vam, Kí szte z-menom trpeli: Gde
szem jasz, tam de szluga moj, Naj vzeme
pravicsen lon szvoj, — Korouno neszprh-
lívó!«

3. Oh troust 'zelne veszélnosztí Za obte'zeno
szrdcze! — Oh 'zítek nemrtelnosztí! — Oh szvejti
visne pravicze! — Tí otávis vsze szkuzejcse, I zdig-
nes sz-práha dvojécse, Kak míli angel míra.

4. Krejpi, tí i móje szrdcze V-kakgodi dreszél-
noztí; Szvejti mi, kak 'zítka szuncze Vu noucsi
szprhlívosztí, I pelaj po sztezi szvetsztva Dúh moj
k-vretini blá'zensztva, V-sereg dúš nemrtelni.

Gorisztanejnye.

N o u t a : Vrejmen tecsé i k-grobi.

495. Kak z-drevja lísztje vihér Z-szilov dráple i razpíse; Tak mené szmríti vecsér Z-racsúna ti'zívi zbríse, I nyé szláp moje tejlo V-grob szühne i nezrejlo.

2. Ali na nouvi 'zítek Me zbüdis pá tí, szo-decz moj, Na vísisi prebítek Me pozové zmo'zen glász tvoj: Eti szem li v-tühíni, Tam bom pa v-őrocsini.

3. Tam jasz, sz-práha sztanovsi, 'Zívo bom v-zadovolnoszti, I, v-díki posztanovsi, Rászao bodem v-popolnoszti, — Vu moudri dűs jedinsztvi, Nej v-blodécsem detinsztvi.

4. Tam ne bom vecs podáni Náklonosztam te-lovnoszti, Ni od rú'zni 'zél zváni Vu mre'ze pogü-belnoszti; Nebodem vecs szvejta rob, Niti zla tú-'zen porob.

5. Eti vu szkuzaj szejjam, Tam 'zeti mam vu radoszti; Eti csesztou prehejnyam, Tam bom pa sztá-len v-jákoszti: Tű glédam v-temnoj rejcsi, Tam pri isztine szvejcsi.

6. Tam, tam popolno szpoznam, Ocsa, moudre, poti tvoje, I klecsécs ti hválo dàm Escse i za sz-kuze moje, Kaj me po sztezi szvetsztva Pelas k-czíli blá'zensztva.

7. Radűj sze, dűsa, czíli, I sorsi tvojmi szrecs-nomi! — I sator tvoj Boug míli Pozdigne k-'zíki vecsnomi, — I tejlo on pá zbüdi, Naj sze v-práhi nezgübí.

8. Csi gli nemas tű sztána, Nebos porob ni-csesztnoszti, Nego bos odebrána Ocsé tam v-odí-

csenosztí: Li szkoncsaj pout v-vernosztí, Más őrok
vu vecsnosztí.

Nouta: Groba sze niscse neogne.

496. Goszpodne! dűh tvoj me trousta, Kaj ne-
osztánem v-práhi, Nego, kaj mi dűsa
kousta Mír tvoj vu díke tráhi, Gde má 'zelénja vti-
sanye: Tou, tou je moje vűpanye.

2. Eti szejjam vu 'zűkosztí, I plavam v-szkuzaj
britki, Ednouk bom pa 'zeo v-radosztí Tam vu ne-
beszkom 'zítki, Gde mi hejnya vsze czaganye: Tou,
tou je moje vűpanye.

3. Blá'zen szem, kaj tebi 'zívém! — Csi v-
szvetsztvi znam hoditi, Tak me, gda sze vűpoz-
vejm, Nema v-prepaszt vtoniti Neverni szrdcz dvo-
jűvanye: Tou, tou je moje vűpanye.

4. Dűse moje sator — tejlo Mi toti práh posz-
táne, Ali na glász bo'zi czejlo Pá v-díki z-groba
sztáne: Tou je bo'zansztva szkoncsanye: Tou, tou
i moje vűpanye.

5. Tebi, szmrti obladniíki Hválím ete troust
'zelni, Kí szí mi szam szpravo v-díki Szvetli sztan
nemrtelni, I, na czíli szpravicsanya, Potrdo őrok
vűpanya.

6. Oh! — krejpi me v-veri etoj V-tekáji dné-
vov moji: Ona mi angel míra boj, Naime vu szmrt-
nom boji, Ká'zi mi tam zvelicsanye, I 'z-nyim ko-
ronűj vűpanye.

Nouta: 'Zítka goszpoud, kak szlab i.

497. Gorisztánes, tejlo moje, gori Na velki dén
szoudni! — Tou vűpanye te nigdar nez-
nori, Kak tadáneek bloudni: Grünt nyega más v-vere
'sztini, I vu dűse vecsnoj vretini. — Gorisztánes!

2. Nesztrasi sze tak tí noucsi groba, Gda v-nyega idti más; Nevcsiní on tebé veke roba, — Nej! — v-nye sze nenihas: Vküppoberé práh tvojn na czíli, I o'zivi ga pá Boug míli, Na dén szoudni.

3. Kak blá'zeno vüpanye mi delí Szvéta vera moja, I kak mi 'z-nyim szrdcze razveszelí V-hípi kaksté boja! — Sz-práha zídem, sz-práha jasz czejli, I ládao bom, v-dúsi i v-tejli, Nemrtelnoszt.

4. Li tou mi boj vszedni vu pámeti, Kaj, gda z-groba zídem, Tak, kak szem moj be'záj szkoncsao eti, Tam pred szodcza prídem: Pri grobi sze mi zacsne szoudba, I zvága sze mi moja hodba Po praviczí.

Szoudba.

Nouta: Vu mem drágom Bougi.

498. Dúse ino tejla Mojga sztáva czejla Je znam na szkrbi mojoj, I jasz szem, Boug safar tvojn: Té czíl szí tí meni djao, Geto szí mi 'zítek dao.

2. Dúh sze v-szmrtnoj noucsi Od tejla odloucsi, I pred tébe idti má, Naj od vszega racsún dá, Ino, pouleg vrejdnosztí, Vzeme nájem vecsnosztí.

3. Jaj teda, jaj meni, Csi szem vu bremeni Zla pred tebom posztano, I dúso 'z-nyim orano! — Jaj, csi szem eti krívo Miszlo, csinio, i 'zívo!

4. Oh tí, velka szoudba! Dokecs moja hodba Trpí na etom szvejti, Bojdi mi tí k-poszvejti, Naj znam dúso varvati, I vu szvetsztvi vandratí.

5. Boug! vcsi me, dní moje Pouleg voule tvoje Vu moudrosztí nüczati, I mír düsni íszkati, Da sze k-szoudbi priprávlam, I kincs vecsnosztí szprávlam.

6. V-szmrtí de níi zaman Zbougšávati moj sztan,

Nad grejhi sze szkuziti, I miloscsó prosziti; Ar je készna pókoura, Szkvariejnya szteza noura.

7. Oh! — dabi do koncza Tebé, mojga szodcza, Vu vszem znao postüvati, I v-szvetsztvi potüvati! — Dabi szloboud dao szvejti, I tího mogao mrejtí!

8. Tak bi ednouk dűh moj, Vu szoudbi pravicsnoj, Z-obcsütejnyem vűpazni, I nej z-mantrov bojazni, Pred tebom sztánoti szmeo, I tál v-tvojój díki meo.

Nouta: Te szmrti obládavníki.

499. Neszmerne vno'zíni lűdi, Tak bougabojećsi, kak hűdi, Szodecz, pred tébe sle bodo, Gde okoren grejsnik zdvojí, I niscse, niscse neobsztoji, Kí je tebi proutihodo: Sztoleczech tvoj vidoucsi, Vszi v-bloudi 'zivoucsi Pomenkájo: A' pobo'zni i podlo'zni Na sztán díke idti májo.

2. Tam oni na tvojoj dejsznoj Posztánejo, kí do po tesznoj Sztezi sli odtécz pred tébe; Tí tam na nyé, kak őrok tvoj, Blagoszlov dás v-szoudbi pravicsnoj, I zdignes je na sztán nébe, Gde nyí dűso zviszís, I tejlo odícsis, V-vecsnom 'zítki, I nyé z-szvetsztvom, i blá'zensztvom Oprávis, v-lepsem prebítki.

3. Oh! — vrsi i mené v-szvetsztvi, Naj tál vze-mem vu tom blá'zensztvi, Pred tébe odtécz pridoucsi; Tí mi na konczi vandranya Szvejti sz-tráhom vere, vűpanya, Vu szmrti vihérnoj noucsi: Ravnaj mi szam hodbo, I lehkouti szoudbo, Szodecz míli, Da obsztojím, i nozdvojím Tam, na vekvecsnoští czíli. —

4. Csészt tebi, kaj szí tvoj sztoleczech Goriposztavo, szvejta szodecz, Tam, gde pravicza kralűje,

Naj jákoszt obranbo náide, Zle pa szuncze vüpanya zaide, I vesz rod tebé vadlűje, Kí szam znás sztvoriti, I veke vmoriti Práha sziní! — Naj szpejva zhod ino záhod: »Boug v-szoudbi praviczó csíni!«

Na lasztivno nouto.

500. Zaisztino, bode vrejmen Vu sterom z-díkov príde Národov szodecz pravicsen, Szoudit dobre i hűde Na vszejm, pouleg dejl vrejd-noszt, Vözravna vekivecsnoszt Sztan míra, ali mantre.

2. Pred nyegov sztolec szprídejo, Kí szo tü gda 'ziveli; Vszi mrtvi z-grobov zidejo, I kí do 'zítek meli, 'Z-nyimi vrejd sze v-zrák vneszéjo, I pred szodcza prineszéjo Racsún 'zítka szvojega.

3. Pred nyim, kí je vszaznajoucsi, Sze niksi bin neszkríje; On i szkrivna dela noucsi Vu szvetloszt odkríje, Prebrodi i szrdcz mislejnye, Náklonoszt, i hotejnye I oszoudi v-praviczí.

4. Nede hasznila tam jálnoszt, Nej molba, ni zagovor; Li nevtepeni szrdcz sztálnoszt, De prijé-ten odgovor: Szpádnoti more krivicza, I obsztojí li právicza, — Obsztojí práva jákoszt.

5. Jaj tam vszákomi, kí je rejcs Goszpodna zametávao, Li szvejtí szlű'zo vszegavejcs, I vero ospotávao! — Tam z-grozov má on szkűsziti, Ka je eti csűo glásziti: „Boug sze nedá sáliti!“

6. Ali kak blá'zeni do tam Krisztusa naszledníczi, Kim de v-szoudbi velo on szam: »Hodte, mojí verníczi, Ládayte ocsé králevsztvo, I v'zívajte v-nyem blá'zensztvo, Z-menom sze veszelécsi!«

7. Szodecz moj! vcsi me, tou szoudbo Vszig-

dár pred ocsmi metí, Tebi poszvetíti hodbo, I na csészt tí 'zíveti: Tak ravnaj vsze pouti moje, Naj pred szvéto lícze tvoje Csísztí prídem, nej vtepen.

8. Tak mi nede grozna ona, Kak bloudnim ne-verníkom, Kí szo tvojega zákona Nejpostüvali z-'zítkom; Nej! — jasz bom z-mirovním szrdczom Sztao pred tebom, szvétim szodczom, Gvüsen ná-jema, nej mouk.

Nouta: Dnévi preidoucs, mladí sze.

501. Kí sze z-szoudbe rejtkogda szpomenéte, Ino z-hűdi grejhov nepovrnéte, Ka stí-mate? — vemda, kaj nemerjéte!

2. Znáte, kaj je vszákomí tejlí mrejtí: V-kaksté rédí szí je sto na tom szvejti, Dén szoudbe sze nad nyim ednouk preszvejti.

2. Sztoupis i tí pred szodcza, tou más znati, Geto tí je od vszega racsún dati. Sz-kejm sze teda scsés, oh grejsnik, troustatí?

4. Tam sze vesz tvoj 'zítek potégne naprej; Pred tebom de sztao teda rú'zen tvoj grejh Steroga szí dr'zao eti lí za szmej.

5. Opítas sze, zaka szí bio tak jálen, Na zlo gibkí, i vu dobrom nesztálen, I zaka szí lűbo rú'zni gűcs sálen.

6. Zaka szí tak zainan tátroso vrejmen, V-sterom bi meo szejati 'zítká szemen, I tak dűs i szprávlao vecsnosztí bremen.

7. Ni ednoga híпка nemas vu 'zítkí, Steri v-szoudbi nebi dűsí bio brítكى, Csi szí ga kak zgűbo v-etom prebítكى.

8. Oh! — premiszli tak dnévov tvoji tekáj, I csi szí gda oszkrúno z-zlom tvoj be'záj, Ob'zalűj prav vszáki tvoj nouri sztopáj.

9. Idi potom, i zla sze trdno hábaj; Nigdár nyemi vecs dŭse nepodávaj: Právdo bo'zo ze — vsze moucsi zdr'závaj.

10. Etak, geto tí ednouk z-groba sztánes, Sz-tíhim szrdczom tam pred szodczom posztánes, I pri Bougi vu miloscsi osztánes.

Vecsni 'zítek.

No u t a : Osztávte, verni krsztseniczi.

502. Na vekivecsnoszt szmo sztvorjeni, I, csi szmo z-grejhom nej vmorjeni, — Nej! — szmrt nász na nika neszprávi, Csi nász gli do császa preprávi.

2. Tejlo toti v-grobi razide; A' z-nyega odícseno zide: Dŭsa sze pa v-vecsnoj bívosztí Ogne szmrti i szprhlívosztí.

3. Jezus szam je v-nemrtelnosztí Dŭs verni vecsne veszélnosztí Gvŭsen porok, kí nyim pri ocsi Potrdjáva ōrok v-miloscsi.

4. I mí sze, kak on, odícsímo, Csi za nyim na 'zítek hítimo; 'Z-nyim mo v-nebészaj prebívali, I radoszt angelszko v'zívali.

5. Oh! — obcsŭtmo bo'zo szmilenoszt, I dŭs blá'zeno nemrtelnoszt: Iszcsimo vu sztálnoj ver-nosztí Odícseni sztánek vecsnosztí.

6. Radŭjmo sze czíli nasemi, I zrendelŭvanyí bo'zemi: Postŭjmo naso plemenítoszt, I dŭse pred Bougom velikoszt.

7. Pozdignimo pogléd nas csesztou, Na veliko vekivecsnoszt tou, Gde dŭh nas po telnom závezki 'Ziveti má v-hí'zaj nebeszki.

8. I, csi nász glász bo'zi má zvati, Bojdmo krédi 'zítek tádati, Ino sz-troustrom vecsne lŭbézni Oblá-dajmo szmrtne bolezní.

Nouta: Krisztus mi je moj 'zítek.

503. Naj szi mi tejlo moje Szmrt vu práh pokoszi; Dúse mi v-noucsi szvoje Prepaszt nepogrozí.

2. Dúsa mi prejk groba má Vecsno domovino, Gde ji Boug v'zívatí dá Blá'zensztva vretino.

3. Naj sze mi tak grozí grob Vu szvojoj bivoszti; Nevczagam: Ár vecsni rob Nebom szprhlivoszti.

4. Gdagodi me Boug moj scsé Odtécz vöpozvati: Naj mi 'zítek odszecsé. Nescsem morjüvati.

5. Zmo'zen je on zdr'zati Mené i vu szmrti, I blá'zensztvo mi dati Tam v-nebeszkom vrti.

6. Zrúsi sze tak, sator moj, Eti v-márnom 'zítki Ponouvi sze pá sztan tvoj, Vu vecsnom prebítki.

7. Csi znam eti v-vernoszti Be'záj moj szkoncsati; Tak sze jasz vu vecsnoszti Mam koronüvati.

8. Tam, tam sze mam resiti Vszej nevoul zemelszki, I veke veszeliti V-dr'zélaj nebeszki.

Nouta: Oh szvetla zvezda zorjanszka.

504. Kaksza radoszt me obíde, Csi mi gda na mível príde Telki csűd puna vecsnoszt Gde verni vküpprebívajo, I díke nájem v'zívajo Za nevkleknyeno vernoszt! — Szvetloszt, Vrejloszt Li od nyé mam, da nezmenkam v-csészti mojoj, I vecsni dűh, v-szlű'zbi tvojoj.

2. Ka je vsza zemelszka díka, I radoszt etoga 'zítká, Proti tomi blá'zensztvi, Stero verni tam v'zívajo, Gde z-Bougom vküpprebívajo Vu nebeszkom králevszti! | Nyé dár, Kak szpár, Lejhnoti zná, i mantre má Tű za szébe: Vecsna je li radoszt nébe.

3. Nede tam nikse 'zúkoszti, Te'zke szkrbi, ni

'zaloszti; Nede mejla szmrt moucsi: Dúsa, tü zdühávajoucsa, I pod krí'zom czagajoucsa, Mír má tam, prek szkúz noucsi: Grejh nam Vecs tam Nede skoudo, nede bloudo nász szvejt jálni, Sz-préczimbov dobrout nesztálni.

4. Tam med dúsami csísztimi I veke odícse nímí Sztojí zákon vernoszti; Tam sze tebi, ocsi szirout I vretini vísni dobrout, Szpejva himnus vecsnoszti: Modroszt, Radoszt Li tam czveté ino raszté brezi koncza, Pri tráhi vísnoga szuncza.

5. Oh tí, csíszte lübéznoszti, I angelszke veszélnoszti Blá'zena domovina! V-tvojem odícse nom kríli Naide sztan míra na czíli Vandrarov prvotína. — I jasz, I jasz Bom angel tvoj, csi 'zítek moj v-bo'zem sztráhi Dokoncsam eti vu práhi.

6. Zdigni tak tí szrdcze moje Na 'zelejnye díke tvoje, I búdi me na szvetsztvo, Naj v-nevkleknyennoj vernoszti Iszcsem velike vecsnoszti Veszélje i blá'zensztvo: Sors moj Tam, boj V-tvojem kríli, na szkúz czíli, mír dús szrecsni, I himnus moj — „'zítek vecsni!“

Pávidejnye.

Nouta: Zaka sze 'zalosztís, oh ma dúsa.

505. Joucste nad mrtvim vasim, krsztsanye! Ali neplacste sze, kak poganye, Brezi trousta nad nyim; Ár z-isztine bo'ze znáte, Kaj ga pá víditi máte.

2. Lejpe szo szkuze vase bolezní, — Lejpe szo, csi vam nágib lübézni Prejsa nye sz-prsz csíszti; Ali kí vu placsí dvojí, Pred szodczom vtepeni sztojí.

3. I szam Jezus je nad mrtvim szkuzio, Kí je nyegvomi szrdczi drághi bio; Ali nej je vczagao: Nye ga szo szkúze krepíle, I vu dúhi veszelíle.

4. Nyemi je i vu toj dreszélnosztí Szíjao míli trák nemrtelnosztí, I troust pávidejnya: Záto vere nyegove glász, Büdi na tou velkoszt i vász.

5. Blá'zeni szte ví pri tom poszvejti, Steri vüpanya vísni trák nejti V-tú'znom szrdczy vasem, I vam za szvetszki zgübicsek Ká'ze nebeszki dobícsek.

6. Boug vász do csasza eti razloucsi, Naj vász vjedína prejk práha noucsi, Po tíhom szne groba, I tam te sze v-nyegvom kríli Brez' koncza vküpvesselíli.

7. Nazaj sze dájo vasim nárocsam, Nazaj lübléni vasi ednouk tam, Ké szte tü zgübili, I nigdár vász szmrtne noucsi Szláp vecs od nyi neodloucsi.

8. Oh! — szklente té troust globoko v-szrdcze, Naj vam szvejti on, kak míra szuncze, V-tú'znoj noucsi placsa. — Verte, híp z-grobov szta-nejnya, De vernim — »híp pávidejnya!«

Nouta: Sznaj'zi sze, oh drága dűsa.

506. Díka Bougi na viszíni, Kí nam je po szvojem színi Na szrdcz bolezní vtisanye Vu'zgao tou 'zelno vüpanye, Kaj sze veke nezgübíjo, Kí v-szmrtnom kríli zaszpíjo, Nego sze nam nazajdájo, Gda sz-práha sztánoti májo!

2. Oh radosztí puna vecsnoszt, Gde sze tá blá'zena gvüsnozt Vernim bo'zim szpuniti má, I brezi trousta nenihá, Kí tü v-placsi omedlejva, I z-szkuzami grob polejva Lübléni v-nyega szranyeni, I pred czajtom pohranyeni.

3. Idte szí tak, na ocsé glász, Gdagodi on tázové vász, — Idte, radi z-nárocs nasi, Kak z-nárocs szírotíc vasi, — Idte lübléni, v-míri tá, Odked vász po krátkom szne pá, Na vecsnoszt obüdi ednouk, I z-nami vjedína tam Boug!

Nádavek.

Nike soulszke peszmi.

PRED NÁVUKOM.

Nouta: Te szmrți obládavniki.

507. Liki sze divje mladike, I escse gingave
czepike Rano osznávlati májo, Naj tejm
vugodneį rasztėjo, Vu vrejmeni szvojem czvetėjo, I
plemeniti szád dájo; Tak m'ze v-mladoszti Vu hí-
'zo moudroszti Prihájamo, V-steroj szvetsztva, i blá-
'zensztva Násztavo vszi nahájamo.

2. Tí, vsze moudroszti vretina, Boug, tvoja vek-
vecsna isztina Pamet naso preszvetsávaj; Ona krejpí
nase szrdcze Vu lübézni tvoje pravicze, I volo nam
poszvetsávaj. — Vtisaj vdárcze hűde, I áldűj nam
trűde, Ocsa míli: Tvoj szvéti glász pelaj vsze nász
K-práve popolnoszti czíli.

3. Daj nasemi vucsiteli Moucs, radoszt, i bla-
goszlov k-deli Tak velikoga pozványa; Opravi z-
moudrosztjov nyéga, Na razsűrjávanye tvojega Bo-
'zanszkoga vadlűványa: Dűh tvoj ga naj vodi, Da,
kak Jezus, hodi Tű pred nami, I zviszi tam nyega
tí szam, Med nyegvimi ovcsíczami.

PO NÁVUKI.

Nouta: Kak dugo trpis pokorno.

508. Csészt tebi, ocsa szvetloszti, — Csészt za
nouvo tou radoszt, Kaj szi nász v-nasoj
szleposzti pá vucso 'zítka moudroszt, I nász vu na-
sem detinsztvi Krepio vu tvojem jedinsztvi, I varva0

v-tvojem kríli, V-oupraviczaj blagoszlávlao, V-dűsi i v-tejli osznávlao, I tak nász blí'zao k-czíli.

2. Oh! — dabi rejcsi tvoje trák Nam vu vszem 'zitki szvejto, Razegnao dűse tú'zen mrák, I rázum nas preszvejto! — Dabi v-neznanosztí nasoj Nyé blá'zeni dűh bio nas voj, Na velkoj sztezi szvet-sztva! — Dabi on po vere pouti Pelao nász vecs-nosztí prouti, Na v'zívanye blá'zensztva.

3. Vcsíni, ocsa, szádarodno Vu nami 'zítka szem, I hodbo naso vugodno, Zdaj i prísesztno vrej-men; Naj tü, kak decza szvetlosztí, Vandramo — nej vu szleposztí, Nego — v vísnom poszvejti, Bloudnoszt i zlo odűrimo, I tebi v-szvetsztvi szlű-'zimo, Tü i na ovom szvejti.

PRED VARDEJVANYEM.

Nouta: Sto bi te nehválo.

509. Kak znameniti dén sze je preszvejto nad nami, Vísnoğa pasztéra gingavimi ovcsíciami! — Racsún nam je dati od vszega Safar-sztva pozványa nasega, Kakti talentoma bo'zega.

2. Ali vadlűjemo vszi faling nasi vno'zinoszt, Obcsűtimo, nemoucs, i molimo visno zmo'znoszt, Stera szama vsza v-oblásztí má, krhkoucsó naso vídi i zná, I nász vu szramoti nenihá.

3. Tebi tak, vecsni dűh, boj dnesz sors nas porocseni, Tebi tekáj dnéva, i oupravicz poszvet-seni. — Oh! — vlej vö na nász blagoszlov tvoji: Tí nam vu nasem pozványi voj, Tí varivács i pomocsník boj!

PO VARDEJVANYI.

Nouta: Tí, 'zítka i szmrti goszpoud.

510. Radoszti szkuza polejva, Boug, lícza csrejde tvoje, Gda pred tebom dolidejva Áldov dú'znoszti szvoje, Za vernoszt tou, Kaj szí zday nyou Vodo, krepío, odícso.

2. Blá'zen, kí pred szvojím szodczom Szrdcsno racsún datí zná! — On od nyega sz-tíhim szrdczom Mír, nej szrd, csakati má. Nej je mála Nyegva hvála: Nepreide nájem nyegov.

3. Oh! — vcsi nász tak kebzüvati Na tvojo velko szoudbo, I eti tak setüvati Szkoncsati naso hodbo, Da tam ednouk Tebi, oh Boug, Vszi lehki racsún dámo.

4. Pred ocsmi nam daj nosziti Vsze dú'znoszti pozványa, I obilen szád roditi Právoga vadlűványa, Sztezo szvetsztva I blá'zensztva Zebrati v-'zítka, v-szmrti.

5. Csészt tebi, vecsna miloscsa, — Csészt za vernosztí tak csüdno, Kaj szkrbís, kak veren ocsa, Za szvejt tvoj neobtrűdno! — Zemlé národ, Zhod i záhod Tí naj szpejva v-radoszti.

POBO'ZNE

MOLÍTVI

ZA

POSZEBNO CSÉSZT BO'ZO.

Vödáne

Odebránim

Vere Evangeliomszke.

„Gda molis, idi notri vu szkrivno hranbo tvojo, zapri doli dveri, i moli oco tvojea vu szkrivnom; i oca tvoj, kebzüvajúcsi na tébe vu szkrivnom, podelí tebi, ka prosis, vu ocsivesznom.“ Mát. 6, 6.

„Csi sto ka nevugodna trpí med vami; naj moli: csi je pa sto dobre voule; naj popéva. — Doszta more toga pra vicsnogavu veri oprávlena molítev.“ Jak. 5, 13, 16.

Predgovor.

Z-vrejlím i rázumním szpejvanyem vjedínano vrejlo i rázumno molejnye, je najvísisa oupraviczá dűha cslovecsega, najdragsa csészť, najsť. dú'znosťť právoga krsťtseníka; i dosťtojno oprávlanye oboujega, csíšťta vretína najlepsega blagosťlova. Kakse obcsűtejnýe zűűdi obouje vu plemeniti prszaj! — Geto je tak eti obouje vjedínano; vűpati sze szmejmo, kaj je z-tejm tálom szlejdnye gorécse 'zelejnye pobo'zni szrdcz szpunýeno, i tak vsze verno dopri-neseno, ka sze k-popolnosťti hasťnoviti krsťtsan-szűű knűg po praviczű 'zeleti dá.

Pri oboujem deli je naime pazko kebzűvano, naj je evangelioma csíšťti dűh o'zűváva, i na bűűd-jenýe rázumne pobo'znosťti szpodobno csinű, tak da sze ni vu peszmaj z-pűsťťm kricsom, ni vu molűť-vaj z-mrácsnim mlejným netere vrejmen, ali opája dűh, i tak vecs skode, kak hasťka netecsű na sťťavo csesťťitelov bo'zi, nego proutťomi vűsni poszvejť i moucs, műr i troust razsűrűáva po nyi temni i krh-koucs puni sztezaj, ino tak nyű k-vecsnoj vretini czűlanoga blá'zensťťva vsze blű'ze pela.

I li onim, kű do k-tomi 'czűli setűvali nűczati obouje, sze gvűsno obecsati szmejmo, kaj sze nema zaman razkaditi din pobo'zni áldovov nyihovi: — nej zaisťťino! — veliki i vesűűlni bode szád sz. oupravicz dűha nyűhovoga eti i tam. — K-sťteromi i pripomori ocsa miloscse vszejm právím szlű'zbenűkom szvojűm, — na díko iműna i műr odebránoga lűűsťťva szvojega!

Na Hodosi iváncseka 24-ga dnűva 1851 leta.

Kardos János, evang. dűhovnűk.

I.

Preporácsanye pred vszákim molejnyem.

Gda k-tebi zdignem szrdcze i glász vűszt moji, Boug! nagni sze k-meni, deteti tvojemi. Neglédaj nevrejdnoszt i nedaj sze oszramotiti vűpazni dűse moje; nego glédaj velikoszt szmilenoszt tvoje, i za predrágo vrejdnoszt sz. szína tvojega, prími áldov, poszlühni prosnyo, i vtisaj 'zelejnye szrdcza mojega. Tvoja, o ocsa, je zmo'znoszt i díka na veke. Amen.

II.

Na nedelne i szvetesne dní zaütra.

Zvelicsanya mojega Boug, lűbézni i dobroute pún ocsa nebeszki! z-tvoje miloscse szem sze pá na nouvi dén prebűdo; znouvics sze radűjem 'zítki ino zdrávji; znouvics obcsűtim csűdno velikoszt ocsinszke szkrbi tvoje. Nigdár nehejnyas tí z-menom dobrociniti i szmilene vernoszt tvoje nad menom odicsiti. Toga ocsiveszno znamejnye szí szkázao tí nad menom tak vu preminoucsoj noucsi, kak i vu ránoj ütri etoj. Pod tvojev vszamougocsov obranbov szem vu kríli szna, prouti vszój pogűbeli varvani, mirovno pocsívaó, i vu dűsi ino tejli ponovleni, na nouvo radoszt gorisztano. — Hvála ti, neszkoncsana lűbézen, za tak szmileno dobrocsinejnye!

Blagoszlovleni bojdi ti naime záto, kaj szí mi

nouvi dén ete, kakti dén bo'zanszke csészti tvoje zadobiti dao! — Kak veliki, szvéti je dén ete, i kak-sega blagoszlova csíszto vretino má on meni odkriti, csi bom ga tak poszvetiti i nüczati znao, kak tí, nyega míli daritel, 'zelejs! — Oh! tí szam mí podejli k-tomi rázum i moucs. Nedopüsztí mi dnesz ni ednoga megnenya zaman zahoditi, ali na zgánya-nye márnoga dobícska, telovnoga szladcsecza, grejs-noga razveszeljávanya, i preidocsega haszka obr-nouti, i tak vnejmar zapraviti. Tí szí, isztina, dén ete pocsinki od oupravicz vszákdenésnyi i v-'zívanyi nedú'zne radoszti poszvetiti zapovedao; ali jaj meni, csi bi dobrotívno zapouved eto hüdou razmo, i male vöre znamenitoga dnéva etoga ali manyükivajoucs zaman tr'o, ali pa z-netrejním v'zívanyem mární dárov i radoszt zemelszki oszkrunyávao! Vö szí mi zavrnao tí, moudér ravnitel hípv, i na ete dén velike i sz. oupravicz ino radoszti, steri mi je z-oucsi püsztiti nigdár nej szlobodno.

Tou naime bojdi dnesz najprva szkrb moja, da íszcsem králevszto bo'ze i nyega praviczó, temno pamet mojo preszvetsávam, vu szpoznanyi sz. vad-lüványa mojega sze ponávlam, i szrdcze moje na vsze dobro zbüdjávam i krepím. I kaksa prílika sze mi ponüdi k-vszemi tomi vu obcsinszkoj szlú'zbi bo'zój, csi jo moudro nüczatí scsém i znam! — Nedopüsztí mi, ocsa miloscse, velike prílike ete nigdár hotécs zamüditi, ali z-mrzlim szrdczom nüczati. Z-radosztjov mi daj vu sz. hí'zi tvojoj posztánóti, z-veszélím dühom glásziti v-seregi odebráni verni díko tvojo. Za'zgi szrdcze moje na právo pobo'znoszt, da vsze, ka tam tebi na csészt csiniti mam, z-vrejlószjtov i kebzüvanyem oprávlam. Vcsíni vu meni szádarodno sz. rejcsi tvoje glásenye. Daj mi vszáko

hasznovito isztino prav razmiti, z-gotovim szrdczom prijéti, sztálno zdr'zati, vu pámeti premetávati, i vu vszej násztaji 'zítka naszledüvati.

Boj nazoucshi z-miloscsov i blagoszlovom tvojim vszejm onim pobo'znim vernim, kí do tebé z-menom navküpe vu dühi i vu isztini csesztíli. Vrsi je vu csísztom návuki právoga krsztsansztva, krejpi vu vadlűványi Jezusovom, i vcsíni do koncza sztálne vu právoj zvelicsitelnoj veri. — Glaszitele pa sz. rejcsi tvoje opravi gori z-dármi düha tvojega, da vu velikom pozványi sz. csészti szvoje verno, pobo'zno i vrejlo hodijo, i na vsze sztráni blagoszlovni szád trűdov szvoji vídijo. — Posli, o, Goszpodne, posli vu goricze tvoje verne delavcze, da sze králevsztvo tvoje kak najdale razsürí po zemli, odícseno imé tvoje od vszej národov szpozna i poszvéti, vola tvoja z-radosztjov csíni, i kak najvecs düs k-velikomi czíli práve popolnoszti, blá'zensztva i zvelicsanya pripela. Tebi bojdi díka i postenyé na vek i veke. Amen.

Med prihájanym v-czerkev.

Pá szem vu hí'zi tvojoj, o Boug, z-tebom i krsztsanszkimi bratmi mojimi vjedínan. Pá szrecsó i príliko mam, od telovni oupravicz szí pocsinouti, med szvetszkimi szkrbmí raztepene míšli moje eti vkűppobratí i na dühovne potreoucse vrnouti, z-návuka rejcsi tvoje tebé i tvoje vekivecsne potí, takáj szamoga szebé i sz. dú'znoszti moje popolnej szpoznávati, vu pobo'znoszti i blá'zenom vűpanyi sze krepiti, i tak moj vezdásnyi i prísesztni mír íno haszek íszkati.

Kak veliki oupravicz i dobrouť csíszta vretina je tak za méne sz. hí'za tvoja! — Oh! nedopűszti

mi nigdár brezi sz. vrejloszti i pobo'znoga hotejnya
 vu nyé krílo sztoupiti, ali nyega osztaviti. Tvoj dober
 dúh zbúdi vu meni csíszti nágib gedrnoga kebzü-
 vanya na vszako rejcs návuka isztine, globokoga
 obcsütejnya vszákoga glásza pobo'zni pejszem i mo-
 lítev, i poprejk vrejloga núczenia velike prílike zve-
 licsanya, stera sze mi eti ponüdí; da kak moudér,
 rázumen i pobo'zen krsztseník hodim pred tebom
 vszedni 'zítka mojega. Pripravi szrdcze moje na go-
 tovo prijétje i szkrbno varvanye eti glásene vekí-
 vecsne isztine, da mi nyé szemen obilni blagoszlov
 prineszé vu 'zítki vezdásnyem i prísesztnom. Amen.

Med odhájanyem z-czérkvi.

Díka, csészt i hvála tebi, ocsa szvetloszti, za on
 zvelicsitelni návuk sz. rejcsi tvoje, steroga szí mi vu
 pretekoucsoj vöri, med obcsütejnyem blá'zene radoszti
 i pobo'zni nágibov pá glásziti dao. Daj sze nyega
 blagoszlovnomi szemeni tak vkoreniti vu szrdczy
 mojem; da nyega gingavi klicsicz niksa protivna
 moucs i szila nigdár nesztrga, Gáji nyega odraszek
 pri meni i pri vszej odebráni verni; Da nyega czvet-
 tek obilen blagoszlov razsürjáva med zdásnyim po-
 rodom i prísesztnim pokolejnyem. Zdr'zi predganye
 evangelioma i povno'závaj sereg szína tvoje po
 vszój zemli. Bráni czérkev tvojo, i daj czveszti vu
 nyé kríli právoj veri i pobo'znoszti, csísztój szlű'zbi
 i csészti bo'zansztva tvoje, szlobodscsini i praviczí,
 míri i blá'zensztvi národov. Prími, ocsa miloscse,
 prími dobrovolno szlab áldov zemelszke szlű'zbe od
 nász i vsze molécse deczé tvoje, — dokecs ti vszi
 vu nebeszki czérkvaj pri vísisi oltári z-popolnejsim
 glászom áldüvali bodemo. Amen.

Na nedelne i szvétesne dni navécsar.

Pod tvojoj ocsinszkov obranbov, o míli Boug, mi je dolipretekao i ete sz. dén, steroga szí mi na pocsinek, i vísni oupravicz doprinásanye vözravnao. Tvoje sz. rejcsi bo'zanszki trák mi je szvéto i dnesz na temnoj sztezi 'zítka. Hvála, ponízna hvála tebi, vsze dobrou szmilenomi dariteli, i za eto znamejnye ocsinszke lübézni tvoje! Kak vugodno príliko szí mi ponúdo tí dnesz i z-tejm tálom na vrsenye dühovne popolnoszti moje!

I kakda bi szmeo jasz veliki dén ete vnejmar dokoncsati, tak da nebi pítao szam szebé: ka dobra szem sze návcso dnesz, i kakda szem nüczao tak vugodno príliko zvelicsanya?! — Vejmi tí, mouder ravnitel sztáve moje, trdno 'zelejs od méne, naj vszákdén bougsi i popolnejši gratújem. Potrejbno mi je tak szpoznati i obcsútiti, ka za falinge sze escse nahájajo vu mení; ali navküpe i tou dobro premiszliti, z-kaksimi szpodobnosztami szem obdarüvani od tébe na oprávlanye toga dobroga i obládanye toga hüdogá. Obcsútiti morem plemenitoszt mojo, z-sterov szí me, kak csloveka i krsztseníka osznaj'zo, i preszámnati vísni czíl moj, steroga szí mi polo'zo. Dú'zen szem predevszejm tebé, vsze popolnoszti vretino, szpoznati, i na tom bidti, da k-tebi kak najbli'ze sztojím vu rédi sztvorzejnya vidoucsega; ár szí me jedínoga na prígliho obráza tvojege sztvouro, i takáj zapovedao, naj popolen bodem, liki szí tí, ocsa moj, popolen.

I vu vszej eti znameniti dugovánaj düse moje mi sz. rejcs tvoja, stero szí mi i dnesz obilno glásziti dao, vísni poszvejti i gvüsen vorczan podeljáva. — Oh! daj mi tak vsze, ka szem dnesz isz-

tinszkoga i dobroga 'z-nyé csüo i razmo, vu vszem 'zítki szkrbno varvati i naszledüvati. Etak de mi i denésnyi sz. dén vretina právoga blagoszlova, tak da mirovno i z-onim szladkim obcsütejnyem nagnoti mam glávo na pocsinek, kaj mi je nejpretekao zaman veliki dén ete.

Míli varivács moj! tí szi pretekoucsi dén ete nejli szamo za dühovne, nego i za telovne potreboucse moje z-ocsinszkim tálom szkrbo. Tí szi me zdr'zao vu 'zítki ino zdrávji, po tíhom pocsinki i nedú'znoj radoszti nouvo moucs vlejjao vu kotrige moje, z-ocsinszkimi perotami zakrívao mené i lübléne moje prouti vszákoj pogübeli, i blagoszlov tvoj nam podejlo k-sztáni nasemi. Vzemi, ocsa miloscse, vretina vszej dobrou, vzemi za telika znamejnja lübézni tvoje globoko i ponízno hválo detinszke pobo'znoszti moje.

Pod vszamogoucsó obranbo tvojo porácsam szam szebé, lübléne dománye, i vsze brate ino szesztre moje. Odvrni od méne i od nyi vsze pogübelne vdárcze, tú'zne prígođe, i te'zko szküsávanye. Daj nam vu kríli mirovnoga szna tíhi pocsinek, i zbúdi nász na dén ütrásnyi vu ponovlenoj vrejšozti i moucsi, na zvisávanye sz. iména tvojega, i szkoncsávanye oupravicz nasi. Osztani, oh! osztani z-nami, veren ocsa nas! osztani ze vszejmi, kí sze na tvojo ramo i lübézen z-detinszkov vüpaznov szlonijo. Ár li pod tvojev obranbov mámo bátrivno i tího pocsívati. Amen.

III.

Na delavne dní zaütra.

Szmleni i milosztivni Boug, nébe i zemle sztvoritel, obdr'zitel i ravnitel! nebésza glászijo tvojo díko, i zemla sze radúje dobrotívnosztí tvojoj. Veliko imé tvoje dícsim i jasz, szin práha, vu poníz-nosztí szrdcza.

Hvála tí, o míli ocsa moj, kaj szí me vu preminoucsoj noucsi z-perotami obranbe tvoje prouti vszákoj pogübeli zakrívao, i na nouvi dén vu 'zítki ino zdrávji zbűdo. Kak lehko bi noucs eta szlejd-nya bíla vu 'zítki mojem, da bi me tí, veren vari-vács, osztavo! Ali tí szí szkrbno verosztűvao nad menom, i mené tak zmo'zno obdr'zao, da szvetloszt nouvoga dnéva veszelécs glédam, i vsze lűbléne moje vu míri nahájam. Dícseno bojdi sz. imé tvoje za nouvo radoszt i dobrocsinejnye eto!

Boj z-menom i ete dén, i daj mi szrecso ino blagoszlov k-vszemi, ka dnesz vu tvojem iméni zacsnoti i oprávlati mam, tebi na csészt i díko, szamomi szebi pa i bratom na haszek ino blá'zensztvo. Daj mi vszáko vugodno príliko i bisztro tekoucse drágo vrejmen verno i moudro nűczati, i oupravi-cze pozványa mojega z-dobrov dűsnov vejsztjov doprinesztí. Ali nedopűsztí sze mi k-etomí szvejti tak pridrű'ziti, kaj bi sze tebi szlű'ziti czelou szpozábo. Tak sze mi daj za potreboucse tejla szkrbeti, da sze z-vekivecsnega haszka dűse nigdár neszpozábim. — Ár ka bi mi hasznilo vesz szvejt zado-bití, csi bi 'vu dűsi kvár vadlűvati mogao?!

Da pa vszáki dén má bremen i nevoló szvo-jo; daj mi i etoga dnéva vszáki krí'z, te'zkoucso

i 'zúkoszt z-detinszkov pokornosztjov i vüpaznov prenosziti, i tak brítki, kak szladki pehár mirovno i zahválno z-ocsinszke rouke tvoje vzéti. Ár szem gvüsen, kaj sze mi vu vszákoj szkuzi, stera sze mi pod moudrim ravnanyem tvojim z-ocsi moji vu krílo vála, blá'zene radoszti nemrtelen d'zünd'z bliszcsi. —

Vodi i krejpi me dober dúh tvoj, i vcsíni me prílicsnoga na vsze, ka je tebi vugodno; da tebé vszaznajoucsega, povszéd pred ocsmi dr'zavsi, nigdár na húdo nevr'zem szrdcza mojega, nego vu vszem pouleg sz. voule i právde tvoje hoditi settújem. Nevtepeno bojdi escse i gíbanye szrdcza mojega.

Tvojoj vszamogoucsoj obranbi i míloj szkrbi boj porocseno i dneszsze, ka mi je dobrouta i lübézen tvoja podelíla. Odvrni vsze, pogübelne vdárcze, dreszélne prígode, i protivne sztréle od méne, moji lübléni, i blí'zni, i daj nam vu zdrávji i míri oupravicze pozványa doprinásati, blagoszlov tvoj v'zívati i sztezo 'zítka vandrati. Na konczi pa zemelszkoga be'zája, pelaj nász vsze po tíhoj i blá'zenoj szmrti na radoszt i veszélje díke nebeszke. Amen.

Drúga rána krsztsanszke dr'zine.

Lübézni i dobroute pún Boug, míli ocsa vsze deczé tvoje! z-neszkazlívvov pobo'znosztjov i z-ednim szrdczom, dúhom zvisávamo sz. imé tvoje, kaj szí nam nouvi dén ete zdrávím i veszélím zadobiti dopúszto. O ocsa! tvoja vernoszt nema koncza, i tvoja szmilenoszt sze vszáko ütro csüдно ponouví nad nami.

Hvála ti za nocsni pocsinek, po kom szmo vu

dúsi ino tejli otávleni; hvála za ponovleno moucs, stero szí nam po tíhom szne vléjao vu kotrige nase! Oh, dabi sze 'ze zczejla tebi poszvétíli i vsze szpodbosztí nase z-veszélov gotovnosztjov i pobo'znov vernosztjov na on velíki czíl obrnouti setúvali, steroga szí nam tí, goszpoud talentomov nasi, polo'zo!

Tvoja dobra i milosztivna vola je, naj mi pobo'zno i nepokárano hodimo pred tehom vu lübézni; ár szí tí té czíl polo'zo nam, da eti szrecsni, tam pa ednouk pri tebi brezi koncza blá'zeni bodemo vszi do ednoga: i k-tomi czíli príditi nam je li tak mogoucse, csi de nász eti vszedni csíszti dúh pobo'znosztí i lübézni mocsno vjedínane vodo. Oh! vcsi nász tak neprelomleno zdr'závati sz. právdo tvojo. Tvoje dopádnjenje i pokoj dúsne vejsztí nase nam vecs bojdi, kak vsza lúdi hvála i vsza díka zemlé. Vídis tí i to najszkrovnejse gíbanye szrdcza nasega, i razmis vsze to dobro, ka mi scsémó i csinimo, i ednouk vszákomi pouleg vrejdnosztí plácsati más.

Vodi nász i dnesz vu tvojem bo'zem sztráhi, da vszáki híp z-detinszkov vüpaznov k-tebi pozdignoti szmémó pogléd nas, vszáko príliko moudro nüczamo, i blagoszlovno szemen prísesztne veszélné 'zétve z-gvüsni vüpanyem szejjamo na vekivecsnoszt.

Podéjli ednomi vszákomi zmed nami volo i moucs, príliko i rázum, vu tekáji dnéva etoga kak najvecs dobra opraviti, i tvojo díko ino lüdsztva tvojega blá'zensztvo kak najdale razsürjávati. Podéli rodítelom moudroszt, otrokom pokornoszt, goszpodárom krotkoszt, dr'zini vernoszt, i vszejm poprék krsztsanszko vrejloszt vu dobro i hasznoviti oupraviczaj. Vszáki zmed nami boj tim drúgim példa i nágib na

dobrovolnoszt, krotkoszt, vjedínanye, i poprék na takso náklonoszt, kaksa je bíla i vu nebeszkom voji nasem, Jezusi.

Z-gotovim szrdczom naj setújemo blí'znyemi nasemi pouleg premoucsi dobrocsiniti. Mertücslivoszt i zahválnoszt sznaj'zi nász pri v'zívanyi dárov tvoji, szrdcsnoszt pa i sztálnoszt pri szpunyávanyi dú'znoszt pozványa, i znásanyi vszákoga krí'za, steroga tí, moudér ocsa nas, li záto püsztis na nász, naj sze vu trplivoszti vardenemo, vu dobrom flíszamo, i kre-pímo, vu jákosztj ocsiszsávamo, i tak na vsze vékso popolnoszt ino blá'zensztvo pozdigávamo.

Pod vszamogoucsó obranbo tvojo porácsamo czejlo sztávo deczé tvoje. Bojdi ze-vszejmi szirmák-mi, ósztávlenimi, trpécsimi i 'zalosztnimi, 'zivoucsimi i mérajoucsimi.

Míli ocsa nas! ovo, mi sze vu dúhi vjedínamo ze-vszov molécsóv deczouv tvojev, stera vu ránoj ütri etoj szrdcze i roké szvoje vu vrejlóy pobo'znoszt k-tebi pozdigne. Oh! blagoszlovi nász vsze z-punosztjov miloscse tvoje, i daj, dokecs eti vand-rati mámo, da tebi prijétni, i vu vszem prav szre-csni i blá'zeni bodemo. Amen.

Na delavne dni navécsar.

Zaislo je szuncze, i jasz szem na konczi oup-ravicz dnéva. I csi szem dobro i szrečno dokon-csao delo i be'záj moj, csi me niksi bin nete'zí, niksa szkuza netou'zi, — komi mam vsze tou hvá-liti, nego li tebi, vernomi ocsi i ravniteli mojemi, kí szi i dnesz nezamúdo odícsiti nad menom csü-dne szkrbi tvoje?!

Znam dobro, kaj mi je notriszpíszani i ete dén

vu velike knige prísesztynoga racsúndávanya mojega; ali kakda notriszpíszani? — jeli tak, kak dobro dokoncsani i na méne gledoucs zvelicsitelen? Ali pa, kak zaprávleni i prouti meni szvedocsécsi? — Jeli bom mogao ednouk odgovor dati od vszega, ka szem dnesz miszlo, gúcsao i csinio? Jeli nemam trepetati, gda bos, me tí, o vszamogoucsi, sz. i pravicsen szodecz moj od vszega trden racsún proszo?

Boug! vadlújem pred tebom, kí i te najglobse szkrovnoszti szrdcz brodíš, kaj szem escse jáko dalecs od velikoga czíla popolnoszti; ár sze veliko zmenkanye nahája vu vszeni csinényi ino hotényi mojem, i nemam obsztojécse hvále pred sz. líczem tvojim. I dnesz szem doszta taksega miszlo, gúcsao i csinio, ka sze z-sz. volov i právdov bo'zansztva tvojega bori: i dnesz szem ocsiveszno szkúszo nad szebom, kaj szem escse v-nikak táli né tak dober, kak bi bidti mogao, ár szem li one dú'znoszti szpunyávao, li one oupravicze doprinásao, stere szo le'zése bilé, ti 'zmetnesi szem sze pa hotécs ogíbao, i greha rú'znoszt je bole opájala, kak jákoszti lepota vlékla szrdcze moje. Ah! obcsútím, globoko i bolezo obcsútím vno'zino faling moji; i vu práhi pokoure klecsécs sze ti molim za odpúsztsanye, i pomoucs dúha tvojega. Ocsiszti me, sz. ocsa moj, i vcsíni na doprinásanye vszega, ka je tebi prijétno, szpodobnoga i gotovoga.

Na tvojo ocsinszko obranbo zavüepam 'ze vu noucsi etoj szam szebé, vsze lübléne moje, i pod nébov prebívajoucso vszo deczo tvojo. Vari vsze lüdi od vszákoga kvára, vszáke pogübeli, neprenosenoga szkúšávanya, i dreszélja, i ponouvi po tíhom szne vu dúsi ino tejli. Etak, gda temnoszt noucsi léhne, i trák szuncza lépi szvejt tvoj pá razveszel-

jávat zide, med v'zivanyem nouve radoszti vsza zemla z-zahválnim glászom zvisávati má szmileno vernoszt tvojo. Amen.

Drúga vecserásna krsztsanszke dr'zine.

Vszej 'zivoucsi sztvari veren varivács i míli hranitel! z-tvojega bo'zansztva zvisávanyem szmo zácsali dén ete, z-poníznim hválo dávanyem ga scsémo i dokoncsati.

Vejm szí ti i dnesz oudpro míle roké tvoje i razveszeljávo nász obilno z-rázlocsnimi dobroudami 'zítka. Jejsztvino, pítvino i oblecsalo; volo i moucs, prílicsno vrejmen i pomoucs k-oupraviczam pozványa nasega, mír i veszélje vu sztáni nasem, i nisteri drúgi lejpi blagoszlov szmo vzéli dnesz z-ocsinszke rouke tvoje. Tebi mámo hváliti i vsze to dobro, ka szmo sze od drúgi návcsíli, ali na ka szmo mí drúge návcsíli szrecso meli. — Kakda szmo vrejdni mi, decza práha etaksega dobrocsinejnya tvojega?! — Boug! ménsi szmo od vsze szmilenoszti i dobroute, stero szí ti i dnesz odícso nađ nami.

Ali — oh! — daj nam prav premiszliti, jeli szmo i mi czejli dén ete tak hodili, kak sze pobo'zni i od tébe na teliko blagoszlovleni krsztsanov dosztája? jeli szmo, kak roditelje i decza, goszpódárje i dr'zina, oblászti i podlo'zanczi — poprejk vszi do ednoga verno szpuniti setüvali, ka szmo vu sztáni i csészti nasoj szpuniti trdno dolizavézani bili?

Tí, ocsa lübézní, vszákomi zmed nami, kí je to dobro z-czejle dűse steo i ze vsze moucsi csinío, pokoj i veszélje dobre dűsne veszti vu nezrecsenom mertúki obcsútiti dás; tí szí nam i pri vszákøj hválevrejdnoj oupraviczí na pomoucs, i pobo'znomi szrd-

czy volo i naprejidejnye podeljávas; k-tomi vu rejcsi i példi szína tvojega vszejm ká'zes, kakda mámo tvojo díko i blá'zensztvo deczé tvoje neobtrúdnó razsürjávati. Ah, dabi nász tak zdaj eti pred tebom ona blá'zena gvüsnoszt pokojíla, kaj je ni eden bratov nasi po nász nej razdreszéljeni, ni edna prílika, stera nam je na razsürjávanye tvojega králevszstva dána, nigdár vu 'zítki nasem zaman nepreisla!

Pred tebom, vszaznajoucsi Boug, je odkrito vsze nase csinejnye i hotejnye. Vcsi záto ednoga vszákoga zmed nami prav szpoznati i obcsütiti, kasze ti je dnesz nejdopadnoló vu nami; i búdi nász na isztinszko pokouro i zbougsanye dühovne sztáve nase. Vejm nemoremo tajiti, kaj je li te míroven, veszéli i blá'zeni düh nas, csi szmo popolno gvüsní ocsinszke lübézni i miloscse tvoje. Csi nász ni edna míszel nesztrási pred tebom; te sze mirovno püsztimo tíhomi szne vu hárocsa, mirovno zaszpimo vu szenczi obranbe tvoje, o tí, koga verno okou i vu kmiczi verosztűje nad nami. Tvoji szmo vszi, i tvoji scsémo osztánóti, o vecsna lübézen, vu vezdásnyem i prísesztnom 'zítki nébeszkom. Amen.

IV.

Pokourocsinejnye.

Vszaznajoucsi, sz. i pravicsen Boug, miloscse i lübézni pún ocsa nebeszki! jasz nevolen grejsnik zboleznim szrdczom obcsütím, kaj szem veliki dü'znik pred tebom, nevkenyenim szodczom, i dalecs szem zabloudo od díke tvoje; ár szem gousztokrát oszkrúno tvojo vekivecsno právdo i düsno vejszt

mojo, i ráj szem po vouli hodo rú'znim 'zelam ino grejsnim náklonosztam telovnim. Tí szí od detinsztva mojega do etimao nezracsúnano doszta dobra vcsíno z-menom, od vnougi drúgi szí me bole blagoszlovo, z-ocsinszkim tálom vodo, od vnougi grejhov zadr'zao, i na dobro búdio. Ali jasz szem tebi nejbio tak zahválen, nej szem te lúbo z-tak vernov detinszkov náklonosztjov, niti nejpostüvao z-tak gotovov pokornosztjov, kak bi dú'zen bio. Po vnougi grejhi i dobri húdi pripetjáj szem nej zadoszta odümleni, csi szem taki vu nyi zrok i vretino britke bolezni, nevoule i pogübeli preszámnati jezero prílike meo. —

Boug, Boug! z-kak dreszélnim i mantre punim obcsütényem sze napuni szrdcze moje, csi prav premíszlim, kaj szem escse i zdaj nej tak popolen, kak bi 'ze dávno bidti mogao, da bi ocsinszki glász tvoji vu vszem bougao i naszledüvao. — Ali tí, vretina neszkoncsane lübézni, szí milosztiven, szmileni, i dobroute pún ocsa vszejm pokourocsinécsim, i gotov odpüsztiti onim, kí grejhe szvoje szpoznajo, objoucsejo, i 'zítek pobougsajo. Tí szí po sz. színi tvojem odpüsztisanye grejhov i miloscsó glásziti dao i ponúdo vszejm, kí jo z-verov i vüpanyem íszcsejo.

Ovo, miloscsó íszcsem i jasz z-gorejcsim 'zelejnyem, — tvojo miloscsó, o ocsa, íszcsem z-punov verov i mocsnim vüpanyem. Nika ne'zelejnyem tak gorécs, kak to edno, naj sze od grejhov robsztva oszlobodím, i vu tvojoj miloscsi tál vzemem.

»V-nikom na zemli, niti na nébi
Vékse radoszti nemam, kak v-tebi:
Záto z-'zelejnyem k-tebi prihájam;
Ár vecsni kincs moj v-tebi nahájam.«

Oh! nezapri vö z-miloscse tvoje, neodvr'zi od lícza tvojega, neodŭri pobo'znoszti, i nedaj sze o-szramotiti vŭpanyi vu práhi pokoure klecsécsega deteta tvojega!

»Hodi, szká'zi mi tvojo lŭbézen,
I vtisaj, ocsa, moje bolezen;
Boj mi szmileni, színi tvojemi,
Nevtaji trousta szrdczy mojemi!«

Odpŭszti mi, za predrágo vrejdnoszt bo'zan-szkoga szredbeníka mojega, grejhe moje, i odvé'zi me od nyi te'zke kastige.

Ovo, jasz — naime na znameniti i pred menom tak sz. dén ete, gda sze k-odícsenomi sztoli zvelicsitela mojega príprávlam — znouvics oblŭdim pred tebm, kaj bom sze vszákoga grejha z-czejle moucsi varvao. Ni hŭda példa, ni jálnó szkŭsávanye, niti niksa drŭga protivna moucs i szila me nema vecs zblouditi na velikoj sztezi pobo'znoszti. Vu pozványi mojem nepokárano vernoszt szka'zŭvao bodem escse i te, csi bi mi z-'zítkom áldŭvati potrejbno bilo. Poprejk, tebi, veren ocsa moj, notri do szlejdnyega megnenya pokoren bidti 'zelej. — Daj mi o Boug míli, k-vszemi tomi rázum, volo i moucs. Sztvouri vu meni csíszto szrdcze. Vcsi me pouleg tvoje sz. voule i právde csiniti. Tvoj dober dúh me naj vodi po ravnoj sztezi pobo'znoszti i zvelicsany. Amen.

V.

Na dén sz. vecsérje zaütra.

Pribli'záva sze mi ta velika i znamenita vöra, vu steroy z-bo'zanszkoga zvelicsitela mojega sz. vecsérjov 'zíveti, i pri sztoli míra z-krsztsanszkimi brat-mi mojimi vu lübézni i pobo'znosztí vjedínani, sz-poumenek szmrí nyegove ponouviti mam. K-tebi, 'zítka ocsa, prizdignem szrdcze moje vu ránoj ütri etoj. Oh! nedopüsztí mi zvelicsitelne oupraviczé ete vnejmar, brezí pobo'znoga premislávanya i hotejnya ali z-bloudnim stímanyem zacsnotí i doprinásati. Nedaj mi tak stímati, kaj bi mi veliko szvetsztvo eto brezi vsze moje vrejdnosztí, li obszebi zvelicsanye prineszlo, alí brezi práve pokoure i zbougsanya, grejhov odpüsztisanye i miloscsó szpravilo. Ah nej! — nemore prouszta jejsztvina i pítvina telovna onoga blagoszlova dati, steroga vu etom velikom szvetsztvi z-vüpanyem iszcsem; nyega mi li to podeli, ka mi pri sz. oupraviczí etoj pamet míszli, szrdcze obcsúti i dúh moj goridene vu szebi, to je, csi pri sztoli etom pamet mojo od szvetszke márnosztí odtrgnem, i na nebeszke obsztojécse dobroute vrném, szrdcze na vernoszt vu szpunyávanyi dú'znosztí moji búdim i na neszkalívo lübézen bratinszko pod'zígám, nem-rtelnosztí vero i vüpanye nejtim, i vu dúhi ono veliko blá'zensztvo kaktí naprejkoustám, z-sterim sze na czili sztálnoga vojszküvanya zagvüsno korunüvati mam.

Oh! poszvėti me tak zczejla, i ravnaj po dobrom dúhi tvojem, vszamogoucsi bo'ze, da vu zvelicsitelni haszki eti, stere mi je bo'zanszki szredbeník moj odloucsó, obilen tál vzėti morem. Szpoumenek nyegov vlej vu szrdcze moje csísztó náklonoszt go-

récse lübézni, nevkleknyene vernosztí, globokoga postüvanya, i ponízne zahválnosztí k-nyemi, kaktí najvéksemi dobrocshíteli mojemi; düh sz. példa nye-gove nagni volo mojo na sztálno naszledüvanye sz-topájov nyegovi i vrélo setüvanye k-velikomi czíli práve popolnosztí, da vu pámeti dr'zim, kaj szem li tak právi verník nyegov, csi ona náklonosztí jeszte vu meni, stera je vu nyem bíla, i li tak vrejden do-brout nyegovi, csi szem i jasz gotov, kak on, z-lasztivnim kvarom haszek bratov íszkati, escse i pró-tivnikom dobro 'zeleti i dobrocshíteli, i poprejk vsze dü'znosztí pozványa mojega verno szpunyávatí. Po nyem z-tak drágov czénov szprávlénoga odküplénja globoko obcsüténja krépi szrdcze moje vu toj blá-'zenoj i pokojécsoj gvüsnosztí, kaj szem nej vesz práh ino csrvouv porob, nego neszprhlíve órocsine tálnik.

Oh tí, od koga vszi dobri dári zhájajo! vcsíni me ze-vsze sztráni vrejdnoga gouszta velikoga sztola Jezusa mojega; daj mi k-sz. oltári míra z-pobo'zím i zahválním dühom prihájati, i szpoumenek szmrti nyegove z-seregom odebrani verni tak obszlü'závatí, da 'z-nyega csisztí i vekivecsen blagoszlov tecsé na dühovno i telovno sztávo naso. Amen.

Med prisztáplanyem k-oltári.

»Idem z-grejhov 'zalüvanyem
Ino z-miloscsa vüpanyem
K-tebi, düs veszelíteli
I blá'zensztva szpraviteli.
Oh! tí sze z-menom vjedínaj,
Düha tvojga pomoucs mi daj,
I vcsíni me prav vrejdnoga,
Tvojga áldova vecsnoga!«

Med jemányem szvetsztva.

»Jezus, 'zítek dűse moje!
 Glédaj áldov mantre tvoje:
 Podejli mi v-dári szvetsztva
 Zálog trousta i blá'zensztva,
 Erczi meni potrtomi
 Szlugi, tebi pokornomi:
 Ildi 'ze vu míri, szin moj,
 Odpüsztсени ti je bin tvoj!«

Po odhájanyi od oltára.

Ponouvo szem pá veliki závezek míra, z-sz. príszegov oblúbo, kaj krštseník mam bidti vu 'zítki ino szmrťi, tak da me ni vizína, ni globocsína, niti niksa sztvorjena sztvár nema vecs od práve moje vere i nevtepene 'zítka pobo'znosťi odrgnoti. — Hvála, ponízna hvála ti, ocsa miloscse, za príliko tak sz- i znameniti oupravicz nemrtelne dűse moje! — Nakeliko szem 'ze po nyi dobrom dűhi potroustani, zbougsani, pokrepleni, i zvelicsanya mojega gvűsen vcsínyeni! — Ah, dabi jasz zdaj ponovleni sz. závezek moj do szmrťi prav postűvati i oblúbo mojo vu vszem neprelomleno dr'zati ino szpuniti znao i setűvao. — Kaksi dobrout, kaksega blá'zensztva csízta vretina bi sze teda okríjla pred menom! — Ali jaj meni, csi kak za sálo dr'zati i vnejmar oszkrűniti mam, ka szem dnesz z-sz. príszegov obecsao i potrdó!

Szvėti Boug! opomínaj me nesztanoma na sz. zákun tvoj, i dnesz vcsínyeno oblúbo mojo. Ona velike mízsel, kaj tí vsza vídis i znás, zákun tvoj varjes i na oblúbo szkrb más, jákosťt korunűjes,

grejh pa kastigas — tá velika míszel szaszi dúh moj od hűdoga zla i krejpi vu nevkleknyenoi bougabo-jazni. Poszvéti me zczejla szebi po dobrom dúhi tvojem, da tebi 'zivém i tebi merjém, ino tak vu 'zítki, kak vu szmríti sze tvoje lűbézni, obranbe i miloscse troustati szmejím. Amen.

Na dén sz. vecsérje navécsar.

Nagnolo sze je szuncze i pretekao mi je sz. dén on, na sterom szí me tí, o neszkoncsane lűbézni ocsa, najvéksega blagoszlova miloscse tvoje tálnika vcsíno. Escse ednouk tak k-tebi gorizdignem szrdcze moje vu zahválnoj pobo'znosztí, escse ednouk te z-veszélím glászom zvisávam za tak veliko znaménye ocsinszke dobroute tvoje.

Oh, dabi jasz dnesz vzéti blagoszlov nébe vrejdno postűvati i na moj vekivecsni haszek obrnouti znao! — Tí szam, vszamogoucsi, szmileni Boug, pokrejpi, tí szam, vcsíni sztálne i hasznovite vu meni vsze one pobo'zne náklonosztí i oblűbe, stere je dnesz obszlű'zavanye sz. szpoumenka szredbene vrejdnosztí Jezusa, odkűpitela mojega pri meni pobűdilo. Daj sze mi od etímao vu szpunyávanyi sz. dú'znosztí moji z-nouvov volov, moucsjov i vrejosztjov flíszati, i czéli tekáj 'zítka i csinejnya mojega tak ravnati, kak sze preszvetsenoga i právde tvoje vucsenoga krsztseníka dosztája.

Jasz, isztina, dobro znam i boleznó obcsűtim, kaj sze escse i zdaj veliko zmenkanye nahája vu meni, i z-vnouge sztráni sze szkűsávam na hűdo. Szlabo szrdcze moje i vdérjajoucsa náturnoszt, moucs i szila 'zél i náklonosztí telovni, neprijátela jálnoszt i hűda példa, mární dobrout opájajoucsa nászladoszt,

i szvejta csaláren obráz, bloudna szreca i neszreca obilnoszt i szirmastvo, veszélje i 'zaloszt, i sto zná, ka vsze drúgo, ocsiveszno i szkrívoma podkápa nedú'znoszt mojo, i, gda niti nestímam, zlehka vtepé dúso mojo. Boj z-menom, o tí, kí szí i vu tom nemocsnom zmo'zen, boj z-menom vu vszákom szküsávanyi i podpéraj me vu vszákom te'zkom boji; daj mi vsze protivníke vere i pobo'znosztí, szreca i zvelicsanya mojega obládati, i nájem vernosztí moje — neszprhlívo korouno 'zítka vekivecsnoga z-tvoje ocsinszke rouke vzéti.

Tebi, goszpoud i ocsa, 'zítka mojega, tebi prékdám 'ze i na verno szkrb tvojo zavüpam szam szebé i czejli tekáj sorsa mojega. Zakrívaj i vodi me do koncza na kmicsni sztezaj vandranya mojega, I prísesztno noucs eto bojdi moj szmileni varivács: odvрни od méne vsze, ka bi mi tejli ali dúsi skodlívo i pogübelno bilo, i daj mi tíhi i miroven pocsinek; da sze na dén ütrásnyi vu ponovlenoj moucsi i veszélji prebüdím — na szkoncsávanye oupravicz moji, i zvisávanye sz. iména tvojega. Tvoja dobrouta i miloscsa bojdi gvüsen tál moj vu 'zítki i szmríti. Amen.

VI.

Vu te'zkom betegi.

Neszkoncsane moudrosztí i dobroute Boug, szmileni moj ocsa nebeszki! k-tebi sze pozdigne szrdcze moje vu veliki boleznosztaj eti, z-sterimi szí me tí pouleg neprébrodjonoga tanácsa tvojega prigledno. Vu tebi polo'zim vüpanye moje, i ni te nevczagam, gda mi je vsza pomoucs lúdi zaman i nehasznovita.

Tvoje rouke nárava, i po Jezusi, sz. színi tvojem odküplene dejte szem jasz. Tebi szo í ete bolezní tejla mojega znáne, Vídis tí mantre, ali vídis i 'zelénye szrdcza mojega; dobro poznas vsze potí, stere szo na vtisanye boleznoszt moji prílcsne i hasznovite. I meni je zísao trousta pún glász miloscse tvoje: „zovi me na pomoucs vu nevouli tvojoj; jasz te oszlobodim, i tí bos dícsó mené?“

Ovo, zovém te, neszkoncsana szmilenoszt, i nezdvojm, kaj nenihás, nikak nenihás czagajoucsega deteta tvojega dugo brezi trousta i pomoucsi. Vém szí tí mené od detinsztva mojega, do etimao z-tak ocsinszkim tálom vodo, z-telíki pogübel oszlobodo, z-nezracsúnanimi dobroudami razveszeljávae, i dopádenya tvojega gvüsnoga csínio: kakda bi tak mogao jasz brezi grejsne bloudnosztí vu ocsinszkoj vernosztí tvojoj i zdaj dvojití? — kakda stímati, kaj tí rávno zdaj, gda mi je pomoucs tvoja najbole potrebna, lübézen tvojo meni vtajis, oblübo prelo-mis, i mené vu povoudni boleznoszt moji osztávis i brezi trousta nihás?!

Oh nej! — etak zbantüvati tebé, dobrotívnoga, z-etaksov neverov 'zmetiti krí'z moj mi nigdár nedopüsztí. Krejpi prouttomi vüpazen mojo vu tvojoj vekivecsnoj lübézni i moudrosztí, i daj mi mocsno vervati, kaj tí nász, szlabe deczé tvoje víse moucsi nescses te'zítí, i tak ravnas sors nas, da i to najboleznějse trplénýe veszélí konec zvéti more. Daj sze mi zglédnotí vu dúhi na Jezusa, toga najvéksega mantrníka, kí je vu szénczi mirovne trplívosztí i vu tebi, ocsi szvojem nebeszkom polo'zene mocsne vüpazní, z-noucsi tak boleznoga trplénýa, na tak szvetlo i blá'zeno sztávo sou prék, Zátó on vsze

czagajoucse verne etak trousta: „hodte k-meni, kí szte obte'zeni; jasz vam lehkouto sz-právim!“

Míli ocsa moj! csi sze bo'zansztvi tvojemí do-pádne i meni na dobro szlű'zítí má; povrni mi z-gübleno zdrávje moje, da i nadale, sz. dú'znosztí moje szpunyávajoucs, tebi na csészt, lűblénim i bli'znyim mojim na haszek i veszélje, szamomí szebi pa na blá'zensztvo 'zívetí, i na velíkí 'zítek nebeszki sze tejm popolne pripravítí morem. Ali nej moja, nego tvoja sz. i milosztivna vola bojdi. Csi mi dú'ze scsés natákati brítki pehár trplejnja, daj mi ga z-mocsnov verov vu tebi mirovno pítí, i 'zelen híp oszlobodjejnja z-detinszkim podányem csakati. — Nescsem vczagati, nítí proutí tebi morjűvati; ár ka tí szkoncsas od méne, vsze je dobro, moudro i mení zvelicsítelno. Amen.

Vu szmrtnom betegi.

'Zítka i szmrí goszpoud! jasz nevolen szin práha vu vszákoj kotrigi mrtelnoga tejla mojega ocsiveszno obcsűtim, kaj iní vszáki híp blí'ze príhája velíka vőra razve'zűvanya mojega. Escse ednouk tak gorizdignem k-tebi vu szmrtnom bojí szpotrte roké i od nyé cseméra zalejvano szrdcze moje. Ne-morem osztavítí zemlé ete tak, kaj nebi hvále dao tebi, vernomí ocsi mojemí, za vsze dobrocsinejnje, stero szí mi od detinsztva mojega do etímao prika'zűvao, za vszáko radoszt, stere szí me tálníka v-csínó, za vszáko hasznovito oupraviczó, na stere dokoncsanye szí mi volo i rázum, moucs i prílíko dao, i za vszáki blagoszlov, z-sterim szí pobo'zne trűde moje korunűvao. Zvisávam te escse i za v-

száko trplénje, za vszáki krí'z, po sterom szí vero
i pobo'znoszt mojó vardeno, i dúso mojó na nebe-
szko veszélje i díko naprejprípravo. Konecz vzéti má
'ze po malom császi vsze trplénje moje; lehko 'ze
vu etom megnenyi sztáne potok 'zítka mojega i jasz
na broudi vekivecsnoszti, naj vzemen korouno pra-
vicze. — Goszpodne, neosztavi me vu szlejdnyem
bojí mojem! — Boj szmileni, boj mítosztiven dúsi
mojoj. Amen.

Szvéti i blá'zeni Boug! jasz szlab, krhki i fa-
ling pún cslovek, neszmejm brezi bojaznoga obcsü-
tejnya k-tebí przídzignoti oucsi i vtepeni rouk mojí;
ár mi i na szmrtnoj poszteli pred menom sztojíjo
rú'zni grejhi mojí, z-sterimi szem tebé, szvétoga i
dobrotívnoga telkokrát vnejmar zbantüvao; zvéntoga
mi sz. rejcs tvoja tak glászi, kaj je sztrasno tebí v-
rouke szpádnoti. Ali nevczagam, niti od mítoscse
tvoje nezdvojím; ár szí mi tí, szmileni ocsa mojí,
szam z-príszegov oblúbo, kaj nescses grejsniki sz-
mrtni mouk, i po Jezusi, szredbeníki mojem szí mi
odpúsztsanye grejhov, mítoscso i 'zítek vekivecsni
szpravo i obecsao. Z-tejm vüpanyem ídem tak pred
tébe, kaj tál vzemem vu tvojoj mítosci. — Ah! nev-
tají mi 'zelnoga tála etoga. Ocsiszti, poszvéti me
zczejla szebí, i daj mi veszéli sztáneku vu ocsinsz-
kom kríli tvojem, Amen.

Míli Boug i ocsa mojí nebeszki! ovo, mené po-
szelník tvojí, szmrt naszkori razloucsi od vsze oní,
kí szo eti na zemli po zákoni krví i lübézni z-me-
nom vjedínani bílí. Tebí prejkdam ete szírotícze

moje, da 'ze jasz nemorem dú'ze 'z-nyimi bidti. Blagoszlovi je za meni prikázane áldove lübézni i ver-
noszti! Podejli nyim tál vu vnougi lejpi radosztaj! Vari je od vszáke pogübeli, i csi je gda z-krí'zom
priglédnes, pomágaj nyim ga i mirovno nosziti! — Vodi je vu tvojoj bojazni, i daj sze nyim na nebé-
szki vísni sztán vszedni moudro naprejpríprávlati! — Vjedínaj je z-vernimi i pobo'znimi prijáteli, kí do
nyí te'zko sztávo lehkoutiti setüvali! — Jasz 'ze nyi
nebom vecs vido eti; ali pá je viditi mam vu ne-
beszkoj odícsenoi domovini, gde nász nika vecs
nema razloucsiti. — Zbougom 'ze, lübléni, zbou-
gom, szírotícze moje! — Ovo, jasz odidem od vász;
ali Boug z-vami bidti má! Amen.

„Goszpodne! sto bi bio meni vu nébi vecs od
tébe? i zvön tébe sze vu nikom vecs neveszelím
na zemli! — Povejhnolo je moje tejlo i szrdcze
moje. Szrdcza mojega pecsína, i őrok moj szí ti, o
Boug, na veke!“

„Jasz szem ov dober boj zbojüvao, be'záj moj
dokoncsao, vero zdr'zao. Nakonczy, doli me je djána
korouna pravícze!“ — Szpunyeno je! — Ocsa, vu
rouke tvoje porácsam dúso mojo!« Amen.

Nad mérajoucsimi.

Goszpoud i ocsa 'zítka nasega! hvála ti za vszo
szmilenoszt, stero szí etomi mérajoucsimi prijáteli i
krsztsanszkomi brati nasemi od zacsétka 'zítka nye-
govoga, do etoga znamenitoga megnenya prika'zü-
vao! Mi pouleg evangelioma sz. szína tvojega mo-
csnó vüpanye mámo, kaj szí tí nyega nej li na ete

krátky i nevoul pún 'zítek sztvouro, nego kaj vu velikoj vekivecsnoszti vsze popolno doprineszti más na nyega gledoucs, ka szí vu moudrom i dobrotivnom tanácsi tvojem szkoncsao od nyega. Molimo sze ti za predrágo vrejdnoszt Jezusa, sz. szína tvo-jega, goszpodna i szredbeníka nasega, zlehkouti i vtisaj nyemi hitro szmrtne bolesti, odvzemi vszo bojazen i czaganye, vr'zi konec z nyegovomi te'zkomi boji trplejnyi, oszlobodi ga od vszega hűdoga, i pelaj ga prejk po broudi tíhe i blá'zene szmrti na ov bougsi 'zítek nebeszke odícsene domovine, gde ne-de vecs niksega tú'znoga i boleznoga premenyávanya, i gde sze i nyemi, vu tiváristvi zvelicsani dűs, vsze trplejnye na nezrecseno radoszt premeniti má, Szpuni nyemi isztinszko obezsanye tvoje, korunűj nyegovo krsztsanszko vűpanye, i odícsi nyegovo nemrtelno dűso z-onim blá'zensztvom, steroga je okou nevidilo, vűho necsűlo, ni obcsűtejnye szrd-cza cslovecssega nigdár nezapopadnolo.

Ovo, mi, okouli nyegove szmrtne posztele szto-jejsi i vu sorsi nyegovom z-lűbeznívím obcsűtej-tejnyem tál je majoucsi bratje i prijátelje nyegovi, od tú'znoga i boleznoga videjnya etoga nicsesztnoszti cslovecsanszke, k-tebi, jedíno nemrtelnomi dűhi zdígnemo gori szrdcza nasa vu tíhoj pobo'znoszti, i z-globokov poníznosztjov sze podvr'zemo bo'zanszkomí szkoncsanyi tvojemí. Tí, neszkoncsane dobroute ocsa, vsza mrtelnoj deczi tvojoj na blá'zensztvo i zvelicsanye csinís. Blá'zensztva i zvelicsanya csinejnye je brezi dvojnoszti i eto szmrtno pripetjé. — Oh! vcsi nász tak nyé na vekivecsni haszek nemrtelne dűse nase moudro obrnouti i nűczati. Daj nam dobro premiszliti, kaj ednouk i mí vszi na taksi sztan prídemo, gde nam níksi kincs,

niksa díka, niksa radoszt zemlé nede vecs prijétna i hasznovita, nego li dobra düsna vejszt i gvüsnoszt. tvoje miloscse troustati i zvelicsati má nemrtelno düso naso. Eta velika i nevtajena isztina búdi nász vsze na pobo'zen i tebi prijéten 'zítek; da i mi, gda nam vdári szmrtna vöra, na czíli vandranya nasega z-blá'zenim krsztsanszkiim obcsütejnem sztánemo, i z-odícseim gvüsnim vüpanyem zvelicsanya na nárocsaj lejpe szmrtni tího zaszpímo. Amen.

Odícseim i sz. Boug, jedíno nemrtelen düh! z-groze i bolezní obcsütejnem posztánemo mí, nevolní mrtelní lüdjé pri szmrtnoj poszteli etoga táodháajoucsoga krsztsanszkoga brata nasega, koga z-dühom vere na veliko pout vekivecsnoszti naprej-priprávlamo. Nad nyim vídimo, ka szí je cslovek pri vszój plemenitoszti i díki szvojoj! Nad nyim szpoznávamo, kaj je 'zítek nyegov lí szenya, stera nedovejdno lejhne, i zvön boleznoga szpoumenka nika drügo nenihá za szebom; obcsütimo, kaj je vszáko tejlo, líki polszka tráva, i vsza díka lüdi, kak czvejt tráve, stera hitro povéhne i czvét nyé vu práh szpádne. Cslovek od materé rodjen je krátkoga 'zítká i pún nevoul. Be'záj nyegov je szedemdeszét, ali najvise oszemdeszét lét; i tá szo puna nevoul i trüda. Jaj je prvi, jaj i szlédnyi glász vüsztt nyegovi. Med szkuzami, zmenkanyem, i krhkoucsov zacsne i dokoncsa on sztezo vandranye szvojega. Naszlédnye pride szmrtní konec z vr'ze bívoszti nyegovoj. Vsze, ka nyemi je nesztálen szvejt dao, vsze nyemi eti pá vzeme; zvön boleznoga i britkoga obcsüténya nyemi ze-vsze dobrou zemelszki nika drügo menihá.

Ah! tou, tou grozno i boleznó isztino nam glászi zdaj szlédnyi placsen sors etoga prijátela nasega! Med trúdom i vihérom, pregányanyem i sztráhom, trplényem i zmenkanyem, zgübícskom i szkuzami je prignána ládja 'zítka nyegovoga vu zburkano mourje vekivecsnoszti, steroga prepaszt jo z-vihérnov szílov k-szebi vlecsé, naj jo ze-vszeb navküpe, kasze vu nyé naide, vu globocsíno nicsesztnoszti pogrozi. I zaman, zaman je eti vsze hoténye lúdi, vszáka szkuzai i molba verni prijátelov, vsza pomoucs szvéta, vszáki áldov szrdcz pobo'zni. — Boug! Boug! kak szlaba, krhka bívoszt szí je dönok cslovek! — kak osztávleni nyega sors brezi szmilene pomoucsi tvoje! —

Ali tí szí i vu tom szlabom zmo'zen, i míli ocsa vszé osztávleni, kí i tam zmocsti znás ino scsés, gde je vsza drúga pomoucs czelou zaman. — Ah! zmori i etomi pozáblenomi színi práha vu nyegovom szkrádnym te'zkom boji. Zdigni ga z-povoudni trplénja, i vtisaj nyegove bolezní; vr'zi konecz mantri nyegovoj, i daj szíjati míra szunczi vu zalévanom szrdczí nyegovom; opravi ga gori z-dúhom vere i vüpanya, i daj szvétiti tráki miloscse tvoje nemrtelnoj dúsi nyegovoj; operi, ocsiszti, poszvéti i zdigni ga prék zéle márnoszti na blá'zeni sztán viszíne i glédanye sz. lícza tvojega. — Boug, vtisaj sze nyemi! — Boug, vzemi vu krílo tvoje nemrtelen dúh nyegov!!! Amen.

Po betegi.

Zvisáva te dúsa moja, o dober Boug, míli ocsa 'zítka mojega! i szrdcze moje dícsi sz. imé tvoje.

— Pod bremenom te'zkoga betega szem gécsao jasz i obvzėti z-bolezniami, zvön szmrti i groba szem nevido drúgo pred szebom; ali tí, míli vrács, szí mi bolezní vtisao, beteg odvrno, i 'zítek inó zdrávje nazajdao. Kak mocsno me búdí 'ze nouva moucs, nouva friskoucsa i nouvo veszélje eto, z-sterim me je li tvoja szmilenoszt blagoszlovíti zmo'zna bíla, na ponízno i vrélo zahválnoszt k-tebí, vernomi varivácsi mojemi!

Daj, o míli ocsa moj nebeszki, da radoszti i hvále obcsütejnja, stero mi zdaj czelou obhodi szrd-cze moje, nej li nistero megnenye trpí, nego vsze dní 'zítká sztálno moucs szka'zúje nad vszejm hotejnyem mojim. Szpoumenek dobrocsinejnja tvojega nigdár nelejhní z-prsz moji, i búdí me na verno i pobo'zno núczone ponovlene moucsi moje na tvojo csészt i díko, na haszek lübléni i blí'znyi, i na szamoga szebé düsevno i telovno blá'zensztvo. Tou bojdi moja najlepsa hvála; i k-tomi tí szam podejli meni pomoucs. Vari me od nemertücslívoszti i kakoli grejha, z-sterim bí szí zdrávje zlejhka pokváro, i tak najdragsi kincs zemelszki vnejmar pogúbo; i nedaj mí nigdár z-pámeti püsztití, kak neszrecsen je on, kí je szebí i drúgím szlú'zítí czelou neszpodoben, i koga düsna vejszt z-tejm tou'zi i mantrá, kaj szí je szam zrok rounoszti i betega!

Pred tebom, vszaznajoucsi Boug, je nej szkrito, kaj je meni vu betegi etom níkeliko pobo'zni düs z-csísztím i vrejlim nágibom lübézni verno dvorilo. Povrni, o tí, kí níka dobroga brezi nájema nenihás, povrni nyím vernoszt eto z-najlepsím blagoszlovom míloscse tvoje vu obílnoszti. Poslí i k-nyím vu betegi i kagodi drúgoj nevolí szmílene i na pomoucs gotove príjátele, kí do nyím z-delom i tanácsom vu

lűbėzni szlű'zili ino nyí te'zki sors lehkoutiti setű-
vali. Nad vszejmi onimi pa, kí sze escse, pouleg
moudroga tanácsa tvojea, vu te'zkom betegi mant-
rati i z-boleznosztami vojszkűvati morejo, odícsi
ocsinszko szmilenoszt tvojo, liki szi jo csűdno odícso
zdaj nad menom, nevrejdnim szlugom tvojim: csi
szi je pa z-'zítka etoga vőpozvati szkoncsao, neosz-
tavi ji vu nyí szmrtnom boji; prídí nyim na pomoucs,
i daj nyim blá'zeno vőpreminejnye!

Blűzi — ah! blűzi szem sou jasz 'ze k-szmrti
mojoj, i li ocsinszka dejszna tvoja me je zmo'zna
bíla nyej escse ednouk podneszti. Ali doidti me má,
zagvűsno doidti prvle ali szledi on beteg, ali on
neszrecsen vdárecz, steri zemelszkomi be'zaji mojemi
naveke konec z vr'zti má. Vcsi me, o Boug, tou prav
premiszliti i nesztanoma vu pámeti premetávati; da
vsze prűsesztne dní i vőre 'zítka mojega z-pobo'z-
nov vrejlosztjov tebi i bratom poszvetiti setűjem, i
pred tebom posztánoti vszáki híp gotov bodem. Tebi
'zítka i szmrti goszpoudi porácsam tekáj sorsa mo-
jega; tí szi moudro v-racsűn vzéo dní moje, i te
me pozovės od etecz, gda de meni najzvelicsitel-
nejse. Oh! vcsűni, ocsa moj, vcsűni z-menom pou-
leg sz. i dobre voule tvoje. Amen.

VII.

Molítev goszpodnova

Tí, koga nam Jezus naszvesztsáva
Ino szvejt tvoj ká'ze vu csűdaj, —
Tí, koga dűh nas molėcs zvisáva,
„Ocsa nas, kí szi vu nebėszej!“

„Szvéti sze bo'zanszko imé tvoje!“

Angel, cslovek, csrv te naj cseszti;
Vsze vu práhi nicsesztnoszti szvoje
Naj vadlúje, kak velki szí tí!

Isztine i míra vísno szuncze

Szíjaj vszejm na troust i blá'zensztvo,
I na jákoszt búdi vszako szrdcze:
Tak „prídi k-nam tvoje králevsztvo!“

„Bojdi vola tvoja, kak vu nebi,“

„Tak na zemli!“ — Vsze pokorno boj,
Vsze sze, velki Boug, podvr'zi tebi
I postűj vekvecsni zákun tvoj.

Prí vszem tom pa „krűh nas vszákdenésnyi“

„Daj nam dnesz!“ — Podejli z-miloszti
Blagoszlov i mír tvoj, ocsa vísnyi,
Vszákoj sztvári, zvön nyé vrejdnoszti.

»Odpűszti nam vnouge dugé nase!«

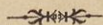
Odvé'zi nász od zla kastige!
„Kako i mí odpűsztímo“ z-dűse
Vszejm „dú'zníkom nasim“ falinge.

Csi nász tejlo i szvejt gda opája;

Ah! — „nevpelaj nász v-szkűsávanye!“
„I vari od hűdoga“ szpadája,
Gúa nász vnása zapelávanye.

„Amen!“ — Tí nász, o vecsna lűbézen,

Verjemo, brez' trousta ninihás;
Nej! — tí vtisas verni szrdcz bolezen:
Szlísas nász; ár vsza v-oblászti más!!!

K a z á c s.

Pejszmi.

A.

Pejszem

Ah Boug! poszlúhni me v-	
mojoj	314
Ah! — kak hitro preminéjo	474
Ah! — kak mirovno pocsi-	
vate	401
Ah! — kak vnogokrát pre-	
gresím	58
Ah! — nemam vecs roditelov	386
Ah! — oblejdo, ah! — zás-	
pao	118
Ah! — sz-kak velikim i mi-	
rovnim	112
Angel szvéti z-nebész doli	83

B.

Blagoszlov bo'zi, oh cslovek	305
Blagoszlovi, goszpodne ...	326
Blagoszlov, steroga jasz v-	
'zivam	409
Elá'zeni Boug! csi k-tebi ...	249
Blá'zeni dúh, ti, 'zitka voj	456
Blá'zeni národ, kí od tébe	167
Blá'zen je. ki poszlúhsa ...	176
Blá'zen, ki szvoje vadlúvanye	8
Blá'zen, ki v-récsi i v-deli	341
Bli'zaj sze, dúsa, k-szvéto	183
Boug, daritel visni dobrou	203
Boug, kak lúbézni Boug ...	299
Boug! kakso, szkrb szí meo	41
Boug! kelko dúš pobo'zni	262
Boug! kí szí moje zvelicsanye	216
Boug! kí szí povszéd nazócsi	24
Boug! miloscse! zglej sze na	106

Pejszem

Boug mládim zapovedáva ...	384
Boug, moje vŕipanye	312
Boug, moje zvelicsanye ...	228
Boug moj, vcsi me prav	
post	214
Boug! na kakso plemenitoszt	51
Boug nas je szam goszpoud	18
Boug! nedaj mi na trdnoszt	356
Boug! neproszim te prei-	
doucsi	154
Boug! nesztani prouti ...	434
Boug szam je branitel vdo-	
vicz	387
Boug! sto nebi lúbo tebé ...	227
Boug szodecz 'zitka mojega	234
Boug! szvéta je vola tvoja	233
Boug! ti nam dávas poglav-	
nike	369
Boug! tí szí nam na znánye	
dao	339
Boug! tí szí pravícze Boug	337
Boug! ti sztálen v-namenyá-	
vanyi	30
Boug! ti szí tvojga szína ...	108
Boug! tí szí tvojo velikoszt	166
Boug! trepetajoucs dvojimo	436
Boug! tvoja ocsinszka lúbé-	
zen	202
Boug! tvoje delo mi daj pos-	
túvati	367
Boug! tvojo velkoszt glászi	36
Boug! vadlújem, kaj szem	195
Boug! vcsi me poszlúvati ...	290
Boug! véksa je tvoja	244
Boug! vretina vsze dobrute	3
Boug! vszega zmo'zni sztvor	159

Pejszem

Boug! v-szili zráka bloudn	428
Bojdi csészt, hvála i díka	260
Bojdi veren v-tvojoj veri	219
Bojím sze jasz ocsi moje	198
Bolezno szrdcze, nevczagaj	317
Bo'ze velke szmilenosztí	370
Bo'zi szvétí sereg, nika sze	208
Bo'zi verni hí'za	209

C.

Csészt tebi, ocsa szvetlosztí	508
Csészt tebi, oh Jezus!	210
Csi bí kak odlásao	192
Csi bi krívo zmislejnye	279
Csi gda pod kri'za bremenom	313
Csi jasz lúbim Bouga mojga	248
Csi mi gda grejh vra'zúje	126
Csi na etom temnoj szvejti	277
Csi rad ogrizávas	331
Csi scsés vzéti, krsztseník	181
Csi sto sz-kincsmi zemlé	344
Csi szem vu szláni prednyejsi	283
Csiszta lübézen! csi te prav	32
Csi sz-tebom mam mír, ocsai	485
Csisztoga szvetsztva ocsa!	302
Csi tejla mojega	53
Csi v-hasznovitom teli	306
Csi 'zelejs, krsztseník	170
Cslovek! csi szí szrecsen i	415
Cslovek ka szí	321
Cslovek! z-grejsnim czaga-nyem	280
Cslovek! z-zadomesztsáva-nyem	334

D.

Daj, Boug, da sztanovitosztí	340
Daj mi tou'zelno blá'zensztvo	327
Daj mi, vecsni dúh, prav szpoznati	276
Daj mi za szvéto dr'zati	335
Dén szmrti jezusove	120
Dicsim te mili zdr'zitel moj	414
Dicsmo ocsa szmilenosztí	105
Dicste sztvoritela, ki sze	476
Díka Bougi na viszíni	506
Díka, csészt i hvála	433
Díka ocsi vecsnomi	177

Pejszem

Dnesz mi je dejn on	399
Dober je nas Boug	257
Dobri hí'zniczi, ví	279
Dobro znam, ocsa moj	416
Dokoncsani je pá eden	473
Drágo delo je, szkrbnosztjov	374
Dugo trpi Boug bloudne	34
Dúh bo'zi! tí bojdi z-nami	152
Dúh bo'zi! tí, oh visna moucs	149
Dúh bo'zi! vu práhi klecsécs	155
Dúsa moja sze k-tebi pozd.	222
Dúsa moja, verosztúj	291
Dúsa mojega blí'znyega	328
Dúsa! szpoznaj z-radosztjov	471
Dúsa, tejlo, i ka mam	281
Dúse, ino tejla	49
Dúse moje vrejdnoszt	28
Dvojno czagar, cslovek zbo'zni	286

E.

Ednouk, gda z-groba kmics-noga	454
Edno leto szkoncsa be'záj	93

G.

Gda bi meo szpuniti	69
Gda je nejbilou ni mejszecza	19
Gda i jasz na mojem czíli	459
Gda Jezus na drejvi kri'znom	117
Gda me szmrtna noucs ob-vzeme	492
Gdegodi cslovek na zemli	421
Gde sze naide té vucsitel	64
Geto szí mené, ocsa moj	292
Glászi, dúsa, v-radosztí	449
Glász i postenyej blí'znyega	332
Glászte Jezusa obládnoszt.	137
Glédaj, ocsa, na sereg tvoj	394
Clobocsína szkrovnosztí	17
Gori sze pozdigni, oh moje	250
Gorisztánes, tejlo moje, gori	497
Goszpod je moj veren pasztér	63
Goszpodne! blá'zen je	231
Goszpodne! bó'ze	1
Goszpodne! daj sze mi	348
Goszpodne! dúh tvoj me	496
Goszpodne! kak blá'zen je	482

Pejszem

Goszpodne, ocsa szvetloszti	160
Goszpodne! opominas me	338
Goszpodne! sto má v-nébi	213
Goszpodne! sto zapopádne	21
Goszpodne! szkuzímo szo	430
Goszpodne! tebé sze bojati	224
Goszpodne, tí, csíszta vretina	42
Goszpodne! tí hráno dávas	481
Goszpodne! tí szí csloveka	278
Goszpodne! vesz szvét	438
Goszpodne! v-hi'zo tvojo	172
Goszpodne! v-kaksoj nevouli	56
Goszpodne! vu kom zvön	
tébe	237
Goszpodne! z-szrdcza te	376
Goszpon Jezus! tvojga dúha	173
Groza pokriva lejpi szvejt	475

H.

Hodi k-nam, bo'zi dúh sz!	151
Hodi k-nam, oh dúh sz!	174
Hodi, oh sz. dúh! — tvoj	
glász	153
Hodmo, i dícsmo Bouga	424
Hodmo, poutniczi mrtelni	82
Hodmo, verni krsztseniczi	86
Hodte, hválmo 'ze ocsó vsze	480
Hodte, pb bojne vihéri	441
Hodte, verne krsztseniczi	217
Hvála Bougi! szkoncsali	178
Hvála! i dnesz szem pren.	472
Hválen bojdi Boug, moj bran.	419
Hválen bojdi Boug! — szvétí	359
Hválen bojdi Boug vecsni	77
Hválmo mí vszi Bouga	261
Hválo dajmo Krisztusi	4
Hválo dajmo mí vszi	6

I.

I trsza nárasz nam dáva	425
-------------------------	-----

J.

Jaj! — nas zemelszki 'zítek	240
Jaj tomi, ki visno oblászt	372
Jeszte Boug! vsza szo rouk	11
Jezik nas, z-sterim gucsimo	334
Jezusa neodpúsztim	268

Pejszem

Jezus! csi tvoje t...iejnye	125
Jezus, dúš veszelitel	188
Jezus, ki je szmrt obl.	141
Jezus, moje zvelicsanye	265
Jezus, na ocsé deszniczi	146
Jezus neszé glász veszéli	84
Jezus, példa lübéznoszti	270
Jezus, példa pobo'znoszti	94
Jezus, popolni vucsitel	101
Jezus! sto bi te neíszkao?	76
Jezus, szvejta odkpüitel	61
Jezus, tí szí zapovedao	185
Jezus, tí szí z sz. krvjov	187
Jezus, tí visesna moudroszt	66
Jezus, tvoje rejcsi glász	171
Jezus, tvoj národ te vu	109
Jezus, tvoj 'zítek je vorczan	113
Jezus, 'zítka poglavnik	138
Jezus 'zivé! po nyem mam	139
Joucste nad mrtvim, vasim	505

K.

Ka Boug csini, vsze je	239
Kak bi nehválo goszpodna	258
Kak dalecs szem jasz blod.	158
Kak decza z-nágibom vüp.	251
Kak dugo sze nezgléjndes	440
Kak dugo znásas pokorno	33
Kak je te cslovek pascslivi	103
Kak nezrecseno zvisena	59
Kak povoudni odtécéjo	467
Kak rou'zicze v-szamnoszti	388
Kaksa radoszt me obide	504
Kakse dike zorja sze je	62
Kakse radoszti szí ti	271
Kakse szrecse i blá'zensztva	405
Kak sze nebi szmeo radiúvati	300
Kak szvejta je lübéznoszt	325
Kak te mam hváliti	417
Kak tú'zno obcsütejnye	487
Kak vandrar, po temnoj pouti	142
Kak veliki dár szkrbi bo'ze	351
Kak velka je bo'za szmil	31
Kak velki blagoszlov tvoj	295
Kak veszéla je pout moja	484
Kak vugodno je meszto eto	264
Kak z-drevja lisztje vihér	495
Kak znameniti dén	509
Kak znameniti je sztan	390

Pejszem

Kak 'zelnoga míra angel ...	350
Kama be'zis, 'zite', tak ...	309
Kamakoli vr'zem pogléd ...	320
Ka mi valá kakste vera ...	362
Ka sze bojim, csi me visna ...	289
Ka szem jasz? — daj mi ...	272
Ka za vrejdnoszt má krszts. ...	211
Kelko dobri jouse 318 ...	318
Ki, Boug, pouleg példa tvoje ...	353
Ki dáre zemlé dobront ...	345
Ki je Bouga ontevo ...	190
Kincsov márnoszt mi ...	311
Ki právi, ká z-szrdcza ...	324
Ki sze sáli sz-priszege ...	235
Ki sze toga szvejta ...	226
Ki sze vu visnyem Bougi ...	46
Ki sze z-szoudbe rejtke ...	501
Ki v-goszpodni polo'zi ...	238
Kmicsne noucsi temnoszt ...	466
Koga je Boug vise drúgi ...	346
Konecz je vzéla küga ...	439
Krisztus je dnesz z-mrtvi ...	135
Krisztus je v-odicsenoszt ...	148
Krisztus, te z-mrtvi zbüdjen ...	147
Krsztsanszke vere vekvecsna ...	179
Krsztseniczi! blá'zeni sors ...	81
Krsztseniczi! hválte Bouga ...	91
Krsztseniczi, radújmo sze ...	80
Krsztseniczi verni, veszémo ...	90
Krsztseniczi ...	87
Krsztsenik. dobro premecki ...	68
Krsztsenik, premiszli dobro ...	366
Krsztsenik szem, naj tebi ...	180
Krsztsenik szí, velis ...	220
K-szmrti sze priblí'závam ...	488
K-tebi, vecsni dűh, pozdig- ...	247
K-tebi, zdr'ziteli ...	431

L.

Lejhnola je noucs z-szvojov ...	446
Lejta, dnève ino vere ...	96
Lejta mi bisztro odtcséjo ...	193
Liki sze divje mladike ...	506
Li záto mam je dáni 'zítek ...	52

Pejszem

M.

Mili Boug! tí szí i dnesz ...	458
Mi verjemo v-ednom Bougi ...	14
Mladosztí moje sztvoritel ...	89
Molimo sze tí, Boug nébe ...	364
Molimo tebé, dűh szvéti ...	164
Molimo tebé, oh sz. troj- ...	15
sztvo ...	38
Molbe vrejdni bo'ze ...	38

N.

Na Bouga, nej na moj tanács ...	243
Nagible sze szuncze, i ...	464
Najdragsi dár, i kincs ...	413
Naj morem krsztsansztvo ...	357
Naj sze rű'zne hotlivosztí ...	301
Naj szí mi tejlo moje ...	503
Naj tí nezaide, cslovek ...	355
Na kri'zi glédaj, oh szvejt ...	115
Národje, sztvári, dr'zéle ...	420
Národje zemlé, szpejvajte ...	477
Na vekivecsuoszt szmo sz- ...	502
tvorjeni ...	37
Nébe i zemle prezmó'zni ...	453
Nébe i zemle sztvoritel ...	184
Neidi, brátecz odkűpleni ...	342
Nej je lűti, ní nacseműren ...	215
Né je on escse krsztsenik ...	307
Nej na manyoszt i vtragl. ...	294
Nej szem escse pri mojem ...	493
Nej szem vesz práh, niti ...	451
Nema dragse radosztí szrd- ...	218
cze ...	411
Nema pred Bougom szrdcze ...	10
Nemerjűj, cslovek, prouti ...	499
Nepreczenyen kincs mi boj ...	236
Neszmerne vno'zine lűdi ...	450
Nevzemi. cslovek, szvétoga ...	9
Nouvi dén sze mi preszvet- ...	95
sáva ...	
Nouvo leto je prislo ...	
Nouvo leto te dnesz veszeli ...	

O.

Obátrivi szrdcze moje ...	191
Ocsa vecsne szmilenosztí ...	130
Ocsa! v-právdí tvojoj ...	232

Pejszem

Odhájaj 'ze, dūsna temnoszt	161
Odicseni Boug! ti vecsna	223
Odicseno ide z-groba	133
Odislo je z-dármi szvojimi	478
Od sterimao te szvejt sztoji	252
Od tébe je réd czérkevni	375
Oh Boug! ki grejh odúrjás	26
Oh Boug! ki szí csiszto szvéti	25
Oh Boug, oh mili Boug	246
Oh Boug! ti szí isztinszki	26
Oh Boug vşamogoucsi	57
Oh — dabi sze vsza tvoja decza	360
Oh dreszélnozt	127
Oh grejsnikov odküpitel	266
Oh Jezus! bláznici scséjo	206
Oh Jezus-Krisztus, ocsé	122
Oh Jezus, nas opküpitel	143
Oh Jezus, vecsna isztina	100
Oh Jezus, vere poglavnik	373
Oh Jezus, 'zitka poglavnik	145
Oh kak blá'zen je on na	288
Oh kak nezapopádnyeno	43
Oh kak te mam prijéti	72
Oh milosztivni ocsa	175
Oh nedú'zni ágnez bo'zi	121
Oh ocsa milosztivni	407
Oh ocsa visne zmo'znoszt	165
Oh szvéti i pravicsen Boug	426
Oh ti, ki od vek i veka	398
Oh ti, ki szí dūso mojo	273
Oh ti, ki szí z-ranamí	116
Oh tí, ki vsza oblászti	442
Oh velki Boug! ti branitel	28
Oh vekivecsne miloscse	406
Oh vszega süroukoga szvejta	302
Oh 'zitka ino szmrti goszp.	491
Osztavi, cslovek mární szvejt	104

P.

Pá nam szija bo'ze szuncze	431
Pá sze je on velki dén nad	397
Pá sze mi tjeden szkoncsáva	470
Pá szem na dnéva mojga	465
Podajmo szí dejszno obcs.	347
Podejli, Boug, szlugi tvojemi	392
Pod kri'za te'z kim breme- nom	315

Pejszem

Popolnoszt je czíl moj	287
Práva vera, ti, visna moucs	132
Pred tébe neszém áldov moj	448
Pred tébe neszémo	437
Pred tébe, vecsna szkrbnoszt	49
Pred tebom, düh nemrtelen	396
Pred tebom, oh vszamogoucsi	225
Pred tebom, vecsni düh	2
Pred tvojim oltárom	393
Preminoula je nous, — a'né	457
Prihájajmo z-szrdcza áldo- vom	423
Prisavecz szem tü i' zalár	319
Prisztáplajte, krsztsanye	186
Pri tebi, szvéti Boug	189
Prizdigni csesztou, krszt- senik	254

R.

Radoszti szkuza poléva	510
Rad szí pocsiném, ocsa	310
Radúj sze, düh moj, vu	44
Radúj sze, dūsa, — Jezus	74
Radúj sze, dūsa, z-vernimi	88
Radújte sze, krsztsanye	75
Rána eta ütá me glaszno	445
Razmite, oh krsztseniczi	107
Razsürjaj, Jezus, dühovno	205

S.

Sterigodi 'zitka dén moudro	400
Steri moudér more zbroditi	23
Sto bi te nehválo, oh	256
Szejaj szemen blagoszlova	403
Szirmákov veszelitel	422
Szkoncsano je	123
Szladki je, Jezus, járem	269
Szmilúj sze nad nami	5
Szpejvaj, oh dūsa, z-rad	35
Szpévajmo vszamogoucsemi	20
Szpoumeni sze, goszpón	168
Szpoumeni sze tí, oh krhki	455
Szpozna, cslovek, tvojo	55
Szpunyeno je; — kricsi na	119
Szrdcze k-tebi pozdigávám	196
Szrdcze moje	182
Szredbenik, sto nebi obcsúto	110
Szredbenik, sz-kaksov velk.	122

Pejszem

Szredbenik, sz-tvoje moke	124
Szredbenik, vszaki tvoj sztop.	114
Sz-tebom, oh sorsa goszpoud	418
Sztoji rejsz tvoja, kak pe-	
csina	395
Sztoritel szmileni	380
Szvėti Boug, li v-tvojem	483
Szvėti Boug, ti szí csloveka	54
Szvėti szodecz, ki v-praviczi	162
Szvėti szodecz, ti v-praviczi	27
Szvetlo szuncze zahála	461

T.

Tebé, bo'ze, szpoznávati	221
Tebj, ocsa, poszvetim	383
Tebi, tebi, oh Boug, dúh	263
Tejla mojga 'zelé rú'zne	190
Te plemeniti dúh ni na rod	404
Te szmrti obládavniki	134
Ti, Boug, dávas nam cseszt-	
nike	371
Ti, ki meni radoszt dávas	361
Ti, ki na vsze sziroute	435
Ti, ki szí mi bio v-mlad.	391
Ti, ki szí sz-kmicsne	144
Ti, ki z-dármí szmlenoszti	410
Ti, k mi zahváliti mam	460
Ti, nébe, zemle sztoritel	378
Ti, ocsa mlósztí	385
Ti, oh Boug, szí téla mojga	297
Ti szam, Boug moj, tou csés	275
Ti, sztáve moje goszpoud	377
Ti, vszega zmo'zni i moudér	408
Ti, 'zitka i szmrti goszpoud	323
To leto blagoszlóvi	97
Trdi grád je nás Boug	207
Tri zvezde te szpelávajo	102
Trúd, 'zalosz, i szkrb odh.	462
Tvoja rama, vszamogoucsi	444
Tvoja vola je, ocsa moj	274

V.

Vadlíványe, i jákoszt	9
Vadlíványe, oh ti bo'zi dár	7
Vari, cslovek, vise vszega	285
Vari sze, oh cslovek, vszega	330
Vcsi me, Boug, csedno tr'ziti	304
Vcsi me, oh szodecz moj	468

Pejszem

V-dobroj i húdoj sztávi	412
Vecsni dúh! kak vugodno je	255
Veke szrecsen vandrar	212
Veki veke hvála Bougi	486
Velko je, oh roditelje	382
Verne dúse, zvisávajte	39
Verni, díko csészt szpejvajte	16
Verno lüdsztvo, dícsi Bouga	67
Verno lüdsztvo, priprávlaj	73
Verosztújte, oh krsztseniczi	293
Veszéli dén nam je zísao	85
Veszeli sze krilo zemlej	427
Veszélmo sze, krsztseniczi	79
Veszélte sze, krsztsanye	71
Veszélte sze, krsztseniczi	131
Veszélte sze, krsztseniczi	156
V-eti bo'zicsni dnévi	90
V-eti riszálszki szvétki	157
V-eti vüzemszki dnévi	140
Vidis, bo'ze, szrdcze nase	163
Vidis, kaj szí preminoucsi	322
Vi, ki szte z-menoni vréd	358
Vlej, ocsa, v-moje szrdcze	343
Vnouge 'zaloszti sze rejsi	333
Vrejden szí, Jezus, vecsne	78
Vrejdno sze vü pam v-tebi	241
Vrejmen bisztro tekoucse	308
Vretina vecsne moudroszti	150
Vretina visne moudroszti	13
Vretina vszej dobrou	267
Vszamogoucsi bo'ze	50
Vszamogoucsi dúh, mi te	429
Vsza szo na zemli etoj	230
Vszaznajoucsi, ti znás	194
Vszej dobrou vretina	200
Vsej lüdi mlósztivni	229
Vszej sztvári ocsi, bo'ze	479
Vsze, ka je bo'za rouka	368
Vsze, v-kom sze veszeli	282
Vszi v-práhi vandrajoucsi	489
Vu etom leti, goszpodne	98
Vu onoj sztrasnoj noucsi	111
Vüpanye nemrtelnoszti	494
Vu vszákóm deteli mojem	381

Z.

Zahváliti dobrotivnoszt	352
Zaide szkoro szuncze	463
Zaisztino, bode vrejmen	500

	Pejszem
Zaka sze 'zalosztis, dűsa ...	45
Za vsze brate, szesztre ...	363
Za vsze lűdi te molimo ...	253
Zbrodjávaj, cslovek, bo'zi ...	365
Zbűdi sze, dűsa, na vernoszt ...	201
Zbűdi sze, i glászi, dűh ...	443
Zbűdi sze, oh dűsa moja ...	469
Z-csisztoga szrdcza radoszt- jov ...	349
Zdaj prihája zvelicsitel ...	70
Zdigni glász z-nicsesztnoszt ...	12
Zdigni gori ocsi tvoje ...	242
Zdigni sz-práha márnoszt ...	447
Zdr'zi, cslovek, v-szrdczi ...	316
Zdr'zis ti, Jezus, obecsanye ...	204
Zdűhávaj csesztou, oh krszts. ...	245
Z-jajom prihájas pred Bouga ...	48
Z-nebész rejcs vecsna prihája ...	65
Znouvics mi gorizhája ...	452

	Pejszem
Z-szrdczom ino z-vűsztami ...	298
Zvisávaj Bouga, lűdsztvo ...	60
Zvisávaj, dűh moj, goszp. ...	40
Zvisávaj, dűh moj, z-rad. ...	89.
Zvisávam te z-radosztjov ...	22
Zvisáva te dűsa moja ...	129
Z-vrejlim znojom iszcse ...	336
Z-zahválnim szrdczom, Boug ...	169

'Z.

'Zitek, csloveka je bo'zi dár ...	329
'Zitek je grűnt tvojga blá'z. ...	296
'Zitek moj je v-ocsé rokaj ...	490
'Zitek moj, i vsze, sz-kejm ...	259
'Zivé Boug, moje vűpanye ...	47
'Zivé Krisztus, — ka sze ...	136
„Zivém jasz,“ — tak veli szam ...	199

Molítve.

	Sztrán
I. Preporácsanye pred vszákim molejnyem ...	454
II. Na nedelne i szvetesne dni zaűtra ...	454
Med prihájanym v-czérkev ...	456
Med odhájanyem z-czérkvi ...	457
Na nedelne i szvétésne dni navécsar ...	458
III. Na delavne dni zaűtra ...	460
Drűga rána krsztsanszke ...	461
Na delavne dni navécsar ...	463
Drűga vecserásna krsztsanszke dr'zine ...	465
IV. Pokourocsinejnye ...	466
V. Na dén sz. vecsérje zaűtra ...	469
Med prisztáplanyem k-oltári ...	470
Med jemányem szvetsztva ...	471
Po odhájanyi od oltára ...	471
Na dén sz. vecsérje navécsar ...	472
VI. Vu te'zkom betegi ...	473

Vü szmrtnomi betégi:

'Zitka i szmrüi goszpoud	---	---	---	---	---	---	---	---	475
Szvejti i blá'zeni Boug	---	---	---	---	---	---	---	---	476
Mili Boug i ocsa moj nebeszki	---	---	---	---	---	---	---	---	476
Goszpodne! sto bi bio meni itn.	---	---	---	---	---	---	---	---	477

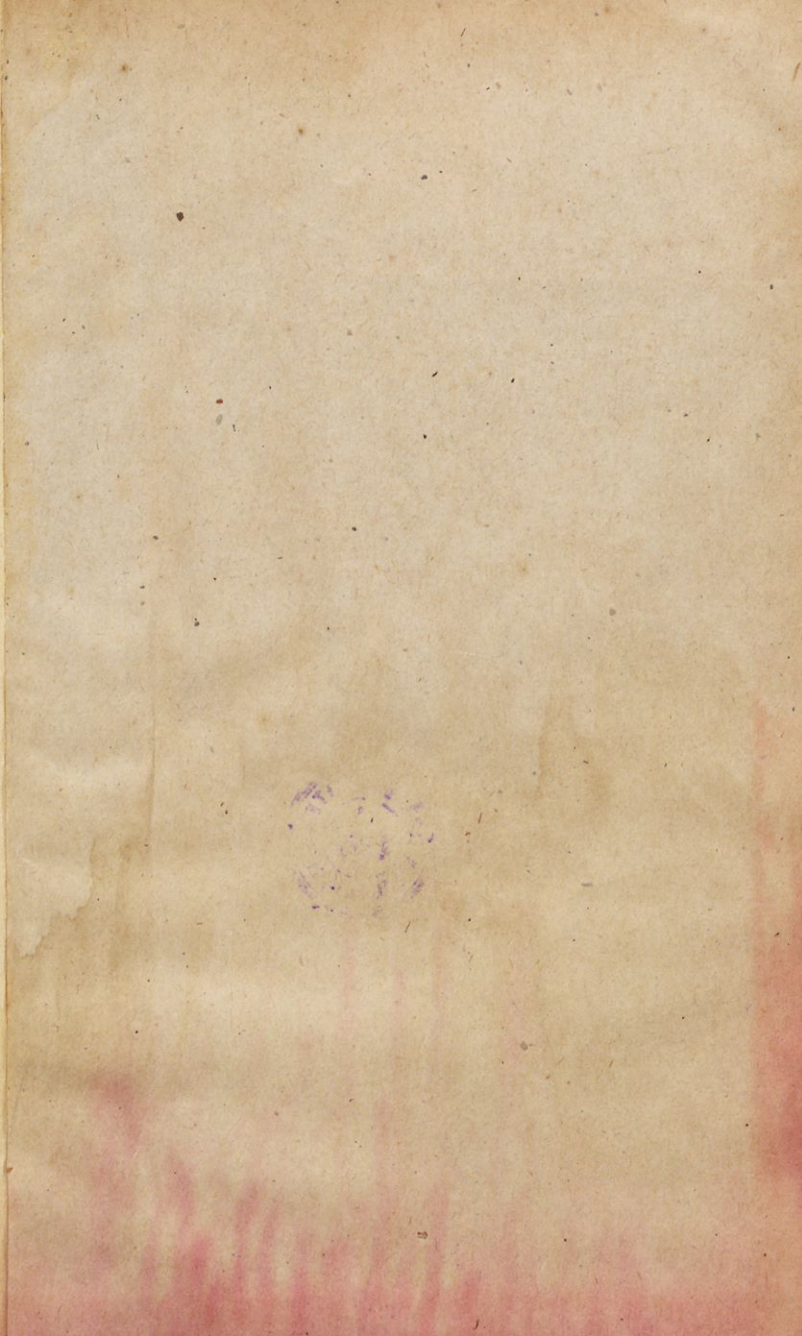
Nad mérajoucsimi:

Goszpoud i ocsa 'zitka nasega	---	---	---	---	---	---	---	---	477
Odicseni i sz. Bugg, jedino nemrtelen düh	---	---	---	---	---	---	---	---	479

Po betegi	---	---	---	---	---	---	---	---	480
-----------	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

VII. Molitev goszpodnova	---	---	---	---	---	---	---	---	482
--------------------------	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

COBISS : 8042200

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

00000430298

